

ΔΕΛΤΙΟΝ
Τ.Τ.Τ.
1931-32

146

911103

ΜΑΤΘ. ΚΟΥΔΑΡΗΣ





μόνιμος, παραλλήλος πρὸς τὴν ἐνσύρματον ἢ καὶ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῆς καὶ ἐν τῇ θαλάσσει καὶ τῷ ἀέρι, κινητὴ ἰσχύρματος τηλεφωνία. Ἐπίσης ἡ ἰσχύρματος τηλεγραφία ἐπεξετάθη καὶ ἐν τῇ ξηρᾷ: μόνιμος ἰσχύρματος τηλεγραφία, παράλληλος πρὸς τὴν ἐνσύρματον τοιαύτην ἢ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτῆς. Τέλος διαμορφώθησαν εἰδικαὶ ραδιοηλεκτρικαὶ ὑπηρεσίαι γενικωτέρας ἢ μερικωτέρας κοινωνικῆς ὠφελιμότητος, αἵτινες δὲν πληροῦσι τὸν ὅρον τῶν ὑπηρεσιῶν τηλεπικοινωνίας κατατάσσονται ὅμως, εὐρέως ἐρμηνευομένου τοῦ ὅρου, εἰς ταύτας. Τοιαῦται εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι εἶναι: ἡ ραδιοφωνία, ἡ ραδιογωνιομετρία, οἱ ραδιοφάροι, ἡ μετεωρολογία, εἰδήσεις πρὸς τοὺς ναυτιλλομένους καὶ ὠριατὰ σήματα. Ἐξ αὐτῶν ἡ μὲν ραδιοφωνία λόγῳ τῆς μεγίστης διαδόσεώς της καὶ σπουδαιότητος της κατατάσσεται εἰς χωριστὴν κατηγορίαν, πᾶσαι δὲ αἱ ἄλλαι ὑπηρεσίαι θεωροῦνται ὡς εἰδικαί.

Εἰς τρόπον ὥστε αἱ ὑπηρεσίαι τηλεπικοινωνίας αἱ ὑποκείμεναι εἰς διεθνῆ διακανονισμὸν δεόν νὰ θεωρῶνται αἱ ἑξῆς:

1. Ἐνσύρματος τηλεγραφία
2. » τηλεφωνία
3. Μόνιμος ραδιοτηλεγραφία ἢ μετὰ σταθερῶν σημείων
4. » ραδιοτηλεφωνία » » »
5. Κινητὴ ραδιοτηλεγραφία ἢ μετὰ καὶ μετὰ πλοίων καὶ ἀεροπλοίων
6. » ραδιοτηλεφωνία » » »
7. » ραδιοφωνία
8. Εἰδικαὶ ραδιοηλεκτρικαὶ ὑπηρεσίαι (ραδιογωνιομετρία, ραδιοφάροι, μετεωρολογία, εἰδήσεις εἰς τοὺς ναυτιλλομένους.)

Β. Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις τῆς ἰδρύσεως καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς Διεθνούς τηλεγραφικῆς καὶ τῆς Διεθνούς ραδιοτηλεγραφικῆς ἐνώσεως.

Μετὰ τινὰς μεμονωμένας ἀπὸ τοῦ 1852 καταβληθείσας προσπάθειας, πρὸς ἐπέκτασιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας καὶ εἰς διεθνεῖς σχέσεις ἐν τῇ Κεντρικῇ καὶ τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ, ἐν ἔτει 1865 ἡ Γαλλία ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ συγκαλέσῃ εἰς Διεθνὲς Τηλεγραφικὸν Συνέδριον πάντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη, με ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν σύμπληξιν Διεθνούς τηλεγραφικῆς ἐνώσεως πρὸς ὀργάνωσιν καὶ διεξα-

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ. Τ. Τ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ Τ.Τ.Τ.

1932

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1932

ΕΚΘΕΣΙΣ

*Τῆς παρὰ τῆ Διεθνεῖ Τηλεγραφικῇ καὶ Ραδιοτηλε-
γραφικῇ Διασκέψει τῆς Μαδρίτης (Σεπτέμβριος
— Δεκέμβριος 1932) Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσω-
πείας, περὶ τοῦ ἔργου τῆς Διασκέψεως ταύτης καὶ
τῆς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο συμβολῆς αὐτῆς.*

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

I.	Εἰσαγωγή.....	Σελ. δ'—ιβ'
II	Βασικὰ προβλήματα τεθέντα ὑπὸ τὴν κρί- σιν τοῦ Συνεδρίου τῆς Μαδρίτης.....	» ιβ'—ιγ'
III	Ὁργάνωσις τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῆς Μαδρίτης: Ἐπιτροπαί, Ὑ- ποεπιτροπαί καὶ ἀρμοδιότητες αὐτῶν. Συμ- μετοχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας..	» ιγ'—κ'
IV	Ἀναλυτικὴ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ ἔργου τῶν Ἐπι- τροπῶν καὶ τῆς εἰς τοῦτο συμβολῆς τῆς Ἑλ- ληνικῆς Ἀντιπροσωπείας.....	» κ'—λε'
V	Πράξεις καταρτισθεῖσαι καὶ ὑπογραφείσαι τελικῶς ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.....	» λε'—λη'
VI	Ἀνακεφαλαίωσις τῶν βασικῶν ἀποτελεσμά- των τοῦ Συνεδρίου τῆς Μαδρίτης καὶ τῆς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο συμβολῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας	» λη'—λθ'
	Προσηρημένα εἰς τὴν Ἐκθεσιν στοιχεῖα	» μ'—νγ'

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς παρὰ τῆ Διεθνεί τηλεγραφικῆ καὶ ραδιοτηλεγραφικῆ Διασκέψεϊ τῆς Μαδρίτης (Σεπτέμβριος — Δεκέμβριος 1932) Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, περὶ τοῦ ἔργου τῆς Διασκέψεως ταύτης καὶ τῆς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο συμβολῆς αὐτῆς.

I. Εἰσαγωγή.

A. Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις τῆς ἐξελίξεως τῶν τηλε-συγκοινωνιακῶν Ὑπηρεσιῶν

Πρὸ πεντήκοντα πέντε μόλις ἐτῶν, ἡ μόνη μορφή τηλεπικοινωνίας ἣτις ἦτο γνωστὴ καὶ ἡ μόνη ἣτις ἐθεωρεῖτο δυνατὴ ἦτο ἡ ἐνσύρματος τηλεγραφία. Ἐν ἔτει 1876 ἡ ἐφεύρεσις τοῦ Ἀμερικανοῦ Graham Bell προσέθεσεν εἰς τὸν ἐνσύρματον τηλεγράφον καὶ ἄλλο μέσον τηλεπικοινωνίας ἀπαραμίλου ἀποτελεσματικότητος: Τὸ ἐνσύρματον τηλέφωνον. Ἐκ τοῦ μέσου τούτου διεμορφώθησαν δύο σαφῶς διακεκριμέναι καὶ ἐξ ἴσου σπουδαῖαι ὑπηρεσίαι: ἡ ἀστικὴ τηλεφωνία, καὶ ἡ ὑπεραστικὴ τηλεφωνία.

Ἐν ἔτει 1896 αἱ ἀπὸ μακροῦ μελετώμεναι ιδιότητες τῶν ἠλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων ὑψηλῆς συχνότητος, ἔσχον πρακτικὴν ἐφαρμογὴν διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Marconi κατασκευῆς τοῦ πρώτου στοιχειώδους ἀσυρμάτου τηλεγράφου.

Ἐκ τῆς ἐφευρέσεως ταύτης προέκυψεν ἐν ἀρχῇ νέα μορφή τηλεγραφίας εἰς ἰδιότυπον πεδίον κοινωνικῶν σχέσεων τὸ ὅποιον ἦτο ἀπροσπέλαστον διὰ τὴν ἐνσύρματον τηλεγραφίαν: ἡ ἀσύρματος ναυτικὴ τηλεγραφία, ἦτοι ἡ μεταξὺ πλοίων ἐν πλῆ. μεταξὺ των καὶ μετὰ τῆς ξηρᾶς: προΐουσης ὅμως τῆς διερευνήσεως τῶν ιδιοτήτων τῶν ἠλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων ὑψηλῆς συχνότητος ἢ ραδιοτηλεγραφικῶν κυμάτων καὶ τῶν συναφῶν προσόδων τῆς ραδιοηλεκτρικῆς τεχνικῆς δὲν ἀδελτιώθη μόνον ἡ διεξαγωγή τῆς ἀσυρμάτου ναυτικῆς τηλεγραφίας, ἐπονομασθείσης κινητῆς, λόγῳ τῆς δι' αὐτῆς ἐξυπηρετήσεως καὶ τῆς ἀεροπλοΐας, ἀλλὰ διηυρύνθη ἀπιστεύτως τὸ πεδίον ἐφαρμογῶν τῆς ραδιοηλεκτρικῆς: οὕτω ἐφευρέθη ἡ ἀσύρματος τηλεφωνία ἐν ξηρᾷ

τάκτησις τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος, ἀντί δὲ—ὡς ἡ ἐνσύρμα-
τος τηλεφωνία—νά περιληφθῆ σαφῶς καὶ ἀπλῶς εἰς τὴν ἤδη
ὑφισταμένην Διεθνή τηλεγραφικὴν ἔνωσιν, ὤθησεν εἰς τὸν
σχηματισμὸν νέας «Διεθνoῦς ραδιοτηλεγραφικῆς Ἐνώσεως»,
συμπηχθείσης ἐν Βερολίῳ ἐν ἔτει 1906. Ἐκ τοῦ συνεδρίου
τούτου προήλθεν ἡ Διεθνὴς ραδιοτηλεγραφικὴ Σύμβασις καὶ
ὁ Διεθνὴς ραδιοτηλεγραφικὸς Κανονισμὸς. Ἐδαφος ἐφαρμο-
γῆς ἀμφοτέρων ἦσαν αἱ παράκτιοι σχέσεις μεταξὺ πλοίων
καὶ ξηρᾶς. Δύο συνέδρια ἔλαβον χώραν, μετὰ τὸ τοῦ Βερο-
λίου, τὸ ἰδρυτικὸν τῆς Ἐνώσεως: Ἐν Λονδίῳ (1912) καὶ
ἐν Βασιγκτῶνι (1927) ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν συμμετεχόντων
Κρατῶν ὑπερέβη τὰ 70.

Ἐν τούτοις τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ὅτι ὑπῆρξε μία πλάνη
ἢ ἰδρυσις καὶ παράλληλος λειτουργία δύο διεθνῶν ὀργανώ-
σεων σχετικῶν μετὰ τὴν διοίκησιν τῶν μέσων τηλεπικοινωνίας.
Ἡ πλάνη ὑπῆρξεν καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ὅτε ἡ ἀσύρματος τηλε-
γραφία ἐθεωρεῖτο ἔχουσα ἐφαρμογὴν μόνον εἰς τὸ περιωρι-
σμένον πεδίον σχέσεων μεταξὺ πλοίων καὶ ἀκτῆς: δὲν ἦτο,
διὰ τὸν λόγον τοῦτον, ὀλιγώτερον, μία ἀπλή προέκτασις τοῦ
ὄλου συμπλέγματος τῶν μέσων τηλεπικοινωνίας. Τὸ μέγε-
θος τῆς πλάνης κατεδηλώθη σαφέστερον ὅταν αἱ κατὰ καὶ
μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον πρόοδοι τῆς ραδιοηλεκτρικῆς
τεχνικῆς ἐπεξέτειναν τὸ πεδίον δράσεως αὐτῆς ἐφ' ὄλων τῶν
σχέσεων τηλεπικοινωνίας ἐν τῇ ξηρᾷ, ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἐν
τῷ ἀέρι.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον αἱ «ὁ σύμμαχοι καὶ συνησπισμένοι
Δυνάμεις» συνεχάλεσαν προδιάσκεψιν ἐν Βασιγκτῶνι ἐν ἔτει
1920, ἣτις σκοπὸν εἶχε νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς συστά-
σεως μιᾶς καὶ μόνης «Διεθνoῦς Ἐνώσεως» τῶν ἠλεκτρικῶν
συγκοινωνιῶν. Ἐκ τῆς προδιασκέψεως ταύτης ἐξήλθεν ἐν
προσχέδιον συμβάσεως καὶ κανονισμοῦ ὅπερ ἀπεφασίσθη νὰ
ὑπεβάλλετο ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ πρώτου ἡνωμένου Συνεδρίου
τῆς Λισσαβῶνος (1907) καὶ τοῦ ραδιοτηλεγραφικοῦ Συνε-
δρίου τοῦ Λονδίνου (1912).

Βραδύτερον ὁμοῦς διαφωνίαι ἐνεφυλλοχώρησαν, ἀφορῶσαι
κυρίως τὴν θέσιν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς,
αἵτινες συμμετέχουσαι εἰς τὴν Διεθνή Ραδιοτηλεγραφικὴν
ἔνωσιν, δὲν συμμετέσχον ὁμοῦς ποτὲ τῆς Διεθνoῦς τηλεγραφι-
κῆς τοιαύτης, λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ τηλεγραφικαὶ καὶ τηλεφωνι-
καὶ ὑπηρεσίαι ἔχουσιν ὀργανωθῆ εἰς τὴν χώραν ταύτην ὑπὸ

καθεστῶς ἰδιωτικῆς ἐκμεταλλεύσεως, ἄνευ οὐδενὸς Κρατικοῦ ἐλέγχου.

Λόγω τῆς διαφωνίας ταύτης καὶ παρὰ τὴν πίεσιν τῶν πραγμάτων συνεκλήθη χωριστὸν Διεθνὲς τηλεγραφικὸν Συνέδριον ἐν Παρισίοις (1925) καὶ χωριστὸν ραδιοτηλεγραφικὸν Συνέδριον ἐν Βασιγκτῶνι (1927) πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ συγχρονισμόν τῶν πράξεων τῶν ἀντιστοίχων Διεθνῶν ἐνώσεων.

Γ'. Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τοῦ καθεστώτος, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἀπόψεως Διεθνοῦς τηλεπικοινωνίας ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὸ τηλεγραφικὸν Συνέδριον τῶν Παρισίων (1925) καὶ ἀπὸ τὸ Διεθνὲς ραδιοτηλεγραφικὸν Συνέδριον τῆς Βασιγκτῶνος (1927).

I. Διεθνὲς τηλεγραφικὸν Συνέδριον (1925) Παρισίων.

Ἀποτυχούσης τῆς προσπάθειας πρὸς σύγκλησιν κοινοῦ Συνεδρίου, τηλεγραφικοῦ καὶ ραδιοτηλεγραφικοῦ, ἐπεβάλλετο ἐν τούτοις νὰ συνέλθῃ μεμονωμένον τηλεγραφικὸν Συνέδριον διὰ νὰ ἀναθεωρήσῃ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τοῦ Συνεδρίου τῆς Λισσαβῶνος (1907), λόγῳ τοῦ παρεμπεισόντος πολέμου, δὲν εἶχε καταστήθῃ δυνατὸν νὰ συγχρονισθῶσιν.

Τὸ Συνέδριον τῶν Παρισίων εἶχεν ὡς ὄλικὸν ἐφ' οὗ θὰ ἦσκει τὴν δρᾶσιν αὐτοῦ τὴν τηλεγραφικὴν Σύμβασιν τῆς Πετροπόλεως (1875) καὶ τὸν προσηρτημένον ταύτῃ κανονισμόν, ὡς ἀνεθεωρήθη ἐν Λισσαβῶνι (1907). Ἀμφότεραι αἱ πράξεις αὗται, ἀλλὰ κυρίως ἡ Σύμβασις, ἔχρηζον ἀναπροσαρμογῆς πρὸς τὰς νέας συνθήκας τῆς Διεθνοῦς τηλεγραφίας καὶ τηλεφωνίας. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ὑπῆρχε πάντοτε ἡ ἐλπίς ὅτι βραδύτερον θὰ καθίστατο δυνατὸν νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ πάλιν ἡ συγχώνευσις τῶν δύο ἐνώσεων, περιωρίσθη τὸ Συνέδριον εἰς τὴν ἀναθεώρησιν μόνον τοῦ Κανονισμοῦ, ἐξέφρασε δὲ ἐν ὁμοφωνίᾳ τὴν εὐχὴν ὅπως καταρτισθῇ κοινὴ σύμβασις διέπουσα τὴν ὀργάνωσιν τῆς Διεθνοῦς τηλεπικοινωνίας καὶ ὅπως τὸ προσεχὲς ραδιοτηλεγραφικὸν Συνέδριον ἀποφανθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Τῆς Διεθνοῦς τηλεγραφικῆς Ὑπηρεσίας ἐχούσης ἤδη μίαν λαμπρὴν ἀνάπτυξιν κατὰ τὴν βῆδετὴ ἐξέλιξιν της, τὰ προβλήματα τὰ ἀπασχολήσαντα τὴν δραστηριότητα τοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων ἦσαν ἐν τούτοις σπουδαιότατα.

α) Λογικωτέρα και λεπτομερεστερα οργανωσις της Διεθνούς Τηλεφωνίας, ήτις κατά τα τελευταία έτη, χάρις εις την καλωδίωσιν των τηλεφωνικών δικτύων και την εφαρμογήν ενισχυτών δια τριηλεκτροδίων λυχνιών προσελάμβανε πλέον μίαν άπεριόριστον άκτίνα δράσεως, έν συνδυασμῶ και μετά της άσυρμάτου τηλεφωνίας μεταξύ σταθερών σημείων, ήτις έπεξέτεινε την ευχέρειαν της τηλεφωνικής επικοινωνίας και εις τās μεταξύ Ήπειρων ή τās υπερθαλασσίους έν γένει σχέσεις, δια την εξυπηρέτησιν των όποιων, δέν ήτο πρόσφορος ή ένσύρματος τηλεφωνία.

β) Καθορισμός των Διεθνών τηλεγραφικών τελών, επί βάσεως δικαίας δι' όλα τα Κράτη, λογικής και εξυπηρετικής των διεθνών σχέσεων.

γ) Περιγραφή του τηλεγραφικού traffic κατά τρόπον εξυπηρετικώτερον δια την πολυμορφίαν των εξυπηρετούμένων σχέσεων.

δ) Καθορισμός ώρισμένων υποχρεώσεων δια την μεταξύ άλλήλων σύνδεσιν των δικτύων των όμόρων χωρών και δια την καλήν έκμετάλλευσιν των μεταξύ των τηλεγραφικών συγκοινωνιών, δι' ώρισμένων μηχανημάτων συναρτήσει της κινήσεως έκάστης συγκοινωνίας.

ε) Καθορισμός των συνθηκῶν της έκμεταλλεύσεως Διεθνών συγκοινωνιών εις οίασδήποτε άποστάσεις, δια του άσυρμάτου, θεσπισθείσης έν προκειμένῳ από της άπόψεως των τυχόν υπό ένδιαμέσων χωρών έγειρομένων αξιώσεων, της άποκλήθεισης «έλευθερίας του αιθέρος».

στ) Σύστασις Διεθνών Συμβουλευτικών Επιτροπῶν αί όποιαι περιοδικῶς συνεργόμεναι κατά το μεταξύ δύο έφεξης Συνεδρίων μεσολαβοῦν διάστημα, θα μελετῶσι διάφορα προβλήματα τεχνικά και έκμεταλλεύσεως, τα όποια ή σύγχρονος τεχνική καθιστᾶ επί μάλλον και μάλλον πολύπλοκα και πολυάριθμα.

ζ) Διακανονισμός των γλωσσῶν συντάξεως των Διεθνών τηλεγραφημάτων, πρόβλημα ένδιαφέρον εις ύψιστον βαθμόν τόσον τās τηλεγραφικάς έκμεταλλεύσεις όσον και την Διεθνή τηλεγραφικήν πελατείαν. Επί του άντικειμένου τούτου ριζικόν σχέδιον διακανονισμού, έμφανισθέν υπό της Ελληνικής αντιπροσωπείας, παρεπέμφθη δια κρίσεως μελέτας εις την «Διεθνή Επιτροπήν μελετῶν» συνελοῦσαν έν cortina d' ampezzo έν έτει 1926, τό πόρισμα της όποίας παραπεμφθέν εις επί τουτο συνελοθόν Συνέδριον έν Βρυξέλλαις (1928)

1

εγένετο ἐν μέρει μόνον δεκτόν, ὑπὸ μορφὴν μικτῆς λύσεως καθ' ἣν ἡ συνθηματικὴ γλῶσσα, εἰς ἣν συντάσσονται, κατὰ τὰ 80 ο)ο περίπου, τὰ τηλεγραφήματα τὰ διαμειδόμενα μεταξύ Ἑυρώπης καὶ ὑπερευρωπαϊκῶν χωρῶν, θὰ συνίσταται: εἰς δεκάγραμμα τὰ ὁποῖα θὰ ὑφίστανται ἀκέραιον τὸ συμβατικὸν τέλος καὶ εἰς πεντάγραμμα τὰ ὁποῖα θὰ ἀπολαμβάνουσιν ἐκπτώσεως κατὰ 35 ο)ο περίπου.

2. Διεθνὲς ραδιοτηλεγραφικὸν Συνέδριον Βασιγκτώνας (1927).

Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους οἵτινες ἐπέδαλλον τὴν μεμονωμένην σύγκλησιν τοῦ τηλεγραφικοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων, συνεκλήθη καὶ τὸ ραδιοτηλεγραφικὸν Συνέδριον τῆς Βασιγκτώνας.

Τὸ Συνέδριον τῆς Βασιγκτώνας εἶχεν ὕλικόν ἐφ' οὗ θὰ ἤσκει τὴν δρᾶσιν του, τυπικῶς μὲν τὴν διεθνῆ ραδιοτηλεγραφικὴν Σύμβασιν καὶ τὸν Διεθνῆ ραδιοτηλεγραφικὸν Κανονισμόν ὡς κατηρτίσθησαν ἐν Λονδίῳ (1912). Οὐσιαστικῶς ὁμως, δεδομένης τῆς κολοσσιαίας, τῆς ἐπαναστατικῆς, αὐτόχρημα, ἐξελίξεως τῆς ραδιοηλεκτρικῆς τεχνικῆς, εἶχε νὰ ἀποδομήσῃ ἐξ ὑπαρχῆς, νέας ὅλως συνθήκας ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ραδιοηλεκτρικῶν Ὑπηρεσιῶν αἵτινες ἐν τῷ μεταξύ ἀνεπτύχθησαν.

Ἀνταποκρινόμενον εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ τηλεγραφικοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων ἐκφρασθεῖσαν εὐχὴν, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, τὸ Συνέδριον τῆς Βασιγκτώνας ἐξέφρασεν ἐπίσης τὴν εὐχὴν ὅπως ἐξετασθῇ ἡ δυνατότης ἐνιαίας διεθνοῦς ὀργανώσεως τῶν μέσων τηλεπικοινωνίας.

Πλὴν τοῦ κεφαλαιώδους τούτου ζητήματος τὰ κύρια προβλήματα ἅτινα ἀντιμετωπίσθησαν καὶ εὗρον τὴν ἀρμόζουσαν λύσιν ἐν Βασιγκτώνῃ ἦσαν τὰ ἑξῆς:

α) Ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως αἱ συνθήκαι τοῦ 1912. εἶχον ἤδη πολὺ περιπλανῆ ἀπὸ ραδιοηλεκτρικῆς ἀπόψεως: τότε, μόνον τὰ μεταξύ 100—1000 χιλιοκύκλων (χιλιάδων περιόδων) (3000—300 μέτρων) κύματα ἐθεωροῦντο χρησιμοποιοίσιμα, ὅλη δὲ ἡ ζώνη τῶν κυμάτων ἐπαφίετο πρὸς ἐκμετάλλευσιν εἰς τὴν ναυτικὴν παράκτιον ἀνταπόκρισιν. Ἦδη τὸ ραδιοτηλεγραφικὸν φάσμα ἐπεκτείνεται ἀπὸ 10—60.000 χιλιοκύκλων (30.000—5 μέτρων), πολλὰ δὲ ραδιοηλεκτρικὰ

ὡς κοινοφελῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὁ ταχὺς ρυθμὸς τῆς ἐξελίξεώς των, ἐξελαμβάνοντο ὑπὸ πολλῶν ὡς ὑπηρεσίαι δευτερευούσης σπουδαιότητος καὶ αὐτόχρομα ὡς παρείσακτοι εἰς τὸ ραδιοηλεκτρικὸν φάσμα. Τριαύτη, ἐπὶ παραδείγματι, εἶναι ἡ Ραδιοφωνία.

Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῆς κατανομῆς τῆς Βασιγκτωνος ταχέως κατεδηλώθη ἡ ἀνεπάρκεια τῶν γενομένων προβλέψεων. Ἐν πρώτοις ἐχρεωκόπησε ταχέως τὸ εἰς τινὰς περιπτώσεις γενομένον δεκτὸν σύστημα τῶν κοινῶν ζωνῶν κυμάτων διὰ πλείονας ὑπηρεσίας: ἡ κοινότης αὕτη κατέστη πηγὴ παρεμβολῶν καὶ παρενοχλήσεων δυσμενῶν δι' ὅλας τὰς ὑπηρεσίας. Ἡ ζώνη ἡ χορηγηθεῖσα εἰς τοὺς ραδιοφάρους ὑπερεκαλύφθη ταχέως. Αἱ ραδιοεναερίδι ὑπηρεσίαι ἐζήτησαν ἐπίσης ἐπιμόνως ζώνας ἀποκλειστικῆς, ἀρκετῆς εὐρείας, καὶ ἐπαρκοῦς ἀποτελεσματικότητος. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου κατεδηλώθη ταχέως μεγίστη ἀνεπάρκεια καὶ ἀριθμοῦ κυμάτων καὶ ἀποτελεσματικότητος ἦτο εἰς τὴν ζώνην τῆς ραδιοφωνίας.

Ἡ ἀνεπάρκεια ὑπερεκάλυψε ταχέως τὴν ζώνην 200—545 μέτρων, μεθ' ἧς εἰσεχώρησε εἰς τὴν ζώνην 1340—1875 μέτρων, εἰς ἣν μόνον κατ' ἀνοχὴν ἐπετράπη ἡ λειτουργία τῶν ἐν ἔτει 1927 ὑφισταμένων ραδιοφωνικῶν πομπῶν.

Ἀκόμη παρεδιάτθησαν καὶ ζῶναι ἀποκλειστικῶς ἀνήκουσαι εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἐνεφανίσθη ὑπὸ ἑνὸς ὄντος μορφῆν κυρίως ἐν Εὐρώπῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ Ρωσία μὴ μετασχοῦσα τοῦ Συνεδρίου τῆς Βασιγκτωνος δὲν ἐσεβάσθη τὴν ἐκεῖ γενομένην κατανομήν, ἀλλ' ἐτοποθέτησεν εἰς πάσας σχεδὸν τὰς ζώνας ἰσχυροτάτους σταθμοὺς ραδιοφωνίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συνεδρίου τῆς Πράγας (1929) γενομένη κατανομή τῶν ραδιοφωνικῶν κυμάτων ὑπῆρξεν ἀδικωτάτη, διότι ἀφέθησαν ἀνεξυπηρέτητοι ἀνάγκαι αἱ ὁποῖαι θὰ ἤσκειν μελλοντικῶς πίεσιν διὰ τὴν διεύρυσιν τῆς ραδιοφωνικῆς ζώνης. Ἐκ τούτου προσέκυψε μία δυσάρεστος κατάστασις ἐν Εὐρώπῃ ἐπιταθεῖσα ἀπὸ ἑν παράδοξον πνεῦμα συναγωνισμοῦ ὅπερ ἐγεννήθη μεταξὺ τῶν χωρῶν πρὸς ραδιοφωνικὴν διείσδυσιν εἰς ξένα ἐδάφη διὰ τῆς ὑπερέμετρου ἀυξήσεως τῆς ἰσχύος τῶν σταθμῶν.

Ἐν συντομίᾳ, ἡ ἀρτία ἐν τούτοις ἐργασία τῆς Βασιγκτωνος οὐδαμῶς θὰ παρεκώλυε τὴν πάλιν μεταξὺ τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐν Μαδρίτῃ, πρὸς ἐξασφάλισιν δι' ἐκάστην

υπηρεσίαι ανεπτύχθησαν ἐπιζητούσαι νὰ καταλάβωσιν ἐκάστη ὅσῳ τὸ δυνατόν εὐρυτέραν καὶ καταλληλοτέραν ζώνην κυμάτων.

Ὁ σαφῆς καθορισμὸς τῶν ζωνῶν ἐπιρροῆς, — οὕτως εἰπεῖν — ἐκάστης ῥαδιοηλεκτρικῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ ῥαδιοηλεκτρικοῦ φάσματος, ἦτο ζήτημα κεφαλαιῶδες, συνοφισζόμενον εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξασφαλίσεως «πειθαρχίας ἐν τῷ αἰθέρι», ἢ παγκοσμίου πειθαρχίας ἐν τῇ χρησιμοποίησει τῶν ῥαδιοηλεκτρικῶν κυμάτων.

β'.) Τὸ Συνέδριον παρεδέχθη ὅτι ἡ χαρακτηριστικὴ φυσικὴ ἰδιότης τῶν ῥαδιοηλεκτρικῶν κυμάτων εἶναι ἡ συχνότης ἐκφραζομένη εἰς χιλιοκύκλους (χιλιάδας περιόδων), ἀνὰ δευτερόλεπτον, ἀπεφάσισε λοιπὸν ὅπως τὰ κύματα ἐκφράζονται εἰς ἀντιστοίχους συχνότητας, ἀκολουθουμένας, πρὸς μνείαν, ὑπὸ τοῦ μήκους κύματος.

γ'.) Παρεδέχθη ἐπίσης ὅτι αἱ ῥαδιοηλεκτρικαὶ ἐκπομπαί, ἀναλόγως τοῦ τρόπου τῆς παραγωγῆς των καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων των, κατατάσσονται εἰς δύο βασικὰς κατηγορίας: ἀποσβεννύμενα κύματα καὶ συντηρούμενα κύματα. Τὰ δὲ συντηρούμενα κύματα διεκρίθησαν εἰς τρεῖς τύπους, ἀναλόγως τοῦ τρόπου τῆς διαμορφώσεως αὐτῶν: εἰς κύματα μὴ διαμορφούμενα ἢ διαμορφούμενα μόνον διὰ τοῦ χειρισμοῦ, εἰς κύματα διαμορφούμενα κατὰ ἀκουστικὴν συχνότητα καὶ διὰ τοῦ χειρισμοῦ καὶ εἰς κύματα διαμορφούμενα διὰ τῆς φωνῆς ἢ τῆς μουσικῆς.

δ'.) Αἱ ῥαδιοηλεκτρικαὶ ὑπηρεσίαι αἱ δεκτικαὶ κανονιστικῶν διατάξεων καὶ διεκδικούσαι χωριστὰς ζώνας ῥαδιοηλεκτρικῶν κυμάτων, καθωρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

α) Μόνιμοι ὑπηρεσίαι, β) Κινηταὶ ὑπηρεσίαι, γ) ῥαδιοφωνία, δ) Εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι.

ε'.) Ἡ μεταξὺ ὑπηρεσιῶν κατανομή τῶν κυμάτων τοῦ ῥαδιοηλεκτρικοῦ φάσματος μετὰ μακρὸν ἀγῶνα ἔλαβε τὴν ἑξῆς συγκεκριμένην μορφήν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς:

α) 3.000—30.000 μέτρα (100—10 χιλιοκύκλους): Μόνιμοι ὑπηρεσίαι

β) 2.000—3.000 μέτρα: μόνιμοι καὶ κινηταὶ ὑπηρεσίαι.

γ) 1875—2000 μέτρα: κινηταὶ ὑπηρεσίαι

δ) 1050—1875 » : » καὶ δὴ ῥαδιοεναέριοι ὑπηρεσίαι (μεταξὺ ὧν 1340—175 μέτρων ραδιοφωνία δι' ὑφισταμένους μόνον ἐν Εὐρώπῃ Σταθμούς).

- ε) 1050—950 : ραδιοφάροι.
 στ) 950—850 : ραδιοεναέριοι υπηρεσίαι.
 ζ) 850—750 : ραδιογωνιομετρία: ναυτικάι υπηρεσίαι.
 η) 750—545 : ναυτικάι υπηρεσίαι (580—620 κύμα κλή-
 σεως και κινδύνου).
 θ) 545—200: ραδιοφωνία (και ναυτικάι υπηρεσίαι ἐφ' ὅσον
 δὲν παρεμποδίζουσι τὴν ραδιοφωνίαν).

ι) Κάτω τῶν 200 μέτρων, σύμμετρος κατανομή μεταξὺ πασῶν τῶν υπηρεσιῶν, τῶν πολύβραχέων κυμάτων, μεταξὺ 15—50 μέτρων, διαφυλαχθέντων, λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν ιδιοτήτων των, διὰ τὰς μονίμους υπηρεσίας εἰς πολὺ μεγάλας ἀποστάσεις.

στ) Καθωρίσθησαν οἱ κανόνες τῆς διεξαγωγῆς τῆς κινή-
 τῆς ἐν γένει ραδιοηλεκτρικῆς υπηρεσίας.

ζ) Συνεστήθη διεθνὴς τεχνικὴ συμβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ὅπως παρακολουθῆ τὰ, κατὰ τὸ μεταξὺ δύο Συνεδρίων μεσο-
 λαβοῦν διάστημα, ἀναφύμενα τεχνικὰ προβλήματα ἐν ταῖς
 ραδιοηλεκτρικαῖς ἐφαρμογαῖς καὶ ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν.

*
 *
 *

II. Βασικά προβλήματα τεθέντα ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Συ-
 νεδρίου τῆς Μαδρίτης.

A'. Σύμπιπσις τῆς Συνόδου τῶν δύο Συνεδρίων.

Κατόπιν τῆς εὐχῆς ἥτις ἐξεφράσθη ὑπὸ τε τοῦ τηλεγρα-
 φικοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Ῥαδιοτηλεγραφικοῦ
 Συνεδρίου τῆς Βασιγκτῶνος, ἀμφότερα καθώρισαν κοινὸν
 τόπον καὶ χρόνον διὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον αὐτῶν. Ἐπε-
 διώχθη διὰ τούτου νὰ καταβληθῆ μία τελευταία προσπά-
 θεια πρὸς συγχώνευσιν τῶν δύο διεθνῶν ὀργανώσεων. Ἐν
 Μαδρίτῃ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1932 ἐμελλε νὰ συνέλθωσιν
 ἀμφότερα τὰ Συνέδρια.

B'. Τὸ ζήτημα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο Ἐνώσεων.

Τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα ὅπερ ἀνέμενε τὴν λύσιν αὐ-
 τοῦ ἐν Μαδρίτῃ ἦτο ἡ συγχώνευσις τῶν δύο διεθνῶν ὀργα-
 νώσεων (τηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεγραφικῆς) εἰς μίαν ἐνι-
 αίαν. Τὸ πᾶν ἤδη συνηγὸρει ὑπὲρ τῆς συγχωνεύσεως ταύ-
 τῆς: ἡ ὑπὸ τοῦ προκαταρκτικοῦ Συνεδρίου τῆς Βασιγκτῶ-
 νος (1920: γενομένη ἐργασία, αἱ εὐχαὶ αἱ ἐκφρασθεῖσαι ὑπὸ
 δύο ἀλληλοδιαδόχων Συνεδρίων, ἀλλὰ κυρίως ἡ φύσις τῶν

πραγμάτων, ἣτις καθίστα ταύτην ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπιτακτικωτέραν. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ὑπέβαλε πλήρη μελέτην καὶ σχέδιον ἐνοποιήσεως, ὡς ἐπίσης ὑπέβαλε τοιοῦτον ἡ Ἰταλικὴ ἀντιπροσωπεία, ἀμφοτέρω δὲ τὰ σχέδια ταῦτα ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου συντάξει ἐνὸς βασικοῦ σχεδίου ἐνοποιήσεως. Πολλοὶ ὑπῆρχον ἐνθαρρύνσεις διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐνοποιήσεως, ἀλλὰ καὶ μεγάλη ἀντίδρασις ἀνεμένετο.

Γ'. Κεφαλαιώδη ζητήματα ἐνδιαφέροντα εἰδικώτερον τὴν τηλεγραφικὴν καὶ τηλεφωνικὴν ὑπηρεσίαν.

1. Τὸ ζήτημα τῆς συνθηματικῆς γλώσσης: Ἡ μικτὴ λύσις τὴν ὁποίαν εἰς τὸ πρόβλημα τοῦτο ἔδωκε τὸ μερικὸν Συνεδριον τῶν Βρυξελλῶν (1928) οὐδένα ἰκανοποίησε, πολλῶν δὲ μᾶλλον τὰς τηλεγραφικὰς ὑπηρεσίας τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὁποίων ἐδάρυνε δυσμενέστατα ἢ συνέχισις τῆς χρησιμοποίησεως τῶν δεκαγράμμων τεχνητῶν λέξεων. Ἡ ὀρθὴ λύσις, ἢ ἀρχῆθην ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος προταθεῖσα καὶ ἀνανεωθεῖσα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ Συνεδρίου τῆς Μαδρίτης, θὰ συνίστατο εἰς τὴν πλήρη κατάργησιν τῶν δεκαγράμμων.

Κατὰ τῆς λύσεως ὅμως ταύτης προεβλέπετο ὀξεῖα ἀντίθεσις τόσον τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων, ὅσον καὶ τινων Κρατῶν ἅτινα ὡς ἡ Ἀγγλία ἐχρησιμοποιοῦν ἔτι ἐν σημαντικῇ κλίμακῃ τὸν δεκάγραμμον κώδικα.

2. Τὸ ζήτημα τοῦ καλυτέρου διακανονισμοῦ τοῦ traffic πρὸς καταπολέμησιν τῆς μαστιζούσης τὸν τηλεγραφὸν κρίσεως.

Ἀπὸ ἐτῶν ἤδη τὸ παγκόσμιον τηλεφωνικὸν traffic βαίνει κατὰ τὴν κατιούσαν. Τὰ αἷτια συνίστανται εἰς τὴν γενικωτέραν οἰκονομικὴν κρίσιν, ἐν μέρει, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν παράλληλον ἀνάπτυξιν ἄλλων μέσων συγκοινωνίας καὶ τηλεπικοινωνίας ὅτινα ἀπερόφησαν μέρος τῆς τηλεγραφικῆς κινήσεως. Πρὸς ὑπόθαλψιν τῆς κινήσεως πλήρης ἀναθεώρησις τοῦ traffic ἔπρεπε νὰ γίνῃ, ἀναθεώρησις τῶν τελῶν τῶν εἰδικῶν τηλεγραφημάτων, καὶ διαμόρφωσις εὐθηνῶν κατηγοριῶν τηλεγραφημάτων, πρὸς προσέλκυσιν τῆς διεφευγούσης κινήσεως. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία δὲν ἔλλειψε νὰ ὑποβάλλῃ πλήρες σχέδιον.

Δ') Κεφαλαιώδη ζητήματα ενδιαφέροντα ειδικώτερον τὰς ραδιοηλεκτρικὰς ὑπηρεσίας.

1) Ἐξάλειψις τῶν παρεμβολῶν (interférences) ἢ τῆς παρενοχλήσεως (brouillage), γενικώτερον, ἐν τῷ αἰθέρι.

Ὁ ἐν Βασιγκτῶνι ἐν ἔτει 1927 γενόμενος διακλονισμὸς τῆς συγκριτικῆς θέσεως ἐν τῷ ραδιοηλεκτρικῷ φάσματι, ἐκάστης ραδιοηλεκτρικῆς ὑπηρεσίας, ὑπῆρξε τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς ἐπιβολὴν παγκοσμίου «ραδιοηλεκτρικῆς πειθαρχίας» ἀνευ τῆς ὁποίας ἡ σπουδαιστάτη οὕτη ἐνέργεια, ἦν ἐδάμασεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἤτις τοῦ διήνοιξεν ἀπειραριθμοὺς ὁδοὺς ἐπικοινωνίας διὰ τοῦ διαστήματος, θὰ ἀπέβαινε κακοποιὸν ὄργανον καὶ ὄργανον διχονοίας.

Ἐν τούτοις ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν πάτης φύσεως ραδιοηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων κατὰ ἰσχὺν καὶ κατὰ πλῆθος ἐπέβαλε ἀφ' ἑνὸς μὲν ἓνα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ριζικώτερον διαχωρισμὸν τῶν ὑφ' ἐκάστης ὑπηρεσίας χρησιμοποιουμένων συχνοτήτων, ἀφ' ἑτέρου δὲ ποιοτικὴν βελτίωσιν τῶν ἐμπομπῶν ὥστε νὰ καταλαμβάνωσι ὅσα τὸ δυνατόν μικρότερον πλάτος ζώνης καὶ νὰ εἶναι σταθερώτεροι.

2) Συμμετρικώτερα τοποθέτησις τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν ἐντὸς τοῦ ραδιοηλεκτρικοῦ φάσματος.

Ἐλέχθη ἤδη ὅτι ἡ τοποθέτησις τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν ἐντὸς τοῦ ραδιοηλεκτρικοῦ φάσματος, ἢ ἡ κατανομή τῶν ραδιοηλεκτρικῶν κυμάτων μεταξὺ τῶν εἰρημένων ὑπηρεσιῶν ἢ γενομένη ἐν Βασιγκτῶνι, ἔπειτα ἀπὸ τόσα ἔτη καθ' ἃ πρακτικῶς οὐδεὶς κανὼν ἰσχυεν, ὑπῆρξεν ἐν γενναίῳ βῆμα προόδου. ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τὴν ἐπίτευξιν ραδιοηλεκτρικῆς πειθαρχίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὴν ἀνετοί και ἀνενόητον ἐξυπηρέτησιν καὶ ἐξέλιξιν ἐκάστης ραδιοηλεκτρικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐν τούτοις αἱ προβλέψεις αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν δυναμικότητα καὶ τὴν ἐξέλιξιν ἐκάστης ὑπηρεσίας καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, αἵτινες ἐχρησίμωσαν ἐν Βασιγκτῶνι ὡς προϋπόθεσις διὰ τὴν γενομένην κατανομήν, δὲν ἐπληθύνωσαν ἐξ ὀλοκλήρου.

Ἰπηρεσία: τινὲς εἶχον μόλις ὀργανωθεῖ καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐκτιμηθῇ τὸ μέγεθος τῶν ἀναγκῶν των. Τυχαῦται, ἐπὶ παραδείγματι, εἶναι ἡ ὑπηρεσία Ραδιοφάρων καὶ ἡ ραδιογυμνομετρία. Ἄλλα: ὑπηρεσία, μολονότι ἄφηνε ἢ ἕως τότε δρᾶσις αὐτῶν νὰ διαφαίνεται καὶ ἡ δυναμικότης καὶ ὠφελιμότης των

Πλουσία ήμερησία διάταξις είχε ήδη πρό μηνών τεθεί υπό
 όψει των διαφόρων μελών του Συνεδρίου, συγκειμένη εκ δύο
 όγκωδών τόμων περιεχόντων άνω των 3.000 προτάσεων, 1.500
 περίπου αναγομένων εις την Τηλεγραφικήν Υπηρεσίαν και
 ισαριθμων αναγομένων εις τας ραδιοτηλεγραφικάς. Η Έλ-
 ληνική Αντιπροσωπεία είχε πρωτεύουσαν συμμετοχήν εις τό
 ύλικόν τουτο διατυπώσασα περί τας 90 προτάσεις αναγομένας
 εις την τηλεγραφικήν υπηρεσίαν και περί τας 25 αναγομένας
 εις τας ραδιοτηλεεκτρικάς τοιαύτας, εύρισκομένη άρα εις την
 πρώτην δεκάδα των Κρατών άτινα έμελέτησαν τά φλέγοντα
 προβλήματα και υπέβαλον προτάσεις έπωφελοϋς λύσεως αυτών.
 Η Έλληνική αντιπροσωπεία άπετελέσθη εκ του Διευθυντού
 των Τ.Τ.Τ. κ. Πενθερουδάκη και του Τμηματάρχου
 της Τ.Τ. Έκμεταλλεύσεως Αρχιμηχανικού κ. Νίκολη.

Β'. Έναρκτήριος Συνεδρίασις του Συνεδρίου.

Η Έναρκτήριος Συνεδρίασις ή έγκαινιάζουσα τας έργα-
 σίας άμφοτέρων των Συνεδρίων έγένετο κοινή την 3ην Σε-
 πτεμβρου 1932 εις τό Μέγαρον της Ισπανικής Γερουσίας
 υπό την προεδρείαν του Ισπανού Πρωθυπουργού κ. Αθάνια.

Ο Ισπανός Πρωθυπουργός έξήρει την σπουδαιότητα των
 Συνεδρίων, τά όποια συνεκέντρωσαν επί τω αύτω 700 περί
 αντιπροσώπους όλων των Κρατών του Κόσμου και όλων των
 Διεθνών όργανώσεων, αί όποιαί άμέσως ή έμμέσως ενδιαφέ-
 ρονται ή επηρεάζονται από την λειτουργίαν των διεθνών τη-
 τηλεσυγκοινωνιακών υπηρεσιών. Έπεκαλέσθη την φιλικήν
 συνεργασίαν πάντων των αντιπροσωπευομένων Κρατών προς
 επιτυχή διεξαγωγήν των έργασιών του σπουδαιότερου από 65ε-
 τίς Διεθνούς τηλεγραφικού Συνεδρίου.

Γ'. Οργάνωσις, της διεξαγωγής των Έργασιών του Συνεδρίου

Νομικώς τά δύο Συνέδρια τά όποια συνεκλήθησαν εν Μα-
 δρίτη υπό των αντίστοιχων Διεθνών Ένώσεων ήσαν άνεξάρ-
 τητα άλλήλων, έκάτερον δέ είχε να ασχοληθῆ με την ιδαν
 αυτού ήμερησίαν διάταξιν. Έν τούτοις έπειδή μία εκ των κυ-
 ριωτέρων επιδιώξεων άμφοτέρων των Συνεδρίων ήτο ή συγχώ-
 νευσις των δύο Διεθνών ένώσεων, προς άποτελεσματικώτεραν
 επιδίωξιν ταύτης, έτέθησαν άμφότερα τά συνέδρια υπό κοινόν

Προεδρείον. Ἐπίσης ἐν τῇ ὀργανώσει τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν ἐκάστου διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὀργάνων τῶν Συνεδρίων, προσεβλήθη ἀφ' ἐνός μὲν μικτῆ, κοινῆ. Ἐπιτροπῇ διὰ τὴν μελέτην τῆς ἐνιαίας, ἢ ἐν περιπτώσει διαφωνίας, δύο κεχωρισμένων Συμβάσεων καθὼς καὶ μικταὶ Συνελεύσεις τῆς ὀλομελείας τῶν Συνέδρων, διὰ τὰ ζητήματα τὰ ἀπὸ κοινοῦ ἀφορῶντα ἀμφοτέρω τὰ συνέδρια.

Ἐπειδὴ δὲ ἀπὸ τῆς ἐναρκτηρίου ἡδὴ Συνεδριάσεως τῆς ὀλομελείας ἠγέρθησαν ἀμφισβητήσεις σχετικῶς μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου τῶν διαφόρων Κρατικῶν ἀντιπροσωπειῶν, διωρίσθη καὶ εἰδικὴ μικτῆ Ἐπιτροπῇ πρὸς Ρύθμισιν τοῦ ζητήματος τούτου.

Δ' Ὀργανα τῶν Διεθνῶν Συνεδρίων τῆς Μαδρίτης, Σύνθεσις καὶ ἀρμοδιότης αὐτῶν.

Ἡ ὑπὸ τοιαύτας προϋποθέσεις γενομένη ὀργανώσις τῶν δύο Συνεδρίων ἐδημιούργησε τὰ ἑξῆς ὄργανα ἅτινα θὰ ἐπελαμβάνοντο τῆς ἐπεξεργασίας τῆς ὅλης ἡμερησίας διατάξεως αὐτῶν :

1. Μικτῆ Συνέλευσις τῆς ὀλομελείας τῶν δύο Συνεδρίων. πρὸς ἔρευναν καὶ κύρωσιν ἀποφάσεων ἀφορωσῶν ἀμφοτέρω τὰ Συνέδρια.

Ἡ μικτῆ Συνέλευσις διώρισε δύο Ἐπιτροπὰς :

α) Τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συμβάσεως, πρὸς ἐπεξεργασίαν τῆς ἐνιαίας Συμβάσεως, ἐν περιπτώσει δὲ ἀδυναμίας, πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν δύο ὑφισταμένων τοιούτων.

β) Τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ δικαιώματος ψήφου, πρὸς καθορισμὸν τοῦ συστήματος ὑφ' ὃ θὰ ἐψήφιζον, ἐν ὀλομελείᾳ, αἱ Κρατικαὶ ἀντιπροσωπεῖαι.

2. Συνέλευσις τῆς ὀλομελείας τοῦ τηλεγραφικοῦ Συνεδρίου, πρὸς ἔρευναν καὶ κύρωσιν ὅλων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορῶντων τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἡ Συνέλευσις αὕτη διώρισε τέσσαρας Ἐπιτροπὰς :

α) Τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ Τηλεγραφικοῦ Κανονισμοῦ, πρὸς μελέτην πασῶν τῶν κανονιστικῶν διατάξεων τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας.

β) Τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν τηλεγραφικῶν τιμολογίων, πρὸς μελέτην τοῦ traffic ἐν γένει, τῶν τιμολογίων, τῆς συντάξεως τῶν τηλ)μάτων καὶ τῆς διεθνούς λογιστικῆς.

γ) Τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Τηλεφωνικοῦ Κανονισμοῦ, ὅστις διὰ πρώτην φοράν, ἀποσπωμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων ἀπὸ τοῦ τηλεγραφικοῦ Κανονισμοῦ, θὰ διεμορφοῦτο.

δ) Τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Συντάξεως, ἣτις εἶχε τὴν ἀπλὴν ἀποστολὴν νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς καλῆς φραστικῆς διατυπώσεως τῶν καταρτιζομένων κειμένων.

3. Συνέλευσις τῆς ὀλομελείας τοῦ ραδιοτηλε(φ)κοῦ Συνεδρίου, πρὸς ἔρευναν καὶ κύρωσιν ὄλων τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορῶντων τὰς ραδιοηλεκτρικὰς ὑπηρεσίας.

Ἡ Συνέλευσις αὕτη διώρισε τέσσαρας Ἐπιτροπὰς.

α) Τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῶν ραδιοηλεκτρικῶν Κανονισμῶν, ἣτις θὰ ἐπεξεργάζετο πάσας τὰς κανονιστικὰς διατάξεις τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν.

β) Τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ ραδιοτηλεγραφικοῦ traffic καὶ τελῶν, ἣτις, θὰ ἐρρυθμίζε τὴν κίνησιν καὶ τὰ τέλη τῶν κινήτων Ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν.

γ) Τὴν Τεχνικὴν Ἐπιτροπὴν, ἣτις θὰ ἐξήταζε πάντα τὰ τεχνικὰ ραδιοηλεκτρικὰ ζητήματα, ἧτοι κατὰτάξεις ραδιοηλεκτρικῶν κυμάτων, κατανομὴ ραδιοηλεκτρικῶν κυμάτων, κινήσεις χρησιμοποίησεως αὐτῶν καὶ πάντα τὰ συναφῆ.

δ) Τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Συντάξεως, ἣτις σκοπὸν εἶχε τὴν φραστικὴν ἐναρμόνισιν τῶν ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐπιτροπῶν συντασσομένων κειμένων.

Αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω Ἐπιτροπῶν ἔχουσαι πρὸς ἔρευναν πολυσύνθετα προβλήματα κατένειμαν τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔργον μεταξὺ ὑποεπιτροπῶν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἡ τεχνικὴ ραδιοηλεκτρικὴ Ἐπιτροπὴ ἣτις κατένειμε τὸ ἔργον αὐτῆς εἰς δύο ὑποεπιτροπὰς, ἐκάστη ἐκ τῶν ὁποίων ἀνέθεσε εἰς ὀλιγομελεῖς μερικωτέρας ὑποεπιτροπὰς, τὴν εἰδικωτέραν ἔρευναν ὠρισμένων προβλημάτων.

Τοιαύτη ἐπιβλητικὴ εἰς ἐμφάνισιν καὶ εἰς ἀριθμὸν ὀργάνων ὑπῆρξεν ἡ ὀργάνωσις τοῦ Συνεδρίου τῆς Μαδρίτης, ἐμφάνισις ἡ ὁποία ἐπεβάλλετο ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς εἰδικευμένης καὶ βαθείας μελέτης τῶν ἀπασχολούντων τὸ Συνέδριον προβλημάτων.

Κατ' ἀρχὴν, ἡ σύνθεσις ἐπιτροπῶν καὶ ὑποεπιτροπῶν καθωρίσθη ἐκ τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῶν Κρατῶν, τὰ ὅποια εἶχον διατυπώσει προτάσεις ἢ ὑποβάλλει μελέτας ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῆς ἀρμοδιότητος ἐκάστης Ἐπιτροπῆς ἢ Ὑποεπιτροπῆς. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἣτις εἶχε διερευνήσει πάντα τὰ σπουδαῖα ζητήματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἀμφοτέρων τῶν

μιᾶς εὐρυτέρας καὶ ἀποτελεσματικωτέρας θέσεως ἐν τῷ ραδιο-
ηλεκτρικῷ φάσματι. Παρ' ὅλας ὅμως τὰς προόδους τῆς τε-
χνικῆς αἱ δυνατότητες τὰς ὁποίας προσφέρει τὸ ραδιοηλεκτρι-
κὸν φᾶσμα δὲν εἶναι ἀπειράριθμοι πρακτικῶς, ἐὰν ληφθῇ ὑπ'
ὄψιν ὅτι τὰ μὲν κύματα τὰ ἄνω τῶν 3000 μέτρων (κάτω τῶν
100 χιλιοκύκλων) προσιδιάζουσι διὰ τὴν μόνιμον ἀνταπόκρισιν
εἰς μεγάλας ἀποστάσεις, τὰ δὲ κύματα τὰ κάτω τῶν 200 μέ-
τρων (ἄνω τῶν 1500 χιλιοκύκλων) ἐμφανίζουσιν ἰδιουθμίας
ὀριζούσας καὶ περιοριζούσας τὰς περιπτώσεις τῆς χρησιμοπο-
ίσεως αὐτῶν.

Ἀπομένει ἡ ζώνη 200—3000 μέτρων (1500—100 χιλιο-
κύκλων) ἣτις ἀποτελεῖ τὸ μῆλον τῆς ἔριδος μεταξὺ τοῦ συν-
όλου τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν εἰς τὰς συνήθεις περι-
πτώσεις τῆς λειτουργίας αὐτῶν. Αἱ κινηταὶ ὑπηρεσίαι, τόσον
αἱ ναυτικαὶ ὅσον καὶ αἱ ραδιοεναέριοι, ὄχι μόνον δὲν δέχονται
νὰ χάσῃ ἐκ τῶν κεκτημένων, ἀλλὰ ἡ ραδιοεναέριος ζητεῖ
καὶ ἀποκλειστικότητα ζώνης καὶ διεύρυνσιν. Αἱ εἰδικαὶ ὑπη-
ρεσίαι ἐπίσης. Ἡ Ραδιοφωνία θὰ ἐπεθύμη, εἰς ἐπαύξεισιν,
ὀλόκληρον τὴν ζώνην μεταξὺ τοῦλάχιστον 1000—2000 μέτρων
λόγω τῆς ἐξαιρετικῆς ἀποδοτικότητός της. Αἱ μόνιμοι ὑπη-
ρεσίαι κατέρχονται πρακτικῶς μέχρι τῶν 2000 μέτρων ἀλλ'
αἱ ἀεροναυτικά! ἐξ αὐτῶν εὐρίσκουσι καταλληλοτέρην τὴν με-
ταξὺ 1000—2000 μέτρων θέσιν.

Τοιαῦτα ἦσαν τὰ κεφαλαιώδη προβλήματα, ἅτινα, μετὰ τῶν
διακλαδιζομένων συναρῶν ζητημάτων καὶ τῶν πολυαριθμῶν
λεπτομερειῶν ἐθάруνον τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τοῦ μικτοῦ
Συνεδρίου—τηλεγραφικοῦ καὶ ραδιοτηλεγραφικοῦ—τῆς Μαδ-
δρίτης, τὸ ὁποῖον ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τὴν 3ην Σε-
πτεμβρίου 1932.

**

III. Ὁργάνωσις τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου
τῆς Μαδρίτης.

Ἐπιτροπαί. Ὑποεπιτροπαί καὶ ἀρμοδιότης αὐτῶν. Συμμετοχὴ
τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Α'. ἔναρξις Συνεδρίου—ἡμερησία Διάταξις

Ὑπὸ τὰς προεκταθείσας συνθήκας καὶ βεβαρυμένον μὲ πολ-
λαπλᾶ προβλήματα ἤρξατο τὴν 3ην Σεπτεμβρίου 1932 τῶν
ἐργασιῶν αὐτοῦ τὸ μικτὸν τηλεγραφικὸν καὶ ραδιοτηλεγραφι-
κὸν Συνέδριον τῆς Μαδρίτης.

Συνεδρίων διαωρίσθη αὐτεπαγγέλτως μέλος πασῶν τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ Ὑποεπιτροπῶν καὶ συμμετέσχε καὶ ἐπηρρέασεν εὐρύτατα καὶ τὰς διεξαχθείσας συζητήσεις καὶ τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις.

**

IV. Ἀναλυτικὴ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ ἔργου τῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τῆς εἰς τοῦτο Συμβολῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας.

A. Μικτὴ Συνέλευσις τῆς ὀλομελείας καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξαρτώμεναι Ἐπιτροπαὶ καὶ Ὑποεπιτροπαὶ.

Τέσσαρα βασικὰ ζητήματα ἀπησχόλησαν τὴν δραστηριότητα τῶν ὀργάνων τούτων :

α) Τὸ ζήτημα τῆς ψήφου, β) τὸ ζήτημα τῆς ὀργανώσεως τῶν Διεθνῶν Γεχνικῶν συμβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν, γ) τὸ ζήτημα τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο Ἐνώσεων καὶ τῆς συνάξεως Ἐνιαίας Συμβάσεως τῶν τηλεσυγκοινωνιακῶν ὑπηρεσιῶν καὶ δ) τὸ ζήτημα τῆς ἐπισήμου γλώσσης.

Αἱ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις συνοψίζονται ὡς ἑξῆς :

α) Τὸ ζήτημα τῆς ψήφου. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἀνεκινήθη ἐν ὀλομελείᾳ λόγῳ τῶν ἀξιώσεων τῶν ἀποικιακῶν Κρατῶν, νὰ διαθέτωσι πλὴν τῆς ψήφου τῆς Μητροπόλεως, καὶ ἀνὰ μίαν ψήφον δι' ἐκάστην ἀποικίαν, ἀξιώσεις ἢ ὁποῖα κατέληξεν εἰς τὴν θεωρίαν τῆς «πολλαπλῆς ψήφου» διατυπωθείσαν ὑπὸ μεγάλων τινῶν Κρατῶν, ἅτινα ὡς ἡ Γερμανία, ἐστεροῦντο ἀποικιῶν, καὶ ἐθεώρουν ἑαυτὰ ἐν μειωμένῳ γοήτρῳ ἔναντι τῶν ἀποικιακῶν Κρατῶν. Αἱ ἀποικιακαὶ ψήφοι ἐχορήγουν μίαν ἔμμεσον πολλαπλότητα ψήφου εἰς τὰς οἰκείας Μητροπόλεις, ἢ δὲ ζήτημένη πολλαπλῆ ψήφος θὰ ἐδημιούργη ἄμεσον τοιαύτην, ἐξ ἀμφοτέρων δὲ θὰ κατηργεῖτο ἢ ἀπὸ ἀπόψεως Διεθνοῦς δικαίου νομικῆ ἰσότης μεταξὺ Κρατῶν. Παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἐπρόκειτο περὶ κατ' ἐξοχὴν εἰρηνικοῦ Συνεδρίου τεχνικῆς μορφῆς καὶ ὀλοσχερῶς ἀπηλλαγμένου πολιτικῶν ἀπασχολήσεων, τοιοῦτος διαφορισμὸς ψήφου, σὺν τῇ προφανεῖ ἀδικίᾳ, θὰ ἐδημιούργει ἐξαιρετικῶς δυσμενῆ θέσιν διὰ τὰ μικρὰ Κράτη τῶν ὁποίων θὰ ἐξεμηδενίζετο ἢ ἀξίει τῆς ψήφου. Ἀπὸ τοιαύτης ἀπόψεως ὀρρωμένη ἢ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία κατεπολέμησε σφεδρῶς πᾶσαν πολλαπλότητα ψήφου ἔμμεσον ἢ ἄμεσον, τῶσαν

τῶν στοιχειωδῶν τούτων τελῶν καθοριζομένων ἐπὶ χρυσῆς βάσεως.

Δύο ζητήματα προέκυψαν ἐν Μαδρίτῃ : ἐζητήθη γὰρ ἀτομίσθη ἢ χρυσῆ βᾶσις εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ὕψος τῶν εἰς ἕκαστον ἐθνικὸν νόμισμα εἰσπραττομένων τελῶν καὶ ἐζητήθη ἡ αὐξήσις τῶν στοιχειωδῶν τελῶν ἐκ μέρους τῶν μεγάλων χωρῶν Ἰαμφοτέραί αἱ ἐπιδιώξεις αὐταὶ κατεπολεμήθησαν τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ ἀπεκρούσθησαν τελικῶς, ὡς ἐγκυμονοῦσαι εἴτε οἰκονομικὰς ζημίας διὰ τὰ μικρὰ κυρίως κράτη, εἴτε αὐξήσιν τῆς στάθμης τῶν διεθνῶν τηλεγραφικῶν τελῶν.

γ') Τὸ ζήτημα τῆς συνθηματικῆς γλώσσης τῶν τηλεγραφημάτων.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε τὸ σοβαρώτερον ἐξ ὧν ἀπησχόλησαν τὴν Διεθνή τηλεγραφικὴν Ἐνώσιν κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν, ὑπῆρξεν ἐπίσης καὶ τὸ σοβαρότερον τηλεγραφικὸν ζήτημα τοῦ Συνεδρίου τῆς Μαδρίτης, ἢ τὸ ἕτερον τῶν δύο σοβαρότερων ζητημάτων, ἅτινα ἀπησχόλησαν τὸ μικτὸν Συνεδρίον· τὸ δεύτερον ἦτο ἡ κατανομή τῶν ραδιοηλεκτρικῶν κυμάτων.

Ἐλέχθη ἀνωτέρω εἰς τὴν συνίστατο τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ πῶς ἀντετίθεντο αἱ ἐπιδιώξεις, ἀφ' ἑνὸς τῶν τηλεγραφικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀφ' ἑτέρου τῶν διεθνῶν ὀργανώσεων τῶν ἐκπροσωπουσῶν τοὺς πελάτας τοῦ τηλεγράφου :

Αἱ τηλεγραφικαὶ ὑπηρεσίαι θὰ ἐπεθύμουν, ὅπως ἢ ἐκ παραδίσεως προῖψασα καὶ διατηρηθεῖσα συνθηματικὴ γλώσσα τῶν τηλεγραφημάτων, ἢ ἐκ δεκαγράμμων τεχνητῶν λέξεων συνισταμένη, καταργηθῆ, ὡς προκαλοῦσα πολλὰς ἀνωμαλίας ἐν τῇ ἐκμεταλλεύσει, ἀντ' αὐτῆς δὲ ἀναγνωρισθῆ ἢ ἐκ πενταγράμμων τεχνητῶν λέξεων ἀποτελουμένη, συνδυαζομένη μὲ ἐκπτώσιν τῶν ἀκεραίων τηλεγραφικῶν τελῶν κατὰ 40 ο.ο. Τούναντίον τὰ Ἐμπόρικὰ Ἐπιμελητήρια ἐζήτησαν τὴν διατήρησιν τῶν δεκαγράμμων ὡς οἰκονομικώτεραν. Παραδόξως δὲ τὴν τελευταίαν ἀποφιν ταύτην ὑπεστήριξαν φανατικῶς καὶ κοατικαὶ τινες ἀντιπροσωπεῖαι, ὡς ἡ Ἀγγλική, αἱ τῶν Ἀγγλικῶν κτήσεις καὶ ἡ τῆς Ἀμερικῆς.

Τοῦ ζητήματος ἀνακινήθεις ἤδη εἰς τὸ Συνεδρίον τῶν Παρισίων (1925) ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, τῆς ὁποίας ριζικὴ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μελέτη εἶχε παρα-

ἐνώπιον τῆς ὀλομελείας ὅσον καὶ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ἧς ὑπῆρξε μέλος μεταξὺ 15 ἐν ὄλῳ μελῶν, καὶ ἐν τῇ ὑπεστήριξε, σὺν ταῖς ἰδίαις αὐτῆς ἀπόψεσι, καὶ τὰ συμφέροντα τῶν μικρῶν ἐν γένει Κρατῶν. Ἐν τέλει ἐγένετο δεκτὴ συμβιβαστικὴ πρότασις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας συνισταμένη εἰς τὰ ἑξῆς: Πρῶτον: τὸ ζήτημα ὡς κατ' ἐξοχὴν πολιτικὸν δὲν δύναται νὰ διακανονισθῇ ἐπωφελῶς ἐν τεχνικῷ Συνεδρίῳ. Συνεπῶς νὰ παραπεμφθῇ πρὸς ὀριστικὴν λύσιν εἰς τὴν διπλωματικὴν ὁδόν. Δεύτερον: μεταβατικῶς καὶ μόνον διαρκοῦντος τοῦ Συνεδρίου τῆς Μαδρίτης, πάντα τὰ Κράτη νὰ δικαιουῖνται εἰς μίαν ψήφον, ἑξαιρετικῶς δὲ τὰ ἀποικιακὰ Κράτη θὰ ἐδικαιουῖντο καὶ δευτέρως ψήφου διὰ τὸ σύνολον τῶν ἀποικιῶν των. Δευτέραν ψήφον θὰ ἠδύναντο ἐπίσης νὰ διαθέτωσι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ρωσία δι' ἱστορικὸς λόγους, ἐξομοιούμεναι πρὸς ἀποικιακὰ Κράτη, εἶναι δὲ χαρακτηριστικῶς ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ Ρωσία, ὁπαδὸς τῆς μοναδικῆς ψήφου δι' ἕκαστον αὐτοκυρίαρχον Κράτος, δὲν ἀπεδέχθη τὴν προσφοράν ταύτην.

β) Τὸ ζήτημα τῆς ὀργάνωσης τῶν Διεθνῶν τεχνικῶν συμβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν. Πλείονες ἀντιπροσωπείαι, ἐν αἷς ἡ Ἀγγλικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ, εἶχον διαπιστώσει ὅτι αἱ ὑπὸ προγενεστέρων Συνεδρίων ἰδρυθεῖσαι διεθνεῖς τεχνικαὶ συμβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ εἶχον παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ των καὶ συνήρχοντο, ἄνευ ἀποχρώσεως ἀνάγκης, εἰς πολυτελεῖς συνελεύσεις, αἱ ὁποῖαι ἐνῶ δὲν συνέβαλον σοβαρῶς εἰς τὴν λύσιν τεχνικῶν προβλημάτων, ἐδημιούργουν σοβαρὰς δαπάνας εἰς τὰ συμμετέχοντα Κράτη.

Προετάθη ἡ ἀνά διετίαν Σύνοδος αὐτῶν καὶ μόνον ἐὰν ὑπάρχωσι σοβαρὰ ζητήματα ἀναγεγραμμένα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν αὐτῶν, πράγμα τὸ ὁποῖον καὶ ἐγένετο δεκτόν.

γ) Τὸ ζήτημα τῆς συγχωνύσεως τῶν δύο ἐνώσεων εἰς μίαν διεθνή ἐνώσιν τῶν τηλεσυγκοινωνιῶν. Τὸ ζήτημα τοῦτο, τοῦ ὁποῖου ἐξηγήθη ἡ προέλευσις, ὑπῆρξε τὸ κεφαλαιωδέστατον ζήτημὰ ἐξ ὧν ἀπησχόλησαν τὴν δραστηριότητα τοῦ Συνεδρίου τῆς Μαδρίτης. Ἦδη, προκαταρκτικῶς, διὰ τῆς πολὺ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Συνεδρίου, δημοσιευθείσης ἡμερησίως διατάξεως αὐτοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία εἶχεν ὑποβάλλει, σὺν τῇ

προτάσει πρὸς συγχώνευσιν τῶν δύο Ἑνώσεων, καὶ πλήρως κείμενον ἐνιαίως συμβάσεως. Ἡ Ἱταλικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπίσης εἶχεν ὑποβάλλει πλήρη μελέτην καὶ διάφοροι ἄλλαι ἀντιπροσωπεῖαι μεμνόμενας προτάσεις. Βάσει τῶν σχεδίων τούτων τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Βέρνης εἶχεν συντάξει συντετακισμένον κείμενον τὸ ὁποῖον καὶ ἠρτυρήθη ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἡ ἰδέα τῆς συγχωνεύσεως συνήντησε μᾶλλον ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδά, σαφῆ δὲ ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας, Πολωνίας καὶ ἄλλων τινῶν Κρατῶν.

Ἡ ἐγκυρώτερον καὶ θεωρητικώτερον ἐρημνεύσασα τὴν ἀντίδρασιν ταύτην Γαλλικὴ ἀντιπροσωπεία, ὑπεστήριξεν ὅτι ἐὰν ὁ ἀσύρματος ἐμφανίζει σημεῖα ἐπαγγελματικῆς ἐπαφῆς μετὰ τῆς τηλεγραφίας καὶ τῆς τηλεφωνίας, ὅμως ἔχει καὶ ἄλλα στάδια ἐφαρμογῆς ἄσχετα πρὸς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας. Τὸ προσεχὲς μέλλον ἴσως ἐπιφυλάσσει ἀπροσδόκητον ἐπέκτασιν τῶν ἐφαρμογῶν τοῦ ἀσύρματος, ἡ δὲ σύζευξις αὐτῆς μετὰ τῆς τηλεγραφίας καὶ τῆς τηλεφωνίας θὰ παρεκώλυεν ἴσως τὴν ἐξελίξιν ταύτην.

Οἱ συλλογισμοὶ οὗτοι δὲν ἠδυνήθησαν εὐτυχῶς νὰ ἐκτρέψωσι τὸ Συνέδριον αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπὸ τὴν ὀρθὴν ὁδόν: ἐὰν εἶναι ἀληθὲς καὶ ἐλπίζεται βασίμως ὅτι ὁ ἀσύρματος ἐπιφυλάσσει καὶ νέας ἐκπλήξεις εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἀληθὲς ὅτι εἶναι καὶ θὰ ἐξελιχθῆ ὡς τὸ μᾶλλον ἀπαράμιλλον μέσον τηλεπικοινωνίας καὶ ὅτι μόνον ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μὲ τὰ ἄλλα μέσα τηλεπικοινωνίας θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ λογικὴ του ὀργάνωσις ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ πρότασις περὶ συγχωνεύσεως ὑποστηρικθεῖσα σθεναρῶς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς, τῆς Ἱταλικῆς, τῆς Γερμανικῆς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐγένετο τελικῶς δεκτὴ ὑπὸ τῆς μεγάλης πλειονότητος τῶν συμμετεσχόντων Κρατῶν.

Μετὰ πολυετῆ προπαρασκευὴν, μετὰ πολύμηνον συζήτησιν ἐν Μαδρίτῃ, τόσον ἡ ἀρμοδιὰ ὑποεπιτροπῆ καὶ ἐπιτροπῆ, ὅσον καὶ ἡ ὀλομέλεια ἐψήφισαν ὀριστικῶς τὴν συγχώνευσιν καὶ κατήρτισαν κείμενον ἐνιαίως συμβάσεως. Ἡ νέα ἐνιαία ἔνωσις ἔλαβε, κατόπιν προτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας, τὴν ὀνομασίαν: «Διεθνὴς ἔνωσις τῶν τηλεσυγκοινωνιῶν», ἡ δὲ κυριωτέρα πρᾶξις αὐτῆς «Σύμβασις τῶν διεθνῶν τηλεσυγκοινωνιῶν».

δ) Τὸ ζήτημα τῆς ἐπίσημου γλώσσης.

Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῶν ἐνώσεων ἐπίσημος γλώσσα αὐτῶν εἶναι ἡ Γαλλικὴ. Ὑπὸ τῶν Ἀγγλοφώνων ὅμως ἀντιπροσωπειῶν προεβλήθη ἡ ἀξίωσις ὅπως καὶ ἡ Ἀγγλικὴ γλώσσα ἀναγνωρισθῆ ὡς ἐπίσημος ἐπὶ τῷ αὐτῷ τίτλῳ ὡς καὶ ἡ Γαλλικὴ.

Τὸ Συνέδριον παρεδέχθη συνδιαλλακτικὴν λύσιν, ἣν ὑπεστήριξε καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία : ἐγένοντο δεκταὶ ἀμφότεραι αἱ γλώσσαι ἐπὶ τῷ αὐτῷ τίτλῳ διὰ τὰς συζητήσεις τῶν συνεδρίων, ἀλλὰ διετηρήθη, μόνον ἡ Γαλλικὴ γλώσσα διὰ τὴν σύνταξιν πασῶν τῶν πράξεων καὶ πάντων τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἐνώσεως.

Β'. Συνέλευσις τῆς ὀλομελείας τοῦ Τηλεγραφικοῦ Συνεδρίου καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς ἐξαρτώμεναι ἐπιτροπαὶ καὶ ὑποεπιτροπαὶ.

Ἡ πολυχρόνιος ἐξέλιξις τῆς διεθνoῦς τηλεγραφίας ἔχει σταθεροποιήσει σχεδὸν τὰς τεχνικὰς μεθόδους καὶ τοὺς τεχνικοὺς τύπους τῆς ὀργανώσεως, καὶ τὰς μεθόδους τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐν τῇ διεθνείᾳ τηλεγραφίᾳ. Ἐν τούτοις βασικὰ τινὰ ζητήματα οὐδέποτε ἐθεωρήθησαν ἱκανοποιητικῶς λελυμένα, ἀλλὰ δὲ ἔχρηζον ἀναπροσαρμογῆς, συναρτήσεως τῆς ἐξελίξεως.

Τέσσαρα βασικὰ ζητήματα, ἀπασχόλησαν τὴν δραστηριότητα τῶν ἀρμοδίων ἐπιτροπῶν, καὶ τῆς ὀλομελείας : α) τὸ ζήτημα τοῦ λογικωτέρου διακανονισμοῦ τοῦ διεθνoῦς τηλεγραφικοῦ traffic, β) τὸ ζήτημα τῶν τηλεγραφικῶν τιμολογίων, γ) τὸ ζήτημα τῆς συνθηματικῆς γλώσσης τῶν τηλεγραφημάτων καὶ δ) τὸ ζήτημα τοῦ τηλεφωνικοῦ Κανονισμοῦ.

Αἱ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων συζητήσεις καὶ ἀποφάσεις συνοφίζονται ὡς ἐξῆς :

α) Ζήτημα λογικωτέρου διακανονισμοῦ τοῦ διεθνoῦς τηλεγραφικοῦ traffic.

Τὸ Διεθνὲς τηλεγραφικὸν traffic, ἥτοι αἱ κατηγορίαι τῶν τηλεγραφικῶν ἀναποκρίσεων, αἵτινες ἐξυπηρετοῦνται διὰ τοῦ διεθνoῦς τηλεγράφου, διεμορφώθη βαθμιαίως ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Διεθνoῦς Τηλεγραφικῆς Ἐνώσεως μέχρι σήμερον.

Κατὰ τοὺς τελευταίους ὅμως χρόνους οἱ κανόνες, οἱ διέπον-

τες τὰς τηλεγραφικὰς ἀνταποκρίσεις δὲν ἦσαν ἐξυπηρετικοὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς τεχνικὰς καὶ οἰκονομικὰς συνθήκας, ὑφ' ἃς εὐρέθη ἡ Τηλεγραφικὴ Ὑπηρεσία. Τὸ trafic περιορίζετο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσότερον εἰς στενὸν κύκλον ἐπειγουσῶν καὶ ἰδιοτύπων σχέσεων. Ὁ συναγωνισμὸς, ἐπὶ μᾶλλον μεγαλύτερος, ἤσκειτο ὑπὸ ἄλλων μέσων τηλεπικοινωνίας (τηλεφωνία) ἢ συγκοινωνίας (ἀεροπορικὴ συγκοινωνία), ἐν ᾧ ἡ ἐξελιγμένη ἔννοια τῆς ποιοτικῆς λειτουργίας τῆς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας καθίστατο τὸν συντελεστὴν ἐκμεταλλεύσεως αὐτῆς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ὑψηλότερον.

Παρίστατο λοιπὸν ἀνάγκη ἀναζωπυρώσεως τοῦ τηλεγραφικοῦ trafic.

Τοῦτο δὲ θὰ καθίστατο δυνατόν διὰ τῆς διευρύνσεως τοῦ κύκλου τῶν σχέσεων τῶν ἐξυπηρετούμενων διὰ τοῦ διεθνούς τηλεγράφου. Αἱ ἐξῆς μεταρρυθμίσεις προετάθησαν καὶ ἐγένοντο δεκταί, ὡς διευκολύνουσαι τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου:

1ον. Γενίκευσις εἰς τὰς μετὰ τῶν πέραν τῆς Εὐρώπης χωρῶν τηλεγραφικὰς σχέσεις τῶν ἐπιβραδυνομένων τηλεγραφημάτων (différés), ἅτινα ἀπολαμβάνουσιν εἰδικῶν τιμολογιῶν ἡλαττωμένων κατὰ 50 ο) ἀπὸ τὸ συνήθες τέλος, τὸ ὁποῖον εἶναι: λίαν ὑψηλὸν εἰς τὰς τοιαύτας σχέσεις.

2ον. Καθιέρωσις ἐπιστολικῶν τηλεγραφημάτων (lettres Télégrammes) ἤτοι τηλεγραφημάτων, μεταβιβαζομένων κατὰ ὀρισμένας ὥρας καὶ ἐπιδιδομένων μὲ κάποιαν ἐπιβράδυσιν, τὰ ὁποῖα ὅμως ὑπόκεινται, διὰ μὲν τὰς Εὐρωπαϊκὰς σχέσεις εἰς τὸ ἥμισυ τῶν συνήθων τελῶν, διὰ δὲ τὰς μετὰ τῶν πέραν τῆς Εὐρώπης χωρῶν σχέσεις εἰς τὸ 1)3 τῶν συνήθων τελῶν.

3ον. Μείωσις τοῦ τέλους τῶν ἐπειγόντων τηλεγραφημάτων εἰς τὸ διπλάσιον τῶν συνήθων τελῶν, ἀντὶ τῶν τριπλασίων, ἅτινα κατέβαλον μέχρι τοῦδε.

Ἄπαντα αἱ καὶ οἰοῦμαι αὐταὶ ὑπεστηρίχθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας, ἡ δὲ δευτέρα ἐξ αὐτῶν εἶχεν εἰδικῶς μελετηθῆ καὶ προταθῆ ὑπ' αὐτῆς.

β') Τὸ ζήτημα τῶν τηλεγραφικῶν τιμολογιῶν.

Τὰ διεθνή τηλεγραφικὰ τιμολόγια ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὸ ἄθροισμα τῶν στοιχειωδῶν τελῶν, τὰ ὁποῖα —ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κανονισμοῦ— ἀνήκουν καὶ καθορίζονται ὑπὸ τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν διαμοίβην ἑνὸς τηλεγραφήματος Κρατῶν,

Γ'. Συνέλευσις τῆς ὀλομελείας τοῦ Ραδιοτηλεγραφικοῦ Συνεδρίου καὶ αἱ ἐξ αὐτῆς ἐξαρτώμεναι ἐπιτροπαὶ καὶ ὑποεπιτροπαί.

Τὰ μεγάλα ζητήματα τὰ ὅποια ἀπασχόλησαν τὴν δραστηριότητα τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ὑποεπιτροπῶν καὶ ἐπιτροπῶν ἦσαν κυρίως τρία :

α) ἡ κατάταξις καὶ ἡ ποιότης τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ἐκπομπῶν.

β) ἡ κατανομή τῶν ραδιοηλεκτρικῶν συχνοτήτων (κύματων) μεταξὺ τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν. καὶ

γ) ἡ χρησιμοποίησις τῶν ραδιοηλεκτρικῶν συχνοτήτων, ὑπὸ τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν.

Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα τῆς ραδιοφωνίας ἐν Εὐρώπῃ τὸ ὁποῖον, ὡς ἐγράφη ἤδη, εἶχε λάβει ὀξυτάτην μορφήν κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν συνεδρίων Βασιγικτῶνος καὶ Μαδρίτης (1927—1932) μεσολαβῆσαν διάστημα, ἀπέτελεσεν ἀντικείμενον ὀξυτάτων συζητήσεων καὶ θά γινῆ εἰδικωτέρα μνεία τῶν λαβουσῶν χώραν συζητήσεων καὶ τῶν ληφθεῖσῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

α) Κατάταξις καὶ ποιότης τῶν ραδιοηλεκτρικῶν Ἐκπομπῶν.

Τὸ Συνέδριον τῆς Βασιγικτῶνος εἶχε δεχθῆ τὴν εἰς δύο κλάσεις κατάταξιν τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ἐκπομπῶν : Α' Συνηρούμενα κύματα καὶ Β' ἀποσθενοῦμενα κύματα. Εἶχε δεχθῆ ἐπίσης ὅτι τὰ συντηρούμενα κύματα περιλαμβάνουσι τρεῖς τύπους : Α 1 : Συντηρούμενα κύματα τῶν ὁποίων τὸ πλάτος ἢ ἡ συχνότης μεταβάλλεται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τηλεγραφικοῦ χειρισμοῦ. Α 2 : Συντηρούμενα κύματα ὧν ἡ συχνότης ἢ τὸ πλάτος μεταβάλλεται συμφώνως πρὸς περιοδικὸν νόμον ἀκουστικῆς συχνότητος συνδευσασμένον μετὰ τηλεγραφικοῦ χειρισμοῦ. Α 3 : Συντηρούμενα κύματα ὧν ἡ συχνότης ἢ τὸ πλάτος μεταβάλλονται συμφώνως πρὸς πολύπλοκον καὶ μεταβλητὸν νόμον ἀκουστικῆς συχνότητος (Ραδιοτηλεφωνικῆς).

Εἶχε γίνεῖ ἐπὶ πλέον δεκτὸν ὅπως τὰ ραδιοηλεκτρικὰ κύματα καθορίζονται κυρίως διὰ τῆς συχνότητος αὐτῶν ἐκφραζομένης εἰς χιλιοκύκλους (χιλιάδας περιόδων) ἐπακολουθεῖ δέ, πρὸς μνείαν, ἐντὸς παρενθέσεως, τὸ ἀντιστοιχοῦν μῆκος κύματος εἰς μέτρα.

Ἐν Μαδρίτῃ διετηρήθη ἡ κατάταξις τῶν ἐκπομπῶν προ-
 τετέθη ὅμως καὶ τέταρτος τύπος συντηρουμένων κυμάτων, λό-
 γω τῆς ἐν τῷ μεταξύ γενομένης ἐξελιξέως ἐν ταῖς ραδιοη-
 λεκτρικαῖς ἐφαρμογαῖς ἦτοι : A 4 : Συντηρούμενα κύματα ὧν
 ἡ συχνότης ἢ τὸ πλάτος μεταβάλλεται συμφώνως πρὸς οἰον-
 δήποτε νόμον συχνότητος ἀνωτέρας τῆς ἀκουστικῆς (τηλεό-
 ρασις). Σχετικῶς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν ραδιοηλεκτρικῶν
 κυμάτων, προετάθη, τὸναντίον, νὰ καταργηθῇ ἡ μνεία τοῦ μή-
 κους κύματος ὡς μὴ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς φυσικὸν μέγεθος τῶν
 κυμάτων. Μετὰ πολλὰς ἐν τούτοις συζητήσεις ἐγένετο δε-
 κτὸν νὰ διατηρηθῇ εἰσέτι ἐπὶ μεταβατικὸν διάστημα ἡ μνεία
 αὕτη.

Ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τῶν ἐκπομπῶν τὸ Συνέδριον τῆς
 Βασιγκτῶνος, λόγω τῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀδυναμίας
 τῆς τεχνικῆς νὰ καθορίσῃ ὠρισμένα ὅρια, εἶχε περιορισθῇ νὰ
 ἀπευθύνῃ ἀπλῆν παραίνεσιν ὅπως τὰ ἐκπεμπόμενα κύματα εἴ-
 ναι ὅσον οἶόν τε σταθερώτερα καὶ ἀπηλλαγμένα ἀρμονικῶν.

Τὸ Συνέδριον τῆς Μαδρίτης ἠδυνήθη νὰ ἐπωφεληθῇ ἐ-
 παρκῶν προόδων τῆς Ραδιοηλεκτρικῆς τεχνικῆς ὅπως δια-
 σφαλίση ἀποτελεσματικώτερον τὴν ποιότητα τῶν ἐκπομπῶν καὶ
 ὅπως ἐξουδετερώσῃ ἐπομένως, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, τὰ
 αἰτία παρενοχλήσεων καὶ παρεμβολῶν. Οὕτω κατέστη δυνατόν
 νὰ καθορισθῶσι τὰ ὅρια : 1) τῆς ἀνοχῆς, ἀπὸ ἀπόψεως πη-
 ρεκκλίσεως, ἐκάστης ἐκπομπῆς ἀπὸ τῆς χρησιμοποιουμένης
 βασικῆς συχνότητος : 2) τοῦ πλάτους ζώνης συχνότητος τῆς
 κατεγομένης ὑφ' ἐκάστης ἐκπομπῆς.

β) Κατανομή τῶν Ραδιοηλεκτρικῶν συχνοτήτων (κυμάτων)
 μεταξύ τῶν Ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν.

Μεταξὺ τοῦ συνόλου τῶν Ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν : τοι-
 αῦται δὲ εἶναι αἰ μ ὀ ν ι μ ο ι ὑ π η ρ ε σ ί α ι, αἰ κ ι ν η-
 τ αἰ ὑ π η ρ ε σ ί α ι, ἡ Ρ α δ ι ο γ ω ν ι ο μ ε τ ρ ί α, οἰ
 ρ α δ ι ο φ ἄ ρ ο ι, ἡ ρ α δ ι ο φ ω ν ί α — ἐπρόκειτο νὰ κα-
 τανεμηθῶσι πᾶσαι αἰ συχνότητες τοῦ ραδιοηλεκτρικοῦ φάσμα-
 τος, ἦτοι ἀπὸ 10 χιλιοκύκλων (30.000 μέτρων) ἕως 60.000
 χιλιοκύκλων (5 μέτρων).

Ἐκάστη ἀντιπροσωπεῖα, ἀναλόγως τοῦ μείζονος συμφέρον-
 τος τὸ ὁποῖον ἠσθάνετο ὑπεστήριξε μικρὰν ἢ μεγάλην διεύρυν-
 σιν τῆς ἀπονεμηθείσης εἰς ὠρισμένην ὑπηρεσίαν ζώνης συχνο-

τήτων. Τῶν συμφερόντων διαφοριζομένων κατὰ χώρας καὶ κατὰ Ἠπειρούς μεγίστη ἀντίθεσις διεκδικήσεων ἐνεφανίζετο πρὸς διευθέτησιν. Ἡ ἀντίθεσις αὕτη ἐτροφοδοτεῖτο καὶ ὑπὸ τῶν ἀδιλλάκτων ἀπόψεων τὰς ὁποίας προσεκόμισαν καὶ ὑπεστήριξαν αἱ οἰκείαι ὀργανώσεις κατὰ ραδιοηλεκτρικὰς ὑπηρεσίας: Ἡ Διεθνὴς ναυτιλιακὴ ἔνωσις. Ἡ Διεθνὴς ἀεροναυτική ἔνωσις. Ἡ Διεθνὴς ἔνωσις ραδιοφωνίας. Ἡ ἱστορικὴ παράδοσις ἐν τῇ χρησιμοποιήσει τῶν ραδιοηλεκτρικῶν κυμάτων ἐβάρυνεν ἐπίσης πολὺ ἐν ταῖς συζητήσεσιν αἱ ὁποῖαι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔλαβον χώραν.

Ἡ Ναυτιλιακὴ ὑπηρεσία, ἡ ἀρχαιότερα καὶ σπουδαιότερα μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκ τῶν κινητῶν ὑπηρεσιῶν, ἡ ὁποία ἐνέμετο ἀποκλειστικῶς, ἐπὶ μακρόν, ἀπὸ τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς τῆς ραδιοηλεκτρικῆς ἐνεργείας, τὴν περιορισμένην ζώνην τῶν ραδιοηλεκτρικῶν συχνοτήτων, ἡ ὁποία εἶχε τότε ἐξερευνηθῆ, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ συγκατετίθετο εἰς τὴν αὐξοῦσαν τάσιν τῶν λοιπῶν, τῶν νεογενήτων ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν, νὰ περιορίσῃ τὸ πεδίον δράσεως αὐτῆς. Τὴν ἀντίδρασιν ταύτην ὑπέθαλλον αἱ κυριώτεραι ναυτικαὶ χώραι, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὁμῶς, ἤδη κατὰ σύμπτωσιν, κατὰ τρόπον προνομιακὸν τοποθετήσει καὶ τὰς λοιπὰς ἐθνικὰς ραδιοηλεκτρικὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ δὴ τὴν ραδιοφωνίαν. Τοιαῦται χώραι ἦσαν κυρίως ἡ Ἀγγλία, Γερμανία, καὶ ἡ Γαλλία ἐκ τῆς Εὐρώπης, καὶ αἱ Ἠνωμένα Πολιτεῖαι ἐκ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀντιθέτως ἡ ραδιοφωνικὴ Ἐνωσις ἐπρότεινε νὰ ἀπονεμηθῶσι εἰς τὴν ραδιοφωνίαν σχεδὸν πᾶσαι αἱ συχνοτήτες μεταξὺ 150 καὶ 440 χιλιοκύκλων, ἐπὶ τίτλῳ ἀποκλειστικῆς χρησιμοποιήσεως, ἐπὶ πλεόν δὲ αἱ μεταξὺ 500—1500 χιλιοκύκλων συχνοτήτες αἵτινες, πλὴν 10 χιλιοκύκλων εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ζώνης ταύτης, ἐχρησιμοποιοῦντο ἤδη ὑπ' αὐτῆς. Προέβαλεν ὡς ἐπιχειρήματα, τὸ γεγονός ὅτι ἡ ναυτιλία δὲν χρησιμοποιεῖ σχεδὸν τὰς πλείονας τῶν εἰς αὐτὴν ἀπονεμημένων συχνοτήτων, ἐνῶ ἡ ραδιοφωνία, λόγῳ τῆς καταπληκτικῆς αὐτῆς ἐξελίξεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, πάσχει ἀπὸ συμφορῆσιν εἰς ἀριθμὸν σταθμῶν νεομένων στενωτάτην ζώνην, ἐνῶ τὸ κοινωφελές αὐτῆς δημιουργεῖ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον μεγαλύτερας ἀνάγκας.

Τὰς ἀπόψεις ταύτας τῆς ραδιοφωνικῆς ἐνώσεως ὑπεστήριξαν κυρίως χώραι αἱ ὁποῖαι δὲν εἶχον ἰδιάζοντα συμφέροντα

πεμφθῆ εἰς τὴν Διεθνῆ Ἐπιτροπὴν μελετῶν τῆς Cortina (1926), εἰς αὐτὴν ἐπεφυλάσσετε νὰ προβῆ εἰς τὴν ἐξιστορήσιν τοῦ προβλήματος καὶ εἰς τὴν εἰσήγησιν τῆς λύσεως ἣτις εἶδει νὰ δοθῆ εἰς τοῦτο.

Τρὶς ἡ πλειοψηφία ἐτάχθη μὲ τὴν προταθεῖσαν λύσιν καὶ τρὶς ἡ ἀπόφασις ἐματαιώθη λόγῳ τῆς ἀνενδότου ἐπιμονῆς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν κήσεων αὐτῆς. Τελικῶς ὅμως αἱ χώραι αὗται ὑπέκυψαν εἰς τὴν ἐκ τρίτου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καταργήσεως τῶν δεκαγράμμων, ἐφεξῆς δὲ μόνον πεντάγραμμοι κώδικες θὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται εἰς τὴν διεθνῆ τηλεγραφικὴν ἀνταπόκρισιν.

δ') Τὸ ζήτημα τοῦ τηλεφωνικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἡ Διεθνὴς τηλεγραφικὴ Σύμβασις τῆς Πετρούπολεως (1875), ἡ ὁποία ἴσχυε μέχρι σήμερον, δὲν προέβλεπε ποσῶς περὶ τῆς τηλεφωνίας, ἐφ' ὅσον μετὰ ἓν ἔτος ἐγένετο ἡ πρώτη ἐφεύρεσις τοῦ στοιχειώδους τηλεφώνου, συνεπῶς οὔτε περὶ κανονισμοῦ ρυθμίζοντος τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Ὅταν ἡ τηλεφωνία ἀνεπτύχθη καὶ εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις, ἐν ἄρθρον, παρεμβληθὲν εἰς τὸν τηλεγραφικὸν κανονισμόν, διελάμβανε κατὰ γενικωτάτας γραμμὰς τὰ τῆς λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἡ ἰδιότυπος φύσις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ ἡ ἐν μικρῷ κλίμακι ἀνάπτυξις αὐτῆς πρό τινων ἐτῶν, δὲν ἦσαν ἐπιδεικτικαὶ καὶ λεπταμεροῦς διακανονισμοῦ.

Ὅμως ἡ ἐφαρμογὴ τῆς τριηλεκτροδίου λυχνίας εἰς τὴν ἐνσύρματον τηλεφωνίαν, ἣτις ἠῤῥξησεν ἀπιστεῦτως τὴν ἐμβελείαν της καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀσύρματου τηλεφωνίας εἰς τὰς μεταξὺ σταθερῶν σημείων σχέσεις, καὶ δὴ τὰς ὑπερβαλασσίους, ἔδωκαν καταπληκτικὴν ὄθησιν εἰς τὴν διεθνῆ τηλεφωνίαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, οὕτως ὥστε ἐπεβάλλετο ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ διαμόρφωσις ἐνὸς κειχωρισμένου τηλεφωνικοῦ Κανονισμοῦ, περιλαμβάνοντος πάσας τὰς διατάξεις τὰς σχετικὰς μὲ τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς διεθνοῦς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ Κανονισμὸς οὗτος κτεέστη δυνατὸν νὰ συνταχθῆ καὶ νὰ κυρωθῆ ταχύτατα, χάρις εἰς τὴν προπαρασκευαστικὴν ἐργασίαν ἣτις εἶχε γίνει ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς εἰς μεγάλας ἀποστάσεις τηλεφωνίας.

εις την ναυσιπλοΐαν ἢ εὐρίσκοντο ἐν ὑστερήσει εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ραδιοφωνίας ἢ ἐπὶ τέλους ὡς ἡ Ρωσσία εἶχον ἤδη χρησιμοποιήσει πλείστας ὄσας συχνότητας, ἔξω τῶν ἐν Βασιλικῶν συμφωνηθεισῶν, διὰ τὴν ραδιοφωνίαν, καὶ ἐπεθύμουν νὰ νομιμοποιήσωσι τὴν τοιαύτην κατάστασιν. Τοιαῦται χώραι ἦσαν ἡ Ρωσσία κατὰ πρῶτον λόγον, κατὰ δευτέρον λόγον δὲ Ἑλβετία, ἡ Αὐστρία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Ρουμανία, αἱ Σκανδιναυϊκαὶ χώραι καὶ ἄλλαι τινές.

Αἱ λοιπαὶ ὑπηρεσίαι. ἡ Ραδιοφωνιομετρία, αἱ ραδιοφάροι, ἐκ τῶν κινήτων ἢ ἀεροπλοΐα, ἐκ τῶν μονίμων ἢ μεταξὺ τῶν ἀεροδρομίων ὑπηρεσία—ἀεροναυτικῆ—ἐζήτησαν ἐπίσης καταλλήλους καὶ ἐπαρκεῖς θέσεις ἐν τῷ ραδιοηλεκτρικῷ φάσματι. Ἐνθα, πᾶσαι, ὑπεδείκνυσαν ὡς καταλλήλους θέσεις μόνον εἰς τὸ τμήμα τῶν συχνότητων τὸ μεταξὺ 500—150 χιλιοκύκλων εὐρισκόμενον.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἡ ραδιοφωνία εὐρέθη ἀσκούσα πολεμικὴν καθ' ὅλων σχεδὸν τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν ἃς ἐπέζητει νὰ περιορίσῃ ἢ ἐκτοπίσει.

Μεταξὺ τῶν δύο τούτων παρατάξεων διεξήχθη πεισματῶδης πολεμικῆ. Εἶναι δὲ ἀξιοσημείωτον ὅτι ἐπὶ 60.000 χιλιοκύκλων, ἐφ' ὧν πρακτικῶς ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ραδιοηλεκτρικὸν φάσμα, με' δυνατότητα δημιουργίας καὶ χρησιμοποίησεως πολυαριθμῶν ἀγωγίμων ὁδῶν διὰ τοῦ διαστήματος, ἡ ἀμφισβήτησις, σχεδὸν ἐν τῷ συνόλῳ τῆς, ἀφείρωσα τὴν κατανομήν τῆς περιζήτητου ζώνης μεταξὺ 1500—150 χιλιοκύκλων καὶ δὴ μεταξὺ 500—150 τοιούτων. Ἐλέχθη, ἤδη, ὅτι τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός ὅτι ἡ ζώνη αὕτη εἶναι ἐξυπηρετικὴ δι' ὅλας τὰς ὑπηρεσίας εἰς τὰς συνήθεις ἐκδηλώσεις εἰς τῆς λειτουργίας αὐτῶν, τῶν λοιπῶν ζωνῶν—καὶ δὴ τῶν πρὸς τὸ μέρος τῶν ὑψηλῶν συχνότητων—βραχέων κυμάτων—ἐμφανιζουσῶν ἰδιορρυθμίας, ὀριζούσας καὶ περιοριζούσας τὰς περιπτώσεις χρησιμοποίησεως αὐτῶν.

Ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος εἰς οὐδεμίαν τῶν δύο τούτων παρατάξεων ἀνήκεν.

Κατ' ἐξοχὴν ναυτικὴ χώρα—παρὰ τὸ ἀνοργάνωτον εἰσέτι τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας ἀπὸ ἀπόψεως ἀσυρμάτου—δὲν εἶχε κανένα λόγον νὰ ἐπιζητῆ περιορισμὸν καὶ δὴ ὑπερβολικὸν—τῶν διὰ τὴν Ναυτιλίαν διατεθειμένων συχνότητων—ἀνοργάνωτος ὅμως ὁλοσχερῶς ἀπὸ ἀπόψεως ραδιοφωνίας—καὶ εὐρισκομένη

Συνεπώς ήρευνήθη έπαρκώς και τὸ ζήτημα τῆς ραδιοφωνίας. "Ομως θ' άπαιτηθῆ νά γίνη ειδική μνεία δια τήν εὐρωπαϊκὴν ραδιοφωνίαν. Τὸ πρόβλημα τῆς εὐρωπαϊκῆς ραδιοφωνίας περιέχει πολυπλόκους άπόψεις και δυσχερείας αἰτινες δὲν άπαντῶνται εἰς άλλας Ἡπειρούς: Ὁ λόγος ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι: Ἐν Εὐρώπῃ, ἐν μικρᾷ σχετικῶς ἐκτάσει, ἔπρεπε νά ὀργανωθῶσι παλυάριθμα, ανεξάρτητα άλλήλων, συστήματα ἔθνικῶν ραδιοφωνιῶν, ὅσα εἶναι τὰ ἐν αὐτῇ ὀργανωμένα Κράτη. Ἐπομένως ἔπρεπε δι' ἀμοιβαίας συνεννοήσεως τῶν Κρατῶν τούτων νά γίνη σύμμετρος κατανομή τῆς ραδιοφωνικῆς ζώνης, μεταξὺ αὐτῶν. Ἐλέχθη ὅμως ἤδη, ὅτι ἐν Πράγα (1928) ἡ γενομένη κατανομή ἐνομιμοποίησεν άπλῶς τὰ δικαιώματα τῶν πρώτων καταλαβόντων. Αἱ εὐρωπαϊκαὶ χῶραι αἱ συμμετέχουσι τοῦ Συνεδρίου τῆς Μαδρίτης, κατόπιν τῶν ὑποβληθεισῶν προτάσεων ἀναδασμοῦ και τῶν ἐπιφυλάξεων αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν ὑπὸ τῶν ἀδικηθεισῶν ἐν Πράγᾳ χωρῶν, ἀπεφάσισαν ὅπως συνεργόμενα ἐν Ἑλβετία ἐντὸς τοῦ ἔτους 1933, εἰς εὐρωπαϊκὴν καθαρῶς διάσκεψιν, προβῶσιν εἰς κατανομήν μεταξὺ τῶν ἐν Μαδρίτῃ ἀπονεμηθεισῶν συγχοτήτων εἰς τήν ραδιοφωνίαν, μὴ ἀποκλειομένου και τοῦ ἀναδασμοῦ. Ἐλέχθη ἤδη ὅτι ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐδήλωσεν προκαταβολικῶς ὅτι ἐπιφυλάσσεται νά μὴ σεβασθῆ αὔτε τὰς ἀποφάσεις τῆς Διασκέσεως τῆς Μαδρίτης, οὔτε τὰς ἀποφάσεις τῆς μελλούσης Εὐρωπαϊκῆς Διασκέσεως, ἐὰν δὲν ἱκανοποιηθῶσι πλήρως αἱ ἑλληνικαὶ ἀνάγκαι ἀπὸ ἀπόψεως ραδιοφωνίας.

*
**

V. Πράξεις καταρτισθεῖσαι και ὑπογραφεῖσαι τελικῶς ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου

Κατόπιν τῆς ὑπὸ τὰς προεκτεθείσας συνθήκας γενομένης δεκτῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐπιτροπῶν και τῆς ὀλομελείας, συγχωνεύσεως τῆς Διεθνούς Τηλεγραφικῆς Ἐνώσεως μετὰ τῆς Διεθνούς Ραδιοτηλεγραφικῆς τοιαύτης, εἰς μίαν ἐνιαίαν Διεθνή «Ἐνωσιν τῶν τηλεσυγκοινωνιῶν» αἱ πράξεις τῆς ἐνιαίας ταύτης Ἐνώσεως αἱ ὁποῖαι θὰ περιέχουσι τὰς διατάξεις ἐφ' ὧν ἐδράζεται ἡ ὀργάνωσις και αἰτινες διέπωσι τήν λειτουργίαν πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν τηλεσυγκοινωνίας καθωρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

μάλιστα ἐν ὀργανικῇ ἀδυναμίᾳ νὰ λύσῃ ἐπωφελῶς τὸ πρόβλημα μιᾶς ἐθνικῆς ραδιοφωνίας, λόγῳ τῆς ἐν Πράγμα γενομένης ἐπὶ ἀδίκου βάσεως κατανομῆς—ἂν μὴ ἀρπαγῆς—τῶν ραδιοφωνικῶν συχνοτήτων μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν, εἶχε κεφαλαῖῳδες συμφέρον νὰ ἐπιτύχῃ μίαν διεύρυνσιν τῆς ραδιοφωνικῆς ζώνης, ἐπαρκῆ διὰ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦλάχιστον αὐτῆς, ἥτις περισσότερον πάσης ἄλλης χώρας ἠδίκηθη ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης.

Αἱ ἰδιόζουσαι αὐταὶ συνθήκαι τῆς Ἑλλάδος ὤθησαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀντιπροσωπείαν ἔξω τῶν σχηματισθέντων δύο ρευμάτων. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀντιπροσωπεία εἶχε κατ' ἀρχὴν τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἐν Βασιλευσίων ἀπονεμηθεῖσαι εἰς τὴν ραδιοφωνίαν συχνοτήτες, κάλλιον περιγραφόμεναι, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ εἰς τινὰς τούτων συλλειτουργία μετ' ἄλλων ὑπηρεσιῶν, δὲν θ' ἀπεδεικνύοντο ἀνεπαρκεῖς, ἐὰν ἡ φύσις τῆς ραδιοφωνίας, ὡς ὑπηρεσίας κατ' ἐξοχὴν Ἑθνικῆς καὶ οὐχὶ διεθνούς, δὲν εἶχεν ἐν τῇ πράξει παραγνωρισθῆ. Τινὰ ἐκ τῶν Κρατῶν ἐχρησιμοποίησαν τὴν ραδιοφωνίαν ὄχι ὡς μέσον Ἑθνικῆς διαπαιδαγωγήσεως, ἀλλ' ὡς μέσον διεθνούς προπαγάνδας, ἡ δὲ τοιαύτη χρησιμοποίησις ἐγενικεύθη προκαλέσασα ὄξυν συναγωνισμόν. ὅστις κατέληξεν εἰς τὴν ἀνευ μέτρου αὔξησιν τῆς ἰσχύος τῶν σταθμῶν καὶ εἰς τὴν ὑπὲρ τὰς Ἑθνικὰς ἀνάγκας χρησιμοποίησιν συχνοτήτων καὶ εἰς ἀριθμὸν καὶ εἰς ἀποτελεσματικότητα.

Συνέπεια τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων ὑπῆρξεν ὅτι Κράτη τινὰ, καθυστερήσαντα τὴν ραδιοφωνικὴν τῶν ὀργανῶσιν διὰ διαφόρους λόγους, εὐρέθησαν ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐξασφαλίσωσι ταύτην εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον, λόγῳ τῆς ἀπορροφήσεως ἀπὸ λειτουργούντας σταθμοὺς πασῶν τῶν ραδιοφωνικῶν συχνοτήτων καὶ δὴ τῶν μᾶλλον ἀποτελεσματικῶν. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, μὴ δεχομένη ὅπως δῆποτε ὑπερβολικὸν περιορισμὸν τῶν συχνοτήτων τῆς καυτερίας δὲν θὰ ἀπέστεργε μικρὰν διεύρυνσιν τῶν ραδιοφωνικῶν συχνοτήτων πρὸς θεραπείαν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ μιᾶς ἢ δύο εἰσέτι χωρῶν, γνωρίζουσα πόσον δυσχερῆς ἐμφανίζεται ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς διαμορφωθείσης καταστάσεως ἢ ἄλλως εἰπεῖν ὁ ἀναδασμὸς τῶν ραδιοφωνικῶν κυμάτων ἀναλόγως τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν ἐκάστης χώρας. Ὅταν ὅμως μεταξὺ τῶν δύο ἀντιτιθεμένων ρευμάτων ὁ ὑπὸ τοιαύτην μορφήν προταθεῖς συμβιβασμὸς καθίστατο ἀδύνατος, ἡ Ἑλ-

ληνική Ἀντιπροσωπεία ἔθεσε καθαρῶς ζήτημα ἀναδάσμου τῶν ραδιοφωνικῶν συχνοτήτων ἐνώπιον συσκέψεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν μόνων χωρῶν, ἣ ὁποία θά συνέλθῃ ἐντὸς τοῦ 1933 καὶ διευπώσῃ κατηγορηματικὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι διαιδήποτε καὶ ἂν εἶναι καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου, ἣ Ἑλλάς ἐνδεχομένως (τὰ ὁρῶση ἔξω τῶν συμβατικῶν διατάξεων πρὸς ἐπιωφελεῖ ὀργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς αὐτῆς ραδιοφωνίας καὶ ἰδίως ἐνὸς Κεντρικοῦ Στρωμοῦ, ὁ ὁποῖος, διὰ νὰ εἶναι ἐθνικῆς καὶ ὄχι τοπικῆς ἀποτελεσματικότητος, πρέπει νὰ λειτουργῇ εἰς τὰς χαμηλοτέρας συχνότητες (τὰ μακρότερα κύματα) τῆς ραδιοφωνικῆς ζώνης.

Μετὰ τριμήνου πολυμῶχλους συζητήσεις τὸ Συνέδριον κατέληξεν εἰς ἓν *Modus Vivendi* τὸ ὁποῖον δὲν διαφέρει σημαντικῶς τοῦ σχεδίου κατανομῆς τῆς Βασιγιτῶνος εἰμῆ κατὰ τὴ δὲ β.π. ζεταί: κατ' ἀρχὴν εἰς ἀπονομὴν ἀποκλειστικῶν καὶ οὐκ κοινῶν ζωνῶν εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας. Ἰδοὺ τὰ κύρια σημεῖα αὐτοῦ τοῦ *Modus Vivendi* καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ ραδιοηλεκτρικοῦ φάσματος ἀλλὰ κυρίως εἰς τὰ καίρια σημεῖα αὐτοῦ :

10—110 χιλιάδες (30.000—2727 μ.): Μόνιμοι ὑπηρεσίαι.

110—160 χιλιάδες (2727—1876 μ.): Κινηταὶ ὑπηρεσίαι.

160—255 χιλιάδες (1875—1250 μ.): Ραδιοφωνία.

160—285 χιλιάδες (1250—1053 μ.): Συνεργασία ραδιοφωνίας καὶ ἀεροναυτικῶν ὑπηρεσιῶν.

285—290 χιλιάδες (1053—1034 μ.): ἀεροναυτικαὶ ὑπηρεσίαι.

200—320 χιλιάδες (1034—935,5): Ραδιοφάροι.

320—365 χιλιάδες (937,5—822): Ἀεροναυτικαὶ ὑπηρεσίαι.

365—385 χιλιάδες (822—779): Ραδιογωνιόμετρα.

385—550 χιλιάδες (779—545 μ.): Κινηταὶ ὑπηρεσίαι.

550—1500 χιλιάδες (545—200 μ.): Ραδιοφωνία.

Ἄνω τῶν 1500 χιλιοκύκλων (κάτω τῶν 200 μέτρων) αἱ ἀμφισβητήσεις ὑπῆρξαν μικραὶ, κατέστη δὲ δυνατὸν νὰ κατανεμηθῇ εὐκόλως καὶ συμμετρῶς μεταξὺ πασῶν τῶν ὑπηρεσιῶν—κυρίως τῶν μόνιμων καὶ τῶν κινητῶν—ἐπὶ πλέον δὲ καὶ

μεταξὺ τῶν ἐρασιτεχνῶν πᾶσα ἡ μακρὰ ζώνη μέχρι τῶν 60.000 χιλιοκύκλων (5 μέτρων) τῶν συχνοτήτων μεταξὺ 6000—28.000 χιλιοκύκλων (50—10.7 μέτρων) διαφυλαχθεῖσῶν κατὰ τὸ πλείστον διὰ τὰς μονίμους ὑπηρεσίας εἰς πολὺ μεγάλας ἀποστάσεις, λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν ἰδιοτήτων αὐτῶν.

Ὁρισμένα: ἐξαιρέσεις ἀνεγνωρίσθησαν χάριν τῆς Ρωσσίας, αἱ ὁποῖαι ἀναιροῦσιν ἐν μέρει τὴν ἀνωτέρω ἐπιτευχθεῖσαν διευθέτησιν, ἀποτελοῦσιν ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει πρόοδον καὶ βελτιώσιν τῆς καταστάσεως, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀναρχίαν ἢ ὁποῖα πρότερον ἐπεκράτει καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τοῦ ραδιοηλεκτρικοῦ φάσματος, ὡς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Ρωσσία δὲν ἐδεδεσμεύετο ἀπὸ τὰς πράξεις τῆς Βασιγιτῶνος.

γ) Χρησιμοποίησις τῶν Ραδιοηλεκτρικῶν συχνοτήτων.

Τὸ συνέδριον, μετὰ μακρὰς συζητήσεως, διετήρησε τὴν διάταξιν τῆς Βασιγιτῶνος καθ' ἣν ἕκαστον Κράτος δύναται ν' ἀπονεύμῃ εἰς ραδιοηλεκτρικὸν τινα σταθμὸν οἰανδῆποτε συχνοτήτα καὶ ἐκτὸς ἀκόμη τῶν ὁρίων τοῦ πίνακος κατανομῆς ἀρκεῖ ἡ τοιαύτη ἀπονομή νὰ μὴ προκαλῆ διεθνεῖς παρενοχλήσεις. Ἡ διάταξις ὅμως αὕτη, παρὰ τὴν ἐπιφύλαξιν της, ἦτο ἐπιδεκτικὴ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰ ἐκ τοῦ πίνακος κατανομῆς ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐπιβολὴν «Ραδιοηλεκτρικῆς πειθαρχίας» ἐν τῷ αἰθέρι: Εἰς σταθμὸς ἐξοπλιζόμενος ἐκτὸς τῆς ζώνης τῆς ἀπονεμημένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ὁποῖαν ἐξυπηρετεῖ, δύναται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ νὰ μὴ παρενοχλῆ οὐδένα, ἢ παρενόχλησις ὅμως ἀσφαλῶς θὰ προκύψῃ εἰς μίαν μελλοντικὴν χρονικὴν περιόδον. Δι' ὃ τὸ Συνέδριον τῆς Μαδρίτης ἀπεδέχθη μίαν διαδικασίαν καθ' ἣν πᾶσα Διεύθυνσις προτιθεμένη νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν χρησιμοποίησιν συχνοτήτων ἔξω τοῦ πίνακος ὀφείλει ν' ἀνακοινώσῃ ἐκ τῶν προτέρων τὴν πρόθεσιν της. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀντίρρησις ἀναστέλλεται ἡ χρησιμοποίησις καὶ ἡ διαφορά λύεται διὰ διαιτησίας. Ἐὰν εἰς τὸ μέλλον σταθμὸς χρησιμοποιῶν συχνοτήτα ἔξω τοῦ πίνακος κατανομῆς προξενήσῃ παρενόχλησιν εἰς σταθμὸν ἄρτι ἐγκατασταθέντα, ἀλλὰ λειτουργοῦντα δικαιωματικῶς ἐντὸς ζώνης ἐγκειμένης, ὁ ποῶτος σταθμὸς, ὁ κατ' ἀνοχὴν λειτουργῶν, ὀφείλει νὰ μεταβάλλῃ συχνοτήτα.

Σχετικῶς μὲ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀποσθεννυμένων κυμάτων περιγράφη ἀνωτέρω ἢ ἐπίπονος συζήτησις ἢ ὁποία ἐγένετο ἐν Βασιγκτῶνι, ἢ ταλαντευθεῖσα μεταξὺ τῆς ὀλοσχεροῦς καταργήσεως καὶ τῆς ἐλευθέρως χρησιμοποίησεως αὐτῶν καὶ καταλήξασα εἰς ἐνδιάμεσον συμβιβασμόν. Ἡ συζήτησις ὡς εἰκὸς ὑπῆρξεν ἐξ ἴσου ἐνδιαφέρουσα ἐν Μαδρίτῃ, ἴσως περισσότερον ἐνδιαφέρουσα λόγῳ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐξοικονομήσεως συχνοτήτων αἰτίνες ἀπόλλυνται λόγῳ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ἀναχρονιστικοῦ τούτου τύπου.

Ἐν τούτοις μία ὑποεπιτροπὴ εἰς ἣν παρεπέμφθη τὸ ζήτημα — Ἀγγλία, Γερμανία, Ἡνωμένοι Πολιτεῖαι, Ἰαπωνία, Ἑλλάς— δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑποδείξῃ ριζικὴν λύσιν, ἐπηρεασθεῖσα ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν παράγοντα, ὅστις προσλαμβάνει κεφαλαιώδη σημασίαν εἰς τὰ ναυτικά Κράτη καὶ μάλιστα ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας κρίσεως, ἧτις ὑπὲρ πάντων ἄλλην βιομηχανίαν ἔχει ἐπηρεάσει τὴν ναυτιλίαν. Ἠρκέσθη συνεπῶς νὰ προτείνῃ ὅπως περιορισθῇ ἡ χρῆσις τῶν ἀποσθεννυμένων κυμάτων, μόνον εἰς 6 συχνότητας: τὰς, ἐξῆς:

375	χιλιόκυκλοι	(800 μ.)
410	»	(730 μ.)
415	»	(706 μ.)
464	»	(660 μ.)
500	»	(600 μ.)
1364	»	(220 μ.)

Κατὰ τὰ ἄλλα διετηρήθησαν αἱ πρότερον ἰσχύουσαι ἀπαγορεύσεις περὶ μὴ ἐγκαταστάσεως νέων σταθμῶν τύπου Β, περὶ καταργήσεως τῶν ὑφισταμένων παρακτίων μέχρι τοῦ 1935. καὶ περὶ καταργήσεως ἐν γένει τοῦ τύπου τούτου τῶν κυμάτων μέχρι τοῦ 1940, πλὴν τῶν πλοίων τῶν ἐχόντων σταθμοὺς ἰσχύος ἐλάχιστος τῶν 300 βαττ. Διευτώθη ὁμως ἡ σύστασις ὅπως ἕκαστος Κράτος καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν ἐγκαίροτέρου περιορισμοῦ τῶν κυμάτων τύπου Β'.

Αἱ ἀρμόδια ὑπηρεσίαι καὶ ἡ ὀλομέλεια ἐπεκύρωσαν τὰς ὑποδείξεις τῆς προμνημονευθείσης ὑποεπιτροπῆς.

δ) Εἰδικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ραδιοφωνίαν.

Ἀνωτέρω διηρηνύθησαν πᾶσαι αἱ συνθήκαι αἱ προκύψασαι ἐκ τῆς κατανομῆς τῆς Βασιγκτῶνος καὶ ἀνελύθησαν αἱ συνθήκαι αἱ δημιουργηθεῖσαι ἐν Μαδρίτῃ.

Ἐν τῇ Συμβάσει καθωρίσθη ὅτι δὲν θὰ ἦτο ὑποχρεωτικὴ ἡ ὑπογραφή καὶ ἐφαρμογὴ ὑφ' ὄλων τῶν συμβαλλομένων τῶν προσηρητημένων Κανονισμῶν. Ὑποχρεωτικὸν ἦτο μόνον πᾶν Κράτος μετέχον τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως καὶ ὑπογράφον τὴν Σύμβασιν, νὰ ὑπογράψῃ ἐπίσης καὶ νὰ ἐκτελέσῃ ἕνα τοῦλάχιστον ἐκ τῶν Κανονισμῶν οἵτινες ἀνωτέρω περιεγράφησαν ὑπὸ στοιχεῖα 1, 2 καὶ 3.

Ἐν τῇ πράξει, πάντα τὰ συμμετέχοντα Κράτη ὑπέγραψαν καὶ τοὺς 3 Κανονισμοὺς, πλὴν τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδά αἵτινες δὲν ὑπέγραψαν τὸν τηλεγραφικὸν καὶ τὸν τηλεφωνικὸν Κανονισμὸν, λόγῳ τῆς ἰδιοτύπου εἰς τὰς χώρας ταύτας ὀργανώσεως τῶν ἀντιστοίχων ὑπηρεσιῶν, ἧτις δὲν ἐπιτρέπει ἀκόμη στενὸν κράτικὸν ἐλεγχὸν τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων.

Ἐκαστος ἐκ τῶν ἀνωτέρω περιγραφέντων Κανονισμῶν, συνωδεύθη διὰ «Τελικοῦ Πρωτοκόλλου» ἐν ᾧ κατεχωρήθησαν αἱ πάγια ἐπιφυλάξεις τὰς ὁποίας Κράτη τινὰ διετύπωσαν ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν κανονιστικῶν τινῶν διατάξεων. Ἐλάχισται ὑπῆρξαν αἱ διατυπωθεῖσαι καὶ ἐν τοῖς οἰκείοις «Τελικοῖς Πρωτοκόλλοις» περιληφθεῖσαι ἐπιφυλάξεις.

Ἡ ἐλληνικὴ ἀντιπροσωπεῖα εἶχε διατυπώσει κατηγορηματικὴν ἐπιφύλαξιν ὡς πρὸς τὴν ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος τήρησιν τῶν κανονιστικῶν διατάξεων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ ὑπὸ ἐνὸς κεντρικοῦ ἐθνικοῦ ραδιοφωνικοῦ πομποῦ χρησιμοποιοιθῆσόμενον μῆκος κύματος, εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελον ἰκανοποιηθῆ αἱ δίκαιαι ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τῆς μεταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν γενησομένης κατανομῆς τῶν ραδιοφωνικῶν κυμάτων.

Ἡ ἐπιφύλαξις αὕτη κατόπιν ἐκκλήσεως τῆς ὀλομελείας τῆς διασκέψεως καὶ τῇ συγκαταθέσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δὲν κατεχωρήθη εἰς τὸ «τελικὸν πρωτόκολλον» διὰ νὰ μὴ προκαλέσῃ καὶ ἄλλας τοιαύτας ἐπιφυλάξεις, ἀλλὰ κατεχωρήθη εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ὀλομελείας τοῦ Συνεδρίου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προσδίδει εἰς αὐτὴν τὴν αὐτὴν ἀξίαν.

Τέλος, μία πρᾶξις μεταβατικῆς χρησιμότητος καὶ ἰσχύος ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὰ Συνεδρία τῆς Μαρτίτης : Τὸ «πρόσθετον πρωτόκολλον» εἰς τὰς πράξεις τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς διασκέψεως τῆς Μαρτίτης, ὑπογραφὸν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῆς εὐρωπαϊκῆς πε-

ριοχῆς. Ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τούτῳ καθορίζονται αἱ συνθήκαι ὑφ' ἧς θὰ συνέλθῃ ἐντὸς τοῦ 1933 Συνέλευσις τῶν εὐρωπαϊκῶν χωρῶν πρὸς κατανομήν τῶν κυμάτων τῆς ραδιοφωνικῆς ζώνης μεταξύ τῶν χωρῶν τούτων, βάσει τῶν ἀναγκῶν ἐκάστης, μὴ ἀποκλειομένου καὶ τοῦ ἀναδασμοῦ.

Ἡ Σύμβουσις, πάντες οἱ Κανονισμοί, τὰ τελικὰ πρωτόκολλα καὶ τὸ πρόσθετον πρωτόκολλον ὑπεγράφησαν ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἐννοουμένου ὅτι ὁ ραδιοηλεκτρικὸς Κανονισμὸς ὑπεγράφη ὑπὸ τὴν προμνημονευθεῖσαν ἐπιφύλαξιν, τὸ κείμενον τῆς ὁποίας παρατίθεται κατωτέρω εἰς τὰ προσηρτημένα εἰς τὴν «Ἐκθεσιν» στοιχεῖα.

VI. Ἀνακεφαλαίωσις τῶν βασικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ Συνεδρίου τῆς Μαδρίτης καὶ τῆς εἰς τὸ ἔργον τούτου συμβολῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ἀποφάσεις ἐπὶ μεγάλων ζητημάτων, αἵτινες δύνανται ἀνευδοιάστως νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς εὐτυχεῖς, ἐλήφθησαν αἱ ἐξῆς ὑπὸ τῶν Ἠνωμένων Συνεδρίων τῆς Μαδρίτης.

1) Ἡ συγχώνευσις τῶν δύο προϋφισταμένων Ἐνώσεων εἰς μίαν «Ἐνωσιν τηλεσυγκοινωνιῶν». Ἡ συγχώνευσις αὕτη, ἥτις θὰ ἀποτελέσῃ ἱστορικὸν σταθμὸν ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς Διεθνοῦς τηλεπικοινωνίας, ἐπετεύχθη κατόπιν μακρᾶς προπαγάνδας καὶ προτάσεων καὶ μελετῶν ἀναλυτικῶν, ὑποβληθεισῶν ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

2) Ἡ ὀριστικὴ διαρρύθμισις τοῦ προβλήματος τῆς συνθηματικῆς γλώσσης ἐν τῇ Διεθνεί τηλεγραφικῇ ἀνταποκρίσει λογικοποιεῖ διατάξεις αἱ ὁποῖαι ἐπὶ μακρὸν ἐπηρέαζον δυσμενῶς τὴν διεθνῆ τηλεγραφικὴν ἐκμετάλλευσιν, κατόπιν μακρᾶς προσπάθειας καὶ διαδικασίας ἀρξαμένης ἀπὸ τοῦ Συνεδρίου τῶν Παρισίων (1925), βάσει πρωτοτύπου καὶ ριζοσπαστικῆς προτάσεως τῆς ἐλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἣτις ἐπρωτοστάτησε καὶ εἰς τὴν ἐν Μαδρίτῃ ἐπιτευχθεῖσαν λύσιν.

3) Ἡ συμβιβαστικὴ λύσις τῆς μεταξύ τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν κατανομῆς τῶν κυμάτων τοῦ ραδιοηλεκτρικοῦ φάσματος, ἐὰν ἐμφανίξει πολλὰς ἀτελείας, ἐξασφαλίζει ὅμως μίαν ἀνεκτὴν ραδιοηλεκτρικὴν πειθαρχίαν ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ ἡ ἐλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, ὑποστηρίξασα πᾶσαν λύσιν

γενικῆς ὠφελιμότητος, ὑπεστήριξαν ἐπίσης ἀκλονήτως τὰ ἰ-
 διαίτερα συμφέροντα τῆς χώρας, ἀπὸ ἀπόψεως ραδιοφωνικῶν
 κυμάτων καὶ ἐγκαταστάσεων ἀποσβεννυμένων ἐκπομπῶν.

Ἡ ἐλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπρωτοστάτησεν ἐπίσης, ἐκ-
 προσωπήσασα καὶ τὰ συμφέροντα πάντων τῶν μικρῶν Κρατῶν,
 εἰς τὴν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ψήφου τῶν Κρατῶν δοθείσαν λύσιν,
 εἰς τὴν διατήρησιν τῆς μιᾶς μοναδικῆς γλώσσης, ἐν τῇ συν-
 τάξει τῶν πράξεων τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως καὶ εἰς τὴν ἀπο-
 φυγὴν τῆς ἀυξήσεως τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν ὑπὸ τῶν μεγάλων
 χωρῶν.

Πολλὰ ἄλλα λεπτομερειακὰ προτάσεις τῆς ἐλληνικῆς
 ἀντιπροσωπείας, εἴτε ἐκ τῶν προτέρων ὑποβλήθεισαι, εἴτε ἐπὶ
 τόπου ἀναπτυχθεῖσαι, ἐγένοντο δεκταὶ ἢ ἐπηρέασαν σημαντι-
 κῶς τὸ ἔργον τῆς Διασκέψεως.

Μικρὰ συλλογὴ ἀναπτύξεως ἐνώπιον τῆς Διασκέψεως, τῶν
 κυριωτέρων προτάσεων τῆς ἐλληνικῆς ἀντιπροσωπείας παρα-
 τίθεται κατωτέρω ὡς προσηρτημένον στοιχεῖον εἰς τὴν πα-
 ροῦσαν ἔκθεσιν.

Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ ἔργον τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου Διε-
 θνοῦς Συνεδρίου, τοῦ σπουδαιότερου ἀπὸ ὅσα ἀπὸ τοῦ 1865
 ἔλαβον χώραν, καὶ τοιαύτη ἡ δρᾶσις τῆς ἐλληνικῆς ἀντιπρο-
 σωπείας, ἣτις ἀνέδειξε τὴν χώραν εὐδακίμως ἐργαζομένην ἐν
 τῇ Διεθνεί Κοινωνίᾳ μετὰ τῆς πρώτης δεκάδος τῶν συμμετε-
 χόντων εἰς αὐτὴν Κρατῶν.

Ἰανουάριος 1933.

Ὁ Ἀρχηγὸς

τῆς παρὰ τῇ Διασκέψει Ἀντιπροσωπείας

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ



Α'. Διεθνῆς Σύμβασις τῶν τηλε-
 συγκοινωνιῶν: Ἐνιαία πράξεις περιλαμβάνουσα
 τὰς καταστατικὰς διατάξεις τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς λει-
 τουργίας τῆς Ἐνώσεως, καὶ τὰς βασικὰς διατάξεις τῆς ὀρ-
 γανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν τηλεσυγκοινω-
 νίας.

Ἡ Σύμβασις αὕτη, καίτοι πρὸς στιγμὴν ἠπειλήθη νὰ μὴ
 ὑπογραφῆ ὑπὸ ἀριθμοῦ τινος Κρατῶν, τελικῶς ὑπεγράφη ὑπὸ
 πάντων τῶν Κρατῶν τῶν συμμετεχόντων εἰς τὸ Συνέδριον.

Β'. Κανονισμοὶ προσηρτημένοι εἰς τὴν Διεθνή Σύμβασιν
 τῶν τηλεσυγκοινωνιῶν.

1. Διεθνῆς Τηλεγραφικὸς Κανονι-
 σμὸς: Ὁ Κανονισμὸς οὗτος περιλαμβάνει πάσας τὰς διατά-
 ξεις τῆς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας ἐκ-
 τελέσεως τῆς Διεθνoῦς τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας.

2. Διεθνῆς Τηλεφωνικὸς Κανονι-
 σμὸς: Ὁ Κανονισμὸς οὗτος περιλαμβάνει πάσας τὰς δια-
 τάξεις τῆς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας
 ἐκτελέσεως τῆς Διεθνoῦς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας.

3. α'. Γενικὸς Κανονισμὸς τῶν ρα-
 διοσυγκοινωνιῶν: Ὁ Κανονισμὸς οὗτος περιλαμ-
 βάνει πάσας τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὸν καθορισμὸν τῆς
 φύσεως τῆς ραδιοηλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς
 χρησιμοποίησεως αὐτῆς, καθὼς καὶ τὰς διατάξεις τὰς ἀφο-
 ρώσας τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν τῶν κινητῶν ἐν γέ-
 νει ραδιοηλεκτρικῶν ὑπηρεσιῶν, πλὴν λεπτομερειῶν τινῶν
 διατάξεων, αἵτινες περιελήφθησαν εἰς τὸν κατωτέρω ἀναφε-
 ρόμενον «πρόσθετον Κανονισμὸν».

β'. Πρόσθετος Κανονισμὸς τῶν ρα-
 διοσυγκοινωνιῶν: Ὁ Κανονισμὸς οὗτος, καίτοι οὐ-
 σιαστικῶς ἀποτελεῖ τμῆμα ἀναπόσπαστον τμῆμα τοῦ «Γενικοῦ
 Κανονισμοῦ», διευορφώθη ὅμως ὡς χωριστὴ πράξις διὰ νὰ
 διευκολύνῃ τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὸν
 Καναδᾶν, αἱ ὁποῖαι, προσχωρήσασαι εἰς πάσας τὰς διατάξεις
 τοῦ Γενικοῦ Ραδιοηλεκτρικοῦ Κανονισμοῦ, δὲν ἠδύναντο ὅμως,
 λόγῳ τῆς ἰδιαζούσης ὀργανώσεώς των, νὰ ἐφαρμόσωσι λεπτο-
 μερειῶν τινὰς διατάξεις περὶ τελῶν. Τὰς τελευταίας ταύ-
 τας διατάξεις περιέλαβε μόνον ὁ «Πρόσθετος Κανονισμὸς».

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΡΟΣΗΡΤΗΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

Α'.

Ἐπεμβάσεις τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο Ἑνώσεων.

DEVELOPPEMENT

de la proposition 262 TR de la Grèce «sur le principe de la fusion des Conventions télégraphique et radiotélégraphique»

Un coup d'oeil seulement dans les deux cahiers de propositions indique clairement que la question de la fusion de deux Conventions (télégraphique et radiotélégraphique) — en une seule englobant toutes les branches des télécommunications, est complètement mûre et qu'il n'existe plus d'objections de principe ni de réserves à ce sujet ;

Nous nous permettons d'exposer brièvement l'histoire de ladite question.

En 1920, pour la première fois, les «puissances unies et alliées» ont voulu prendre l'initiative pour une nouvelle organisation universelle des moyens des télécommunications ; une conférence préliminaire convoquée à cet effet à Washington a élaboré un projet de «Convention des communications électriques». Cependant les efforts faits pour convoquer, en conférence commune, les Unions télégraphique et radiotélégraphique n'ayant pas abouti, on a dû se contenter de convoquer séparément la Conférence télégraphique à Paris (1925), et la Conférence radiotélégraphique, à Washington (1927).

Malgré cette convocation séparée qui bornait les limites d'action de chacune de ces Conférences, la Conférence de Paris, sur propositions de quelques délè-

plupart des Etats quand des propositions ont été formulées pour allouer à quelques Etats une voix plurale, ce qui abolissant le principe d'égalité de la personnalité juridique des Etats, ne serait jamais accepté, comme déjà cette délégation a eu l'occasion de le déclarer devant l'assemblée plénière.

Il semble que la question est la suivante :

Quelques Etats ayant des colonies, des protectorats, des possessions, obtiennent de ce chef plusieurs voix dans les délibérations.

D'autres Etats, n'ayant pas de colonies, voudraient que seulement chaque Gouvernement souverain (par conséquent pas les colonies, qui sont dépendantes), aient droit de vote, sinon ils réclament pour eux-mêmes une pluralité de voix.

Discuter sur le point de savoir si toutes les colonies, etc., ont une autonomie gouvernementale suffisante et une administration assez distincte de l'administration de la métropole, et si par conséquent une représentation spéciale avec droit de vote est bien motivée et ne dissimule pas une pluralité de voix pour la métropole, est une question qui peut-être doit être résolue.

Mais demander, en compensation des voix coloniales qui d'ailleurs ont une tradition et une base discutable mais morale, une pluralité de voix pour les Etats eux-même, est chose incompréhensible, prototype et dangereuse, qui conduit à des controverses et menace d'annihiler la voix délibérative des petits Etats. Ceci est inacceptable, parce les principes reconnus du droit international-dont ne se préoccupent pas les conférences techniques-seraient abolis.

La question se réduit donc nécessairement à l'examen du bien-fondé des voix coloniales. Sur cette question, on ne saurait avoir une opinion quelconque. En qualité de représentants d'un petit Etat, nous sommes satisfaits du geste des Etats qui eux-mêmes ont déclaré ne pas faire usage de voix coloniales, et nous aurions voulu voir ce geste se généraliser. Mais nous ne sommes pas qualifiés pour nous prononcer sur cette

gations, ayant constaté les difficultés qui découlai-ent d'une organisation séparée, a exprimé un voeu pour la fusion des deux Conventions. Ce voeu ayant été présenté à la Conférence de Washington et appuyé fortement par quelques délégations a provoqué un voeu semblable de cette dernière Conférence.

En suite, la fixation d'un lieu et d'une date communs pour les deux Conférences subséquentes était très favorable pour le but poursuivi. C'est pourquoi, sur demande de quelques Administrations, le Gouvernement espagnol a inscrit dans l'ordre du jour des deux Conférences, la question de fusion, ce qui a provoqué un examen approfondi de la question par plusieurs administrations.

Donc, à ce moment là, la question semble être totalement épuisée et il semble que tout pousse vers la fusion : la coïncidence de vues, la nécessité des circonstances et même la nature des choses. Et il faut en profiter pour réaliser la fusion tout de suite, sans hésitation ou renvoi, qui ne saurait être que nuisible dans ces circonstances.

Nous ne pourrions pas donc être d'accord avec l'opinion exprimé dans les cahiers, de renvoyer la question et de constituer un comité qui étudierait encore la question. Il n'y a pas lieu de mieux approfondir une question si simple en principe et si claire pour le but poursuivi, dont toutes les modalités ont été examinées et toutes les difficultés applanies.

La délégation hellénique, qui, dans le passé comme à présent, a fortement appuyé la fusion, a l'honneur de faire un appel final à chacune des Conférences pour faire le beau geste de se prononcer en principe pour la fusion et ensuite de se réunir en une seule Conférence qui, en séances plénières, élaborera la Convention unique et se divisera en commissions pour l'élaboration des règlements annexés dont le nombre et le contenu sera fixé par la séance plénière.

Il n'y a pas lieu de prévoir de difficultés insurmontables. Avec l'esprit de conciliation qui s'est manifesté jusqu'ici, on pourra tout régler et applanir toute dif-

ficulté en insistant pour une organisation rationnelle, tout en respectant la situation particulière de quelques pays qui n'exploitent pas leurs propres moyens de télécommunications.

2. Développement de la proposition 262 TR pour la dénomination à donner à la Convention unique

Quand une union internationale de gestion des services de télécommunications a été créée pour la première fois, on lui a donné, à juste raison, la dénomination «télégraphique», le seul moyen de télécommunication existant alors étant la télégraphie.

Depuis 1880 déjà, cette dénomination n'exprime plus la vérité, parce que l'invention récente du téléphone a enrichi la télécommunication d'un nouveau moyen de grande portée. Cependant, les conférences administratives consécutives qui se sont occupées de la revision, du Règlement n'ayant pas la compétence de toucher à la Convention, on a dû maintenir la dénomination et se contenter d'introduire dans le Règlement télégraphique des articles concernant la téléphonie.

Il en fut de même lors de la création de l'Union radiotélégraphique : on croyait d'abord que la radioélectricité était un moyen de communication tout à fait spécial et propre à desservir seulement les relations télégraphiques entre les bateaux en mer et la terre ferme et l'on ne prévoyait nullement son évolution et la multiplicité de ses applications.

Les dénominations susdites sont, par conséquent, à l'heure actuelle, toutes les deux vieillies. Même si l'on ne se proposait pas de fusionner, il faudrait les changer. Or, du moment que la fusion serait réalisée en une union englobant tous les moyens de télécommunication, il serait incompréhensible de maintenir une dénomination si peu expressive. Il y aurait, semble-t-il, des motifs historiques pour donner à la future union le nom du plus ancien et plus glorieux des moyens de communication. Sur ce point, malgré la sympathie que nous

avons pour ce mot grec, internationalisé, nous croyons que mieux vaudrait donner à l'Union un nom aussi expressif et aussi clair que possible pour éviter des définitions un peu recherchées.

D'autre part, la dénomination «Union internationale des communications» qui a été proposée par certaines délégations a une signification plus large qu'il ne faut, parce qu'elle comprend même les moyens de transport.

C'est pourquoi la délégation grecque estime que la dénomination qu'elle a proposée «Union internationale des télécommunications» est mieux que toute autre adaptée à l'étendue qu'on va donner à cet organisme.

3. Développement de la proposition 262 TR de la Grèce sur le nombre des actes de l'Union des télécommunications.

La délégation hellénique estime que le nombre des actes de l'Union unique doit être de 6, c'est-à-dire que, outre la Convention unique, les dispositions réglementaires doivent être classées en Règlements, à savoir :

1o Règlement télégraphique, comprenant toutes les dispositions concernant la télégraphie entre points fixes, par fil et par sansfil.

2o Règlement téléphonique, idem, pour la téléphonie.

3o Règlement général radioélectrique, comprenant toutes les questions techniques générales concernant la radioélectricté et les services desservis par elle.

4o Règlement des services mobiles comprenant toutes les questions de la télégraphie entre les stations mobiles et la terre ferme.

5o Règlement des services radioélectriques spéciaux, comprenant toutes les questions d'organisation et de fonctionnement des services spéciaux, y compris la radiodiffusion.

Un classement pareil paraît très symétrique à la délégation hellénique, c'est pourquoi elle à l'honneur de recommander à la bienveillance de la conférence.

Il y a quelques difficultés du fait que certains pays, qui n'exploitent pas les moyens de communication sur leur propre territoire, ne sont pas disposés à prendre des obligations, pour le compte de leurs sujets, concernant les détails d'exploitation et de fonctionnement de ces moyens. C'est probablement quelques dispositions du Règlement télégraphique, du Règlement téléphonique et du Règlement des services mobiles que les susdites administrations ne voudraient pas signer. Ells désireraient que toutes les dispositions générales, indépendamment du service qu'elles peuvent concerner, soient réunies en un Règlement général qui serait signé par tous les pays ; toutes les autres dispositions feraient l'objet d'un Règlement additionnel qui serait signé seulement par les Etats exploitant eux-mêmes les moyens de communication.

Mais il est évident qu'un tel classement manquerait de continuité et de clarté ; certes, les réserves des pays susmentionnés doivent trouver satisfaction ; Ne serait-il pas possible de trouver cette satisfaction dans une autre formule, par exemple, en signant les Règlements distincts, sous réserve de ne pas appliquer les dispositions y contenues concernant l'exploitation ;

La délégation hellénique trouve ce modus vivendi réalisable et souhaitable et le recommande à la bienveillance des délégations intéressées et de la conférence toute entière.

B'.

Ἐπεμβάσεις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ δικαιώματος ψήφου τῶν Κρατῶν.

4. Considérations sur la question du système de votation (projet de Règlement intérieur, art 21)

La question du système de votation dans les délibérations des deux conférences, si simple en apparence, quand on a en vue le principe inébranlable : «un Etat une voix» est devenue si complexe qu'elle menace d'entraver les travaux des conférences.

Elle a pris en outre une importance capitale pour la

travaux. Nous estimons tous que, abstraction faite de l'amour propre et des considérations de prestige, les grands Etats n'ont pas besoin de plusieurs voix pour imposer leur point de vue, grâce à leur supériorité morale et à leur esprit de conciliation qui permet, dans la plupart des cas, de renoncer à la votation. Par conséquent, s'attacher à un «fantôme» de question n'est pas une occupation digne de l'Union télégraphique qui, pendant 60 années, a cultivé l'esprit de collaboration et de fraternité désintéressée entre ses membres.

5. Question du droit de vote.

La délégation grecque se permet de constater que la question du droit de vote a entravé les travaux des Conférences plus qu'il ne fallait et plus qu'on ne craignait.

Une question qui n'est de matière ni télégraphique, ni téléphonique, ni radioélectrique, a diminué l'activité des Conférences et il est à craindre qu'elle va immobiliser l'assemblée plénière.

Cette anomalie provient de ce qu'on n'a pas voulu, ainsi que nous l'avions proposé dès le premier moment, séparer ce qui sera applicable dans la Conférence actuelle de ce qu'on désirait insérer dans la Convention future : Pour le présent, nous sommes liés par un état de choses, considéré peut être comme désavantageux, mais qui fait loi. Pour l'avenir, nous sommes libres de statuer en cette matière dans un sens équitable autant qu'il sera possible.

Pour ce qui concerne la présente Conférence, nous avons des signataires, des invités, soit des participants de droit qui, sauf leur propre consentement, ont de jure voix délibérative.

En plus, pour ce qui concerne les matières télégraphiques et téléphoniques des Règlements respectifs, nous avons des dispositions formelles sur le droit de vote qui ne sont pas encore supprimées.

Dans ces conditions, la délégation grecque suggère instamment à la commission du droit de vote et à la

Conférence elle-même d'adopter un *modus vivendi* d'application immédiate pour les assemblées plénières, pour que les dites assemblées puissent commencer tout de suite leurs travaux.

Ce *modus vivendi*, nous croyons qu'il ne doit pas être différent des dispositions formelles de l'article 16 de la Convention télégraphique, uniformement adoptées pour les assemblées plénières des deux conférences.

Aucune question de prestige ne doit intervenir pour diminuer la nécessité absolue d'une solution immédiate.

Les voix coloniales n'ont pas fait obstacle aux travaux des commissions, et elles n'en feront pas non plus à ceux des deux assemblées plénières.

D'ailleurs, sur ce point, nous sommes sûrs que les pays coloniaux s'abstiendront de faire usage de toutes les voix coloniales, si très rarement une occasion se présentait de voter en assemblée plénière.

Pour ce qui concerne la solution à adopter pour l'avenir, soit pour le contenu de l'article à l'insérer dans la Convention, cette délégation se permet de répéter de nouveau et finalement qu'elle peut accepter l'une des solutions suivantes :

1. Une voix pour chaque Etat indépendant
2. Une voix pour chaque Etat indépendant et pour chaque domination britannique.
3. Une voix pour chaque pays indépendant, chaque dominion britannique, pour les Indes néerlandaises, le Maroc et la Tunisie.
4. Une voix pour chaque pays indépendant, chaque dominion britannique, les Indes néerlandaises, le Maroc, et la Tunisie, et une voix pour l'ensemble des colonies des quelques pays coloniaux, à condition qu'il y ait toujours une représentation et une contribution aux frais distinctes.

Mais elle ne pourra jamais accepter des principes qui sont contre la justice même, des principes dangereux, comme le principe de la voix plurale pure et simple, c'est-à-dire qu'un seul pays et une même délégation disposent de plus d'une voix.

Γ'

Ἐπέμβασις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας
ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συνθηματικῆς γλώσσης.

6. Quelques considérations sur la question du langage convenu.

La question du langage semblait être résolue et cependant elle se trouve encore une fois sur le tapis.

La solution qu'on lui a donné n'était pas du tout ce qu'on a demandé de la part de cette délégation, car, ayant constaté que les télégrammes clairs à plein tarif-aussi minime fût-ce leur nombre-étaient encore chargés de taxes exorbitantes dans le régime extra-européen, nous avons tâché d'éliminer ces iniquités ainsi que celles qui tendaient à s'esquisser dans le régime européen : c'est à-dire un traitement plus favorable pour le langage convenu que pour le langage clair, une sorte de propagande imprévue pour l'utilisation du premier langage.

Tout ce que nous avons proposé se résume comme il suit :

- a) langage convenu d'une formation quelconque, englobant les catégories A et B et le langage chiffré. **Compte des mots à raison de 5 lettres**
- b) Taxes élémentaires par mot diminuées pour tous les langages (partant aussi pour le langage clair) de 1)3, mais seulement dans le régime extra-européen.

Bien entendu après une réglementation pareille, les télégrammes différés ne seraient pas maintenus dans leur forme actuelle.

Cette manière de procéder résoudrait, à notre avis, une fois pour toutes la question des langages en général et la question connexe des taxes.

Toutefois, nous avons concouru dans la solution qui a été donné audit problème dans la conviction qu'elle constituait un progrès en la matière. Cette solution se résume, dans ces lignes générales, comme il suit :

question, ni pour examiner les motifs appréciables des pays qui déclarent ne pas pouvoir se passer des voix de leurs colonis. Sur ce point – et la question de la pluralité de voix pure et simple exclue – nous souhaitons qu'intervienne un compromis satisfaisant entre les pays intéressés.

Cependant, même sur ce point, nous nous permettons de soumettre une suggestion qui ne nous semble pas inutile :

Bien que l'unité de voix par gouvernement souverain soit désiré, sous nous trouvons en présence de colonies, protectorats, etc., qui sont signataires des actes des deux unions et qui ont été invités et admis, à ce titre, pour prendre part aux délibérations. Exclure maintenant ces délégations des délibérations ne serait pas une question très simple. On pourrait alors accepter les délégations susvisées aux délibérations des conférences actuelles et, dans la convention résoudre le problème pour les conférences prochaines, dans le sens d'une voix par Etat souverain. Le maintien du statu quo, dans le but de commencer immédiatement, les travaux des conférences ne doit pas exciter l'amour propre national, qui lui, ne doit pas dominer notre pensée, parce que ce serait contraire au caractère pacifique de nos Unions.

En résumé, la suggestion grecque consiste :

- a) à abandonner toute idée de pluralité de voix;
- b) à admettre l'article 21 du Règlement intérieur dans le sens que tous les pays signataires des conventions et des règlements et invités aux conférences, puissent avoir une voix délibérative ;
- c) à insérer dans la convention unique un article réglant définitivement la question du droit de vote dans le sens que chaque Etat souverain, ou groupe d'Etats composé de la métropole et de ses possessions, ait droit à une voix.

En terminant, la délégation grecque adresse un appel chaleureux à la Conférence, pour qu'elle accepte un modus vivendi permettant la reprise immédiate des

a) langage clair : dispositions actuelles maintenues.
 b) langage chiffré : dispositions actuelles maintenues.

c) langage convenu :

Suppression de la catégorie A. Une seule catégorie des codes à cinq lettres, mais le mélange avec des mots clairs et des chiffres permis.

Cependant, puisque malgré la décision prise, la question ne semble pas moins discutée, nous nous permettons de soumettre, à l'appréciation des diverses délégations, les quelques considérations qui suivent.

Seuls deux arguments peuvent se prévaloir contre la solution donnée par la commission des tarifs télégraphiques au problème du langage convenu :

a) cette solution est nuisible aux codemakers qui ont encore en circulation des codes qui comprennent des groupes originaux de plus de cinq lettres, et éventuellement, aux usagers de pareils codes.

b) La solution donnée au problème du langage convenu est préjudiciaire pour le public en général, au point de vue économique.

Si, vraiment, la décision prise au sujet du langage convenu justifiait les arguments susmentionnés, elle aurait complètement mérité l'hostilité déclarée à son égard. Mais ce n'est pas le cas :

Sur la premier argument : A notre connaissance, tous les codes modernes sont composés de groupes de 5 lettres, et alors les groupes réglementaires de la catégorie A du langage convenu à 10 lettres proviennent de la réunion de ces groupes deux à deux, réunion qu'on pouvait caractériser—en quelque sorte de réunion abusive. Par conséquent, il n'y a pas préjudice, de ce chef, pour les codemakers et pour les usagers ; leurs codes ne seront pas inutilisés ; leurs télégrammes ne seront pas mutilés par une division forcée d'un groupe de 10 lettres en deux groupes de 5 lettres. Même s'il existait encore quelques vieux codes de l'espèce, leur nombre serait minime en pourcentage,

offertes à la rediffusion (proposition 1655 R, document No 639 R).

Cependant, vue la résistance que toute proposition visant l'élargissement des bandes de radiodiffusion rencontre, surtout auprès des pays qui ont accompli leur organisation encette matière et vu que, théoriquement, nous croyons que les bandes allouées à la radiodiffusion à Washington seraient suffisantes pour les besoins européens, si la répartition en était faite avec justice et si chaque pays n'aspirait qu'à une diffusion nationale, la délégation grecque se permet de retirer la dite proposition en ce qui la concerne. Mais, en même temps, elle se trouve dans la nécessité de déclarer ce qui suit :

La délégation grecque réclame pour son pays le même nombre de fréquences que le pays le plus favorisé, d'une superficie et d'une population analogues, a obtenu à Prague ou par lui-même. Mais elle revendiquera au sein de la prochaine Conférence européenne la totalité de ses exigences.

Cependant, ayant des obligations formelles envers son pays la délégation grecque ne pourra, en aucune façon, renvoyer dans les probabilités douteuses de l'avenir le besoin absolu et immédiat d'au moins une fréquence appropriée pour une station centrale de radiodiffusion d'une portée nationale.

Dans cet ordre d'idées, la délégation grecque déclare qu'elle maintient la réserve contenue dans le document No 512 R.

Toutefois, reconnaissant que toute réserve constitue un affaiblissement du Règlement, nous allons donner à cette réserve le moins d'étendue possible.

Ainsi la délégation grecque se réserve formellement le droit d'agir, en cas de nécessité absolue en dedans ou en dehors des limites du tableau de répartition, et sans tenir compte des dispositions réglementaires, et spécialement de l'article 5 paragr. 5 en ce qui concerne exclusivement l'installation d'une station nationale de radiodiffusion.

et minimise également serait le préjudice que provoquerait leur abandon.

Sur le deuxième argument : On ne peut d'avance se prononcer si la décision prise pour le langage convenu est plus ou moins favorable ou défavorable pour les usages au point de vue économique, en comparaison avec la situation existante. On n'a pris des décisions que sur la technique de la formation du langage.

Le facteur économique dépend du coefficient de diminution du plein tarif qui serait fixé pour ce langage.

Dans le cas le plus défavorable pour les usagers on appliquerait le même coefficient que celui qui est appliqué actuellement pour la catégorie B. C'est-à-dire, le plein tarif serait diminué (nous parlons du régime extra-européen) de 1)3. Or, de longues recherches statistiques ont prouvé que ce coefficient n'est pas du tout défavorable. Vu les mots existant en adresse et en signature, et vu les mots ou groupes du texte qui ont une longueur supérieure à 5 caractères, ce que les administrations gagneraient en nombre de mots taxés ne serait pas en moyenne de 100 0)0, mais bien de 67-70 0)0 ; et, par conséquent, pour contrebalancer cette augmentation, la diminution des taxes ne devait pas être inférieure à 1)3. Cette limite est encore plus indiquée, avec la décision prise, car la définition du langage convenu a été élargie, avec l'acceptation, au tarif diminué, des groupes de chiffres, des marques de commerce et de textes clairs, avantages pour les usagers qu'on ne devait pas perdre de vue.

Alors, pas de préjudice économique pour le public. Et, du reste, si-malgré ce qui a été dit il y avait encore des doutes, on pourrait discuter sur le taux du coefficient.

Supposons, cependant, qu'il y a un grand intérêt à ce que les groupes de plus de 5 lettres soient acceptés dans les télégrammes convenus, soit parce qu'il existe encore des codes de l'espèce, soit parce qu'on ne veut

pas supprimer un droit déjà depuis longtemps accordé au public.

Ce n'est pas encore un motif appréciable pour revenir nécessairement au régime du langage convenu ancien, ni à la catégorie A du langage convenu de Bruxelles. Au point de vue de la faculté d'utiliser les groupes qu'ils conviennent aux codemakers et aux usagers, il suffit de permettre dans le langage convenu des groupes d'une formation quelconque jusque'à un maximum de 10 lettres, mais faire compter ces groupes à raison de 5 lettres pour un mot taxé. En échange, on diminuera les taxes d'après un coefficient à établir, par exemple $\frac{2}{3}$ du plein tarif, pour être conforme aux données statistiques, dont la valeur est suffisamment démontrée.

Cette solution, tandis qu'elle élimine la valeur des arguments des partisans du code à 10 lettres, aura les mêmes-ou-à peu près-résultats pour l'exploitation, que ceux que les partisans des codes de 5 lettres attendaient, car la plupart-si non la totalité-des codes se composant de groupes de 5 lettres, il n'y aurait plus d'intérêt pour les usagers de réunir ces groupes deux, à deux.

Les considérations qui précèdent auraient peut être une certaine valeur, si, définitivement, la question du langage convenu est reprise.

Pour ce cas, la délégation grecque s'est permis de soumettre des suggestions qui ne sont qu'une partie de sa proposition originale et qui se résument comme il suit :

a) Formation du langage convenu :

Groupes de lettres jusque'à une longueur maximum de 10 lettres par groupe.

b) Compte des mots du langage convenu :

Un mot taxé à raison de 5 lettres.

c) Tarif du langage convenu :

Taxe du plein tarif, diminuée d'après un coefficient à établir. Par exemple le coefficient actuel, ou un peut diminué, s'il y a lieu, pour le régime extra-européen.

Δ'.

Ἐπέμβασις τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ραδιοηλεκτρικῶν κυμάτων καὶ εἰδικώτερον τῆς κατανομῆς τῶν ραδιοφωνικῶν τοιούτων.

7. Déclaration concernant les ondes de radiodiffusion.

La délégation grecque prie instamment les comités spéciaux qui s'occupent de la répartition des ondes longues et moyennes ainsi que la sous-commission technique elle-même, de v. b. prendre en considération, en faisant la calcul pour l'élargissement de la bande de la radiodiffusion, le cas spécial de la Grèce.

La Grèce, plus qu'aucun autre pays, a été défavorisée par la répartition régionale européenne qui a eu lieu à Prague.

D'une manière plus ou moins arbitraire on a mis ce pays dans l'impossibilité d'organiser son service national de radiodiffusion, en lui donnant une seule onde supérieure à 1000 k)s (inférieur à 300 m), alors que des pays ayant le 1/3 de la superficie de la Grèce et qui sont moins accidentés, ont obtenu plusieurs ondes de premier ordre et ils en revendiquent d'autres.

Ainsi la plupart des ondes sont utilisées pour entretenir une rivalité qui s'exerce dans quelques contrées de l'Europe pour la développement d'une diffusion internationale et non pas pour l'organisation d'un service efficace, mais seulement national.

Nous nous permettons de donner quelques caractéristiques sommaires de la Grèce :

- a) Superficie : presque 130.000 km².
- b) Population : 6,500,000 habitants.
- c) Longueur maximum du sud au nord : 800 km.
- d) Largeur maximum de l'est à l'ouest : 400 km.
- e) La forme allongée du pays présente de grandes difficultés ainsi qu'on peut le constater d'après les chiffres donnés sous c) et d) Une grande partie du pays étant dispersée en archipels plus ou moins éloignés il faut compter sur une superficie entrant dans les cal-

culs de la diffusion, supérieure de 50 o)0 environ de la superficie réelle.

Dans ces conditions, le minimum dont nous avons besoin, au moins pour une station centrale d'une portée nationale, c'est une onde au-dessous de 300 kc)s (au-dessus de 1 000 m).

La nécessité étant éclatante, la délégation grecque ne reconnaîtra aucune allocation additionnelle à n'importe quel pays, sans que ses besoins les plus élémentaires soient d'abord satisfaits.

Elle se permet de faire, à cet effet, dès ce moment la réserve la plus formelle en ce qui concerne le respect d'un plan de répartition qui ne tiendra pas compte de ses besoins et en ce qui concerne le respect du droit de priorité dérivant d'une répartition qui ne serait pas basée sur l'équité absolue et ne mettrait pas tous les pays sur un même pied d'égalité.

8. Déclaration concernant la radiodiffusion.

La délégation grecque a eu l'occasion déjà à plusieurs reprises d'exposer son point de vue en ce qui concerne la radiodiffusion européenne.

Tout d'abord, nous croyons qu'on a fait un mauvais usage des fréquences allouées à la radiodiffusion, de sorte que, tandis que que quelque pays disposent d'un nombre d'ondes et d'une efficacité qui sont au-dessus de leurs besoins nationaux, d'autres pays telle est la situation de la Grèce ne peuvent point amorcer leur organisation en cette matière. C'est pourquoi nous avons cru de notre devoir de faire une déclaration formelle à ce sujet (déclaration 1635 R, document No 512 R).

D'autre part, en tenant compte de la situation créée, dont l'ajustement présente de grandes difficultés, nous avons cru qu'un petit élargissement des bandes allouées à la radiodiffusion aurait permis à quelques pays défavorisés de remédier à leurs difficultés. C'est pourquoi nous nous sommes associés à l'amendement visant un élargissement restreint des possibilités.

Madrid 19 Novembre 1932

CONFERENCES TELEGRAPHIQUES
INTERNATIONALES

MADRID, 1932

Délégation grecque

9. Réserve de la Grèce concernant la
radiodiffusion

à Monsieur le président de la Conférence radiotélégraphique de Madrid.

Monsieur le Président,

J'ai l'honneur de vous faire savoir que ma délégation se trouve dans la nécessité absolue de faire toute réserve en ce qui concerne le tableau de répartition des fréquences pour la radiodiffusion et en ce qui concerne les stipulations de l'article 5 paragr. 1 du Règlement général.

Les motifs et la teneur de cette réserve qui se trouvent déjà insérés dans la déclaration No 1656 (document No 687 R) de ma délégation, se résument comme suit :

»La délégation grecque se réserve formellement le droit d'agir, en cas de nécessité absolue, en dedans ou en dehors des limites du tableau de répartition, et sans tenir compte des dispositions réglementaires et spécialement de l'article 5 paragr. 1 du Règlement général, en ce qui concerne exclusivement l'installation d'une station nationale de radiodiffusion».

Si les actes de la conférence sont complétés par un protocole final je prie, M. le Président, de prendre acte de notre réserve dans ce protocole; sinon, je prierai de la faire insérer inextenso dans le procès-verbal de l'assemblée plénière.

Veillez agréer, M. le Président, l'assurance de ma considération bien distinguée.

ST. NICOLIS
Délégué de la Grèce

γωγὴν τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως μεταξύ διαφόρων Κρατῶν· 20 Εὐρωπαϊκὰ Κράτη ἀνταπεκρίθησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην, ἀντιπρόσωποι τῶν ὁποίων, ἐν οἷς καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀπετέλεσαν τὸ πρῶτον «Διεθνὲς τηλεγραφικὸν Συνέδριον», τὸ ἰδρυτικὸν τῆς «Διεθνοῦς Τηλεγραφικῆς Ἐνώσεως». Ἐκ τῆς διασκέψεως ταύτης προήλθεν ἡ πρώτη Τηλεγραφικὴ Σύμβασις καὶ ὁ πρῶτος Διεθνὴς τηλεγραφικὸς Κανονισμὸς, τῆς μὲν πρώτης περιλαμβανούσης τὰς θεμελιώδεις διατάξεις τῆς ὁργανώσεως τῆς Διεθνοῦς τηλεγραφίας, τοῦ δὲ δευτέρου τὰς λεπτομερείας τῆς ἐκτελέσεως τῆς Διεθνοῦς Τηλεγραφικῆς Ὑπηρεσίας. Περιοδικὰ Συνέδρια καθωρίσθη, ὅτι συνερχόμενα ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, θὰ προέβαινον ἐκάστοτε εἰς ἀναθεώρησιν τῶν διεθνῶν τούτων πράξεων, συγχρονίζοντα τὰς διατάξεις αὐτῶν πρὸς τὰς ἐκάστοτε προόδους τῆς τεχνικῆς καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Διεθνοῦς ἀνταποκρίσεως. Ὑπὸ τὸ σύστημα τοῦτο 12 διεθνή τηλεγραφικὰ Συνέδρια συνήλθον μέχρι καὶ τοῦ 1930, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ πρὸς ἴσιν μόνον τοῦ ζητήματος τῆς συνθηματικῆς γλώσσης συνελθόντος Συνεδρίου τῶν Βρυξελλῶν (1928). Μέχρι τοῦ Συνεδρίου τῆς Πετρούπολεως (1875) ἡ τε Σύμβασις καὶ ὁ Κανονισμὸς ἀνεθεωροῦντο ὑφ' ἐκάστου Συνεδρίου. Ἐκτοτε ἡ μὲν Σύμβασις προσέλαβε καταστατικὸν χαρακτήρα μὲ ἰσχὺν ἀπροσδιορίστου διάρκειας, μόνον ὁ Κανονισμὸς δὲ ὑπέστη ἀναθεώρησιν ὑφ' ὄλων τῶν μετέπειτα συνελθόντων Συνεδρίων. Ὅτε ἐν ἔτει 1876 ἐφευρέθη τὸ τηλέφωνον καὶ ἤρξατο ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν ἀναπτυσσόμενη ἡ Διεθνὴς τηλεφωνία, διατάξεις ἀφορώσαι τὴν λειτουργίαν τῆς Διεθνοῦς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας περιελήφθησαν ἐν τῷ Τηλεγραφικῷ Κανονισμῷ ὑπὸ ἐιδικὸν Κεφάλαιον. Ἐν τῇ 60ετῇ ταύτῃ ἐξελίξει ἡ Διεθνὴς τηλεγραφικὴ ἔνωσις διηύρυνε τὰ ὄριά της καὶ ἔξω τῆς Εὐρώπης περιλαμβάνουσα σήμερον ὑπὲρ τὰ 70 Κράτη.

Τοιαύτη ἦτο ἡ κατάστασις ἀπὸ ἀπόψεως Διεθνοῦς τηλεπικοινωνίας ὅτε ἐν ἔτει 1896 ἐφευρέθη ἡ ἀσύρματος τηλεγραφία καὶ ἤρξατο ἔχουσα ἐφαρμογὰς μεταξύ σταθμῶν ἀσυρμάτου ἐγκατεστημένων ἐπὶ πλοίων (σταθμοὶ πλοίου) καὶ σταθμῶν ἐγκατεστημένων ἐν τῇ ξηρᾷ παρὰ τῇ ἀκτῇ (παράκτιοι σταθμοί).

Ἡ νέα αὕτη ὑπηρεσία, ἣτις δὲν ἐξυπηρετεῖτο ὑπὸ τῆς ἐνσυρμάτου τηλεπικοινωνίας, ἐθεωρήθη ὡς νέα ἐντελὴς κ-

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ Τ. Τ. Τ.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ Τ.Τ.Τ.

1932

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1932



ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΝΟΜΟΙ - Α' ΓΕΝΙΚΟΙ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Περὶ ουσιάσεως Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

Νόμος 5354

(Ἐφ. Κ. 97 τῆς 30 Μαρτίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Α' Σύστασις καὶ Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον πρὸς μελέτην τῶν προβλημάτων, τῶν σχετιζομένων μετὰ τὴν οἰκονομικὴν, κοινωνικὴν καὶ δημοσιονομικὴν τοῦ Κράτους πολιτικὴν, διενέργειαν τῶν ἀναγκαίων ἐρευνῶν καὶ γνωμοδότησιν ἐπὶ τῶν ἀκολουθητέων κατευθύνσεων.

Ἄρθρον 2.

Ι. Τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται :

1) Ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς Πρόεδρον αὐτοῦ.

2) Ἀπὸ ἓνα Ἀντιπρόεδρον, διοριζόμενον, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

3) Ἀπὸ εἴκοσιν πρόσωπα, ἐκλεγόμενα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐκ τοῦ ἐπιστημονικοῦ, ἐπαγγελματικοῦ καὶ ὑπαλληλικοῦ κόσμου τῆς Χώρας, λόγῳ εἰδικῆς μορφώσεως καὶ πείρας.

II. Ὡς ἑκτακτα μέλη δύνανται νὰ μετέχουν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου, καλούμενοι ἐκτάκτως διὰ τὴν συζήτησιν εἰδικῶν θεμάτων, οἱ Γενικοὶ Γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν σχετικῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ προβαίη ἐκάστοτε εἰς κατάρτισιν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται προεδρεύονται παρ' ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, διοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἀποτελοῦνται δὲ ἐκ

πέντε ἢ καὶ περισσοτέρων μελῶν, λαμβανομένων ἐκάστοτε, ἀναλόγως τῆς εἰδικότητός των, ἐκ καταστάσεως, καταρτιζομένης παρὰ τῆς Γενικῆς Γραμματείας τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου. Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ περιλαμβάνονται πρόσωπα ἀποκτήσαντα πείραν εἰς τὸ πεδῖον τῆς οἰκονομικῆς καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς δράσεως, ὡς καὶ πρόσωπα ἀσχοληθέντα πρακτικῶς εἰς τὰ σχετικὰ ζητήματα τῶν ἐργαζομένων τάξεων.

Ἄρθρον 4.

I. Τὰ Μέλη τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου δεόν νὰ εἶναι Ἕλληνες πολῖται.

II. Ἡ διάρκεια τῆς ἐντολῆς τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, τὸ δὲ ἀξίωμα αὐτῶν, ὡς καὶ τὸ τῶν μελῶν τῶν εἰδικῶν Ἐπιτροπῶν, θεωρεῖται τιμητικὸν καὶ εἶναι ἄμισθον.

B. Δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 5.

i. Τὸ Ἀνώτατον Οἰκονομικὸν Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ ἐκάστοτε, κατόπιν εἰδικῆς ἐρωτήματος, τιθεμένου αὐτῷ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

II. Δύναται ἐπίσης νὰ ζητῆται ἡ γνώμη αὐτοῦ ἐπὶ τῶν σχετικῶν Νόμων ἢ κανονιστικῶν Διαταγμάτων τῶν καταρτιζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργείων καὶ ἀναφερομένων εἰς τὰ ὡς ἄνω ζητήματα.

III. Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζει νόμιμῶς παρόντος τοῦ ἡμίσεος καὶ πλεόν ἑνὸς τῶν μελῶν.

Γ. Ὁργάνωσις καὶ λειτουργία.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῶ Ἀνωτάτῳ Οἰκονομικῷ Συμβουλίῳ συνιστᾶται Γενικὴ Γραμματεία, ἣτις συλλέγει τὰς πληροφορίες, συγκεντρώνει τὰ ἀναγκαῖα ἐκάστοτε διὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου οἰκονομικά, δημοσιονομικά, κοινωνιολογικά κλπ. στοιχεῖα, ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῶν τμημάτων, κατευθύνει αὐτὴν καὶ χρησιμεύει ὡς σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων.

Ὡς Γενικὸς Γραμματεὺς ἀποσπᾶται ἄνευ ἐπιμισθοῦ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ εἰς ἓκ τῶν Γενικῶν Γραμ-

ματέων ἢ Γενικῶν Διευθυντῶν τῶν παραγωγικῶν Ὑπουργείων ἢ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου.

Τὸν Γενικὸν Γραμματέα ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, ἀποσπώμενος καὶ οὗτος ἐκ τινος τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 7.

I. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου διαιροῦνται εἰς τὰ ἀκόλουθα ἕξ τμήματα.

1. Γεωργίας ἐν γένει.
2. Βιομηχανίας καὶ Βιοτεχνίας.
3. Ἐμπορίου καὶ Μεταφορῶν.
4. Δημοσίας Οἰκονομίας.
5. Νομίσματος καὶ Τιμῶν.
6. Ἐργατικῆς καὶ Κοινωνικῆς πολιτικῆς.

II. Ἡ ἀρμοδιότης τῶν τμημάτων τούτων καθορισθήσεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

III. Ὡς προϊστάμενοι τῶν τμημάτων τούτων ἀποσπῶνται ἄνευ ἐπιμισθίου κατὰλληλοι ὑπάλληλοι τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Γεωργίας, Συγκοινωνίας, Προνοίας, ἢ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτωμένων ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου, τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου καὶ Ὑψηγῆται τῶν Πανεπιστημίων. Ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων δύναται νὰ διευθύνῃ ἐν ἑκ τῶν ἕξ ὡς ἄνω τμημάτων. Παρ' ἐκάστῳ τμήματι ὑπηρετοῦσι δύο εἰσηγηταὶ ἢ γραμματεῖς καὶ μία δακτυλογράφος, ἀποσπώμενοι ἄνευ ἐπιμισθίου ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ὑπουργείων καὶ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου. Ἐπιτρέπεται ἢ εἰς τὰς θέσεις ταύτας τοποθέτησις ἄνευ ἐπιμισθίου καὶ τραπεζικῶν ὑπαλλήλων.

Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἀποτελοῦσι τρεῖς κλητῆρες ἀποσπώμενοι ἐκ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων.

IV. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Α.Ο.Σ. καθορισθήσεται ἡ ἄσκησις τῆς ἐξουσίας τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ἔναντι τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 8.

I. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τοῦ μηνός,

ἐκτάκτως δὲ ὁσάκις κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ὁ Πρόεδρος ἢ εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος, κατόπιν ἐρωτήματος τῆς Κυβερνήσεως.

II. Τὸ Συμβούλιον δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὀλομελείας νὰ χωρισθῆ εἰς ἐπιτροπὰς πρὸς καλλιτέραν μελέτην τῶν ἐκάστοτε εἰδικῶν ζητημάτων. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται εἰσηγοῦνται εἰς τὴν ὀλομέλειαν, ἀποφασίζουσιν τελικῶς.

Ἄρθρον 9.

Ἄσάκις αἱ ἀποφάσεις δὲν ἔχουν ληφθῆ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἢ εἰσηγητικὴ ἐκθεσις δέον νὰ μνημονεῖται ἐκτὸς τῆς γνώμης τῆς πλειοψηφίας καὶ τὴν τῆς μειοψηφίας.

Ἄρθρον 10.

Ὁ ἐσωτερικὸς κανονισμὸς τοῦ Συμβουλίου καταρτίζεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου εἰς συνέλευσιν τῆς ὀλομελείας του.

Ἄρθρον 11.

Αἱ εἰσηγητικαὶ ἐκθέσεις, αἱ συμβουλαι, τὰ συμπεράσματα καὶ αἱ συστάσεις, αἱ υἱοθετούμεναι ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου, κοινοποιοῦνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12.

Ἡ στέγασις τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου θέλει γίνεαι προσωρινῶς εἰς μέρος τῶν Γραφείων τῆς Βουλῆς ἢ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 13.

I. Παρὰ τῷ Α.Ο.Σ. ἰδρύεται βιβλιοθήκη διὰ τὴν συγκρότησιν καὶ πλουτισμὸν τῆς ὁποίας ἐγγράφεται ἐφ' ἅπαξ μὲν κατὰ τὴν ἴδρυσιν πίστωσης ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν, ἐτησίως δὲ πίστωσης τριάκοντα χιλιάδων.

II. Ἡ διεύθυνσις τῆς βιβλιοθήκης ἀνατίθεται μονίμως εἰς ἓνα τῶν Εἰσηγητῶν ἢ Γραμματέων τοῦ Α.Ο.Σ.

Δ'. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

I. Πᾶσαι αἱ δημόσιαι, δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ Ἀρχαί, οἱ ὄργανισμοὶ Δημοσίου δικαίου καὶ αἱ οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ὀργανώσεις ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὸ Α. Ο. Σ. τὰς αἰτουμένας ὑπ' αὐτοῦ σχετικὰς πρὸς τὸ ἔργον του ἐγγράφους πληροφορίας τὸ βραδύτερον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνός.

II. Ἡ ρητὴ ἢ σιωπηρὰ ἄρνησις παροχῆς τῶν πληροφοριῶν τούτων ἐπάγεται διὰ τοὺς ἀρμοδίους εὐθύνας προβλεπομένας

ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ διὰ τὰ ἐπαγγελματικά ἢ ἄλλα σωματεῖα διατάξεων ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος.

Ἄρθρον 15.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου κανονισθήσονται ὁ τρόπος καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν χορῆσιν τοῦ ἔτους 1932—33.

Νόμος 3413

(Ἐφ. Κ. 129 τῆς 25 Ἀπριλίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Μέχρις οὗ ψηφισθῇ ὁ Πρόσμος τῆς χρήσεως 1932—33 ἡ διοίκησις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν, κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους

μηνας τῆς χρήσεως ταύτης, ἐνεργεῖται κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις ὀριζόμενα, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ψηφισθέντος πρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32, μετὰ δὲ τὴν κατάθεσιν τοῦ Πρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Πρ)σμοῦ τούτου.

Ἄρθρον 2.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐν ἄρθρῳ 1 προσωρινῆς διαχειρίσεως, τὰ κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους ἔσοδα τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται συμφώνως πρὸς τοὺς ἐν ἰσχύϊ νόμους καὶ καταλογίζονται ὑπὸ Κεφάλαια καὶ ἄρθρα ὡς ἐν τῷ Πρ)σμῷ τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1931—32, ἢ τοῦ Πρ)σμοῦ 1932—33 ἅμα τῇ καταθέσει του.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐσόδων τῆς χρήσεως 1932—33 κατὰ τὸν χρόνον ἐπίσης τῆς προσωρινῆς διαχειρίσεως ἐγκρίνονται πιστώσεις ἀνάλογοι πρὸς τὰ προβλεπόμενα ἔσοδα καὶ ἐντὸς τῶν ὀρίων τῶν τριῶν δωδεκατημορίων τῶν ἀντιστοίχων πιστώσεων τοῦ ψηφισθέντος Πρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32 ἢ τοῦ Πρ)σμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33 ἅμα τῇ καταθέσει του, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρισθησόμενα.

Ὑπέρβασις τῶν ὀρίων τούτων ἐπιτρέπεται μόνον ἀδεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἔσοδα ἢ ἔξοδα τινὰ τῆς χρήσεως 1932—1933 ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Πρ)σμοῦ 1931—32 δέον νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐν τῷ Πρ)σμῷ τῆς χρήσεως 1932—33 ὑπὸ αὐτοτελῆ κεφάλαια καὶ ἄρθρα ἢ νὰ συγχωνευθῶσι μετ' ἄλλων ἄρθρων, ἐπιτρέπεται, ὅπως τὰ νέα ἄρθρα ἀνοίγωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὀριζούσης, προκειμένου περὶ ἐξόδων, καὶ τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως ἐντὸς τῶν ὀρίων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος.

Τὰ τοιαῦτα νέα ἔσοδα τῆς χρήσεως 1932—33 καταλογίζονται εἰς κεφάλαια καὶ ἄρθρα ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Διὰ τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν περὶ ὧν δὲν προβλέπει ὁ ψηφισθεὶς προϋπολογισμὸς τῆς χρήσεως 1931—1932, ἐπιτρέπεται ἢ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν χορηγία τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο πιστώσεων εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1932—33.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένων, δύνανται α) νὰ καταργῶνται καὶ υποβιβάζωνται θέσεις, β) νὰ καταργῶνται ἢ συμπύσσωνται Ὑπουργεῖα ἢ Ὑπηρεσίαι διαφόρων κλάδων τοῦ αὐτοῦ ἢ καὶ διαφόρων Ὑπουργείων ὡς καὶ ἄλλαι αὐτοτελεῖς Ὑπηρεσίαι ἐν γένει, γ) ν' ἀποχωρίζωνται καὶ ὑπάγονται Ὑπηρεσίαι ἐξ ἑνὸς Ὑπουργείου εἰς ἕτερον ἢ εἰς ἑτέραν Ὑπηρεσίαν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἢ ἐκ τῆς δικαιοδοσίας ἢ ἐποπτείας ἑνὸς Ὑπουργείου εἰς ἕτερον ἢ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἢ ἐποπτείαν ἑτέρας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, τροποποιουμένοι ἀναλόγως τῶν ὀργανισμῶν τῶν Ὑπηρεσιῶν τούτων, νὰ καταργῶνται κρατικά σχολαὶ ἢ ν' ἀναστέλληται ἡ λειτουργία αὐτῶν.

Κατὰ τὴν σύμπτυξιν, ὑπαγοιγὴν ἢ ἀνασύθῃσιν Ὑπουργείων καὶ Ὑπηρεσιῶν, δὲν ἐπιτρέπεται αἱ τυχὸν δημιουργούμεναι νέαι θέσεις ν' ἀποβῶσιν εἰς ἐπιβάρυνσιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Δι' ὁμοίων Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένων, δύνανται νὰ τροποποιῶνται αἱ ἰσχύουσαι ὀργανικαὶ διατάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὰς διαφόρους θέσεις καὶ βαθμοὺς κατανομὴν τῶν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων, τὴν σύμπτυξιν ἢ ἴδρυσιν Διευθύνσεων, Τμημάτων ἢ Ἐραφείων καὶ τὴν ἀρμοδιότητα ἑνὸς ἐκάστου τούτων ἀνευ ὁμῶς οὐδεμιᾶς ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς καὶ τὰ Συμβούλια ἢ αἱ Ἐπιτροπαὶ εἰς ἃς οἱ προϊστάμενοι τούτων θέλουσι μετέχει.

Οἱ ὑπηρετούντες εἰς τὰς καταργηθησόμενας, συμπτυχθησόμενας ἢ υποβιβασθησόμενας θέσεις ὑπάλληλοι προτιμῶνται εἰς τὴν κατάληψιν κενουμένων ἢ ἀντιστοίχων ἢ καὶ κατωτέρων θέσεων τῶν αὐτῶν ἢ καὶ ἄλλων Ὑπουργείων, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου παρ' ἐκάστῳ Ὑπουργείῳ Συμβουλίου κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὀρισθησόμενα. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλουσιν ὀρισθῆ ὁ τρόπος τῆς πληρώσεως τῶν τυχὸν δημιουργηθησόμενων θέσεων εἰς βάρος καταργουμένων κενῶν θέσεων κλάδων Ὑπηρεσίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν συσταθησόμενων τυχὸν Ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διαταγμάτων ὡσαύτως προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένων δύνανται νὰ καταργῶνται ἢ νὰ περιορίζωνται αἱ ὅπωςδῆποτε καὶ δι' οἰονδήποτε λόγον παρε-

χόμεναι, πλὴν τοῦ ὀργανικοῦ αὐτῶν μισθοῦ προσηυξημένου λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους διπλοῦς μισθός, ἀμοιβαί, ἐπιδόματα, ποσοστά, ἐπιμίσθια, ἡμερομίσθια καὶ ἀποζημιώσεις ἐν γένει εἴτε ταῦτα βαρύνουσι τὸ Δημόσιον εἴτε βαρύνουσιν εἰδικὰ ταμεῖα, Ἀυτονόμους Ὄργανισμούς, Νομικὰ ἐν γένει πρόσωπα ἢ καὶ ἰδιώτας.

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐπιτρέπεται νὰ ἐφαρμόζεται εἴτε δι' ὀλοκλήρους ὑπηρεσίας, εἴτε διὰ κλάδους τινὰς αὐτῶν, εἴτε καὶ δι' ὀρισμένης κατηγορίας ἐνὸς κλάδου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἔχουσι ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ αὐτονόμων Κρατικῶν ὀργανισμῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ ἐκ τῆς προαγωγῆς, ὀνομασίας, μονιμοποιήσεως, διαβαθμίσεως, ἀπονομῆς ἀνωτέρου βαθμοῦ ἢ μισθοῦ ἢ προσαυξήσεως, προκειμένου περὶ τῶν πολιτικῶν ἰδίως ὑπαλλήλων, μισθοῦ λόγῳ παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ προκύπτουσα τυχὸν αὐξησις μισθοῦ τῶν κρατικῶν λειτουργῶν, στρατιωτικῶν ἐν γένει καὶ πολιτικῶν, δὲν καταβάλλεται.

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἀυτονόμων Κρατικῶν Ὄργανισμῶν.

3. Ἐπιτρέπεται καὶ ἡ ἀπονομὴ καὶ τοῦ εἰς ὃν λαμβάνουσι μισθὸν ἀντιστοιχοῦντος βαθμοῦ εἰς ὑπαλλήλους τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεπλήρωσαν 20ετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ἐνναετῆ ἐν συνόλῳ εἰς τὸν ὃν κέχτηνται βαθμὸν α' ἢ β' τάξεως. Ἡ ἀπονομὴ αὕτη τοῦ βαθμοῦ ἐνεργεῖται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τῶν οἰκείων Συμβουλίων.

4. Γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ διατάξεις, ἐξαμοιούσαι, ὅπωςδῆποτε, εἴτε κατὰ βαθμὸν εἴτε κατὰ μισθὸν καὶ ἀποδοχὰς ἐν γένει, δημοσίους πολιτικούς ὑπαλλήλους, πρὸς τοὺς δικαστικούς, τεχνικούς, καθηγητὰς Πανεπιστημίου ἢ ἐτέρους κρατικούς λειτουργούς, δύνανται νὰ καταργῶνται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφάπαξ, δι' ὧν καὶ θὰ κανονίζεται ἐν αὐτῷ ἢ κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν νέα διαβάθμισις τῶν ἐν λόγῳ ὑπαλλήλων, συμφώνως πρὸς τὰς

ισχυούσας αναλόγους γενικὰς ὀργανικὰς διατάξεις τοῦ κλάδου εἰς ὃν ἀνήκουσιν.

5. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ Ἀυτονόμων Κρατικῶν Ὄργανισμῶν.

6. Ὑπάλληλοι κεκτημένοι βαθμὸν ἀνώτερον τῆς θέσεως ἣν ὀργανικῶς κατέχουσιν, ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου νὰ μετατίθενται εἰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις ἀντιστοίχους τοῦ βαθμοῦ ὃν κέκτηνται τοῦ αὐτοῦ κλάδου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

7. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, οἰαδήποτε δαπάνη τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀφορῶσα εἰς τὴν διοίκησιν ἢ λειτουργίαν νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, Εἰδικοῦ Ταμείου, Ἀυτονόμου Ὄργανισμοῦ κλπ. ὀρίζεται, ὅτι θὰ βαρύνῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομικὸν πρόσωπον. Διὰ τῶν ἰδίων Διαταγμάτων ἐπιτρέπεται, ὅπως καταργῶνται ἐπιχορηγήσεις καὶ συνδρομαὶ τακτικαὶ ἢ ἑκτακτοὶ πρὸς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, βαρύνουσα τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων. Ὅμοιως ὅπως ὑπολογίζεται ἡ ἰσχύουσα συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου εἰς τὰ καθαρὰ κέρδη αὐτονόμων ὀργανισμῶν, Εἰδικῶν Ταμείων, νομικῶν προσώπων κλπ. ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τῆς μερίδος τοῦ Δημοσίου διὰ δαπάνας τῆς διοικήσεως τῶν ὀργανισμῶν τούτων.

8. Ἐπιτρέπεται, ὅπως, καταργουμένων τῶν ἰσχυουσῶν σχετικῶν πρὸς τὰ κατωτέρω ζητήματα διατάξεων διὰ τῶν ἰδίων κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Διαταγμάτων, καθορίζονται: α') αἱ ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα παραστάσεως τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένων δι' ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν. β') Τὰ τῶν εἰσιτηρίων, θέσεων ἐν ἀτμοπλοίοις καὶ σιδηροδρόμοις τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν ταξειδευόντων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν μέσων συγκοινωνίας καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν συντομωτέρων ὁδῶν. γ') Τὰ τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν ἐξεργαζομένων τῆς ἔδρας των δι' ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων. δ') Τὰ ποσοτὰ ἐκ τελῶν καὶ δικαιωμάτων τῶν προσωπικῶν τῶν ἀμίσθων ἢ ἐμίσθων προξενικῶν Ἀρχῶν. ε') Τὰ τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν, ὡς καὶ τὰ τῆς νοσηλείας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἐν γένει. στ') Τὰ τῆς συμμετοχῆς τῶν εἰς δημόσια καταστήματα κατοικούντων δη-

μισθίων υπαλλήλων εις τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλόμενα μισθώματα, καθὼς καὶ τὰ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ μισθώματος τῶν εις δημόσια κτίρια κατοικούντων υπαλλήλων.

9. Διὰ Διατάγματος, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου δι' ἕκαστον Ὑπουργεῖον, προτάσει τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, δύνανται αἱ ἰσχύουσαι ὡς πρὸς ὠρισμένους δημοσίους υπαλλήλους ὀργανικαὶ διατάξεις νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ ἐπὶ ἀντιστοίχων υπαλλήλων ἐτέρων δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ μηνιαῖαι ἐν γένει ἀποδοχαὶ τῶν υπαλλήλων τῶν ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν Ἀρχῶν καταβάλλονται ἀπὸ 1ης Μαΐου 1932 εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου μὴ ἰσχύουσας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

2. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἕκαστοτε προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν αἱ ἀποδοχαὶ ἐν γένει τῶν Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν υπαλλήλων τῶν ὑπηρετούντων εἰς χώρας μὴ ἀπομακρυνθείσας τῆς χρυσῆς νομισματικῆς βάσεως νὰ καταβάλλωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδ.νου χρυσῆς βάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5296.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων δὲν δύναται νὰ παρατείνηται πέραν τοῦ ἐξαμήνου.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν χρήσεως 1931—32 ὑπὸ κεφ. 15 ἄρθρ. 2, προβλεπομένη πίστωση μειοῦται κατὰ 5.380.000, ἀυξάνεται δὲ κατ' ἴσον ποσὸν ἢ ὑπὸ κεφ. 15 ἄρθρ. 1 τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ προβλεπομένη πίστωσης.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένων, καθορίζονται αἱ παρὰ τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν ὑπὲρ τῶν τελωνειακῶν υπαλλήλων καὶ ἀνδρῶν τῆς τελωνοφυλακῆς εἰσπραττόμεναι ἀποζημιώσεις διὰ τελωνειακὰς ἐργασίας εἰς βάρος τῶν αἰτουμένων τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν τούτων ἰδιωτῶν, ὡς καὶ ὁ τρόπος εἰσπράξεως καὶ ἀποδόσεως αὐτῶν εἰς τὸ προσωπικὸν ἕκαστης τελωνειακῆς

ἀρχῆς καὶ ἐκάστου γραφείου τελωνειακοῦ ἐλέγχου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν Τελωνείων τῶν τοποθετημένων καὶ ὑπηρετοῦντων εἰς τὰς ἔδρας τῶν.

Μέχρις ἐκδόσεως τοιούτων Διαταγμάτων ἰσχύει τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1929 Διάταγμα «περὶ ὥρων ἐργασίας καὶ ἀποζημιώσεως τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀνδρῶν τελωνοφυλακῆς δι' ἐκτάκτους ἐργασίας» ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 18ης Νοεμβρίου 1931 τοιοῦτον «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1929 Διατάγματος κλπ.».

Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐκδιδόμενων, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρέπεται νὰ ληθῶσι τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν συμφωνιῶν τοῦ Βουκουρεστίου τῆς 11 Αὐγούστου 1931.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1932.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΚΥΡ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Περὶ ἀπεργίας δημοσίων υπαλλήλων, υπηρετῶν κλπ.

Νόμος 5458

(Ἔφ. Κ. 151 τῆς 10 Μαΐου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπὸ ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἡ παρά τῶν δημοσίων υπαλλήλων καὶ υπηρετῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ κλάδου ὁμαδικὴ ἐγκατάλειψις τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ὑπηρεσίας (ἀπεργία) ἢ ἡ ἐκ προθέσεως ὁμαδικὴ παραμέλησις τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν αὐτῶν καθηκόντων (λευκὴ ἀπεργία).

Ἄρθρον 2.

Δημόσιοι υπάλληλοι καὶ ὑπηρετῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ κλάδου, ἀπέχοντες τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν λόγῳ ἀπεργίας θεωροῦνται ὡς ὑποβαλόντες νομίμως παραίτησιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας, ἥτις, μὴ δυναμένη ν' ἀνακληθῆ, γίνεται ὑποχρεωτικῶς ἀποδεκτὴ, τῶν ἐν λόγῳ υπαλλήλων μὴ δυναμένων νὰ ἀναδιορισθῶσι πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦλάχιστον ἐνὸς ἔτους. Σύντησις τῆς προθεσμίας ταύτης τοῦ ἀναδιορισμοῦ δύναται νὰ γίνῃ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

1. Δημόσιοι υπάλληλοι καὶ ὑπηρετῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ κλάδου μετέχοντες ἀπεργίας ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων προσχωροῦντες εἰς αὐτὴν τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρι ἐνὸς ἔτους τὰ δὲ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἀποφασίσαντος τὴν ἀπεργίαν σωματείου ἢ ἐνώσεως, ὡς καὶ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ ὁδηγοί, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον 3 μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν εἴκοσι χιλιάδων μέχρι πενήντα χιλιάδων δραχμῶν ἕκαστος. Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς χρηματικῆς ποινῆς εὐθύνεται τὸ σωματεῖον ἢ ἡ ἐνωσις εἰς ὀλόκληρον μετὰ τῶν καταδικασθέντων. Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν ἐκπτώσιν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὄλων τῶν μετ' αὐτῆς συνδεομένων ἢ ἐξ αὐτῆς πηγαζόντων δικαιωμάτων συντάξεως ἢ ἄλλων πλεονεκτημάτων.

2. Δημόσιοι υπάλληλοι καὶ ὑπηρετῶν παντὸς βαθμοῦ καὶ κλάδου, οἵτινες ὁποσδήποτε προέρχονται εἰς συνεννόησιν πρὸς κήρυξιν ἀπεργίας ἢ ἀπειλοῦσι τὴν κήρυξιν τοιαύτης, ἢ καθ'

οιονδήποτε τρόπον συνδέουσιν άμέσως ή έμμέσως τήν άποδοχήν αίτημάτων με έγκατάλειψιν τής θέσεώς των τιμωροῦνται με τήν ποινήν τής άποπειρας του έν τῷ προηγούμενῳ άρθρῳ 1 αναφερομένου άδικήματος.

3. Έν περιπτώσει άπεργίας, δύναται ο άρμόδιος Ύπουργός νά προσλαμβάνη εις άναπλήρωσιν των άπεργῶν προσωρινῶς δι' άποφάσεώς του ως ύπαλλήλους προϋπηρετήσαντας τοιούτους, άνεξαρτήτως όριού ήλικίας ή και συνταξιούχους, μη άπομακρυνθέντας τής ύπηρεσίας συνεπεία καταδικαστικῆς ποινικῆς ή πειθαρχικῆς άποφάσεως. Αι άποδοχαί των κανονίζονται ήμερομισθίως έν τῇ άποφάσει του διορισμού.

Άρθρον 4.

1. Η δίωξις πάντων των κατά τόν παρόντα νόμον άδικημάτων γίνεται άυτεπαγγέλτως δι' άπ' εύθείας κλήσεως και άνευ ούδεμιᾶς προανακρίσεως.

2. Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τής εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως καταχωρίσεως αὐτου.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό τής Βουλῆς και τής Γερουσίας και παρ' Ημῶν σήμεραν έκδοθείς, δημοσιευθήτω διά τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Έν Αθήναις τῇ 7 Μαΐου 1932.

Ο Πρόεδρος τής Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Το Ύπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τα Μέλη

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΘΗΒΑΙΟΣ, Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ,
Δ. ΔΙΓΚΑΣ, Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ, Π. ΑΡ-
ΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΖΑΝΝΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ, Χ.
ΛΑΔΑΣ.

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Έν Αθήναις τῇ 9 Μαΐου 1932.

Ο Ύφυπουργός τής Δικαιοσύνης

Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3713 «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».

Νόμος 3468

(Ἐφ. Κ. 156 τῆς 14 Μαΐου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ νόμου 3713 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4986 προστίθενται τὰ ἐξῆς :

«Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 35 παράγραφος 1 ἐδάφιον β' τοῦ κώδικος περὶ τελῶν χαρτοσήμου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Μὴ προκαταβληθέντων ὑπὸ τοῦ αἰτούντος, κατόπιν ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Γραμματέως, τῶν τελῶν μεταγενεστέρας ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου συζητήσεως, ἡ μὲν αἴτησις ἀπορρίπτεται ὡς ἀπαράδεκτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου γραφομένης, τὰ δὲ τέλη διπλασιάζονται εἰσπραττόμενα κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀνωτέρω διατάξεως».

Ἄρθρον 2.

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ νόμου 3713 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

«Προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ τοὺς ὑπ' ἀριθμ. 3 καὶ 4 λόγους εἶναι δεκτὴ καὶ ἐπὶ παραλείψεως ἀρχῆς τινος, ὅπως προβῆ εἰς ὀφειλομένην νόμιμον ἐνέργειαν, ὡσάντις ἐκ τοῦ νόμου ἐπιβάλλεται αὐτῇ ἡ ρύθμισις συγκεκριμένης σχέσεως δι' ἐκτελεστῆς πράξεως, ὑπαγομένης εἰς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 46. Θεωρεῖται ἀρνούμενη ἡ ἀρχὴ τὴν τοιαύτην ἐνέργειαν, ἐφ' ὅσον δὲν τάσσεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἰδία προθεσμία, μετὰ παρέλευσιν τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐπίδοσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου.

Πᾶσα ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ χορηγῇ ἀτελεῖ βεβαίωσιν περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς ὡς ἀνω αἰτήσεως».

Ἄρθρον 3.

Ἡ 1 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ νόμου 3713 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Ἡ δεχομένη τὴν αἴτησιν ἀπόφασις ἀπαγγέλλει τὴν ἀκύρωσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως, ἐπαγομένη νόμιμον αὐτῆς κατάργησιν ἔναντι πάντων, καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Τρίτος ὅμως, βλαπτόμενος ἐκ τῆς ἀποφάσεως, δικαιούται ν' ἀνακόψῃ ταύτην, ἐντὸς προθεσμίας ἐξήκοντα ἡμερῶν, λογιζομένων ἀπὸ τῆς γινομένης πρὸς αὐτὸν (τὸν τρίτον) κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἀφ' ἧς ἄλλως πως ἔλαβεν οὗτος γνῶσιν αὐτῆς.

Στερεῖται ἐπίσης τοῦ δικαιώματος ἀνακοπῆς ὁ τρίτος, εἰς ὃν ἐπιμελεία τοῦ εἰσηγητοῦ ἤθελε κοινοποιηθῆ ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως ἀκύρωσεως μετὰ σημειώσεως τῆς δικασίμου, δέκα πέντε πλήρεις ἡμέρας πρὸ αὐτῆς, ὡς καὶ πᾶς κατὰ τὴν συζήτησιν παρεμβάς. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 48 καὶ 49 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς.

Ἐν τέλει τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἡ ἐξῆς διάταξις:

«Αἱ ἀποφάσεις τῆς ὀλομελείας, ἀκυρωτικαὶ τε καὶ ἀπορριπτικαὶ, ὡς καὶ αἱ τῶν τμημάτων, ἀποτελοῦσι μεταξὺ τῶν διαδίκων δεδικασμένον, ἰσχύον καὶ ἐν πάσῃ ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς ὑποθέσει ἢ διαφθορᾷ, καθ' ἣν προέχει τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κριθέν διοικητικῆς φύσεως ζήτημα.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει διὰ πάσας τὰς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐκδοθείσας ἀποφάσεις, ἐκτὸς ἐὰν ἐξεδόθῃ ἤδη ἀντίθετος δικαστικὴ ἀπόφασις τελεσίδικος καὶ ἀμετάκλητος, μὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ ὡς ἄνω δεδικασμένον».

Ἄρθρον 4.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ νόμου 3713 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

«Αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 28 ἐκθέσεις δημοσιεύονται κατ' ἔτος εἰς ἴδιον τεύχος ἐπιμελεία τοῦ Γραμματέως. Ἐκ τῶν ἐκθέσεων δημοσιεύονται αἱ μὴ συμφωνοῦσαι πρὸς τὸ ἀποσταλὲν σχέδιον τοῦ Διατάγματος ἢ λύουσαι ζητήματα οὐσιώδη, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου τοῦ τμήματος».

Ἄρθρον 5.

Αἱ παράγραφοι 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 53 β' ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐξῆς:

Τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου Ἐπιτροπῇ, συγκροτουμένη ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ ἀρμοδίου τμήματος καὶ ἀπαρτιζομένη ἐξ αὐτοῦ (ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ), τοῦ ὀρισθέντος εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐνὸς ἑπί Συμβούλου, δύναται δι' ἀποφάσεως ἡτιολογημένης, ἐκδιδραμένης ἐν Συμβουλίῳ, ν' ἀναστείλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως.

Ἡ πρὸς τοῦτο αἴτησις, γραφομένη ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν 20 δέον νὰ διαλαμβάνῃ τοὺς κατὰ τὴν συγκεκριμένην περιπτώσιν δυναμένους νὰ δικαιολογήσωσι τὴν ἀναστολὴν εἰδικοῦς λόγους.

Ἀντίγραφον ταύτης διαβιβάζεται πρὸς τὸν ἀρμοδίον Ὑπουργόν, ἵνα χρηγήσῃ σχετικῶς πληροφορίας ἐντὸς τασσομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου προθεσμίας.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν 50 προκαταβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ αἰτούντος καὶ ἀποδιδόμενον αὐτῷ ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς ἀναστολῆς.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ πρὸς ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφ)γός Ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑφ)γός
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου 5415 «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932—33».

Νόμος 5561

(Ἐφ. Κ. 214 τῆς 5 Ἰουλίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ νόμου 5415 προβλεπομένη χρονικὴ περίοδος διὰ τὴν προσωρινὴν διοίκησιν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν τῆς χρήσεως 1932—33 παρατείνεται κατὰ τοὺς τρεῖς ἐπομένους μῆνας τῆς χρήσεως ταύτης.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς προσωρινῆς ὡς ἄνω διαχειρίσεως ἐπιτρέπεται καὶ ἡ διάθεσις τῶν ἀποθεματικῶν κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τοῦ νόμου 1555.

Ἄρθρον 2.

Αἱ πιστώσεις ὧν ἐν ἀνεπαρκείᾳ ἄλλ' ἄνευ ἐπεντάσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοὺς λοιποὺς ὄρους τοῦ νόμου 1555 ἐπιτρέπεται ἢ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀναπλήρωσις καὶ αἱ πιστώσεις ἐφ' ὧν ἐπιτρέπεται ἐκδοσις ἐνταλμάτων πληρωμῆς καὶ ἐπιτροπικῶν σημειοῦνται κατὰ κεφάλαιον καὶ ἄρθρον ἐν τῇ συναπτομένῃ εἰς τὸ τεῦχος τοῦ προϋπολογισμοῦ καταστάσει, τροποποιουμένη ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύνανται νὰ καταργηθῶσι τὰ πρὸς χρῆσιν προσώπων ἢ ὑπηρεσιῶν διατιθέμενα εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου ἐπιβατηγὰ αὐτοκίνητα παρεχομένης ἀντὶ τούτων μηνιαίας ἀποζημιώσεως ἄνευ ἀποδόσεως λογαριασμοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος, ὁρισθῆσονται τὰ πρόσωπα καὶ αἱ ὑπηρεσίαι αἱ δικαιούμεναι τοιαύτης ἀποζημιώσεως ὡς καὶ τὸ ποσὸν αὐ-

τήσ. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη ἀπαλλάσσεται τελῶν χαρτοσήμου καὶ παντὸς ἐν γένει φόρου ὡς καὶ πάσης κρατήσεως εἴτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἴτε ὑπὲρ νομικῶν προσώπων.

2. Τὰ εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ Κράτους ἀνήκοντα ἐπιβατηγὰ αὐτοκίνητα, ἐξαρτήματα καὶ ἀνταλλακτικὰ αὐτῶν μετὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀχρήστευσιν αὐτῶν ἐκποιοῦνται κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικώτερον, ὁρισθησόμενα, τὸ δὲ τίμημα αὐτῶν εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Ὑπηρεσιῶν, Αὐτονόμων Κρατικῶν Ὄργανισμῶν καὶ Νομικῶν ἐν γένει προσώπων Δημοσίου Δικαίου. Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν τυχόν ὑπαρχόντων αὐτοκινήτων καὶ ἐξαρτημάτων τίμημα ἀποτελεῖ ἔσοδον τῶν ὡς ἄνω Νομικῶν προσώπων.

4. Δι' ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλιῶν ἢ τῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ὡς ἄνω Νομικῶν προσώπων ὁρίζονται ἐκάστοτε αἱ κατὰ μῆνα χορηγητέαι ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς δικαιουμένους μέχρι τοῦδε αὐτοκινήτου ἢ ἐπιδόματος. Ἡ ἀπόφασις αὕτη τίθεται ὑπὸ τὴν προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ εἰς οὐ τὴν ἐποπτείαν ἢ ἀρμοδιότητα ὑπάγεται τὸ νομικὸν πρόσωπον Ὑπουργοῦ.

5. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένου Διατάγματος καταργοῦνται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4102 «περὶ διαθέσεως ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων», ὡς χῦται συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ὡς καὶ πᾶσα ἐτέρα διάταξις «περὶ διαθέσεως, λειτουργίας καὶ συντηρήσεως ἐπιβατηγῶν αὐτοκινήτων».

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5415 ἀπολυμένους ὑπαλλήλους καὶ ὑπνρέτας τοὺς μὴ δικαιουμένους συντάξεως καὶ ἔχοντας τοὐλάχιστον ἐξάμηνον συνεχῆ ὑπηρεσίαν παρέχεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς ἀποδοχὰς ἢ τὰς ἀποζημιώσεις ἢ τὰ ἡμερομίσθια τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενων, δύνανται νὰ ρυθμισθῶσιν ἡ ἀρμοδιότης, ἡ σύνθε-

σις τῶν πάσης φύσεως Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν ὡς καὶ ἡ ἀπ' ἐπιπέδου τῶν ἀποτελούντων αὐτὰς μελῶν.

2. Ἡ ἀνωτέρω παράγραφος ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων, Ὑπηρεσιῶν, Κρατικῶν Αὐτονόμων Ὁργανισμῶν καὶ Νομικῶν ἐν γένει προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐκ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5415 «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ.», διαγράφονται αἱ λέξεις «ἢ ἴδρυσιν» αἱ δὲ τυχὸν ἰδρυεῖσθαι θέσεις κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης καταργεῦνται ἀφ' ἧς ἰδρῦθησαν.

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργεῖται, οἱ δὲ ἀπενεμηθέντες βαθμοὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης ἀνακαλοῦνται ἀφ' ἧς ἀπενεμήθησαν.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5415 καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος της, αἱ δὲ τυχὸν κατ' ἐφαρμογὴν της γενόμεναι ἐπεκτάσεις ὀργανικῶν διατάξεων, ἰσχυουσῶν ὡς πρὸς ὄρισμένους δημοσίους ὑπαλλήλους ἐπ' ἀντιστοίχων ὑπαλλήλων ἐτέρων δημοσίων ὑπηρεσιῶν, θεωροῦνται ὡς μηδέποτε γενόμεναι.

4. Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ δημοσιευθῆσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ρυθμισθῇ τὴν ἀρχαιότητα τῶν εἰς τὰς ὀργανικὰς θέσεις Τμηματάρχων β' τάξεως προαχθέντων Εἰσηγητῶν ἐναντι συναδέλφων των οἵτινες προαχθέντες μεταγενεστέρως αὐτῶν εἰς ὀργανικὰς θέσεις Τμηματάρχων β' τάξεως προήχθησαν ἐνωρίτερον τούτων εἰς Τμηματάρχας α' τάξεως, θεωρουμένης τῆς προαγωγῆς αὐτῶν ὡς ἀνετρεχούσης ἀφ' ἧς προήχθησαν καὶ οἱ λοιποί.

5. Ἡ διάταξις τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 5425 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐμμίσθων Ὑποθηκοφυλακείων διατάξεων» ὡς πρὸς τὴν ἰσχύον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1932 τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 782 εἰς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καταργεῖται.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 23 Ἰουνίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ)γός
ΕΛΕΥΘ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Π. ΕΥΡΥΠΑΙΟΣ

Περὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας τοῦ ἄρθρ. 4 τῆς 6ης Συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ ὑποχρεωτικῆς διαιτοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἡπείρῳ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων κλπ. καὶ καταργήσεως αὐτοῦ».

Νόμος 3724

(Ἐφ. Κ. 375 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθοῦς ἐννοία τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τῆς 6ης Συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ ὑποχρεωτικῆς διαιτοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἡπείρῳ τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπολογισμοῦ τοῦ χρόνου τούτου ὡς συνταξίμου», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συμπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τῆς 20ῆς Συντακτικῆς ἀποφάσεως

τῆς 25 Μαΐου 1926, εἶναι ὅτι ἡ πέραν τῆς διαιτίας ὑπηρεσία ἐν Μακεδονίᾳ, Θράκῃ καὶ Ἡπείρῳ δὲν λογίζεται διὰ τὴν προσαύξησιν τοῦ συνταξίμου χρόνου καὶ ἂν ἔτι μετὰ τὴν πάροδον τῆς διαιτίας οἱ ὑπηρετοῦντες ἐν ταῖς χώραις ταύταις ὑπέβαλον αἰτήσιν περὶ μεταθέσεώς των εἰς ὁμοιοβάθμους θέσεις τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν, λογίζεται δὲ πραγματικῆ ἢ ἐν ταῖς χώραις αὐταῖς ὑπηρεσία διὰ τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, οἵτινες λόγῳ ξενικῆς κατοχῆς δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραμείνωσιν εἰς τὰς αὐτόθι θέσεις των ἢ νὰ μεταβῶσιν εἰς αὐτάς καὶ μέχρι τῆς ὀριστικῆς τοποθετήσεώς των ἀλλαγῶν.

2. Διὰ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ὑπολογισμὸν τῆς ὑπηρεσίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψει μόνον ἡ ὑπηρεσία μονίμου τακτικοῦ ὑπαλλήλου, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ ὑπηρεσία ἐκτάκτου ἡμερομισθίου ἢ ἐπὶ συμβάσει ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται τὸ ἄρθρον 4 τῆς ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 ἐκτῆς Συντακτικῆς ἀποφάσεως ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Λ. ΜΑΚΚΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

Περὶ καταργήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5561 «περὶ
εἰσπράξεων Δημοσίων ἐσόδων».

Νόμος 5576

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδο-
μεν τὸν ἐπόμενον νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς
Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 καὶ 5 τοῦ
ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5561 «περὶ συμπληρώσεως καὶ καταργή-
σεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου 5415 περὶ προσωρινῆς διοι-
κήσεως τῶν Ἐσόδων καὶ Ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ.» καὶ
ἐπαναφέρονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ
ἄρθρου 7 τοῦ ρηθέντος νόμου 5415 καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου
9 τοῦ νόμου 5425 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐμμίσθων
ὑποθηκοφυλακείων διατάξεων» θεωρούμεναι ἀμφοτέραι ὡς ἔκ-
τοτε ἰσχύσασαι καὶ οὐδέποτε καταργηθεῖσαι.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς αὐτοῦ
εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος
τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 20 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

Ὑφυπουργὸς

Ι. ΜΠΟΥΝΙΑΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ὑφυπουργὸς

Π. ΕΥΡΥΠΑΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. ΜΠΟΥΝΙΑΣ



Β. ΕΙΔΙΚΟΙ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ



ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ



Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης 700.000 δραχμῶν δι' ἀνέγερσιν κτιρίου ἐν Βάρῃ Ἀττικῆς πρὸς ἐγκατάστασιν Ραδιοτηλεγραφικοῦ Σταθμοῦ.

Νόμος 3301

(Ἐφ. Κ. 9 τῆς 11 Ἰανουαρίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνεται δαπάνη μέχρις ἑπτακοσίων χιλιάδων δραχμῶν (ἄρ. 700.000) βυναμένη νὰ ἀυξηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κατόπον γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, μέχρις 200), διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐν Βάρῃ Ἀττικῆς κτιρίου πρὸς ἐγκατάστασιν Ραδιοτηλεγραφικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ., καὶ πληρωμὴν ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς κατόχους τῶν ἀπαλλοτριωθέντων γηπέδων.

Ἡ ἀνωτέρω δαπάνη καταλογισθήσεται εἰς βᾶρος τῆς ἀναγραφείσης πιστώσεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων Ὑπουργείου Συγκοινωνίας χρήσεως 1931—1932 ἐπὶ Κεφ. 23 ἄρθρ. 3.

Ὁ παρῶν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Χ ΛΑΔΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως τροποποιούσης τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου 4394 κυρωθεῖσαν σύμβασιν μισθώσεως κτιρίου Νηπιακοῦ Ἐπιμελητηρίου Μελαῖ, πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ τῶν ἐν Ἀθήναις Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσιῶν.

Νόμος 3331

(Ἐφ. Κ. 78 τῆς 21 Μαρτίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ὡς ἔχει ἡ μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νηπιακοῦ Ἐπιμελητηρίου Μελαῖ ἀφ' ἑτέρου, συνολογηθεῖσα τὴν 11ην Μαΐου 1931 σύμβασις, τροποποιούσα τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου 4394 κυρωθεῖσαν σύμβασιν μισθώσεως κτιρίου Νηπιακοῦ Ἐπιμελητηρίου Μελαῖ, πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ τῶν ἐν Ἀθήναις Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσιῶν, ἡς τὸ καίμενον παρατίθεται κατωτέρω.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Χ. ΛΑΔΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Σ Υ Μ Β Α Σ Ι Σ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τῶν κ. κ. Χ. Λαδᾶ Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Β. Δεληγιάννη Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ Νηπιακοῦ Ἐπιμελητηρίου Μελαῖ, ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τῆς διαχειριστικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Βασιλείου Μ. Μελαῖ ὡς Προέδρου, καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς Παύλου Β. Μελαῖ καὶ Μανουὴλ Βικέλα, συνωμολογήθησαν τὰ ἑξῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς νομοθετικῆς αὐτῶν ἐγκρίσεως.

Τὸ Νηπιακὸν Ἐπιμελητήριον Μελαῖ, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐκτελέσῃ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα Πλατείας Λουδοβίκου κτιρίου του, τοῦ ἐκμεμισθωμένου εἰς τὴν Ὑψηροσίαν Τ.Τ.Τ., δυνάμει τῆς ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1929 συμβάσεως, κυρωθείσης ὑπὸ τοῦ νόμου 4394, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ. ἀριθ. 304 τῆς 22 Αὐγούστου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰς δαπάναις, καὶ ἐν τῆς προσηρημέναις τῇ παρούσῃ Συμβάσει σχεδίοις καὶ πίναξι τοῦ Μηχανικοῦ Κ. Οἰκονόμου, ἐγκειμέναις καὶ ὑπογεγραμμέναις ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Τ.Τ.Τ. καὶ τοῦ Προέδρου τῆς διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς Νηπιακοῦ Ἐπιμελητηρίου Μελαῖ, ἀναφερόμενα πρόσθετα ἔργα, συνολικῆς ἀξίας 1.800.000 δραχμῶν κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν.

Ἀφ' ἑτέρου τὸ πάγιον ἐνιαύσιον μίσθωμα τοῦ ἐν λόγῳ κτιρίου, ὡς τοῦτο ὀρίζεται, μετὰ ἢ ἄνευ τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου μαγαζείων, ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ νόμου 4394 κυρωθείσῃ συμβάσει, (παρ. 13 τῆς συμβάσεως) προσαυξάνεται κατὰ (250) διακοσίας πεντήκοντα γιλιάρδας δραχμάς.

Τὸ πρόσθετον τοῦτο μίσθωμα εἶναι πληρωτέον ἀπὸ τῆς συμφώνως τῇ παρούσῃ, ποιοτικῆς παραλαβῆς τῶν περὶ ὧν πρόκειται προσθέτων ἔργων, μέχρι δὲ τῆς παραδόσεως, κατὰ τὴν ἐπομένῃ παράγραφον τῆς παρούσης, τῶν ἐκ τῶν προσθέτων τούτων ἔργων ἐκτελεσθησομένων ὁμοῦ μὲ τὰ ἔργα τὰ ἐκτελεστέα κατὰ τὴν σύμβασιν τὴν κυρωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ νόμου 4394, ἐν τοῖς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου μαγαζείοις τοῦ κτιρίου, τὸ πρόσθετον τοῦτο μίσθωμα καταβάλλεται μειωμένον, ἀναλόγως τῆς κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν ἀξίας τῶν ἐν λόγῳ προσθέτων ἔργων.

Πάντα τὰ ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπόμενα ἔργα, παραδοθήσονται τὸ βραδύτερον ἐντὸς πενταμήνου ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς, πλην τῶν συσκευῶν καύσεως ἀκαθάρτου

πετρελαίου και άνελκυστήρων (έπιστολών και σάκκων) και τών έργων τών έκτελεστέων έν τοίς έπί τής όδοϋ Αϊόλου μαγαζείοις τοϋ κτιρίου, άτινα παραδθήσονται έμοϋ με τά έν τοίς έν λόγω μαγαζείοις υπό της συμφωνίας της κυρωθείσης υπό τοϋ νόμου 4394 προβλεπόμενα έργα.

Διά τά υπό τής παρούσης προβλεπόμενα πρόσθετα έργα ισχύουσιν, ώς πρός τήν παραλαβήν αυτών, ήτις έσται ποιοτική και ποσοτική, άπολογιστική δέ, τόν έλεγχον τής έκτελέσεως αυτών, τήν υπέρβασιν τής προθεσμίας τής παραδόσεως αυτών και τήν διαδικασίαν τών έκ τής παρούσης συμβάσεως έρίδων, διαφορών ή διαφωνιών αί σχετικαί διατάξεις τής υπό τοϋ νόμου 4394 κυρωθείσης συμβάσεως (παράγραφοι 3, 9 και 17).

Είς περίπτωσιν καθ' ήν έκ τής ποσοτικής παραλαβής τών κατά τήν παρούσαν σύμβασιν προσθέτων έργων, προκύψη ή αξία αυτών κατωτέρα τής προϋπολογισθείσης, τó μίσθωμα τών 250.000 δραχμών θέλει μειωθῆ αναλόγως, παγίως δέ και δῆ αναδρομικῶς, από τής πρώτης καταβολής αυτοϋ.

Τό ένοίκιον τό προβλεπόμενον έν τῇ υπό τοϋ νόμου 4394 κυρωθείση συμβάσει διά τό πλήν τών έπί τής όδοϋ Αϊόλου μαγαζείων τμημα τοϋ κτιρίου καταβάλλεται άμείωτον είς τό Νηπιακόν Έπιμελητήριον Μελα από τής συμφώνως τῇ συμβάσει ταύτῃ γενομένης παραλαβῆς τών έν αυτῇ προβλεπομένων ώς έκτελεστέων έν τῷ τμηματι τούτω τοϋ κτιρίου έργων, και άν έτι διαπιστωθῆ υπό τής έπιτροπῆς τής παραλαβῆς τών έργων τούτων, ότι ώρισμένα έξ αυτών δέν έξτετελέσθησαν δι' άδυναμίαν τών έν τῷ Μεγάρῳ Υπηρεσιών, πιστοποιουμένην έγγράφως υπό τών οικείων προϊσταμένων να παραδώσωσιν είς τήν ύπηρεσίαν έκτελέσεως έργων, τούς χώρους έν οίς εἶδει να γίνωσι τά μη έκτελεσθέντα έργα ή διότι τά έργα ταϋτα, ώς τροποποιούμενα υπό τών έν τῇ παρούση συμβάσει προβλεπομένων προσθέτων έργων, ή ώς συνδεόμενα πρός τά έν τοίς έπί τής όδοϋ Αϊόλου μαγαζείοις τοϋ Μεγάρου προβλεπόμενα έργα, εἶδει διά τούτο να συνεκτελεσθῶσιν μετά τών ύφ' όν τροποποιούνται ή πρός ά συνδέονται έργων, πρός άποτροπήν ζημιών τοϋ Δημοσίου.

Τά οϋτω μη έκτελεσθέντα έργα, όσα μέν δέν έξτετελέσθησαν έξ άδυναμίας τών έν τῷ Μεγάρῳ ύπηρεσιών να παραδώσωσι τούς χώρους, έν οίς εἶδει να έκτελεσθῶσιν τά έργα ταϋτα, θα έκτελεσθῶσιν έντός διμήνου από τής διαθέσεως τών έν λόγω χώρων, είς τήν ύπηρεσίαν έκτελέσεως τών έν τῷ Μεγάρῳ έρ-

γων, ὅσα δὲ δὲν ἐξετελεσθήσαν, ὡς τροποποιούμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει προβλεπομένων ἔργων θὰ ἐκτελεσθῶσιν ὁμοῦ μὲ τὰ ἔργα τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ὅσα δὲν ἐξετελεσθήσαν, ὡς συνδεόμενα μὲ τὰ ἐν τοῖς πρὸς τὴν ὁδὸν Αἰόλου μαγαζεῖοις προβλεπόμενα ἔργα, θὰ ἐκτελεσθῶσιν ὁμοῦ μὲ τὰ ἔργα ταῦτα.

Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ κτιρίου οὐδεμία ἐν αὐτῷ τροποποιήσις ἢ προσθήκη ἐπιτρέπεται· εἰς τὸ συμβαλλόμενον Δημοσίον ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ν. Ε. Μελαῦ.

Ἡ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Νηπιακοῦ Ἐπιμελητηρίου Μελαῦ συναφθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα τὴν 23 Μαΐου 1930 σύμβασις καταργεῖται.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἀπαλλάσσεται τελῶν χαρτοσήμου.

Ἡ παροῦσα σύμβασις συνετάχθη εἰς διπλοῦν καὶ ὑπεγράφη παρ' ἀμφοτέρων τῶν μελῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1931.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Β. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ
Χ. ΛΑΔΑΣ

Β. ΜΕΛΑΣ
Π. ΜΕΛΑΣ
Μ. ΒΙΚΕΛΑΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς Τ. Τ. Τ. Ὑπηρεσίας.

Νόμος 3476

(Ἐφ. Κ. 164 τῆς 18 Μαΐου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διάταξις τῆς 5ης παραγράφου τοῦ ἁρθρου 29 τοῦ Νόμου

3811 «περί θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς δοκιμασίας διὰ τὴν προαγωγὴν τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστατῶν β' τάξεως» καταργεῖται.

Διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τηλεγραφητοῦ ἢ ἐπιστάτου α' τάξεως ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 33 παραγρ. 1 καὶ 34 τοῦ νόμου 3811.

Διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ προθεσμία διὰ τὴν σύνταξιν τῶν πινάκων τῶν προακτέων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τηλεγραφητοῦ ἢ ἐπιστάτου α' τάξεως τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστατῶν β' τάξεως παρατείνεται ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐνστάσεων τῶν κρινομένων ἐκ τούτου στασίμων, τὴν ἐκδίκασιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ τελικοῦ πίνακος τηροῦνται αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Νόμου 3811. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παράταξις τῆς προθεσμίας δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀναβολὴν διὰ τὴν κύρωσιν καὶ δημοσίευσιν τῶν πινάκων προακτέων τῶν λοιπῶν βαθμῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ νόμου 3811 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Εἰς ταξινόμον β' τάξεως ὁ ἐπὶ τριετίαν εὐδοκίμως ὑπηρετῶν ὡς διανομὴς ἢ συσκευαστῆς α' τάξεως.

Αἱ προαγωγαὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἐνεργοῦνται διὰ τὰ 2)3 τῶν θέσεων καθ' ἰκανότητά, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον 1)3 κατ' ἀρχαιότητα.

Ἐπιτρέπεται ἡ μετάταξις διανομῶν β' ἢ α' τάξεως εἰς κενὰς θέσεις συσκευαστῶν β' ἢ α' τάξεως καὶ τανάπαλιν καὶ ἢ τῇ αἰτήσῃ των μετάταξις ἀγροτικῶν διανομῶν εἰς ἀντιστοιχοῦς κενὰς θέσεις διανομῶν, ἐν γένει, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν συμπλήρωσιν πενταετοῦς ὑπηρεσίας ἀγροτικοῦ διανομῆος. Εἰς τὰς ὑπαρχούσας ὀργανικὰς θέσεις διανομῶν Τ.Τ.Τ. γραφείων προστίθενται 30 θέσεις καταργουμένων ἰσαριθμῶν θέσεων χειριστῶν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω δια

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκον. Ὑφ)γός Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφ)γός
ΑΧ. ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ **Χ. ΛΑΔΑΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ νόμου 4797 περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεφωνικῆς καὶ ραδιοτηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους»

Νόμος 3324

(Ἐφ. Κ. 186 τῆς 11 Ἰουνίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 12 ἀντικαθίστανται, προστίθεται δὲ καὶ παράγραφος 5 ὡς ἑξῆς :

2. Πᾶσα παράβασις τῆς Διεθοῦς Ραδιοτηλεγραφικῆς συμβάσεως, τῶν προσηρηθέντων αὐτῇ κανονισμῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκδιδομένων τοιούτων, ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀνταπόκρισιν, τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἐν γένει ὑπηρεσίαν τῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἢ ἀεροπλοίων ραδιοτηλεγραφικῶν ἢ ραδιοτηλεφωνικῶν σταθμῶν γενομένη ὑπὸ ραδιοτηλεγραφητῶν, προϊσταμένων ἢ ὑφισταμένων τῶν σταθμῶν τούτων, παρᾶπέμπεται εἰς πενταμελὲς Πειθαρχικὸν Συμβούλιον Ραδιοτηλεγραφίας.

4. Αἱ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ἐπιβαλλόμεναι ποιναὶ εἶναι αἰ ἐξῆς: α) ἐπιπληξίς, β) πρόστιμον μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, γ) προσωρινὴ στέρησις τοῦ διπλώματος μέχρι τριῶν μηνῶν, δ) ὀριστικὴ στέρησις τοῦ διπλώματος.

5. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἀρμοδίων ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν, ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας καὶ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν ὀρισθήσονται τὰ τῆς λειτουργίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει τῶν ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων ἢ ἀεροπλοίων ραδιοτηλεγραφικῶν ἢ ραδιοτηλεφωνικῶν σταθμῶν, τὰ τῆς συνθέσεως καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν, τὰ τοῦ τρόπου τῆς βεβαίωσεως τῶν παραβάσεων αὐτοῦ, τὰ τοῦ τρόπου τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου Ραδιοτηλεγραφίας καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

"Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 προστίθεται ἐδάφιον ζ' ὡς ἐξῆς:

ζ) Ὁ ἐπιφέρων καταστροφὴν ἢ βλάβην εἰς συσκευὴν ἀσυρμάτου ἢ τὰ ἐξαρτήματα αὐτοῦ.

"Ἄρθρον 3.

Οἱ ἀπόφοιτοι τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀνεγνωρισμένων ἰδιωτικῶν σχολῶν ραδιοτηλεγραφητῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ εἰς ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ραδιοτηλεγραφητοῦ β' τάξεως καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των, οὐχὶ ὁμῶς καὶ νὰ ὑπηρετῶσιν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους τούτου τῆς ἡλικίας των.

"Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπιθεώρησις καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς κανονικῆς λειτουργίας καὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων ραδιοτηλεγραφικῶν ἢ ραδιοτηλεφωνικῶν σταθμῶν καὶ τοῦ προσω-

πικου αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ ὑπὸ τῆς ἐν Πειραιεῖ Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῶν Πλοίων καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν κατὰ τύπους παρακτίων ραδιοτηλεγραφικῶν σταθμῶν τοῦ Κράτους, ἐπιμελεία τῶν Λιμενικῶν Ἀρχῶν, εἰς ἃς προΐστανται λιμενικοὶ ἀξιωματικοί, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς ἀρμοδίας Κρατικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν Ἐπιθεωρητῶν τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐταιρειῶν ἀστυρμάτου τηλεγράφου, ἐπιμελεία τῶν παρὰ ταῖς Προξενικαῖς Ἀρχαῖς λιμενικῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Παρατείνεται ἐπὶ ἑξῆς εἰσέτι μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ προθεσμία καθ' ἣν δεόν νὰ υποβληθῶσιν εἰς πρακτικὰς ἐξετάσεις οἱ λαβόντες μέχρι τῆς 23 Μαρτίου 1929 δίπλωμα ραδιοτηλεγραφικοῦ α' τάξεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουνίου 1932.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

ΜΟΥΣΕΙΟ
Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Κ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Σ. ΚΟΡΩΝΗΣ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ἐπὶ τῆς Ἀεροπορίας
ΑΛ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΛ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 3496 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑψηροσίας».

Νόμος 3574

(Ἐφ. Κ. 273 τῆς 23 Αὐγούστου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 3496 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Τὸ δάνειον παρέχεται ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐν ἀπολύτως δεδικαιολογημένῃ ἀνάγκῃ καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ἐποπτικῆς Συμβουλίου τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δικαιουμένου νὰ καθορίσῃ τὸ ποσὸν τοῦ χορηγητέου δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν ἀποδοχῶν ἐξ τοῦ πολὺ μηνῶν καθ' ἅθ' ὁρίση Διάταγμα.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 3496 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

Τὰ παρεχόμενα δάνεια ἐξοφλοῦνται ἐντὸς ἐξαετίας τὸ πολὺ τοκοχρεωλυτικῶς δι' ἴσων μηνιαίων δόσεων κρατουμένων ἐκ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῶν δανειζομένων παρὰ τῶν μισθοδοτουσῶν αὐτοῦς Ἀρχῶν.

Οἱ ἀρμόδιοι Ταμίαι ὀφείλουσιν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς γνωστοποιήσεως ὀφειλῆς τινος ἐκ τοῦ προσωπικοῦ νὰ ἐνεργῶσιν ἀνελλιπῶς κατὰ μῆνα τὴν κεκανονισμένην κράτησιν.

Ὁ τρόπος τῆς ἐξοφλήσεως τῶν μέχρι τοῦδε χορηγηθέντων δανείων, ἢ ἔσσει τοῦ ἐπιμηκυνθέντος χρόνου ἐξοφλήσεως κλιμάκωσις τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισθῆσονται διὰ Διατάγματος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκδιδομένου.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 19 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ

Περὶ κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς
Ἐταιρείας Τηλεφώνων προσλαμβανόμενων ὑπαλλήλων
Τ.Τ.Τ.

Νόμος 3681

(Ἐφ. Κ. 316 τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Τηλεφωνικῇ Ἐταιρείᾳ προσληφθέντος ἢ προσλαμβανομένου προσωπικοῦ τῆς ὑπη-

ρεια Τ.Τ.Τ. παντός βαθμού κατά τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 30 τῆς συμβάσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 4547 «περὶ κυρώσεως συμβάσεως ἐκχωρήσεως προνομίων κατασκευῆς καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας», θεωρεῖται ὡς συνέχεια τῆς δημοσίας αὐτοῦ ὑπηρεσίας, τοῦ προσωπικοῦ τούτου διατηρούντος τὰ δικαιώματα συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ συμμετοχῆς εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων καὶ Ταμείον Ἀρωγῆς Τ.Τ.Τ. ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰκείων νόμων, τῆς τυχόν ἀπολύσεως αὐτοῦ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Τηλεφωνικῆς Ἐταιρείας θεωρημένης ὡς γενομένης λόγῳ καταργήσεως θέσεως, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους περὶ συντάξεων ἐπερχομένης ἀπολείας ἢ ἀναστολῆς τοῦ δικαιώματος λήψεως τῆς συντάξεως.

* Ἄρθρον 2.

Πρὸς ὑπολογισμόν τῆς συντάξεως τὸ προσωπικὸν τοῦτο θέλει καταταχθῆ διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας καὶ μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐξ ἐνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς Προέδρου, ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Σώματος, ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. οὐχὶ ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἤδη παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Ἐταιρείᾳ Τηλεφώνων, διοριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἀναλόγως τοῦ λαμβανομένου παρὰ τῆς Ἐταιρείας μισθοῦ εἰς βαθμοὺς ἀντιστοίχους τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ὀργανικῶν νόμων τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς κατατάξεως αὐτοῦ εἰς ὀργανικὰς θέσεις ἀνωτέρας τῶν ὑπὸ τῶν ὀργανικῶν νόμων τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας προβλεπομένων δι' ἐκάστην κατηγορίαν καὶ οὐχὶ ἀνωτέρας τοῦ Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ Α' τάξεως. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῆς γενομένης κατατάξεως κανονίζεται ἢ εἰς τοῦτο ἀνήκουσα σύνταξις κατὰ τὰς ἰσχυρούσας ἐκάστοτε περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἑνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Ἐν περιπτώσει ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος προσωπικὸν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Τηλεφώνων ἐὰν ἡ σύνταξις αὕτη εἶναι ἴση ἢ ἀνωτέρα τῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου λαμβανομένης παύει ἡ παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου λήψις συντάξεως.

Ἐὰν ἡ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας χορηγουμένη σύνταξις εἶναι κατωτέρα τῆς παρὰ τοῦ Δημοσίου χορηγουμένης τοιαύτης ἐκ τῆς συντάξεως τῆς χορηγουμένης παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐκπίπτει τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τῆς χορηγουμένης παρὰ τῆς Ἐταιρείας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 κατάταξις δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς ἐκ τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπαλλήλους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Τηλεφώνων τοὺς ἐξερχομένους ὅπωςδῆποτε τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὧν ἡ σύνταξις κανονίζεται βάσει τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀμέσως κατ' ἀρχιότητα νεωτέρου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ παραμένοντος εἰς τὴν Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Τηλεφώνων χρησιμοποιηθέντος προσωπικοῦ τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς δημοσία ὑπηρεσία. Οἱ ἀπολυθέντες ἢ ἀπολυθησόμενοι ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τούτου θεωροῦνται ὡς ἀπολυόμενοι λόγῳ καταργήσεως θέσεως.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας μειοῦνται ἐκάστοτε κατ' ἀριθμὸν οὐτινος ἢ εἰς ἀρχικοὺς μισθοὺς δαπάνη ἰσοῦται μὲ τὴν εἰς ἀρχικοὺς μισθοὺς δαπάνην τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν προσλαμβανομένων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Τηλεφώνων, ἢ τῶν χρησιμοποιηθέντων παρ' αὐτῆς καὶ ἀπολυθέντων μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας χρησιμοποίησίν των.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ

τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑφυπουργὸς

Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Ὑφυπουργὸς

Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐπέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Ι. ΜΗΘΥΡΝΙΑΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν **T.T.T. Με-**
γάρου ἐν Κερκύρα καὶ διαθέσεως πρὸς τοῦτο μέρους
τῆς περιουσίας τοῦ καταργηθέντος **Εἰδικοῦ Ταμείου**
Μορίμων Ὀδοιστρωμάτων Κερκύρας.

Νόμος 5642

(Ἐφ. Κ. 318 τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδο-
μεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ
τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνεται ἡ δαπάνη μέχρις 1.700.000 δραχ. διὰ τὴν ἀνοι-
κοδόμησιν ἐν Κερκύρα κτιρίου διὰ τὴν στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν

Τ.Τ.Τ. ἐπὶ τοῦ γηπέδου ἐφ' οὗ τὸ σημερινὸν ταχυδρειακὸν κα-
τάστημα καταλλήλως ἐν ἀνάγκῃ τροποποιουμένου συμφώνως
τῇ ἐγκεκριμένῃ μελέτῃ.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἡ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου
σύναψις δανείου μετὰ τῶν Ταχ)κῶν Ταμειυτηρίων ἢ Ταμείων
Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς μέ-
χρι δρχ. 1.200.000 ἀποσβέστευτος τοκοχρεωλυτικῶς ἐντὸς 15
τὸ πολὺ ἐτῶν. Τὸ προϊόν τοῦ ἐν λόγῳ δανείου θέλει διατεθῆ
διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὡς ἄνω Τ.Τ.Τ. καταστήματος ἐν
Κερκύρα γενησομένου κατὰ τὰς περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων
Ἔργων κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Ἐκ τῆς μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονί-
μων Ὀδοστρωμάτων Κερκύρας ἐναπομένουσῃς περιουσίας αὐ-
τοῦ δύναται νὰ διατεθῆ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγ-
κοινωνίας ποσὸν μέχρι πεντακοσίων χιλ. (500.000) δρ. πρὸς
συμπλήρωσιν τοῦ προϊόντος τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον
δανείου μέχρι τοῦ ἐγκεκριμένου ποσοῦ διὰ τὴν κατασκευὴν ἐν
Κερκύρα κτιρίου τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας, τοῦ ἀπομένοντος ὑπο-
λοίπου διατιθεμένου ὁμοίως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν μεμονωμένων
τεχνικῶν ἔργων (ἐπὶ κοινοτικῶν ὁδῶν) τοῦ Νομοῦ Κερκύρας,
καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου ἐν προκειμένῳ διατάξεως.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γε-
ρουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθῆτω διὰ
τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς
νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 31 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομ. Ὑφ)ργος Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφ)γος
Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ **Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ



ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ—Α΄ ΓΕΝΙΚΑ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Περὶ στεγάσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

(Ἐφ. Κ. 409 τῆς 19 Νοεμβρίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπὸ ὄψει τὸ ἄρθρον 1 § 32, ἐδάφ. 3 καὶ 33, ἐδάφ. 2 τοῦ νόμου 5234 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», καὶ τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 5706 «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1932 Διατάγματος «περὶ στεγάσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Ἀνεγέρσις, ἐπισκευή, συντήρησις καὶ ἐπίπλωσις δημοσίων κτιρίων.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ Δημοσiai ὑπηρεσίαι ἐν γένει στεγάζονται εἰς κτίρια τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου. Ὅπου τὸ Δημόσιον δὲν ἔχει ἴδια κτίρια, ἢ ἔχει τοιαῦτα ἀκατάλληλα, προβαίνει εἰς τὴν ἀνεγέρσιν εἰδικῶν τοιούτων διὰ τὴν στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν του.

2. Μέχρις ἀνεγέρσεως εἰδικῶν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν κτιρίων, αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι δύνανται νὰ στεγάζωνται εἰς ἰδιωτικὰ τοιαῦτα μισθούμενα ἐπὶ τούτῳ.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Δ. Δ. Κτημάτων δύναται νὰ προβαίη εἰς τὴν ἀνεγέρσιν κτιρίων διὰ τὴν στέγασιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐκτὸς τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τῶν κτιρίων τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν στρατοῦ, τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας, τῶν φυλακῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ἀρχαιολογικῶν Μουσείων καὶ Συλλογῶν ὡς καὶ φυλακείων ἀρχαιολογικῶν τόπων.

Ἄρθρον 3.

1. Προκειμένου νὰ προβῆ ἡ Δ. Δ. Κτημάτων εἰς τὴν ἀνεγέρσιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 2 κτιρίων, συνιστάται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Νομάρχου ἢ, ὅπου δὲν ὑπάρχει Νομάρχης, τοῦ Προέδρου

τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηγοδίκου, τοῦ Νομομηχανικοῦ, ἢ Μηχανικοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ κτηματικοῦ γραφείου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς περιφερείας, εἰς ἣν θ' ἀνεγερθῆ τὸ κτίριον καὶ ἐνὸς ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, καθήκον τῆς ὁποίας εἶναι, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν στεγασθησομένων ὑπηρεσιῶν καὶ λάβῃ ὑπ' ὄψιν οὐ μόνον τὰς συγχρόνους ἀλλὰ καὶ τὰς εἰκαζομένας μελλοντικὰς ἀνάγκας αὐτῶν μιᾶς εἰκοσιπενταετίας τοῦλάχιστον, νὰ καθορίσῃ δι' ἐκθέσεώς της τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν κατὰ προσέγγισιν ἐπιφανείαν τῶν διαμερισμάτων τῶν ἀναγκαιούτων εἰς ἕκαστην τῶν ὡς ἀνω ὑπηρεσιῶν καὶ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὁπείων θ' ἀποτελεσθῆ τὸ ἀνεγερθησόμενον κτίριον. Βάσει τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἐκπονεῖται μερίμνη τῆς Δ. Δ. Κτημάτων, ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἡ ἀνήκουσα μελέτη τοῦ ἔργου ὑποκειμένη εἰς τὴν ἐγκρισιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, μεθ' ἣν προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐὰν πρόκειται περὶ δαπάνης μέχρι 500 χ.λ. δραχμῶν ἢ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἀλλὰ μετ' ἀποφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐὰν πρόκειται περὶ δαπάνης ἀνω τοῦ ποσοῦ τούτου καὶ μέχρι 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Προεδρικὸν Διάταγμα ἐπιτρέπον τὴν δαπάνην ταύτην ἐκ τῆς εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ ἀναγραφομένης κατ' ἔτος πιστώσεως ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἢ τοιαύτης ὑπὸ εἰδικὸν ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀναγραφομένης δημοσιεύεται δὲ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ συνταχθέντος προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης. Ἄν ἡ δαπάνη ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 5 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀπαιτεῖται εἰδικὸς νόμος ἐγκρίνων ταύτην καὶ τὴν ἀναγραφὴν τῆς πιστώσεως ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον εἰς τὸν αὐτὸν προϋπολογισμόν, δημοσιευόμενος δὲ μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς δαπάνης τοῦ ἔργου.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου γίνεται διὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ οἰκόπεδα, ἐφ' ὧν ἀνεγείρονται τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κτίρια, ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος δὲν κέκτηται ἴδια, ἐπαγική καὶ κατάλληλα, παραχωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ

ΔΝΖ νόμου παρά τῶν Δήμων ἢ τῶν Κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων πρόκειται ν' ἀνεγερθῶσι τὰ κτίρια, ἐὰν κέκτηνται τοιαῦτα κατάλληλα, ἄλλως ἢ Δ.Δ.Κ. δύναται νὰ προβαίη εἰς τὴν ἀγορὰν καταλλήλων ἰδιωτικῶν γηπέδων καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 3 Ἐπιτι, οἷα γνωματεύει διὰ χωριστῆς ἐκθέσεώς της, συνοδευμένης καὶ ὑπὸ τῶν ἀναγκαίων ὑψομετρικῶν διαγραμμάτων συσχτισμένων πρὸς τὸ σχέδιον πόλεως, περὶ τοῦ καταλλήλου γηπέδου, τῆς ἀπαιτουμένης ἐκτάσεως καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ, βάσει δὲ τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἐκδίδεται Προεδρικὸν Διάταγμα ἢ νόμος ἐπιτρέπων τὴν ἀγορὰν καὶ καθορίζων τὸ κατ' ἀνώτατον ὄριον πληρωτέον τίμημα καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς.

2. Ἡ ἀγορὰ τῶν οἰκοπέδων ἐνεργεῖται εἰ μὲν κριθῶσι παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς κατάλληλα πλεῖονα τοῦ ἐνός, διὰ μειοδοτικοῦ μεταξὺ αὐτῶν συναγωνισμοῦ διενεργουμένου κατὰ τὰ κατωτέρω καθοριζόμενα, εἰ δ' ἐν καὶ μόνον, πάντοτε δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίων διὰ τὴν στέγασιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀποτελούσης δημοσίαν ἀφέλειαν, δικαιολογοῦσαν τὴν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν κατὰ τὰς κειμένας γενικὰς διατάξεις.

3. Ὁ συναγωνισμὸς ἐνεργεῖται ἐν τῇ πόλει, εἰς ἣν εὐρίσκονται τὰ οἰκόπεδα, βάσει διακηρύξεως ἐκδιδομένης ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκείου Κτηματικοῦ Γραφείου ἢ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ὡς προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας, ἐν περιπτώσει στεγασεως πλειόνων ὑπηρεσιῶν, μετέχει ὁ ἐκ τῶν προϊσταμένων αὐτῶν κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος, ἢ, μεταξὺ ἰσοβάθμων, ὁ ἀρχαιότερος ἢ, τούτου κωλυομένου ὁ κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα μετ' αὐτὸν ἐρχόμενος.

4. Ἡ διακήρυξις δεῖον νὰ περιέχη 1) τὴν ἔκτασιν τοῦ ζητουμένου οἰκοπέδου, 2) τὴν ἀκτίνα, εἰς ἣν δεῖον νὰ κείται τοῦτο, ἐν σχέσει πρὸς τὸ σχέδιον τῆς πόλεως, 3) τὸν προσανατολισμὸν τοῦ οἰκοπέδου, 4) τὸ κατ' ἀνώτατον ὄριον πληρωτέον τίμημα καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ, 5) τὴν προθεσμίαν ἐγχειρίσεως τῶν αἰτήσεων καὶ 6) τὸν τόπον, ἡμέραν ὥραν καὶ διάρκειαν τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας. Ὑπό-

κειται δὲ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Δ.Δ.Κ. μεθ' ἣν δημοσιεύεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 13 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα, κοινοποιουμένη ἰδιαιτέρως ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, ὧν τὰ οἰκόπεδα εὐρέθησαν κατὰ τὸ ἐδ. 2 κατάλληλα, συγχρόνως πρὸς τὴν δημοσίευσιν.

5. Ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς τασσομένης ἐν τῇ διακηρύξει πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων, ἣτις λήγει τὴν προτεραίαν τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας συμπεριλαμβανομένην, οἱ βουλόμενοι νὰ μετάσχωσι τῆς δημοπρασίας, τοιοῦτος δὲ δύναται νὰ ᾖ καὶ πᾶς ἄλλος ἐκτὸς τῶν ὧν προεκρίθησαν κατὰ τ' ἀνωτέρω τὰ οἰκόπεδα, καὶ οὐ τὸ οἰκόπεδον πληροὶ τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως, ἐγχειρίζουσιν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν ἐπιμελουμένην τῆς δημοπρασίας ἀρχὴν, αἴτησιν, εἰς ἣν περιγράφεται τὸ προσφερόμενον οἰκόπεδον, καθορίζεται τὸ ζητούμενον διὰ τὴν ἐκποίησίν του τίμημα κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον, ὑπάρχει δὴλωσις ἀποδοχῆς τοῦ ἐν τῇ διακηρύξει καθοριζομένου τρόπου πληρωμῆς καὶ ἐπισυνάπτονται πρόχειρον σχεδιάγραμμα τοῦ οἰκοπέδου μετὰ γραμματίου παραλαβῆς Δημοσίου Ταμείου, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται, ὅτι κατετέθη τὸ δέκατον τοῦ παρ' αὐτῶν ζητουμένου συνολικοῦ τιμήματος τῆς ἐκποιήσεως, ἢ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς ἴσου ποσοῦ λόγῳ ἐγγυήσεως τοῦ ὅτι ὁ αἰτῶν ἀναδεικνυόμενος τελευταῖος μειοδότης θέλει προσαγάγῃ ἐμπροθέσμως τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας του, προσέλθει ἐντὸς τῆς ταχθησομένης προθεσμίας εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου ἀγοραπωλησίας καὶ παραδώσῃ τὸ κτῆμα ἐλεύθερον παντὸς βάρους εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου. Διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 16, τῆς δὲ πρὸς ἐγγυοδοσίαν ὑπογρεώσεως ἀπαλλάσσονται τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἐν γένει.

6. Κατὰ τὴν ἐν τῇ διακηρύξει ὀριζομένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξετάζει δι' ἑνὸς τῶν μελῶν της τὰς ἐγχειρισθείσας αἰτήσεις καὶ συντάσσει περὶ αὐτῶν πρωτόκολλον, ἐν ᾧ ἀποφαίνεται τίνες τούτων ὑπεβλήθησαν ἐμπροθέσμως καὶ ἐν γένει συμφώνως τῇ διακηρύξει, τὰς δὲ λοιπὰς ἀπορρίπτει ἠτιολογημένως. Ἡ ἀπόφασις περὶ ἀπορρίψεως αἰτήσεων λαμβάνεται κατὰ παμψηφίαν, ἀνακοινοῦται δὲ ἀμέσως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, μεθ' ὃ καλοῦνται ἐκ τούτων οἱ ὧν αἱ αἰτήσεις ἐγένοντο δεκταί, νὰ συμμετάσχουν εἰς τὴν δη-

δημοπρασίαν. Αἱ μειοδοτικαὶ προσφοραὶ γινόμεναι προφορικῶς ἐγγράφονται εἰς τὰ πρακτικὰ κατὰ σειράν καὶ ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ μειοδότου. Πᾶσα προσφορά εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν σχετικὸν μειοδότην, ἢ δ' ὑποχρέωσις μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τούτου εἰς τοὺς ἀκολουθοῦς καὶ ἐπιβαρύνει ὀριστικῶς τὸν τελευταῖον μειοδότην. Περαιτέρω ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῆς δημοπρασίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 ἐδάφ. 1 καὶ 2. Νεαὶ προσφοραὶ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς δημοπρασίας ἐπιτρέπονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις ὀριζόμενα μόνον παρὰ τῶν ὧν αἱ αἰτήσεις ἐγένοντο κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἐδαφίου, δεκταί.

7. Ἡ Δ.Δ. Κτημάτων ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῶν, ἐγκρίνουσα δὲ παραγγέλει τὴν ἐπιμελουμένην τὴν δημοπρασίαν ἀρχὴν (Κτηματικὸν Γραφεῖον ἢ Οἰκονομικὸν Ἐφορον) ν' ἀνακαινώσῃ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει τὴν ἐγκρισιν εἰς τὸν μειοδότην καὶ νὰ καλέσῃ αὐτὸν ἐντὸς προθεσμίας ἐν τῇ προσκλήσει ὀριζομένης καὶ οὐχὶ μικροτέρας τῶν 10 ἡμερῶν, ἵνα προσαγγίῃ τοὺς τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐγκριθέντος οἰκοπέδου πλήρεις μετὰ τῶν οἰκειῶν πιστοποιητικῶν κυριότητος καὶ ἐλευθερίας ἀπὸ βαρῶν. Εἰ μὲν ἡ προθεσμία παρέλθῃ ἀπρακτος, ἡ δημοπρασία θεωρεῖται ἄκυρος καὶ ὁ μειοδότης ἀπόλλυσι τὴν κατατεθειμένην ἐγγύησιν ἐκπίπτουσαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰσαγομένην εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοδον, εἰ δὲ προσαχθοῦν οἱ τίτλοι, ὑποβάλλονται εἰς τὴν Δ.Δ.Κ. διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου πρὸς ἔλεγχον.

Ἡ Δ.Δ.Κτημάτων ἐὰν εὔρῃ τοὺς τίτλους ἐν τάξει ἐντέλλεται τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς ὑπογραφήν τοῦ συμβολαίου ἐντὸς προθεσμίας ὀριζομένης ἐν τῇ προσκλήσει, ἧς παρελθούσης ἀπρακτοῦ πράττονται πάλιν τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα, ἂν δ' εὔρῃ τούτους ἔλλειπεις, ἐντέλλεται τὴν ἐκ νέου πρόσκλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῶν ἐντὸς ἄλλης δεκαήμερου προθεσμίας. Ἐὰν καὶ ἡ προθεσμία αὕτη παρέλθῃ ἀπρακτος ἢ τὰ ὑποβληθέντα στοιχεῖα κρίνωνται ἀνεπαρκῆ, ἐπέρχονται αἱ ἀνωτέρω συνέπειαι περὶ ἀκυρώσεως τῆς δημοπρασίας καὶ καταπτώσεως τῆς ἐγγυήσεως. Περαιτέρω, ὡς πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τῶν δημοπρασιῶν καὶ τὸ πωλητή-

ριον συμβόλαιον, ισχύουσι κατ' αναλογίαν τὰ ἐν ἄρθροις 2^η ἐδάφ. 2 καὶ 3 καὶ 22 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα ἐπὶ μισθώσεων, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς συμμετοχῆς κατὰ τὰς νέας δημοπρασίας τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποκλεισθέντων, πλὴν ἂν ἡ ἐπανάληψις γίνεται λόγῳ ἀκυρώσεως τῶν πρακτικῶν παρὰ τῆς Δ.Δ.Κ. διὰ παράνομον ἀποκλεισμόν τινὸς τῶν αἰτησαμένων, ὅτε δικαιούται καὶ οὗτος εἰς συμμετοχὴν.

8. Ἡ παραλαβὴ τοῦ κατὰ τὰ ἄνω ἀγορασθέντος παρὰ τοῦ Δημοσίου οἰκοπέδου γίνεται ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου διὰ πρωτοκόλλου παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου ἢ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον καὶ ἓνα δημόσιον μηχανικόν. Τὸ πρωτόκολλον συντάσσεται εἰς τριπλοῦν, ἐξ ὧν ἓν παραλαμβάνει ὁ ἰδιοκτήτης, ἕτερον κρατεῖ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου ἢ ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος καὶ τὸ τρίτον ὑποβάλλεται παρ' αὐτῶν εἰς τὴν Δ.Δ.Κ. τμημάτων.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Δ.Δ.Κ. τμημάτων ἐκάστοτε ἢ συνάψις δανείων μετὰ κρατικῶν οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἢ ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν, μέχρι τοῦ ποσῶ τῶν 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς ἀνέγερσιν ἐνὸς ἢ πλείονων δημοσίων κτιρίων ἐξοφλητέων διὰ τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ὧν τὸ ποσὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλόμενον διὰ μισθώματα τῶν ἐν τῷ ἀνεγερθησομένῳ κτιρίῳ ἐγκατασταθησομένων ὑπηρεσιῶν ἢ κατὰ 25 ο)ο τὸ πολὺ.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ ἀπαραίτητοι ἐπισκευαί, διαρρυθμίσεις, ἐγκαταστάσεις κλπ. τῶν δημοσίων κτιρίων, εἰς ἃ στεγάζονται ἢ πρόκειται νὰ στεγασθῶσι δημόσιαι ὑπηρεσίαι ὡς καὶ ἐκείνων, ὧν ἡ χρῆσις παρεχωρήθη δωρεὰν εἰς τὸ Δημόσιον πρὸς στέγασι τῶν ὑπηρεσιῶν του ἢ ἐξυπηρέτησιν ἄλλης ἀνάγκης του, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ χρῆσις των παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐνεργοῦνται, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἐξαιρουμένων, ἐντολῇ τῆς Δ.Δ.Κ. καὶ ἐκτελοῦνται ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μικρᾶς δαπάνης τοιοῦτων, μὴ ὑπερβαινούσης τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν

5000, δι' αὐτεπιστασίας παρὰ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ἐνδιαφερομένης ὑπηρεσίας ἢ ἄλλου παρ' αὐτῷ δημοσίου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται χρηματικὸν ἔνταλμα προπληρωμῆς ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

2. Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς προϋπολογιζομένης δαπάνης ὑπερβαίῃ τὰς δραχμὰς 5000 καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 50 χιλιάδων, αἱ ἐπισκευαὶ κλπ. ἐκτελοῦνται ἐπίσης δι' αὐτεπιστασίας ἢ διὰ προχειρῶν συναγωνισμῶν παρὰ τῆς ἐπιτοπίου Τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἐκδιδομένου ἐν περιπτώσει δι' αὐτεπιστασίας ἐκτελέσεως χρηματικοῦ ἐντάλματος προπληρωμῆς ἐπὶ ἀποδόσει λ)σμοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἢ ἄλλου παρ' αὐτῷ τεχνικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, βάσει πρακτικοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, ἀναγράφοντος λεπτομερῶς τὰς ἀπαιτούμενας ἐπισκευὰς καὶ τακτικοῦ Προϋπολογισμοῦ συντασσομένου παρὰ τῆς αὐτῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

3. Διὰ τὰς ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 50.000 δαπάνας ἐπισκευῶν καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 100.000 ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, συντάσσεται δὲ βάσει τοῦ πρακτικοῦ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, ἀναγράφοντος λεπτομερῶς τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς καὶ συμπληρώσεις, παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἢ ἀνήκουσα μελέτη ὑποκειμένη εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων ἔργων.

4. Διὰ δαπάνας ἐπισκευῶν ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν 100.000 καὶ μέχρι 500.000 δραχμῶν μετὰ τὴν τήρησιν τῶν ἀμέσως ἀνωτέρω διατυπώσεων ἐκδίδεται Προεδρικὸν Διάταγμα προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνον τὴν δαπάνην καὶ δημοσιεύμενον μετὰ τοῦ ἐγκριθέντος Προϋπολογισμοῦ.

5. Διὰ δαπάνας ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν 500.000 καὶ μέχρι 1.000.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ κατὰ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις Π. Διατάγματος, ἀπαιτεῖται καὶ σύμφωνος γνώμη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

6. Διὰ τὴν διάθεσιν ποσοῦ ὑπερβαίνοντος τὸ 1.000.000 ἀπαιτεῖται εἰδικὸς νόμος ἐπιτρέπων αὐτήν.

7. Ἡ ἐκτέλεσις καὶ παραλαβὴ τοῦ ἔργου γίνεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. Ὁ παραλαμβάνων τὸ ἔργον ἐλέγχει οὐσιαστικῶς καὶ θεωρεῖ τὰ ὑποβαλλόμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ ἐκδοθέντος ἐντάλλματος προπληρωμῆς ἐν τῇ περιπτώσει τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Αἱ ἐπισκευαί, μεταρρυθμίσεις καὶ συντήρησις κτιρίων, ἀποθηκῶν κλπ. τῶν δημοσίων Τελωνειακῶν καταστημάτων καὶ τῶν τοιούτων τῆς Διευθύνσεως Τελωνειακοῦ ἐλέγχου, ἐφ' ὅσον ἡ δαπάνη ἐκάστης τοιαύτης δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δραχμῶν καὶ ἐν ἐξαιρετικῇ δεδικοιολογημένῃ ἀνάγκῃ τῶν 25.000 δραχμῶν, ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν παρὰ τοῖς Τελωνεῖσις Ἐπιτροπῶν τῶν νόμων 2105 καὶ 5103, αἵτινες ἀποφασίζουσι καὶ ἐκτελοῦσι κατὰ τοὺς ἐν τοῖς ἀνωτέρω νόμοις καθοριζομένους ὅρους καὶ δικτυώσεις πᾶσαν ἀναγκαίαν σχετικὴν ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 7.

Αἱ δαπάναι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἔργων ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως δημοσίων κτιρίων, ἀγορᾶς οἰκοπέδων καὶ ἐξυπηρέτησιν τῶν τυχόν συναφθησομένων δανείων κατὰ τὸ ἄρθρον 5, ἀναγράφονται κατ' ἔτος, εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐν ἰδιαιτέρῳ Κεφαλαίῳ, εἰς ὃ συγκεντρώνονται α') αἱ ἀναγραφόμεναι μέχρι τοῦδε εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων πιστώσεις, β') ἀνέγερσιν, ἐπισκευήν, συντήρησιν καὶ ἐπίπλωσιν δημοσίων κτιρίων στεγαζόντων τὰς ὑπηρεσίας των, γ') τὰ παρὰ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καταβαλλόμενα εἰς τὴν Δ. Δ. Κτημάτων μισθώματα διὰ τὴν παρ' αὐτῶν χρησιμοποίησιν ὡς κατοικίας μέρους τῶν διὰ τὴν στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν των προοριζομένων δημοσίων ἢ ἰδιωτικῶν κτιρίων καὶ 3) τὰ 5 ο) ο τῶν πραγματοποιουμένων ἐσόδων τῆς Δ.Δ. Κτημάτων μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων Διοικήσεως. Αἱ οὕτω ἀναγραφόμεναι πιστώσεις διατίθενται ἐντολῇ τῆς Δ. Δ. Κτημάτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8.

1. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1932 πᾶσα προμήθεια ἐπίπλων διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα ἐν γένει ἐνεργεῖται ἐπιμελεῖα τῆς Δ.

Δ. Κ. κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις. Αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις μετὰ καταστάσεως τῶν εἰδῶν καὶ προϋπολογισμοῦ τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διαβιβάζονται πρὸς αὐτὴν διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις.

2. Ἐνθα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πρόκειται περὶ ἐνεργειῶν τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν, ἀντικαθίστανται οὗτοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὅστις ὀρίζει καὶ τὰς κατὰ τόπους ἐπιτροπὰς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ὡς ἄνω γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐν ἐκάστῳ Διοικητικῷ ἢ Δικαστικῷ κέντρῳ διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν προτάσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς εἰς ἐπόπτην καθαριότητος, εἰς νυκτοφύλαξ ὡς μόνιμοι ὑπηρεταὶ καὶ ἀνάλογος ἀριθμὸς καθαριστῶν ἢ καθαρικῶν ὡς ἐργατῶν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ, καταργουμένων τῶν χορηγούμενων ἤδη εἰς τὰς συστεγαζομένας ὑπηρεσίας ἐξόδων καθαριότητος.

2. Καθήκοντα τοῦ φύλακος εἶναι ἡ φρούρησις τοῦ δὲ ἐπόπτου καθαριότητος, ἡ ἐπιμέλεια τῆς συντηρήσεως αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπίβλεψις τῆς καθαριότητος, φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ ὑδρεύσεως.

3. Ἡ ὡς ἄνω ὑπηρεσία τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν ἢ μεταξὺ ἰσοβάθμων τοῦ ἀρχαιότερου ἐκ τῶν προϊσταμένων τῶν συστεγαζομένων ὑπηρεσιῶν, ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ πρὸς ταύτην καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν κτηματικῶν γραφείων.

Οἱ οὕτως ἐποπτεύοντες ἀσκοῦσιν ἐπὶ τοῦ ἐπόπτου καθαριότητος φύλακος καὶ τῶν καθαριστῶν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὸν πρῶτον ἐπίπληξιν καὶ πρόστιμον μέχρι τοῦ 1)2 τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν του, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς στέρησιν μέχρι πέντε ἡμερομισθίων.

Ἡ ἀπόλυσις τῶν καθαριστῶν γίνεται κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς καὶ ὁ διορισμὸς διαδικασίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Μισθώσεις.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ μισθώσεις ἀκινήτων δι' ἐγκατάστασιν Κρατικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν ἢ ἄλλην δημοσίαν χρῆσιν, δὲν δύνανται νὰ συνομολογηθῶσι διὰ χρόνον μακρότερον τῶν πέντε ἐτῶν.

2. Πᾶσα περί τοιαύτης μισθώσεως συμφωνία ἐνεργεῖται κατόπιν δημοσίου συναγωνισμοῦ κατὰ τὰς κατωτέρω διατάξεις. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται μίσθωσις ἄνευ συναγωνισμοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, 1) ὡσάκις κρίνεται παρὰ τῆς Δ. Δ. Κ. λόγω τοῦ κατεπιείγοντος, ἀπαραίτητος ἢ μίσθωσις ἀκινήτου ἀλλὰ διὰ χρόνον οὐχὶ μακρότερον τῶν (4) μηνῶν, προκειμένου δὲ περὶ διδασκηρίου, μέχρι τῆς λήξεως τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς μισθώσεως τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους, ἀποκλειομένης πάσης παρατάσεως. 2) Ὅσάκις πρόκειται περὶ μισθώσεως κτιρίου ἀνήκοντος εἰς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου. 3) Δι' ἐπειγούσας στρατιωτικὰς ἀνάγκας λόγω ἐπιστρατεύσεως ἢ γενικῶν γυμνασίων, ἀσφαλείας τῆς χώρας, ἀραιώσεως στρατωνισμοῦ καὶ νοσηλείας ἀνδρῶν λόγω ἐπιδημικῆς νόσου ἐξ ἀνεπαρκείας Νοσοκομείων καὶ Θεραπευτηρίων ἢ ἐνσταυλίσεως κτηνῶν ἐν ἐπιζωοτία ἢ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀπροβλέπτου ἀξήσεως τῆς συνήθους δυνάμεως τῶν Σωμάτων τοῦ Στρατοῦ εἰς ἄνδρας ἢ ὑλικὸν ἀλλ' οὐχὶ διὰ χρόνον μακρότερον τῶν ἐξ (6) μηνῶν. 4) Ἐπὶ μισθώσεως ἀνταλλαξίμων κτημάτων διαχειριζομένων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. 5) Ἐπὶ μισθώσεων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἐν τῇ μεθόρῳ γραμμῇ καὶ 6) Προκειμένου περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἐγκατεστημένης ἤδη ὑπηρεσίας εἰς μὴ μεμισθωμένα διαμερίσματα τοῦ μισθίου ἢ παρακειμένου οἰκήματος, ἀλλὰ διὰ χρόνον μικρότερον τοῦ μεμισθωμένου καὶ χρόνον μέχρι λήξεως τῆς κυρίας συμβάσεως.

Ἄρθρον 41.

1. Αἱ μισθώσεις τῶν ἰδιωτικῶν κτιρίων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἐνεργοῦνται, ἐκτὸς τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, διὰ δημοπρασίας, προκηρυσσομένης κατ' αἴτησιν τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας ἢ τῆς προϊσταμένης ταύτης, τρεῖς τοῦλάχιστον μηνῶν πρὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης μισθώσεως διὰ μὲν τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ πρὸς τὸ παρὰ τῇ Δ. Δ. Κ. Κτηματικῷ Γραφείῳ διὰ τὴν Θεσσαλονίκην παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐκεῖ Κτηματικῷ Γραφείῳ, διὰ τὰς λοιπὰς περιφερείας παρὰ τῶν κατὰ τόπους Οἰκονομικῶν Ἐφώρων διὰ τὰς ἐν τῇ ἔδρᾳ τῶν ὑπηρεσίας καὶ παρὰ τῶν προϊ-

σταμένων τῶν ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσιῶν, ἔνθα δὲν ἐδρεύει Οἰκονομικὸς Ἐφόρος.

2. Προκειμένου περὶ στεγάσεως ὑπηρεσιῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τὰς δημοπρασίας προκηρύσσει πάντοτε ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 12.

1. Ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπὸ στέγασιν δημοσίας ὑπηρεσίας διὰ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον αἰτήσεώς του, ὑποβαλλομένης ἀπαραιτήτως ἐξ τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς παλαιᾶς μισθώσεως, περιγράφει τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας του, τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς χώρον καὶ τὰς τυχόν ἰδιαιτέρας συνθήκας, ὑφ' ἃς δεόν νὰ διατελῇ τὸ μισθωτέον ἀκίνητον, ἢ δὲ Δ. Δ. Κ., ἢ τὸ Κτηματικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης, ἢ οἱ κατὰ τόπους Οἰκονομικοὶ Ἐφοροὶ ὁφείλουσιν, ἐντός δεκά ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς αἰτήσεως, νὰ προκαλέσωσι τὴν γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ παρόντος Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣτις δεόν διὰ πρακτικοῦ ν' ἀποφανθῇ, α') ὅτι δὲν ὑπάρχει δημόσιον κτίριον δυνάμενον νὰ στεγάσῃ τὴν αἰτήσασαν ὑπηρεσίαν, β') ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ στεγάσις αὐτῆς μετ' ἄλλης, ὁμοιογενοῦς κατὰ προτίμησιν, δημοσίας ὑπηρεσίας, στεγαζομένης εἰς δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν κτίριον καὶ γ') ὅτι εἶναι ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα ἢ μίσθωσις ὀλοκλήρου τοῦ ζητουμένου χώρου, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας καὶ μόνον αὐτῶν. Βάσει τοῦ πρακτικοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς (ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελεν ἀποφανθῇ περὶ τῆς μισθώσεως ἰδιωτικοῦ ἀκινήτου) συντάσσεται παρὰ τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου τῆς Δ.Δ.Κ. ἢ τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης ἢ τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου σχέδιον διακηρύξεως ὑποβαλλόμενον παρ' αὐτῶν μετὰ τοῦ πρακτικοῦ εἰς τὴν Δ. Δ. Κτημάτων ἔγκρισιν.

2. Ἐπὶ στεγάσεως ὑπηρεσιῶν ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τὸ ἐγκρινόμενον σχέδιον διακηρύξεως διαβιβάζεται περαιτέρω πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ διακήρυξις τῆς δημοπρασίας, ἐγκρινόμενη ὡς ἄνω, δημοσιεύεται εἰκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς

δημοπρασίας ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τοιχοκολλήσεως ἐν τῷ καταστήματι τῆς ἐκδούσης ταύτην ἀρχῆς, καὶ ἐν τῷ τῆς στεγασθησομένης ὑπηρεσίας καὶ τῷ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, ἐνθα ἡ ἔδρα ταύτης, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ δύο καθημερινῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενων ἑφημερίδων, ἐὰν ἡ δημοπρασία ἀφορᾷ μίσθωσιν ἐν Ἀθήναις ἢ διὰ μιᾶς τοπικῆς Ἐφημερίδος, ἐὰν ἡ δημοπρασία ἀφορᾷ μίσθωσιν ἐν ἄλλῃ πόλει ἐκδιδόμενης ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἢ, τοιαύτης μὴ ὑπαρχούσης, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ κυριώτερα μέρη τῆς αὐτῆς πόλεως μερίμνη τῆς ἀρμοδίας Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει.

2. Αἱ ἀποδείξεις τῆς τοιχοκολλήσεως τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Δημαρχικῷ ἢ Κοινοτικῷ καταστήματι καὶ τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὰ κυριώτερα μέρη τῆς πόλεως, ἐὰν ἐγένετο τοιαύτη, ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος εἰς τὴν δημοσιεύσασαν ταύτην Ἀρχὴν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ διακήρυξις περιέχει :

α') Τὸ εἶδος καὶ συνοπτικὴν περιγραφὴν τοῦ μεγέθους καὶ τῆς χωρητικότητος ἢ τῶν διαμερισμάτων τοῦ μισθωτέου ἀκινήτου, τὴν χρῆσιν δι' ἣν τοῦτο προώριστα καὶ τὴν πόλιν ἢ χωρίον, ἐνθα δέον νὰ κεῖται.

β') Τὰ ἀπαιτούμενας ἰδιαιτέρας συνθήκας ὅπως τὸ ἀκίνητον παραδοθῆ κατάλληλον διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ Δημοσίου.

γ') Τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως καὶ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως.

δ') Τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 21 ἐδ. 3 καὶ 23—29 τοῦ παρόντος ὅρους τῆς μισθώσεως, καὶ

ε') Τὴν ἡμέραν, ὥραν, διάρκειαν καὶ τὸν τόπον τῆς ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας.

2. Ἡ διακήρυξις συντάσσεται κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς Δ. Δ. Κτημάτων ἐγκεκριμένον τύπον.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ δημοπρασία διεξάγεται ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας καὶ εἰς δύο συνεδρίας ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης :

α') Ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ἑομίμου ἀναπληρωτοῦ του, β') τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας,

διὰ τὴν στέγασιν τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία ἢ τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότητα ἐπὶ ἰσοβάθμων προϊσταμένου συστεγασθησομένων τυχὸν ὑπηρεσιῶν, ἢ ἂν πρόκειται περὶ κεντρικῆς τοιαύτης, τοῦ ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ ὀριζομένου ὑπαλλήλου ταύτης, καὶ γ') τοῦ Προϊσταμένου τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου τῆς Δ. Δ. Κτημάτων ἢ ἐνὸς Τμηματάρχου ἢ Εἰσηγητοῦ τῆς Δ. Δ. Κ., ὀριζομένου ἐκάστωτε ἐν τῇ διακηρύξει διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου διὰ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διὰ τὰς λοιπὰς περιφερείας. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐν περιπτώσει δ' ἰσοβαθείας ὁ ἀρχαιότερος.

2. Ἐν ᾧ τόπῳ δὲν ὑπάρχει ἔδρα Πρωτοδικείου, λαμβάνει μέρος ἀντὶ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν ὁ Εἰρηνοδίκης, ἐνθα δὲ δὲν ἔδρευε Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἀντ' αὐτοῦ λαμβάνει μέρος ὁ Ἀστυνόμος.

3. Εἰς περιπτώσεις μισθώσεως εἰδικῶν κτιρίων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διορίσῃ καὶ ἐν ἡ δύο προσβέτα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς μετὰ συμβουλευτικῆς ψήφου.

*Ἄρθρον 16.

1. Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐγγχειρίζουσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου, προσάγοντες ἔγγραφον πληρεξουσιότητος, ἐπισυναπτόμενον τοῖς πρακτικοῖς τῆς δημοπρασίας, εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπὴν δημοσίᾳ συνεδριάζουσαν ἐν τῷ διὰ τῆς διακηρύξεως ὀρισθέντι τόπῳ, ἀνοικτὴν αἴτησιν περιλαμβάνουσαν: 1) λεπτομερῆ περιγραφὴν τοῦ προσφερομένου εἰς μίσθωσιν ἀκινήτου, 2) τὴν θέσιν, ἐν ἣ τούτο κεῖται καὶ τὸ ζητούμενον μίσθωμα, ἐπισυναπτόντες ἐν τῇ αἰτήσει: α') Πιστοποιητικὸν τοῦ ἄρμοδιου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐμφαίνον τὰ βεβαιωθέντα ποσὰ φόρου οἰκοδομῶν τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν πρὸ τῆς μισθώσεως ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου Ταμείου περὶ πληρωμῆς τοῦ ἀνήκοντος φόρου οἰκοδομῶν τῶν ἐτῶν τούτων, ἐφ' ὅσον τὸ προσφερόμενον ἀκίνητον ὑπόκειται εἰς τοιοῦτον φόρον καὶ β') γραμμάτιον παραλαβῆς Δημοσίου Ταμείου, ἐξ οὗ ἐμφαίνεται, ὅτι κατέθεσαν τὸ δέκατον τοῦ παρ' αὐτῶν ζητουμένου ἐτησίου μισθώματος, ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς ἴσου ποσοῦ, λόγῳ ἐγγυήσεως, ὅτι θέλουσι προέλθει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἀνήκον-

τος μισθωτηρίου συμβολαίου ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας καὶ παραδώσει τὸ μίσθιον εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ Δημοσίου, ἐν ἣ καταστάσει συνεφωνήθη καὶ κατὰ τὸν ὀριζόμενον ἐν τῇ διακηρύξει χρόνον.

2. Ἡ ἐγγυήσις αὕτη ἐπιστρέφεται εἰς μὲν τὸν τελευταῖον μειοδότην ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ μίσθιον· εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς ἅμα τῷ πέρατι τῆς δημοπρασίας, ἀποδιδόμενου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῦ οἰκείου γραμματεῖου ἢ τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς δημοπρασίας, ἣτις καὶ ὑπογράφει ὅπισθεν τῶν ἀποδιδόμενων ἐγγυητικῶν τὴν ἐντολὴν τῆς ἐξοφλήσεως ἀπευθυνομένην τῷ ἐκδότη.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τὸ ἐγγυητικὸν ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταθέτην τῆς ἐγγυήσεως παρὰ τῆς διακηρυξάσης τὴν δημοπρασίαν Ἀρχῆς ἐντελλομένης τὴν ἐξόφλησιν, κατόπιν βεβαιώσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐγκατασταθείσης ἐν τῷ μισθίῳ ὑπηρεσίας περὶ τοῦ ὅτι συνετελέσθη ἡ ἐγκατάστασις.

3. Τῆς πρὸς ἐγγυοδοσίαν ὑποχρεώσεως ἀπαλλάσσονται οἱ Δήμοι, αἱ Κοινότητες καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἐν γένει.

4. Τὰς ἐγχειριζομένας ὡς ἀνωτέρω αἰτήσεις ἡ ἐπιτροπὴ ἀναγιγνώσκει δι' ἑνὸς ἐκ τῶν μελῶν τῆς μεγαλοφώνως καὶ συντάσσει περὶ αὐτῶν πρωτόκολλον, ἐν ᾧ ἐπιφυλάττουσα ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐντὸς δεκαήμερου τὸ βραδύτερον ἐπισκέψεως καὶ ἐπὶ τόπου ἐξετάσεως ἐκάστου τῶν εἰς μίσθωσιν προταθέντων ἀκινήτων, καθορίζει ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν γενήσεται ἡ δευτέρα αὐτῆς συνεδρία.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐπίσκεψιν καὶ ἐξέτασιν τῶν προταθέντων εἰς μίσθωσιν ἀκινήτων, καθ' ἣν δύναται νὰ προσλαμβάνῃ μηχανικὸν ἢ ἐμπειροτέχνην ὡς καὶ ὑγειονομικὸν ἐπιθεωρητὴν ἢ ἰατρὸν πρὸς μόρφωσιν γνώμης περὶ τῆς καταλληλότητος, ἀποφασίζουσα κατὰ πλειοψηφίαν ἀπορρίπτει δ' ἠτιολογημένης ἐκθέσεώς της τὰ ἀκατάλληλα κριθέντα ἀκίνητα.

2. Ἡ ὡς ἄνω ἔχθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιεῖται ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τοὺς ὑποβαλόντας κατὰ τὴν δημοπρασίαν αἰτήσεις, περίληψις δὲ ταύτης τοιχοκολλᾶται ἐξω τῶν Γρα-

φείων τῆς ἐκδόσεως τὴν διακήρυξιν ὑπηρεσίας καὶ τῶν τῆς στεγασθησομένης τοιαύτης, προσκαλοῦνται δὲ συγχρόνως οἱ προτείνοντες ἀκίνητα κριθέντα κατάλληλα διὰ τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς μίσθωσιν, ἐὰν ἐκρίθησαν τοιαῦτα πλείονα τοῦ ἐνός, ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς δημοσία συνεδριαζούσης καὶ καθ' ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δεκαήμερου προθεσμίας, πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς δημοπρασίας μεταξὺ αὐτῶν.

Ἄρθρον 18.

1. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην συνεδρίαν οἱ προτείναντες εἰς μίσθωσιν ἀκίνητα, ὧν αἱ αἰτήσεις ἐγένοντο δεκταί, καὶ μόνον αὐτοί, μειοδοτοῦν προφορικῶς ἐπὶ τῆς μικροτέρας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16, παρ. 1, προσφορῶν, αἱ μειοδοτικαὶ δ' αὐταὶ προσφοραὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ πρακτικά κατὰ σειράν καὶ ἐκφωνοῦνται μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ μειοδότη.

2. Ἡ μειοδοτικὴ προσφορά, εἶνα γίνῃ δεκτὴ, δέον νὰ ᾖ κατὰ 5 ο)ο κατωτέρα τῆς μικροτέρας ὡς ἄνω ἐγγράφου τοιαύτης, ἐφ' ὅσον τὸ διὰ ταύτην ζητούμενον μίσθωμα δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμάς, ἄλλως κατὰ 3 ο)ο, κατὰ τὰ ποσοστὰ δὲ ταῦτα ἐξακολουθεῖ ἡ μειοδοσία μέχρι κατακυρώσεως, ἀπαρδέκτου οὐσης πάσης κατὰ μικρότερον ποσοστὸν προσφορᾶς. Πᾶσα προσφορά εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν σχετικὸν μειοδότην, ἢ δ' ὑποχρέωσις μεταβαίνει ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τοῦ πρώτου εἰς τοὺς ἀκολουθοῦντας καὶ ἐπιβαρύνει ὀριστικῶς τὸν τελευταῖον μειοδότην.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελον γίνῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δημοπρασίας νέαι προσφοραὶ, ὡς ἐπιτευχθὲν μίσθωμα θεωρεῖται τὸ διὰ τῆς μικροτέρας ἐγγράφου προσφορᾶς ζητούμενον, ἐπὶ πλείονων δ' ἴσων τοιούτων προσφορῶν τὸ ἀφορῶν τὸ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπῆς ἐγκρινόμενον μισθίον.

Ἄρθρον 19.

1. Οἱ διαγωνιζόμενοι μειοδοτοῦνται ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως πάσης περὶ ἀποζημιώσεως αἰτήσεώς των κατὰ τοῦ Δημοσίου, νὰ ζητῶσιν ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει πρὸ τῆς κατακυρώσεως τῆς δημοπρασίας ὅσας διασαφήσεις θεωροῦσιν ἀναγκαίας.

2. Τὰς διασαφῆσεις ταύτας ὀφείλουσιν αἱ διενεργοῦσαι τὴν δημοπρασίαν ἀρχαὶ ν' ἀνακοινῶσιν ἐν τῷ τόπῳ τῆς δημοπρασίας καὶ νὰ καταχωρίζωσι ταύτας εἰς τὰ σχετικὰ πρακτικὰ μετὰ μνείας τῆς ἀνακοινώσεως.

Ἄρθρον 20.

1. Ἄμα τῷ πέρατι τῆς δημοπρασίας, τὰ πρακτικὰ, ὑπογραφόμενα παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ τελευταίου μειοδότη ὑποβάλλονται μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν ἐγγράφων καὶ ἀποδεικτικῶν διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὴν Δ. Δ. Κτημάτων ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ μισθώσεως διὰ στεγάσειν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀρμοδιότητός του, διὰ κοινῆς τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκθέσεως ἡτιολογημένης περὶ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας.

2. Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρῇ ἀσύμφωνον τὸ ἐπιτευχθὲν μίσθωμα κατὰ τὴν δημοπρασίαν, ἢ προβλέπῃ περαιτέρω συναγωνισμόν, ἢ ἐὰν πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως εἰς τὸν τελευταῖον μειοδότην ἐπιδοθῇ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος παρὰ δικαιουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 17 νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν μειοδοσίαν τῇ προκηρυξάτῃ τὴν δημοπρασίαν ἀρχῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ παρόντος αἰτήσιν νέας προσφορᾶς ἐλάσσονος κατὰ 10 α)ο τοῦλάχιστον τῆς ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθείσης, ἐπαναλαμβάνει οἰκοθεν τὴν δημοπρασίαν ὀρίζουσα ἀνώτατον ὄριον μισθώματος τὸ ἐπιτευχθὲν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἐλάσσον τοιοῦτον ἢ τὸ ποσόν τῆς νέας προσφορᾶς, ἐὰν ἐγένετο τοιαύτη. Οἰκοθεν ἐπανάληψις τῆς δημοπρασίας γίνεται καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὐδεὶς μειοδότης προσῆλθε κατὰ τὴν προκηρυχθεῖσαν δημοπρασίαν. Κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν δημοπρασίαν ἰσχύουσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 καὶ ἐ. ὀριζόμενα.

3. Ἐὰν διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκρίθῃ κατάλληλον ἐν καὶ μόνον ἐκ τῶν προσφερθέντων πρὸς μίσθωσιν οἰκημάτων, ἢ δημοπρασία περατοῦται διὰ τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ τὰ πρακτικὰ ὑποβάλλονται διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὴν Δ. Δ. Κτημάτων ἢ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ στεγάσεως ὑπηρεσιῶν τῆς ἀρμοδιότητός του, πρὸς ἐγκρίσιν, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ ἐπαναληφθῇ οἰκοθεν ἢ δημοπρασίᾳ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 21.

1. Ἡ Δ. Δ. Κτημάτων, πρὸς ἣν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διαβιβάζει περαιτέρω μετὰ γνώμης καὶ τοὺς σχετικούς πρὸς μισθώσεις διὰ τὴν στέγασιν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀρμοδιότητός του φακέλλους, ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως αὐτῶν, ἐγκρίνουσα δὲ παραγγέλλει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος ἐπιμελουμένην τὴν δημοπρασίαν ἀρχὴν (Κτηματικὸν Γραφεῖον ἢ Οἰκονομικὸν Ἐφορον) νὰ ἀνακοινώσῃ ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν μειοδότῃν τὴν ἐγκρίσιν καὶ νὰ καλέσῃ αὐτόν, ὅπως προσέλθῃ ἐντὸς προθεσμίας ἐν τῇ προσκλήσει ὀριζομένης πρὸς σύνταξιν τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου. Ὁ μειοδότης ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῆς ταχθεῖσης προθεσμίας νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, ἄλλως ἢ δημοπρασία θεωρεῖται ἄκυρος ὑπὸ τῆς Δ. Δ. Κ. καὶ αὐτὸς ἀπόλλυσι τὴν κατατεθειμένην ἐγγυήσιν του, ἥτοι τὸ δεκατημόριον τοῦ ἐτησίου μισθώματος, καταπίπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ εἰσαγόμενον ἀμέσως εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσοdon. Ἐφ' ὅσων δὲν κατατέθῃ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἐκδίδεται πρᾶξις καταπτώσεως βάσει τῆς ὁποίας βεβαιοῦται τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως εἰς βᾶρος τῆς ἐγγυητρίας Τραπεζῆς. Διὰ τὰς μισθώσεις Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς αἱ ὡς ἄνω ἐνέργειαι διεξάγονται ὑπὸ τῆς Δ. Δ. Κ. Ἐπὶ μισθώσεων πρὸς στέγασιν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἢ ἐγκρίσεις διαβιβάζεται πρὸς τοῦτο διὰ τὰ περαιτέρω.

2. Ἐὰν παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν Ἐπιτροπῆς κρίνεται ὁμοφώνως καὶ προτείνεται πρὸς μίσθωσιν οἶκημα ἐκ τῶν προσφερθέντων ἄλλο ἢ τὸ τοῦ τελευταίου μειοδότου, δύναται ἢ Δ. Δ. Κ. μετ' ἀπόφασιν τῆς Δ. Ε. νὰ ἐγκρίνῃ τὰ πρακτικὰ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ οἰκήματος τούτου, ἐὰν τὰ ἔξοδα μετεγκαταστάσεως ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ εἰς τὸ νέον οἶκημα ὑπερβαίνουνσι κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Δ. Ε. τὴν μεταξὺ τῶν δύο τούτων προσφορῶν διαφορὰν ἐν συνόλῳ.

3. Τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου ἐκδίδονται, δαπάναις τοῦ ἐκμισθωτοῦ, τέσσαρα ἀντίγραφα, ἥτοι ἐν σεσημασμένον καὶ τρία ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου πρὸς χρῆσιν τοῦ Δημοσίου, ἅτινα καὶ παραδίδονται εἰς τὴν ἐνεργήσαντα τὴν δημοπρασίαν ἀρχὴν (Κτηματικὸν Γραφεῖον ἢ Οἰκονομικὸν Ἐφορον), μερίμνη τῆς

ὁποίας ἐν ἀποστέλλεται εἰς τὸν προϋστάμενον τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ μίσθωσις ὑπηρεσίας καὶ δύο εἰς τὴν Δ. Δ. Κ., ἢ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ μισθώσεων τῆς ἡρμοδιότητός του, ὅπερ διαβιβάζει τὸ ἕτερον εἰς τὴν Δ. Δ. Κ.

4. Τὸ μισθωτήριον συμβόλαιον ὑπόκειται εἰς τὴν τελικὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγραφομένην ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῷ ἀντιγράφων, ὅπερ καὶ ἀποδίδεται τῷ ἐκμισθωτῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συνάψεως. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ συμβόλαιον θεωρεῖται ἔγκρισθῆν.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται ἡ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν δημοπρασίας ν' ἀνατίθεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Ἐπιτροπὴν.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται οἰκόμεν μὲν παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 20 τοῦ παρόντος, ἐντολῇ δὲ τῆς Δ. Δ. Κ., ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀκυρώσῃ αὐτὴ τὴν ἐνεργηθεῖσαν δημοπρασίαν ἢ ἤθελεν ἐπιδοθῆ αὐτῇ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐγκρίσεως νεωτέρα προσφορὰ κατὰ 10 ο)ο τοῦλάχιστον ἐλάσσων τῆς ἐν τῇ δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθείσης.

2. Δημοπρασία ἐπαναληφθεῖσα ἅπαξ, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ ἁρθρου 20, παράγρ. 2, ἢ τοῦ παρόντος § 1, λόγῳ ἐλάσσονος προσφορᾶς, δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἢ ἅπαξ ἔτι μόνον καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

3. Αἱ ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι προκηρύσσονται ὑπὸ τῶν αὐτῶν, ὡς καὶ αἱ ἀρχικαί, ἀρχῶν, διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως, ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς τοιαύτης καὶ περιεχούσης ἀπαραιτήτως τοὺς α, β, γ, καὶ ε ὅρους τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ παρόντος. Ἀρχονται δὲ μετὰ πέντε ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ νέα διακήρυξις τοιχοκολληθῇ εἰς μόνον τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ προϋσταμένου τῆς ὑπηρεσίας καὶ διεξάγονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρων 15—21 τοῦ παρόντος διατάγματος.

4. Ἐπαναλαμβανομένης τῆς δημοπρασίας, λόγῳ ἀσυμφόρου, ἐπιτρέπεται ἡ συμμετοχὴ καὶ νέων μειοδοτῶν.

Ἄρθρον 23.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι κεφαλαίῳ προθεσμίαι δύνανται νὰ συντηγηθῶσιν ἅπασαι ἢ τινες τούτων εἰς τὸ τρίτον εἰς κατεπειγούσας περιπτώσεις, ἀποφάσει τῆς Δ.Δ.Κ.

Ἄρθρον 24.

1. Ὁ ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς μισθώσεως νὰ παραδῶσιν τὸ μίσθιον εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ Δημοσίου, κατάλληλον καὶ σύμφωνον πρὸς τοὺς ὄρους τοὺς ἐν τῇ διακηρύξει ἀναγραφέντας, ἄλλως ἢ μισθωσίς λύεται ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Κ., ὑπὲρ ἧς καὶ καταπίπτει ἡ κατατεθειμένη ἐγγύησις, τὸ δὲ Δημόσιον προβαίνει εἰς νέαν μισθωσιν καὶ ἄνευ δημοπρασίας εἰς βᾶρος τοῦ μειοδότου, ὑποχρεωμένου ἀπέναντι τοῦ Δημοσίου εἰς ἀποζημιώσιν διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον ἢ κατάλληλον παράδοσιν τοῦ μισθίου πρὸς δημοσίαν χρῆσιν καὶ εἰς πληρωμὴν τῆς τυχόν ἐπὶ πλεόν διαφοράς τοῦ μισθώματος. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην ὑποχρέωσιν ὑπόκειται καὶ ὅταν δὲν προσέλθῃ πρὸς σύνταξιν τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου κατὰ τὸ ἄρθρον 21 τοῦ παρόντος. Ἡ διαφορά αὕτη βεβαιούται ὡς δημόσιον ἔσδον εἰς βᾶρος τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ τελευταίου πλειοδότου καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἔσδων.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ

2. Διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ μισθίου, ὡς καὶ τὴν ἀπόδοσιν αὐτοῦ μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως συντάσσεται παρὰ διμελοῦς Ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς μελούσης νὰ ἐγκατασταθῇ ἢ ἐγκατεστημένης ὑπηρεσίας, καὶ ἐνὸς δημοσίου μηχανικοῦ, πρωτόκολλον περὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως τοῦ μισθίου καὶ εἰδικῆς τοιαύτης, ἐλλείψεων, βλαβῶν κλπ. εἰς τριπλοῦν, ἐξ ὧν τὸ ἐν λαμβάνει ὁ ἐκμισθωτὴς, τὸ δεύτερον κρατεῖ ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ τρίτον ὑποβάλλεται παρὰ τούτου εἰς τὴν Δ. Δ. Κ. Ὁ ἐκμισθωτὴς καλεῖται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν παραλαβὴν ἢ ἀπόδοσιν τοῦ μισθίου, ἂν δ' ἄρνηθῇ νὰ προσέλθῃ, ἐπὶ μὲν τῆς περιπτώσεως τῆς παραδόσεως πράττονται τ' ἀνωτέρω ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὀριζόμενα, ἐπὶ δὲ ἀποδόσεως συντάσσεται τὸ πρωτόκολλον παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ἀντίγραφον τοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς συναποστέλλεται εἰς τὸν ἀρμόδιον Ταμίαν μετὰ τῶν πρώτων καταστάσεων πληρωμῆς τοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 25.

Ὁ ἐκμισθωτὴς ὑποχρεοῦται, διαρκούσης τῆς μισθώσεως, νὰ ἐνεργῇ ἐν τῷ μισθίῳ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς καὶ νὰ ἐπανορθοῖ τὰς ἐκ τῆς συνήθους χρήσεως φθορὰς ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας ἀπὸ τῆς σχετικῆς εἰδοποιήσεως τῆς στεγαζομένης ὑπηρεσίας, ἐν περιπτώσει δ' ἀρνήσεώς του, ἢ μὴ ἐνεργείας τῶν ἐπισκευῶν αὐτοῦ ἐντὸς τῆς ταχθείσης διὰ τῆς εἰδοποιήσεως προθεσμίας, τὸ δημόσιον ἔχει τὸ ἐκλεκτικὸν δικαίωμα ἢ νὰ προβῇ εἰς τὴν μονομερῆ λύσιν τῆς μισθώσεως καὶ τὴν διὰ δημοπρασίας ἢ ἀπ' εὐθείας μίσθωσιν ἑτέρου οἰκήματος εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτῆτου συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἢ νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἐπισκευὰς αὐτοῦ εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτῆτου καὶ ἐκ τῆς πιστώσεως τῶν μισθωμάτων, παρακρατοῦν τὸ πᾶσόν τῆς γ-νομένης δαπάνης ἐκ τῶν πρώτων μετὰ τὴν ἐπισκευὴν πληρωθησομένων μισθωμάτων, μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου, ἢ, ἂν τοιαύτη δὲν ἐδρεύῃ ἐπὶ τόπου, Ἐπιτροπῆς ἐξ ἐμπειρογνομόνων, ὀριζομένης ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τούτου καλουμένου ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει καὶ ἀρνούμενου, παρὰ τοῦ πρώτου μόνον, ἢ τέλος νὰ διακόψῃ τὴν καταβολὴν τῶν μισθωμάτων μέχρι ἐκτελέσεως τῶν ἐπισκευῶν.

Ἄρθρον 26.

Ὁ ἐκμισθωτὴς εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν κατὰ τοῦ Δημοσίου δικαιοῦται, ἐὰν πρὸ τῆς λήξεως τοῦ μισθώματος τὸ Δημόσιον μεταφέρῃ τὴν ὑπηρεσίαν, δι' ἧς τὴν χρῆσιν προωρίσθῃ τὸ ἀκίνητον, εἰς ἀκίνητον τῆς ἰδιοκτησίας του, ἢ ἂν ἤθελε προσενεχθῇ τῷ Δημοσίῳ ἢ δωρεὰν χρῆσιν καταλλήλου ἀκινήτου διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς μισθώσεως ἢ ἂν ἤθελε καταργηθῇ ἢ σχετικὴ ὑπηρεσία, ἢ ἤθελεν ὀργανωθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως κατὰ τρόπον ὥστε τὸ μίσθιον νὰ μὴ δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς ἢ ἤθελε μετασταθμεύσῃ ἢ ἐν τῷ μισθίῳ ἐγκατεστημένη ὑπηρεσία ἔστω καὶ προσωρινῶς. Διὰ τὴν τετάρτην περίπτωσιν ἀπαιτεῖται ὁμοφώνως γνώμη τῆς τοῦ ἄρθρου 31 Ἐπιτροπῆς. Εἰς πάσας τὰς ἄνωτέρω περιπτώσεις ἢ Δ. Δ. Κ. δύναται νὰ λύῃ μονομερῶς τὴν μίσθωσιν εἰδοποιῶσα ἐγγράφως τὸν ἐκμισθωτὴν τριάκοντα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς μισθώσεως, ἀφ'

τῆς παύσει καὶ πᾶσα ὑποχρέωσις τοῦ Δημοσίου πρὸς καταβολὴν μισθώματος.

Ἄρθρον 27.

Τὸ Δημόσιον δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐν τῷ μισθίῳ καὶ οἰανδήποτε ἄλλην ὑπηρεσίαν (γραφεία), χωρὶς ἐκ τούτου νὰ δύναται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως ἢ προσθέτου μισθώματος.

Ἄρθρον 28.

1. Τὸ Δημόσιον εἰς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑπόκειται διὰ τὰς ἐκ τῆς συνήθους χρήσεως ἢ κακῆς τοῦ κτιρίου κατασκευῆς ἢ ἐκ τυχαίου γεγονότος ἐπιγενομένης βλάβας ἢ ζημίας ἐν τῷ μισθίῳ.

2. Ἡ ἐννοια τῆς συνήθους χρήσεως ἐπὶ μισθώσεων τοῦ Δημοσίου εἶναι εὐρύτερα τῆς ἐπὶ τῶν κοινῶν μισθώσεων.

Ἄρθρον 29.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ μισθώματος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἐν τῷ μισθίῳ ἐγκαταστάσεως τοῦ Δημοσίου, ἐνεργεῖται κατὰ τριμηνίαν καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης κατὰ τὰ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 30.

1. Σιωπηρὰ ἢ καὶ ρητὴ παράτασις τῆς ληγοῦσης μισθώσεως ἀποκλείεται καὶ μόνον ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ ἐπιτρέπεται τετράμηνος τὸ πολὺ παράτασις ταύτης καὶ εἰδικῶς προκειμένου περὶ σχολείων μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ. Δ. Κ., κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ παράτασις εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ἐκμισθωτὴν ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην τριμηνίαν μισθώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 31.

1. Εἰς τὴν ἔδραν ἐκάστης Οἰκονομικῆς Ἐφορίας συνιστᾶται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐ-

τροπή, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἢ μὴ ἐδρεύοντος τοιοῦτου, ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην, τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, τὸν Νομομηχανικόν, ἢ, μὴ ἐδρεύοντος τοιοῦτου, τὸν Μηχανικόν καὶ τὸν Οἰκονομικόν Ἐφορον, καθῆκον τῆς ὁποίας εἶναι γὰ γνωμοδοτῆ διὰ πρακτικῆ ἐντολῆ τῆς Δ.Δ.Κ. ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐνδιαφερομένης ὑπηρεσίας ἢ καὶ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας ἐπὶ τῶν περιπτώσεων συστεγάσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐν γένει, διακανονισμοῦ πρὸ πάσης δημοπρασίας τῶν ζητημάτων τῶν σχετιζομένων μετὰ τὰς μισθώσεις ἰδιωτικῶν κτιρίων παρὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ κανονίζουσα αὐτὴ διὰ τοῦ πρακτικοῦ τῆς τὸν διὰ τὰ γραφεῖα ἐκάστης ὑπηρεσίας ἀπαιτούμενον χῶρον ἀνάλογον τῶν πραγματικῶν ταύτης ἀναγκῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει δημόσιον οἶκημα πρὸς στέγασιν τῆς αἰτούσης ὑπηρεσίας ἢ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ στέγασις αὐτῆς μετ' ἄλλης ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου, ὁμοιογενούς κατὰ προτίμησιν, στεγαζομένης εἰς δημόσιον κτίριον ἢ ἰδιωτικόν τοιοῦτον, περὶ ὧν σαφῶς καὶ ἠτιολογημένως ἀποφαινεται ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς. Ἐπίσης ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ περὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπισκευῶν τῶν κτιρίων τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου, ἐν οἷς στεγάζονται ὑπηρεσίαι αὐτοῦ, τῆς συντηρήσεως, ἐπιπλώσεως, καθαριότητος, φρουρήσεως, φωτισμοῦ, θερμάνσεως καὶ ὑδροληψίας αὐτῶν.

2. Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἢ Γαπικῇ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἓνα ἐκ τῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας ἀρμοδιότητος δημοσίων ἔργων, ὀριζόμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, τὸν παρὰ τῇ αὐτῇ Γενικῇ Διοικήσει Διευθυντὴν τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τὸν Ἐπιθεωρητὴν Κτημάτων ἢ τοιοῦτου μὴ ἐδρεύοντος ἐν Θεσσαλονίκῃ ἢ κωλυομένου τὸν Διευθυντὴν τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης.

3. Ἐν Ἀθήναις ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων ὡς μονίμων μελῶν, γνωμοδοτοῦσα ἐπὶ πάσης ἐν γένει μισθώσεως ἢ συστεγάσεως ὑπηρεσιῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ καὶ ἐξ ἑνὸς ἀνωτάτου ὑπαλλήλου ἐξ ἐκάστου τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων προτεινομένου παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὡς ἑκτά-

κτων μελῶν καλουμένων νὰ μετάσχωσιν αὐτοί, ἢ οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταί των, εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ συζητηθῶσι θέματα ἀφορῶντα εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, εἰς ὃ ἀνήκουσιν.

4. Εἰς τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπὰς μετέχουν μετὰ ψήφου καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσιῶν καλούμενοι ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Αἱ γνωμοδοτήσεις τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς Δ. Δ. Κ. ἣτις καὶ διατάσσει τὴν ἐκτέλεσίν των.

Ἄρθρον 32.

Ἡ Διοίκησις Δημοσίων Κτημάτων δύναται, μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 31 Ἐπιτροπῆς, νὰ διατάξῃ τὴν συστέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν εἰς δημόσιον ἢ ἰδιωτικὸν οἰκήμα, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν δὲ τῶν ἀποφάσεων τῆς ὑποχρεοῦνται οἱ προϊστάμενοι τῶν συνεργαζομένων ὑπηρεσιῶν, ὑποκείμενοι διὰ πάσαν παράβασιν εἰς πειθαρχικὴν δίωξιν.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ Ἄρθρον 33.

1. Οὐδεὶς δημόσιος ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται ἢ δικαιούται νὰ κατοικῇ εἰς τὰ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν χρησιμοποιούμενα οἰκήματα εἴτε δημόσια εἶναι ταῦτα εἴτε ἰδιωτικά. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται ποινικῶς καὶ πειθαρχικῶς κατὰ τὰς κειμένης σχετικὰς διατάξεις, ὑποχρεοῦται δὲ καὶ εἰς ἀνόρθωσιν πάσης ἐκ τῆς παραβάσεως ζημίας τοῦ Δημοσίου.

2. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἐνοίκησις δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰ δημόσια καταστήματα ἐν κωμοπόλεσι, χωρίοις ἢ συνοικισμοῖς πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν δύο χιλιάδων ὡς καὶ ἐν γένει δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς ἀπομεμακρυσμένα καὶ ἐκτὸς συνοικισμῶν μέρη μετὰ προηγούμενην πάντοτε γνωμάτευσιν τῆς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 31.

3. Διὰ τοὺς ἤδη κατοικοῦντας ἢ διατάξεις τοῦ 1 ἐδαφίου ἴσχύει ἀπὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1933.

4. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 φύλακες τῶν δημοσίων κτημάτων ὑποχρεοῦνται νὰ ἐνοικῶσιν ἐν αὐτοῖς χωρὶς νὰ εἰσπράττηται παρ' αὐτῶν μίσθωμα.

Ἄρθρον 34.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου α') περὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐγκαταστάσεων τῶν Πρεσβευτικῶν καὶ Προξενικῶν Ἀρχῶν, β') τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτάξεων λόγῳ γενικῆς ἢ μερικῆς ἐπιστρατεύσεως, μεγάλων γυμνασίων κλπ., καὶ γ') τῶν ἐγκαταστάσεων πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, διεπομένων ὑπὸ εἰδικῶν διατάξεων.

Ἄρθρον 35.

Τὸ ἀπὸ 22)24 Ὀκτωβρίου 1909 Διάταγμα «περὶ δημοπρασιῶν μισθώσεως ἀκινήτων διὰ δημοσίαν χρῆσιν» καταργεῖται ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικείμενη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ καὶ τὸ ἀντικείμενον τούτου ἀφορῶσα.

Ἄρθρον 36.

Οἱ ἀπεσπασμένοι παρὰ τῆ Δ. Δ. Κ. ἐκ τῶν διαφόρων Ὑπουργείων μόνιμοι ὑπάλληλοι μετατάσσονται ὀριστικῶς εἰς τὴν Δ. Δ. Κτημάτων, καταργουμένων τῶν ἄς κατέχουσιν ὀργανικῶν θέσεων τῶν ὑπηρεσιῶν, ἀφ' ὧν ἀπεσπάσθησαν καὶ δημιουργουμένων ἀντιστοίχων ὀργανικῶν τοιούτων παρὰ τῆ Δ. Δ. Κτημάτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 19 Νοεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ



ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

*Περὶ μειώσεως τῶν τελῶν διὰ τινος κατηγορίας συνήθων
τηλεγραφημάτων.*

(Ἐφ. Κ. 7 τῆς 9 Ἰανουαρίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 49 καὶ 51 τοῦ Νόμου 4277 «περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως» προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. καὶ σύμφωνα γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ εὐχητήρια ἐσωτερικὰ τηλεγραφήματα ὑπόκεινται εἰς τέλη 50 λεπτῶν δι' ἐκάστην διατιμωμένην λέξιν πλέον τοῦ προσθέτου παγίου τέλους ἐκ μιᾶς δραχμῆς, με ἐλάχιστον ὄριον εἰσπράξεως τοῦ τέλους 14 λέξεων.

Τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα δεόν νὰ εἶναι συντεταγμένα ἀποκλειστικῶς εἰς σαφῆ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἡ ἐπίδοσις εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον γίνεται μέχρι τῆς πρωίας τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως των. Οὐδεμίαν εἰδικὴν ἔνδειξιν δύνανται νὰ περιλαμβάνωσι.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐν γένει ἐσωτερικὰ τηλεγραφήματα τὰ κατατιθέμενα κατὰ τὰς Κυριακὰς καθὼς καὶ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἐκάστης ἡμέρας (10 μ.μ.—7 π. μ.) ὑπόκεινται εἰς τέλη 50 λεπτῶν δι' ἐκάστην διατιμωμένην λέξιν, πλέον τοῦ παγίου τέλους ἐκ μιᾶς δραχμῆς, με ἐλάχιστον εἰσπρακτέον τέλος 14 λέξεων.

Τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα ἐπιδίδονται ἐντὸς τῆς ἐπομένης πρωίας οὐδεμίαν εἰδικὴν ἔνδειξιν δύνανται νὰ περιλαμβάνωσι.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐν γένει ἐσωτερικὰ τηλεγραφήματα τὰ κατατιθέμενα ὁποτεδήποτε καὶ προοριζόμενα διὰ γραφεῖα ἀπέχοντα ἕλαττον τῶν 25 χιλιομέτρων μετρουμένων εἰς μῆκος γραμμῆς ἀπολαμβάνουσιν ἐκπτώσεως ἀπὸ τῶν συνήθων τελῶν κατὰ 50 ο/ο.

Πᾶσαι αἱ εἰδικαὶ ἔνδειξεις δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργός
Χ. Λαδάς

*Περὶ καθορισμοῦ τελῶν τηλεφ. συνδιαλέξεων μεταξὺ
πλησιοχώρων γραφείων.*

(Ἐφ. Κ. 10 τῆς 12 Ἰανουαρίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 20 καὶ 37 τοῦ νόμου 4275 περὶ τηλεφωνικῆς ἀνταποκρίσεως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Τὰ τέλη τῶν ὑπεραστικῶν τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων, τῶν προκαλουμένων ἐκ Τ.Τ.Τ. γραφείου ἢ Τηλεφωνείου καὶ προοριζομένων διὰ γραφείων ἢ τηλεφωνείων εὐρισκόμενον εἰς ἀπόστασιν μέχρι 10 χιλιομέτρων μετρουμένων εἰς μῆκος κυκλώματος ὀρίζονται εἰς δραχμὰς τέσσαρας κατὰ χρονικὴν μονάδα διαρκείας τριῶν λεπτῶν τῆς ὥρας ἢ κλάσματος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργός
Χ. Λαδάς

*Περί χορηγήσεως επιδόματος εἰς τεχνικὸν καὶ χειριστικὸν
προσωπικὸν Ραδιοφικῶν Σταθμοῦ Σαμοθράκης.*

(Ἐφ. Κ. 23 τῆς 23 Ἰανουαρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ
ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 4797 «περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλε-
γραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους»
προτάσει τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ σύμφωνον
γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας (ὑπ' ἀριθ. 552 τῆς 10
Αὐγούστου π. ἔ.), ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ χειριστικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν τοῦ Ραδιοτη-
λεγραφικῶν Σταθμοῦ Σαμοθράκης, ἐφόσον ἀπασχολεῖται ἐν τῷ
Σταθμῷ, χορηγεῖται ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸ 1)5 τοῦ μηνιαίου
μισθοῦ του.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἱπουργὸν ἀνατίθεται ἡ
δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ἱπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΡΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Χ. ΛΑΔΑΣ

*Περί ἀναπληρώσεως Τμηματάρχου Τμήματος Τ.Τ.
Ἐκμεταλλεύσεως.*

(Ἐφ. Κ. 25 τῆς 28 Ἰανουαρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου
3811 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27)2)1926 Ν. Δ. περὶ διοική-
σεως Ἱπηρεσίας Τ.Τ.Τ.», προτάσει τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Συγ-
κοινωνίας καὶ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρα-
τείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τόν Τμηματάρχην τοῦ Τμήματος Τ.Τ. Ἐκμεταλλεύσεως τῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἀπόντα ἢ κωλύμενον ἀναπληροῖ ὁ παρ' αὐτῷ Τ.Τ. Μηχανικός.

Εἰς τόν αὐτόν Ὑπουργόν ἀνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν καί ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπί τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργός
Χ. ΛΑΔΑΣ



ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ

Περὶ καθορισμοῦ τῶν προσθέτων ἀερο. ταχ. τελῶν ἐπὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ ἐξωτερικὸν μεταφερομένων ἀεροπορικῶς ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας.

(Ἐφ. Κ. 63 τῆς 8 Μαρτίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4471 Ν. τοῦ 1930 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ τῇ 28 Ἰουνίου 1929 διαμολογηθείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχ. Συμβάσεως καὶ τῶν Διεθνῶν συμφωνιῶν κλπ.», ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 1, 4 καὶ 5 τῶν προσηρητημένων εἰς τὴν Παγκόσμιον Ταχ. Σύμβασιν, Διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐπιστολικοῦ Ταχυδρομείου διὰ τῆς ἑναερίου ὁδοῦ.

Προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὰ πρόσθετα ἀερ. ταχ. τέλη ἐπὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ ἐξωτερικὸν μεταφερομένων ἀεροπορικῶς ἀντικειμένων ἀλλ.)φίας ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως:

Δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πενήκοντα τῶν διὰ Γιουγκοσλαυίαν, Βουλγαρίαν, Ἰταλίαν καὶ Κάτω Αἴγυπτον ἀνὰ 10 γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν.

Δραχμαὶ δύο ἐπὶ τῶν διὰ Ρουμανίαν ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμαὶ δύο καὶ λεπτὰ πενήκοντα ἐπὶ τῶν δι' Αὐστρίαν, Γερμανίαν, Οὐγγαρίαν, Ἑλβετίαν, Τσεχοσλοβακίαν, Πολωνίαν, Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Βέλγιον, Ὁλλανδίαν, Παλαιστίνην, Καστελόριζον, Ἄνω Αἴγυπτον ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμαὶ πέντε ἐπὶ τῶν δι' Ἰράκ, Σουδάν, καὶ Συρίαν.

» ἕξ καὶ λεπτὰ πενήκοντα ἐπὶ τῶν διὰ Περσίαν.

» ἑπτὰ ἐπὶ τῶν διὰ Βρεταννικὰς Ἰνδίας (μέχρι

Karachi).

Δραχμαὶ ὀκτὼ ἐπὶ τῶν διὰ Kenya, Uganda & Tanganika Ἄνατ. Ἀφρικῆς.

Δραχμαὶ ἐννέα ἐπὶ τῶν διὰ Βρεταννικὰς Ἰνδίας (μέχρι Delhi).

Δραχμαὶ δώδεκα ἐπὶ τῶν διὰ Σιάμ.

» δεκατρεῖς ἐπὶ τῶν δι' Ὁλλανδικὰς Ἰνδίας.

» δεκατέσσαρες ἐπὶ τῶν δι' Ἰνδοκίναν ἀνὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμαὶ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τῶν διὰ Βραζιλίαν ἐπιστολῶν ἀνὰ πέντε γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν καὶ ἐπιστολικῶν δελταρίων ἀνὰ τεμάχιον καὶ εἰς δραχμὰς πενήκοντα ἀνὰ πενήκοντα γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων ἀλλ.)φίας.

Δραχμαὶ τριάκοντα ἐπὶ τῶν δι' Οὐραγουάην, Ἀργεντινήν, Χιλὴν καὶ λοιπὰς χώρας τῆς Νοτ. Ἀμερικῆς ἐπιστολῶν ἀνὰ πέντε γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν καὶ ἐπιστολικῶν δελταρίων ἀνὰ τεμάχιον καὶ εἰς δραχμὰς ἐξήκοντα ἀνὰ πενήκοντα γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶν προγενέστερον Διάταγμα καθορίζον πρόσθετα ἀερ. τέλη ἐπὶ τῶν διὰ

τὸ ἐξωτερικὸν ἀεροπορικῶς μεταφερομένων ἀντικειμένων ἀλλογραφίας.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Χ. ΛΑΔΑΣ



Περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ αὐτομάτου τηλεφ. κέντρου Π. Φαλήρου.

(Ἐφ. Κ. 66 τῆς 11 Μαρτίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 4537, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

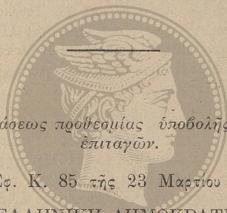
Ἀναγνωρίζομεν ὡς δημοσίαν ὠφέλειαν καὶ ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὲρ καὶ δαπάναις τῆς Ἑλληνικῆς Τηλεφωνικῆς Ἐταιρείας ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν ἐκτάσεως ἐκ μ. τ. 321.93 κειμένης ἐν Π. Φαλήρῳ καὶ ὀριζομένης πρὸς βορρᾶν μετὰ γήπεδον Ν. Παπαδοπούλου, πρὸς νότον μετὰ ὄδον Τερψιχόρης, ἐφ' ἧς ἔχει πρόσοψιν μέτρα 16.40, πρὸς ἀνατολὰς μετὰ γήπεδον Σ. Χατζηκυριάκου καὶ πρὸς δυσμὰς μετὰ γήπεδον Κωνσταντίνου Ἀξελῶ καὶ εἰκονιζομένης εἰς τὸ προσηρηθένον τῷ παρόντι διάγραμμα τῆς 25-2-1932 ἐφ' ἧς ἐκτάσεως ἀξιοὶ δικαιώματα κυριότητος ἢ Κωνσταντίνου σύζυγος Μιλτ. Ἀξελῶ τὸ γένος Χρ. Εἰρηροτάγρου, ὡς ἀναγκαιούσης διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ αὐτομάτου τηλεφωνικοῦ κέντρου Π. Φαλήρου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Δ. ΔΙΓΚΑΣ



Περὶ παρατάσεως προθεσμίας ὑποβολῆς Ἱσολογισμοῦ ἐπιταγῶν.

(Ἐφ. Κ. 85 τῆς 23 Μαρτίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον Μόνον.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1927 Διατάγματος «περὶ ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν τῶν Ταχ. Τηλ. καὶ Τηλεφ. Γραφείων», καθοριζομένη ἑξάμηνος προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν τοῦ γενικοῦ ἰσολογισμοῦ τῶν ταχ. ἐπιταγῶν τῶν Ταχ. καὶ Τηλ. Γραφείων τοῦ Κράτους εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἀυξάνεται εἰς δέκα μῆνας ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑφυπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Χ. ΛΑΔΑΣ

Περὶ κυρώσεως συμφωνίας ἀφορώσης τὴν ἐναέριον μεταφορὰν ταχ. ἀποστολῶν μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας.

(Ἐφ. Κ. 100 τῆς 1 Ἀπριλίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 12 τῆς μετὰξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Πολωνικῆς Δημοκρατικῆς συναφθείσης Συμβάσεως ἐπιμεταλλεύσεως γραμμῶν τακτικῆς ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας κυρωθείσης διὰ τοῦ Νόμου 5480 τῆς 15 Ἰουλίου 1931 «περὶ κυρώσεως Ἑλληνο-Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνο-Πολωνικῆς συμβάσεως περὶ ἐγκαταστάσεως ἀεροπορικῶν μεταφορῶν».

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν ἡ μετὰξὺ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς ἡμετέρας Διευθύνσεως Ταχ. Τηλ. καὶ Τηλεφώνων, συναφθεῖσα ὑπὸ χρονολογίαν 25 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Συμφωνία ἐξ ἄρθρων 15 ἀφορώσα τὴν ἐναέριον μεταφορὰν ταχυδρομικῶν ἀποστολῶν μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Χ. ΛΑΔΑΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Περὶ ἀεροπορικῆς μεταφορᾶς τῶν ταχ. ἀποστολῶν Πολωνίας καὶ Ἑλλάδος.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι τῶν ταχ)κῶν Διευθύνσεων Πολωνίας καὶ Ἑλλάδος, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 παραγρ. 2 τῆς ἐν Λονδίῳ τῇ 28 Ἰουνίου 1929 ὑπογραφείσης Παγκοσμίου ταχυδρομικῆς Συμβάσεως, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 12 τῆς ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 22 Ἀπριλίου 1931 συναφθείσης Συμβάσεως

περί ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταξὺ Πολωνίας καὶ Ἑλλάδος ἀεροπορικῶν γραμμῶν, συνῆψαν ἀπὸ κοινοῦ τὴν κάτωθι συμφωνίαν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ ἀεροπορικαὶ γραμμαὶ αἱ συνδέουσαι κατ' εὐθείαν τὴν Πολωνίαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος θεωροῦνται ὡς συνήθεις γραμμαὶ ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀποστολῶν τῶν ἀεροπορικῶν ταχυδρομείων δέον νὰ ἐκτελεῖται ἐκαστῆς τῆς Παγκοσμίου Ταχ)κῆς Συμβάσεως Λονδίνου (28 Ἰουνίου 1929) ὡς καὶ τῶν περὶ ἐναερίου μεταφορᾶς ἐπιστολῶν ἢ ταχ. δεμάτων διατάξεων τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως ἐφόσον τὰ ἐπόμενα ἄρθρα τῆς παρούσης Συμφωνίας δὲν διαλαμβάνουσι ἄλλας διατάξεις.

Ἄρθρον 3.

Γίνονται δεκταὶ δι' ἐναερίου μεταφορὰν αἱ πάσης φύσεως ἀεροπορικαὶ ἀνταποκρίσεις, τὰ ταχ. δέματα συνήθη καὶ ἄνευ δεδηλωμένης ἀξίας ὡς καὶ αἱ ἀεροπορικαὶ ἀποστολαὶ ξένων χωρῶν διαμετακομιζόμεναι μέσῳ Πολωνίας ἢ Ἑλλάδος ἐφόσον αἱ ἀρμόδιαι Ταχ. Διευθύνσεις (Ἑλλάδος ἢ Πολωνίας) διαθέτουσιν ἀεροπορικὴν συγκοινωνίαν χρησιμοποιουμένην διὰ τὴν περαιτέρω διαβίβασιν τῶν ἀποστολῶν τῶν ξένων τούτων χωρῶν.

Ἀποστολαὶ ἐτέρας φύσεως δύνανται νὰ γίνωσιν δεκταὶ δι' ἀεροπορικὴν μεταφορὰν ἐκαστῆς ἐιδικῆς μεταξὺ τῶν δύο ἐνδιαφερομένων Ταχ. Διευθύνσεων συναφθησομένης Συμφωνίας.

Ἄρθρον 4.

Αἱ συνήθεις ταχ. ἀποστολαὶ δύνανται ἐπίσης νὰ μεταφερθῶσιν ἀεροπορικῶς. Ἡ Ταχ. Διεύθυνσις ἢ ἐπιθυμοῦσα νὰ καθιερώσῃ τὴν μεταφορὰν ταύτην ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὴν Ταχ. Διεύθυνσιν τῆς ἐτέρας χώρας.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ τέλος προπληρωμῆς τῶν ἀεροπορικῶν ἀνταποκρίσεων ἀπαρτίξεται:

α) ἐκ τοῦ συνήθους τέλους τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας διαδρομῆς.

β) Ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Δ)σεως ταχ)μείων τῆς χώρας τῆς

καταθέσεως τῆς ἀποστολῆς καθοριζομένου διὰ τὴν ἐναέριον μεταφορὰν προσθέτου τέλους.

2. Τὸ τέλος προπληρωμῆς τῶν ἀεροπορικῶν δεμάτων ἀπαρτίζεται:

α) Ἐκ τοῦ χειρσαίου τέλους, χώρας καταγωγῆς καὶ χώρας προορισμοῦ.

β) Ἐκ τοῦ διὰ τὴν ἐναέριον μεταφορὰν προσθέτου τέλους.

3. Τὸ πρόσθετον τέλος διὰ τὴν ἐναέριον μεταφορὰν τῶν ἀεροπορικῶν ἀνταποκρίσεων ἄρθρον 5 παραγρ. 16 ὡς καὶ τὸ τέλος προπληρωμῆς τῶν δεμάτων ἄρθρον 5 παραγρ. 2α καὶ 2β ἀναγράφονται εἰς τὸν συνημμένον πίνακα τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Τὰ ἀνωτέρω τέλη δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν.

4. Τὸ τέλος διὰ τὴν ἀεροπορικὴν μεταφορὰν τῶν συνηθῶν ταχ. ἀποστολῶν καθορίζεται ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Διευθύνσεως Ταχυδρομείων ἐν συνεννόησει μετὰ τῆς Ἐταιρείας τῆς ἐκμεταλλευομένης τὰς ἐν λόγῳ ἀεροπορικὰς γραμμάς.

Ἄρθρον 6.

Τὸ πρόσθετον τέλος τῶν ἀεροπορικῶν ἀνταποκρίσεων διαβιβαζομένων διὰ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ διεθνῶν γραμμῶν τῶν ἐξαρτωμένων ἐκ τῆς Διευθύνσεως Ταχυδρομείων μετεχούσης τῆς συμφωνίας ὡς καὶ τὸ τέλος προπληρωμῆς τῶν ἀεροπορικῶν δεμάτων θέλουσιν ἀνακοινωθῆ παρ' ἐκάστης τῶν δύο Διευθύνσεων ἀπευθείας εἰς τὴν ἑτέραν ἀνεξαρτήτως τῆς μέσῃ τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου ἂν τῆς Παγκοσμίου Ταχ. Ἐνώσεως σχετικῆς δημοσιεύσεως.

Ἄρθρον 7.

Αἱ δύο Ταχ. Διευθύνσεις ἀνακοινοῦσιν ἐπίσης ἀμοιβαίως τὰ θρομολόγια τῶν πτήσεων τῶν ἐσωτερικῶν καὶ διεθνῶν γραμμῶν τῶν συνδεδεσῶν τὰς χώρας τῶν μετὰ τῶν ξένων τοιούτων καὶ χρησιμοποιοῦμένων διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ ταχ)μείου των.

Ἄρθρον 8.

Αἱ ἀποστολαὶ τοῦ ἀεροπορικῶν ταχυδρομείου δεῶν νὰ διαβιβαζῶνται διὰ τῶν συντομωτέρων μέσων πρὸς τὰ ἀνταλλακτῆρια ἅτινα σχηματίζουσι ἀεροπορικὰς ἀποστολάς διὰ τὰ Γραφεῖα τῆς ἑτέρας Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως.

Αἱ ἀεροπορικὰ ἀνταποκρίσεις αἱ ἀφικνούμεναι εἰς τὴν χώραν τοῦ προορισμοῦ καὶ διαβιβαζόμεναι περαιτέρω, ἐντὸς

τῆς χώρας ταύτης, ἐλλείψει ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας, διὰ τῆς συνήθους ταχυδρομικῆς ὁδοῦ, δεόν νά μεταφέρονται διὰ τῆς ὡς ἄνω ὁδοῦ ἀτελῶς καί διὰ τῶν συντομωτέρων μέσων.

Ἄρθρον 9.

Ἡ μεταφορὰ τοῦ ἀεροπορικοῦ ταχυδρομείου ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον Θεσσαλονίκης καὶ ἀνάπαλιν ἐκτελεῖται τῇ φροντίδι καὶ διὰ τῶν μεταφορικῶν μέσων τῆς Ἑταιρείας Σ. Ο. Τ.

Ἡ αὐτὴ Ἑταιρεία δὲν δύναται νά μεταφέρῃ ἐκ Θεσσαλονίκης ἄλλας ταχυδρομικὰς ἀποστολὰς πλὴν τῶν παρὰ τοῦ ὡς ἄνω εἶρηται Ἑλληνικοῦ Ταχυδρομείου παραδιδομένων ταιούτων.

Ἄρθρον 10.

Ἀνταλλακτικὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα διὰ τὰς ἀεροπορικὰς ἀποστολὰς θά ὀρισθῶσιν ἐν μὲν τῇ Πολωνίᾳ τὰ Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα Lwow 1 καὶ Warozawa 19—Aeroport, ἐν δὲ Ἑλλάδι τὰ ταιαῦτα Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 11.

Ἡ εὐθὴνῃ τῶν Διευθύνσεων διὰ τὰς ἀποστολὰς τοῦ ἀεροπορικοῦ ταχυδρομείου κανονίζεται διὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων τῆς παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως ὡς καὶ τῆς περὶ ταχυδρομικῶν Δεμάτων Διεθνοῦς Συμφωνίας πλὴν ἐὰν ἤθελεν αὕτη κανονισθῆ ἄλλως δι' εἰδικῆς συμφωνίας συναπτομένης ἐνδεχομένως μεταξὺ Πολωνίας καὶ Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 12.

Ὁ σχετικὸς λογαριασμὸς τῆς ἀεροπορικῆς μεταφορᾶς δύναται νά καταρτίζεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 11 τῶν περὶ ἀεροπορικοῦ ἐπιστολικοῦ Ταχυδρομείου διατάξεων Λονδίνου τῆς 28ης Ἰουνίου 1929 ἢ τῶν ἄρθρων 17 καὶ 20 τῶν περὶ ἀεροπορικῶν δεμάτων διατάξεων Λονδίνου.

Ἐν τούτοις προσωρινῶς δεόν νά ἐφαρμόζεται, διὰ τὴν ἀμοιβαίαν ἀνταλλαγὴν, καὶ κοινῇ συμφωνίᾳ, τὸ ἄρθρον 11 παράγραφος 4 τῶν περὶ ἀεροπορικοῦ ἐπιστολικοῦ ταχυδρομείου διατάξεων Λονδίνου.

Ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει ὁ σχετικὸς λογαριασμὸς τῆς ἐναερίου μεταφορᾶς δὲν θά γίνῃ μετὰ τῆς ἐτέρας τῆς μετεχούσης εἰς τὴν Συμφωνίαν Ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως ἀλλὰ

μετὰ τῆς Ἑταιρείας ἣτις ἐκτελεῖ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀποστολῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ διεθνῶν γραμμῶν τῆς.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία θέλει τεθεῖ εἰς ἐφαρμογὴν τὴν ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τῆς ἀπ' εὐθείας μεταξὺ Πολωνίας καὶ Ἑλλάδος ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας καὶ θὰ ἰσχύη τόσον χρονικὸν διάστημα ὅσον καὶ ἡ Σύμβασις περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταξὺ Πολωνίας καὶ Ἑλλάδος γραμμῶν ἀεροπορικῆς συγκοινωνίας. Ἐκάστη τῶν δύο ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων δύναται διὰ ἐξαιρετικῶς λόγους νὰ καταγγεῖλῃ τρεῖς μῆνας ἐνωρίτερον τὴν Συμφωνίαν ταύτην.

Ἄρθρον 14.

Αἱ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμφωνίας προκύπτουσαι διαφοραὶ θὰ κανονίζονται βάσει τῶν ἐν ἰσχύϊ σχετικῶν διατάξεων τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία συνετάχθη εἰς διπλοῦν εἰς τὴν Γαλλικὴν.

ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ταχυμείων καὶ Τηλεγράφων τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας

Ἰπογραφή

CH. DRZEWIĘS

ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

Ταχ. Τηλ. καὶ Τηλεφώνων τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

Ἰπογραφή

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

τῆς μεταξὺ τῶν Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων Πολωνίας καὶ Ἑλλάδος τῆ 25 Ἰανουαρίου 1932 συναφθείσης Συμφωνίας.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 παράγραφος 3 τῆς Συμφωνίας τὸ τέλος τῆς προπληρωμῆς τῶν μεταξὺ Πολωνίας καὶ Ἑλλάδος διαμειβομένων ἀποστολῶν τοῦ ἀεροπορικοῦ ταχυδρομείου ὀρίζεται ὡς ἀκολούθως:

1. Πρὸςθετον τέλος διὰ τὴν ἐναέριον μεταφορὰν τῶν ἀεροπορικῶν ἀνταποκρίσεων ἄρθρον 5 παράγραφ. 1—β'.

Π ο λ ω ν ί α

Τὸ πρόσθετον τέλος τῶν ἀεροπορικῶν ἀνταποκρίσεων εἶναι ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὸ βᾶρος τῆς ἀποστολῆς ὀρισθὲν σύνηθες ταχυδρομικὸν τέλος.

Ἑ λ λ ᾶ ς

Τὸ πρόσθετον τέλος τῶν ἀεροπορικῶν ἀνταποκρίσεων συμ-
ποσοῦται εἰς δύο δραχμὰς καὶ 50 λεπτὰ ἀνὰ 10 γραμμάρια
ἢ κλάσμα αὐτῶν.

2. Τὸ τέλος προπληρωμῆς τῶν ἀεροπορικῶν δεμάτων.

Π ο λ ω ν ί α

Βᾶρος τοῦ δέματος	Ἑθαφικὸν τέλος Πολωνίας	Ἑθαφικὸν τέλος Ἑλλάδος	Πρόσθετον τέλος
Χιλιόγραμμα	Centimes or		
1	60	60	20 centimes or
1—5	120	175	ἀνὰ χιλιόγραμμον καὶ ἀνὰ 100 χι- λιόμετρα.
5—10	200	275	
10—15	330	—	
15—20	430	—	

Ἑ λ λ ᾶ ς

Βᾶρος τοῦ δέματος	Χερσαῖον τέλος Ἑλλάδος	Χερσαῖον τέλος Πολωνίας	Πρόσθετο ν τέλος
Χιλιόγραμμα	Centimes or		20 centimes
1	60	60	ἀνὰ χιλιόγραμμον καὶ ἀνὰ 100 χι- λιόμετρα
1—5	175	120	
5—10	275	200	
10—15			
15—20			

3. Ἐκάστη τῶν δύο ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων κανονίζει, ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ἑταιρείας, τὸ διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν διὰ τῶν γραμμῶν τῆς τελευταίας ταύτης συνήθων ταχυδρο-
μικῶν ἀποστολῶν πρόσθετον τέλος.

4. Ἀπόστασις μεταξὺ τῶν ἀερολιμένων.

Warszawa — Θεσσαλονίκης 1850 χιλιόμετρα.

Lwow — Θεσσαλονίκης 1480 χιλιόμετρα.

Τὸ κατὰ μέσον ὅρον μῆκος τῶν ἐσωτερικῶν γραμμῶν Πολωνίας, τῆς διὰ Dantzig τοιαύτης συμπεριλαμβανομένης, εἶναι 400 χιλιόμετρα.

Τὸ κατὰ μέσον ὅρον μῆκος τῶν Ἑλληνικῶν γραμμῶν εἶναι ἐπίσης 400 χιλιόμετρα.

Ἐν Βαρσοβίᾳ τῇ 25 Ἰανουαρίου 1932.

ΔΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ταχυμείων καὶ Τηλεγρ. τῆς Πολωνικῆς Δημοκρατίας

Ἰπογραφή

CH. DRZEWIEAS

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΝΙΚΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

Ταχ. Τηλ. καὶ Τηλεγρ. τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

Ἰπογραφή

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ

Περὶ ὀρισμοῦ προσθέτων ἀεροπορικῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ἐπὶ τῶν διὰ Νότιον Ἀφρικὴν ἀεροπορικῶς μεταφερομένων ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας.

(Ἐφ. Κ. 102 τῆς 4 Ἀπριλίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4471 νόμου τοῦ 1930)52 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ διαμοιολογηθείσης Παγκοσμίου Ταχ. Συμβάσεως κλπ.», ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 3 παράγρ. 1, 4 καὶ 5 καὶ ἄρθρ. 11 παρ. II τῶν εἰς τὴν Σύμβασιν ταύτην διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν διὰ τῆς ἐναερίου ὁδοῦ μεταφορὰν ἐπιστολικῶν ταχυδρομείων.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας Ἰπουργῶν, καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Τὰ ἰσοδύναμα τῶν προσθέτων ἀεροπορικῶν ταχυδρομικῶν τελῶν.

α) Τῶν διὰ Βόρειον καὶ Νότιον Ροδέσιαν Ἀφρικῆς ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας ὀρίζονται εἰς δραχμὰς 10 ἀνὰ 10 γρ. βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν.

β) Τῶν διὰ Νότιον Ἀφρικὴν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας ὀρίζονται εἰς δραχμὰς 12 ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Χ. ΛΑΔΑΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΟ

Περὶ τροποποιήσεως τελῶν τηλεφωνικῶν προσκλήσεων
καὶ προειδοποιήσεων.

ΜΟΥΣΕΙΟ

(Ἐφ. Κ. 118 τῆς 16 Ἀπριλίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 23 καὶ 24 τοῦ Ν. 4275 «περὶ Τηλεφωνικῆς ἀνταποκρίσεως», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ. Τ. Τ., ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1) Ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1932 τὰ τέλη τῶν τηλεφωνικῶν προσκλήσεων καὶ τηλεφωνικῶν προειδοποιήσεων εἰσπράττονται κατ' ἀναλογίαν τοῦ τέλους τῆς συνδιαλέξεως, εἰς ἣν ἀναφέ-

ρονται, ἀπλῆς, ἐπείγουσας ἢ ὑπερεπείγουσας καὶ λογιζομένης πάντοτε ὡς διαρκείας μιᾶς χρονικῆς μονάδος.

2) Τὸ ποσοστὸν ὀρίζεται 15 ο)ο διὰ τὰς τηλεφωνικὰς προσκλήσεις καὶ 10 ο)ο διὰ τὰς τηλεφωνικὰς προειδοποιήσεις.

3) Τὸ κατὰ τὸν ἄνω ὑπολογισμὸν προκύπτον τέλος προσκλήσεως ἢ προειδοποιήσεως στρογγυλοποιεῖται εἰς ἀκέραιον πεντηκοντάλεπτον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Χ. ΛΑΔΑΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Περὶ ἐπισημάνσεως γραμματισσῶν Φαβιέρου καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1929 Δ. περὶ ἐπισημάνσεως γραμμῶν «Ναυαρίνου».

(Ἐφ. Κ. 118 τῆς 16 Ἀπριλίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 4581 «περὶ ταχ. ἀνταποκρίσεως» καὶ τὰ ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1929 καὶ 17 Σεπτεμβρίου 1929 Διατάγματα «περὶ ἄρσεως ἐκ τῆς κυκλοφορίας κτλ.» καὶ «περὶ ἐπισημάνσεως κτλ.», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας (ἀριθ. 99) 1932 τῆς 18 Φεβρουαρίου 1932, ἀπερχίσασμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ ἐπισημάνσεως κτλ.», ὀρισθεῖσα ἐπισημάνσις δύναται νὰ γίνῃ τυπογραφικῶς ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς, ὀρισθησομένης κοινῇ ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ὅπως κοινῇ ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τὰ ἀπόθετα γραμματόσημα τῶν τριῶν καὶ ἐξ δραχμῶν, ἀναμνηστικά τοῦ Φαβιέρου, ἐπισημανθῶσι διὰ grenat χρώματος καὶ διὰ τῶν λέξεων δρ. 1.50 τὰ τρίδραχμα καὶ δρ. 4 τὰ ἐξάδραχμα.

Ἡ ἐπισημάνσις γενήσεται τυπογραφικῶς ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς, κοινῇ ἀποφάσει τῶν δύο προμνησθέντων Ὑπουργῶν.

Ἡ δηλουμένη ἐπὶ τῶν γραμματосσήμων τούτων ἀρχικὴ ἀξία ἀκυροῦται.

Τὰ κακέκτυπα τῶν ἐπισημανθησομένων τούτων γραμματосσήμων θέλουσι καταστραφῆ παρὰ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς-συντασσομένου τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου τῆς καταστραφῆς.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Χ. ΛΑΔΑΣ

Περὶ ὀρισμοῦ προσθέτων ταχ. τελῶν ἐπὶ τῶν διὰ τῆς γραμμῆς τῆς Ἐταιρείας «Κ. Λ. Μ.» διαβιβαζομένων ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας.

(Ἐφ. Κ. 123 τῆς 21 Ἀπριλίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4471 Νόμου τοῦ 1930 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ τῇ 28 Ἰουνίου 1929 διομολογηθείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχ. Συμβάσεως καὶ τῶν Διεθνῶν Συμφωνιῶν κ. λ. π.» ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 1, 4 καὶ 5 τῶν προσηρητημένων εἰς τὴν Παγκόσμιον Ταχυδρομικὴν Σύμβασιν, διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐπιστολικοῦ Ταχυδρομείου διὰ τῆς ἐναερίου ὁδοῦ, προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἰσοδύναμα τῶν προσθέτων ταχ. τελῶν τῶν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας τῶν διαβιβαζομένων ἀποκλειστικῶς διὰ τῶν ἐξυπηρετούντων τὴν γραμμὴν Amsterdam — Bandoeng ἀεροπλάνων τῆς Ἐταιρείας «Κ. Λ. Μ.» ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως :

Ἐπὶ τῶν διὰ Ἰράκ. 3 δραχμ. ἀνὰ 10 γραμμάρια βάρους.

Ἐπὶ τῶν διὰ Περσίαν 4 δραχμ. ἀνὰ 10 γραμμ. βάρους.

Ἐπὶ τῶν διὰ Ἰνδίας 6 δραχμ. ἀνὰ 10 γραμμ. βάρους.

Ἐπὶ τῶν διὰ Σιάμ. 10 δραχμ. ἀνὰ 10 γραμμ. βάρους.

Ἐπὶ τῶν διὰ Ὀλλανδ. Ἰνδίας 12 δραχμ. ἀνὰ 10 γραμμάρια βάρους.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Χ. ΛΑΔΑΣ

Περὶ καθορισμοῦ τελῶν τῆς κινήτης ραδιοτηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως.

(Ἐφ. Κ. 141 τῆς 4 Μαΐου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 παραγρ. 3 τοῦ 4797 νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασάμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὸ παράκτιον τέλος ἐπὶ ραδιοτηλεγραφημάτων διαμειβομένων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ πλοίου διαπλέοντος Ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ Ἑλληνικοῦ Τηλεγραφείου μέσω Ἑλληνικοῦ Παρακτιίου Σταθμοῦ ὀρίζεται εἰς δραχμὰς δύο κατὰ λέξιν μὲ ἐλάχιστον ὄριον εἰσπράξεως τὸ τέλος δέκα λέξεων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐν ἄρθρῳ 2 παραγρ. 2 τοῦ εἰς τὴν Διεθνῆ Ραδιοτηλεγραφικὴν Σύμβασιν προσηρημένου προσθέτου Κανονισμοῦ ραδιοτηλεγραφικὸν τέλος ξηρᾶς, ὀρίζεται διὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς παρακτιίους σταθμοὺς εἰς 0.25 τοῦ χρυσοῦ φράγκου κατὰ λέξιν προκειμένου περὶ ραδιοτηλεγραφημάτων διαμειβομένων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Τηλεγραφείου καὶ πλοίου ξένης Ἐθνικότητος, διαπλέοντος Ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ εἰς 0.40 τοῦ χρυσοῦ φράγκου κατὰ λέξιν προκειμένου περὶ ραδιοτηλεγραφημάτων διαμειβομένων μεταξὺ οἰουδήποτε πλοίου (Ἑλληνικοῦ ἢ ξένου) διαπλέοντος Ἑλληνικὴν θάλασσαν καὶ τηλεγραφείου ξένης χώρας.

Εἰς τὸν Αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρξεται ἀπὸ 10ης Μαΐου 1932.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 27 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργός:
Χ. ΛΑΔΑΣ

Περὶ αὐξήσεως ταχυδρομικῶν τελῶν.

(Ἐφ. Κ. 150 τῆς 10 Μαΐου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 17 καὶ 53 τοῦ Νόμου 4581 «περὶ ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως», τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 5 Φεβρουαρίου 1930 Νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίνο κλπ.» ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 33 παρ. 1 τῆς παγκοσμίου ταχ. Συμβάσεως τῆς II παραγράφου τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου ὡς καὶ τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ Κανονισμοῦ ἐκτελέσεως αὐτῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπ' ἀρ. 256) 1932 ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου α' καὶ β' τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἀρθρου 17 τοῦ νόμου 4581 «περὶ ταχυδρ. ἀνταποκρίσεως» ὀριζόμενα τέλη αὐξάνονται ὡς ἀκολούθως :

Ἀπὸ γραμμ.	20 — 40	δραχ.	3
» »	40 — 60	»	4
» »	60 — 80	»	5
» »	80 — 100	»	6
» »	100 — 150	»	7
» »	150 — 200	»	8
» »	200 — 250	»	9
» »	250 — 300	»	10
» »	300 — 350	»	11
» »	350 — 400	»	12
» »	400 — 450	»	13
» »	450 — 500	»	14
» »	500 — 600	»	15
» »	600 — 700	»	16
» »	700 — 800	»	17
» »	800 — 900	»	18 καὶ
» »	900 — 1000	»	19.

Ἐξαιρετικῶς δι' ἐπιστολάς διευθυνομένας εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, κωμόπολιν ἢ συνοικισμόν, ἔνθα καὶ κατετέθησαν, κα-

ταβάλλεται τέλος μιᾶς δραχμῆς καὶ λεπτῶν πενήκοντα διὰ τὸ πρῶτον βάρος 20 γραμμαρίων.

Ἀπὸ γραμμ.	20 — 40	δραχ.	2.50
» »	40 — 60	»	3.50
» »	60 — 80	»	4.50
» »	80 — 100	»	5
» »	100 — 150	»	6
» »	150 — 200	»	7
» »	200 — 250	»	8
» »	250 — 300	»	9
» »	300 — 350	»	10
» »	350 — 400	»	11
» »	400 — 450	»	12
» »	450 — 500	»	12.50
» »	500 — 600	»	13
» »	600 — 700	»	13.50
» »	700 — 800	»	14
» »	800 — 900	»	14.50
» »	900 — 1000	»	15.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ὡς ἄνω Νόμου ὀριζόμενα καὶ κατωτέρω ἀναφερόμενα τέλη μεταβάλλονται ὡς ἔπεται.

Τὸ τέλος τῶν βραχειῶν ἐπιστολῶν ὀρίζεται εἰς δύο δραχμάς.

Τὰ ἀπλᾶ ἐπιστολικά δελτάρια ὑπόκεινται εἰς τέλος μιᾶς δραχμῆς καὶ λεπτῶν πενήκοντα.

Τὸ τέλος τοῦτο διπλασιάζεται διὰ τὰ μετ' ἀπαντήσεως πληρωμένης.

Ἐπιστολικά δελτάρια ἰδιωτικῆς κατασκευῆς εἰκονογραφημένα ἢ μὴ, ὑπόκεινται εἰς τέλος μιᾶς δραχμῆς καὶ πενήκοντα λεπτῶν. Τὸ τέλος τοῦτο μειοῦται διὰ τὰ εἰκονογραφημένα δελτάρια εἰς πενήκοντα λεπτά, ἐφ' ὅσον δὲν φέρουν σημειώσεις ἐπεχούσας τόπον ἐνεστώσης καὶ προσωρινῆς ἀλληλογραφίας, πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν ἐντύπων ἐπιτρεπομένων σημειώσεων, εἰς μίαν δὲ δραχμὴν ἐὰν ἐπὶ πλέον φέρωσι καὶ εὐχρηστίους, χαίρετιστηρίους κλπ. ἐκφράσεις μέχρι πέντε τὸ πολὺ λέξεων.

Ἐπισκεπτῆρια εἰς ἀνοικτοὺς φακέλλους ἄνευ λέξεων ἐπεχουσῶν θέσιν ἀλληλογραφίας πλὴν τῶν συγχαρητηρίων, συλ-

λυπητηρίων, εὐχῶν ἢ ἐκφράσεων χαιρετισμοῦ μέχρι πέντε τὸ πολὺ λέξεων ὑπόκεινται εἰς τέλος μιᾶς δραχμῆς.

Βιβλία, φωτογραφίαι ἐπὶ χαρτονίου, ταινίαι κινηματογραφικαὶ καὶ παντὸς εἶδους ἔντυπα μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὰς λοιπὰς εἰδικὰς κατηγορίας ἐντύπων ὑπόκεινται εἰς τέλος λεπτῶν πενήκοντα ἀνὰ 50 γραμμαρία.

Ἄρθρον 3.

Τὰ τέλη ἀποστολῆς τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμοιδομένων ταχ. δεμάτων ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως :

Μέχρι βάρους	1	χιλιογράμμου	δραχ.	10
»	2	»	»	15
»	3	»	»	20
»	4	»	»	25
»	5	»	»	30
»	6	»	»	35
»	7	»	»	40
»	8	»	»	45
»	9	»	»	50
»	10	»	»	55

Τὸ πενήκοντάλεπτον τέλος ἐπὶ τῆς ἐκδιδομένης ἀποδείξεως καταθέσεως καταργεῖται.

Τὸ τέλος κατεπειγούσης παραδόσεως ταχ. δεμάτων ὀρίζεται εἰς δραχ. δέκα.

Τὸ τέλος αἰτήσεως πληροφοριῶν εἰς δραχ. πέντε καὶ τὸ τέλος αἰτήσεως ἐπιστροφῆς καὶ ἀλλαγῆς διευθύνσεως ἴσον πρὸς τὸ τέλος ἀπλῆς συστημένης ἐπιστολῆς ἐσωτερικοῦ.

Ἄρθρον 4.

Τὰ εἰσπραττόμενα ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένων ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας ταχ. τέλη ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως :

1) Ἐπιστολαὶ μέχρι βάρους εἴκοσι γραμμαρίων δραχμαὶ πέντε. Διὰ πᾶσαν ἐπὶ πλεον μονάδα βάρους εἴκοσι γραμμαρίων κλάσματος αὐτῶν δραχμαὶ τρεῖς.

- 2) Ἀπλᾶ ταχ. δελτάρια δραχμαὶ τρεῖς.
- 3) Ἐντυπα, ἔγγραφα ὑποθέσεων καὶ δείγματα ἐμπορευμάτων δραχμαὶ μίᾳ ἀνὰ πενήντην γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν. Τὸ ἐλάχιστον τέλος τῶν ἐγγράφων ὑποθέσεων ὀρίζεται εἰς δραχμὰς πέντε, τὸ τῶν δειγμάτων ἐμπορευμάτων εἰς δραχμὰς δύο.
- 4) Ἀνάγλυφοι ἐκτυπώσεις πρὸς χρῆσιν τυφλῶν δραχμαὶ μίᾳ ἀνὰ χίλια γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.
- 5) Μικροδέματα δραχμαὶ τρεῖς ἀνὰ πενήντην ἢ κλάσμα αὐτῶν. Τὸ ἐλάχιστον τέλος τῶν μικροδεμάτων ὀρίζεται εἰς δραχμὰς δέκα.
- 6) Μόνιμον τέλος συστάσεως δραχμαὶ πέντε.
- 7) Εἰδικὸν τέλος ἐπείγοντος δραχμαὶ δέκα.
- 8) Βιβλιάρια ταυτότητος δραχμαὶ δέκα.
- 9) Ἀποδείξεις παραλαβῆς δραχμαὶ πέντε. Ὅμοιοι ζητούμεναι μεταγενεστέρως δραχμαὶ δέκα.
- 10) Μόνιμον τέλος αἰτήσεως πληροφοριῶν δραχμαὶ δέκα.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Μαΐου 1932. Ὡς πρὸς διὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος ἐξωτερικὰ τέλη τούτων ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1932.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑφυπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Χ. ΛΑΔΑΣ

Περί επιστρατεύσεως τῶν ὑπαλλήλων Τ. Τ. Τ.

(Ἐφ. Κ. 165 τῆς 19 Μαΐου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 325 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1914 Νόμου «περὶ μέτρων ἐξασφαλίσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος ἀναγκαιουσῶν μεταφορῶν καὶ τῆς δημοσίας τάξεως» μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ἑπουργῶν Συγκοινωνίας, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τίθεμεν εἰς ἐπιστρατεύσιν πάντα τοὺς εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἀνήκοντας ταχυδρομικοὺς, τηλεγραφικοὺς καὶ τηλεφωνικοὺς ὑπαλλήλους συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ Τ. Τ. Τ. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀπαλλαγέντων.

Ἀπαντες οὗτοι θέλουσι παραμείνει εἰς τὰς θέσεις των, διατιθέμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον στρατευόμενοι ὑπαλλήλοι ὑπέχονται εἰς τὴν στρατιωτικὴν δικαιοδοσίαν καὶ νομοθεσίαν ὑπέχοντες πάσας τὰς ἐκ ταύτης ἀπορροεύσας ὑποχρεώσεις καὶ καθήκοντα πρὸς ταῖς ὡς ἐκ τῆς ιδιότητός των ὡς ὑπαλλήλων τοιαύταις.

Ἐποπίπτοντες οὗτοι εἰς ἀξιόποινα παραπτώματα ἐπισύρουσι τὰς ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ Νόμου συνεπείας, ἐγκαταλείποντες δὲ τὴν θέσιν των κηρύσσονται λιποτάκται, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου προθεσμιῶν.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ἑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ἑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Χ. ΛΑΔΑΣ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Διατάγματος «περὶ ἐπιστρατεύσεως τῶν Ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.» τῆς 19ης Μαΐου 1932.

(Ἐφ. Κ. 209 τῆς 1 Ἰουλίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 325 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1914 νόμου «περὶ μέτρων ἐξασφαλίσεως τῶν εἰς τὸ Κράτος ἀναγκαιουσῶν μεταφορῶν καὶ τῆς δημοσίας τάξεως», μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συγκοινωνίας, Ναυτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Συμπληροῦμεν τὸ ἀπὸ 19ης Μαΐου 1932 «περὶ ἐπιστρατεύσεως τῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.» Διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 165 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως ὡς κάτωθι :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 συμπληροῦται ὡς ἐξῆς :

Οἱ ἐπιστρατευθέντες δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἄνω Διατάγματος ἀνήκουσιν εἰς ὁλόκληρον τὴν α' καὶ β' σειρὰν ἐφεδρείας τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς καὶ τοῦ Ναυτικοῦ δηλ. τῶν κλάσεων 1902—1930 συμπεριλαμβανομένης (γεννηθέντες ἀπὸ τοῦ ἔτους 1881 μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1910).

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος παραμένει ὡς ἔχει.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ὡς ἄνω ἐπιστρατευθέντες κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιστρατεύσεώς των, οὐδὲν δικαίωμα μισθοδοσίας ἢ ἄλλης τινὸς ἀπαιτήσεως ἔχουσι παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἢ Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 4.

Καθ' ὅτι ἀφορᾷ τὴν στρατιωτικὴν καὶ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν, οἱ βαθμοὶ τῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ., οὓς θὰ φέρωσιν οὗτοι ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας των ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς ἐξῆς ἐν τῷ στρατεύματι βαθμοῦς :

Α'. Ὑπαλληλικὸν προσωπικόν.

- 1) Διευθυντής : Συνταγματάρχης.
- 2) Διευθυντής Ὑπουργείου καὶ οἱ τούτῳ ἀντιστοίχως ἰσόβαθοι : Ἀντισυνταγματάρχης.
- 3) Τμηματάρχης α καὶ β καὶ τούτοις ἀντιστοίχως ἰσόβαθοι : Ταγματάρχης.
- 4) Εἰσηγητής καὶ οἱ τούτῳ ἀντιστοίχως ἰσόβαθοι : Λοχαγός.
- 5) Γραμματεὺς α καὶ οἱ τούτῳ ἀντιστοίχως ἰσόβαθοι : Ὑπολοχαγός.
- 6) Γραμματεὺς β καὶ οἱ τούτῳ ἀντιστοίχως ἰσόβαθοι : Ἀνθυπολοχαγός.
- 7) Ἀκόλουθοι καὶ γραφεῖς α' καὶ οἱ τούτοις ἀντιστοίχως ἰσόβαθοι : Ἀνθυπασπισταί.

Β'. Βοηθητικὸν καὶ κατώτερον προσωπικόν.

- 1) Ἀρχιταξιόνμοι—Ἀρχιτεχνῖται : Ἐπιλοχίαι.
 - 2) Ταξιόνμοι α καὶ β τάξεως, τεχνῖται α καὶ β τάξεως καὶ ἀρχιεργάται : Λοχίαι.
 - 3) Διανομεῖς καὶ συσκευασταί α καὶ β τάξεως, τεχνῖται γ τάξεως καὶ ἐργάται α τάξεως : Δεκανεῖς
 - 4) Ἐργάται β) τάξεως καὶ κάτω, διανομεῖς Τ.ΤΤ. γραφείων, ἀγροτικοὶ διανομεῖς καὶ λοιποὶ τεχνῖται : Στρατιῶται.
- Οἱ ὡς ἄνω ἐφεδροὶ φέρουσι, μερίμνη τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπιστρατεύσεώς των καὶ ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἔτι, βραχιόνιον κυανοῦ χρώματος, πλάτους 10 ἑκατοστών, ἐφ' οὗ διὰ λευκῆς λωρίδος σημειοῦνται τὰ γράμματα Σ.Υ. μεταξὺ τῶν ὁποίων παρεντίθεται τὸ ἐθνόσημον.

Κάτωθεν τούτων τοποθετοῦνται τὰ ἐνδεικτικὰ τοῦ βαθμοῦ ὡς ἐξῆς :

- Συνταγματάρχης : τρεῖς μεταλλικοὶ ἀστερίσκοι κίτρινοι.
Ἀντισυνταγματάρχης : δύο μεταλλικοὶ ἀστερίσκοι κίτρινοι.
Ταγματάρχης : εἷς μεταλλικὸς ἀστερίσκος κίτρινος.
Λοχαγός : τρεῖς μεταλλικοὶ ἀστερίσκοι λευκοί.
Ὑπολοχαγός : δύο μεταλλικοὶ ἀστερίσκοι λευκοί.
Ἀνθυπολοχαγός : εἷς μεταλλικὸς ἀστερίσκος λευκός.
Ἀνθυπασπιστής : τέσσαρες κατακόρυφοι λευκαὶ ταινίαι.
Ἐπιλοχίαι : τρεῖς κατακόρυφοι λευκαὶ ταινίαι.
Λοχίαι : δύο κατακόρυφοι λευκαὶ ταινίαι.
Δεκανεῖς : μία κατακόρυφος λευκὴ ταινία.

Τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας θὰ κανονίσῃ τὰς λεπτομερεῖας τῶν ἄνω ἐνδεικτικῶν τοῦ βαθμοῦ.

Εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Ὑπουργοῦς, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῆ 27 Ἰουνίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Α. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

Ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ

Περὶ ἐπισημάνσεως γραμματισσῶν «Φαβιέρου»
(«Ναυαρίνου»).

(Ἐφ. Κ. 222 τῆς 13 Ἰουλίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 4581 «περὶ ταχ. ἀνταποκρίσεως» προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.
Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἀπόθετα γραμματισσῆμα τῶν τριῶν δραχμῶν ἀναμνηστικὰ «Φαβιέρου» ὡς καὶ τὰ τοιαῦτα ἀναμνηστικὰ «Ναυαρίνου» δύο τύπων Κόνδριγκτων, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐπισημανθῶσι διὰ χρώματος grenat καὶ διὰ τῶν λέξεων δραχ. δύο (2).

Ἡ ἐπισημάνσις γενήσεται τυπογραφικῶς ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ὀρισθησομένης κοινῇ ἀποφάσει τῶν δύο προμνησθέντων Ὑπουργῶν.

Ἡ δηλουμένη ἐπὶ τῶν γραμματισσῶν τούτων ἀρχικὴ ἀξία, ἀκυροῦται.

Τὰ κακέκτυπα τῶν ἐπισημανθησομένων τούτων γραμματοσήμεων θέλουσι καταστραφεῖ παρὰ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς, συντασσομένου τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου τῆς καταστροφῆς.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 5 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν Π. ΕΥΡΥΠΑΙΟΣ Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ



Περὶ ὀρίσμου ἰσοδύναμων τελῶν δεμάτων καὶ ἀνωτάτου ὄριου τελῶν ἀποθηκεύσεως.

(Ἐφ. Κ. 225 τῆς 16 Ἰουλίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4471 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ διομολογηθείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχ. Συμβάσεως καὶ τῶν Διεθνῶν Συμφωνιῶν», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἰσοδύναμα εἰς δραχμὰς τῶν εἰς χρυσὸν καθοριζομένων ἐν τῇ διεθνῇ συμφωνίᾳ περὶ δεμάτων τελῶν ἀποστολῆς ὀρίζομεν ἐπὶ τῇ βᾶσει τιμῆς 28 δρ.=1 χρ. φράγκου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν εἰσπραττομένων τελῶν ἀποθηκεύσεως ὀρίζομεν κατὰ δέμα εἰς δραχμὰς ἐνενήκοντα.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀντιθέμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκαλείᾳ τῇ 8 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑφυπουργὸς
Π. ΕΥΡΥΠΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Ὑφυπουργὸς
Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ



ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
Περὶ ὀρισμοῦ ἰσοδυνάμων τελῶν εἰς χρυσὸν
ἐξωτερικῶν δεμάτων κλπ.

(Ἐφ. Κ. 225 τῆς 16 Ἰουλίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4471 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ διομολογηθείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχ. Συμβάσεως καὶ τῶν Διεθνῶν Συμφωνιῶν», προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἰσοδύναμα εἰς δραχμὰς τῶν εἰς χρυσὸν καθοριζομένων ἐν τῇ διεθνείᾳ συμφωνίᾳ περὶ δεμάτων τελῶν ὀρίζομεν ἐπὶ τῇ βάσει τιμῆς: 24 δραχμαὶ=1 χρ. φράγκον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 9 τῆς Συμφωνίας περὶ δεμάτων τέλος ἐκτελωνισμοῦ (συσκευῆς) ὀρίζομεν εἰς δραχμὰς 7,50.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 8 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑπουργὸς

Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Ὑπουργὸς

Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ



ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1932 Διατάγματος «περὶ μειώσεως τελῶν διὰ τινὰς κατηγορίας συνήθων τηλεγραφημάτων.

(Ἐφ. Κ. 254 τῆς 8 Αὐγούστου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Ν. 4277 «περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ καὶ σύμφωνα γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Τροποποιῶμεν τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1932 «περὶ μειώσεως τελῶν διὰ τινὰς κατηγορίας συνήθων τηλεγραφημάτων» ὡς ἔπεται:

«Τὰ ἀποκλειστικῶς εἰς σαφῆ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν συντεταγμένα ἐσωτερικὰ ἐν γένει τηλεγραφήματα τὰ κατατιθέμενα κατὰ τὰς Κυριακὰς καθὼς καὶ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας ἐκάστης ἡμέρας (10 μ. μ.—7 π. μ.) ὑπόκεινται εἰς τέλη 50 λεπτῶν δι' ἐκάστην διατιμωμένην λέξιν, πλὴν τοῦ παγίου τέλους ἐκ μιᾶς δραχμῆς, μὲ ἐλάχιστον εἰσπρακτέον τέλος 14 λέξεων».

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 29 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Περὶ καθορισμοῦ νέων προσθέτων ταχ. τελῶν.

(Ἐφ. Κ. 256 τῆς 9 Αὐγούστου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4471 Ν. τοῦ 1930 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ τῇ 28 Ἰουνίου 1929 διομολογηθείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχ. Συμβάσεως καὶ τῶν Διεθνῶν Συμφωνιῶν κλπ.», ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 4 καὶ 5 τῶν προσηρητημένων εἰς τὴν Παγκόσμιον Ταχ. Σύμβασιν Διατάξεων ἀφορώσων τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐπιστολικοῦ ταχυδρομείου διὰ τῆς ἐναερίου ὁδοῦ.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ πρόσθετα ἀερ. ταχ. τέλη ἐπὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ ἐξωτερικὸν μεταφερομένων ἀεροπ. ἀντικειμένων ἀλλ)φίας ὀρίζεται ὡς ἀκολουθῶς :

Δραχμαὶ πέντε ἀνὰ 10 γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν ἐπὶ τῶν δι' Ἀλβανίαν, Ρουμανίαν, Ἰταλίαν, Οὐγγαρίαν, Τσεχοσλοβακίαν, Πολωνίαν, Ὀλλανδίαν, Καστελλόριζον, Κύπρον, Ρόδον, Παλαιστίνην, Γιουγκοσλαβίαν, Βουλγαρίαν, Γερμανίαν, Γαλλίαν, Βέλγιον, Ἑλβετίαν, Ἀγγλίαν, Ἄνω καὶ Κάτω Αἴγυπτον, Αὐστρίαν.

Δραχμαὶ ὀκτὼ ἐπὶ τῶν δι' Ἰράκ ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμαὶ ἐννέα ἐπὶ τῶν διὰ Συρίαν καὶ Σουδάν ἀνὰ τὴν ἰδίαν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμαὶ ἑνδεκα ἐπὶ τῶν διὰ Περσίαν ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμαὶ 15 ἐπὶ τῶν δι' Ἰνδίας μέχρι Karachi καὶ δραχμαὶ 17 ἐπὶ τῶν μέχρι Delhi ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμαὶ δέκα τέσσαρες ἐπὶ τῶν διὰ Kenya, Uganda D' Tanqanika Ἀνατ. Ἀφρικῆς ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμαὶ δέκα ἐπτὰ ἐπὶ τῶν διὰ Νότιον καὶ Βόρειον Ροδεσίαν.

Δραχμαὶ εἴκοσι μία ἐπὶ τῶν διὰ Σιάμ.

Δραχμαὶ εἴκοσι πέντε ἐπὶ τῶν δι' Ἰνδοκίναν.

Δραχμαὶ εἴκοσι μία ἐπὶ τῶν δι' Ὀλλανδικὰς Ἰνδίας καὶ Νότιον Ἀφρικὴν.

Δραχμαὶ εἴκοσιν ἐπτὰ ἐπὶ τῶν διὰ Νοτιοδυτικὴν Ἀφρικὴν ἀνὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμαὶ πεντήκοντα ἀνὰ 5 γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν ἐπὶ τῶν διὰ Βραζιλίαν ἐπιστολῶν καὶ ἐπιστολικῶν Δελταρίων καὶ δραχ. ἐνενήκοντα ἀνὰ 50 γραμμάρια βάρους ἢ κλάσματος αὐτῶν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων ἀλλ)φίας.

Δραχμαὶ πεντήκοντα ὀκτὼ ἐπὶ τῶν δι' Οὐραγουάην, Ἀργεντινὴν, Χιλὴν καὶ λοιπὰς χώρας Νοτίου Ἀμερικῆς ἐπιστολῶν

ἀνά πέντε γραμμάρια βάρους καὶ ἐπιστολικῶν δελταρίων καὶ εἰς δραχ. ἑκατὸν πέντε ἀνά 50 γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων ἀλλ)φίας.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶν προγενέστερον διάταγμα καθορίζον πρόσθετα ἀερ. ταχ. τέλη ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀεροπορικῶς διαδιδραζομένων ἀντικειμένων ἀλλ)φίας.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῆ 29 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑφυπουργὸς
Π. ΕΥΡΥΠΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Ὑφυπουργὸς
Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Περὶ καθορισμοῦ τελῶν τῆς Κινητῆς ραδιοτηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως.

(Ἐφ. Κ. 256 τῆς 9 Αὐγέστου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 15 παράγραφος 3 τοῦ 4797 νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ Ραδιοτηλεφωνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ τέλος πλοίου ἐπὶ ραδιοτηλεγραφημάτων διαμειβομένων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ πλοίου διαπλέοντος Ἑλληνικᾶς θαλάσσης καὶ Ἑλληνικοῦ Τηλεγραφείου μέσῳ Ἑλληνικοῦ παρακτίου σταθμοῦ ὀρίζεται εἰς δραχμὰς δύο κατὰ λέξιν, μὲ ἐλάχιστον ὄριον εἰσπράξεως τὸ τέλος 10 λέξεων.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐν ἄρθρῳ 2 παράγραφος 2 τοῦ εἰς τὴν Διεθνή Ραδιοτηλικὴν Σύμβασιν προσηρημένου προσθέτου Κανονισμοῦ ραδιοτηλεγραφικὸν τέλος πλοίου ὀρίζεται εἰς 0,30 τοῦ χρυσοῦ φράγκου κατὰ λέξιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὔτινος ἡ ἰσχὺς ἀρξεται ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1932.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 29 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ
ΦΙΛΟΤΕΛΕΜΑΤΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Περὶ διαρρυθμίσεως τελῶν ἐπιταγῶν ἐσωτερικοῦ.

(Ἐφ. Κ. 272 τῆς 22 Αὐγούστου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 18)9)26 Ν. Δ. περὶ ἐπιταγῶν κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 3500, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ μετὰ γνώμην ὑπ' ἀριθ. 454 ἐ. ἑ. τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὰ τέλη τῶν ἐπιταγῶν ἐσωτερικοῦ ὀρίζονται ὡς ἐξῆς :

α') Διὰ τὰς πρώτας ἑκατὸν δραχμὰς ἐκάστης ἐκδιδομένης ἐπιταγῆς εἰσπράττεται τέλος δραχμῶν τρεῖς.

β') Ἀπὸ 101—1000 δραχμῶν εἰσπράττεται τέλος δραχμῆς μιᾶς ἀνὰ 100 δραχμὰς ἢ κλάσμα αὐτῶν.

γ') Ἀπὸ 1001—5000 δραχμῶν εἰσπράττεται τέλος δραχμῆς μιᾶς καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ ἀνὰ 200 δραχμὰς ἢ κλάσμα αὐτῶν.

δ') Ἀπὸ 5.001—10.000 δραχμῶν εἰσπράττεται τέλος δραχμῶν πέντε ἀνὰ χιλιάς δραχμὰς ἢ κλάσμα αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ λοιπὰ τέλη τὰ ἀφορῶντα τὰς ἐπιταγὰς ὀρίζονται ὡς ἐξῆς :

Διὰ τὴν κατ' οἶκον πληρωμὴν δραχμῶν δύο, διὰ τὴν ἀπόδειξιν περὶ ἐξοφλήσεως ἐπιταγῆς, διὰ τὰς αἰτήσεις ἀναστολῆς πληρωμῆς, ἀλλαγῆς τῆς διευθύνσεως ἢ μεταβολῆς τῆς ὄψεως ἐπιταγῆς ἢ ἀλλαγῆς γραφείου προορισμοῦ, καὶ αἰτήσεως πληροφοριῶν περὶ τῆς τύχης ἐπιταγῶν δραχμῶν πέντε.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 9 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Σ. ΓΟΝΑΤΑΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, Σ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ,
Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ, Ι. ΒΑΛΛΑΔΑΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΥΟΥ,
Λ. ΜΑΚΚΑΣ, Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Λ.
ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

*Περὶ καταργήσεως Ταμείου τηλεφών. συγκοινωνιῶν
Πρεβέζης.*

(Ἐφ. Κ. 282 τῆς 27 Αὐγούστου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 4355 προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ στηριζομένη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 πρακτικὸν τῆς 25 Μαΐου 1930 τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Τηλεφών. Συγκοινωνιῶν Πρεβέζης, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Καταργοῦμεν τὸ Ταμεῖον Τηλεφών. Συγκοινωνιῶν Πρεβέζης καὶ ὑπάγομεν τὴν παρ' αὐτοῦ ἐξυπηρετουμένην περιφέρειαν εἰς τὸ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἡπείρου λειτουργοῦν Ταμεῖον Τηλεφωνικῶν Συγκοινωνιῶν Ἡπείρου, εἰς ὃ πρότερον ἀνήκε καὶ εἰς ὃ περιέρχεται καὶ ἡ περιουσία τοῦ καταργουμένου τούτου Ταμείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 20 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ' ἄρ. 1. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ' ἄρ. 2. ΕΥΡΥΠΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφ' ἄρ. Α. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

Περὶ ἀδείσεως ταχ. τελῶν Ἐσωτερικοῦ καὶ Ἐξωτερικοῦ.

(Ἐφ. Κ. 286 τῆς 30 Αὐγούστου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 53 τοῦ περὶ «ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως» νόμου 4581 τῆς 28)30 Ἀπριλίου 1930 (132),

τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 5) 20 Φεβρουαρίου 1930 (52) νόμου 4471 ἀπερὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ τῇ 28 Ἰουνίου 1929 διομολογηθείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως καὶ τῶν Διεθνῶν Συμφωνιῶν περὶ δεδηλωμένων ἀξιῶν δεμάτων καὶ ἐπιταγῶν κλπ.» ὡς καὶ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 παρ. 1 τῆς διὰ τοῦ νόμου τούτου κυρωθείσης Παγκοσμίου Ταχυδρομικῆς Συμβάσεως τῆς II παραγράφου τοῦ τελικοῦ πρωτοκόλλου, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου II τοῦ κανονισμοῦ ἐκτελέσεως αὐτῆς, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἑπιχειρηματικοῦ Συμβουλίου, καὶ κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 541) 1932 πράξεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἑπιχειρηματιῶν, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ εἰσπραττόμενα ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένων ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας ταχ. τέλη ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως:

1) Ἐπιστολαὶ μέχρι βάρους εἴκοσι (20) γραμμαρίων, δραχ. μᾶς 7.

Διὰ πᾶσαν ἐπὶ πλέον μονάδα βάρους 20 γραμμάρια ἢ κλάσματος αὐτῶν, δραχ. 4.20.

2) Ἀπλᾶ ταχ. δελτάρια, δραχ. 4.20.

3) Ἐντυπα, ἔγγραφα ὑποθέσεων καὶ δείγματα ἐμπορευμάτων δραχ. 1.40 ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

Τὸ ἐλάχιστον τέλος τῶν ἐγγράφων ὑποθέσεων ὀρίζεται εἰς δραχ. 7 τὸ δὲ τῶν δειγμάτων εἰς δραχ. 2.80.

4) Ἀνάγλυφοι ἐντυπώσεις πρὸς χρῆσιν τυφλῶν δραχμᾶς 1.40 ἀνὰ χίλια γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν.

5) Μικροδέματα δραχ. 4.20 ἀνὰ 50 γραμμάρια ἢ κλάσμα αὐτῶν. Τὸ ἐλάχιστον τέλος τῶν μικροδεμάτων ὀρίζεται εἰς δραχμᾶς 14.

6) μόνιμον τέλος συστάσεως δραχμᾶς 7.

7) εἰδικὸν τέλος ἐπείγοντος δραχ. 14.

8) βιβλιάρια ταυτότητος δραχ. 14.

9) ἀποδείξεις παραλαβῆς δραχ. 7. Ὅμοιοι ζητούμενοι μεταγενεστέρως δραχ. 14.

10) Μόνιμον τέλος αἰτήσεως πληροφοριῶν δραχ. 14.

Ἄρθρον 2.

Τὸ εἰδικὸν τέλος ἀντικαταβολῆς ταχ. δεμάτων ἐσωτερικοῦ ἀυξάνεται εἰς δραχ. πέντε, τὰ δ' ἐν ἄρθρῳ 20 τοῦ νόμου 4521 τέλος εἰδοποιητηρίου ἐξωτερικοῦ ἀυξάνεται εἰς δραχμάς 2.50.

Ἄρθρον 3.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν σχετικὴν ὑπ' ἀριθ. 25 διάταξιν τοῦ πτεμβρίου 1932.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 27 Αὐγούστου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Ὑφυπουργῶς
Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Ὑφυπουργῶς
Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Περὶ τῶν ἐπὶ τῶν Ταχ. Ταμειυτηρίων χορηγουμένων εἰς ὑπαλλήλους Τ.Τ.Τ. Δανείων.

(Ἐφ. Κ. 329 τῆς 17 Σεπτεμβρίου 1932).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 5574 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Νόμου 3496 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ Ταχ. Ταμειυτηρίου δανείων εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. 584)1932 προτάσει τοῦ ὑμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸ Ταχ. Ταμειυτήριον ἢ ἐκ τῶν ἀποθεμάτων του χορηγήσεις δανείων εἰς τὸ Προσωπικὸν τῆς Τ.Τ. Τ. ὑπηρεσίας ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ περιορισμούς.

Α) Δάνεια χορηγοῦνται μόνον εἰς τὸ μόνιμον Προσωπικὸν τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας τὸ ἐκπληρώσαν τὰς στρατιωτικὰς αὐτοῦ ὑποχρεώσεις.

Β) Τὸ δάνειον ἐξοφλούμενον διὰ μηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων παρακρατούμενων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ταμείου Πληρωμῆς τοῦ μισθοῦ, ἀποσβέννυται ἐντὸς τῶν κάτωθι χρονικῶν ὀρίων :

α) ἐὰν ἀντιπροσωπεύη ποσὸν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός, ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἤτοι 48 δόσεις.

β) ἐὰν ἀντιπροσωπεύη τὸ ποσὸν ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν, ἤτοι 48 δόσεις.

γ) ἐὰν ἀντιπροσωπεύη τὸ ποσὸν ἀποδοχῶν τεσσάρων μηνῶν ἐντὸς πέντε ἐτῶν, ἤτοι εἰς 60 δόσεις.

δ) ἐὰν ἀντιπροσωπεύη τὸ ποσὸν ἀποδοχῶν πέντε μηνῶν, ἐντὸς ἕξι ἐτῶν, ἤτοι εἰς 27 δόσεις.

ε) ἐὰν ἀντιπροσωπεύη τὸ ποσὸν ἀποδοχῶν ἕξι μηνῶν, ἐντὸς ἕξι ἐτῶν, ἤτοι εἰς 72 δόσεις.

Ἐὰν δὲν ἀντιστοιχῇ ἀκριβῶς πρὸς τὸ ποσὸν ἀκεραίου ἢ ἀκεραίων μηνῶν ἐντὸς χρόνου προσδιοριζομένου εἰς τὰ ἀνωτέρω ὅρια.

Ὁ ὑπάλληλος δύναται νὰ αἰτῆται τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου καὶ διὰ μεγαλύτερων ἴσων πάντοτε τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ἐπίσης δύναται νὰ αἰτῆται τὴν μερικὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου ἐφ' ὅσον ἔχει καταβάλλῃ 18 ἢ 36 τοῦλάχιστον μηνιαίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις κατὰ τοὺς ὁρισμούς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος, καταβάλλων τοῦλάχιστον τὸ 1)3 τοῦ μὴ ἐξοφληθέντος ποσοῦ, ἐκδιδομένου νέου δανείου.

Γ) Τὰ ποσὰ τῶν δανείων χορηγοῦνται ὡς ἐξῆς :

Εἰς ὑπαλλήλους ἔχοντας κάτω τῶν πέντε ἐτῶν πραγματικὴν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίαν δὲν χορηγῆται δάνειον.

Εἰς τοὺς ἔχοντας 5—6 ἐτῶν πραγματικὴν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίαν δύναται νὰ χορηγηθῇ δάνειον ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνός.

Εἰς τοὺς ἔχοντας ἄνω τῶν ἕξ καὶ ὀλιγώτερον τῶν 8 πραγματικὴν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίαν δύναται νὰ χορηγηθῇ δάνειον ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν.

Εἰς τοὺς ἔχοντας ἄνω τῶν 8 ἐτῶν καὶ ὀλιγώτερον τῶν 10 ἐτῶν πραγματικὴν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίαν δύναται νὰ χορηγηθῇ δάνειον ἀποδοχῶν τεσσάρων μηνῶν.

Εἰς τοὺς ἔχοντας ἄνω τῶν 10 καὶ ὀλιγώτερον τῶν 15 ἐτῶν πραγματικὴν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίαν δύναται νὰ χορηγηθῇ δάνειον ἀποδοχῶν πέντε μηνῶν.

Εἰς τοὺς ἔχοντας ἄνω τῶν 15 ἐτῶν πραγματικὴν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίαν δύναται νὰ χορηγηθῇ δάνειον ἀποδοχῶν ἕξ μηνῶν.

Κατὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ χορηγητέου ποσοῦ κλάσματα χιλιάδος μικρότερα μὲν τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει μεγαλύτερα δὲ τούτου ὑπολογίζονται εἰς ἀκεραίαν χιλιάδα.

Ἄρθρον 2.

Ὁ βουλόμενος κατὰ τ' ἀνωτέρω ὅπως συνάψη δάνειον ὀφείλη νὰ ὑποβάλλῃ ἱεραρχικῶς πρὸς τὸ Τμήμα Ταχ. Ταμειουτηρίου (Γραφεῖον Δανείων) οἵτινες δεόν νὰ δικαιολογοῦσι ἀπολύτως καὶ ἐξηκριβωμένως ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας σχετικὴν αἴτησιν (κατὰ τὸ ὑπόδειγμα) χαρτοσημασμένην ἢ συμπληροῖ καταλλήλως προσδιορίζων κατὰ τ' ἀνωτέρω τὸ αἰτούμενον ποσὸν καὶ ἐκθέτων τοὺς λόγους δι' οὓς ζητεῖ δάνειον.

Ἡ ἀνωτέρω αἴτησις συνοδεύεται ἀπαραιτήτως ὑπὸ τῶν κάτωθι στοιχείων βάσει τῶν ὁποίων ἔχει συμπληρωθῆ.

1) ἀντίγραφον τοῦ ἀρχικοῦ διορισμοῦ τοῦ αἰτουῦντος ἐν τῇ Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίᾳ ἃν ἐμεσολάβησεν ἀπόλυσις, ἀντίγραφον καὶ ταύτης ὡς καὶ τοῦ ἀναδιορισμοῦ.

Ἐπὶ προϋπηρεσίας ὡς ἐκτάκτου ἂν αὕτη ἐλογίσθη ὡς χρόνος ὑπηρεσίας, ἀντίγραφον σχετικῆς διαταγῆς ἂν δὲ μὴ ἀντίγραφον μονιμοποιήσεως του. Ταῦτα βεβαιωμένα παρὰ τοῦ ἀμέσως προΐσταμένου τοῦ αἰτουῦντος.

2. Πιστοποιήσεως τοῦ Προΐσταμένου τοῦ αἰτουῦντος ὅτι οὐδεὶς λόγος ἀπολύσεως, βαρείας τιμωρίας, ἢ παραιτήσεως ὑφίσταται, ὅτι ὁ αἰτῶν ἔχει ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις καὶ ἂν συντρέχῃ οὐσιώδης λόγος πρὸς χορήγησιν τοῦ δανείου. Πᾶσα αἴτησις θεωρεῖται διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐγγρα-

φάς, συμφώνως τοῖς συνημμένοις αὐτῇ στοιχείοις παρὰ τῶν Γ.Τ. Διευθύνσεων ἢ τῶν προϊσταμένων ἀνεξαρτήτων ὑπηρεσιῶν.

Τὸ θῆλυ προσωπικὸν συνυποβάλλει καὶ ἐγγυοδοτικὴν ἐπιτολὴν ἄρρενος ὑπαλλήλου περὶ ἀναλήψεως ὑποχρέωσης ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως τῆς ὑπηρεσίας κλπ.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐγγυόμενος δεόν νὰ ἔχη ὑπερδευκατεῖ Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίαν καὶ ἐγγυᾶται μόνον διὰ μίαν ὀφειλέτιδα.

Ἡ αἴτησις αὕτη τίθεται ὑπ' ὄψει τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων, τὸ ὁποῖον ἐλέγχον ταύτην ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεως καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ χορηγητέου δανείου.

Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ὀρίσῃ τετραμελῆ ἐπιτροπὴν, ἐκ τοῦ Τμηματάρχου Ταχ. Ταμιευτηρίων, τοῦ ἀρχιλογιστοῦ, τοῦ Ταμίου καὶ τοῦ Προισταμένου τοῦ Γραφείου δανείων, ἥτις ἀντ' αὐτοῦ ἐλέγχει τὰς αἰτήσεις κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Ἄρθρον 3.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς αἰτήσεως συντάσσεται συμφωνητικὸν (ὁμολόγον) ἀναγράφον τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ βαθμὸν τοῦ δανειζομένου, τὸ ποσὸν τοῦ δανείου, καὶ τὸ ποσὸν τῆς κατὰ μῆνα παρακρατητέας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως ὅπερ ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ Τμηματάρχου καὶ Ἀρχιλογιστοῦ τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων ἀποστέλλεται εἰς διπλοῦν καὶ δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν προϊσταμένην τοῦ ὑπαλλήλου ἀρχὴν, συγχρόνως δὲ ἐντέλλεται ἀρμοδίως ὁ Ταμίας τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων νὰ ἐμβάσῃ διὰ ταχ. ἐπιταγῆς τὸ ποσὸν τοῦ δανείου εἰς διαταγὴν τῆς αὐτῆς ἀρχῆς.

Ἡ λαμβάνουσα ταῦτα προϊσταμένη ἀρχή, παραδίδει τὸ ποσὸν εἰς τὸν δανειοῦχον ὑπάλληλον ἀφοῦ προηγουμένως ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ὑπογραφὴν του εἰς διπλοῦν ὁμολόγου καὶ θεωρήσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς καὶ σφραγίδος τῆς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὀφειλέτου.

Τὸ ὁμολόγον ἐπιστρέφεται ἀμέσως πρὸς τὸ Τμήμα Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων (Γραφεῖον Δανείων) χαρτοσημασμένον διὰ τοῦ νομίμου τέλους τὸ δὲ ἀντίγραφον παραδίδεται πρὸς τὸν ὀφειλέτην ὅστις εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς παρυσιάζῃ τοῦτο πρὸς τὸν μισθοδοτοῦντα Ταμίαν ἵνα οἷτος ἀ-

ναγράψη ἐκ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς ἀριθμητικῶς καὶ βεβαιώσῃ διὰ τῆς ὑπογραφῆς του τὴν εἴσπραξιν τῆς μηνιαίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως.

Ἄμα τῇ μισθοδοσίᾳ οἱ ἐνεργοῦντες ταύτην λογισταὶ ἢ Ταμίαι ἀποστέλλουσι πάραυτα μέσφ τῶν οἰκείων Τ. Τ. Διευθύνσεων πρὸς τὸ Τμῆμα Ταχ. Ταμειυτηρίων (Γραφ. Δανείων) τὰ παρακρατούμενα ποσὰ μετ' ἐντύπου, καθ' ὑπόδειγμα, πίνακος, ἀναγράφοντος κατ' αὐξουσάν σειράν ὁμολόγου ἀναλυτικῶς τὸ ὀνοματεπώνυμον τῶν ὀφειλετῶν, τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὁμολόγου, τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐξοφλουμένης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως καὶ τ' ἀναλογοῦντα ἐκάστη ποσά.

Ἐν περιπτώσει καθυστέρήσεως τοκοχρεωλυτικῆς τινος δόσεως ἢ τῶν παρακρατουμένων ποσῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου προϊστάμενου, λογιστοῦ ἢ Ταμίου πέραν τῆς 1ης ἐκάστου ἐπομένου μηνὸς εἰς τρόπον ὅστε ἰεραρχικῶς τῇ 5ῃ ἐκάστου ἐπομένου μηνὸς νὰ μὴ ἔχῃσι περιέλθῃ εἰς τὸ Τμῆμα Ταχυδρομικοῦ Ταμειυτηρίου, πλὴν τῆς πειθαρχικῆς τιμωρίας τοῦ ὑπευθύνου, καταλογίζεται καὶ τόκος ὑπερημερίας 9 ο)ο διὰ τὰς πέραν ταύτης ἡμέρας.

Αἱ Τ. Τ. Διευθύνσεις ἐπιμελοῦνται τῆς συγκεντρώσεως τῶν πινάκων τῶν Γραφείων τῆς Περιφέρειᾶς των καὶ ἐλέγχουσιν ἂν ὄσι ἐπ' αὐτῶν προσηρημέναί αἱ σχετικαὶ ἐπιταγαὶ καὶ προλαμβάνουσι τυχὸν τυπικὰς ἑλλείψεις ὑποβάλλωσι κατὰ τ' ἀνωτέρω δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ Τμῆμα Ταχυδρομικῶν Ταμειυτηρίων (Γραφ. Δανείων) τούτου αἰτιολογοῦσαι πᾶσαν τυχὸν παράλειψιν ἢ καθυστέρησιν καὶ ἀναφέρουσι τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνέργειάν των.

Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία δανείων συγκεντροῦσα τὰς οὕτω περιερχομένας αὐτῇ ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς ἄς παραδίδει πρὸς εἴσπραξιν εἰς τὸν Ταμίαν Ταχυδρομικῶν Ταμειυτηρίων ἐντελλόμενον ἀρμοδίως.

Ἄρθρον 4.

Ἀναεώσεις χορηγοῦνται μόνον μετὰ τὴν κανονικὴν συμπλήρωσιν, προκειμένου μὲν περὶ δανείων μέχρι 48 δόσεων 20 τοῦλάχιστον μηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, προκειμένου δὲ περὶ δανείων μέχρι 72 δόσεων μετὰ τὴν κανονικὴν κατα-

βολήν τοῦλάχιστον 36 μηνιαίων κανονικῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, ἀπαγορευομένης τῆς ἐνωρίτερον ἀνανεώσεως ἢ πληρωμῆς τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ αἰτῶν, ἐπιμελεία τοῦ προϊσταμένου του, ἀναγράφει ἐν ἐπικεφαλίδι τῆς αἰτήσεως τὰ ἑξῆς: «Ἀνανεώσις τοῦ ὑπ' ἀριθ. δανείου οὗτινος ἔχωσι καταβληθῆ ἄσται. δόσεις». Ἐὰν ὅμως δὲν πρόκειται περὶ ἀνανεώσεως ἐν τῇ ἐπικεφαλίδι τῆς αἰτήσεως ἀναγράφεται πάντοτε ἢ ἐνδείξις «νέον δάνειον» ὑπ' εὐθύνην τοῦ προϊσταμένου.

Ἄρθρον 5.

Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας, συστηματικῆς καθυστερήσεως ἐξοφλήσεων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων, πειθαρχικῆς τιμωρίας, ἢ παραπομπῆς εἰς τὴν δικαιοσύνην ὀφειλέτου τινος ὑπαλλήλου, ἢ προϊσταμένη του ὑπηρεσία λαμβάνει προληπτικῶς πᾶν μέτρον πρὸς πρόληψιν ζημίας τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου.

Προϋπαρχουσῶν τῶν ἀνωμαλιῶν τούτων ἡ ὑπηρεσία ἀρνεῖται τὴν χορήγησιν νέου δανείου.

Τὸ Τμήμα Προσωπικοῦ ὑποχρεοῦται νὰ κοινοποιῇ πρὸς τὸ Τμήμα Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου πᾶσαν ἀπόλυσιν ἐκ τοῦ ὑπαλληλικοῦ ἢ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ. Κ Ο

Ὡσαύτως ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ παντὸς ὀφειλέτου ὑποχρεοῦται ν' ἀναφέρῃ πρὸς τὸ ἴδιον Τμήμα (Γραφεῖον Δανείων) πᾶσαν ὑπηρεσιακὴν μεταβολὴν ὀφειλέτου (ἤτοι ἀπόλυσιν, θάνατον, παραίτησιν, μετάθεσιν) καὶ νὰ γνωρίζῃ ἀμέσως ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὴν νέαν ἀρχὴν παρ' ἣ μετατίθεται ὁ ὀφειλέτης, περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ δανείου λεπτομερῶς.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται κατόπιν αἰτήσεως ὀφειλέτου ὑπαλλήλου παραιτηθέντος ἢ ἀπολυθέντος ἢ τῶν κληρονόμων του καὶ μὴ δικαιουμένου βοηθήματος ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Τ.Τ.Τ. ἢ ἀλληλοβοηθείας νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν κατὰ μῆνα καταβολὴν τῆς κεκανονισμένης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, τῇ ἐγγυήσει ὅμως φερεγγύου καὶ γνωστοῦ τῇ ὑπηρεσίᾳ προσώπου ἢ καὶ ὑπαλλήλου τῆς Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίας.

Διὰ πᾶσαν ὄμως καθυστέρησιν δόσεως τινὸς πέραν τῆς 10 ἡμέρας τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἐφαρμοστέαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4395.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου λογιστικοῦ ἔτους ἐκκαθαρίζεται τὸ ἐκ τῶν τόκων τῶν συναφθέντων δανείων προῖον διατιθέμενον ὡς ἀκολούθως.

α') Τὰ 2)3 τοῦ προῖοντος τούτου διατίθενται ὑπὲρ τῶν πόρων τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου καὶ εἰς ἀντίκρουσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πρὸς τοὺς κατάθετας.

Τὸ ὑπολειπόμενον 1)3 κεφαλοποιεῖται ἵνα χρησιμώσῃ ὡς ἀσφάλιστρον τῶν συναπτομένων δανείων διὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἀκαλύπτων ὀφειλῶν ἐξ οἰοῦδηποτε λόγου.

Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Διατάγματος, αἰτήσεις ἀναεώσεως τῶν δανείων των πρὸς προσαρμογὴν τῷ παρόντι θέλουσι υποβάλλῃ πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ δανειοῦχοι ὑπάλληλοι εἴτε ἐν ἀδείᾳ εὐρίσκονται ἐπιμελείᾳ τῶν Τ. Τ. Διευθύνσεων τῶν προϊσταμένων ἀνεξαρτήτων ὑπηρεσιῶν κλπ. κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἐγκυκλίου ὀρισθησόμενα.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1927 Διάταγμα περὶ τῶν ὑπὸ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων χορηγουμένων εἰς ὑπαλλήλους Τ.Τ.Τ. δανείων καταργεῖται.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἵπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Δεκελείᾳ τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἵφυπουργὸς
Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

Περὶ ὀρισμοῦ προσθέτων ἀερ. ταχ. τελῶν διὰ τὴν διὰ τῆς
«Air Orient» διαβίβασιν ἀντικειμένων ἀλληλο-
γραφίας.

(Ἐφ. Κ. 383 τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4471 νόμου
τοῦ 1930 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ τῇ 28 Ἰουνίου
διομολογηθείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχ. Συμ-
βάσεως καὶ τῶν Διεθνῶν Συμφωνιῶν κλπ. ὡς καὶ τὸ ἄρθρον
3 παρ. 1, 4 καὶ 5 τῶν προσηρηθέντων εἰς τὴν Παγκόσμιον
ταχ. Σύμβασιν διατάξεων ἀφορῶσάν τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐπι-
στολικοῦ ταχ.)μείου διὰ τῆς ἐναερίου ὁδοῦ, προτάσει τῶν ἡ-
μετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουρ-
γῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀπεφα-
σίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ εἰσπραττόμενα πρόσθετα ἀεροπορικὰ ταχ. τέλη ἐπὶ τῶν
ἀποκλειστικῶς διὰ τῶν ἀεροπλάνων τῆς Γαλλικῆς Ἀεροπο-
ρικῆς Ἐταιρείας «Air Orient» ἀποστελλομένων ἀντικει-
μένων ἀλλ)φίας ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως :

Ἐπὶ τῶν διὰ Συρίαν δραχμαὶ ἑπτὰ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ
δραχμαὶ δύο ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων ἀλλ)φίας ἀνά τὴν
αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους. Ἐπὶ τῶν δι' Ἰράκ δραχμαὶ τρεῖς
ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων ἀλλ)φίας πλὴν ἐπιστολῶν, ἀνά
τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Ἐπὶ τῶν διὰ Περσίαν δραχμαὶ τρεῖς καὶ πενήκοντα τῶν
δι' Ἰνδίας δραχμαὶ τέσσαρες καὶ πενήκοντα, τῶν διὰ Σιάμ
δραχ. ἑπτὰ, τῶν δι' Ἰνδοκίναν δραχ. ὀκτὼ ἐπὶ τῶν λοιπῶν
ἀντικειμένων ἀλλ)φίας πλὴν ἐπιστολῶν ἀνά τὴν αὐτὴν ἀνα-
λογίαν βάρους.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν
καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Π. ΕΥΡΠΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Α. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1932 Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τελῶν τῆς κινητῆς ραδιοτηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως».

(Ἐφ. Κ. 407 τῆς 19 Νοεμβρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15 παρ. 3 τοῦ 4797 νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς καὶ ραδιοτηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους» ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1932 Διάταγμα «περὶ τελῶν τῆς κινητῆς ραδιοτηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1932 Διατάγματος «περὶ τελῶν τῆς κινητῆς ραδιοτηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως» ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται.

Τὸ ἐν ἄρθρῳ 2 παραγρ. 2 τοῦ εἰς τὴν Διεθνή ραδιοτηλεγραφικὴν Σύμβασιν προσηρητημένου προηθέντος Κανονισμοῦ ραδιοτηλεγραφικὸν τέλος πλοίου ὀρίζεται εἰς 0,30 μὲν τοῦ χρυστοῦ φράγκου κατὰ λέξιν προκειμένου περὶ ραδιοτηλεγραφημάτων διαμειβομένων μεταξὺ Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ τηλεγραφείων τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ καὶ τάνάπαιιν μέσῳ Ἑλληνικοῦ παρακτίου σταθμοῦ, εἰς 0,40 δὲ τοῦ χρυστοῦ φράγκου κατὰ λέξιν προκειμένου περὶ τῶν αὐτῶν ραδιοτηλεγραφημάτων διαμειβομένων μέσῳ ἄλλοδαποῦ παρακτίου σταθμοῦ.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 16 Νοεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Π. ΡΑΛΛΗΣ

Περὶ κυρώσεως τοῦ τηλεφωνικοῦ Κανονισμοῦ.

(Ἐφ. Κ. 413 τῆς 24 Νοεμβρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπὸ ὄψει τὸ ἐδάφιον 2 τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθ. 17 τῆς διὰ τοῦ νόμου 4547 κυρωθείσης συμβάσεως «περὶ κατασκευῆς συντηρήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων διὰ τὴν ἀστικὴν καὶ προαστιακὴν συγκοινωνίαν τῆς Ἑλλάδος».

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διατυπωθεῖσαν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 750 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1932 γνωμοδοτήσει αὐτοῦ, ἀπεφασίσασμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Ἐγκρίνομεν καθ' ὅλα αὐτοῦ τὰ μέρη τὸν τηλεφωνικὸν κανονισμὸν ἐξ ἄρθρων εἴκοσι τεσσάρων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 17 τῆς κυρίας τηλεφωνικῆς Συμβάσεως.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Νοεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφυπουργὸς
Π. ΡΑΛΛΗΣ

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἄρθρον 1.

Γενικαὶ διατάξεις

I. Αἱ τηλεφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις, τὰς ὁποίας δυνάμει τοῦ νόμου 3547 ἐκμεταλλεύεται ἡ Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Τηλεφωνικὴ Ἐταιρεία (καλουμένη ἐν τοῖς ἐφ' ἑξῆς «ἡ Ἐταιρεία») ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν ἀνγκόντων αὐτῇ ἀστικῶν καὶ προαστιακῶν δικτύων.

II. Τὸ τηλεφωνικὸν δίκτυον, δι' οὗ διεξάγεται ἢ καθ' ὅλου τηλεφωνικῆ συγκοινωνία ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἀστικῶν δικτύων καὶ τῶν μεταξὺ αὐτῶν γραμμῶν ζεύξεως. Τὰ ἀστικά δίκτυα σύγκεινται ἐκ τῶν τηλεφωνικῶν Κέντρων, ἐκ τῶν τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων (τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων τῶν συνδρομητῶν καὶ τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων κοινῆς χρήσεως) καὶ τῶν μεταξὺ τούτων γραμμῶν ζεύξεως.

III. 1) Αἱ τηλεφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις, δὲν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι δι' ἀνακοινώσεις, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων θέτει εἰς κίνδυνον τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους ἢ ἀντίκειται εἰς τοὺς νόμους, τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ τὰ χρηστὰ ἥθη.

2) Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἑταιρείας, ὑπέχονται διὰ τὰ ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των περιερχόμενα εἰς γινῶσιν αὐτῶν ἰκέρρητα, εἰς τοὺς ἐκάστοτε ἰσχύοντας νόμους περὶ προστασίας τοῦ ἀπορρήτου τῆς τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἀναπικρίσεως.

Ἄρθρον 2.

Συνδρομαὶ τηλεφῶνων

I. 1) Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὑφίσταται ἢ εὑρίσκεται ὑπὸ κατασκευὴν τηλεφωνικόν τι δίκτυον, πᾶς ὅστις διὰ δηλώσεώς του, γενομένης δι' ὑπογραφῆς καὶ ὑποβολῆς τοῦ πρὸς τοῦτο σχετικοῦ ἐντύπου, ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τηρήσεως τῶν ἐν τῷ ἐκάστοτε ἰσχύοντι τηλεφωνικῶ κανονισμῶ ὄρων, δύνανται νὰ ζητήσῃ τὴν κατασκευὴν κυρίων συνδέσεων (ἄρθρον 5), δευτερευουσῶν συνδέσεων (ἄρθρον 8) καὶ πάσης ἐν αὐτῷ προβλεπομένης ἐγκαταστάσεως.

2. Ἡ σχέσις τοῦ συνδρομητοῦ ἄρχεται ὑφισταμένη ἀπὸ τῆς ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὑπογραφῆς τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου.

Τὸ συμβόλαιον τοῦτο παραμένει ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐν ἡ περιπτώσει γίνωσι μετατροπαὶ εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις ἢ τὰς γραμμάς τοῦ συνδρομητοῦ διὰ προσθήκης ἢ ἀφαιρέσεως συσκευῶν ἢ γραμμῶν.

II. 1) Συνδρομηταὶ τηλεφῶνων, δηλ. κάτοχοι κυρίων συνδέσεων δύνανται νὰ εἶναι:

Φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἐμπορικὰ ἢ ἀστικά Ἑταιρεῖα, καὶ ἂν ἔτι δὲν ἀποτελῶσι νομικὰ πρόσωπα, δημόσια ἀρχαὶ καὶ ἰδρύματα δημοσίου δικαίου.

2) Ὁ κάτοχος κυρίας συνδέσεως εἶναι κάτοχος καὶ τῶν μετ' αὐτῆς συνδεομένων δευτερευουσῶν συνδέσεων.

III. Ἡ Ἑταιρεία ὀρίζει εἰς ποῖα τηλεφωνικὰ κέντρα καὶ μέχρι ποίας ἀποστάσεως ἀπ' αὐτῶν θὰ συνδέωνται τηλεφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις συνδρομητῶν, ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὰς διατάξεις καὶ τοὺς περιορισμοὺς τῶν σχετικῶν ἄρθρων τῆς τηλεφωνικῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 3.

Ὁροι λειτουργίας.

I. Αἱ ὄροι λειτουργίας τῶν τηλεφωνικῶν Κέντρων καὶ τῶν τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων κοινῆς χρήσεως (ἄρθρ. 14), αἰτινες ἐξυπηρετοῦνται ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἑταιρίας, καθορίζονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας καὶ κοινοποιοῦνται μετὰ τὴν ἐγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας διὰ τῶν παρ' αὐτῆς ἐκδομένων τηλεφωνικῶν καταλόγων.

II. Αἰτήσεις περὶ παρατάσεως τῶν ὥρῶν λειτουργίας δύνανται ἐνδεχομένως νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, ἐὰν οἱ ὑποβαλόντες αὐτὰς ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν καταβολῆς τῶν ἐκ τῆς παρατάσεως ταύτης προσθέτων δαπανῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰσφορά διὰ τὴν δαπάνην κατασκευῆς καὶ πρόσθετοι δαπάναι.

I. Δι' ἐκάστην κυρίαν σύνδεσιν θὰ εἰσπράττεται εἰσφορά διὰ τὴν δαπάνην κατασκευῆς.

II. 1) Ἐναντι καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς διὰ τὴν δαπάνην κατασκευῆς καὶ τῶν κανονικῶν περιοδικῶν τελῶν συνδέονται οἱ συνδρομηταὶ ἐντὸς ἀκτίνος περιφερείας ἀπὸ τοῦ Κέντρου εἰς τὸ ὅποιον ὑπάγονται, τριῶν μὲν χιλιομέτρων διὰ τὰ ἀστικά δίκτυα Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης καὶ Πατρῶν, δύο δὲ χιλιομέτρων διὰ τὰ λοιπὰ ἀστικά δίκτυα.

2) Ἐπὶ κυρίων συνδέσεων, αἰτινες ἐπεκτείνονται περὶ τῶν ἀνωτέρω περιφερειῶν, εἰσπράττεται διὰ τὰς γραμμάς, αἰτινες ὑπερβαίνουν τὰ ὅρια ταῦτα πλὴν τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐφ' ἅπαξ εἰσφορά διὰ τὴν δαπάνην τῆς τοποθετήσεως, καὶ ἐν περιοδικὸν πρόσθετον τέλος.

Ἡ ἐφ' ἅπαξ εἰσφορά, ὡς καὶ τὸ περιοδικὸν πρόσθετον τέλος, ὑπολογίζονται ἀναλόγως τῆς κατ' εὐθεΐαν γραμμῆς ἀποστάσεως (à vol d'oiseau) ἀπὸ τοῦ τηλεφωνικοῦ Κέντρου μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς κυρίας συνδέσεως.

III. 1) Διὰ τὰς ἀποστάσεις τὰς ὑπερβαίνουσας τὰ ἀνωτέρω

ὄρια εἰσπράττονται ἀνά 100 μ. ἢ κλάσμα τῶν 100 μέτρων διὰ τὸ πέραν τῶν ὀρίων τούτων τμήμα τῆς γραμμῆς :

α') Ἐφ' ἅπαξ εἰσφορά.

β') Πρόσθετον περιοδικὸν τέλος (ἴδε τιμολόγιον).

2) Ἐάν τὸ πέραν τῶν 3 χλμ. ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως 2 χλμ. τμήμα τῆς γραμμῆς εἶναι μεγαλύτερον τῶν 3 χλμ. καταβάλλεται διὰ τὸ πλεόν τῶν 6 ἢ 5 χλμ. ἐπεκτεινόμενον τμήμα τῆς γραμμῆς ἐκτὸς τῆς ἐφ' ἅπαξ εἰσφορᾶς καὶ τοῦ περιοδικοῦ προσθέτου τέλους, καθοριζομένων κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις III. 1 καὶ πρόσθετον ποσὸν καθοριζόμενον δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας, πάντως ὅμως τὸ συνολικὸν ποσὸν ὅπερ θὰ εἰσπραχθῆ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν εἰς ὃ ἀνέρχονται τὰ πραγματικὰ ἔξοδα τῆς Ἐταιρείας.

IV. 1) Διὰ περιπτώσεως γραμμῶν ἐπὶ τοῦ γηπέδου ἔνθα ἡ ἐγκατάστασις τοῦ συνδρομητοῦ, καθ' ἃς λόγῳ τοπικῶν συνθηκῶν ἢ συνεπείᾳ ἰδιαιτέρας ἐπιθυμίας τοῦ συνδρομητοῦ ἀπαιτοῦνται ἀσυνήθεις κατασκευαὶ, δεόν ὁ συνδρομητῆς νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἐταιρείαν τὰς πραγματικὰς ἠϋξημένους δαπάνας.

2) Διὰ γραμμάς, κειμένας ἐκτὸς τοῦ γηπέδου τῆς τηλεφωνικῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ συνδρομητοῦ, ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς τὴν καταβολὴν εἰσφορᾶς διὰ τὰς δαπάνας, ἐάν κατὰ τὴν κατασκευὴν τῶν γραμμῶν παρουσιασθῶσιν ἀσυνήθεις ἀνωμαλίαι τοῦ ἐδάφους (π.χ. ὑψηλὰ ὄρη, τμήματα θαλάσσης λίμναι, πλατεῖς ποταμοί, αἵτινες δεόν νὰ ὑπερβαθῶσιν ἢ παρακαμφθῶσιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ὑποχρεοῦται ὁ συνδρομητῆς εἰς τὴν καταβολὴν τῶν πραγματικῶν ἠϋξημένων ἐξόδων διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν συντήρησιν.

3) Ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 2 περίπτωσιν δὲν εἰσπράττεται ἡ ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰ καὶ τὸ πρόσθετον τέλος ταῦτα ἀναγράφονται ἐν III 1.

V. Διὰ τὰς τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις, ἡ προμήθεια τῶν ὀπίων λόγῳ τοῦ εἶδους τῆς κατασκευῆς των παρεκκλίνοντος τοῦ συνήθους τύπου, προκαλεῖ ἐπὶ πλεόν δαπάνας, ὑποχρεοῦται ὁ συνδρομητῆς εἰς τὴν καταβολὴν τῶν πραγματικῶν ἠϋξημένων ἐξόδων. Πλὴν τούτων, ὑποχρεοῦται ὁ συνδρομητῆς νὰ καταβάλλῃ καὶ τὰ ἐπὶ πλεόν ἔξοδα συντηρήσεως.

VI. 1) Ἡ ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰ διὰ τὴν δαπάνην τοποθετήσεως συμφώνως III Iα καὶ τὸ ποσὸν τῶν προσθέτων δαπανῶν διὰ τὴν κατασκευὴν κυρίας συνδέσεως (ἴδε IV. I. καὶ 2 καὶ V.) δεόν νὰ καταβληθῶσι τὸ βραδύτερον τὴν παραμονὴν τῆς ἐκδρο-

ξέως τῆς λειτουργίας τῆς κυρίας συνδέσεως. Ἡ Ἐταιρεία δύναται νὰ ζητῇ τὴν πληρωμὴν προκαταβολῶν διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας.

Τὰ περιοδικὰ τέλη δι' ὑπερβαινούσας τὴν περιφέρειαν γραμμῆς, συμφώνως III Ιβ καὶ τὸ ποσὸν τῶν καθωρισμένων ἐπὶ πλεόν δαπανῶν διὰ τὴν συντήρησιν συμφώνως IV. 2 καὶ V. θεὸν νὰ προκαταβάλλονται κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τριμηνίαν, ὡς θέλει ὀρίσει ἡ Ἐταιρεία. αἱ δὲ μὴ καθωρισμένα ἐπὶ πλεόν δαπάναι καταβάλλονται μεταγενεστέρως.

VII. Διὰ τῆς πληρωμῆς τῶν εἰσφορῶν διὰ τὴν δαπάνην κατασκευῆς, τῶν ἐφ' ἅπαξ καὶ τῶν περιοδικῶν ποσῶν ὡς καὶ τῶν προσθέτων τοιούτων δὲν ἀποκτᾶ ὁ συνδρομητῆς δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τῶν μηχανημάτων καὶ τῶν γραμμῶν, παραμεινόντων τῶν τε μηχανημάτων καὶ τῶν γραμμῶν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἐταιρείας. Λυομένης δὲ τῆς σχέσεως τοῦ συνδρομητοῦ, οὐδὲν καταβληθὲν ποσὸν ἐπιστρέφεται ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας.

VIII. 1) Ὅπου ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ γίνεται μυσία τῶν πραγματικῶν ἐξόδων κατασκευῶν ἢ ἐγκαταστάσεων ἐκτελειομένων ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας, νοεῖται ὅτι εἰς ταύτας συμπεριλαμβάνονται τὰ γενικὰ ἐξόδα τῆς Ἐταιρείας, μὴ δύνασθαι ὅμως νὰ ὑπερῶσι 25 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὑλικοῦ καὶ τῆς διατεθείσης ἐργασίας.

2) Πρὸς ἐπαλήθευσιν τῶν δαπανῶν τούτων ἡ Ἐταιρεία θέτει ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργείου καθ' ἕκαστον ἔτος ἢ κατὰ βραχυτέρα χρονικὰ διαστήματα τιμολόγια ὑλικῶν καὶ κόστους ἐργασίας.

Ἄρθρον 5.

Κύρια: συνδέσεις.

I. 1) Ἡ κυρία σύνδεσις ἀποτελεῖται ἐκ τῆς τεχνικῆς ἐγκαταστάσεως παρὰ τῷ τηλεφωνικῷ Κέντρῳ, τῆς γραμμῆς συνδέσεως (γραμμὴ Κέντρου) καὶ τῆς συναφοῦς τηλεφωνικῆς ἐγκαταστάσεως παρὰ τῷ συνδρομητῇ (κυρία τηλεφωνικὴ ἐγκατάστασις). Ἡ γραμμὴ Κέντρου περατοῦται παρὰ τῇ κυρίᾳ τηλεφωνικῇ ἐγκαταστάσει.

2) Οἱ ἀριθμοὶ κλήσεως τῶν κυρίων συνδέσεων ὀρίζονται ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας, δύναται δὲ διὰ λόγους ὑπηρεσιακοὺς νὰ μεταβληθῶσι παρ' αὐτῆς, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ γεννᾶται δικαίωμα τοῦ συνδρομητοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν.

3) Κάτοχος κυρίας τηλεφωνικῆς συνδέσεως δύναται να εἶναι ἐν μόνον νομικὸν ἢ φυσικὸν πρόσωπον. Ἐν τούτοις ἡ διαρκῆς χρησιμοποίησις μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐγκαταστάσεως ὑπὸ περισσοτέρων συνδρομητῶν, εἴτε φυσικῶν εἴτε νομικῶν προσώπων, ἐπιτρέπεται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ταῦτα εὐρίσκονται τοπικῶς ἐν ἀλληλοεξαρτήσῃ καὶ ἐξωτερικῶς παρουσιάζονται ὡς ἐκ τῆς ιδιότητος ἢ τῆς ὀργανώσεως αὐτῶν ὡς εἰς ἐνιαίως κοινωνικὸς ἢ οἰκονομικὸς ὀργανισμὸς.

Ὡς συνδρομητῆς καὶ συμβαλλόμενος εἰς τοιαύτας περιπτώσεις θεωρεῖται ἐκεῖνος εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ σύνδεσις. Οὗτος ὑπαχρεοῦται κατὰ τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως νὰ δηλώσῃ τὴν ὑπὸ τρίτων διαρκῆ χρησιμοποίησιν τῆς συνδέσεως αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται ἡ χρησιμοποίησις αὕτη δὲν εἶναι ἀφ' ἑαυτῆς ἀμέσως ἀντιληπτή.

II. 1) Ἐὰν συνδρομητῆς τις ἔχῃ περισσοτέρας κυρίας συνδέσεις, τῶν ὁποίων αἱ γραμμαὶ Κέντρου δύναται νὰ χρησιμοποιῶνται, ἐν τῇ παρὰ τῷ συνδρομητῇ ἐγκαταστάσει μεταλλάκτου, κατ' ἐπιλογὴν, χρηγεῖται δι' ἐκάστην θέσιν τηλεφωνητοῦ μηχανήμα ἄνευ καταβαλῆς ἰδιαίτερου τέλους. Εἰς τὰς κυρίας συνδέσεις συνδεσμολογίας σειρᾶς μόνον ἐν τηλεφωνικὸν μηχανήμα ἐκ τῆς σειρᾶς ἰσχύει ὡς κυρία συσκευή.

2) Ἐὰν κυρία τις σύνδεσις κατὰ τὴν διάδικειαν μιᾶς τριμηνίας ἐπιβαρυνθῇ μὲ πλεόν τῶν 2250 ἐξερχομένης μονάδας συνδέσεως, ὑποχρεοῦται ὁ συνδρομητῆς νὰ ἐγγραφῇ καὶ δι' ἄλλην κυρίαν σύνδεσιν, προσκαλεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας. Ἐὰν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσκλήσεως δὲν ἀνταποκριθῇ ὁ συνδρομητῆς εἰς ταύτην, δικαιούται ἡ Ἑταιρεία νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως πρὸς ἄρθρον 22 II καὶ ἐνδεχομένως IV.

Δικαιούται ὁμοως ἐπίσης ἡ Ἑταιρεία νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ συνδρομητοῦ ὅπως γίνῃ ἐγκατάστασις καὶ ἐτέρας κυρίας συνδέσεως ἐπίσης ἐν τῇ περιπτώσει καθημερινῶς εἰς διάστημα μιᾶς ὥρας καθ' ἣν διεξάγεται ἡ ζωηροτέρα τηλεφωνικὴ ἀνταπόκρισις τοῦ συνδρομητοῦ τούτου, ἢ γραμμὴ ἢ αἱ γραμμαὶ αὐτοῦ εἶναι κατελιγμένα ἐπὶ πλεόν τῶν 15 οἰο τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος.

Ἔρθρον 6.

Διπλαῖ (Duplex) καὶ πολλαπλαῖ (Multiplex) συνδέσεις.

I. 1) Εἰς ἀστικά δίκτυα μὲ πλήρη αὐτόματα τηλεφωνικὰ Κέντρα, δύνανται κύριαι συνδέσεις, εὐρισκόμεναι ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οἰκοδομικοῦ τετραγώνου νὰ ἐνῶνται μὲ τὸ τηλεφωνικὸν κέντρον εἴτε ἀνὰ δύο (διπλαῖ συνδέσεις Duplex) εἴτε ἀνὰ 5—10 (πολλαπλαῖ συνδέσεις, Multiplex) διὰ κοινῆς γραμμῆς κέντρον ἀντὶ ἠλαττωμένων τελῶν.

II. I) Ἐὰν ἢ ἐκ τινος διπλῆς ἢ πολλαπλῆς συνδέσεως ἐξερχομένη τηλεφωνικὴ ἀνταπόκρισις ὑπερβαίνῃ ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας τὰς 2250 μονάδας συνδιαλέξεως δύναται ἡ Ἐταιρεία νὰ ζητήσῃ ὅπως μετατροπῇ ἐν ἡ πλείονα μέρη τῆς συνδέσεως ταύτης εἰς κυρίαν σύνδεσιν, προτιμωμένων ἐν περιπτώσει μερικῆς μετατροπῆς τῶν ἔχοντων τὴν μάλλον ἠϋξήμενην ἀνταπόκρισιν.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις προσκαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ὅπως ὑποβάλωσι τὴν περὶ μετατροπῆς αἰτήσιν. Ἐὰν οἱ συνδρομηταὶ δὲν ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν τοιαύτην πρόσκλησιν ἐντὸς μηνός, δύναται ἡ Ἐταιρεία νὰ καταγγεῖλῃ τὴν σχέσιν τοῦ συνδρομητοῦ τῆς ἐν λόγῳ συνδέσεως, λυομένην ἀπὸ τοῦ ἀμέσου προσεχοῦς ἐπιτραπευτοῦ χρονικοῦ σημείου.

2) Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, δύναται ἡ Ἐταιρεία καὶ ἐπὶ ἐτι μικροτέρας τηλεφωνικῆς ἀνταποκρίσεως νὰ ζητήσῃ τὴν μετατροπὴν, ἐὰν διαφωνίαι καὶ προστριβαὶ κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν συνδέσεων τούτων δώσωσιν εἰς τοῦτο ἀφορμὴν.

III. I) Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῆς ομάδος τῶν συνδρομητῶν μιᾶς πολλαπλῆς (Multiplex) συνδέσεως ἐλαττωθῇ εἰς κάτω τῶν τεσσάρων δικαιοῦται ἡ Ἐταιρεία νὰ καταργήσῃ τὴν πολλαπλῆν ταύτην σύνδεσιν καὶ μετατρέψῃ τὰς συνδέσεις τῶν ἀποσπλιζόντων αὐτὴν συνδρομητῶν εἰς διπλᾶς (Duplex) ἢ εἰς κυρίας συνδέσεις.

Ἐπίσης δικαιοῦται ἡ Ἐταιρεία ἐν περιπτώσει ἀποχωρήσεως ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀπομακρύνσεως τοῦ ἐνὸς τῶν συνδρομητῶν διπλῆς συνδέσεως, νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ ἐτέρου τὴν μετατροπὴν αὐτῆς εἰς κυρίαν σύνδεσιν.

Ἐν περιπτώσει μετατροπῆς εἴτε πολλαπλῆς συνδέσεως εἰς διπλῆν εἴτε πολλαπλῆς ἢ διπλῆς εἰς κυρίαν σύνδεσιν ὑπο-

λογίζεται ή ήδη καταβληθεΐσα είσφορά είς τήν είσφοράν τήν καταβλητέαν διά τήν σύνδεσιν ταύτην, είς ήν γίνεται ή μετατροπή.

Άρθρον 7.

Τέλη κυρίων συνδέσεων.

Ι. Διά τήν παραχώρησιν τής χρήσεως τών κυρίων συνδέσεων είσπράττονται είς μὲν άστικά δίκτυα μέχρι 500 συνδρομητῶν κατά κανόνα «κατ' άποκοπήν τέλη», είς μεγαλειτερα δέ άστικά δίκτυα βασικά και κατά συνδιάλεξιν τέλη.

Α'. Κατ' άποκοπήν τέλη.

1) Το κατ' άποκοπήν τέλος άποτελεί τήν περιοδικήν άποζημίωσιν διά τήν παράδοσιν πρὸς χρήσιν και τήν συντήρησιν τής συνδετικῆς γραμμῆς τής εκ 3 χιλμ. ή αναλόγως τής περιπτώσεως 2 χιλμ. άκτίνας περιφερείας του τηλεφωνικοῦ Κέντρου (άρθρ. 4 Π 1), ὡς και τών τεχνικῶν εγκαταστάσεων εν τῷ τηλεφωνικῷ Κέντρῳ και τής εγκαταστάσεως τής κυρίας συνδέσεως του συνδρομητοῦ, επίσης δέ διά τὰς εντός τής περιοχῆς τής άστικῆς συγκοινωνίας διεξαγομένης συνδιαλέξεις, τούτέστι τήν τηλεφωνικήν συγκοινωνίαν μεταξύ τών τηλεφωνικῶν συσκευῶν του αὐτοῦ άστικου δικτύου (άρθρ. 15 Ι).

2) Τα κατ' άποκοπήν τέλη διαβαθμίζονται άφ' ενός μὲν αναλόγως του είς έκαστον άστικόν δίκτυον αριθμοῦ τών συνδρομητῶν (ἐξ οὔ και ή διαίρεσις τών άστικῶν δικτύων είς τὰς κατωτέρω 3 ομάδας), άφ' ετέρου δέ αναλόγως του κατά μέσον ὄρον ποσοῦ τών συνδιαλέξεων τών διαφόρων κατηγοριῶν συνδρομητῶν (3 κατηγορίαί).

Αί τρεῖς ομάδες τών άστικῶν δικτύων είναι αί ἐξῆς:

Άστικά δίκτυα με οὐχι πλέον τών 100 κυρίων συνδέσεων.

Άστικά δίκτυα με πλέον τών 100 μέχρι και 300 κυρίων συνδέσεων.

Άστικά δίκτυα με πλέον τών 300 κυρίων συνδέσεων.

Αί κύριαί συνδέσεις διαιροῦνται είς τὰς ἐξῆς κατηγορίας

α') Συνδέσεις καταστημάτων α' κατηγορίας δι' άνωνύμους Ἐταιρείας με κεφάλαιον άνω του ενός έκατομμυρίου χαρτίων δραχμῶν, Τραπεζας, Πρακτορεία ταξειδίων, Χρηματιστάς, Λέσχας, Θέατρα, Κινηματογράφους, Ξενοδοχεΐα και Ἐστιατόρια α' κατηγορίας και δι' άπαντα τὰ κέντρα διασκεδάσεως και πολυτελείας.

β') Συνδέσεις καταστημάτων β' κατηγορίας διὰ πάντα τὰ λοιπὰ καταστήματα, κλινικάς, θεραπευτήρια καὶ οἰκίας, ἐντός τῶν ὁποίων διεξάγονται τακτικῶς ἐμπορικαί, βιοτεχνικαί ἢ ἄλλαι ἐπαγγελματικαὶ ἐργασίαι.

γ') Συνδέσεις ἰδιωτικαὶ ἐντός ἀποκλειστικῶς ἰδιωτικῶν κατοικιῶν, δημοσίων, δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν, Ἐφημερίδων.

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ποσὸν τοῦ μηνιαίου κατ' ἀποκοπὴν τέλους εἰς ἕκαστον ἀστικὸν δίκτυον διὰ τὰς διαφόρους κατηγορίας βλέπε τιμολόγιον ἄρθρον 2.

3) Οἱ συνδρομηταὶ τῶν ὁποίων αἱ συνδέσεις ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν δὲν εἶνε προσιταί, εἰς τὸ ἐν γένει κοινόν, ὡς εἶνε προσιταί αἱ συνδέσεις κλινικῶν, καφενείων, ζαχαροπλαστείων, ἐστιατορίων καὶ ἄλλων κέντρων διασκέδασεως, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιοῦσι τὴν ἐγκατάστασίν των πρὸς συστηματικὴν ἐξυπηρέτησιν ξένων προσώπων, ἄλλῶς κατατάσσονται εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν κατηγορίαν.

Ἡ ὑπὸ οἰασδήποτε ἐγκαταστάσεως ἐπὶ πληρωμῇ ἐξυπηρέτησις ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

4) Ἐὰν πρὸς καθορισμὸν τῶν τελῶν συνδρομητῆς τις δηλώσῃ κατηγορίαν κατωτέραν ἐκείνης, εἰς ἣν δέον νὰ καταταχθῆ, δικαιούται ἡ Ἐταιρεία ἅμα τῇ ἐξακριβώσει τούτου, νὰ εἰσπράξῃ τὴν μεταξὺ τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν διαφορὰν καὶ δὴ μετὰ προσθέτου ποσοῦ 200 ὁ)ο τῆς διαφορᾶς ταύτης, δι' ὅλον τὸ χρονικὸν διάστημα, διὰ τὸ ὅποιον κατεβλήθησαν τὰ τέλη τῆς κατωτέρας κατηγορίας. Τὸ χρονικὸν ὅμως τοῦτο διάστημα δὲν δύναται νὰ εἶνε μεγαλύτερον τοῦ ἐνὸς ἔτους.

5) Δύναται ὁ συνδρομητῆς, ἐὰν νομίζῃ ὅτι κατετάχθη εἰς κατηγορίαν ἀνωτέραν τῆς πραγματικῆς, νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν ἐνστάσιν. Περὶ ταύτης ἀποφάινεται ἠτιολογημένως ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐταιρείας, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ ἐκ τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὅστις καὶ προεδρεύει αὐτῆς.

Τὸ κατ' ἀποκοπὴν τέλος προπληρώνεται κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τριμηνίαν, ὡς θέλει ὀρισθῆ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας.

Β') Βασικά καὶ κατὰ συνδιάλεξιν τέλη.

I. I) Τὸ βασικὸν τέλος, ἀποτελεῖ τὴν περιοδικὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὴν παράδοσιν πρὸς χρῆσιν καὶ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς συνδετικῆς γραμμῆς ἐντός τῆς ἐκ 3 ἢ ἀναλόγως τῆς πε-

ριπτώσεως ἐκ δραχ. 2 χιλιομέτρων ἀκτίνος περιφερείας τοῦ τηλεφωνικοῦ Κέντρου (ἄρθρον 4 Π. Ι), ὡς καὶ τῶν τεχνικῶν ἐγκαταστάσεων ἐν τῷ τηλεφωνικῷ Κέντρῳ καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς κυρίας συνδέσεως συνδρομητοῦ, ἐπὶ δὲ διπλῶν (Duplex) καὶ πολλαπλῶν (Multiplex) συνδέσεων καὶ διὰ τὴν εἰδικὴν τεχνικὴν ἐγκατάστασιν τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς σύμπτυξιν τῶν καθ' ἑκάστον κυρίων συνδέσεων, ἐπὶ πλεόν δὲ καὶ δι' ὠρισμένον ἀριθμὸν (βλέπε 2) συνδιαλέξεων ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἀστικῆς συγκοινωνίας (ἄρθρον 15 Ι).

Περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν βασικῶν τελῶν βλέπε Τιμολόγιον ἄρθρον 3.

Παρ' ἐκάστου νέου συνδρομητοῦ εἰσπράττεται τὸ βασικὸν τέλος μόνον διὰ τοὺς μῆνας τῆς τριμηνίας, καθ' οὓς ἔχει τεθῆ ἤδη εἰς λειτουργίαν ἡ σύνδεσις του. Ὁμοίως θὰ ἐλαττωῦται κατὰ τὴν τριμηνίαν αὐτὴν ἀναλογικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν συνδιαλέξεων τὰς ὁποίας δικαιούται ὁ συνδρομητὴς νὰ διεξαγάγῃ.

2) Τὸ βασικὸν τέλος περιλαμβάνει τὸ δικαίωμα διεξαγωγῆς 125, ἀστικῶν συνδιαλέξεων ἐντὸς μιᾶς τριμηνίας δι' ἐκάστην συνήθη κυρίαν σύνδεσιν καὶ ἐκάστην διπλὴν σύνδεσιν (Duplex) 75 δὲ ἀστικῶν συνδιαλέξεων δι' ἑκάστον συνδρομητὴν ἐν τῇ πολλαπλῇ συνδέσει (Multiplex).

3) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ βασικοῦ τέλους, λαμβάνεται ἐκάστοτε ὡς βᾶσις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχουσῶν τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐντὸς τοῦ ἀστικοῦ δικτύου κυρίων συνδέσεων. Τὸ ἐκ τούτου προκύπτον βασικὸν τέλος τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ ἐπομένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους. Μεταβολαὶ ἐν συγκρίσει μὲ τὸ πρᾶγούμενον ἔτος δημοσιεύονται ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας διὰ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς περὶ ἧς πρόκειται περιφερείας.

4) Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ βασικοῦ τέλους, ἐν περιπτώσει ἰδρύσεως νέου ἀστικοῦ δικτύου, θὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως ὑπαρχουσῶν κυρίων συνδέσεων, μέχρις ὅτου καταστῆ δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

5) Τὰ βασικά τέλη πρόπληρώνονται κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τριμηνίαν, ὡς θέλει ὀρίσθῃ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας.

II. Τέλος ἀστικῆς συνδιαλέξεως.

1) Τὸ τέλος ἀστικῆς συνδιαλέξεως ἀποτελεῖ τὴν ἀποζημίωσιν διὰ μίαν τηλεφωνικὴν συνδιάλεξιν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς ἀστικῆς συγκοινωνίας (ἄρθρ. 15, 1).



2) Κατὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν ἀστικῶν συνδιαλέξεων δὲν θὰ καταγράφωνται αἱ συνδιαλέξεις αἱ μὴ πραγματοποιούμεναι, εἴτε διότι δὲν ἀπαντᾷ ἡ κληθεῖσα τηλεφωνικὴ ἐγκατάστασις, εἴτε διότι αὕτη εἶναι κατελιημμένη, εἴτε διότι ἐξ ἄλλης αἰτίας (ἐκ βλάβης, διακοπῆς τοῦ κληθέντος συνδρομητοῦ κλπ.) δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ ἐπίτευξις συνδέσεως. Ἐπίσης δὲν θὰ καταγράφωνται αἱ συνδιαλέξεις αἱ διεξαγόμεναι μετὰ τῶν τηλεφωνικῶν ὑπηρεσιῶν (τμημα βλαβῶν, πληροφοριῶν, παρὰ πόνων καὶ ἐποπτείας τῆς ὑπηρεσίας διεξαγωγῆς τῆς ἀστικῆς καὶ τῆς προαστιακῆς συγκοινωνίας) δι' ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν λειτουργίαν τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας.

3) Τὰ τέλη ἀστικῶν συνδιαλέξεων πληρώνονται μηνιαίως ἢ κατὰ τριμηνίαν — ὡς θέλει ὀρίσει ἡ Ἐταιρεία — διὰ τὸ διαρρεῦσαν τοιοῦτον χρονικὸν διάστημα, δέον δὲ νὰ καταβληθῶσι μέχρι τῆς ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ὀρισθησομένης ἡμέρας.

Ἄρθρον 8.

Δευτερεύουσαι συνδέσεις.

1) Δευτερεύουσαι συνδέσεις, εἶναι ἐγκαταστάσεις συνδρομητῶν, αἵτινες δὲν συνδέονται μετὰ τοῦ Κέντρου ἀμέσως δηλ. δι' ἰδίᾳ γραμμῆς Κέντρου, ἀλλὰ συνδέονται μετὰ τῆς κυρίας ἐγκαταστάσεως συνδρομητοῦ, δύνανται δὲ διὰ ταύτης νὰ συνδεθῶσι μετ' ἀλλήλων καὶ μετὰ τῶν γραμμῶν Κέντρου.

Ὡς δευτερεύουσαι συσκευαὶ θεωροῦνται ἐπίσης αἱ συσκευαὶ πλειόνων γραμμῶν καὶ αἱ συσκευαὶ σειρᾶς, αἵτινες δύνανται νὰ συνδεθῶσι μετὰ γραμμῆς Κέντρου τῆς κυρίας συνδέσεως.

Αἱ δευτερεύουσαι συνδέσεις, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν αὐτὴν κυρίαν ἐγκατάστασιν (δευτερεύουσαι συσκευαὶ, δευτερεύουσαι γραμμάι, συνδετικὰ ὄργανα), ἀποτελοῦσιν ὅμοι μετὰ τῆς κυρίας ἐγκαταστάσεως μίαν δευτερεύουσαν ἐγκατάστασιν.

Περὶ τῶν οἰκιακῶν τηλεφωνικῶν συσκευῶν βλέπε κατωτέρω 5.

2) Εἰς ἐκάστην κυρίαν σύνδεσιν δικτύου, ἐν ᾧ ἐφαρμόζονται συνδρομαὶ κατ' ἀποκοπὴν δὲν δύνανται νὰ συνδεθῶσι πλείονες τῶν 5 δευτερευουσῶν συσκευῶν, ὑπαρχουσῶν ὅμως 5 καὶ πλέον κυρίων συνδέσεων δύναται ἡ Ἐταιρεία νὰ μὴ ἐφαρμόζη τὸν τοιοῦτον περιορισμὸν.

3) Δευτερεύουσαι συσκευαὶ τοποθετοῦνται μόνον εἰς ἐπὶ τοῦ γηπέδου τῆς κυρίας συνδέσεως εὐρίσκόμενα διαμερίσματα κατοικίας ἢ καταστήματος τοῦ συνδρομητοῦ, ἐν σχέσει δὲ

μέ τήν χρήσιν τῶν συσκευῶν αὐτῶν ἐφαρμόζεται ἡ ἐν ἄρθρῳ 5 παράγρ. 3 διάταξις.

4) Δέν παρέχονται δευτερεύουσαι συσκευαὶ εἰς τρίτους.

Δευτερεύουσαι συσκευαὶ ἐπὶ ἄλλων γηπέδων κατὰ κανόνα δέν ἐπιτρέπονται. Ἐάν κατ' ἐξαίρεσιν ἐγκριθῶσι τοιαῦται, δέον νά εὐρίσκωνται ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Κέντρων, μετὰ τῶν ὁποίων συνδέεται ἡ γραμμὴ Κέντρου τῆς κυρίας συνδέσεως (βλέπε ἐδάφ. 2, 3 καὶ II 2).

Ἐάν δέον νά κατασκευασθῶσι νέα γραμμαὶ μετὰ στύλων καὶ γραμμῶν ἐναερίων ἢ ὑπογείων καλωδίων ἀποκλειστικῶς διὰ δευτερεύουσαν συσκευὴν ἐπὶ ἄλλου γηπέδου, ὁ συνδρομητῆς δέον νά καταβάλῃ τῇ Ἐταιρείᾳ ἐφ' ἅπαξ εἰσφοράν καὶ μηνιαῖον τέλος καθορισθησόμενον ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ἀναλόγως τῶν πραγματικῶν ἐξόδων. Αἱ γραμμαὶ αὐταὶ παραμένουσιν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἐταιρείας.

5) Ἡ ἐγκατάστασις καὶ χρήσις οἰκιακῶν τηλεφωνικῶν συσκευῶν εἶναι ἐλευθέρα παρὰ τοῖς συνδρομηταῖς. Αἱ ἐγκαταστάσεις ὅμως αὐταὶ δέν δύνανται νά συνδέωνται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως οὔτε μετὰ τοῦ Κέντρου οὔτε μετὰ τῆς κυρίας ἢ τῶν δευτερευουσῶν τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων πλην ἐάν τὸ ὅλον τηλεφωνικὸν σύστημα τοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ὁμοίομορφον καὶ ἐγκατεστάθῃ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ὅτε ἐπιτρέπεται μόνον ἢ μετὰ τῶν δευτερευουσῶν ἐγκαταστάσεων σύνδεσις καὶ ἐπικοινωνία τῶν ἐν λόγῳ οἰκιακῶν συσκευῶν.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει τὴν συντήρησιν καὶ τῶν οἰκιακῶν ἐγκαταστάσεων ἔχει ἡ Ἐταιρεία εἰσπράττουσα τέλος συντηρήσεως κατὰ συσκευὴν καθοριζόμενον ἐν τῷ τιμολογίῳ.

II. 1) Αἱ δευτερεύουσαι ἐγκαταστάσεις προμηθεύονται καὶ ἐγκαθίστανται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας. Αἱ ἐγκαταστάσεις αὐταὶ κατὰ βούλησιν τῶν συνδρομητῶν εἴτε παραχωροῦνται εἰς τούτους διὰ τὴν χρήσιν αὐτῶν ἔναντι τελῶν καθοριζομένων ἐν τῷ Τιμολογίῳ εἴτε μεταβιβάζονται εἰς αὐτοὺς κατὰ κυριότητα ἔναντι καταβολῆς εἰς τὴν Ἐταιρείαν τῶν ἐξόδων προμηθείας καὶ κατασκευῆς. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ συντήρησις τῶν δευτερευουσῶν τούτων ἐγκαταστάσεων ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὴν Ἐταιρείαν, ἐκτελουμένη ἔναντι μηνιαίας ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ἐν τῷ Τιμολογίῳ.

2) Αί πρὸς ἄλλα γήπεδα γραμμαὶ δευτερευουσῶν συνδέσεων παραμένουσιν εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑταιρείας.

3) Ἄπασαι αἱ μεταβολαί, ἐπεκτάσεις, ἀνακαινίσεις καὶ μεταφοραὶ τῶν εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἀνηκουσῶν δευτερευουσῶν ἐγκαταστάσεων, δεόν νὰ ἐκτελῶνται μόνον ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἢ τῶν ὑπ' αὐτῆς ἐντεταλμένων, τῶν ἐξόδων τῆς τοιαύτης ἐργασίας καταβαλλομένων εἰς τὴν Ἑταιρείαν ὑπὸ τῶν συνδρομητῶν.

4) Αἱ εἰς τὴν κυριότητα τῶν συνδρομητῶν ἀνήκουσαι δευτερεύουσαι ἐγκαταστάσεις τῶν ὁποίων συσκευαὶ ἢ γραμμαὶ ἔχουσι τόσον φθαρῆ ἐκ συστηματικῆς καὶ μακρᾶς χρήσεως ὥστε νὰ δυσχεραίνηται ἐκ τούτου ἡ τηλεφωνικὴ λειτουργία δὲν καθίσταται δυνατὴ δὲ ἡ ἐπακόρθωσις δι' ἀντικαταστάσεως ἀνταλλακτικῶν μικρῶν τεμαχίων, ἐκ τῶν ἐπιπτόντων εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς συνήθους συντήρησεως—ὅτε αὕτη βαρύνει τὴν Ἑταιρείαν—δεόν νὰ ἀντικαθίστανται δι' ἐξόδων τῶν συνδρομητῶν.

Ἐὰν λόγῳ ἐγκριμένης μεταβολῆς τοῦ τηλεφωνικοῦ συστήματος ἐν τινὶ τηλεφωνικῷ δικτύῳ ἡ λειτουργία δευτερευουσῶν ἐγκαταστάσεων δὲν καθίσταται δυνατὴ ἀνευ ἀντικαταστάσεως ἢ μετατροπῆς αὐτῆς, τὰ ἐξόδα τῆς τοιαύτης ἀντικαταστάσεως ἢ μετατροπῆς βαρύνουσι τὸν συνδρομητὴν, ἐὰν οὗτος ἔχη τὴν κυριότητα αὐτῆς καὶ ἐπιθυμῇ νὰ διατηρήσῃ ταύτην.

Ἐν ἀρνήσει τοῦ συνδρομητοῦ νὰ δεχθῆ τὴν ἀντικατάστασιν καὶ νὰ καταβάλῃ τὰς σχετικὰς δαπάνας ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν λειτουργίαν τῶν εἰρημένων δευτερευουσῶν ἐγκαταστάσεων.

Διὰ δευτερευούσας ἐγκαταστάσεις ἀνηκούσας εἰς τὴν κυριότητα τῆς Ἑταιρείας ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἰσχύος τοῦ συμβολαίου παρέστη ἀνάγκη εἴτε ἐπιθυμία τοῦ συνδρομητοῦ, εἴτε λόγῳ ἀλλαγῆς τοῦ συστήματος νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ δευτερεύουσαι αὐταὶ ἐγκαταστάσεις ἢ Ἑταιρεία δύναται νὰ ἀξιῶσῃ ὅπως αἱ δαπάναι τῆς ἀντικαταστάσεως αὐτῶν καταβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ—ὅτε οὗτος καθίσταται κύριος αὐτῶν—, εἴτε νὰ ζητήσῃ συμπληρωματικὴν καταβολὴν διὰ τὴν ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰν καὶ τὰ τέλη καὶ παράτασιν τῆς διαρκείας τοῦ συμβολαίου.

III. Διὰ δευτερευούσας ἐγκαταστάσεις, ἀνηκούσας εἰς τοὺς συνδρομητὰς, δεόν οὗτοι νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν Ἑταιρείαν

τὰ ἔξοδα κατασκευῆς τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς δευτερευούσης ἐγκαταστάσεως. Οἱ ὅροι πληρωμῆς ὀρίζονται λεπτομερῶς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας.

IV. Ἐπὶ ἰδιαιτέρως δαπανηρῶν δευτερευουσῶν ἐγκαταστάσεων πέραν τοῦ συνήθους τύπου καθὼς καὶ ἐπὶ ἐγκαταστάσεων ἰδιαιτέρας κατασκευῆς διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἔχουσιν ὀρισθῆ τέλη ἐν τῷ τηλεφωνικῷ κανονισμῷ εἰσπράττεται ἐφ' ἅπαξ εἰσφορά διὰ τὰ ἔξοδα καὶ μηνιαῖον πρόσθετον τέλος, ὅπερ ὀρίζεται ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς συντηρήσεως.

Δευτερεύουσαι συσκευαὶ μὲ μακροτέρας ἐξωτερικὰς γραμμὰς, συνδεδεμέναι μετὰ μακροτέρων γραμμῶν κυρίων συνδέσεων, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι διὰ τηλεφωνικὰς συνδιαλέξεις μεγάλων ἀποστάσεων, μόνον ἐὰν κατὰ τοὺς κανονισμοὺς τῆς Ἑταιρείας, δι' ἀναλόγων μέτρων π. χ. διὰ τοποθετήσεως ἐνισχυτῶν, προμηθευομένων δαπάναις τῶν συνδρομητῶν ἔχη ἐξασφαλισθῆ ἕπαρκῆς ἀκουστικότης παρὰ τῆ δευ. δευτερεύουσῃ συσκευῇ.

Ἄρθρον 9.

Τηλεφωνικοὶ ρευματοδῶται.

I. Αἱ τηλεφωνικαὶ συσκευαὶ τῶν συνδρομητῶν κατὰ κανόνα συνδέονται σπυραῶς μετὰ τῶν γραμμῶν συνδέσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι μόνον εἰς τὸ μέρος ὅπου εἶναι τοποθετημέναι. Ἄντ' τῶν οὕτως συνδεδεμένων τηλεφωνικῶν συσκευῶν δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ κινηταὶ τοιαῦται συνδεόμεναι μετὰ τῆς γραμμῆς Κέντρου κατὰ βούλησιν ἐκ διαφόρων θέσεων μέσῳ ρευματολήπτων. Αἱ κύρια συνδέσεις αἱ ἔχουσαι τοιοῦτους ρευματολήπτας δεόν νὰ εἶναι ἐφωδιασμέναι μὲ ἰδιαιτέρον κώδωνα. Ἡ γραμμὴ κυρίας ἢ δευτερευούσης συνδέσεως τερματίζεται εἰς τὸν πρῶτον τηλεφ. ρευματοδότην. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ρευματοδοτῶν τούτων τῶν ἀνηκόντων εἰς κυρίαν ἢ δευτερεύουσαν σύνδεσιν εἶναι ἀπεριόριστος, δεόν ὅμως νὰ εὐρίσκωνται οὗτοι ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ κτιρίου.

II. Οἱ ρευματοδῶται θιὰ κυρίας συνδέσεις καὶ δευτερευούσας ἐγκαταστάσεις ἀνηκούσας εἰς τὴν Ἑταιρείαν εἶναι ἰδιοκτησία τῆς Ἑταιρείας. Ἐπὶ δευτερευουσῶν ἐγκαταστάσεων ἀνηκουσῶν εἰς τοὺς συνδρομητὰς δεόν καὶ οἱ ρευματοδῶται νὰ εἶναι ἰδιοκτησία αὐτῶν. Οὗτοι προμηθεύονται καὶ τοποθετοῦν-

ται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἀντὶ καταβολῆς τῶν πραγματικῶν ἐξόδων γινομένης τὸ βραδύτερον τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 10.

Πρόσθετοι ἐγκαταστάσεις.

I. 1) Αἰτήσῃ τῶν συνδρομητῶν δύνανται νὰ χρηγηθῶσιν αὐτοῖς ἐκτὸς τοῦ συνήθους τύπου τῶν συνδέσεων καὶ ἕτεροι ἰδιαιτέρως σκοποὺς ἐξυπηρετοῦσαι πρόσθετοι ἐγκαταστάσεις. Αὗται ἐπιτρέπονται συνήθως μόνον ἐπὶ τοῦ γηπέδου τῆς τηλεφωνικῆς συσκευῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσιν. Ἐπὶ ἄλλων γηπέδων ἐπιτρέπονται αὗται μόνον κατ' ἐξαιρέσιν.

2) Αἱ συνηθέσταται τῶν τοιούτων συσκευῶν εἶναι: Συσκευαὶ πλειόνων συνδέσεων καὶ διάταξις ἐνδιαμέσου ἐπερωτήσεως, μεταγωγεῖς, δευτέρα ἀκουστικά, ἀκουστικά κεφαλῆς, δευτεराὶ τηλεφωνικαὶ συσκευαί, μικρόφωνα στήθους μετ' ἀκουστικοῦ κεφαλῆς, μηχανήματα χειρὸς, κώδωνες διαφόρων μεγεθῶν, ἠλεκτρονόμοι θυρίδος, διάταξις συνακροάσεως καὶ σύρματα μήκους πλέον τῶν 2 μέτρων.

II. 1) Αἱ πρόσθετοι ἐγκαταστάσεις προμηθεύονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, τοποθετοῦνται εἰς τὰς τῆ Ἑταιρεία ἀνηκούσας συνδέσεις συνδρομητῶν δαπάναις τούτων καὶ παρέχονται αὐτοῖς πρὸς χρῆσιν ἀντὶ μηνιαίου τέλους, εἰς τὸ ὅποιον περιλαμβάνεται καὶ ἡ συντήρησις.

2) Εἰς δευτερευούσας ἐγκαταστάσεις ἀνηκούσας εἰς τοὺς συνδρομητάς, τοποθετοῦνται αἱ πρόσθετοι ἐγκαταστάσεις δαπάναις αὐτῶν. Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἐγκαταστάσεων καταβάλλεται τῇ Ἑταιρείᾳ μηνιαία ἀποζημίωσις συμφώνως τῷ τιμολογίῳ.

III. Διὰ τὰς συμφώνως II. 2 εἰς τὴν κυριότητα τῶν συνδρομητῶν περιερχομένης προσθέτους ἐγκαταστάσεις καταβάλλει ὁ συνδρομητὴς τὰ πραγματικὰ ἔξοδα τῆς προσθέτου ἐγκαταστάσεως.

Τὰ πληρωτέα ἐφ' ἅπαξ ποσὰ δεῖον νὰ καταβληθῶσι τὸ βραδύτερον τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῶν προσθέτων ἐγκαταστάσεων.

Άρθρον 11.

Κατ' εὐθείαν συνδέσεις.

I. 1) Οἱ κάτοχοι δευτερευουσῶν ἐγκαταστάσεων ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ αὐτοῦ Κέντρου δύνανται νὰ ζητήσωσι, ἵνα αἱ δευτερεύουσαι ἐγκαταστάσεις αὐτῶν συνδεθῶσι δι' ἀμέσων γραμμῶν (καλουμένων κατ' εὐθείαν συνδέσεων), εἰς τρόπον ὥστε ἡ συγκοινωνία μεταξὺ τῶν ἐγκαταστάσεων τούτων νὰ διεξάγῃται ἀπ' εὐθείας ἄνευ μεσολαβήσεως τῶν συνδετικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ τηλεφωνικοῦ Κέντρου.

2) Δύνανται κατ' ἐξαιρέσιν νὰ ἐκμισθωθῶσι παρὰ τῆς Ἑταιρείας εἰς συνδρομητὰς γραμμαὶ ζεύξεως ἀπὸ μιᾶς περιοχῆς Κέντρου εἰς ἄλλην μετὰ δικαιώματος μονομεροῦς παρ' αὐτῆς λύσεως τῆς μισθώσεως εἰς οἰονδήποτε χρόνον.

II. Δὲν ἐπιτρέπεται πρὸς διεξαγωγὴν συνδιαλέξεων μετὰ τοῦ τῆν καθ' ὅλου τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν διεξάγοντος τηλεφωνικοῦ δικτύου ἢ μετ' αὐτοῦ σύνδεσις κατ' εὐθείαν συνδέσεων.

III. Αἱ κατ' εὐθείαν συνδέσεις κατασκευάζονται καὶ συντηροῦνται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας δι' ἴδιον λ)σμόν. Αἱ κατ' εὐθείαν συνδέσεις ἐκτὸς τῆς IV ἀναφερομένης ἐξαιρέσεως ἀποτελοῦσιν ἰδιοκτησίαν τῆς Ἑταιρείας, παραχωρεῖται δὲ εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἢ χρήσις ἀγτί μὴνιαίας ἀποζημιώσεως.

IV. Κατ' εὐθείαν συνδέσεις μεταξὺ δευτερευουσῶν ἐγκαταστάσεων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γηπέδου, ἀνηκουσῶν εἰς τοὺς συνδρομητὰς, δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς ἀντὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων κατασκευῆς, καταβαλλομένων τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς κατ' εὐθείαν συνδέσεως. Διὰ τὴν συντήρησιν αὐτῆς εἰσπράττονται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἡλαττωμένα τέλη.

Άρθρον 12.

Κατασκευὴ τῶν συνδέσεων.

I. Αἱ αἰτήσεις περὶ κατασκευῆς ἐγκαταστάσεως συνδρομητῶν δέον νὰ γίνωνται ἐπὶ τῶν προσδιωρισμένων σχετικῶν ἐντυπων τῶν παρεχομένων δωρεάν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας.

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς αἰτήσεως συνάπτεται τὸ μετὰ τῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ συνδρομητοῦ συμβόλαιον, ἐφ' οὗ ἐπικολλᾶται χαρτόσημον 10. χαρ. δραχμῶν καταβαλλομένον ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 16 παραγρ. 3 τῆς

τηλεφωνικῆς συμβάσεως. Μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ συμβολαίου τούτου δὲν δύναται ὁ συνδρομητὴς νὰ ἀποστῇ αὐτοῦ μονομερῶς εἰμὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 21. Ἐν ἡ περιπτώσει ἢ Ἐταιρεία συγκατατίθεται εἰς τὴν ἀκύρωσιν τοῦ συμβολαίου ἢ εἰς τὴν ἀνάκλησιν τῆς αἰτήσεως δέον ὁ συνδρομητὴς νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἐταιρείαν τὰς ὑπ' αὐτῆς τυχόν γενομένας ἤδη δαπάνας.

II. Αἱ ἐργασίαι ἐπισκευῶν εἰς ἐσωτερικὰ διαμερίσματα, αἱ καθιστάμεναι ἀναγκαῖαι συνεπεῖα κατασκευῆς, μετατροπῆς ἢ καταργήσεως τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων, δὲν βαρύνουσι τὴν Ἐταιρείαν ἀλλ' ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ.

III. Ἐὰν πρῶην συνδρομητῆς, καθυστερῶν τέλη, ὑποβάλῃ αἰτήσιν διὰ νέαν σύνδεσιν, χορηγεῖται αὕτη μόνον μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προηγουμένων ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

IV. Αἱ αἰτήσεις περὶ κατασκευῆς νέων συνδέσεων ἢ ἐπεκτάσεως ὑφισταμένων ταιούτων, ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς ὠρισμένα σχέδια κατασκευῆς καὶ κατὰ κανόνα μὲ τὴν σειρὰν τῆς λήψεως αὐτῶν.

V. 1) Ἡ Ἐταιρεία ὀρίζει πῶς δέον ἐξ ἀπόψεως τεχνικῆς νὰ ἐκτελῶνται αἱ συνδέσεις.

Ὁ συνδρομητὴς δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὅπως τῷ παραχωρηθῶσι μηχανήματα ὠρισμένης κατασκευῆς.

Οἱ συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ ἀφίνωσιν εἰς τοὺς ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ἐντεταλμένους, οἵτινες ἀποδεικνύουσι προσηκόντως τὴν ταυτότητά των, ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον εἰς τὰ διαμερίσματα ὅπου εὐρίσκονται αἱ τηλεφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις των.

Ἄρθρον 13.

Μεταφορὰ, μετατροπῆ,

ἀντικατάστασις καὶ μικρότεραι ἐργασίαι ἐν ταῖς ἐγκαταστάσεσι τῶν συνδρομητῶν, ἐκχώρησις.

I. Μεταφορὰ ὑπάρχει, ὅταν τηλεφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις τοῦ αὐτοῦ συνδρομητοῦ ἢ μέρος αὐτῶν μεταφέρονται κατ' αἰτήσιν αὐτοῦ εἰς ἄλλο μέρος ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ δικτύου. Αἱ περὶ μεταφορᾶς αἰτήσεις, δέον νὰ γίνωνται ἐπὶ τοῦ προσδιωρισμένου ἐντύπου. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 12 II διατάξεις, ἐφαρμόζονται ἰσολόγως καὶ ἐπὶ μεταφορῶν.

II. Μετατροπῆ ὑπάρχει ὅταν κατ' αἰτήσιν συνδέεται δευτερεύουσα σύνδεσις μεθ' ἑτέρας κυρίας συνδέσεως καὶ κατ' εὐθείαν σύνδεσις μεθ' ἑτέρας δευτερευούσης ἐγκαταστάσεως,

ἐπίσης δὲ ὅταν κατ' αἰτήσιν συνδέεται κυρία σύνδεσις μετὰ κυρίας συνδέσεως ὡς δευτερεύουσα ἢ δευτερεύουσα σύνδεσις μετὰ μεταλλάκτου ὡς κυρία σύνδεσις. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ ἐγκαταστάσεων διαφόρων συνδρομητῶν ἢ ὑποβαλόντων αἰτήσιν πρὸς ἐγγραφήν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, δεόν νὰ γίνῃ ἡ αἴτησις ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν συμμετεχόντων εἰς τὴν αἰτουμένην μετατροπὴν.

III. Ἀντικατάστασις ὑπάρχει ὅταν αἱ εἰς τινα τηλεφωνικὴν συσκευὴν ἢ δευτερεύουσαν ἐγκατάστασιν ὑπάρχουσαι τηλεφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις ἀντικαθίστανται κατόπιν αἰτήσεως δι' ἄλλων τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων. Ὁ συνδρομητὴς δὲν δύναται νὰ ἀξιώσῃ τὴν ἀντικατάστασιν μηχανημάτων δι' ἄλλων μηχανημάτων ὠρισμένης κατασκευῆς. (ἄρθρ. 12 V.).

IV. 1) Διὰ τὴν μεταφορὰν (I), μετατροπὴν (II) ἢ ἀντικατάστασιν (III) τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ συνδρομητοῦ καθὼς καὶ διὰ μικροτέρας ἐργασίας ἐπ' αὐτῶν ὡς λ. χ. ἡ ἀφαίρεσις καὶ ἡ ἐπανατοποθέτησις τηλεφωνικῶν μηχανημάτων καὶ ἐσωτερικῶν γραμμῶν, ἡ ἐπανόρθωσις βλαβῶν, τὴν δαπάνην τῆς ὁποίας δεόν νὰ καταβάλλῃ ὁ συνδρομητὴς, ὑπολογίζονται αἱ δι' ἐργασίαν καὶ ὑλικὰ δαπάναι. Ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ αὐτῶν καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας, καταβάλλονται δὲ αὐτὰ τὸ βραδύτερον τὴν παραμονὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς μεταβληθείσης ἐγκαταστάσεως.

2) Ἐὰν συνεπεῖα μεταβολῆς τινος συμφώνως I, II καὶ III ἀντὶ ὑπαρχούσης τηλεφωνικῆς ἐγκαταστάσεως κατασκευάζηται ἑτέρα τηλεφωνικὴ ἐγκατάστασις διὰ τὴν ὁποίαν συμφώνως τῷ ἰσχύοντι τιμολογίῳ καταβάλλεται μεγαλειτέρα ἐφ' ἅπαξ εἰσφορά, εἰσπράττεται ἐκτὸς τῶν ἐν ἐδαφίῳ I ἀναφερομένων ἐξόδων καὶ εἰσφορά ἀνερχομένη εἰς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῶν ἐφ' ἅπαξ εἰσφορῶν διὰ τὴν μέχρι τῆς μεταβολῆς ὑφισταμένην καὶ διὰ τὴν νέαν ἐγκατάστασιν. Ἐὰν ἡ ἐφ' ἅπαξ εἰσφορά διὰ τὰς νέας ἐγκαταστάσεις εἶναι μικρότερα δὲν ἐπιστρέφεται ἡ διαφορὰ.

3) Αἱ ἐν ἄρθρῳ 4 III καὶ IV περὶ εἰσφορῶν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ περὶ προσθέτων ποσῶν ἐξόδων διατάξεις ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω περιπτώσεων.

V. 1) Ἐκχώρησις ὑπάρχει ὅταν τρίτος ὑπεισέρχεται εἰς τὴν σχέσιν τοῦ συνδρομητοῦ ὡς διάδοχος ἐν διαμερίσματι κ.

κατοικιών ἢ καταστημάτων ἢ ὡς διάδοχος ἐμπορικοῦ καταστήματος ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦδε κατόχου τῆς συνδέσεως ἢ προστίθεται ὡς ἕτερος συνδρομητῆς παρὰ τὸν μέχρι τοῦδε κάτοχον τῆς συνδέσεως.

2) Ἡ ἐκχώρησις χρήζει τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐταιρείας. Πρὸς χορήγησιν τῆς τοιαύτης ἐγκρίσεως ὑποβάλλεται αἴτησις χρησιμοποιουμένων τῶν πρὸς τοῦτο ὀρισμένων σχετικῶν ἐντύπων. Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρίσις αὕτη, ὅταν ἡ σχέσις τοῦ συνδρομητοῦ μεταβιβάζεται διὰ καθολικῆς διαδοχῆς ἢ ὅταν τρίτος προστίθεται διὰ δικαιοπραξίας ὡς ἕτερος συνδρομητῆς. Εἰς ἃς περιπτώσεις δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ἐγκρίσις τῆς Ἐταιρείας, δεόν πάντως νὰ γίνῃ σχετικὴ ἀνακοίνωσις εἰς τὴν Ἐταιρείαν περὶ τῆς μεταβιβάσεως, ἐντὸς ἐνὸς μηνός. Ἐὰν ὁ συνδρομητῆς παραβῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου τούτου διακαίεται ἡ Ἐταιρεία νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 22.

3) Ἐκχώρησις τηλεφωνικῆς συγκαινωνίας κατὰ τὴν παραγρ. V. I δὲν ἐπιτρέπεται εἰ μὴ μόνον ἐὰν ὁ ἐκχωρῶν ἐξεπλήρωσε πάσας τὰς ὑποχρεώσεις του ἢ ἀνέλαβε τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῶν ὁ ἐκδοχὸς διὰ ρητῆς διατάξεως τοῦ μετ' αὐτοῦ συνταχέντος συμβολαίου. Ὁ χρησιμοποιῶν τὴν σύνδεσιν ἐπὶ τῇ βάσει ἐκχώρησεως χρηζούσης μὲν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐταιρείας μὴ τυχούσης ὅμως αὐτῆς, εὐθύνεται μετὰ τοῦ συνδρομητοῦ ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλόκληρον διὰ τὴν καταβολὴν τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως εἰσπρακτέων τελῶν καὶ διὰ τὰς κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα συμφώνως ἄρθρῳ 23 γεννηθείσας ὑποχρεώσεις πρὸς ἀποζημίωσιν.

VI. Ὁ συνδρομητῆς δὲν δύναται νὰ ἀξιῶσῃ τὴν ἐκτέλεσιν μεταβολῶν συμφώνως I, II καὶ III ἢ μικροτέρων ἐργασιῶν συμφώνως IV I εἰς ὀρισμένον χρόνον. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχετικῶν αἰτήσεων γίνεται κατὰ κανόνα μὲ τὴν σειρὰν τῆς λήψεως αὐτῶν.

VII. Ἐὰν αἰτήσεις περὶ μεταβολῆς συμφώνως I, II καὶ III ἀποσυρθῇ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, ὀφείλει ὁ ὑποβαλὼν τὴν αἴτησιν νὰ καταβάλῃ τῇ Ἐταιρείᾳ τὰ ὑπ' αὐτῆς τυχὸν ἤδη γενόμενα ἔξοδα

Ἄρθρον 14.

Ἐγκαταστάσεις κοινῆς χρήσεως δι' ἀστικήν καὶ προαστιακὴν Συγκαινωνίαν.

I. 1. Ἐγκαταστάσεις κοινῆς χρήσεως εἶναι αἱ τηλεφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις, αἱ ὁποῖαι δύνανται ἔναντι πληρωμῆς τῶν καθω-

ρισμένων τελῶν νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὑπὸ παντὸς πρὸς διεξαγωγὴν συνδιαλέξεων.

2. Αἱ κοινῆς χρήσεως τηλεφωνικαὶ συσκευαὶ ἐγκαθίστανται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας γενικῶς ἐν τῇ ὑπὸ οἰκοδομῶν περικλειομένην περιοχῇ τοῦ Δήμου, ἐν τῷ ὁποίῳ κεῖται τὸ τηλεφωνικὸν Κέντρον καὶ δὴ ἐπὶ τῶν ὁδῶν, τῶν πλατειῶν, ἐντὸς δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτιρίων, ἐντὸς ἰδιωτικῶν οἰκημάτων, καταστημάτων καὶ δημοσίων Κέντρων.

II. Εἰς τηλεφωνικὰς συσκευὰς κοινῆς χρήσεως μὴ ἐφωδιασμένας μὲ κερατοδέκτην καταβάλλονται τὰ κεκανονισμένα τέλη μιᾶς χρονικῆς μονάδος καθ' ἣν στιγμὴν διατυποῦται ἡ αἴτησις πρὸς συνδιάλεξιν. Τελικῶς κατὰ τὰς ἐνδείξεις τοῦ δείκτου τελῶν ἐπισπράττεται ἐνδεχομένως καὶ συμπληρωματικὸν τέλος.

III. 1) Διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν συσκευῶν κοινῆς χρήσεως ἐλλείπει ἐιδικῶν διατάξεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ ἰσχύουσαι διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις συνδρομητῶν.

Ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται νὰ τερματίζη ἀστικὰς συνδιαλέξεις ἐξερχομένας ἀπὸ τηλεφωνικῶν συσκευῶν κοινῆς χρήσεως μετὰ πάροδον 6 λεπτῶν τῆς ὥρας διὰ διακοπῆς τῆς συνδέσεως.

2. Αἱ συσκευαὶ κοινῆς χρήσεως, αἱ λειτουργοῦσαι διὰ κερμάτων, δύναται νὰ χρησιμοποιηθῶσι μόνον δι' ἀστικὰς συνδιαλέξεις. Ὁ χρησιμοποιοῦσας τοιαύτην συσκευὴν δὲν δύναται νὰ ἀξιῶσιν τὴν ἐπιστροφὴν κερμάτων ριφθέντων εἰς αὐτήν.

IV. Εἰς μέρη μὲ ζωηρὰν ἀστικὴν καὶ προαστιακὴν συγκοινωνίαν, δύναται γενικῶς ἡ Ἑταιρεία νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐντὸς προσθέτων διαμερισμάτων ἰδιωτικῶν καταστημάτων κυρίας συνδέσεις συνδρομητῶν μὲ τὴν ιδιότητα ἐγκαταστάσεων κοινῆς χρήσεως, ἐὰν ὁ συνδρομητὴς ἀναλαμβάνῃ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀναρτήσῃ εἰς θέσιν ἐμφανῆ, διὰ τοὺς διερχομένους, πινακίδα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «τηλέφωνον κοινῆς χρήσεως» καὶ νὰ ἐπιτρέπη εἰς πάντα τὴν χρησιμοποίησιν τῆς τηλεφωνικῆς ταύτης συσκευῆς, καθ' ἃς ὥρας τὸ κατάστημα εἶναι ἀνοικτόν. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις δὲν τοποθετοῦνται δευτερεύουσαι συσκευαὶ καὶ πρόσθετοι ἐγκαταστάσεις, ἐκτὸς δευτέρου ἀκουστικοῦ καὶ κώδωνος.

Ἄρθρον 15.

Ἐκτῶς τῆς ἀστικῆς συγκοινωνίας

I. Ἀστική συγκοινωνία εἶναι ἡ μεταξὺ τῶν τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ αὐτοῦ ἀστικοῦ δικτύου τηλεφωνικὴ συγκοινωνία (ἄρθρον I II.).

Εἰς τὸ ἀστικὸν δίκτυον ἀνήκουσιν ἅπαντα τὰ τηλεφωνικὰ Κέντρα, τὰ κείμενα:

α') Ἐν τῇ περιοχῇ τῶν εἰς ἓν ἐνιαῖον ἀστικὸν δίκτυον περιλαμβανομένων πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἐντὸς ἀκτίνος 10 χιλιομέτρων περὶ τὴν Πλατείαν Ὀμονοίας ἐν Ἀθήναις καὶ 4 χιλιομέτρων περὶ τὴν Πλατείαν Κοραῆ ἐν Πειραιεῖ.

β') Ἐν τῇ περιοχῇ Θεσσαλονίκης ἐντὸς ἀκτίνος 5 χιλιομέτρων περὶ τὸν Λευκὸν Πύργον Θεσσαλονίκης.

γ') Ἐν τῇ περιοχῇ Πατρῶν ἐντὸς ἀκτίνος 5 χιλιομέτρων περὶ τὴν Πλατείαν Ἀγ. Γεωργίου ἐν Πάτραις. Ἡ Ἐταιρεία δύναται κατ' ἰδίαν κρίσιν νὰ προβῇ εἰς τὴν κατασκευὴν περισσοτέρων τηλεφωνικῶν Κέντρων καὶ δι' ἄλλα μέρη καὶ νὰ περιλάβῃ ταῦτα εἰς τὴν ἀστικὴν περιοχὴν. Ἡ ἀκτίς ὅμως τῆς ἀστικῆς περιοχῆς ὑπολογιζομένη ἀπὸ τοῦ κυρίου Κέντρου κινήσεως δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 5 χιλιομέτρα.

II. 1) Ἡ Ἐταιρεία δικαιούται νὰ διακόπη τὰς ἀστικὰς συνδιαλέξεις μετὰ πάροδον 15 λεπτῶν, ἐὰν ἡ λειτουργία τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας ἀπαιτῇ τοῦτο.

2) Συνδέσεις ἀστικῶν συνδιαλέξεων δύνανται νὰ διακόπτονται χάριν τῶν ὑπεραστικῶν συνδιαλέξεων, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι τεχνικῶς ἐφικτόν. Τὸ τέλος διὰ τὴν σύνδεσιν τῆς ἀστικῆς συνδιαλέξεως καταβάλλεται καὶ ἂν ἔτι ἐγένετο τοιαύτη διακοπή.

Ἄρθρον 16.

Ἐκτῶς τῆς προαστιακῆς συγκοινωνίας

I. Τὰ ἀστικὰ δίκτυα τὰ ἐν ταῖς κατωτέρω (II) ὀριζομέναις περιοχαῖς ἀποτελοῦσι τὰ καλούμενα προαστιακὰ δίκτυα τῶν περιοχῶν τούτων.

II. Τὰ προαστιακὰ δίκτυα περιλαμβάνουσιν ἅπαντα τὰ μὴ κινήοντα εἰς τὸ ἀστικὸν δίκτυον τηλεφωνικὰ Κέντρα, τὰ ὅποια κεῖνται:

α') Εἰς τὰ περίχωρα τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἐπὶ τῆς στερεᾶς ἢ τῆς νήσου Σαλαμίνας ἐντὸς περιφερείας

ἀκτίνας 30 χιλιομέτρων περί τὴν Πλατείαν Ὁμονοίας ἐν Ἀθήναις.

β') Εἰς τὰ περίχωρα τῆς Θεσσαλονίκης, ἐντὸς τῆς περιφερείας ἀκτίνας 20 χιλιομέτρων περί τὸν Λευκὸν Πύργον ἐν Θεσσαλονίκη, ἐξαιρέσει ὅμως τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Ἀξιού ποταμοῦ (Βαρδάρη) καὶ εἰς τὰ περίχωρα τῶν Πατρῶν ἐντὸς περιφερείας ἀκτίνας 10 χιλιομέτρων περί τὴν Πλατείαν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ἐν Πάτρας.

III. Τὰ προαστιακὰ τέλη ἦτοι, ἡ ἀποζημίωσις διὰ τὰς τηλεφωνικὰς συνδιαλέξεις ἐντὸς τῆς προαστιακῆς συγκοινωνίας (βλ. I καὶ II) ὑπολογίζονται ἀνά 3 λεπτὰ τῆς ὥρας ἀναλόγως κατ' εὐθείαν γραμμὴν (à vol d'oiseau) ἀποστάσεως μεταξὺ τῶν τηλεφωνικῶν Κέντρων τῶν ἀστικῶν δικτύων, λαμβανομένης ὡς βάσεως ἐν μὲν τῷ ἐνιαίῳ δικτύῳ Ἀθηνῶν—Πειραιῶς τῆς Πλατείας Ὁμονοίας, ἐν δὲ τῷ ἀστικῷ δικτύῳ Θεσσαλονίκης τοῦ Λευκοῦ Πύργου, ἐν δὲ τῷ ἀστικῷ δικτύῳ Πατρῶν τῆς Πλατείας Ἀγ. Γεωργίου.

IV. Τὰ τέλη προαστιακῶν συνδιαλέξεων θὰ καταγράφονται καὶ θὰ φέρωνται εἰς τὸν λογαριασμὸν τῶν συνδρομητῶν. ὁμοῦ μετὰ τῶν τελῶν ἀστικῶν συνδιαλέξεων (βλ. ἄρθρον 7 B II), συνυπολογίζονται δὲ εἰς τὰς εἰς τὸ βασικὸν τέλος συμπεριλαμβανομένας ἀστικὰς συνδιαλέξεις (ἄρθρον 7 B I, 2). Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τελῶν τούτων, ἰσχύει ἡ ἐν ἄρθρῳ 7 B II, 3 διάταξις.

V. 1) Αἱ προαστιακαὶ συνδιαλέξεις διακόπτονται μετὰ πάροδον 6 λεπτῶν, κατόπιν προειδοποιήσεως τοῦ συνδρομητοῦ διὰ σήματος βομβητοῦ.

2) Προαστιακαὶ συνδιαλέξεις δύνανται νὰ διακόπτονται νάοιν ὑπεραστικῶν τριούτων, ἐσ' ὅσον τοῦτο εἶναι τεχνικῶς ἐπιϊκτόν. Τὰ τέλη διὰ τὰς προαστιακὰς συνδιαλέξεις καταβάλλονται καὶ ἂν ἔτι ἐγένετο τοιαύτη διακοπή.

VI. Αἱ τηλεφωνικαὶ ἐγκαταστάσεις κοινῆς χρήσεως, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ διεξαγωγή προαστιακῆς συγκοινωνίας φέρουσι διακριτικὸν γνῶρισμα.

Ἄρθρον 17.

Βοηθητικὰ ὑπηρεσίαι.

Ἡ Ἐταιρεία θέλει ἐγκαταστήσει κατόπιν προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεως τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας βοηθητικὰς

ὑπηρεσίας, λ. χ. κλήσεως αὐτοκινήτων, ἀναγγελίας τῆς ὄρας κλπ.

Ἄρθρον 18.

Τηλεφωνικοὶ κατάλογοι.

I. 1) Διὰ τὰ ἀστικά δίκτυα, κατατασσόμενα κατὰ περιφέρειας, ἐκδίδονται ἐπίσημοι κατάλογοι συνδρομητῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἀπ' εὐθείας ἢ ὡς αὕτη θέλει ὀρίσει. Εἰς τοὺς καταλόγους τούτους καταχωροῦνται κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν οἱ κάτοχοι κυρίων συνδέσεων, διπλῶν καὶ πολλαπλῶν συνδέσεων. Ἡ καταχώρησις εἰς τὸν κατάλογον δύναται κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ συνδρομητοῦ νὰ παραλειφθῇ.

Ἡ καταχώρησις περιλαμβάνει τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα, τὸ ἐμπορικὸν ἢ βιομηχανικὸν κατάστημα τοῦ συνδρομητοῦ, ὄδον καὶ ἀριθμὸν τοῦ οἰκήματος ἢ καταστήματος, ὅπου εὐρίσκεται ἡ τηλεφωνικὴ ἐγκατάστασις, καθὼς καὶ τὸν ἀριθμὸν τηλεφώνου, προκειμένου δὲ περὶ μεγάλων πόλεων καὶ τὴν συνοικίαν, ἐὰν τοῦτο, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἑταιρείας, εἶναι ἀναγκαῖον. Κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ συνδρομητοῦ δύναται νὰ καταχωρηθῶσι καὶ ὄραι ἀκροάσεως ἢ ἐργασίας. Δευτερεύουσαι ἐγκαταστάσεις περιλαμβάνονται εἰς τὸν τηλεφωνικὸν κατάλογον μόνον εἰς περιορισμένον ἀριθμὸν, ὡς θέλει ὀρισθῆ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας.

2) Ἐκτὸς τῶν ὡς ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. I στοιχείων, δύναται, κατόπιν αἰτήσεως, νὰ ἐπιτραπῶσιν «ἐνδείξεις» τῶν συνδρομητῶν, προσέτι δὲ ἀνάλογοι καταχωρήσεις καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ τηλεφωνικοῦ καταλόγου.

3) Διὰ τὴν καταχώρησιν λαμβάνονται γενικῶς ὡς βᾶσις τὰ ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ δοθέντα στοιχεῖα, δικιούται ὁμως ἡ Ἑταιρεία πρὸς ἀποφυγὴν προσκρούσεως εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ τὸ κοινὸν καθεστῶς καθὼς καὶ διὰ λόγους ὀρθογραφικοὺς ἢ λεκτικοὺς νὰ ἐπιφέρῃ μεταβολάς, νὰ διορθώῃ λάθη, νὰ χρησιμοποιῇ γενικῶς εὐνοήτους συντμήσεις καὶ πρὸς ὑπηρεσιακὴν διευκόλυνσιν νὰ ζητῇ τὴν καταχώρησιν ἐνδείξεων ἢ ἀλλαγὴν διατυπώσεως χάριν καταλληλοτέρας κατατάξεως ἐν τῇ ἀλφαβητικῇ σειρᾷ.

II. 1) Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω I, 1 καταχωρήσεων, διατίθεται δι' ἐκάστην σύνδεσιν μία τυπογραφικὴ σειρὰ δωρεάν. Δι' ἐκάστην περαιτέρω σειρὰν καταβάλλονται 3 χρυσαὶ δραχμαί. Τὸ αὐτὸ τέλος καταβάλλεται, ἐὰν παρὰ χρησιμοποιοῦντων τὴν

σύνδεσιν τοῦ συνδρομητοῦ μελῶν τῆς οἰκογενείας του ἢ ἐτέρων προσώπων συμμετεχόντων εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἐπιχειρήσιν του ζητῆται ἢ καταχώρησις αὐτῶν εἰς τὸν τηλεφωνικὸν κατάλογον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν τοῦ συνδρομητοῦ τούτου.

2) Τὸ ὡς ἄνω ἐν ἐδαφίῳ I τέλος καταβάλλεται καὶ δι' ἐκάστην σειρὰν ἐνδείξεως ἢ καταχωρήσεως εἰς ἄλλο μέρος τοῦ καταλόγου.

3) Ἡ ἡμέρα τῆς λήξεως τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐργασιῶν διὰ νέαν ἔκδοσιν τοῦ τηλεφωνικοῦ καταλόγου γνωστοποιεῖται ἐκ τῶν προτέρων εἰς τοὺς συνδρομητὰς ἐγκαιρῶς. Ἐὰν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης δὲν ζητηθῆ ἢ μὴ ἐπανάληψις τῆς καταχωρήσεως, περιλαμβάνεται αὕτη ἐν τῇ νέῃ ἐκδόσει τοῦ τηλεφωνικοῦ καταλόγου, καταλογιζομένων τῶ συνδρομητῇ τῶν σχετικῶν τελῶν.

III. 1) Ὁ τηλεφωνικὸς κατάλογος ἐπανεκδίδεται κατὰ κανόνα κατ' ἔτος. Δι' ἐκάστην κυρίαν σύνδεσιν χορηγεῖται κατὰ τὴν πρώτην παράδοσιν τῆς συνδέσεως, δωρεὰν ὁ κατάλογος τῆς περιφερείας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει τὸ ἀστικὸν δικτυον. Ἐπίσης χορηγεῖται δωρεὰν ἀγὰ ἐν ἀντίτυπον τοῦ τηλεφωνικοῦ τούτου καταλόγου καὶ δι' ἐκάστην δευτερεύουσαν συσκευὴν, ἐκτὸς ἐὰν τρέχεται περὶ μικρῶν δευτερευουσῶν ἐγκαταστάσεων, περιλαμβανουσῶν οὐχὶ πλέον τῶν δύο ἐν ὅλῳ συσκευῶν, ὡς π. χ. τύποι μεταγωγέως, τηλεφωνικῶν ρευματοδοτῶν κλπ. Ὅταν ἐπανεκδίδεται νέος κατάλογος παραλαμβάνουν οἱ συνδρομηταὶ ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ὀριζομένου μέρους δωρεὰν τὸν νέον κατάλογον, ἔναντι ἐπιστροφῆς τοῦ παλαιοῦ καὶ δὴ ἐντὸς 14 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο προσκλήσεως. Ἐὰν ὁ τηλεφωνικὸς κατάλογος δὲν παραληφθῆ ἢ ἐὰν ζητηθῆ ἢ ἀποστολὴ του, ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς ὡς συστημένον ἐντυπον, ἔναντι καταβολῆς τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, πλέον 20 χρυσῶν λεπτῶν διὰ γενικὰ ἔξοδα.

2) Ἐὰν ὁ παλαιὸς κατάλογος δὲν ἐπιστραφῆ ἐπιβαρύνεται ὁ συνδρομητῆς διὰ τὸν νέον κατάλογον μὲ ἐν τέταρτον τῆς τιμῆς πωλήσεως αὐτοῦ.

3) Οἱ ὡς ἄνω προερχόμενοι ἐπίσημοι τηλεφωνικοὶ κατάλογοι παραμένουσιν ἰδιοκτησίᾳ τῆς Ἑταιρείας.

4) Οἱ συνδρομηταὶ δύνανται ἐκτὸς τοῦ ὡς ἄνω δωρεὰν χορηγουμένου καταλόγου νὰ ἀποκτήσωσι δι' ἀγορᾶς καὶ ἄλλους καταλόγους τῆς αὐτῆς περιφερείας ἢ ἄλλων περιφερειῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἐξηγητλήθησαν.

Ἄρθρον 19.

Χρόνος καὶ τρόπος πληρωμῆς τῶν τελῶν βεβαίωσις αὐτῶν.

I. 1) Τὰ περιοδικὰ τέλη, δηλαδή ἡ ἀποζημίωσις διὰ διαρκείας ἢ κανονικῶς ἐπαναλαμβανόμενας παροχὰς προκαταβάλλονται ἐν ἀρχῇ τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, διὰ τὸ ὅποιον ὀρίσθησαν καὶ δὴ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ τριμηνίαν, ὡς θέλει ὀρισθῆ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας.

2) Ἐὰν ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τηλεφωνικῆς τινος ἐγκαταστάσεως ἐντὸς ἡμερολογιακοῦ τινος μηνὸς τὰ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς αὐτοῦ περιοδικὰ τέλη, θεὸν νὰ καταβληθῶσι τὴν παραμονὴν τῆς παραδόσεως καὶ ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς ἐγκαταστάσεως. Κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν τελῶν ἡ ἡμέρα τῆς παραδόσεως συνυπολογίζεται.

3) Τὰ ἐφ' ἅπαξ τέλη, τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων δύναται νὰ ὀρισθῆ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παροχῆς τῆς Ἐταιρείας, προκαταβάλλονται. Τὰ ἐφ' ἅπαξ τέλη, τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων καθορίζεται μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παροχῆς τῆς Ἐταιρείας καταβάλλονται ἅμα τῇ ἐκτέλεσει τῆς παροχῆς. Δύναται ὅμως ἡ Ἐταιρεία νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν προκαταβολῆς.

II. Ἡ παροχὴ τῆς Ἐταιρείας (I, 3) θεωρεῖται ἐκτελεσθεῖσα ἐπὶ συνδέσεων ἀστικῶν καὶ προαστειακῶν συνδιαλέξεων (ἄρθρον 15 καὶ 16), ἐὰν ἡ συσκευὴ τοῦ καλοῦντος συνδεθῆ μετὰ τὴν ἀναζητηθεῖσαν κυρίαν συσκευὴν καὶ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν κλήσιν εἴτε ἡ συσκευὴ αὕτη εἴτε δευτερεύουσα συσκευὴ μετ' αὐτῆς συνδεδεμένη. (βλ. καὶ ἄρθρον 7, Β II., 2).

III. Οἱ συμφῶνως τῷ ἄρθρῳ 18 II. δικαιούμενοι ἰδιαιτέρας καταχωρήσεως ἐν τῷ τηλεφωνικῷ καταλόγῳ εὐθύνονται μετ' αὐτῶν ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὀλόκληρον διὰ τὴν καταβολὴν ἀπάντων τῶν τελῶν τῶν πληρωτέων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς συνδέσεως καὶ τῶν μετ' αὐτῆς συνδεομένων δευτερευουσῶν συνδέσεων ἢ οἰωνδήποτε ἐγκαταστάσεων Ὁ συνδρομητῆς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὰ ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας καταλογιζόμενα αὐτῷ τέλη παρὰ τοῖς ὑπ' αὐτῆς προσδιωρισμένοις ταμείοις εἰς νομίμως ἀνεγνωρισμένα μέσα πληρωμῆς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ὀριζομένης ἐν τῷ λογαριασμῷ, ἔχει δὲ τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν καταβληθέντων, ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι ταῦτα κακῶς κατελογίσθησαν αὐτῷ.

IV. Οί συνδρομηταὶ καταβάλλουσι τέλος χαρτοσήμου δραχμῆς μιᾶς δι' ἐκάστην περὶ πληρωμῆς τηλεφωνικῶν τελῶν ἐξωφλημένην ἀπόδειξιν τῆς Ἑταιρείας.

V. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν μεταγενεστέρως πληρωτέων τελῶν, ἡ Ἑταιρεία δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν συνδρομητῶν ἀστικῶν δικτύων, τῶν ὁποίων τὰ τέλη καταβάλλονται ἐν μέρει μεταγενεστέρως, χρηματικὴν ἐγγύτησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ βασικοῦ τέλους τοῦ προκαταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ διὰ μίαν χρονικὴν περίοδον ἐξωσλήσεως λογαριασμῶν (μηνὸς ἢ τριμήνου).

Ἡ ὡς ἄνω ἐγγύτησι παραμένει ἄτοκος, ἐπιστρέφεται δὲ κατὰ τὴν κατάργησιν τῆς συνδέσεως ἀφοῦ ἤδη καλυφθῶσιν ἅπασαι αἱ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν ὑποχρεώσεις τοῦ συνδρομητοῦ.

VI. Ἄπασαι αἱ ἐν τῷ τηλεφωνικῷ κανονισμῷ καὶ ἐν τῷ τιμολογίῳ προβλεπόμεναι πληρωμαὶ δεόν νὰ γίνωνται ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας σχετικῆς προσκλήσεως ἐφ' ὅσον δὲν ἰσχύουσι δι' ὠρισμένας πληρωμας ἕτεροι προθεσμῖαι, διότι ἄλλως ἡ τηλεφωνικὴ λειτουργία διακόπτεται ἢ διακηπείσα δὲν ἀποκαθίσταται.

Ἐπὶ πωλήσεως δευτερευουσῶν ἐγκαταστάσεων ἰσχύουσιν, οἱ ἐν τῷ γενομένῳ προϋπολογισμῷ ἢ δι' ἐπιστολῆς καθορισθέντες ὅροι πληρωμῆς.

Ἄρθρον 20.

Ἐκπτώσεις ἢ ἐπιστροφή τελῶν

Κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως δὲν καταβάλλονται ὑπὸ τῶν συνδρομητῶν ἢ καταβληθέντα ἐπιστρέφονται ἀνάλογα μέρη τῶν περιοδικῶν τελῶν:

α') Ἐὰν σύνδεσις τις συμφώνως ἄρθρω 22 1, ἐτέθη ἐκτὸς λειτουργίας συνεχῶς ἐπὶ πλεόν τῶν 14 ἡμερῶν, διὰ τὴν διάρκειαν τῆς διακοπῆς ταύτης.

β') Ἐὰν σύνδεσις τις ἄνευ ὑπαιτιότητος τοῦ συνδρομητοῦ ἔπαυσε λειτουργοῦσα ἐκ τεχνικῆς ἀνωμαλίας, καὶ ἡ διακοπὴ αὕτη διήρκεσε 10 ἡμέρας, ἀφ' ὅτου εἰδοποιήθη περὶ αὐτῆς ἡ Ἑταιρεία διὰ τὴν διάρκειαν τῆς διακοπῆς ταύτης, πλὴν ἐὰν πρόκειται περὶ μικρᾶς ἐκτάσεως ἀνωμαλίας, ἐν τοῖς Κέντροις μὲ πλείονας τῶν 1000 συνδρομητῶν, ἢ ἐπιβάρυνσις τῆς ἄρσεως τῆς ὁποίας εὐθύνει τὰ ὄργανα συντηρήσεως τῆς Ἑταιρείας, ὅτε ἡ προθεσμία συντέμνεται εἰς δύο ἐργασίμους ἡμέρας.

γ') 'Επί μεταφορᾶς συνδέσεως (ἄρθρον 13, 1), ἐὰν αὕτη μετὰ τὴν διακοπὴν αὐτῆς παρὰ τῆ παλαιᾷ θέσει τῆς ἐγκαταστάσεως δὲν ἐγκατεστάθῃ ἐντὸς 14 ἡμερῶν εἰς τὴν νέαν θέσιν, διὰ τὸ μεσολαβῆσαν διάστημα.

Τυχῶναι αὐτονόητον ὅτι τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξοιροῦνται αἱ περιπτώσεις ἀνωτέρας βίας.

Ἄρθρον 21.

Διάρκεια τῆς σχέσεως τοῦ συνδρομητοῦ

I. 1) Οἱ συνδρομηταὶ δύνανται μετὰ πάροδον ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου ἐφεξῆς δὲ ἀπὸ τοῦ τέλους ἐκάστης ἡμερολογιακῆς τριμηνίας νὰ ζητήσωσι τὴν λύσιν τῆς σχέσεως τοῦ συνδρομητοῦ, κατόπιν εἰδοποιήσεως γενομένης ἐγγράφως πρὸ ἐνὸς μηνός. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη θεωρεῖται ἐμπρόθεσμος καὶ ἂν περιέλθῃ εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἐταιρείας τὴν τρίτην ἐργάσιμον ἡμέραν τοῦ τελευταίου μηνός τῆς τριμηνίας. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη ἀπαιτεῖται καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ συνδρομητὴς θέλει τὴν κατάργησιν τινῶν μόνον μερῶν τῆς ἐγκαταστάσεως. Μὴ γενομένης τοιαύτης ἐμπροθέσμου εἰδοποιήσεως παρατείνεται τὸ συμβόλαιον τοῦ συνδρομητοῦ ἐπὶ μίαν εἰσέτι τριμηνίαν.

2) Διὰ δευτερευούσας ἐγκαταστάσεις ἀνηκούσας εἰς τὴν Ἐταιρείαν δύναται ἡ Ἐταιρεία ν' αὐξήσῃ τὸ ἐλάχιστον ὄριον διαρκείας τῆς σχέσεως τοῦ συνδρομητοῦ ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς ἐγκαταστάσεως.

II. Ἡ κατάργησις κυρίως συνδέσεως περιλαμβάνει καὶ τὰς μετὰ ταύτης συνδεομένας δευτερευούσας καὶ οἰασδήποτε ἄλλας συνδέσεις, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν συνδέονται καὶ μετ' ἄλλων κυρίων συνδέσεων.

III. 1) Ἐὰν διὰ τινος μεταφορᾶς (ἄρθρον 13 I) μετατροπῆς (ἄρθρον 13 II) ἢ ἀντικαταστάσεως (ἄρθρον 13 III) τὰ συνολικὰ περιοδικὰ τέλη τῶν μεταβαλλομένων ἐγκαταστάσεων αὐξηθῶσιν ἐντὸς ἡμερολογιακοῦ τινος μηνός, ὑπολογίζονται τὰ νέα τέλη ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεταφορᾶς, μετατροπῆς ἢ ἀντικαταστάσεως, καταβαλλόμενα μετὰ τῶν πρὸ τῆς μεταβολῆς ταύτης πληρωτέων τελῶν τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ μηνός. Ἐλαττωμένων δὲ τῶν συνολικῶν ὡς ἄνω τελῶν, ἢ διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ μηνός προκύπτουσα διαφορὰ δὲν ἐπιστρέφεται, πιστοῦται ὅμως διὰ ταύτης ὁ λογαριασμὸς περιοδικῶν τελῶν νέων ἐγκαταστάσεων τοῦ συνδρομητοῦ τὴν ἐκ-

τέλεσιν τῶν ὁποίων οὗτος ἐζήτησεν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν τελῶν.

2) Ἐὰν τὸ διὰ τινὰ σύνδεσιν ὄρισμένον τέλος μεταβληθῆ συννεπεία μεταθέσεως τοῦ Κέντρου ἢ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας προκληθείσης ὑπαγωγῆς τῶν συνδέσεων εἰς ἄλλο Κέντρον, λόγῳ μεταβολῆς τῶν περιοχῶν συνδέσεων, εἰσπράττεται τὸ νέον τέλος ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

IV. Ἡ Ἑταιρεία δύναται νὰ ἐπιτρεψῆ, ἵνα κυρία τις σύνδεσις, τῆς ὁποίας ἡ κατάργησις ἐζητήθη ἐγκαιρῶς, χρησιμοποιοθῆ εἰσέτι ἐπ' ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ἡμέραν ἀφ' ἧς δεόν αὕτη νὰ καταργηθῆ. Ἐκείνη προκειμένου περὶ μεταφορᾶς δύναται ἡ Ἑταιρεία νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν συνδρομητὴν διὰ βραχύ τι διάστημα τηλεφωνικὰς ἐγκαταστάσεις εἰς τὴν παλαιὰν θέσιν. Διὰ τὸν χρόνον τῆς εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἐπὶ πλέον χρησιμοποίησώς τῶν συνδέσεων, ὑπολογίζονται τὰ περιοδικὰ τέλη κατ' ἀναλογίαν. Διὰ τὰς ἰδιαιτέρως παραχωρηθείσας ἐγκαταστάσεις (ἄρθρον 9 καὶ 10) καταβάλλονται προσέτι τὰ ἐξόδα τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς καταργήσεως.

V. Ἡ Ἑταιρεία κατόπιν αἰτήσεως δύναται ν' ἀπαλλάξῃ τῆς στέσεως τοῦ συνδρομητοῦ τούς διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ κατόχου τῆς συνδέσεως ἰπερβύτους, ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἀλλαγῆς τοῦ τύπου τῆς κατοικίας ἢ τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος αὐτοῦ ἢ ἐν περιπτώσει καταργήσεως τούτου ἢ ἐγκαταλείψεως τοῦ ἐπαγγελματιῆς αὐτοῦ ἢ ἐν οἰαδήποτε ἄλλῃ παρομοίᾳ ἐξαιρετικῇ περιπτώσει, ἄνευ τήρησεως τῆς ὡς ἄνω (I) ὀρισθείσης προθεσμίας. Δεῖν ὅμως ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις νὰ καταβληθῶσι τὰ μέχρι τέλους τοῦ ἡμερολογιακοῦ μηνὸς περιοδικὰ τέλη.

VI. Ἡ αἰτηθεῖσα κατάργησις τηλεφωνικῆς ἐγκαταστάσεως ἐκτελεῖται ἐξόδοις τῆς Ἑταιρείας.

VII. 1) Δι' ἐκθέσεις, ἀγοράς, συνελύσεις καὶ παρομοίας διοργανώσεις προσωρινῆς διαρκείας δύνανται νὰ κατασκευασθῶσι συνδέσεις κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἑταιρείας διὰ τὸ ζητούμενον χρονικὸν διάστημα, ἐὰν οἱ αἰτοῦντες τὴν κατασκευὴν τούτων καταβάλωσι τὰ ἐξόδα τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ τῆς καταργήσεως αὐτῶν.

Ἔσοφοι διὰ τὴν δαπάνην κατασκευῆς καὶ λοιπὰ ἐφ' ἅπασι εἰσοφορὰ δὲν καταβάλλονται. Διὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως τῶν, ἐν λόγῳ ἐγκαταστάσεων ὑπολογίζονται ἀναλογικῶς τὰ περιοδικὰ τέλη.

1) Αί διατάξεις του άνωτέρω έδαφίου 1, εφαρμόζονται και εάν συνδρομηταί εις έξαιρετικές περιπτώσεις, π.χ. άσθενείας έχουσιν ανάγκην ιδιαίτερων τηλεφωνικών εγκαταστάσεων προσωρινώς. Δέον όμως οί συνδρομηταί ν' αναλάβωσι τήν ύποχρέωσιν των έν τῷ τιμολογίῳ όριζομένων εισφορών διά τήν δαπάνην κατασκευής και λοιπών εφ' άπαξ εισφορών, εάν ή χρησιμοποίησις των τηλεφωνικών τούτων εγκαταστάσεων παραταθῆ πέραν των τριών μηνών.

Άρθρον 22.

Άναστολή τῆς τηλεφωνικῆς λειτουργίας
διακοπή τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας των συνδρομητῶν,
ἄριστος συνδέσεων.

I Διά λόγους αάυνης τῆς χώρας ή έν περιπτώσει άλλης Κρατικῆς ανάγκης, δύναται τό Κράτος διά τό κατά τήν κρίσιν του αναγκαίον χρονικόν διάστημα ν' αναλάβῃ τήν διοίκησιν οίουδήποτε μέρους ή τοῦ συνόλου των αστικῶν και προαστιακῶν δικτύων ή νά αναστείλῃ τήν λειτουργίαν τινῶν ή ὅλων των δικτύων ή ν' αποκλείσῃ τήν χρῆσιν τηλεφωνικῶν εγκαταστάσεων προσωρισμένων διά τήν καθόλου τηλεφωνικῆν συγκοινωνίαν.

II. Ἡ Ἐταιρεία δύναται νά διακόψῃ τήν τηλεφωνικῆν συγκοινωνίαν συνδρομητοῦ τινος ἐπί χρονικόν διάστημα μέχρι 10 ἡμερῶν μετά παρηγουμένην εἰδοποίησιν τοῦλάχιστον πρὸ 10 ἡμερῶν γενομένην εάν:

α') Παρέβῃ οὔτος τὰς διατάξεις τοῦ Τηλεφωνικοῦ Κανονισμοῦ, ὡς κατά τὰς ἐξῆς π.χ. ένδεικτικῶς αναφερομένας περιπτώσεις:

1) Κακή χρῆσις τῆς συνδέσεως.

2) Ἄρνησις τοῦ συνδρομητοῦ έν περιπτώσει ύπερφορτίσεως τῆς συνδέσεώς του νά ύποβάλῃ αίτησιν και δι' έτέραν σύνδεσιν παρά τήν σχετικῆν πρόσκλησιν τῆς Ἐταιρείας (άρθρ. 5 II 2).

3) Ἄνοικτις συμπεριφορὰ των χρησιμοποιούντων τήν σύνδεσιν έναντι των ύπαλλήλων τοῦ Τηλεφωνικοῦ Κέντρου.

4) Παράβασις των οδηγιῶν χρήσεως των τηλεφωνικῶν συνδέσεων.

5) Αὐτόβουλος επέμβασις ή ανάμιξις τρίτου εις τήν συντήρησιν των μηχανημάτων τῆς εγκαταστάσεως.

6) Αὐθαίρετος μεταβολὴ τῆς παρὰ τῷ συνδρομητῇ τεχνικῆς ἐγκαταστάσεως.

7) Σύνδεσις συσκευῶν ἰδίας προμηθείας ἢ βοηθητικῶν ἐγκαταστάσεων ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ἑταιρείας.

8) Ἐκ προθέσεως βλάβη τῶν παρὰ τῷ συνδρομητῇ τεχνικῶν ἐγκαταστάσεων εἴτε ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου εἴτε ὑπὸ τρίτων.

β') Ὁ συνδρομητὴς δὲν κατέβαλε τὰ ὀφειλόμενα τηλεφωνικὰ τέλη μέχρι λήξεως τῆς διὰ τοῦ τηλεφωνικοῦ κανονισμοῦ ὀριζομένης προθεσμίας: ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ἡ διακοπῆσα τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας δὲν ἀποκαθίσταται πρὶν ἢ ὁ συνδρομητὴς ἐξοφλήσῃ ἐξ ὀλοκλήρου τὴν ὀφειλὴν του.

III. 1) Διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας διακοπείσης ἔκ τινος τῶν ἀνωτέρω ἐν II ἀναφερομένων λόγων εἰσπράττεται ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας σχετικὸν τέλος καθοριζόμενον ἐν τῷ Τιμολογίῳ.

2) Ἡ διακοπὴ τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας δὲν ἀπαλλάσσει τὸν συνδρομητὴν οὔτε τῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 23 I εὐθύνης αὐτοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν, οὔτε τῆς πρὸς καταβολὴν τῶν τελῶν ὑποχρέωσέως αὐτοῦ. Ἐν περιπτώσει καταργήσεως τῆς συνδέσεως διατηροῦνται αἱ ὑποχρεώσεις αὐταὶ τοῦ συνδρομητοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἡ σχέσις τοῦ συνδρομητοῦ θὰ ἔληγε· ἐὰν ὁ συνδρομητὴς ἐζητήσει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταργήσεως τὴν λύσιν αὐτῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21 I.

3) Ὡς τέλη ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν ἀνωτέρω (III 2) διατάξεων θεωροῦνται ἅπαντα τὰ ποσά, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται τῇ Ἑταιρείᾳ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τηλεφωνικοῦ κανονισμοῦ. Ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦσιν αἱ πληρωμαί, εἰς τὰς ὁποίας ὑποχρεοῦται ὁ συνδρομητὴς συμφώνως ταῖς περὶ εὐθύνης αὐτοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν διατάξεσι (ἄρθρον 23 I).

IV. Ἡ Ἑταιρεία δύναται διακοπείσης τηλεφωνικῆς τινος συγκοινωνίας νὰ προβῇ εἰς κατάργησιν αὐτῆς κατόπιν προειδοποιήσεως πρὸς τὸν συνδρομητὴν γενομένης πρὸ τριῶν μηνῶν.:

α') Ἐὰν ὁ συνδρομητὴς ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ἀνεξόφλητον τὸ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν χρέος του σὺν τῷ τέλει διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας.

β') Ἐὰν διαπράξῃ νέαν παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ τηλεφωνικοῦ κανονισμοῦ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἡμερολογιακοῦ ἔτους.

γ') Ἐὰν παρὰ τὴν διακοπὴν τῆς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5

Π 2 υπερφορτισμένης συνδέσεώς του δὲν ἐδήλωσε καὶ ἑτέραν σύνδεσιν.

Ἄρθρον 23.

Εὐθύνη τοῦ συνδρομητοῦ πρὸς ἀποζημίωσιν

I. 1) Ὁ συνδρομητῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς γνώσεώς του καὶ ἄνευ περαιτέρω εὐθύνης ὑποχρεοῦται νὰ ὑποδεικνύῃ εἰς τὰ ἐκτελοῦντα τὰς τηλεφωνικὰς ἐγκαταστάσεις ὄργανα τῆς Ἑταιρείας ἐν τῷ γηπέδῳ αὐτοῦ τὴν ἀκριβῆ θέσιν τῶν κεκαλυμμένων τμημάτων τῶν ἐγκαταστάσεων ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ἀερίφωτος, ὕδατος ἢ οἰωνδήποτε ἐγκαταστάσεων.

2) Ὁ συνδρομητῆς ὀφείλει νὰ ἀποζημιώσῃ τὴν Ἑταιρείαν διὰ πᾶσαν ἐξ οἰουδήποτε λόγου ὑπαιτιότητος αὐτοῦ ζημίαν ἀπωλείας ἢ βλάβης τῶν συσκευῶν τῶν συνδέσεων του ἢ τῶν ἐξαρτημάτων τῶν ἢ ἀκαταλλήλου χρήσεως αὐτῶν. Ὁμοίως εὐθύνεται ὁ ὡς ἀνωτέρω συνδρομητῆς διὰ πᾶσαν ζημίαν ἀπωλείας ἢ βλάβης τῶν γραμμῶν τῶν τηλεφωνικῶν συνδέσεων του μόνον ἐφ' ὅσον αἱ γραμμαὶ αὗται εὑρίσκονται ἐντὸς οἰκοδομημάτων τυγχανόντων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν αὐτοῦ.

3) Οἱ συνδρομηταὶ δεόν νὰ ἀναγγέλλουσιν ἀμέσως εἰς τὸ τηλεφωνικὸν Κέντρον τὰς διαταράξεις ἢ βλάβας τῆς συνδέσεως καὶ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς.

II. Ἡ Ἑταιρεία δὲν ἐγγυᾶται διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας οὐδὲ ἀνάλαμβάνει εὐθύνην δι' οἰασδήποτε ζημίας προερχομένας ἐκ πλημμελοῦς διεξαγωγῆς αὐτῆς ἰδιαιτέρως δὲ διὰ ζημίας προερχομένας.

α') Ἐξ ἀναστολῆς τῆς τηλεφωνικῆς λειτουργίας ἢ ἀποκλεισμοῦ τῆς χρήσεως τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων προσωρισμένων διὰ τὴν καθ' ὅλου τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν.

β') Ἐκ διακοπῆς ἢ ἄρσεως τῶν συνδέσεων (ἄρθρον 22 II καὶ IV),.

γ') Ἐξ ἀνωμαλιῶν τῆς τηλεφωνικῆς λειτουργίας.

δ') Ἐκ μεταβολῆς τῶν ἀριθμῶν κλήσεως (ἄρθρον 4 I 2).

ε') Ἐξ ἀνεπαρκῶν ἢ ἐσφαλμένων καταχωρήσεων ἐν τῷ ἐπισήμῳ τηλεφωνικῷ καταλόγῳ, μάλιστα δὲ ἔνεκα μὴ καταχωρήσεως (ἄρθρον 18).

στ') Ἐνεκα ἐσφαλμένης, βραδείας ἢ παραληφθείσης συνδέσεως πρὸς συνδιάλεξιν (ἄρθρον 14, 15, 16, 18).

ζ') Ἐκ χορηγήσεως ἐσφαλμένης πληροφορίας.

Ἄρθρον 24.

Ἀκροτελεύτιοι διατάξεις.

I. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν περιοδικῶν τελῶν διὰ τμήματα ἐνὸς μηνὸς ὑπολογίζεται ὁ μῆν ἐκ 30 ἡμερῶν.

II. Αἱ διατάξεις τοῦ τηλεφωνικοῦ κανονισμοῦ ἀφορῶσι τὴν ἀστικήν καὶ πρασσειακὴν συγκοινωνίαν.

III. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ τηλεφωνικοῦ κανονισμοῦ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, δύναται νὰ ἐφασμύζεται ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτῷ μέτρων καὶ τὸ ἄρθρον 697 τοῦ Πεντακτοῦ Νόμου.

IV. Ὁ τηλεφωνικὸς κανονισμὸς δύναται νὰ τροποποιῆται ἐκάστοτε κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν τὴν ὑπὸ τῆς Συμβάσεως προβλεπομένην.

Περὶ ὀρισμοῦ τιμῆς χρυσοῦ φράγκου δι' εἰσπραξιν τελῶν ἀποστολῆς ἔξωτ. δεμάτων καὶ μετατροπὴν δηλουμένων ἀξιῶν.

(Ἐφ. Κ. 424 τῆς 8 Δεκεμβρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4471 περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ διευλογηθείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Παγκόσμιου Συμβάσεως καὶ τῶν διεθνῶν Συμφωνιῶν, προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑποθεσιῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου, Ἐπιτροπείας, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἰσοδύναμα εἰς δραχμὰς τῶν εἰς χρυσοὺν καθοριζομένων ἐν τῇ Διεθνείᾳ Συμφωνίᾳ περὶ δεμάτων τελῶν ἀποστολῆς ὀρίζομεν ἐπὶ τῇ βάσει τιμῆς 32 δραχμὰς—1 χρ. φράγκον.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ' ἄρ. Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφ' ἄρ.
Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ Π. ΡΑΛΛΗΣ

Σύμβασις περὶ χορηγήσεως παρὰ τῶν Ταχ. Ταμιευτηρίων πρὸς τὸ Δημόσιον Δανεῖον δραχμῶν 1.200.000 διὰ τὴν ἀνέγερσιν Τ.Τ.Τ. Μεγάρου Κερκύρας.

(Ἐφ. Κ. 429 τῆς 13 Δεκεμβρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἀγγελουπόλου καὶ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων, ἐκπροσωπούμενων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ κ. Πέτρου Ράλλη συνεφωνήθησαν τὰ ἑπομένα.

Τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν συμφώνως τοῦ Νόμου 5142 περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης κατασκευῆς Μεγάρου Τ.Τ.Τ. Κερκύρας καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ ἀριθ. 497 ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ χορηγήσῃσι προοδευτικῶς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δάνειον δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου διακοσίων χιλιάδων (1.200.000) ἐπὶ τόκῳ 9 0/0 (ἐννέα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν) ἑτησίως καὶ χρεωλύτῳ ἀναλόγῳ, ἐξοφλητέον ἐντὸς δέκα πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1934 καὶ ἐφεξῆς διὰ καταβολῆς εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἑπομένου ἀπὸ τῆς ὡς ἀνω χρονολογίας ἔτους, τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα οὐκὼ χιλιάδων οὐκτακοσίων ἑβδομηκοντα καὶ 65 00 (148.870.65). Ἡ πρώτη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις καταβληθήσεται εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1935.

Ἄρθρον 2.

Τὸ προῖον τοῦ δανείου διατεθήσεται διὰ τὴν ἀνέγερσιν Μεγάρου Τ.Τ.Τ. ἐν Κερκύρα ἀναληφθήσεται δὲ παρὰ τοῦ Δημοσίου προοδευτικῶς καὶ κατόπιν ἐντολῶν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας πρὸς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ βάσει προϋπολογισμῶν τῶν ἀρμοδίων μηχανικῶν καὶ ἀναλόγως τῶν ἐκτελεσθησομένων ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου θέλει καταβληθῆ εἰς τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια ὁ ἀπλοῦς ἐνδιάμεσος τόκος πρὸς ἐννέα

ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀναλαμβανομένου ἑκάστοτε ὡς ἀνωτέρω προΐοντος τοῦ δανείου ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς ἀναλήψεως μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1933.

Οἱ ἐνδιαμέσοι ὡς ἄνω τόκοι καταβληθήσονται τῷ δανειστῇ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1934.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῆς τοκοχρεωλυτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένου δανείου ὡς καὶ τῶν ἐνδιαμέσων τόκων αὐτοῦ θ' ἀναγράφεται ἐν τῷ Εἰδικῷ Προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἀναγκαιούσα πίστωση.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα ὅπως ἐν πάσῃ στιγμῇ καὶ ἐξ οἴωνδήποτε πόρων αὐτοῦ ἐξοφλήσῃ εἴτε ἐν ὄλῳ, καταβάλλον καὶ ταῦς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς τοιαύτης ἐξοφλήσεως δεδουλευμένους τόκους, εἴτε ἐν μέρει τὸ παρὸν δάνειον, τροποποιουμένης ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἀναλόγως τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσδιορισθείσης τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως.

Ἡ παροῦσα γενομένη εἰς δύο πρώτοτυπα, δημοσιευθήσεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1932.

Οἱ Συμβαλλόμενοι

Διὰ τὸ Ἑλλην. Δημόσιον

Διὰ τὰ Ταχ. Ταμειυτήρια

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπ)γός

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφ)γός

Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Π. ΡΑΛΛΗΣ

Περὶ τρόπου καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς χαρτίνης δραχμῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ χρ. φρ. τὰς δηλουμένας ἀξίας.

(Ἐφ. Κ. 439 τῆς 22 Δεκεμβρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4471 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ διαμολογηθείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχ. Συμβάσεως καὶ τῶν Διεθνῶν Συμφωνιῶν, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ τιμὴ τῆς χαρτίνης δραχμῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ χρυσοῦν φράγκον ὅσον ἀφορᾷ τὰς δηλουμένας ἀξίας τῶν ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποστελλομένων ἐπιστολῶν, κυτίων καὶ δεμάτων μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας καθορίζεται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώματευσιν Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συγκοινωνίας Διευθυντοῦ τῆς Ταχυδρομικῆς Ἐκμεταλλεύσεως, Διευθυντοῦ Ὑπηρεσίας Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν, Τμηματάρχου τῶν Ταχ. Ἀνταποκρίσεων καὶ Τμηματάρχου τῶν Ταχ. Συγκοινωνιῶν καὶ Δεμάτων.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφ' ἡγός
Π. ΡΑΛΛΗΣ

Περὶ καθορισμοῦ εἰς ἓν ἔτος τῆς προθεσμίας ἀποστολῆς εἰς
Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τοῦ γεν. ἰσολογισμοῦ ἐπιταγῶν
καὶ τηλ. λογαριασμῶν.

(Ἐφ. Κ. 439 τῆς 22 Δεκεμβρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ἀπὸ 30
Μαΐου 1925 Ν. Δ. «περὶ ἐκτελέσεως γνωμοδοτήσεων Ἐπιτρ.
Οἰκονομῶν κλπ.», προέβησαν τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Συγκοι-
νωσίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποκειμῶν, καὶ μετὰ γνώμην τῆς
ὀλομελείας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 633
ἐ. ἔ. γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσα-
μεν καὶ διατάσσαμεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 23(9)27 Διατάγματος «περὶ
ἐλέγχου τῶν λογαριασμῶν τῶν Ταχ., Τηλ. καὶ Τηλεφ. Γρα-
φείων» καθοριζομένη ἑξαμηνία προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν εἰς
τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τοῦ Γενικοῦ Ἰσολογισμοῦ τῶν ἐπι-
ταγῶν τηλ. λογαριασμῶν καὶ τηλεφ. τοιοῦτων ἀξάνεται εἰς ἓν
ἔτος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀπὸ 19 Μαρτίου ἐ. ἔ. Διάταγμα «περὶ παρατάσεως προ-
θεσμίας ἀποστολῆς εἰς ἰσολογισμὸν ἐπιταγῶν» καταργεῖται.

Εἰς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατί-
θεμεν τὴν ἐπιμελίαν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφ' ἑγὸς
Π. ΡΑΛΛΗΣ

Περὶ ἀξίσεως προσθέτων ἀερ. ταχ. τελῶν διὰ διαφόρους
χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

(Ἐφ. Κ. 443 τῆς 27 Δεκεμβρίου 1932)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντας ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4471 Ν. τοῦ 1930 «περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίῳ τῇ 28 Ἰουνίου 1929 δημοσιογραφείσης ἀναθεωρήσεως τῆς Παγκοσμίου Ταχ. Συμβάσεως κλπ.» ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 3 παρ. 1, 4, 5 τῶν προσηρτημένων εἰς τὴν Παγκόσμιον Ταχ. Σύμβασιν Διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν μεταφορὰν τοῦ ἐπιστολικοῦ ταχυδρομείου διὰ τῆς ἐναερίου ὁδοῦ.

Προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἑπιτροπῶν καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀπαρτίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Τὰ πρόσθετα ἀερ. ταχ. ἐπὶ τῶν ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὰς κάτωθι χώρας ἀεροπορικῶς διαδιερχομένων ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας αὐξάνονται εἰς δραχμὰς δέκα ἐπὶ τῶν διὰ Σουδάν καὶ Ἰράκ ἀνὰ 10 γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν.

Δραχμὰς δέκα τεσσαράς ἐπὶ τῶν διὰ Περσίαν ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμὰς δέκα ἐπτὰ ἐπὶ τῶν διὰ Kenya Uganda καὶ Tanganika τῆς Ἀνατολ. Ἀφρικῆς καὶ Βρεταν. Ἰνδίας μέχρι Karachi ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμὰς εἴκοσι ἐπὶ τῶν διὰ Βρετανικὰς Ἰνδίας (μέχρι Delhi) καὶ ἐπὶ τῶν διὰ Νότιον καὶ Βόρειον Ροδεσίαν ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμὰς εἴκοσι τρεῖς ἐπὶ τῶν διὰ Σιάμ διὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμὰς εἴκοσι πέντε ἐπὶ τῶν διὰ Ὀλλανδικὰς Ἰνδίας καὶ Νότιον Ἀφρικὴν (μέχρι Capetown) ἀνὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμὰς τριάκοντα ἐπὶ τῶν διὰ Ἰνδοκίναν καὶ Νοτιοδυτικὴν Ἀφρικὴν (μέχρι Windhoek) διὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν βάρους.

Δραχμὰς πενήτηκοντα πέντε ἀνὰ πέντε γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα αὐτῶν ἐπὶ τῶν διὰ Βραζιλίαν ἐπιστολῶν καὶ ἐπιστολι-

κῶν δελταρίων καὶ δραχμὰς 105 ἀνὰ 50 γραμμάρια βάρους ἢ κλάσματος αὐτῶν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας.

Δραχμὰς ἑξήκοντα πέντε ἐπὶ τῶν δι' Οὐραγουάην, Ἀργεντινὴν, Χιλὴν καὶ λοιπὰς χώρας Νοτίου Ἀμερικῆς ἀνὰ πέντε γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα ἐπιστολῶν καὶ ἐπιστολικῶν δελταρίων καὶ

Δραχμὰς 125 ἀνὰ 50 γραμμάρια βάρους ἢ κλάσμα λοιπῶν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Κ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑφ) γὰς
Π. ΡΑΛΛΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ



ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

1. ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ἄριθ. Πρωτ. 151206.

Περί τρόπου τηρήσεως τῶν βιβλίων ποιότητος.

Πρὸς
ἀπάσας τὰς Τ. Τ. Ὑπηρεσίας.

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω ὡς ἔχει τὸ ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1930 Διάταγμα «περὶ τῶν στοιχείων τῶν φύλλων ποιότητος», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 28 τῆς 28ης Ἰανουαρίου 1930 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τ. Α') πρὸς γνῶσιν ὑμῶν :



Τὰ ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τούτου ὑποβληθέντα νέα βιβλία ποιότητος θὰ τηροῦνται εἰς διπλοῦν δι' ἕκαστον ὑπάλληλον, ἐν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ὁμοίον παρὰ τῆς προϊσταμένης ἑκάστου ὑπηρεσίας καὶ θέλωσι πεθεῖ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν ὑπαλλήλων.

Τὰ δευτέρα ταῦτα ἀντίτυπα θὰ τηροῦνται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν ἐμπιστευτικῶς, ὑπὸ ἰδίαν τῶν εὐθύνῃν, ἠσφαλισμένα ἐντὸς ἰδιαίτερου ἐρμαρίου, αὐτῶν δὲ τούτων τῶν προϊσταμένων ὑπὸ τῶν οἰκείων περιφερειακῶν διευθυντῶν ὅπου δὲ δὲν λειτουργοῦσι Περιφερειακαὶ Διευθύνσεις μόνον ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας παρ' ἧς ἐπίσης μόνον θὰ τηροῦνται καὶ τὰ τῶν ἐπὶ βαθμῶ Διευθυντοῦ Ὑπουργεῖου ὑπαλλήλων.

Ἐξαιρητικῶς τὰ βιβλία ποιότητος τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὰ Τ. Τ. γραφεῖα γ', β καὶ α' τάξεως, ἐφ' ὅσον τὰ τελευταῖα δὲν διευθύνονται ὑπὸ Τ. Τ. Διευθυντῶν, δὲν θὰ τηροῦνται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν γραφείων ἀλλ' ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν Τ. Τ. Διευθύνσεων, εἰς ὧν τὴν ἀρμοδιότητα ὑπάρχοντι τὰ ἐν λόγῳ γραφεῖα. Ὅμοίως τῶν ὑπηρετούντων εἰς τηλεφωνικὰ κέντρα γ' καὶ β' τάξεως θὰ τηροῦνται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῶν ἀρμοδίων τηλεφωνικῶν Διευθύνσεων ἢ Τ.Τ. Διευθύνσεων ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσι τηλεφωνικαὶ Διευθύνσεις.

Κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐφαρμογῆς τ' ἀνωτέρω βιβλία ποιότητος θ' ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς ὑπηρεσίας τμηματικῶς κατὰ

διαφόρους βαθμούς ἀφοῦ συμπληρωθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τηρουμένων Μητρώων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ὑποβληθέντων πιστοποιητικῶν καὶ ὑπευθύνων δηλώσεων, διὰ πασῶν τῶν μεταβολῶν μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς ἀποστολῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας καὶ ἐφεξῆς θέλει συνεχισθῆ ὑπὸ τούτων ἢ τήρησις αὐτῶν καταχωρουμένων εἰς τὰς οἰκείας στήλας τῶν ἀντιστοίχων μεταβολῶν καθ' ὅμοιον τρόπον.

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς τηρήσεως καὶ τῆς καταχωρήσεως τῶν μεταβολῶν παρέχουμεν τὰς ἐπομένας ἐπεξηγηματικὰς ὁδηγίας.

Ἐκαστος νεοδιοριζόμενος ὑπάλληλος εὐθὺς ἅμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του θὰ παραδίδῃ εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτοῦ ὑπηρεσίαν προσκλήσει ταύτης, δύο φωτογραφίας τῶν διαγραφομένων εἰς τὰ βιβλία ποιότητος διαστάσεων περίπου αἰτινες θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον δι' ἰδίας ἀναφορᾶς ἐν ἣ συγχρόνως θὰ ἀναφέρονται καὶ τὰ ἐν τοῖς ἐδάφιοις 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Διατάγματος ὀριζόμενα στοιχεῖα (σελίς 3 καὶ 4 τοῦ βιβλίου ποιότητος) καθ' ὑπεύθυνον δήλωσιν του ἢ ἐπὶ τῇ βάσει ὑποβαλλομένων πιστοποιητικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν στοιχείων τούτων θὰ συμπληροῦνται τὰ οἰκεία βιβλία ποιότητος αὐτοῦ τὸ ἐν τῶν ὁποίων θὰ τηρῆται παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ τὸ δὲ ἕτερον θ' ἀποστέλληται εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προϊσταμένην του ὑπηρεσίαν πρὸς καταχώρησιν τῶν ἐφεξῆς μεταβολῶν του.

Ἡ καταχώρησις τῶν εἰς τὰ ἐδάφια 5, 6, 7 καὶ 8 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἀναφερομένων μεταβολῶν (σελίς 5, 29 τῶν βιβλίων ποιότητος) εἰς τὰς οἰκείας στήλας τῶν βιβλίων θὰ γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὰς ἀντιστοίχους ἀνακοινώσεις ἢ διαταγὰς στοιχείων ἅμα τῇ κοινοποιήσει τούτων εἰς τὰς προϊσταμένας ὑπηρεσίας.

Προκειμένου περὶ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν αὗται θὰ καταχωροῦνται μόνον μετὰ τὴν τελεσιδικίαν των καὶ μετὰ ὅσον οἶόν τε πληρεστέρας τῆς αἰτιολογίας ἐκάστης ποινῆς.

Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως ὑπαλλήλου ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς ἃς ἀνατίθεται ἢ τήρησις τῶν βιβλίων ποιότητος θὰ καταχωρῆται ὑπὸ τούτων ἢ σχετικῆ ἀνακοίνωσις καὶ θ' ἀφήνεται κενὴ ἢ στήλη τῆς ἀναλήψεως ὑπηρεσίας ἐν ἣ θὰ σημειοῦται ἢ χρονολογία τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων εἰς τὴν νέαν θέσιν του ὑπὸ τῆς νέας ὑπηρεσίας εἰς ἣν θὰ διαβιβάζεται ἐμπιστευτικῶς ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τῆς πρώτης τὸ βιβλίον ποιότητος μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας, οὐχὶ δὲ πέραν τῆς δωδεκάτης ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διαταγῆς μεταθέσεως.

Ὅσακις, εἰς ἐπειγούσας περιπτώσεις, πρὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς τακτικῆς ἀνακοινώσεως τῆς μεταθέσεως, ἣτις δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, θὰ προηγήται προσωρινὴ διαταγή, θὰ καταχωρῆται αὕτη κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἢ δὲ καταχώρησις τῆς τακτικῆς ἀνακοινώσεως θὰ ἐνεργῆται ὑπὸ τῆς νέας Διευθύνσεως μετὰ τὴν λήψιν ὑπ' αὐτῆς τοῦ ἀποσταλησομένου κατὰ τ' ἀνωτέρω βιβλίου ποιότητος.

Πρὸ τῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν νέαν ὑπηρεσίαν τοῦ βιβλίου ποιότητος θὰ συντάσσεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς διαβιβαζούσης αὐτὸ ὑπηρεσίας ἐκθέσεις περὶ τῆς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἐπιδειχθείσης ὑπὸ τοῦ μετατιθεμένου, ὑπηρεσιακῆς διαγωγῆς καὶ ἰκανότητος, εἰς ἣν θὰ σημειοῦνται ἀπαραιτήτως καὶ αἱ ὑπηρεσίαι εἰς ἃς ἠσχολήθη κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρ' αὐτῇ ὑπηρεσίας του, εἰς τρόπον ὥστε ἐξ αὐτῆς ἢ νέα προϊσταμένη ὑπηρεσία νὰ δύναται νὰ σχηματίζη πλήρη ἀντίληψιν περὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς αὐτοῦ ἀξίας. Ἡ ἐκθέσις αὕτη, ἄσχετος πρὸς τὰς ὑποβαλλομένας ἐκάστοτε ἐτησίως ἐκθέσεις ἰκανότητος, θὰ καταχωρῆται ὑπὸ τοῦ συντάσσοντος εἰς τὴν στήλην τοῦ βιβλίου «ἐκθέσεις προϊσταμένων γραφείων» ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς θὰ ὑποβάλλῃ ὁ ἴδιος ἐκάστοτε καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ Διατάγματος ἐτησίων ἐκθέσεων ἰκανότητος μόνον αἱ συντασσόμεναι ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν γραφείων θὰ ἀντιγράφονται ὑπὸ τῶν Διευθύνσεων εἰς τὰς οἰκείας θέσεις τῶν βιβλίων, (σελ. 59 καὶ ἐφεξῆς) μετὰ τοῦτο δὲ θὰ ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον συγχρόνως μετὰ τῶν ἰδίων ἐκθέσεων κατὰ τὰ διὰ τῆς ἐν ἰσχύϊ ἐκάστοτε σχετικῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὀριζόμενα. Αἱ ἐκθέσεις αὗται τῶν Διευθυντῶν ὡς καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν Διευθυντῶν τῶν Ἀνταλλακτικῶν, τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως Τ. Τ. γραμμῶν, αἱ τῶν Τ. Τ. Τ. Ἐπιθεωρητῶν κλπ. ὡς καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν Τμηματάρχων, προκειμένου περὶ προσωπικοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας θὰ καταχωροῦνται μόνον εἰς τὰ τηρούμενα παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ βιβλία ποιότητος.

Πρὸς ἐξакριβοῦς καταχωρήσεως τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὰ βιβλία ποιότητος μεταβολῶν καὶ τῶν ἐνδεχομένων ἐλλείψεων, ἕνεκα παραλείψεως τῶν ὑπαλλήλων νὰ ὑποβάλωσι τὰς σχετικὰς δηλώσεις, ἥδη κατὰ τὴν πρώτην ἀποστολὴν αὐτῶν εἰς τὰς κατὰ τόπους ὑπηρεσίας, παρκαλοῦμεν ὅπως θέσητε ὑπ' ὄψει ἐκάστου πάσης τὰς ἐν τῷ βιβλίῳ ποιότητος αὐτοῦ μεταβολὰς ἵνα ἐπιφέρῃ τὰς ἐπὶ τούτων ἀντι-

ρήσεις του ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεώς τινος. Τὰς ἀντιρρήσεις ταύτας δεόν νὰ συγκεντρώσῃτε ἐντὸς διαστήματος τεσσάρων μηνῶν καὶ ὑποβάλλητε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετ' ἐπισήμων πιστοποιητικῶν, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, ἀποδεικνυουσῶν τὴν ἀκρίβειαν τῶν κατὰ τοὺς ἀντιθέτους ἰσχυρισμοὺς τῶν ὑπαλλήλων διορθωτέων μεταβολῶν.

Αἱ συνεπεῖα τούτων διορθώσεις θὰ ἐπενεχθοῦν εἰς τὰ τηρούμενα παρὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς περιφερείας ἀντίτυπα τῶν βιβλίων ποιότητος μόνον μετὰ προηγουμένην εἰδικὴν ἐκάστοτε ἐγκριτικὴν διαταγὴν.

Τῶν ἐξερχομένων τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλων τὰ βιβλία ποιότητος θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τὴν καταχώρησιν τῆς τελευταίας ταύτης μεταβολῆς.

Οὐδενὸς τὴν ἀντίληψιν διαφεύγει ἡ σπουδαιότητὴ σημασία ἣν ἔχουσι διὰ τε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τὰ τιθέμενα ἤδη διὰ πρώτην φοράν, εἰς ἐφαρμογὴν κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο βιβλία ποιότητος καὶ διὰ ταῦτα νομιζόμεν τελείως περιττὴν οἰανδήποτε σύστασιν περὶ τῆς ἰδιαζούσης φροντίδος, ἣτις δεόν νὰ καταβληθῇ διὰ τὴν τήρησιν αὐτῶν μεθ' ὅλων ἰδιαιτέρας ἐπιμελείας, ἀκρίβειας καὶ τάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰανουαρίου 1932.

Φ. Διευθυντῆς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄρ.θ. 151229.

Πρὸς
Τὰς Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.

Παραγγέλλομεν ὑμῖν ὅπως ὁσάκις ὑποβάλλητε αἰτήσεις τοῦ ὑφ' ὑμᾶς ἐν γένει προσωπικοῦ περὶ παραιτήσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἀναφέρητε ὑπευθύνως, ἂν ὁ ὑπὸ παραίτησιν βαρύνηται ὑπὸ διαχειριστικῆς ἢ ἄλλης ὑπηρεσιακῆς ἀνωμαλίας καὶ τίνος συγκεκριμένως, ἅμα ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μὴ γείνηται δεκτὴ ἡ παραίτησις μέχρις οὗ διαπιστωθῇ ἐξ ἐνεργηθησομένου διοικητικοῦ ἐλέγχου ἂν συντρέχη περίπτωσις ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ἢ ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς ἀπολύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄριθ. 194125.

Πρὸς

Τὰ Τμήματα καὶ τὰς Ὑπηρεσίας τῆς καθ' ἡμᾶς Διευθύνσεως

Ὡς γνωστὸν διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1930 Διατάγματος «περὶ μεταβιβάσεως ἀρμοδιότητος Συμβουλίων παρ' Ὑπουργείοις εἰς παρὰ Γενικαῖς Διοικήσεις Συμβούλια» ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 4531, μεταβιβάσθη εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Γενικῶν Διοικήσεων τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὑπρέτας τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰς περιφερείας τῶν Γεν. Διοικήσεων καὶ μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Ὑπουργείων Δικαιοσύνης, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, πειθαρχικῶν ποινῶν, βαρυτέρων τῶν ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1925 Διατάγματος «περὶ δικαιοδοσίας Γενικῶν Διοικητῶν» ἐξαίρουμένων τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως καὶ τοῦ ὑποβιβασμοῦ.

Ὅθεν, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων δικαιοδοσίας, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐφεξῆς μὴ ἐπιλαμβάνησθε τῆς πειθαρχικῆς διώξεως ὑπαλλήλων ὑπηρετοῦντων ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Γεν. Διοικήσεων εἰμὴ μόνον ἐν ταῖς περιπτώσεσι καθ' ἃς ζητεῖται τοῦτο παρ' αὐτῶν τούτων τῶν Γεν. Διοικήσεων ὡς συντρεχούσης περιπτώσεως ὀριστικῆς ἀπολύσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑποβιβασμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄριθ. 211445.

Πρὸς

Ἀπάσας τὰς Τ. Τ. Τ. Ὑπηρεσίας

Ἀνακοινούμεν ὑμῖν ὅτι κατόπιν τῆς διὰ τοῦ νόμου 5164 τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4755 περὶ τελῶν χαρτοσήμου τὰ τέλη ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας καθωρίσθησαν ὡς ἐξῆς ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1931.

1) Δραχ. 10 ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου τῶν περὶ θαραχικῶν κατηγορητηρίων τῆς πρὸς ἀπολογία κλήσεως.

2) Δραχ. 10 ἐπὶ τοῦ κοινοποιουμένου ἀντιγράφου τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων εἰς τὸν διωκόμενον ὑπάλληλον.

3) Δραχ. 50 ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων τῶν ἀποφάσεων δι' ὧν ἐπιβάλλεται τιμωρία εἰς τὸν δημόσιον ὑπάλληλον. Τὰ ἀνωτέρω τέλη προσαυξάνονται διὰ τοῦ προσθέτου 40 ο)ο ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. 189273.

Γνωστοποιοῦνται νέα διατάξεις Νόμου 5415.

Πρὸς τὰς Τ. Τ. Τ. Ἀρχάς.

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ νόμου 5415 «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ.» ὁρίζεται ὅτι ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἤτοι ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1932 ἢ ἐκ τῆς προαγωγῆς, ὀνομασίας μονιμοποιήσεως, διαβαθμίσεως, ἀπονουῆς ἀνωτέρου βαθμοῦ ἢ μισθοῦ, προσαυξήσεως μισθοῦ λόγω παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐπερχομένη τυχὸν αὐξήσις μισθοῦ, δὲν καταβάλλεται.

Ἐπεξηγοῦντες τὴν διάταξιν αὐτήν γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἢ ἐκ τῶν ἐν τῷ ὡς ἄνω ἀρθρῷ 7 μνημονευομένων μεταβολῶν, προκύπτουσα αὐξήσις ἐφ' ὅσον ἀφορᾷ ἐκ χρόνου μεταγενεστέρου τῆς 25 Ἀπριλίου 1932 (ἡμέρα δηλαδὴ καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ὁ νόμος) δὲν καταβάλλεται εἰς τὸ δικαιοῦχον.

Ποιούμεθα τὴν διάκρισιν ὅτι εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τῆς αὐξήσεως μισθοδοσίας τῆς προκύπτουσης τυχὸν ἐκ τῶν ὡς ἄνω μεταβολῶν, δὲν περιλαμβάνεται ἡ αὐξήσις τοῦτέστιν λόγω συμπληρώσεως 10ετίας, 15ετίας, 20ετίας καὶ 25ετίας ὧν τὸ ποσοτὸν εἶναι ὡς γνωστὸν 5 ο)ο, 10 ο)ο, 15 ο)ο, 25 ο)ο. Αὕτη θέλει ἐξακολουθήσει χορηγομένη εἰς τοὺς δικαιουμένους ὑπαλλήλους κατόπιν ἐκδόσεως ἐνωσίται τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουνίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Αριθ. 249258.

Πρὸς

Ἀπάσας τὰς Ὑπηρεσίας Τ. Τ. Τ.

Κωτέρω κοινοποιούμεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 95142)28)6)1932 ἔγγραφο τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ παραγγέλλομεν ὅπως ἔχητε τοῦτο ὑπ' ὄψει.

«Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 235872 ἐ. ἔ. ὑμετέρου ἔγγραφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι ἡ εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Τ. Τ. Τ. χορηγούμενη ἀμοιβή, λόγῳ νυκτερινῆς ἐργασίας, βαρέων μηχανημάτων καὶ διανυκτερεύσεως ἐκτὸς ἔδρας τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν κατὰ 6 ὀ)ο μείωσιν καθόσον αὕτη παρέχεται ὡς πρόσθετος ἀποζημίωσις διὰ πρόσθετον καὶ ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσίαν ἐκτελουμένην παρὰ ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν δικαιουμένων κατὰ νόμον τῶν ἀνωτέρω ἀμοιβῶν καὶ διότι δὲν ἔχει βάσιν ὑπολογισμοῦ τὸν μισθὸν τῶν δικαιουμένων τοιαύτης ἀμοιβῆς ὑπαλλήλων καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἡ ἀμοιβὴ αὕτη παρέχεται εἰς ἐπαύξεισιν τῶν ἀποδοχῶν τούτων.

Πᾶσα δ' ἄλλη ἀμοιβὴ ἢ ἐπίδομα χορηγούμενον εἰς τὸ προσωπικὸν τῶν Τ.Τ.Τ. (λόγῳ ἐξαιρησίμων ἡγερῶν, λογιστικῶν λαθῶν κλπ.) ὑπόκειται εἰς τὴν συμφώνως τοῖς 4994 καὶ 5352 ἐπιβληθείσαν κατὰ 6 ὀ)ο μείωσιν».

Ὁ Γεν. Διευθυντῆς
Π. Μαντζαβίνος

Τὴν λήψιν τῆς παρούσης δεῶν ν' ἀναφέρητε ἡμῖν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Αριθ. 235869.

Πρὸς

Ἀπάσας τὰς Τ. Τ. Τ. Διευθύνσεις

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 181210)29 Β. 32 ἀπόφασιν καὶ ἐντελλόμεθα ὅπως ἐκδώσητε τὰς ὁδηγίας εἰς τὰ ὑφ' ὑμᾶς ἀρμόδια Γραφεῖα.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1931 καὶ ὑπ' ἀριθ. 21890 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ τρόπου πληρωμῆς ἀποδοχῶν δημοσίων Πολ. ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὡς καὶ τῶν ἐνοικίων τῶν Δημοσίων Κτημάτων» ἀνατίθεμεν τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἐπιταγὴν πληρωμῆς ἀποδοχῶν τῶν κάτωθι ὑπηρεσιῶν τῶν Τ. Τ. ὡς ἐξῆς.

Τοῦ προσωπικοῦ τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεφωνικῶν Γραφείων πλὴν τῆς ἀμοιβῆς τοῦ προϊστάμενου, εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ Γραφείου ἐπιβλέψεως εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ τηλεφωνικὸν Γραφεῖον.

Τοῦ προσωπικοῦ τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεφωνικῶν Γραφείων εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ πλησιεστέρου ταχ. τηλεγραφικοῦ γραφείου οἰασδήποτε τάξεως τῆς αὐτῆς ταμειακῆς περιφερείας.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 29 Μαρτίου 1932.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Φ. Ζαΐμης

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας

Χ. Λαδάς

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 10 Ἰουνίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Φ. Ι. Α. Κ. Π. Κ. Ο. Κ. Ο.
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἀριθ. 323794.

Πρὸς

Ἄπαντα τὰ Τμήματα τῆς καθ' ἡμᾶς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. Α. 8486 ἐ. ἐ. ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου τῶν ἐγγράφων τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας» καθ' ἣν ἐγκύκλιον, ἡ βεβαίωσις τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῆς πειθαρχικῆς διαδικασίας ἐνεργεῖται διὰ τῆς ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς συντάξεως καὶ ἀποστολῆς εἰς τὸ ταμεῖον καταστάσεως ἐν ἣ ἀναγράφονται διακεκριμένως τὰ εἰσπραχθησόμενα τέλη, ὡς καὶ τὸ ὡς ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας ἀνεπί-

τευκτον τῆς κατὰ γράμμα ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐφεξῆς ἐν ἐκάστη πειθαρχικῇ ἀποφάσει μετὰ τὴν περὶ καταλογισμοῦ τῶν τελῶν διάταξιν προστίθεται ἡ φράσις «εἰσπρακτέα βάσει καταστάσεων συντασσόμενων ὑπὸ τῆς Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεως... ἢ τοῦ Ἀνταλλακτηρίου Ταχυδρομείου κλπ. εἰς δ (ἢ εἰς ἦν) ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης, παρακαλούμενον ὅπως ἀναφέρει σχετικῶς».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Δεκεμβρίου 1932.



ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

2. ΤΑΧ. ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΩΝ

Ἄριθ. 296411)15.

Πρὸς
Τὰς Ταχ. Τηλ. Ὑπηρεσίας

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τοῦ ὅτι ὑπὸ πολλῶν γραφείων ἀπα-
σχολῶνται οἱ διανομεῖς ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διαστημα εἰς ἀ-
ποκατάστασιν βλαβῶν τῶν τηλ. τηλεφ. γραμμῶν ἐπὶ ζημίᾳ
τῆς διανομῆς τῆς ἀλληλογραφίας, ἧτις καθυστεροῦσα ἐκ τοῦ
ἀνωτέρω λόγον συνεπιφέρει μεγάλας ζημίας εἰς τὰ συμφέ-
ροντα τῶν πολιτῶν εὐλόγως διαμαρτυρομένων ἐπὶ τούτῳ, παρα-
καλοῦμεν ὅπως ἡ ἀνάμιξις τῶν διανομέων καὶ τὴν ἄρσιν βλα-
βῶν τῶν Τ. Τ. γραμμῶν λαμβάνη χώραν μόνον εἰς ἀναποδρά-
στους ἀνάγκας καὶ ὅταν προβλέπεται ὅτι δὲν θὰ διαρκέσῃ
αὕτη πέραν τῆς ἡμισείας ἐργασίμου ἡμέρας οὕτως ὥστε ἡ ἐ-
τέρα ἡμίσεια νὰ ἀφισρωθῇ διὰ τὴν διανομὴν τῆς ἀλληλογρα-
φίας.

Τῆς παρούσης ἀξιούμεν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ὑπ' εὐθύνων τῶν
πρῶσταμένων τῶν γραφείων.

Ἀναφέρατε λήψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄριθ. 116747)15.

Πρὸς
Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις Ἀνταλλακτῆρια Ταχυδρομεία

Παρακαλοῦμεν ὅπως διατάξῃτε τὰ ὑφ' ὑμᾶς γραφεῖα ἵνα
ὁσάκις συντάσσουσι πρωτόκολλα κατὰ τῶν Κινητῶν Ταχυδρο-
μείων διαβιβάζωσι ἐν ἀντίγραφον αὐτῶν εἰς τὴν Διεύθυνσιν
ὁπόθεν ἐξαρτᾶται τὸ Κινητὸν καὶ ἐν εἰσέτι εἰς τὸ ὑπάτιον τῆς
ἀνωμαλίας Κινητῶν Ταχυδρομείων. Εἰς δὲ τὰ Σιδηροδρομικὰ

Ταχ. Γραφεία Πειραιῶς, Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης νὰ μὴ ἀποστέλουσι ἀντίγραφα.

Ἀναφέρετε λήψιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 18 Φεβρουαρίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 177333)15.



Τὴν Ἐπιθεώρησιν Ταχυδρομείων καὶ τὰς Τ.Τ. Ἐπιθεωρήσεις.

Παρατηρήθη ἐπ' ἐσχάτων ἰδίᾳ ὅτι οὐδόλως ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν Ταχ. Γραφείων αἱ ὑπ' ἀριθ. 244130)1928 καὶ 192342) 1930 ἐγκύκλιοι ἡμῶν διαταγαὶ περὶ τακτικοῦ καθαρισμοῦ τῶν χρονολογικῶν σημάτων καὶ εὐχρινούσ ἀποτυπώσεως αὐτῶν ἐπὶ τῶν ταχ. ἀντικειμένων, ἐντεῦθεν δὲ ποικίλλαι ἀνωμαλῖαι προκύπτουσιν εἰς τὴν Ταχ. ὑπηρεσίαν.

Εἶναι προφανές ὅτι ἐὰν οἱ κ.κ. Ἐπιθεωρηταὶ κατὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐπιθεωρήσεων ἐνῆργον τὸν προσήκοντα ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ταύτης ἔλεγχον, αἱ σχετικαὶ ἀνωμαλῖαι θὰ περιωρίζοντο σημαντικῶς ἂν μὴ καὶ ὀριστικῶς, δι' ὃ καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως εἰς τὸ μέλλον καταβάλητε μείζονα προσοχὴν ἐπὶ τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου θέματος, ἀναφέροντες ἡμῖν πᾶσαν παρατηρηθησομένην παράλειψιν πρὸς κολασμὸν καὶ παραδειγματισμὸν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 25 Μαΐου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 168176.

Περὶ ἀτελοῦς διαβιβάσεως εἰδοποιητηρίων Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς πρὸς ὀφειλέτας αὐτῆς.

Πρὸς

Περιφερ. Τ.Τ. Διευθύνσεις, Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις, Ταχ. Ἐπι-
θεωρήσεις Ἀνταλ. Ταχ)μεῖα, Κεντρικὸν Ταχ. Ἀθηνῶν, Διευ-
θύνσεις Κιν. Ταχ)μείων.

Διευκρινίζεται ὅτι τὰ εἰδοποιητήρια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς
τῆς Ἑλλάδος τὰ ἀφορῶντα εἰδικῶς εἰσπραξίν τῶν διὰ τῶν
Νόμων 3293 καὶ 3315 ἀπαιτήσεων παρὰ ὀφειλετῶν αὐτῆς,
δεόν νὰ διαβιβάζωνται ἀτελῶς καθόσον εἶναι περιεχομένου ἀφο-
ρῶντος τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, δεδομένου ὅτι πᾶν ἀνείσπρα-
κτον ὑπόλοιπον δανείου πρὸς πρόσφυγας, οὗτινος ἐγγυητῆς τυγ-
χάνει τὸ Κράτος, βαρύνει τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω εἰδοποιητηρίων θὰ φέρεται ἡ ἔνδειξις
«ἀτελῶς δυνάμει τῶν Νόμων 3293 καὶ 3315».

Τὴν παρούσαν θέλετε κοινοποιήσῃ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὑμε-
τέρας ὑπηρεσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαρτίου 1931.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΦΙΛΟΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἀριθ. πρωτ. 192320)20.

Πρὸς

Ταχ. Τηλ. Ὑπηρεσίας

Παρακαλοῦμεν ὅπως εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 189 τοῦ Κα-
νονισμοῦ περὶ ἐκτελέσεως τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας (Τεῦχος Β΄)
προστεθῶσιν αἱ κάτωθι παράγραφοι:

α΄) Εἰς τὰ μονοπρόσωπα γραφεῖα τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ταξινο-
μήσεως ἐνεργοῦσιν οἱ προϊστάμενοι αὐτῶν εἰς δὲ τὰ πολυπρό-
σωπα οἱ διαχειριζόμενοι τὴν ταχ. ὑπηρεσίαν ὑπάλληλοι καὶ οἱ
ὑπ' αὐτοῖς ταξινομοὶ ἐφόσον ὑπηρετοῦσι τοιοῦτοι.

Αἱ εὐθύναι διὰ τὴν ἐσφαλμένην ταξινομίαν καταμερίζονται συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω.

Προσθέσατε τ' ἀνωτέρω κάτωθι τοῦ ὡς εἴρηται ἄρθρου χειρογράφως καὶ ἀναφέρετε.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ἰουνίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 188170.

Ἀλληλογραφία Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου

Πρὸς

Τὰς Περιφέρειας Τ. Τ. Τ. Διευθύνσεις, Τ. Τ. Διευθύνσεις,
Ταχ. Ἐπιθεωρήσεις, Κεντρ. Ταχ. Ἀθηνῶν Διευθύν-
σεις Κινητῶν Ταχυδρομείων.

Διευκρινίζεται ὅτι ἡ ἀλληλογραφία τοῦ ἐν Κηφισσίᾳ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου πρὸς τὰς Δημοσίας, Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς Ἀρχάς, ἢ τὰς ἐξαρτωμένους ἐκ τούτου ὀργανώσεις, ἀπολαύει ἀτελείας ταχυδρομικῆς.

Τὴν παροῦσαν θέλετε κοινοποιήσῃ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ὑμετέρας περιφέρειας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1930.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 209894)15.

Πρὸς

Ταχ. Ὑπηρεσίας Κράτους

Ἐπειδὴ ἔναι Ἀρχαὶ ἐπιθυμοῦσιν, ἵνα τὰ συνήθη ἔγγραφα παραδίδωνται εἰς τὰ Ταχυδρομεῖα ἐπὶ ὑπογραφῇ, εἴτε, διότι

δὲν ἔχουσιν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν κομίζοντα κλητῆρα αὐτῶν ἀγγελιοφόρον κλπ. εἴτε πρὸς διαπίστωσιν τοῦ ὅτι ταῦτα κατετέθησαν εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν πρὸς ἀποφυγὴν προστιβῶν μεταξὺ τῆς καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἐν λόγῳ Ἀρχῶν δύνασθε νὰ παραλαμβάνητε τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐπὶ ὑπογραφῇ, ἀφοῦ ἀναγράψητε πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τὴν ἐνδειξιν «Συνήθεις», θὰ διαχειρίζεσθε ὅμως αὐτὰ ὡς συνήθη χωρὶς περαιτέρω εὐθύνην τῆς ταχ. ὑπηρεσίας.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς διαχειρίσεως τῶν συνήθων ἐγγράφων οὐδεμίᾳ μεταβολῇ ἄλλη θὰ ἐπέλθῃ πλήρ. τῆς ἀνωτέρω νὰ δίδητε πάντοτε σχετικὰς ἐξηγήσεις εἰς τὰς διατυπούσας τὴν ὡς ἀνω ἐπιθυμίαν Ἀρχὰς ἵνα μὴ θεωρήσωσιν ὅτι ἡ κατὰ τοιοῦτον τρόπον παράδοσις συνήθων ἐγγράφων δημιουργεῖ εὐθύναν διὰ τὴν ταχ. ὑπηρεσίαν, οἷως ἡ παράδοσις τῶν ἐπὶ ἀποδείξει ἀντικειμένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωθ. 214946.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ
Πρὸς

Τὰς Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ. Τ. ταχ. τηλ. Διευθύνσεις, Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλλακτήρια καὶ λοιπὰ Ταχ. Γραφεῖα Κράτους, Κεντρικὸν Ταχ. Ἀθηνῶν, Α' καὶ Β' Διευθύνσεις Κιν. Ταχυδρομείων.

Συνεπεῖα ὑποβλητέων ἡμῖν ἐρωτημάτων, περὶ ἃν αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ περιέχουσαι χρηματ. ποτὰ συνήθεις ἐπιστολάς, θὰ ἐπιδίδωνται εἰς τοὺς ἐπιγραφομένους ἀτελῶς ἢ μετὰ προηγουμένην εἰσπραξίν προστίμου τινὸς γνωρίζομεν ὅτι ὡς ἀνεκρινώθη ὑμῖν καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 245805 ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου π. ἔ. ἐγκυκλίου διαταγῆς, διὰ τὰς τοιοῦτου περιεχομένου συνήθεις ἐπιστολάς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἰσχύουσιν αἱ διὰ τὰς ὁμοίους περιεχομένου ἐπιστολάς ἐσωτερικοῦ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 25 τοῦ νόμου 4581 «περὶ Ταχ. Ἀνταποκρίσεως» ἧτοι θὰ ἐπιδί-

δονται αὐταί αἱ συνήθεις μόνον καὶ οὐχὶ αἱ συστημένοι αἰτι-
νες θὰ ἐπιδίδωται ἄνευ εἰσπράξεως προστίμου τινός εἰς τοὺς
ἐπιγραφομένους, ἐπὶ τῇ εἰσπράξει πενταπλασίου τοῦ τέλους
ὅπερ θὰ ἀπηρτεῖτο ἂν τὸ ἀνευρεθὸς ποσὸν ἀπεστέλλετο
διὰ ταχ. ἐπιταγῆς.

Αἱ Ταχ. Τηλ. διευθύνσεις παρακαλοῦνται ὅπως κοινοποιή-
σωσι τὴν παρούσαν εἰς τὰ γραφεῖα περιφερείας των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Αὐγούστου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ



Ἄριθ. Πρωτ. 225923.

Ἀλληλογραφία Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

Φ Ι Λ Α Ν Θ Ρ Ω Π Ι Κ Ο

Τὰς Περιφερειακὰς Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις, Ταχ. Τηλ. Διευ-
θύνσεις, Ταχ. Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλλ. Ταχ)μεῖα Κράτους,
Κεντρικὸν Ταχ. Ἀθηνῶν, Δ)σεις Κινητῶν Ταχ)μείων.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 205190 π.ἔ. ἐγκυκλίου Δια-
ταγῆς ὅπως γίνεται δεκτὴ ἐπὶ πιστώσει πρὸς περαιτέρω δια-
βίβασιν ἢ ἐν γένει ἀλληλογραφία τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλ-
λάδος, συνήθης τε καὶ συστημένη, παρέχεται ἡ ἐπεξήγησις
ὅτι, ἐξομοιωμένης τῆς ἐν λόγῳ Τραπεζῆς πρὸς δημοσίαν ἀρ-
χὴν, δύναται αὕτη ν' ἀποστέλλη καὶ δέσμας ἐπὶ ἀποδείξει
μέχρι βάρους πέντε χιλιογράμμων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ
ἄρθρου 41 τοῦ Νόμου 4581.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Αὐγούστου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 235635.

Περὶ ἀτελοῦς διαβιβάσεως ἀλλ)φίας Τ.Α.Κ.Ε.

Πρὸς

Περιφ. Τ. Τ. Δ)σεις, Ταχ. Τηλ. Δ)σεις, Ἀνταλλακτήρια,
Ταχ. Κεντρ., Ταχ. Δ)σεις Κινητῶν.

Ἀπὸ λήψεως παρούσης θέλετε δέχεσθαι καὶ διαβιβάξῃ ἐπὶ πιστώσει τὴν ταχ. ἀλληλογραφίαν τοῦ «Ταμείου Ἀποδοχῶν καὶ Ἀσφαλίσεως Ὀρθοδόξου Ἐφημ. Κλήρου τῆς Ἑλλάδος» (Τ.Α.Κ.Ε) τὴν ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀποστελλομένην καὶ φέρουσαν ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως αὐτῆς τὸν τίτλον τοῦ ὡς ἄνω Ὄργανισμοῦ.

Ἐν τῇ ἀπαριθμήσει τῆς ἀλληλογραφίας τῶν δημοσίων ἀρχῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἢ ἐν λόγῳ ἀλληλογραφία θὰ βαρύνῃ τὴν μερίδα τοῦ Ὑπουργείου Ὁρησκευμάτων καὶ Παιδείας.

Τὴν παρούσαν θέλουσι κοινοποιῆσαι αἱ Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις πρὸς τὰ γραφεῖα τῆς περιφερείας των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1931.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ. καὶ ἀ. α.

Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἄριθ. Πρωτ. 222258.

Περὶ ἀλλ)φίας Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Πρὸς

Περιφερ. Τ.Τ.Τ. Δ)σεις, Τ. Τ. Δ)σεις, Ταχ. Ἐπιθεωρήσεις,
Ἀνταλλακτ. Ταχ)μεῖα, Κεντρικὸν Ταχ. Ἀθηνῶν, Δ)σεις Κινητῶν Ταχυδρομείων.

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 201413 ἀπὸ 31-7-30 ἐγκυκλίου διαταγῆς περὶ χορηγήσεως τῆς εὐχερείας τῆς ἐπὶ πιστώσει ἀποστολῆς τῆς ταχ)κῆς ἀλ)φίας τοῦ «Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς Περιουσίας» (Ο.Δ.Ε.Π.) πρὸς τὰς δημοσίας, δημοτικάς καὶ κοινοτικάς ἀρχὰς ἢ τὰς ἐξαρτωμένας ἐκ τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου ὀργανώσεις, καθιστῶμεν

ὑμῖν γνωστὸν ὅτι καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δύναται ν' ἀποστέλλῃ ὡσαύτως ἐπὶ πιστώσει τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτῆς πρὸς τὸν ὡς εἴρηται ὄργανισμὸν (ΟΔΕΠ) γινομένην πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 4684 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 5141 τῆς 10 Ἰουλίου ἐ.ἐ. καὶ τῆς μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ὄργανισμοῦ (ΟΔΕΠ) ὑπογραφείσης Συμβάσεως. Ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως τῆς ὡς ἄνω ἀλλ)φίας θὰ σημειοῦται ἡ ἔνδειξις «Νόμος 5141». Ἐν τῇ ἀπαριθμήσει τῆς ἀλλ)φίας δημοσίων ἀρχῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἡ ἐν λόγῳ ἀλλ)φία θὰ βαρύνῃ τὴν μερίδα τοῦ Ὑπουργείου Θερησκευμάτων καὶ Παιδείας.

Τὴν παροῦσαν θέλουσι κοινοποιήσει αἱ Ταχ. Τηλ. Δ)σεις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς περιφερείας αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ. καὶ ἄ. α.

Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Ἄριθ. πρωτ. 244739.

Ἄλλ)φία Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Πρὸς

Περιφερειακὰς Τ.Τ. Δ)σεις, Ταχ. Τηλ. Δ)σεις, Ταχ. Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλλακτῆρια Ταχ)μεῖα, Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἀθηνῶν, Δ)σεις Κινητῶν Ταχυδρομείων.

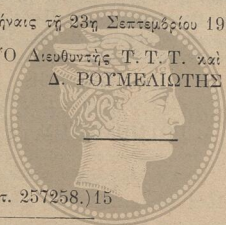
Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 222258 ἀπὸ 1)9)31 ἐγκυκλίου διαταγῆς ἡμῶν περὶ ἀλληλογραφίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Ὄργανισμὸν Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.) κατόπιν τοῦ Νόμου 4684 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. 5141 τῆς 10 Ἰουλίου ἐ. ἐ. καὶ τῆς μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. σχετικῆς Συμβάσεως, διευκρινίζεται ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δύναται νὰ ἀλληλογραφῇ ἐπὶ πιστώσει μετὰ τοῦ ὡς ἄνω Ὄργανισμοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ τῶν διαφόρων Ὑποκαταστημάτων αὐτῆς, ὡς ἐπίσης καὶ μετὰ τῶν διαφόρων Δημοσίων, Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν, Νομικῶν προσώπων Δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὡς καὶ ἰδιωτῶν ἐφ' ὅσον ἡ ὡς ἄνω ἀλλη-

λογραφία σχετίζεται πρὸς τὴν διαχείρισιν τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας καὶ ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, ὀφειλὰς πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἐξ ἀγορᾶς ἢ μισθώσεως Μοναστηριακῶν Κτημάτων καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διεξάγεται. Ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ὄψεως τοῦ περικαλύμματος τῆς περὶ ἧς πρόκειται ἀλληλογραφίας θὰ σημειοῦται ἀπαραιτήτως ἢ ἐνδειξίς «Νόμος 5141».

Τὴν παροῦσαν θέλουσι κοινοποιήσῃ αἱ Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς περιφερείας των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23ῃ Σεπτεμβρίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ. καὶ ἄ. α.
Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ



Ἀριθ. πρωτ. 257258.) 15

Τ.Τ. Διευθύνσεις, Ἀνταλλακτήρια, Ταχυδρομεία.

Ἐπειδὴ παρατηρήθη, ὅτι ἔγγραφα τινὰ ὡς καὶ ἐπίσημο-ματικά τινες ἀπαντήσεις ὑπογράφονται ὑπὸ ὑφισταμένων ἢ διευθυνόντων τὰς ἐκασταχοῦ Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας, ἐκ τοῦ γεγονότος δὲ τούτου εἶναι δυνατόν νὰ μὴ λαμβάνουν γινῶσιν οἱ Διευθυνταὶ τῶν ὑπὸ τῶν ὑφισταμένων των δημιουργουμένων ἀνωμαλιῶν ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ σχετικοῦ ἐλέγχου, παρακαλοῦμεν ὅπως λάβητε πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα ὥστε ἅπαντα τὰ περιερχόμενα ὑμῖν ἔγγραφα νὰ ἀποσφραγίζονται ὑφ' ὑμῶν προσωπικῶς ἅπαντα δὲ ἀνεξαιρέτως τὰ ἐξερχόμενα τοιαῦτα πάσης φύσεως νὰ φέρωσι τὴν ὑμετέραν ὑπογραφήν.

Ἀναφέρατε λήψιν.

Ἀθῆναι τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ. καὶ ἄ. α.
Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Ἄριθ. πρωτ. 274111)15.

Πρὸς

Τὰ Ἀνταλλακτήρια Ταχυδρομεία, Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις
Ταχ)κά Γραφεία Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως.

Ἐπειδὴ ἡ Κεντρικὴ Ἀποθήκη Κινίτης Κρατικοῦ Μονοπω-
λίου ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνωτέρου βάρους τῶν παρα-
δομένων τῇ Ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ ἀποδείξει ἀντικειμέ-
νων αὐτῆς συνεσκέυασε τὴν κινίτην αὐτῆς εἰς κιβωτίδια βάρους
ἀνωτέρου τῶν 5 χιλιογράμμων, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπί-
τι χρονικὸν διάστημα παραλαμβάνετε τὰ κιβωτίδια ταῦτα
παρὰ ταύτης ἢ παρὰ τῶν ἐκασταχοῦ Ταμιῶν πρὸς περαιτέρω
διαδίβασιν.

Ἀναφέρατε λῆψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Διευθύντῃς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄριθ. πρωτ. 282409)152.

Περὶ ἀμέσου ἐπιστροφῆς ἀνευδόσιον ἀλλογίας εἰς γραφεῖα
καταγωγῆς.

Πρὸς

Περιφερειακὰς Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις, Ταχ. Τηλ. Διευθύν-
σεις, Ταχ. Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλλακτ. Ταχυδρομεία,
Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν, Διευθύνσεις Κινητῶν
Ταχυδρομείων.

Συμπληροῦντες τὸ ἄρθρον 724 τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τῆς
Ταχυδρομικῆς Ὑπηρεσίας (Τεῦχος Β'.) καθορίζομεν ὅπως,
ἐφ' ὅσον ἡ ἀλληλογραφία συνήθης ἢ συστημένη δὲν κατέστη
δυνατὸν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἐπιγραφόμενον, εἴτε ἐλλείψει ἐπαρ-
κοῦς διευθύνσεως, εἴτε διότι οὗτος μετώκησε καὶ δὲν εἶναι δυ-
νατὴ ἢ ἐξακριβώσις τῆς νέας του κατοικίας, φέρει δὲ ἢ ἐν
λόγῳ ἀλληλογραφία ἀναγεγραμμένην ἐπὶ τῶν φακέλλων διευ-

θυσιν τοῦ ἀποστολέως, ἐπιστρέφεται ἀμέσως μετὰ τὴν διαπίστωσιν τοῦ ἀδυνατοῦ τῆς ἐπιδόσεως αὐτῆς, ὑπὸ τοῦ γραφείου τοῦ προορισμοῦ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς καταγωγῆς ἵνα ἐπιστραφῇ πάραυτα εἰς τὸν ἀποστολέα, τηρουμένων δηλονότι τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 724 καθοριζομένων χρονικῶν προθεσμιῶν

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Δεκεμβρίου 1931.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΧΡ. ΛΑΔΑΣ



Ἀριθ. πρωτ. 289683.

Ἐπισημοποίησις τοπικῶν Συμβουλιῶν τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. πρὸς τὴν ἔδραν τοῦ Ὄργανισμοῦ.

Πρὸς

Περιφερειακὰς Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις, Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις, Ταχ. Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλλακτήρια Ταχυδρομεία, Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν, Διευθύνσεις Κινητῶν Ταχυδρομείων.

Διευκρινίζεται ὅτι γίνεται δεκτὴ πρὸς περαιτέρω ἀτελεῆ διαβίβασιν πλὴν τῆς ταχυδρομικῆς ἀλληλογραφίας, τοῦ «Ὄργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Μοναστηριακῆς περιουσίας (Ο.Δ.Ε.Π.) πρὸς Ἀρχὰς Δημοσίας, Δημοτικὰς καὶ Κοινοτικὰς καὶ τὰς ἐξαρτωμένας ἐκ τούτου ὀργανώσεις καὶ τὰ ἀνάπαλιν, τούτεστι καὶ ἡ ἀλληλογραφία τῶν Τοπικῶν Συμβουλιῶν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. πρὸς τὴν ἰὴν Ἀθήναις ἔδραν τοῦ εἰρημένου Ὄργανισμοῦ.

Αἱ Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις παρακαλοῦνται ὅπως κοινοποιήσωσι τὴν παρούσαν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς περιφερείας των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Δεκεμβρίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. πρωτ. 300132)15.

Πρὸς

Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις Ἀνταλλακτῆρια Ταχυδρομεία.

Ἐπειδὴ παρετηρήθη ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 278223)1930 ἐγκύκλιος διαταγὴ ἡμῶν περὶ κανονικῆς τηρήσεως τοῦ βιβλίου ὑποδ. 88 δὲν τηρεῖται ὑπὸ τῶν πλείστων Γραφείων, παρακαλοῦμεν ὅπως διατάξῃτε τὰ ὅσα ἐξ αὐτῶν διαβιβάζουσι θαλασσίως ἀποστολὰς ἵνα τὴν τηρῶσι ἀπαρεγκλίτως καὶ ἐπακριδῶς καθόσον κατὰ τῶν μὴ συμμορφωθησομένων Γραφείων θὰ λάβωμεν αὐστηρότατα μέτρα.

Ἀναφέρατε λήψιν.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. πρωτ. 300133)15.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ

Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις Ἀνταλλακτῆρια Ταχυδρομεία

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἕκαστον τῶν ὑφ' ἡμῶν Γραφείων Α' Β' καὶ Γ' τάξεως καταρτίσει ἓνα πίνακα ἐν ᾧ νὰ ἐμφαίνονται ἀφ' ἑνὸς μὲν αἱ διάφοροι περιφέρειαι καὶ κυριώτεραι πόλεις τοῦ Κράτους ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ταχυδρομικὴ ἀποστολὴ ἐν ἣ ἐγκλείηται ἢ δι' αὐτὰς προοριζομένη διαβατικὴ ἀλληλογραφία ἢτοι ἡ προοριζομένη διὰ τὰ Γραφεῖα πρὸς ἃ δὲν συνθέτουσι ἰδιαιτέρας κλειστάς ἀποστολὰς.

Ὁ Πίναξ οὗτος δέον νὰ ἦ κατὰ πάντα ἀκριβὴς ὡς καὶ εὐανάγνωστος οὕτως ὥστε ἐγκρινόμενος ὑφ' ἡμῶν νὰ ἐπιστραφῇ εἰς ἕκαστον Γραφεῖον καὶ νὰ ἀναρτηθῇ εἰς αὐτὸ πρὸς διηνεκὴ καθοδήγησιν τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν ταξινόμησιν τῆς ἀλληλογραφίας.

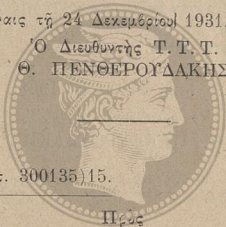
Πίναξ ἰδιάτερος θὰ καταρτισθῇ ἐπίσης ὑπὸ ἑκάστου Γραφείου περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν διαβιβάζει τὴν ἀλληλογραφίαν

τὴν προοριζομένην διὰ τὰ Γραφεῖα τὰ εὐρισκόμενα ἐν τῇ δι-
καιοδοσίᾳ τῆς Διευθύνσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὄν καὶ θὰ ἐγκρίνει
ἐκάστη Διεύθυνσις καὶ θὰ ἐπιστρέψῃ κατόπιν εἰς τὸ Γραφεῖον
τοῦτο πρὸς ἀνάρτησιν καὶ καθοδήγησιν τῶν ταξινομούντων τὴν
ἐν λόγῳ ἀλληλογραφίαν.

Οἱ πίνακες περὶ ὧν ἡ α' παράγραφος θὰ συγκεντρωθῶσι
παρ' ἐκάστη Διεύθυνσις καὶ θὰ ὑποβληθῶσιν ἡμῖν ἐντὸς ἐνὸς
μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρούσης ἀνευ ἐτέρας ὑπομνήσεως
ἡμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ



Ἀριθ. πρωτ. 300135)15.

Πρὸς

Ταχυδρομικὰς Τηλ. Ἐπιθεωρήσεις

Ἐκ διαφορῶν γεγονότων παρέχεται ἡμῖν ἡ βásiμος ἐντύ-
πωσις ὅτι πολλὰ σφάλματα λαμβάνουσι χώραν ἐν τῇ δια-
βάσει τῶν ταχυδρομικῶν ἀνταποκρίσεων ἐντεῦθεν δὲ προκ-
λοῦνται πολλὰ καὶ εὐλόγα παράπονα τοῦ κινου.

Ἐπειδὴ ἡ κατάστασις αὕτη πρέπει νὰ τακτοποιηθῇ ἀμέ-
σως παρακαλοῦμεν ὅπως μεταξὺ τῶν κυριωτέρων θεμάτων
ἅτινα ἀπασχολοῦσι ὑμᾶς κατὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὧσι καὶ τὰ
ἑξῆς :

1) Ἐὰν σχηματίζονται αἱ διαταχθεῖσαι ἀποστολαὶ καὶ
ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη αὐξήσεως ἢ μειώσεως αὐτῶν.

2) Ἐὰν ἐγκλείηται κανονικῶς ἐντὸς τῶν ταχυδρομικῶν
ἀποστολῶν ἡ ἀλληλογραφία ἢ προοριζομένη διὰ Γραφεῖα πρὸς
ἃ δὲν σχηματίζονται κλεισταὶ ἀποστολαί, καὶ

3) Ἐὰν ἔχουσι ληφθῇ ὑπὸ τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων
ὄλα τὰ μέτρα περὶ τῆς ταχυτέρας διαβιβάσεως τῶν ταχυδρο-
μικῶν ἀνταποκρίσεων χρησιμικοποιουμένων ὄλων τῶν ἐδεικνυ-
μένων συγκοινωνιακῶν συνδυασμῶν ὧν δέον νὰ ἐπωφεληθῆται ἡ
Ταχυδρομικὴ Ὑπηρεσία πάντοτε.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων παρακαλοῦμεν ὅπως παρέχωνται πάντοτε αἱ δέουσαι ὁδηγίαι πρὸς τὸ προσωπικὸν ὑπὸ τῶν Ἐπιθεωρητῶν εἰσηγούμενων ἡμῖν πᾶσαν σχετικὴν μεταβολήν. Ἡ δὲ Ἐπιθεώρησις τῶν Ταχυδρομείων παρακαλεῖται ὅπως ἐφορευτῇ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῆς παρουσίας παρακολουθοῦσα τὰς δι' αὐτῆς ὑποβαλλομένας ἐκθέσεις των.

ἀναφέρατε λήψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ



Ἀριθ. πρωτ. 273466.

Πρὸς

Τὰς Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ. Τ. Τ. Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις. Ἀντολλ. ταχυμεία Πειραιῶς, Σύρου, Πατρῶν Κερκύρας, Πρεβέζης, Μυτιλήνης, Σάμου Χίου, Χανίων Ρεθύμνου, Βόλου.

Ἐπιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον κομισθῆ ὑμῖν θαλασσίως ταχ. ἀποστολαὶ φέρουσα ἴχνη παραβίασεως, καὶ δι' αὐτὰς ἡ ἀμεσὸς ἐξέλεγχξις τοῦ περιεχομένου ἤθελε διαπιστώσει παραβίασιν ἢ ὑπεξαίρεσιν τῶν ἐγκλεισμένων ἐν αὐταῖς ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας, θέλετε ζητεῖ παρὰ τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἀρχῆς τὴν ἐνέργειαν ἀμέσου ἐρεύνης τῆ παρουσίας ὑμῶν ἢ κατ' ἀλλήλου ὑπαλλήλου τοῦ ἡμετέρου γραφείου ἐπὶ τοῦ κομισθέντος ἀτμοπλοίου ἐννοεῖται Ἑλληνικοῦ καὶ οὐχὶ ὑπὸ ξένην σημαίαν. ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ὅτι ἡ παραβίασις ἐλάβε χώραν ἐπὶ τούτου ἐρευνημένων ἰδιαιτέρως τῶν κοιτώνων τῶν ναυτῶν καὶ τῶν ναυτικῶν σάκκων τούτων πρὸς τυχὸν ἀνεύρεσιν τῶν ὑπεξαίρεθέντων ἀντικειμένων καὶ τοῦ τυχόν ἐκ χρηματικῶν ἀξιῶν περιεχομένου αὐτῶν.

Ὑπὸ τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἀρχῆς θὰ συντάσσεται ἐκαστοτε σχετικὴ ἐκθεσις ἐρεύνης εἰς διπλοῦν προσυγραφομένης καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου προϊσταμένου ἢ ὑπαλλήλου τοῦ γραφείου προορισμοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶ ὁμοίων ἢ ἔρευνα ἐνηργήθη. Τὴν περίπτωσιν τῆς ενεργείας τοῦ ἐν προκειμένῳ ἐλέγχου θὰ

ἀναφέρητε ἐκάστοτε ἐν ταῖς ὑποβλητικαῖς τῶν σχετικῶν δελτίων ἐλέγχου ἢ πρωτοκόλλων ἀναφοραῖς σας, σὺν τῇ ὑποβολῇ τῆς σχετικῆς ὡς ἄνω ἐκθέσεως ἐρεῦνης.

Αἱ ταχ. καὶ τηλ. Διευθύνσεις παρακαλοῦνται ὅπως κοινοποιήσωσι τὴν παραῦσαν εἰς τὰ ἐκ τῶν γραφείων περιφερείων των παραθαλάσσια τοιαῦτα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Αριθ. πρωτ. 184901.

Περὶ διαθέσεως τῶν ὑποδ. 1, 1α, 1β καὶ 3, 3α, 3β, μετ' ἀπολίτου φειδοῦς.

Πρὸς

Περιφερ. Ταχ. Τηλ. Δ)σεις, Ταχ. Τηλ. Δ)σεις Ἀνταλλακτήρια Ταχυδρομεία, Ταχ. Τηλ. Επιθεωρήσεις, Τμήματα Ἑλλικῶν Ἀποθήκας Ἑλλικῶν Τ. Τ. Τ.

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι παρὰ τῇ Γενικῇ Ἀποθήκῃ Τ.Τ.Τ. εὐρίσκονται τρία ὑποδείγματα Γενικοῦ Φύλλου Εἰδοποιήσεως ἧτοι τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 Α καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 Β.

Ἐκ τούτων τὸ ὑπ. ἀριθ. 1 ἔχει ἐκτυπωθῆ διὰ τὴν σύνθεσιν ταχ. ἀποστολῶν μεταξὺ γραφείων ἐχθ τῶν πρὸς ἀποστολὴν πολλὰ ἐπὶ ἀποδείξει, διαβατικὰς ἀπιστολάς καὶ ταχ. δέματα. τὸ 1Α διὰ τὴν σύνθεσιν ταχ. ἀποστολῶν μεταξὺ μικρῶν γραφείων ἐχόντων πρὸς διαμοιβὴν ὀλίγα τοιαῦτα ἀντικείμενα ὡς καὶ μικρῶν πρὸς μεγάλα τὸ δὲ 1Β διὰ τὴ σύνθεσιν ταχ. ἀποστολῶν ὑπὸ μεγάλων γραφείων πρὸς τὰ μικρὰ τοιαῦτα.

Ἐπίσης παρὰ τῇ αὐτῇ Ἀποθήκῃ εὐρίσκονται τρία ὑποδείγματα Εἰδικῶν φύλων εἰδοποιήσεως ἧτοι τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 τὸ ὑπ' ἀριθ. 3Α καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 3Β.

Ἐκ τούτων τὸ 3 ἔχει καθιερωθῆ διὰ τὰ μεγάλα γραφεῖα τὰ ἀνταλλάσσοντα πρὸς ἀλλήλα σημαντικὸν ἀριθμὸν συστημένων ἀντικειμένων, τὸ 3Α διὰ τὴν ἀποστολὴν συστημένων ὑπὸ τῶν μικρῶν γραφείων πρὸς τὰ μικρὰ ὡς καὶ πρὸς τὰ μεγάλα καὶ

τὸ 3B διὰ τὴν ἀποστολὴν συστημένων ὑπὸ τῶν μεγάλων γραφείων πρὸς τὰ μικρὰ τοιαῦτα

Ἰπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ὡς μεγάλα γραφεῖα θεωροῦνται τὰ Ἀνταλλακτῆρια, αἱ Διευθύνσεις τὰ κινητὰ Ταχυδρομεία τὰ Σιδηροδρομικὰ Ταχ. Γραφεῖα καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν γραφείων τὰ ἐξῆς : Συντάγματος (Ἀθηνῶν), Βεροῖας, Ἀγρινίου, Αἰγίου, Ἀργοστολίου, Ἄρτης, Γυθείου, Ἐδέσσης, Καβάλλας, Καρδίτσας, Καστορίας, Κορίνθου, Ξάνθης, Παγκρατίου, (Ἀθηνῶν), Πύργου (Ἡλείας), Σερρῶν, Τρικάλων, Φλωρῆνης.

Τὰ ἀνωτέρω γραφεῖα δὲν θέλουσι χρησιμοποιεῖ ὡς εἰκὴς βιβλία πρὸς ἀντιγραφὴν τοῦ γεν. φύλλου εἰδοποιήσεως ὑποδ. 2 οὔτε καὶ βιβλία ἀποστολῆς συστημένων ὑποδ. 34.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μετ' ἀπολύτου φειδοῦς χρήσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἐντύπων δὲν ἔχει δοθῆ ὑπὸ τῶν ἐκασταχοῦ ὑπηρεσιῶν ἡ δέουσα σημασία ἐπὶ σημαντικῇ ζημίᾳ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου ἐφιστῶμεν ἄκρως τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω καθορισθῶσι τὰ ὑποδείγματα ἅτινα θὰ χρησιμοποιῆ ἕν ἕκαστον γραφεῖον καθ' ὑμᾶς δικαιοδοσίας οὕτως ὥστε νὰ μὴ γίνεται χρήσις μεγάλων ὑποδειγμάτων ἐπὶ μικρᾶς κινήσεως καὶ τανάπαλιν, ἐπίσης δὲ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φύλλων δι' ὧν θὰ ἐφοδιασθῆ ἕν ἕκαστον γραφεῖον

Πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ ἀκριβοῦς ἀριθμοῦ τῶν ἀπαιτουμένων παρ' ἑκάστῳ γραφεῖῳ Γεν. φύλλων δέον τοῦτο ὅπως ἀναφέρει πρὸς τὴν Ἀποθήκην παρ' ἧς αἰτεῖται γεν. φύλλα κτλ. τὸν ἀριθμὸν τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἢ ἐβδομάδα σχηματιζομένων ἀποστολῶν ἵνα οὕτως ἐξευρισκῶνται τὰ κατὰ τριμηνίαν ἀναγκασιούντα αὐτῇ φύλλα καὶ ἐλέγχῃται πᾶσα σπατάλη τεκμαιρομένη ἐκ τῆς ἐξαντλήσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐντύπων πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος δι' ὃ ἐγένετο ὁ ἐφοδιασμός.

Αἱ ταχ. Ἐπιθεωρήσεις καὶ πᾶν ἕτερον γραφεῖον ἀντιλαμβανόμενον οἰκονομικῶς παράβασις τῆς παρούσης δέον νὰ ἀναφέρωσιν ἡμῖν ἵνα λαμβάνωμεν κατὰ τῶν ὑπαιτιῶν αὐστηρὰ μέτρα.

Ἀναφέρατε λήψιν καὶ ἐκτελέσειν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαρτίου 1942.

Ὁ Διευθυντῆς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. πρωτ. 176301)151.

Ἐπιτομή περὶ τῆς συντάξεως τῶν ἐπιπέπων ὑποδείγματα 15
(πρωτοκόλλου) νέου ὑποδείγματος.

Πρὸς

Ἀπάσας τὰς Ταχ. Τηλ. ὑπηρεσίας.

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι τὸ ἐντυπον ὑπόδ. 15 (συντάξεως πρωτοκόλλου) ὑπέστη κατὰ τὴν τελευταίαν του ἀνατύπωσιν πολλές βασικᾶς τροποποιήσεις κατὰ τὴν τὸν ὅτιον, ἀπαντᾶ τὰ γραφεῖα δέον νὰ ἔχωσιν ὅτι ὅθεν αὐτῶν τὰ ἐξῆς:

**1) Ὑποχρεώσεις συντάσσοντος τὸ πρωτόκολλον
Γραφείου.**

Ἡ σύνταξις πρωτοκόλλου παρ' ἐκάστου Γραφείου οἰασδήποτε τάξεως παρατηρούστος μίαν οἰανδήποτε ταχ. ἀνωμαλίαν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διότι ἐκ τῆς συντάξεως αὐτοῦ ἐξαρτᾶται ἡ διενέργεια ἐλέγχου δ' αὐτῆ, μὴ κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ταχ. ὑπηρεσίας καὶ λαμβάνονται μέτρα διὰ τὴν τακτοποίησιν αὐτῆς.

Πρωτόκολλα δέον νὰ συντάσσονται διὰ τὴν μὴ λήψιν ἀποστολῆς ἀναμενομένης εἰς ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, διὰ ἔλλειψιν ἀποστολῆς ἢ οἰδυδῆποτε ἄλλου ταχ. ἀντικειμένου ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ Γεν. φύλλον συνοδευτικὴν κατάστασιν ἢ βιβλίον ἐργολάβου ἢ συνοδοῦ, δι' ἐσφαλμένην διαδίδασιν ἀποστολῶν, καὶ λοιπῶν ταχ. ἀντικειμένων ὡς καὶ φύλλον ἢ δεσμῶν Ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν εἴτε ὀφειλομένων εἰς Ταχ. γραφεῖα εἴτε εἰς τοὺς ἐκδότας αὐτῶν, διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν Γενικοῦ ἢ Εἰδικοῦ φύλλου εἰδοποιήσεως, δι' οἰανδήποτε φθορὰν, βλάβην ἢ διαδροχὴν ἐξῶθεν ταχ. σάκκου, φακέλλου ἢ μεμονομένου δέματος ὡς καὶ τοῦ περιεχομένου τῶν σάκκων ἢ ταχ. φακέλλων οἷον ἔχῃ παραβίασεως, σχισμάτων ἢ προσθέτου γόμματος ἐπὶ τῶν ταχ. ἀντικειμένων, διὰ μεταφορὰν ἐπιστολῶν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἄνευ γραμματοσήμου καὶ λογογράμμου ἢ μετ' ἀδιαγράφων τοιούτων, ἢ τοιούτων εὐρισκτικῶν ἐντὸς ἐφημερίδων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων Δημ. ὑπηρεσίας κατὰ τὴν νομίμου ἀποσφραγίσεως αὐτῶν, διὰ ἐπιστολὰς μετὰ γραμματοσήμου προγενεσιέρας χρήσεως ἢ προκαπεποιημένων ἢ πλαστῶν τοιούτων, διὰ πλαστὰ δελτία ταυτότητος ἢ πλαστὰ δι-
τὰ ταχ. ἐνσημα ἀπαντήσεως, διὰ γράμματα ἐξωτερικοῦ πε-

ριέχοντα τελωνίσια εἶδη, διὰ συστημένα περιέχοντα χρήματα καὶ ἀνταλλασσόμενα μεταξύ Γραφείων ἐκτελούντων ὑπηρεσίαν ἐπιταγῶν ἢ ἐπιστολῶν μετὰ δεδηλωμένης ἀξίας διὰ ἀποπλήρωτον ἀλληλογραφίαν διαβιβαζομένην ἀπὸ Γραφείου πινὸς ἀνευ τοῦ εἰδικοῦ σημάντρου καὶ τοῦ πίνακος ὑπόδ. 41 διὰ ἔντυπα δείγματα ἑγγράφα ὑποθέσεων καὶ δερμάτων μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι παρεντεθειμένοι ἐπιστολαὶ ἢ σημειώματα ἐπέχοντα θέσιν ἀλληλογραφίας δι' ἐπιστολὰς ἐγκλειούσας ἄλλας τοιαύτας καὶ ἐν γένει διὰ πᾶσαν οἰανδήποτε ἀνωμαλίαν ἣν δὲν θυνάμεθα νὰ διαλάβωμεν εἰδικῶς ἐν τῇ παρουσίᾳ.

Πρὸς τοῦτο ἕκαστον Γραφεῖον προτιθέμενον ἵνα συντάξῃ πρωτόκολλον θέτει μεταξὺ ἐντύπων ὑπόδειγμα 15 χημικὸς χάρτας ἀαλόγως πρὸς τὰ ἀντίγραφα ὧν ἔχει ἀνάγκη κανονίζομενα ἀαλόγως πρὸς τὰ Γραφεῖα ἐφ' ὧν ἔχει ἀπήχησιν ἢ ἀνωμαλία καὶ διὰ σκληρὰς μολυβδίδος ἐγγράφει κάτωθι τὰς λέξεις «πρωτόκολλον» τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀνωμαλίας καὶ τὰς ἐπακολουθησάσας αὐτῇ ἐνεργείας του, προσυπογραφόντων τῶν παραστάντων κατὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς ἀνωμαλίας.

Ὅταν περ ἐρχονται ὑμῖν ἐσφαλμένως πολλὰ ἐφημερίδες διὰ πλείονα τοῦ ἐνὸς Γραφείου προορισμοῦ ἐντὸς δέσμης ἢ ἀπερικαλύπτως δὲν θὰ συνοδεύητε ταύτας δι. ἰσαριθμῶν ἀντιγράφων πρωτοκόλλων ἀλλὰ θ' ἀρχήσθε νὰ ἐπιθέτητε ἐπὶ τῶν οὕτω ἀνωμάλως περιελθουσῶν ὑμῖν ἐφημερίδων μόνον τὸ χρονολογικὸν στήμαντρον καὶ νὰ διαβιβάζητε ἐν ἀντιγράφῳ τὸ συντασσόμενον πρωτόκολλον εἰς τὸ ὑπαίτιον Γραφεῖον καὶ ἐν εἰσέτι ἡμῖν.

Κατόπιν τίθεται ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν κενῶν θέσεων τῶν ἄνω τῆς λέξεως «Πρωτόκολλον» τὸ συντάξαν τὸ πρωτόκολλον Γραφεῖον ὁ ἀριθμὸς γεμ. καὶ εἰδικῶν πρωτοκόλλου καὶ ἀποστέλλονται τ' ἀντίγραφα εἰς τὰ ἀντίστοιχα Γραφεῖα ἐν δὲ τούτων ὑποβάλλεται ἡμῖν ἀφοῦ συμπληρωθῇ ἡ οἰκεία θέσις τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀναφορᾶς ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου.

Τὸ πρὸς ἡμᾶς ἀντίγραφον πρωτοκόλλου ὑποβάλλεται ἐντὸς φακέλου ἔξωθι τοῦ ὁποίου γράφεται ἢ ἐνδείξεις «πρωτόκολλο» πάντοτε εἰς τὸ πλῆμα ἐν τῇ ἀρμοδιότητι τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ἢ ἀνωμαλ'α καὶ ἀαλόγως τῆς καθοριζομένης ἐν τῷ Διατάγματι τῆς 26)2) τοῦ 1930 (Σελίς 214) ἀρμ. ὁ- τητος.

Ὅταν συντάσσητε πρωτόκολλα κατὰ τῶν Κινητῶν Ταχυ-

δρομείων δὲν θὰ ἀποστέλλητε αὐτοῖς ἀντίγραφα αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον τῇ προϊσταμένῃ Διευθύνσει αὐτῶν, Διευθύνσεις δὲ τοιαῦται ὑπάρχουσι δύο, ἡ πρώτη μὲ ἔδραν τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ δευτέρα μὲ ἔδραν τὴν Θεσ)νίκην, ὑπὸ τὰς διαταγὰς δὲ τῆς πρώτης ὑπάγονται τὰ κινήτὰ Πειραιῶς - Χalkίδος καὶ τ' ἀνάπαλιν, Πειραιῶς - Εἰδομένης I καὶ τ' ἀνάπαλιν, Πειραιῶς - Λαρίσσης 2 καὶ τ' ἀνάπαλιν, ὑπὸ τὰς διαταγὰς δὲ τῆς δευτέρας τὸ Κινήτὸν Θεσ)νίκης - Ἀλεξανδρουπόλεως 1 καὶ τ' ἀνάπαλιν καὶ Θεσ)νίκης - Λαρίσσης 2 καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Τὰ πρωτόκολλα τὰ συντάσσόμενα ὑπὸ γραφείων ἀνηκόντων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν Περιφερειακῆς τινος Διευθύνσεως κατ' ἄλλων Γραφείων, ἐν τῇ αὐτῇ περιφερειακῇ ὑπαγομένων, ὑποβάλλονται μόνον εἰς τὴν Περιφέρειαν Διεύθυνσιν χωρὶς νὰ υποβάλληται ἡμῖν ἀντίγραφον, εἰς αὐτὴν δὲ θὰ ἀναφέρονται τὰ ὑπαίτια Γραφεῖα συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω.

Ὅταν συντάσσονται κατὰ Γραφείων ἔξω τῆς Περιφερειακῆς Διευθύνσεως εὐρισκομένων ἢ ἔχουσιν οἰανδήποτε ἀπήχησιν ἐπὶ οἰοῦδήποτε Γραφεῖου, ἔξω τῆς περιφερειακῆς εὐρισκομένου τότε θὰ υποβάλληται ἡμῖν ἀνελλιπῶς ἀντίγραφον, ἡμῖν δὲ θὰ ἀναφέρηται καὶ τὸ ὑπαίτιον Γραφεῖον.

2) Ἐνέργεια τοῦ ὑπαίτιου τῆς συντάξεως πρωτοκόλλου Γραφείου.

Ὁ Διευθυντὴς προκειμένου περὶ Διευθύνσεως ἢ Ἀνταλλακτοῦ ἢ ὁ προϊστάμενος προκειμένου περὶ Γραφείου πάσης τάξεως, λαμβάνων τὸ πρωτόκολλον σπεύδει καὶ ἐξετάζει εὐθὺς ἀμέσως τὰ κατὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Γραφείου του ἀνωμαλίαν καὶ συντάσσει κατόπιν αὐτοστιγμὴ τὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφορὰν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν μέρους τοῦ ἀνωτοῦ διατρήτου Τμήματος τοῦ ἐν λόγῳ ἐντύπου, ἀποκόπτει αὐτὸ καὶ υποβάλλει ἡμῖν ἢ τῇ Περιφερειακῇ, ἀφ' ἧς γράφει ἔξωθεν τοῦ φακέλλου «ἀναφορὰ ἐπὶ συνταχθέντος πρωτοκόλλου» συντάσσει δὲ καὶ εἰς τὴν κάτωθι τοῦ διατρήτου μέρους ὀπισθεν θέσιν τὸ ἔγγραφον αὐτοῦ, ὅπερ στέλλει πρὸς τὸ συντάξον πρωτόκολλον Γραφεῖον, ἐνῶ τῷ παρέχει πᾶσαν χρῆσιμον πληροφορίαν σχετικῶς μὲ τὴν ἀνωμαλίαν.

Ἐκ παραλλήλου λαμβάνει καὶ πᾶν ἐκ τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ἐξαρτώμενον μέτρον κατὰ τοῦ ὑπευθύνου τῆς ἀνωμαλίας, ἀναφέρων καὶ ἡμῖν ἢ τῇ Περιφερειακῇ εἴτε παραπέμπει

ἡμῖν ἢ τῇ Περιφερειακῇ τὴν ἀπολογίαὶν τούτου κατόπιν πρὸς λήψιν τῶν δεόντων μέτρων.

3) Ἐνέργεια τοῦ συντάξαντος τὸ πρωτόκολλον Γραφείου μετὰ τὴν λήψιν τῆς ἐπὶ τοῦ ἐντύπου ἀπαντήσεως τοῦ ὑπαιτίου Γραφείου.

Τὸ συντάξαι τὸ πρωτόκολλον Γραφεῖον εὐθὺς ὡς λάβει τὴν ὀπισθεν τοῦ ἐντύπου ὑπόδ. 15 ἀπάντησιν τοῦ ὑπαιτίου τῆς ἀνωμαλίας Γραφείου συντάσσει ἐπὶ τῆς τελευταίας ὀπισθεν σχετικῆς θέσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἐντύπου τὴν πρὸς τὸ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργεῖον ἢ τὴν Περιφερειακὴν ἀναφορὰν αὐτοῦ, δι. ἧς ἀποδέχεται ἢ ἀντικρούει τὰς χρησιμοποιήσασα αὐτῷ πληροφορίας ὑπὸ τοῦ ὑπαιτίου Γραφείου, ἐγκλείει τὸ ἔκτυπον τοῦτο ἐντὸς φακέλλου ἐφ' οὗ προσθέτει τὴν ἐνδειξιν «ἀναφορὰ ἐπὶ συνταχθέντος πρωτοκόλλου» καὶ τὸ ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἢ τὴν περιφερειακὴν συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω.

Ἐφιστάται ἰδιαίτερος ἢ προσοχὴ ὄλων τῶν Γραφείων:

1) Ἐπὶ τῆς καλλιγραφικῆς εὐαναγκώστου καὶ σαφοῦς συντάξεως τῶν πρωτοκόλλων.

2) Ἐπὶ τῆς χρησιμοποίησεως καλῶς διατηρουμένων φύλων χημικοῦ χάρτου καὶ σκληρᾶς μολυβδίδος, ὥστε ὅλα τὰ ἀντίγραφα νὰ εἶναι εὐανάγκωστα, καὶ

3) Ἐπὶ τοῦ ὅτι τὰ ἀντίγραφα τῶν πρωτοκόλλων καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀναφοραὶ πρέπει νὰ διαμεμβῶνται εἴτε μεταξὺ τῶν Γραφείων εἴτε μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡμῶν ἢ τῶν Περιφερειακῶν ἀπαραιτήτως («ἐπὶ ἀποδείξεσι») πάσης ἀντιθέτου διαχειρίσεως αὐτῶν, τιμωρηθησομένης αυστηρότατα καί

4) Ἐπὶ τῆς ἀμέσου συντάξεως τῶν πρωτοκόλλων τῶν ἐπ' αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς ἀναφορῶν ὡς καὶ τῶν πρὸς τὰ ἀντίστοιχα Γραφεῖα ἀπαντήσεων, ὥστε ἡ προκύπτουσα ἀνωμαλία νὰ τακτοποιηται ἀμέσως διὰ τῆς συγκεντρώσεως ὄλων τῶν σχετικῶν καὶ νὰ μὴ προκύπτῃ ἐκ παραλείψεως τινος πρόσθετος ἄλληλογραφία.

Ἐκ τῆς προσεκτικῆς μελέτης τῆς παρουσίας καὶ τῆς πισπότητος ἐφαρμογῆς αὐτῆς θέλει διευκολυνθῆ λίαν αἰσθητῶς ὁ ἐλεγχος ἐπὶ τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῆς ταχ. ὑπηρεσίας, θέλει δὲ προκύψῃ καὶ μείωσις σημαντικῆ τῶν ἐπακλουθούντων τὴν σύνταξιν ἐκάστου πρωτοκόλλου ἐγγράφων, ἀναφορῶν καὶ διαταγῶν.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς παρούσης θέλομεν λάβει ἐξαιρετικῶς αὐστηρὰ μέτρα.

Οἱ περιφερειακοὶ Τ. Τ. Τ. Διευθύνται, οἱ λοιποὶ Διευθύνται, ὡς καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ θέλουσιν ἐπιβλέπει τὴν διηνεκῆ τήρησιν τῆς παρούσης καὶ θὰ παρέχωσι πᾶσαν αἰτουμένην ὁδηγίαν.

Ἐντυπα ὡς τὰ περὶ ὧν πρόκειται θέλετε ζητήσει παρὰ τῆς Γεν. Ἀποθήκης Ὑλικῶν Τ. Τ. Τ.

Αἱ ἀναφοραὶ λήψεως τῆς παρούσης ἐκ μέρους ἀπάντων τῶν Γραφείων πάσης τάξεως θέλουσι συγκεντρωθῆ παρ' ἐμὴ κατὰ Διευθύνσει καὶ ὑπεβληθῆ ἡμῖ ὁμαδικῶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1932

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. πρωτ. 213178

Πρὸς
Περιφερειακοὺς Τ. Τ. Δ)σεις, Ταχ. Τηλ. Δ)σεις, Ταχ. Ἐπιθεωρήσεις, Ἀναλ. Ταχ)μεῖα, Κεντρ. Ταχ. Ἀθηνῶν.
Διευθ. Κινητῶν Ταχυδρομείων.

Ἀφορμὴν λαμβάνοντες ἐκ τῆς ἐσχάτως βεβαιουμένης συγῆς ἐπικολλήσεως γραμματισμῶν διπλῆς χρήσεως ἐπὶ ἐπιστολῶν καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τοιούτων ἐκ κοινοτικῶν γραφείων προερχομένων, παρρηκισόμεν ὅπως λάβητε τὰ εἰρηκόμενα μέτρα διὰ τὴν ἐνέργειαν ὅσον ἐνεστὶ πληρροτέρου ἐλέγχου ἐπὶ τε τῆς ἀποστελλομένης ὡς καὶ τῆς ἀφικνουμένης ἀλληλογραφίας, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ μὴ διαφεύγῃσι τῆς προσοχῆς τῶν οἰκειῶν ὑπαλλήλων ἀντικειμένα ἀλληλογραφίας φέροντα γραμματισμὸν διπλῆς χρήσεως, ἀλλὰ νὰ ἐφαρμόζωνται ἀπαρεγκλίτως αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 175 τοῦ Γεν. Κανονισμοῦ (Τεῦχος Β').

Ἀξιοῦμεν ὅπως ἀποδοθῆ ἰδιαίτερα σημασία εἰς τὸν ἐν λόγῳ ἐλεγχον τῆς ἀλληλογραφίας, δοθῶσιν αἱ δέουσαι ὁδηγίαι εἰς τὸ οἰκειὸν προσωπικὸν καὶ ἐπὶ πλέον ἀσκητῆται ἡ δέ-

ουσα παρακολούθησις αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπιμελεστέραν καὶ πληρ-
ρεςτέραν τοῦ ἐλέγχου τούτου διενέργειαν.

Αἱ Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις θέλουσι κοινοποιήσει τὴν πα-
ροῦσαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς περιφέρειας τῶν καὶ ἀναφέρει
ἡμῖν τὴν ἐκτέλεσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Μαΐου 1932

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄριθ. πρωτ. 211738.



Πρὸς

Ταχ. Τηλ. Ὑπηρεσίας.

Παρακαλοῦμεν ὅπως διατάξετε ὅσα γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς δικαιοδοσίας ἀνταλάσσουσι ἀποστολὰς διὰ ξηρᾶς ἔχου-
σιν ὁμῶς συγκοινωνίας καὶ διὰ Θαλάσσης ἵνα σχηματίζωσι
ἀποστολὰς πρὸς τὰ ἀντίστοιχα γραφεῖα διὰ πάντων τῶν ἀ-
τμοπλοίων κατὰ διάφορα χρονικὰ διαστήματα ἔστω καὶ ἐάν
δὲν ἔχουσιν ταχ. ἀντικείμενα διὰ τὰ γραφεῖα διὰ ἃ προορί-
ζονται αἱ ταχ. ἀποστολαί.

Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου προσβλέπει τὸ ἄρθρον 195 τοῦ
Γεν. Κανονισμοῦ (Τεῦχος Β' Σελίς 273).

Διὰ τοῦ μέτρου τούτου θὰ καταστή εὐχερὴς ὁ ἔλεγχος καὶ
ἡ κατανομή εὐθυνῶν ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως ἀλληλογραφίας
καὶ μὴ ἀποστολῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ὡσαύτως δὲ καὶ ἐν
περιπτώσει ἀπωλείας ἀποστολῆς τινος.

Τὰ Γραφεῖα προορισμοῦ τῶν ταχ. ἀποστολῶν δὲν θὰ ἀρ-
κοῦνται ὡς ἤδη μόνον εἰς τὴν ἐξέλεξιν τῆς σειρᾶς τοῦ αὐ-
ξοντος ἀριθμοῦ τῶν ταχ. ἀποστολῶν ἀλλὰ θὰ παρακολού-
θοῦσι συστηματικῶς τὴν ἀφίξιν παντὸς ἀτμοπλοίου ἵνα βλέ-
πωσι ἐάν τοῦτο ἐκόμισεν τὰς δι' αὐτὸ ἀποστολὰς θὰ συντάσ-
σουσι δὲ πρωτόκολλον διὰ πᾶσαν μὴ λῆψιν αὐτῶν.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἐπὶ ταυτοχρόνως
ἀναχωρούντων ἀτμοπλοίων μὲ τὰς αὐτὰς προσεγγίσεις θὰ

προτιμάται τὸ ταχύτερον, θὰ ἐξετάζεται ἐπίσης τὸ ζήτημα τῶν προσεγγίσεων τῶν ἀτμοπλοίων ὅταν δὲν ἔχουσι τὰς αὐτὰς τοιαύτας ἵνα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν διαβιβάζωνται αἱ διὰ τὰ ἐνδιάμεσα γραφεῖα ἀποστολαί, θὰ ἐξετάζεται ὡσαύτως μετὰ τὰς προσεγγίσεις ταύτας ποῖον ἀτμόπλοιον προβλέπεται ὅτι θὰ φθάσῃ ἐγκαιρότερον εἰς τὸν τελικὸν λιμένα προορισμοῦ ἵνα δι' αὐτοῦ ἀποστέλλωνται περαιτέρω τὰ διὰ τοῦ λιμένος τούτου διαμειβόμενα Ταχυδρομεῖα.

Αἱ ἀναφοραὶ λήψεως τῆς παρούσης ὑπὸ τῶν κατὰ τόπου γραφείων θὰ συγκεντρωθῶσιν παρ' ἐκάστη Διευθύνσει καὶ θὰ ὑποβληθῶσιν ἡμῖν ὁμαδῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ Ἰουνίῳ 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. πρωτ. 232193.

Φ Ι Λ Ο Τ Ἡ ρ ὁ ς | Κ Ο

Τὰς Περιφερειακὰς Τ. Τ. Διευθύνσεις, Τυχ. Τηλ. Διευθύνσεις, Τυχ. Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλλακτήρια Ταχυδρομεῖα, Κεντρικὸν Τυχ. Ἀθηνῶν, Διευθύνσεις Κινητῶν Ταχυδρομείων.

Κατόπιν προγενεστερᾶς ἐγκυκλίου διαταγῆς περὶ αὐξήσεως ταχ. τελῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ, διευκρινίζεται ὅτι ἡ ἀλληλογραφία τῶν κ.κ. Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν, ἐπὶ τῶν φακέλων τῆς ὁποίας φέρεται ἀποτετυπωμένον γραμματόσημον δραχ. 1.50 ἐξαιρεῖται τῆς αὐξήσεως τοῦ τέλους.

Κατ' ἀκολουθίαν τοιαῦται ἐπιστολαὶ ἀπλοῦ βάρους 20 γραμμῶν δὲν χρήζουσι συμπληρωματικοῦ τέλους.

Τὴν παρούσαν θέλουσι ἀνακοινώσῃ αἱ Τ. Τ. Διευθύνσεις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς περιφέρειᾶς των.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰουλίῳ 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄριθ. πρωτ. 250634)151.

Πρὸς
Ταχ. Τηλ. Ὑπηρεσίας.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 211738 ἐ.ε. ἡμετέραν ἐγκύκλιον νοεῖται ὅτι θὰ διαβιβάζεται θαλασσίως ταχ. ἀποστολὰς περικλειούσας ἀλληλογραφίαν πρὸς τὰ γραφεῖα πρὸς ἃ προσεγγίζουσι ἀτμόπλοια ἀναχωροῦντα ἐκ τοῦ γραφείου ὑμῶν ἐφ' ὅσον τυγχάνει γνωστὸν ὅτι τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα φθάνουσι εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον προτοῦ φθάσουσι διὰ ἄλλων μεταφορικῶν μέσων τῆς ξηρᾶς διαβιβαζόμενα· ἤδη ὑφ' ὑμῶν ἀποστολαί.

Συγκεντρώσατε ἀναφορὰς λήψεως παρούσης ὑπὸ γραφείων δικαιοδοσίας ὑμῶν καὶ ὑποβάλατε ἡμῖν ταύτας ὁμαδόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄριθ. πρωτ. 217423)151.

Πρὸς ἐπιδόσεως ἐπιστολῶν, δευρίων κλπ. εἰς Πράκτορας,
Ἑποπράκτορας καὶ ἀντιπροσώπους ἐν γένει Τραπεζῶν.

Πρὸς

Περιφ. Τ.Τ.Τ. Δ)σεις, Ἀνταλ. Ταχ)μεῖα, Ταχ. Τηλ. Δ)σεις,
Τμημ. Τ.Τ.Τ. Γραφεῖα Κεντρ. Ταχ)μετῶν Ἀθηνῶν.

Παρατηρήθη, ὅτι πολλακίς ἐμφανίζονται πράκτορες, ὑποπράκτορες, ἀντιπρόσωποι κλπ. Τραπεζῶν, ἔχοντες πληρεξουσιότητα ἄλλοι ἐπὶ περιορισμένου κύκλου συναλλαγῶν Τραπεζῆς, ἄλλοι ἐπὶ πάσης Τραπεζιτικῆς συναλλαγῆς καὶ ἀξιοῦντες, ἵνα παραλαμβάνουσι τὰ ἀπευθυνόμενα ἀντικείμενα ἀλληλογραφίας, θέματα κλπ. πρὸς τὴν Τράπεζαν ἣν περιορισμένως ἢ εὐρῶς ἀντιπροσωπεύουσι.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω παρακαλυθῶμεν, ὅπως κατὰ τὴν ἐπίδοσιν ἀντικειμένων ἀπευθυνομένων πρὸς Τραπεζὰς ὁδηγήσθε ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ ἐξουσιοδοτικοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ ἔχουσιν ἐφοδιασθῆ τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα καὶ μὴ ἐπιδίδητε αὐτοῖς ἐπιστολὰς κλπ. ἀντικείμενα, ὡσάκις ἐκ τοῦ ἐξουσιοδοτικοῦ ἐγγράφου δὲν συνάγεται, ὅτι ἔχουσι δικαίωμα νὰ παραλαμβάνουσιν ἀντι-

κείμενα ἀλληλογραφίας κλπ. τῆς Τραπεζῆς ἢ ἀντιπροσωπεύουσι.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θὰ ἐπικοινωνήσῃτε μετὰ τῶν εἰρημένων ἀντιπροσώπων Τραπεζῶν, τῶν μὴ εὐρισκομένων ἐν τάξει πρὸς τ' ἀνωτέρω, εἰς οὓς θὰ τάξετε προθεσμίαν τινὰ ἵνα, ἐὰν ἐπιθυμῶσι ζητήσωσι παρὰ τῶν Τραπεζῶν, ἃς ἀντιπροσωπεύουσιν ἐγγράφον ἐξουσιοδοτικὸν διὰ τὴν παραλαβὴν ἀλληλογραφίας, δεμάτων κλπ. καὶ ὅπερ θὰ ἰσχύη μέχρις οὗ ἢ ἀντιπροσωπευομένη Τράπεζα διὰ μεταγενεστέρου ἐγγράφου τροποποίησῃ ἢ ἄρῃ τὴν ἐντολὴν ταύτην.

Αἱ Τράπεζαι εἰδοποιούμεναι παρ' ἡμῶν μέτῳ τῆς Ἐνώσεως Τραπεζῶν δύνανται, ἐὰν κρίνωσιν ἐπ' ἀνάγκης νὰ διαβιβάζωσιν ἡμῖν ἤδη καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐγγράφα, συνεχίζοντα, αἴροντα ἢ τροποποιούντα τὴν πρὸς τοὺς κατὰ τύπου ἀντιπροσώπους των δοθείσαν ἐντολὴν διὰ τὴν παραλαβὴν ἀλληλογραφίας, δεμάτων κλπ. ταχ. ἀντικειμένων.

Προκειμένου περὶ Τραπεζιτικῶν Καταστημάτων ἢ ὑποκαταστημάτων, ὧν ἡ ὑπόστασις εἶναι ἀνυψισθητὸς δὲν θὰ ἐφαρμόζετε τ' ἀνωτέρω ἀλλὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 306 τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ (Τεύχος Β' σελ. 440).

Αἱ Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις παρακαλοῦνται, ὅπως κοινοποιήσωσι τὴν παρούσαν εἰς ἅπαντα τὰ Τ.Τ.Τ. Γραφεῖα περιφέρειας των ἐκ δὲ τῶν Κοινοτικῶν Ταχυδρ. Γραφείων, εἰς ἃ ἐδρεύει ἀντιπρόσωπος Τραπεζῆς συγκεντρώσωσι τὰς ἀναφορὰς αὐτῶν περὶ λήψεως παρούσης καὶ ὑποβάλωσιν ἡμῖν ταύτας ὁμαδικῶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ. ἀ.α.
Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 250696.

Περὶ λήψεως μέτρων πρὸς περιορισμὸν τῆς λαθραίας μεταφορᾶς ἀλληλογραφίας κλπ.

Πρὸς
Ταχ. Τηλ. Ὑπηρεσίας.

Ἐκ διαφόρων περιορχομένων ἡμῖν στοιχείων παρατηροῦμεν ὅτι δὲν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐκασταχοῦ Γραφείων ἢ δέουσα

προσοχή διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀπροπληρώτου ἀλληλογραφίας διὰ τὴν ἐπίθεσιν ἐπ' αὐτῆς τῆς σφραγίδος («εἰσπρακτέον τέλος») καὶ διὰ τὴν διαδύβασιν αὐτῆς περικιτέρῳ τῇ συνοδείᾳ πίνακος ὑποδ. 41.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου προκύπτει μεγάλη ζημία εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου ἅτε διαφεύγοντος τὴν εἰσπραξίν ἑνὸς μέρους τῶν ἐσόδων αὐτοῦ ὧν ἕκαστος ἐξ ὑμῶν ἐν τῇ ἀρμοδιότητι αὐτοῦ ἔχει ταχθῆ φρουρὸς ἐντελλόμεθα ὑμῖν:

1) Ἴνα μελετηθῆ ἀπολύτως τὸ ἀφορῶν τὴν εἰσπραξίν τῶν ταχ. τελῶν θέμα ὑπὸ ἀπόντων τῶν καθ' ἡμᾶς ὀργάνων καὶ ἴνα ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν παρέχωνται πραγματικαὶ πληροφορίαι εἰς τὸ κοινὸν περὶ τῶν κανονικῶν τελῶν.

2) Ἴνα πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ταχ. ἀποστολῶν ἐλέγχωνται αὐστηρῶς καὶ μετὰ προσοχῆς ἐντεταμένῃς τὰ ταχ. ἀντικείμενα εἴτε προσωπικῶς ὑπὸ τῶν διαχειριζομένων τὴν ταχ. ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων εἴτε ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτῶν, ὅσα δ' ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀπροπλήρωτα, ἢ ἀνεπαρκῶς προπληρωμένα νὰ συνοθεύωνται ὑπὸ πίνακος ὑποδ. 41 ἀφ' οὗ πρῶτον τεθῆ ἐπ' αὐτῶν ἡ σφραγίς («εἰσπρακτέον τέλος»).

3) Τὰ Γραφεῖα προορισμοῦ τῶν ταχ. ἀντικειμένων νὰ ἐνεργῶσι πρὸ τῆς διανομῆς συστηματικῶς ἔλεγχον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἐπὶ πάσης δὲ παραλείψεως καὶ οὐκ ἐπιμελείας διαχειρίσεως, τῆς ἀπροπληρώτου πρὸς τὴν εἰσπράξει τοῦ διπλασίου τέλους νὰ συντάσσωσι καὶ πρωτόκολλον κατὰ τοῦ ὑπαίτιου Γραφείου.

Ἐπίσης καὶ ἐπειδὴ σημαντικὸς ἀριθμὸς ταχ. ἀντικειμένων ἐπὶ μεγίστη ζημίᾳ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου μεταφέρεται ὑπὸ ἐξ ἐπαγγέλματος ταχυδρόμων, ἐφημεριδοπωλῶν, σωφφερ καὶ ἐν γένει ταξιδιωτῶν ἄνευ τελῶν παρίσταται ἀνάγκη αὐστηροτάτης ἐφαρμογῆς τοῦ άρθρου 3 τοῦ νόμου 4551.

Πρὸς τοῦτο ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἑκασταχοῦ Ἀστυνομικῶν, Ἐλαιοειδικῶν, Λιμενικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν δεόν νὰ ἐνεργῆται ἐρευνα ἐπὶ παντὸς ἀτόμου ἐγείροντος ὑποψίαν λαθραίας μεταφορᾶς ἀλληλογραφίας ἥτις δεόν νὰ κατὰσχῆται καὶ νὰ παραδίδῃται εἰς τὸ πλησιέστερον Γραφεῖον πρὸς διαχείρισιν αὐτῆς ὡς ἀπροπληρώτου, ἀφοῦ πρῶτον συνταχθῆ καὶ σχετικὸν πρωτόκολλον κατασχέσεως ὑπογραφόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ ἐξ οὗ ἡ κατάσχεσις ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτοῦ ὑπὸ δύο μαρτύρων.

Τοῦ νόμου τούτου, τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ προστίμου εἰς τὸν κατασχόντα ὡς καὶ τοῦ ἐν παραγράφῳ 2 ζητήματος, παρακαλοῦμεν ὅπως δοθῆ εὐρεία δημοσιότης διὰ τῶν κατὰ τόπους ἐφημερίδων ἀδαπάνως διὰ

αναγνώσεως ἐν τοῖς σχολείοις καὶ Ἐκκλησίαις ὑπὸ τῶν διδασκάλων καὶ Ἱερέων καὶ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου ὡς καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως εἰδοποιήσεων εἰς μέρη πολυσύχναστα καὶ ἔξωθι τῶν ταχ. Γραφείων.

Ἐπειδὴ μία ἐκ τῶν ἀφορμῶν τῆς λαθραίας μεταφορᾶς εἶνε καὶ ἡ μὴ ἀνταλλαγὴ ταχ. ἀποστολῶν μεταξὺ Γραφείων ἀμέσως ἐπικοινωνούντων πρᾶγμα ὅπερ αἱ ἑκασταχοῦ ἡμέτεραι Ἀρχαὶ δικαιολογοῦσιν ὡς ἀφειλόμενον εἰς ἔλλειψιν κινήσεως ἀλληλογραφίας γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ ἀντίληψις αὕτη εἶναι πεπλανημένη καθόσον βεβαίως ὑπάρχουσι συναλλαγαὶ καὶ ἀλληλογραφία ἐπομένως μεταξὺ γειτνιαζόντων γραφείων ἀλλ' αὕτη διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀνταλλαγῆς ἀπ' εὐθείας μεταξὺ αὐτῶν ἀποστολῶν διαμεβεῖται λαθραίως.

Διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου αἱ Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις ἐν συνεννοήσει μὲ τοὺς κατὰ τόπους Ἐπιθεωρητὰς θέλουσι προτείνει ἡμῖν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρούσης μεταξὺ ποίων γραφείων ἀμέσως ἐπικοινωνούντων θέον νὰ ἀνταλλάσσωνται ἀποστολαί.

Ἐπιστῶμεν τὴν μετὰ ἰδιαιτέρας προσοχῆς καὶ ἐνδιαφέροντος ὑπὸ πάντων τῶν καθ' ἡμᾶς ὀργάνων παντὸς βαθμοῦ ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης ἐξ ἧς ἐφαρμογῆς ἤρτηται σημαντικὴ ὠφέλεια εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους.

Τὰς ἀναφορὰς λήψεως τῆς παρούσης θέλετε υποβάλλει εἰς τὰς προϊσταμένας ὑμῶν Διευθύνσεις αἵτινες θὰ υποβάλωσιν ἡμῖν ταύτας ὁμαδικῶς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 23 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ. ἀ. α.

Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 257811)151.

Ἡεὶρὶ συντάξεως ἀναφορῶν ἐν σαφηρείᾳ καὶ λεπτομερείᾳ καὶ ὑποβολῆς αὐτῶν εἰς τὰ ἀρμοδία Τμήματα.

Περὶ τὰς Ταχ. Τηλ. Δ(ο)σεις, Ταχ. Τηλ. Δ(ο)σεις, Ταχ. Τηλ. Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλλ. Ταχ(μ)εῖα, Ταχ. Τηλ. Γραφεῖα Α', Β' καὶ Γ' τάξεως.

Παρατηροῦμεν ὅτι ὑπὸ πολλῶν ταχ. τηλ. Ὑπηρεσιῶν ὑποβάλλονται ἡμῖν ἀθρόαι ἀναφοραὶ λίαν ἀσαφεῖς καὶ ἐλλιπεῖς εἰς

σημείον ὥστε νὰ ἀπαιτῆται ἐνέργεια προσθέτου ἀλληλογραφίας διὰ τὴν διευκρίνισιν αὐτῶν.

Οὕτω προκειμένου περὶ ἐλλείψεως ἀποστολῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ὑπηρεσίας τινες ἀρκοῦνται ν' ἀναφέρωσιν ἡμῖν, ὅτι ταῦτα διεχειρίσθησαν «κανονικῶς» χωρὶς νὰ ἀναφέρωσι πότε καὶ εἰς ποῖον τὰ παρέδωσαν καὶ χωρὶς νὰ παράσχωσι καὶ πᾶσαν ἄλλην χρήσιμον πληροφορίαν.

Ἐπίσης προκειμένου περὶ συστημένων ἀρκοῦνται νὰ ἀναφέρωσι ὅτι «ἢ περὶ ἧς πρόκειται συστημένη» χωρὶς τὸν ἀριθμὸν τὴν καταγωγὴν καὶ τὸν προσρισμὸν αὐτῆς, προκειμένου περὶ δέματος δὲν μνημονεύουσιν ἐὰν πρόκειται περὶ ἐξωτερικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ τοιοῦτου, τινὰ γραφεῖα δὲ ἀποκαλοῦσι «δέματα» καὶ τὰ «ἐπὶ ἀποδείξει» ἀντικείμενα, προκειμένου περὶ σάκκων δὲν κάμνουνσι τὴν ἀντιδιαστολὴν ἐὰν πρόκειται περὶ ταχ. ἀποστολῶν ἢ περὶ κενῶν σάκκων καὶ ἐν γένει δὲν χαρακτηρίζουσι τὰ γεγονότα ἐν λεπτομερείᾳ καὶ μεθ' ὅλων τῶν στοιχείων οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὸς ὁ ἀμεσὸς χαρακτηρισμὸς τῶν ἀναφορῶν καὶ ὁ συσχετισμὸς αὐτῶν.

Τὰ αὐτὰ στοιχεῖα ἐν λεπτομερείᾳ δεόν νὰ τίθενται καὶ ἐπὶ τῶν ἀποκομμάτων πρωτοκόλλων ἐπὶ τοῦ ὀπισθεν μέρους τῶν ὁποίων συντάσσεται ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὑπαίτιου Γραφείου πρὸς ἡμᾶς περὶ ἧς ἡ παράγραφος 2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 176301)3)5 ε. ε. ἡμετέρας ἐγκυκλίου διαταγῆς.

Ἐπειδὴ ἡ καθ' ἡμᾶς Διεύθυνσις ἀποτελεῖται ὡς γνωστὸν ἀπὸ Τμήματα τὰ δὲ Τμήματα ἀπὸ Γραφεῖα περιττὸν νὰ τονισθῇ ὑμῖν ὅποια σύγκρουσις ἐπέρχεται εἰς τὴν διενέργειαν τῆς ὑπηρεσίας ἡμῶν ἐξ αἰτίας τῶν μὴ λεπτομερειῶν ἡμετέρων ἀναφορῶν ὅποια περιπλάνησις ἐγγράφων καὶ ἔρευνα διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ ἀρμοδίου διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν γραφείου, ὅποια καθυστέρησις εἰς τὸν σχετικὸν ἔλεγχον καὶ ὅποια γραφειοκρατία διὰ τὴν διευκρίνισιν τῶν σχετικῶν ὑποθέσεων.

Εἰς τὰς ἀνωτέρω σοβαρωτάτας ἀνωμαλίας συμβάλλει οὖν ὀλίγον καὶ ἡ κακὴ διεύθυνσις ἣν θέτουσι τὰ Γραφεῖα εἰς τὰς ἀναφορὰς αὐτῶν χωρὶς νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1930 Διάταγμα δημοσιευθὲν εἰς τὸ Δελτίον Τ. Τ. Τ. τοῦ αὐτοῦ ἔτους (σελῆς 214—240) ὅπερ καθορίζει τὴν ἀρμοδιότητα ἐνὸς ἐκάστου Τμήματος ἣν συνήθως συγχέουσιν.

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως ἐκλείψῃ ὀριστικῶς τὸ ὡς ἄνω ἄτοπον, ἤχιστα ἐποικοδομητικὸν διὰ τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς ἡμετέρας Ὑπηρεσίας, παρακαλοῦμεν ὅπως λάβητε κύστηρότατα μέτρα ὥστε τὰ ἐγγράφα καὶ αἱ ἀναφοραὶ ὑμῶν νὰ συντάσσων-

ται μετὰ σαφηνείας καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ μὴ ἀφινούσῃ οὐδὲν κενὸν καὶ ὅπως ἀπευθύνονται εἰς τὸ ἀρμόδιον Τμήμα συμφώνως τῷ ὡς ἀνωτέρω Διατάγματι.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προκειμένης ἐγκυκλίου παρακχλοῦμεν ὅπως παρακολουθῆται διηλεκτῶς ὑπὸ ἀπάντων τῶν γραφείων τῶν καθ' ἡμᾶς Τμημάτων καὶ ὅπως ζητῆται λόγος παρὰ παντός ὑπαίτιου παραβάσεως αὐτῆς.

Αἱ Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις θέλουσι συγκεντρώσει τὰς ἀναφορὰς λήψεως τῆς παρούσης παρὰ τῶν Γραφείων τῆς δικαιοδοσίας των καὶ θέλουσι ὑποβάλλει ἡμῖν ταύτας ὁμαδικῶς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ. ἁ. α.

Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Ἀριθ. πρωτ. 268657/151.

Περὶ κανονικῆς ταξινομήσεως τῆς ἀλληλογραφίας καὶ λοιπῶν ἐνεργειῶν.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
Πρὸς
Ἀνταλλακτήρια Ταχυδρομεία, Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις, Ταχ. Τηλ. Γραφεῖα Α', Β', καὶ Γ' τῆς ἐξως.

Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἡμῖν πρὸ τινος πινάκων ταξινομήσεως τῆς διαβατικῆς ἀλληλογραφίας ἀντιλαμβανόμεθα μετὰ λύπης μας ὅτι αὕτη λαμβάνει χώραν εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε χωρὶς νὰ προσέχουν οἱ ταξινομοῦντες ἐντὸς ποίου Γραφείου πρέπει νὰ τὴν ἐγκλειώσιν ἵνα φθάσῃ οὕτω ἐγκαιρότερον εἰς τὸ προορισμὸν τῆς διὰ τῶν ταχυτέρων συγκοινωνιακῶν ὁδῶν.

Ἐν τῇ σοβαρωτάτῃ ταύτῃ ἀνωμαλίᾳ λίαν ἐπιζημία εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Κοινοῦ καὶ τῆς ἡμετέρας ὑπηρεσίας πταίουσιν βεβαίως κατὰ πρότερον λόγοι οἱ ταξινομοῦντες τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ οἱ Προϊστάμενοι αὐτῶν, οἵτινες νομίζουσιν ὅτι εἶναι κατώτερον ἑαυτῶν νὰ παρακολουθῆται τὴν ταξινομήσιν τῆς ἀλληλογραφίας καὶ νὰ παράττωσι εἰς τοὺς ταξινομοῦντας τὰς δεούσας ὁδηγίας καὶ διαταγὰς, πταίουσιν ὁμῶς καὶ οἱ ἐν τοῖς Γραφείοις λήψεως διαχειριζόμενοι τὴν ἐσφαλμένως πε-

ριεχομένην αὐτοῖς ἀλληλογραφίαν αἰτνες ἐνῶ εἶναι ὑποχρεω-
μένοι νὰ ἀντιληφθῶσι ποία ἀλληλογραφία περιέρχεται κακῶς
αὐτοῖς καὶ καθυστερεῖ νὰ συντάσσῃσι δὲ πρωτόκολλα κατὰ τῶν
ὑπαίτιων Γραφείων, ἵνα οὕτω ληφθῶσι τὰ δέοντα μέτρα, ἀν-
τιπαρέρχονται τὴν ὑποχρέωσιν των τχύτην καὶ διαβιβάζουσι πε-
ραιτέρω τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἀλληλογραφίαν ἄνευ οὐδεμιᾶς
ἐνεργείας οὕτω δὲ τὸ κακὸν ἐξαιρουμένην ὑφιστάμενον.

Διὰ τῆς παρουσίης γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἀποδίδομεν ὅλως ἐ-
ξαιρετικὴν σημασίαν ἐν τῷ ὡς ἀνωτέρω θέματι, ἀχέτως δὲ
τῶν ὀδηγιῶν αἰτνες θὰ παραταχθεῶσιν εἰς ἕκαστον Γραφεῖον
ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ ὑποβληθέντος ἡμῖν πίνακος παρακαλοῦ-
μεν καὶ γενικῶς ὅπως ἐπιστηθῇ ἀμερίστως ἢ προτοχῇ τῶν ἀ-
πανταχοῦ προϊσταμένων ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀσχολουμένων με-
τὴν ταξινόμησιν τῆς ἀποτελεστένης καὶ ἀφικνουμένης ἀλλη-
λογραφίας πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς καλλιτέρας ὁδοῦ διαβιβάσεως
ἀφ' ἐνός καὶ σύνταξιν πρωτοκόλλων κατὰ τῶν ὑπαίτιων ἐσφαλ-
μένης ταξινομήσεως ἀφ' ἐτέρου.

Ἀναφέρατε λήψιν καὶ συμμόρφωσιν πρὸς τὴν παροῦσαν.
Αἱ ἀναφοραὶ λήψεως ὑπὸ τῶν ἑκαστοχοῦ Γραφείων θέλουσι
ὑποβληθῆ ἡμῖν ὅλα: ὁμοῦ ὑπὸ τῶν ταχ. τηλ. Διευθύνσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Αὐγούστου 1932.

Φ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἀριθ. πρωτ. 280702.

Π ρ ὶ σ

Περιφερειακὰς ταχ. τηλ. Διευθύνσεις Ἀνταλλ. Ταχ(μ)εῖα,
Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις Ταχ. τηλ. γραφεῖα Α', Β' καὶ
Γ' τάξεως.

Παρακαλοῦμεν ὅπως δέχησθε πρὸς διανομὴν ἐπιτοπίους
φορολογικὰς προσκλήσεις τῶν αὐτόθι ταμιῶν πρὸς τοὺς φορολο-
γούμενους, ἐπιστήσητε δὲ καὶ τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τῶν
καθ' ὑμᾶς διανομέων διὰ τὴν μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ προσο-
χῆς ἐπίδοσιν αὐτῶν εἰ δυνατόν εἰς τοὺς ἰδίους παρακλήπτας

ὡς συνήθων ἀντικειμένων καθόσον ἐκ τῆς κανονικῆς ἐπιδό-
εως αὐτῶν σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἐσό-
δων τοῦ Κράτους, ἐξαρτῶνται ὕψιστα συμφέροντα αὐτοῦ, εἰς
τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὁποίων εἴμεθα ὄλοι ὑποχρεωμένοι νὰ συμ-
βάλωμεν.

Ὅσάκις αἱ προσκλήσεις αὗται εἶναι ὑπερβολικοῦ ἀριθμοῦ μέ-
χρι σημείου παρακωλύοντος τὴν τρέχουσαν ὑπηρεσίαν τοῦ καθ'
ὑμᾶς ταχυδρομείου, τότε ἐν συνειροῆσει μετὰ τῶν διευθυντῶν
τῶν τριμείων νὰ παραλαμβάνητε ταύτας κατὰ ἡμερησίαν δόσεις.
Ὁν ἀριθμὸς θὰ κανονίζετε, κατὰ τὴν συνεννόησιν ταύτην.

Ἐπὶ πάσης διαφωνίας καὶ οἰουδήποτε ἄλλου ἀναφουμένου
ζητήματος οὐσιαστικοῦ μὴ ἐπιλυομένου φιλικῶς μετὰ τῶν τα-
μιῶν, θὰ ἀποφεύγετε τὴν δημιουργίαν προστριβῶν καὶ θὰ ἀνα-
φέρετε ἡμῖν ἢ τῇ ἀρμοδίᾳ περιφερειακῆ Διευθύνσει ἀφοῦ ἐν τῷ
μεταξὺ θὰ παραλαμβάνετε καὶ τὰς προσκλήσεις πρὸς διανομὴν
ἵνα μὴ ἐπέλθωσι ζημίαι ἐκ τῆς καθυστερήσεώς των.

Αἱ ἀναφοραὶ λήψεως τῆς παρουσίας νὰ συγκεντρωθοῦν καθ'
ἐκάστης Διευθύνσεως, νὰ ὑποβληθῶσι ἡμῖν ὄλοι ὁμοῦ.

Ἀναφέρετε λήψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς καὶ ἀ. α.
Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΕΣ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἀριθ. πρωτ. 329786)151.

Π ρ ὶ ς

Περιφερ. Τ.Τ. Δ)σεις, Ταχ. τηλ. Δ)σεις, Ἀνταλλακτήρια
Ταχ. Τηλ. Ἐπιθ)σεις.

Ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρουσίας παρακαλοῦμεν ὅπως ἐκδώ-
σητε τὰς δεούσας αὐστηροτάτας διαταγὰς ἵνα αἱ ἐπιστολαὶ καὶ
λοιπὰ ἀντικείμενα τῆς τελευταίας στιγμῆς αἱ μὴ δυνάμενα
νὰ ἐγκλεισθῶσι ἐντὸς τῶν ταχ. ἀποστολῶν ἢ ἐντὸς τῶν συμ-
πληρωματικῶν τοιούτων μὴ παραδίδονται εἰς χεῖρας τῶν ταχυ-
δρόμων ἀπερικαλύπτως καὶ ἀχρεώτως ἀλλὰ νὰ ἀριθμῶνται
καὶ νὰ προσδένωνται σταυροειδῶς εἰς δέσμην ἣτις θὰ χρεώνη-

ται εις τὴν συνοδευτ. κατάστασιν ὑποδ. 9 τὴν παραδιδομένην ἐκάστῳ ἐργολάβῳ μὲ τὴν ἔνδειξιν «μία δέσμη ἐξ ἐπιστολῶν» καὶ ἤτις θὰ παραλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἐπὶ ὑπογραφῇ καὶ θὰ παραδίδεται περαιτέρω ἐπίσης ἐπὶ ὑπογραφῇ ἀφοῦ καταχωρισθῇ εἰς τὸ βιβλίον ὑποδ. 54.

Ἐφιστῶμεν τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν ἀπάντων τῶν ταχ. γραφείων διὰ τὴν κανονικὴν καὶ διηνεκὴ τήρησιν τῆς παρουσίας πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλειῶν ἢ ἄλλων ἀνωμαλιῶν ἐν τῇ περι τῆς πρόκειται ἀλληλογραφίᾳ.

Ἡ παρούσα θὰ κοινοποιηθῇ εἰς ἅπαντα τὰ ταχ. γραφεῖα πάσης τάξεως αἱ δὲ ἀναφοραὶ λήψεων αὐτῆς θὰ συγκεντρωθῶσι παρ' ἐκάστη Διευθύνσει καὶ θὰ ὑποβληθῶσι ἡμῖν ὅλαι ὁμοῦ.

Οἱ κατὰ τόπους Ἐπιθεωρηταὶ ὀφείλουσι γὰ ἐλέγχωσι πάντοτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρουσίας τὰ δὲ ταχ. γραφεῖα ὅθεν ἐκκινουῖσι συνοδοὶ ἀνάγκη ὅπως διατάξωσι αὐτοὺς ἵνα ἀναφέρωσι ἡμῖν δι' αὐτῶν πᾶσαν περίπτωσιν παραβάσεως τῆς παρουσίας, τοῦτ' αὐτὸ δὲ θέλουσι πράξει καὶ αἱ Διευθύνσεις τῶν Κινητῶν Ταχυδρομείων.

Ἀναφέρατε λήψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Δεκεμβρίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἀρ.θ. πρωτ. 335334.

Π ρ ὶ ς

Περιφερειακὰς Τ.Τ.Δ)σεις, Τ.Τ.Διευθύνσεις Ἀνταλλακτῆρια Ταχυδρομεῖα, Τ.Τ. Ἐπιθεωρήσεις.

Παρατηροῦμεν ὅτι εἰς ὀρισμένας ἡμέρας τοῦ ἔτους καθ' ἃς τὰ Ἐμπορικὰ καταστήματα εἶναι ἀνοικτὰ κατὰ τὸ ἀπόγευμα τὰ ταχυδρομεῖα εἶναι κλειστὰ καὶ τοῦτο διότι συμπίπτει γὰ εἶναι ἡμέρα ἐξαιρέσιμος κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς Ὑπηρεσίας ἡμῶν τὸ καθιεροῦν ταύτας.

Ὡς τοιαύτας ἡμέρας θὰ ἡδύνατο γὰ μνημονεύσῃ καὶ τὰς ἑορτὰς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τῆς 1ης Μαΐου, τῆς Ἀναλή-

ψεως, τῆς Δευτέρας τῆς Πεντηκοστῆς τοῦ Ἁγ. Δημητρίου
κ.λ.π.

Ἐπειδὴ τὸ γεγονός τοῦτο δὲν δικαιολογεῖται ἐξ οὐδεμιᾶς
αἰτίας ἐπειδὴ δὲ προσέτι εἰς τῶν κυριωτέρων προορισμῶν τῆς
ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἶναι καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ Ἐμπο-
ρίου, ἐπαναλαμβάνομεν ὑμῖν τὴν ὑπ' ἀριθ. 177388)19.6.31
ἡμετέραν διαταγὴν καὶ γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἀπαγορεύομεν ἀπο-
λύτως τὴν συνέχισιν τοῦ ἀνωτέρου γεγονότος ποσούτε μᾶλλον
καθόσον διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην δίδεται ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐξαι-
ρεσίμων, ἐντελλόμεθα δὲ ὅπως τὰ ταχυδρομεῖα ἐξακολουθοῦσι
νὰ ἐργάζωνται κατὰ τὰς ἐορτὰς ὡς καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέ-
ρας ἐφ' ὅσον τὰ Ἐμπορικὰ Καταστήματα εἶναι ἀνοικτά.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς παρούσης θὰ ὑπέχωσι εὐθύνας προ-
σωπικῶς οἱ Διευθυνταὶ καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῶν ἐκασταχοῦ
Ταχ)κῶν Γραφείων.

Αἱ ἀναφοραὶ λήψεως τῆς παρούσης ὑπὸ τῶν Γραφείων θὰ
ὑποβληθῶσιν ἡμῖν ὅλαι ἁμοῦ ὑπὸ ἐκάστης Διευθύνσεως.

Ἀναφέρετε λήψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Δεκεμβρίου 1932.

Ο Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

3. ΕΠΙΤΑΓΩΝ

Αριθ. 174981.

Πρὸς

Τὰς Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ.
καὶ Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τοῦ ὅτι ὑπόλογοι τινες ἐπιταγῶν ἀπελθόντες εἰς ἄδειαν παρέλειψαν ὅπως καταθέσωσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ χρηματικὸν ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου των, ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης παραλείψεως ἀποδεικνύεται ὅτι αἱ οἰκίαι Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις δὲν εἶχον ὑπ' ὄψιν των κατὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀδείας τῷ ὑπολόγῳ τῆν ὑπ' ἀριθ. 192501 τοῦ 1927 ἐγκύκλιον ἡμῶν, ἀναγκασόμεθα ἵνα ὑπομνησωμεν ὑμῖν τὴν ἐγκύκλιον ταύτην καὶ ἐπαναλαμβάνομεν αὐτὴν κάτωθι ὡς ἔχει πρὸς γνῶσιν ὑμῶν, ἀξιούντες ὅπως ὑπὸ προσωπικῆν ὑμῶν εὐθύνην τηρῆται αὕτη ἀκριβῶς καὶ ἀπαρεγκλίτως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 22 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Αριθ. 192501.

Πρὸς

Τὰς Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ. Τ. Τ.
καὶ Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις

Ἐπειδὴ παρατηρήσαμεν ὅτι ὑπόλογοι ἐπιταγῶν ἀπερχόμενοι εἰς ἄδειαν δὲν καταθέτωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ ὑπόλοιπον των ἐπιταγῶν καθ' ἣν περίπτωσιν διακόπτεται ἡ ὑπηρεσίαι των ἐπιταγῶν, ὡς εἶναι ὑπόχρεοι συμφώνως μὲ τὴν παράγραφον 130 τοῦ Κανονισμοῦ των ἐπιταγῶν ἀλλὰ παραλαμβάνοντες τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο μεθ' ἑαυτῶν τὸ ἐγγράφουσι ἐκ νέου εἰς τὰς καταστάσεις των μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ὑπηρεσίας ἐκθέτοντες

οὕτω εἰς κίνδυνον τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου καὶ τὰ ἴδια συμφέροντα, παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχγητε ὑπ' ὄψιν ἵνα κατὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀδείας τῶ ὑπολόγῳ καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἀπουσίαν του πρόκειται νὰ διακοπῇ ἡ ὑπηρεσία τῶν ἐπιταγῶν ὑπομιμνήσκητε αὐτῶ ὅτι δέον νὰ καταθέτη εἰς τὸ Ταμεῖον τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐπιταγῶν καὶ ἐξακριβώνητε κατὰ πόσον οὗτος συνεμμορφώθη πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας, ἀναφέρητε δ' ἡμῖν περὶ πάσης τοιαύτης παραλείψεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1927.

Ὁ Διευθυντῆς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ



Ἀριθ. 205852.

Πρὸς

Ἀπαντα τὰ Γραφεῖα τοῦ Κράτους
τὰ ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν ἐπιταγῶν.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 268963 ἀπὸ 7-11-1931 τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου ἡμῶν ἀπηγορεύθη ἡ δι' Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν ἐκδοσις ἐπιταγῶν, ἐπιτρεπομένη μόνον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε συνοδεύει τὴν πρὸς ἐκδοσιν ἐπιταγὴν καὶ ἐγκριτικὴ ἀδεια τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν κατὰ τύπους Ὑποκαταστημάτων αὐτῆς.

Εἰς περίπτωσιν λοιπὸν καθ' ἣν ἤθελον προσαχθῇ ὑμῖν πρὸς ἐκδοσιν ἐπιταγαί προοριζόμεναι δι' Ἀγγλίαν ἢ Ἀμερικὴν καὶ συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐγκριτικῆς ἀδείας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος νὰ δέχησθε ταύτας πρὸς ἐκδοσιν νὰ συνιστᾶτε ὁμῶς εἰς τοὺς ἀποστολεῖς αὐτῶν ὅπως μὴ ἀναγράφωσιν ἐπὶ τοῦ ἀποκόμματος οὐδεμίαν σημείωσιν σχετικὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων ἀλλὰ νὰ συνεννοῶνται ἀπ' εὐθείας μετὰ τῶν παραληπτῶν δι' ἐπιστολῆς, διὰ τῆς ὁποίας νὰ καθίστωσι γνωστὸν τὸν σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς τῶν χρημάτων, καθόσον τὰ δελτία τῶν ἐκδιδομένων δι' Ἀγγλίαν καὶ Ἀμερικὴν ἐπιταγῶν δὲν ἀποστέλλονται ἐκεῖ ἀλλὰ παραμένουσι παρ' ἡμῖν τοῦ ἀντιτίμου τούτων διαβιβαζομένου εἰς τὸν προορισμὸν τῶν δι' εἰδικῶν καταλόγων.

Ἐφιστώμεν τὴν προσοχὴν σας ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν διὰ τῆς παρούσης ἐγκυκλίου ἐντελλομένων καθόσον ὑγεν- νήθησαν πολλάκις ἀνωμαλίαι κατὰ τὴν ἐν Ἀγγλίῃ καὶ Ἀμε- ρικῇ ἐξαργύρωσιν τῶν διὰ τὰ Κράτη ταῦτα προοριζομένων ἐ- πιταγῶν, ἐλλείψει σχετικῶν πληροφοριῶν ἐκ μέρους τῶν ἀπο- στολέων πρὸς τοὺς παραλήπτας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Δευθυντὴς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 244063.

Τὰς Περιφερειακὰς Τ.Τ.Τ. Δ)σεις, Ταχ. Τηλ. Δ)σεις, Τ.Τ. Επιθεωρήσεις, Ἀνταλ. Ταχυδρομεῖα καὶ λοιπὰ Τ. Τ.Τ. Γραφεῖα Ἐπιταγῶν.

Παρατηρήθη ὅτι ἐσχάτως ἔλαβον χώραν κρούσματα τινα ἀνωμάλου διαχειρίσεως ἐπιταγῶν παρ' ἀγροτ. διανομῶν οἵτι- νες δὲν ἐξετίμησαν ἐπαρκῶς τὸν σημαντικὸν ρόλον ἐξυπηρε- τήσεως τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν ὃν ἐνεπιστεύθη αὐτοῖς ἡ ὑπηρεσία γινόμενοι ἐπιλήσμονες τῆς ἐνόρκου ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Οἱ τοιοῦτοι ὀλίγοι εὐτυχῶς μὴ ἔχον- τες συνείδησιν ὅτι διὰ τῆς ἀναθέσεως αὐτοῖς ὑπηρεσίας χρη- ματικῆς διαχειρίσεως καθίστανται ὑπόλογοι, ὀφείλοντες εὐσυ- νειδήτως νὰ διαχειρισθῶσι τὰ ἐμπιστευόμενα αὐτοῖς χρήματα, ὑπέπεσαν εἰς παραβάσεις, ἄλλοτε μὲν κατακρατοῦντα μέρος τῶν παραδιδομένων αὐτοῖς χρημάτων δι' ἔκδοσιν ἐπιταγῶν καὶ πλαστογραφοῦντα τὸ στέλεχος τοῦ βιβλίου των ἄλλοτε δὲ πλα- στογραφοῦντα τὰς παραδιδόμενας πρὸς ἐξόφλησιν ἐπιταγὰς, θέτοντες οἱ ἴδιοι τὰς ὑπογραφὰς ἀγραμμάτων παραληπτῶν ἢ προσώπων ἀνυπάρχτων ὡς δῆθεν μαρτύρων.

Καὶ ναὶ μὲν κατ' αὐτῶν ἐλήφθησαν αὐστηρότατα πειθαρχικά μέτρα ἵνα μὴ κλονισθῇ ὅπωςδῆποτε τὸ κύρος τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν πληθυσμῶν, στοιχεῖα ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ θεσμοῦ.

Εἰς τὰς παραβάσεις ὅμως ταύτας μετὰ λύπης παρατηροῦμεν ὅτι οὐκ ὀλίγον συνετέλεσε καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν οἰκείων προϊσταμένων καὶ τῶν ὑπευθύνων διαχειριστῶν τῶν ἐπιταγῶν, αἵτινες καίτοι ἐκ τῶν κανονισμῶν εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρακολουθῶσι καὶ ἐλέγχωσι τὴν διαχείρισιν τῶν ὑπ' αὐτοῖς ἀγρ. διανομῶν, ἐν τούτοις ἀμελῶς ἤσκηον τὰ τοιαῦτα τῶν καθήκοντα.

Ἐκρίναμεν ὅθεν ἀναγκαῖον, ὅπως ὑπομνήσωμεν τοῖς προϊσταμένοις τῶν Τ.Τ.Τ. Γραφείων εἴτε ὡς τοιοῦτοις εἴτε καὶ ὡς διαχειρισταῖς ὅτι δέον νὰ παρακολουθῶσιν ἀδιαλείπτως καὶ ἀσκῶσιν συνεχῆ ἐλεγχον ἐπὶ τῆς διαχείρισεως τῶν ὑπ' αὐτοῖς ἀγρ. διανομῶν νὰ συμμορφῶνται ἀπαραγκλίτως πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας ἀσκούντες ἄμεσον ἐλεγχον τοῦ ἐπανερχομένου ἐκ τῆς παρείας ἀγροτικῆς ἐπὶ τῇ βάσει διπλοτύπου βιβλίου ὑποδ. 63, ὅπερ νὰ ἐπιθεωρῶσι προσεκτικῶς μεθ' ἐκάστην πορείαν, ν' ἀπαιτῶσι τὴν προσαγωγὴν αὐτοῖς τῶν ὑπὸ τῶν ἀγρ. διανομῶν διδομένων εἰς τοὺς ἀποστολεῖς προσωρινῶν ἀποδείξεων μετὰ τὴν παράδοσιν αὐτοῖς τῶν ὁριστικῶν τοιούτων εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην πορείαν. Ἐάν δὲ ὁ διανομὸς ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ ἀποστολεὺς ἀπώλεσε τὴν προσωρινὴν ἀπόδειξιν ἢ ὅτι δὲν ἀνεῦρε τούτον τότε δέον νὰ ἐνεργῶσι σχετικὴν ἔρευναν καὶ ἐξέτασιν πρὸς ἄμεσον καὶ ταχεῖαν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

Ὅπως κατανοήσωσι οἱ πληθυσμοὶ τὴν σημασίαν τῆς προσωρινῆς ἀποδείξεως δέον οἱ προϊστάμενοι τῶν Τ.Τ.Τ. Γραφείων δι' ἐγγράφου τῶν πρὸς τοὺς προέδρους τῶν κοινοτήτων τῆς περιφερείας τῶν νὰ παρακαλέσωσιν αὐτοὺς ὅπως δι' ὧν μέσων ἤθελον κρίνει συντελεστικωτέρων καταστήσωσι γνωστὸν εἰς τοὺς συνδημῶτας τῶν ὅτι ὡσάκις παραδίδωσι χρήματα εἰς ἀγρ. διανομὰ δι' ἔκδοσιν ἐπιταγῆς δέον νὰ λαμβάνωσι παρ' αὐτοῦ ἀπόδειξιν εἰδικὴν δι' ἐπιταγὰς ἐπὶ χάρτου ἐντύπου κυανοῦ (μπλε), ὅτι τὴν ἀπόδειξιν ταύτην νὰ φυλάττωσιν ἐπιμελῶς καὶ νὰ ἐπιστρέψωσι αὐτὴν εἰς τὸν ἴδιον ἀγροτικὸν διανομὰ μόνον ὅταν οὗτος παραδώσῃ εἰς αὐτοὺς νέαν ἀπόδειξιν τοῦ οἰκείου Τ.Τ.Τ. Γραφείου ἐπὶ χάρτου λευκοῦ καὶ ὅτι ἡ ἀλλαγὴ αὕτη δέον νὰ γίνηται εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην πορείαν τοῦ ἀγροτικῆς διανομῆς.

Διὰ τῶν μέτρων τούτων πιστῶς καὶ ἀνελλιπῶς τηρουμένων ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν ἐπιταγῶν ἐλπίζομεν ὅτι θὰ περιορισθῇ

τὸ κακὸν καὶ ὅτι θὰ λειτουργήσῃ ἀπροσκόπτως ἡ ὑπηρεσία αὕτη, ἥτις τοσοῦτον ἐξυπηρετεῖ τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς.

Διὰ τὴν τήρησιν τῆς παρούσης καθιστῶμεν προσωπικῶς ὑπευθύνους τοὺς διαχειριστὰς τῶν ἐπιταγῶν.

Δημοσιευθῆτω εἰς τὸ Δελτίον Τ.Τ.Τ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Ἰουλίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 184195.



Τὰς Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ. καὶ Τ. Τ. Τ Δ)σεις.

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ τοῦ ὅτι μερικοὶ ὑπόλογοι μεταβαίνοντες εἰς ἔδραν ταμείου δι' ὑπηρεσίαν ἐπιταγῶν δὲν ἐκπληροῦσι τὸν σκοπὸν τῆς μεταβάσεως ἐξ αἰτίας κωλύματος προερχομένου ἐκ τοῦ ταμίου καὶ οὕτω ἀναγκάζονται νὰ μεταβαίνωσιν ἐκ δευτέρου διὰ τὸν ἴδιον ἀκατὸν ἐντελλόμεθα ὅπως οἱ ὑπόλογοι γραφείων ἐπιταγῶν ἐδρευόντων μακρὰν τῆς ἔδρας δημοσίων Ταμείων ὅσῳκις πρόκειται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ταμείου πρὸς ἀνάληψιν ἢ κατάθεσιν χρημάτων ἐπιταγῶν προέρχονται προηγουμένως πάντοτε εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ ταμίου, μέσῳ τοῦ ταχ. γραφείου τῆς ἔδρας τούτου, ἵνα διαπιστωθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει κώλυμα διὰ τὴν ληψοδοσίαν ἐκ μέρους τοῦ ταμίου καὶ κατόπιν μεταβῶσιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ των.

Ἐὰν ὁ σκοπὸς τῆς μεταβάσεως ὑπολόγου τινος ματαιωθῇ ἐκ παραλείψεως προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ταμίου δὲν θὰ καταβάλλωνται αὐτῷ ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημιώσεις διὰ τὴν τοιαύτην μετάβασιν ἐκτὸς τῆς πειθαρχικῆς εὐθύνης, ἣν ἤθελε τυχὸν ὑπέχει ὁ ὑπόλογος διὰ τὴν ἀνευ λόγου ἀπουσίαν του ἐκ τοῦ γραφείου του.

Παροῦσαν κοινοποιήσατε εἰς γραφεῖα περιφερείας ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Μαρτίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 326950.

Πρὸς

Τὰς Τ. Τ. Τ. Διευθύνσεις, Ταχυδρομεία α' καὶ β' τάξεως,
Τ. Τ. Τ. Γραφεῖα Κράτους.

Ἐπιθυμοῦντες ὅπως μὴ ἐπαληθῆθῃ τὸ παρά τισι γραφεῖσι λαμβάνον χώραν ἄτοπον, τῆς μὴ πληρωμῆς τῶν ἐπιταγῶν ἐνεκεν ἐλλείψεως χρημάτων καὶ ἐπιτυγχάνεται ὁ ταχύτερος ἐφοδισμὸς παρὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, τῶν λαμβανόντων ἀνάγκην χρημάτων γραφείων, διὰ τῶν ἐλάχιστων ἀναγκασιούτων αὐτοῖς συμπληρωματικῶν πρῶτον, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 16 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1930 Διατάγματος, ὁρίζομεν ὅπως οἱ ὑπόλογοι διαχειριστὰί συντάσσωσι τὴν προβλεπόμενην αἴτησιν καὶ ἀποστέλλωσιν ἡμῖν αὐτὴν τηλεγραφικῶς εὐθὺς μετὰ τὸ κλείσιμον τοῦ ταμείου αὐτῶν, ἤτοι τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ οὐχὶ τὴν ἐπομένην.

Αἱ ἐν λόγῳ αἰτήσεις θὰ συντάσσωνται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τύπον :

Ἄριθ..... ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ

Τμῆμα Ἐπιταγῶν ΟΡΟΜΙΚΟ

ΜΟΥΣΕΙΟ Ἀθῆνας

Ἐπόλοιπον δραχ.....

Ἐπιταγαὶ πρὸς πληρωμὴν δραχ.....

Αἰτοῦμαι δραχ.....

(Ἐπογραφή)

Θὰ τίθηται ὁ ἀριθμὸς πρωτοκόλλου τοῦ συντάσσοντος τὸ τηλ)μα γραφείου. Τὰ ποσὰ τῶν δραχμῶν θ' ἀνηγράφονται ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς παραλειπομένων τῶν λεπτῶν. Κάτωθι θὰ ὑπογράψῃ ὁ ὑπόλογος διαχειριστῆς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐτέρας ἐνδείξεως τῆς ιδιότητος αὐτοῦ. Ὅπου δὲ ὑπάρχῃ εἰδικὸς διαχειριστῆς ἐπιταγῶν τὸ τηλ)μα τοῦτο δεῖν ὅπως προσ-

υπογραφή και ὁ Διευθυντὴς ἢ προϊστάμενος τοῦ γραφείου, ἄνευ ἐτέρας προσθήκης ἢ ἐνδείξεως τοῦ τίτλου αὐτοῦ.

Ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἐπιγραφήν θ' ἀποστέλλεται καὶ πᾶν ἕτερον τηλῆμα προοριζόμενον διὰ τὸ Τμῆμα Ἐπιταγῶν.

Ἐυελπιστοῦντες ὅτι θέλετε κατανοήσει καλῶς τὴν ἐκ τῆς ρυθμίσεως ταύτης ἐπιδιωκομένην πρόληψιν ἀρνήσεως πληρωμῆς ἐπιταγῆς δι' ἔλλειψιν χρημάτων, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι θέλετε καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν ὅπως μὴ παρυσιασθῆ ὀυδὲμία τοιαύτη περίπτωσης, μὴ δυναμένη κατόπιν τούτων νὰ τύχη οἰασδῆποτε δικαιολογίας.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 21 Δεκεμβρίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

4. TAX. ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΜΑΤΩΝ.

Ἄρ.θ. 150842)119.

Κοινοποιούμεν Β' σειράν διορθώσεων Τιμολογίου Ἐξωτερικῶν Δεμάτων.

Πρὸς

Τὰς Περιφερειακὰς Διευθύνσεις, Τ.Τ.Τ. Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις Ἀνταλλ. Ταχυμεία Γραφεῖα Ἐκτελωνισμού δεμάτων, Ταχ. Ἐπιθεωρήσεις.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρούσης ἐπιφέρητε τὰς κάτωθι ὑπ' αἵξιντα ἀρ.θ. 2 προσθήκας καὶ διορθώσεις εἰς τὸ τιμολόγιον τῶν ἐξωτερικῶν δεμάτων (ἐκδοσις Ὀκτωβρίου 1931).

Σελὶς 12 παράγραφος 9 Bulgarie. Εἰς τὴν στήλην «ἀριθμὸς διασαφήσεων», ἀντικαταστήσατε τὸν ἀριθμὸν 2 διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 3.

Σελὶς 12 παράγραφος 6α Congo Belge. Ἀπαντα Γραφεῖα, στήλη 6, ἀντικαταστήσατε 2.65, 5.05, 8.70 διὰ 2.95, 5.55, 9.70, ὁμοίως στήλη 10 ἀντικαταστήσατε 1.65, 2.65, 4.75 διὰ 1.95, 3.15, 5.75.

Σελὶς 28 παράγραφος 35α καὶ 35 | στήλη 6η ἀντικαταστήσατε 11.75 διὰ 12.60 καὶ στήλη 10η ἀντικαταστήσατε 7.50 διὰ 8.35.

Σελὶς 34 παράγρ. 51β προσθέσατε (στήλη 4) 9 (στήλη 6) 16 καὶ (στήλη 10) 11,75.

Σελὶς 50 παράγραφος 11, Ἑλλάς. Προσθέσατε εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου τῆς ἐξῆς ἀπαγορεύσεις:

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ βάμβακος μὴ ἐκκοκισμένου.

Ἡ εἰσαγωγὴ ἀλεύρου καὶ διπυρίτου διαδοητικῷ ἐπιτρέπεται ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ περ ἔχουσιν ἀζωτούχους οὐσίας 60 ο) ὁ διπυρίτης καὶ 80 ο) τὸ ἄλευρον καὶ νὰ συνοδεύωνται μὲ πιστοποιητικὸν Χημείου τῆς Χώρας καταγωγῆς.

Ἡ εἰσαγωγὴ σελοουλόιδ καὶ τῶν ἐκ τούτου ἀντικειμένων ἐπιτρέπεται ὑπὸ τὸν ὅρον ν' ἀποστέλλωνται ταῦτα ἐντὸς κυτίων ἐρμητικῶς κεκλεισμένων καὶ φερόντων τὴν ἔνδειξιν «celluloid».

Σελίς 52 παράγραφος 17, Ρωσσία:

Εἰς τὴν στήλην τῶν κατονομαζομένων εἰδῶν, ὧν ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή ἄνευ ἀδείας, διαγράψατε ὄρυζαν, ἄλευρον, τέϊον, ζάκχαριν, προϊόντα γαλακτώδη, ὠά, καὶ προσθέσατε τυχρὸς 5 χιλιόγραμμα.

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς παραγράφου προσθέσατε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ εἰσαγωγή δερμάτων περιεχόντων εἶδη μὴ κατονομαζόμενα ἄνωτέρω ἐπιτρέπεται, κατόπιν ἀδείας τῆς Ἐπιτροπείας τοῦ ἐμπορίου τῆς Μόσχας.

Τὸ περιεχόμενον δέον νὰ ἀναγράφηται λεπτομερῶς ἐν τῷ τελωνιακῷ δελτίῳ, νὰ προστίθεται δὲ ἐν προορίζεται δι' ἐμπορίαν ἢ δι' ἀτομικὴν χρῆσιν, καθόσον ἄλλως κατὰσχεταὶ τὸ δέμα παρὰ τῶν Ρωστικῶν Τελωνείων.

Ἐκαστον δέμα δέον νὰ συνοδεύηται δι' ἰδίου Δελτίου ἀποστολῆς».

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 295830/119 τῆς 21 Δεκεμβρίου π. ἔ. ἐγκύκλιον «περὶ τρόπου βεβαιώσεως ἀνωμαλιῶν ἐξωτερικῶν δερμάτων» διορθώσατε ἐν τῇ σελίδι 4 εἰς τὸ τέλος εἰς τὸν τύπον τῆς πράξεως τὴν ἐσφαλμένως τυπωθεῖσαν λέξιν «vecto» εἰς «recto».

Αἱ Διευθύνσεις παρακαλοῦνται νὰ κοινοποιήσωσιν ἐγκλίρωσιν τὴν παρούσαν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς περιφερείας τῶν καὶ ἀναφέρωσιν ἡμῖν, ὡς καὶ τ' Ἀνταλλακτικῆρια λήψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 192087/119.

Περὶ δερμάτων διὰ Τουρκίαν καὶ διορθώσεων τιμολογίου.

Πρὸς

Τὰς Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ. Ταχ. Τηλ. Δ)σεις,
Ἀνταλλ. Ταχ)μεῖα, Γραφεῖα Ἐκτελων. Δερμάτων.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 171241 ἐ.ἔ. τηλ)κῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς, ἀνακοινούμεν ὅτι κατὰ νεωτέραν εἰδοποίησιν τῆς Τουρκικῆς ταμυδρομικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή εἰς Τουρκίαν ταχ. δερμάτων περιεχόντων εἶδη μὴ ὑποκείμενα εἰς

οὐδένα περιορισμὸν ἀνταλλαγῆς (contingentement) ἢ ἀπληλαγμένα τῆς ἀνταλλαγῆς περὶ ὧν δέον οἱ ἀποστολεῖς νὰ ζητῶσιν ἐκ τῶν προτέρων πληροφορίας ἐκ Τουρκίας.

Τοιαῦτα δερμάτα θὰ γίνωνται δεκτὰ παρὰ τῶν γραφείων ὑπ' εὐθύνην τῶν ἀποστολέων διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἐπιστροφῆς των.

Ἡ εἰσαγωγὴ δερμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἐπιτρέπεται εἰς Γερμανίαν μέχρι ποσοῦ 200 χρυσῶν μάρκων δι' ἓνα μῆνα καὶ δι' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν παραλήπτην.

Ὅμοιος ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ εἰς Τσεχοσλοβακίαν δερμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ προσερχομένων ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀποστολέως καὶ προσριζομένων διὰ τὸν αὐτὸν παραλήπτην μέχρι ποσοῦ ἡμερησίως 200 κορωνῶν ἢ τοῦ ἰσοτίμου αὐτῶν εἰς ἕτερον νόμισμα.

Κατωτέρω ἀνακοινούμεν δ' αἰρᾶν τροποποιήσεων εἰς τὸ ἐν ἰσχύϊ τιμολόγιον τῶν ἐξωτερικῶν δερμάτων.

Σελίς 12 παράγρ. 6 Colonie du Congo Belge προσθέσατε τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον.

1	2	5	6	10	
γ.) Διὰ τὰ γραφεῖα τῆς ἐπαρχίας Katan-ga (Banana, Bona Matadi, Leopoldville Luebo, Lusambo κ. λ. π).		1	4.25	3.15	3
	Δι' Αἰγύπτου	3	7.75	5.20	
		5	8.40	5.85	
		10	13.75	9.50	

Σελίς 36 παράγρ. 59 Pays Bas ἀντικαταστήσατε (στήλη ἀριθμὸς διασαφήσεων) τὸν ἀριθμὸν 2 διὰ 3.

Σελίς 38 παράγρ. 63 Pologne (διὰ Σερβίας) ἀντικαταστήσατε (στήλη 6) 2.00 διὰ 2.10 καὶ (στήλη 10) 1.40 διὰ 1.50.

Σελίς 50 παράγρ. 10 Ἑλβετία προσθέσατε τ' ἀκόλουθα :

« Ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ οἰνοπνεύματος ἄνευ ἀδείας πλὴν τῶν μεμονωμένων ἀποστολῶν μέχρι βάρους 5 χιλιογράμμων.

Ἡ εἰσαγωγὴ οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν ἀνωτέρας ποιότητος ἐπιτρέπεται ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἀναγράφηται εἰς τὴν συνοδευτικὴν τελωνειακὴν διασάφησιν ἡ ποιότης, τὸ μικτὸν βᾶρος καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ οἰνοπνεύματος ».

Αἱ Διευθύνσεις παρακαλοῦνται νὰ κοινοποιήσωσι τὴν παροῦσαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς περιφερείας τῶν τὰ ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν ἐξωτερικῶν δεμάτων καὶ ἀναφέρωσιν ἡμῖν ὡς καὶ τὰ ἀνταλλακτῆρια τὴν λήψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. 222200)119.

Πρὸς περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ., Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις, Ἀντ.λλ. Ταχ.μεία, Γραφεῖα Ἐκτελωνισμοῦ Δεμάτων Ταχ. Τηλ. Ἐπιθεωρήσεις.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Σ2492 ἐ. ἔ. διαταγῆς του παρὰ τὰς Τελωνειακὰς Ἀρχὰς παρήγγειλεν ὅπως ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς μηνὸς Ἰουνίου κατὰ τὸν τελωνισμὸν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ταχ. δεμάτων ἀναγράφηται διὰ λόγους στατιστικῆς παρὰ τῶν ἐλεγκτῶν ἐπὶ τῶν οἰκείων τελωνειακῶν διασαφίσεων καὶ ἡ ἀξία τῶν τελωνιζομένων εἰδῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δηλώσεων τοῦ ἀποστολέως (declaration en douane) ἢ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἐφόσον τοιαῦται δηλώσεις δὲν συνοδεύουσι τὰ δέματα ἢ ἔχουσι τὴν ἀντίληψιν ὅτι αἱ ἐν ταῖς δηλώσεσιν ἀξίαι δὲν εἶναι πραγματικά. Ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν διασαφίσεων θὰ ἀναγράφηται παρὰ τῶν ἐλεγκτῶν διὰ σφραγίδος ἢ ἔνδειξις «προσαρτᾶται δήλωσις τοῦ ἀποστολέως» ἐφόσον τοιαύτη συνοδεύῃ τὸ δέμα ἄλλως ἢ ἔνδειξις «δὲν προσαρτᾶται δήλωσις τοῦ ἀποστολέως».

Ἡ μία τῶν ἐν λόγῳ δηλώσεων ἐκ τῶν δύο αἰτινες συνοδεύουσι συνήθως ἕκαστον δέμα (declaration en douane) ἣτις θὰ ἐπισυνάπτηται εἰς τὴν οἰκείαν τελωνειακὴν διασαφήσιν ἀπὸ τῆς ρηθείσης χρονολογίας, συμφώνως πρὸς τὴν ὡς εἰρηται ἐνδειξιν, παρακαλοῦμεν ὅπως παραμένῃ πάντοτε προσηρτημένη εἰς ταύτην κατὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν διασαφίσεων παρὰ τῶν Ταχ. Γραφείων προορισμοῦ πρὸς τὰ γραφεῖα ἐκτελωνισμοῦ πρὸς

ἐξόφλησιν ὡς καὶ κατὰ τὴν διαβίβασιν των παρὰ τῶν τελευταίων τούτων εἰς τὰς οἰκείας τελωνειακὰς ἀρχάς.

Αἱ Διευθύνσεις παρακαλοῦνται ὅπως κοιωνοιήσωσιν ἐγκαίρως τὴν παρούσαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς περιφέρειας των τὰ ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν ἐξωτερικῶν δεμάτων καὶ ἀναφέρωσιν ἡμῖν ὡς καὶ τὰ Ἀνταλλακτήρια τὴν λήψιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Μαΐου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 230087)119.

Τὰς Περιφερειακὰς Διευθύνσεις, Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις, Ἀνταλ. Ταχ)μεῖα, Ταχ. Ἐπιθεωρήσεις καὶ Γραφεῖα Ἐκτελωνισμοῦ Δεμάτων.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι κατόπιν τοῦ Νόμου 5422 (ἄρθρον 5) περὶ ὑποχρεώσεων τῶν ἐξαγωγέων κλπ. τὰ κατατιθέμενα πρὸς ἀποστολὴν διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ταχ. δέματα περιέχοντα παντὸς εἶδους ἐμπορεύματα καὶ προϊόντα ἐλεύθερα εἶτε ὑποκείμενα εἰς ἐξαγωγικὸν τέλος, ἐξαγόμενα πρὸς ἐμπορίαν δέον νὰ γίνωνται δεκτὰ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἀδείας ἐξαγωγῆς ἐκδιδομένης παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῶν ὑποκαταστημάτων αὐτῆς.

Ἡ ἐν λόγῳ ἄδεια δὲν ἀπαιτεῖται ἐπὶ δεμάτων περιεχόντων εἶδη ἀτομικῆς χρήσεως ἢ ἀσημάντου ἀξίας μὴ προοριζόμενα πρὸς ἐμπορίαν, ἢ διάκρισις δὲ αὕτη τῶν μὴ ἐμπορευσίμου ἀξίας τοιούτων δεμάτων ἐπαφίεται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν προϊσταμένων τῶν Ταχ. Γραφείων ἐπὶ τῶν δεμάτων τούτων καὶ ἐπὶ τῶν δελτίων ἀποστολῆς δέον νὰ σημειοῦται εὐκρινῶς δι' ἐγγράμου μολυβδίδος ἢ ἐνδειξίς «μὴ ἐμπορεύσιμον».

Ταχ. δέματα δι' ἐξωτερικὸν περιέχοντα ἐγχώρια προϊόντα ὑποκείμενα εἰς ἐξαγωγικὸν τέλος καὶ ἐξαγόμενα πρὸς ἐμπορίαν δέον νὰ συνοδεύωνται ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ἀδειῶν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ δι' ἀδειῶν ἐξαγωγῆς τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς περὶ ὧν ἢ ὑπ' ἀριθ. 213077 ἐ. ἑ. ἐγκύκλιος διαταγῆ. Ἡ τελευταία αὕτη ἄδεια τῆς τελων. ἀρχῆς εἶναι ὡς

γνωστόν ἀπαραίτητος δι' οἰανδήποτε ποσότητα ἢ ἀξίαν ἐξαγω-
μένων προϊόντων ὑποκειμένων εἰς ἐξαγωγικὸν τέλος.

Αἱ ὡς ἄνω ἄδεια θὰ προσαρτῶνται εἰς τὰ συνοδευτικὰ στοι-
χεῖα τῶν δεμάτων (δελτία καὶ διασαφήσεις) καὶ θὰ κρατῶν-
ται εἰς τὰ Γραφεῖα ἐκτελωνισμοῦ δι' ὧν θὰ ἐνεργηθῆ ἡ ἀπο-
στολὴ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τηρουμένης ἐν ἰδίῳ φακέλλῳ.

Τὰ Γραφεῖα ἐκτελωνισμοῦ ἐντέλλονται νὰ ἐνεργῶσι τὸν προ-
σέχοντα ἔλεγγον ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν διὰ τῆς παρούσης κα-
θοριζομένων δυνάμενα νὰ προβαίνωσι καὶ εἰς ἀποσφράγιση
τῶν δεμάτων, καταγγέλλωσι δ' ἡμῖν πᾶσαν παράβασην.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς εἴρηται Νόμου κατηργήθη
τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 28 Σ)βρίου 1931,
ἐπομένως τὰ πιστοποιητικὰ εἰσαγωγῆς περὶ ὧν ἡ ὑπ' ἀριθ.
276366 τῆς 7 Ν)βρίου π.ε. ἡμετέρα ἐγκύκλιος θὰ ὑποβάλλ-
ωνται ἐφεξῆς εἰς τὰ νενομισμένα τέλη χαρτοσήμου.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 213097 τηλ)κῆς ἐγκυκλίου περὶ
διατυπώσεων παραδόσεως δεμάτων ὑποκειμένων εἰς τοὺς περιο-
ρισμούς τῆς εἰσαγωγῆς γνωρίζομεν ἡμῖν πρὸς ἀποφυγὴν παρα-
νοήσεως ὅτι ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν καταγωγὴν τῶν δεμάτων, ὧν
δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ παραλαβὴ εἴτε διότι δὲν προσήχθη ἡ
ἄδεια παραλαβῆς, εἴτε διότι δὲν ἔχει βιβλιάριον εἰσαγωγῆς
ἢ παραλήπτης, εἴτε διότι συνέπληρώθη ἡ εἰσακτέα ποσότης
δέον νὰ ἐνεργῆται ἄφου προηγουμένως ἐμπληρωθῶσιν αἱ δια-
τυπώσεις διαχειρίσεως ἀνεπιδότων δεμάτων κατὰ τὰς ὀπισθεν
τοῦ δελτίου ἀποστολῆς ὁδηγίας τοῦ ἀποστολέως.

Κατωτέρω ἀνακοινοῦμεν τὴν ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 5 σειρὰν
διορθώσεων εἰς τὸ τιμολόγιον ἐξωτερικῶν δεμάτων.

Σελὶς 34 παράγραφος 51 Az Mesopotamie :

Ἀντικαταστήσατε (στήλη 6) 4.45 διὰ 4.25 καὶ στήλη (10)
3.35 διὰ 3.15. Σελὶς 36 παράγραφος 57 Panama Canal
Zone :

Ἀντικαταστήσατε (στήλη 6) ἀλληλοδιαδόχως 3.30, 6.45,
7.15, 7.85, 8.55 διὰ 3.65, 7.15, 8.20, 9.25, 10.30 καὶ (στή-
λη 10) 1.90, 3.40, 4.10, 4.80, 5.50 διὰ 2.25, 4.10, 5.15,
6.20, 7.25.

Σελὶς ἰδία παρ. 57 bis διὰ τὰς Νήσους Φιλιππίνας κλπ.
Ἀντικαταστήσατε (στήλη 6) ἀλληλοδιαδόχως 4.10, 8.05,
9.55, 11.05, 12.55 διὰ 4.80, 9.45, 11.65, 13.85, 16.05
καὶ (στήλη 10) 2.70, 5.00, 6.50, 8.00, 9.50 διὰ 3.40, 6.40,

8.60, 10.80, 13.00 εἰς τὴν στήλην «ἀριθμὸς διασαφήσεων» ἐγγράψατε τὸν ἀριθμὸν 2.

Αἱ Διευθύνσεις παρακλιθεὶς ὅπως κοινοποιήσωσιν ἐγκλίρωσ τὴν παροῦσαν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς περιφέρειας τῶν τὰ ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν ἐξωτ. δεμάτων καὶ ἀναφέρωσιν ἡμῖν ὡς καὶ τὰ Ἀνταλλακτήρια τὴν λήψιν.

Δημοσιεύθητω εἰς τὸ Δελτίον Τ.Τ.Τ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8ῃ Ἰουνίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 250977)119.

Περὶ ἀεροπορικῶν ταχ. δεμάτων διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Πρὸς Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ., Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις, Ἀνταλ. Ταχ.μεῖα, Ταχ. Ἐπιθεωρήσεις, Γραφεῖα Ἐκτελων. Δεμάτων.

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἀπὸ 1ης προσεχοῦς μηνὸς Αὐγούστου γίνονται δεκτὰ ἀεροπορικὰ ταχ. δέματα συνήθη διὰ Σερβίαν, Οὐγγαρίαν, Αὐστρίαν καὶ Τσεχοσλοβακίαν, ὧν ἡ ἀποστολὴ θὰ ἐνεργῆται ἐκ Θεσσαλονίκης ἀεροπορικῶς κατ' εὐθείαν διὰ τὰ γραφεῖα Βελιγραδίου, Βουδαπέστης, Βιέννης καὶ Πράγας διὰ τῶν ἀεροπλάνων τῶν Ἐταιρειῶν Ἀεροποῦτ καὶ Σίδνα κατὰ τὰ ἰσχύοντα καὶ ἐπὶ τῶν ταχ. ἀνταποκρίσεων δρομολόγια.

Ὅμοίως γίνονται δεκτὰ τοιαῦτα δέματα καὶ δι' Ἑλβετίαν, Γερμανίαν καὶ Ἀγγλίαν ἅτινα θὰ διαβιβάζωνται διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀεροπλάνων μέχρι Βιέννης καὶ ἐκεῖθεν πάλιν ἀεροπορικῶς εἰς Ζυρίχην, Βερολίνον καὶ Λονδίνον.

Οἱ ὄροι ἐν γένει παραδοχῆς (βάρος διαστάσεις, συσκευὴ περιεχόμενον, ἀδειαι ἐξαγωγῆς κλπ.) εἶναι ὅμοιοι πρὸς τοὺς τῶν συνήθων δεμάτων. Ἐπὶ τῶν δεμάτων καὶ δελτίων ἀποστολῆς δέον ν' ἀναγράφηται εὐκρινῶς δ' ἄ χρωματ. μολυβδίδος ἢ διὰ σφραγίδος ἢ ἐνδειξίς «par avion». Τὰ εἰσπρακτέα τέλη ἐν γένει ἀποστολῆς ὀρίζονται εἰς τὸν εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης πίνακα, ἢ δ' εἰσπραξίς αὐτῶν θὰ ἐνεργῆται εἰς γραμματόσημα ἐπικολλωμένα ἐπὶ τῶν δελτίων ἀποστολῆς.

Τὰ κατατιθέμενα ὡς ἀνωτέρω δέματα θὰ διαδιβάζονται παρὰ τῶν γραφείων καταγωγῆς διὰ τῶν ταχυτέρων συνήθειον μέσων εἰς τὸ γραφεῖον Ἐκτελωνισμοῦ δερμάτων Θεσσαλονίκης, ὅπερ θέλει σχηματίζει τὰς σχετικὰς ἀεροπορικὰς ἀποστολάς διὰ τὸ ἐξωτερικόν. Δύναται νὰ γίνῃ χρῆσις διὰ τὴν μέγρην Θεσσαλονίκης ἀποστολὴν καὶ τῶν ἀεροπορικῶν γραμμῶν Ἰωαννίνων—Ἀθηνῶν καὶ Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης ἐπὶ καταβολῇ πρὸςθέτου τέλους 0.40 χρυσοῦ φράγκου δι' ἑκατέραν τῶν γραμμῶν τούτων ἀνά χιλιόγραμμον ἢ κλάσμα.

Τὸ γραφεῖον Ἐκτελωνισμοῦ Δερμάτων Θεσσαλονίκης θὰ ἐνεργῇ τὰς ἀεροπορικὰς ἀποστολάς διὰ τὸ ἐξωτερικόν ὡς ἀκολούθως:

Αἱ διὰ Σερβίαν ἀποστολαὶ θ' ἀπευθύνονται πρὸς τὸ Γραφεῖον Ζεμουὶν 5, αἱ δι' Οὐγγαρίαν πρὸς τὸ Γραφεῖον Βουδαπέστης 78, αἱ δι' Αὐστρίαν πρὸς τὸ Γραφεῖον Βιέννης 1 καὶ αἱ διὰ Τσεγολοβακίαν πρὸς τὸ Γραφεῖον Πράγας 7.

Τὰ δι' Ἑλβετίαν, Γερμανίαν καὶ Ἀγγλίαν ἀεροπ. θέματα θὰ ἐγκλείωνται εἰς τὰς ἀποστολάς διὰ Βιέννην 1.

Αἱ ἐν λόγῳ ἐπιστολαὶ θὰ λαμβάνωσιν ἴδιον αὐξήοντα ἀριθμόν, θὰ συνοδεύονται δὲ διὰ τῶν συνήθειον φύλλων πορείας (μέχρις ἐκτυπώσεως εἰδικῶν τοιούτων) εἰς ἃ θ' ἀναγράφεται εὐχρηστικῶς ἢ ἐνδειξίς «par avion». Ἡ ἐνδειξίς αὕτη θ' ἀναγράφεται καὶ ἐπὶ τῶν πινακίδων τῶν σάκκων δι' ὧν κατὰ προτίμησιν θὰ ἐνεργῶνται αἱ ἀποστολαί.

Ἄπανται αἱ ἐν λόγῳ ἀποστολαὶ θὰ συνοδεύονται διὰ καταστάσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸ γραφεῖον Zemun 5 ὡς καὶ δι' ἀντιγράφων τῶν σχετικῶν φύλλων πορείας διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀποδίδονται εἰς τὴν Σερβικὴν ὑπηρεσίαν τὰ ἀεροπορικὰ δικαιώματα μεταφορᾶς μέχρι Βελιγραδίου, Βουδαπέστης, Βιέννης καὶ Πράγας, κατὰ τὸν ἀνωτέρω πίνακα (στήλη 7).

Εἰς τὰ συνοδευτικὰ τῶν ἀποστολῶν φύλλα πορείας θ' ἀποδίδονται μόνον τὰ καταληκτικὰ συνήθη δικαιώματα. Προκειμένου περὶ τῶν δι' Ἑλβετίαν Γερμανίαν καὶ Ἀγγλίαν δερμάτων θ' ἀποδίδονται εἰς τὴν Αὐστριακὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ ἀεροπορικὰ δικαιώματα διὰ τὴν ἐκ Βιέννης περαιτέρω μεταφορὰν καταχωρούμενα εἰς ἴδιαν στήλην τοῦ φύλλου πορείας.

Ἡ μεταφορὰ καὶ παράδοσις τῶν ἀποστολῶν εἰς τὸ Ἀεροδρόμιον θὰ ἐνεργῆται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ τῶν ἰδίων μέσων τῶν διατιθεμένων διὰ τὰς ἀεροπορικὰς ἀνταποκρίσεις.

ΠΙΝΑΞ ΤΕΛΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΝ ΤΑΧ. ΔΕΜΑΤΩΝ

Χῶραι προορισμοῦ	ἰσ Βάρους Χιλιόγρ.	Εἰσπρακτικὰ τέλη ἀποστολῆς		Ἀποδοτέα δικαιώματα ὕπηρεσιος ἐξωτερικοῦ		Ἀποδοτέα ἀεροπορικὰ δικαιώματα εἰς Σερ κήν ὕπηρεσιαν	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
		Συνήθη	Ἀεροπ.	Συνήθη	Ἀεροπ.	Φρ. χρ.	
		φρ. χρ. 3	φ. χρ. 4	φρ. χρ. 5	φρ. χρ. 6		
1						7	8
Σερβία.....	1 —	1.45	1.25	0.85			Τὰ ἀεροπορικὰ δικαιώματα χορηγοῦνται κατὰ χιλιόγραμμον ἡκλάσμα.
	5 —	3.—	κατὰ	1.25	1.25		
	10 —	5.—	χιλιόγρ.	2.25	κατὰ		
Οὐγγαρία.....	1 —	1.20		0.60		1.875.—	
	5 —	2.75	1.75	1.—			
	10 —	4.75	κατὰ	2.—			
Ἀυστρία.....	1 —	1.40		0.80		2.50	
	5 —	2.75	2.50	1.—			
	10 —	4.25	κατὰ	1.50			
Ἑσσελοβανία.	1 —	0.90		0.30		3.125.—	
	5 —	2.25	3.15	0.50			
	10 —	3.25	κατὰ	1.—			
Ἑλβετία..... (Δι' Αὐστρίας)	1 —	1.—		0.40	1.50	250	
	5 —	1.65	4.—	0.90	κατὰ	κατὰ	
	10 —	4.25	κατὰ	1.50	χιλιόγρ.	χιλιόγραμμ.	
Γερμανία..... (Δι' Αὐστρίας)	1 —	1.20		0.60			
	5 —	2.75	3.90	1.—	1.40	250	
	10 —	4.75	κατὰ	2.—	κατὰ	κατὰ	
Ἀγγλία..... (Δι' Αὐστρίας)	1 —	2.35	χιλιόγρ.		χιλιόγρ.	χιλιόγραμμ.	
	5 —	3.50	6.15	1.75	3.65	2.50	
	10 —	5.90	κατὰ	1.75	κατὰ	κατὰ	
			χιλιόγρ.	1.15	χιλιόγρ.	χιλιόγραμμ.	

Αἱ Διευθύνσεις παρακαλοῦνται ὅπως κοινοποιήσωσι τὴν παροῦσαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς περιφέρειας τῶν τὰ ἐκτελοῦντα Ὑπηρεσίαν ἐξωτ. δερμάτων, ἀναφέρωσι δ' ἡμῖν ὡς καὶ τὸ Ἀνταλλακτῆρια τὴν λήψιν.

Δημοσιευθῆτω Δελτίον Τ.Τ.Τ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουλίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ. ἀ. α.

Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 323687/119.

Περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων κανονισμοῦ ὑπηρεσίας δερμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἐσωτερικοῦ.

Πρὸς

Περιφερειακὰς Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις, ταχ. τηλ. Διευθύνσεις, Ἀνταλλακτῆρια Ταχμεία, ταχ. τηλ. Ἐπιθεωρήσεις, Κεντρ. Ταχ. Ἀθηνῶν καὶ ἅπαντα γραφεῖα ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν δερμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἐσωτερικοῦ.

Τροποποιῦντες τὰ ἄρθρα 32, 33, 34 καὶ 35 τοῦ Γεν. Κανονισμοῦ Τ.Τ.Τ. τεύχος Α' (περὶ ταχ. δερμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ), ὀρίζομεν τὰ κάτωθι: ἅτινα θέλουσι τεθῆ εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ 1 προσεχοῦς μηνὸς Ἰανουαρίου 1933, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δερμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἐσωτερικοῦ.

Ἡ ἀπόδειξις ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς ἐπὶ ἀντικαταβολῇ θὰ παραδίδηται ἀμέσως ἅμα τῇ καταβολῇ τοῦ ποσοῦ τῆς ἀντικαταβολῆς εἰς τὸν παραλήπτην τοῦ δέματος καὶ δὲν θὰ κρατῆται ὡς μέχρι τοῦδε παρὰ τοῦ γραφείου δερμάτων, κατὰ τὸν ἀκόλουθον δὲ τρόπον.

Εἰς τὰ μεγάλα γραφεῖα παρ' οἷς λειτουργεῖ ἴδιον γραφεῖον δερμάτων καὶ ἴδιον τοιοῦτον ἐπιταγῶν, ἅμα τῇ προσελύσει τοῦ παραλήπτην δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῇ θὰ παραδίδηται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ γραφείου δερμάτων ἢ ἐπιταγῆ τῆς ἀντικαταβολῆς, ἵνα αὐτοπροσώπως οὕτως καταθέσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀντικαταβολῆς εἰς τὸ γραφεῖον ἐπιταγῶν λαμβάνων τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς. Βάσει τῆς ἐν λόγῳ ἀποδείξεως τὸ

γραφειὸν δερμάτων θὰ παραδίδῃ εἰς τὸν παραλήπτην τὸ δέμα, ἀφοῦ προηγουμένως ἐλέγξει τὸ γνήσιον τῆς ἀποδείξεως καὶ ἀφοῦ καταχωρήσῃ εἰς τὸ παρ' αὐτῷ οἰκεῖον βιβλίον τὸ ἀποσταλλόμενον ποσὸν ἀντικαταβολῆς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῆς ἐπιταγῆς τὸν ἀναγραφόμενον ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως, ἐπιστρέφῃ δὲ ἀμέσως τὴν ἀπόδειξιν εἰς τὸν παραλήπτην.

Διὰ τὴν πρόληψιν τυχόν ἀποπείρας ἐξῆκπαθήσεως τοῦ ὑπαλλήλου τῶν δερμάτων παρὰ παραλήπτου δέματος, διὰ τῆς προσαγωγῆς ἀποδείξεως παραληφθέντος προηγουμένως δέματος ἀντικαταβολῆς πρὸς παραλάβην ἑτέρου δέματος πρὸς τὸν αὐτὸν παραλήπτην τοῦ αὐτοῦ ἀποστολέως καὶ τοῦ ἰδίου ποσῷ ἀντικαταβολῆς, δέον ὁ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος τῶν δερμάτων νὰ μονογραφή ἐπὶ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπιταγῆς ἐκάστου παραδιδόμενου παρ' αὐτοῦ δέματος, νὰ παρακολουθῇ δὲ καὶ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῶν ἐπιταγῶν ἐκ τοῦ παρ' αὐτῷ οἰκείου βιβλίου εἰς ὃ ἔχουσι καταχωρηθῆ οἱ ἀριθμοὶ προγενεστέρων ἐπιταγῶν.

Ἐπεὶ τὰ λοιπὰ γραφεῖα παρ' οἷς ὁ ἴδιος ὑπάλληλος τυγχάνει διαχειριστῆς δερμάτων καὶ ἐπιταγῶν, ἅμα τῇ προσελύσει τοῦ παραλήπτου δέματος ἐπὶ ἀντικαταβολῇ καὶ τῇ καταβολῇ παρὰ τούτου ποσῷ τῆς ἀντικαταβολῆς θὰ ἐκδίδηται ἀμέσως ἐκ τοῦ οἰκείου βιβλίου ἀποδείξεων ἐκδόσεως ἐπιταγῶν ἢ σχετικῆ ἀπόδειξις, ἣτις θὰ παραδίδῃται ἀμελητέῃ καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς προφάσεως εἰς τὸν παραλήπτην τοῦ δέματος πρὸς ὃν ἐπίσης θὰ παραδίδῃται καὶ τὸ δέμα. Εἶτα ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος ὀδηγούμενος ἐκ τοῦ στελέχους ἀποδείξεων ἐπιταγῶν θὰ καταχωρῇ τὸ ἀποσταλὲν ποσὸν ἀντικαταβολῆς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸ οἰκεῖον παρ' αὐτῷ βιβλίον, θ' ἀποστέλλῃ δὲ ταχέως τὴν σχετικὴν ἐπιταγὴν εἰς τὸν προορισμὸν τῆς ὡς ἐάν ἐπρόκειτο περὶ συνήθους ταχ. ἐπιταγῆς.

Ἐπιστῶμεν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν ὑμῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄμεσον παράδοσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποδείξεως εἰς τὸν παραλήπτην τοῦ δέματος, καθόσον ἡ παράλειψις τῆς παραδόσεως ταύτης ἐπὶ οἰαδήποτε προφάσει, θέλει ἐπισύρει τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ ὑπαίτιου. Διὰ καταλλήλων ἀνακοινώσεων σας τοιχοκόλλουμένων εἰς ἐμφανῆς μέρος τοῦ γραφείου δερμάτων, νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ παραλήπται τοιούτων δερμάτων ὅτι δικαιούνται νὰ λαμβάνωσιν ἀμέσως ἅμα τῇ καταβολῇ τοῦ ποσῷ τῆς ἀντικαταβολῆς ἐκτός τοῦ δέματος καὶ τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν ἐκδόσεως ἐπιταγῆς, ἣν ἐν ἀνάγκῃ νὰ ζητῶσι παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου.

Οἱ κ.κ. ταχ. τηλ. Ἐπιθεωρηταί, παρακαλοῦνται ὅπως ἐλέγ-

χωσι κατά τὰς ἐπιθεωρήσεις τῶν γραφείων, τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως νὰ ἀναφέρωσι δὲ ἡμῖν τὰ μὴ συμμορφωθέντα πρὸς αὐτὴν γραφεῖα.

Πάντα τὰ γραφεῖα τὰ ἐκτελοῦντα τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δεμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ, θὰ ἐγγράφωσι τ' ἀφικνούμενα ζέματα ἐπὶ ἀντικαταβολῇ, ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω χρονολογίας (1ης Ἰανουαρίου 1933) καὶ ἐφεξῆς, εἰς ἴδιον βιβλίον ἀφικνουμένων καὶ παραδιδομένων δεμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ μὲ ἴδιον ἐτήσιον αὐξοντὰ ἀριθμὸν ἀφίξεως. Τὸ βιβλίον τοῦτο θὰ χρησιμοποιῆται: μέχρι τελείας ἐξαντλήσεώς του ἔστω καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη συνεχῇ, ἀνανευμένῳ δι' ἑκατὸν ἔτος τοῦ ἐτησίου αὐξοντος ἀριθμοῦ ἀφίξεως.

Ὡς τοιοῦτον βιβλίον ἀφικνουμένων καὶ παραδιδομένων δεμάτων ἐπὶ αντικαταβολῇ θὰ χρησιμοποιηθῆ τὸ ὑπάρχον βιβλίον ὑποδ. 142 ἡμερησίων εἰσπράξεων ἀντικαταβολῶν, ὅπερ καταργεῖται ὡς τοιοῦτον βιβλίον ἡμερησίων εἰσπράξεων ἀντικαταβολῶν ταχ. δεμάτων, τροποποιουμένων τῶν στηλῶν τούτου καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐπιγραφῶν ὡς ἀκόλουθως.

Κάτωθι: τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ὑπαρχουσῶν στηλῶν θὰ χαρῶσι διὰ ζωγράφου μελάνης ἢ μολυβδίδος νέα: στήλαι αἵτινες θὰ ἐπιγραφῶσιν ὡς ἐξῆς. Στήλη 1. Αὐξὼν ἀριθμὸς ἀφίξεως. Στήλη 2. Ἀριθμὸς δέματος. Στήλη 3. Γραφεῖον καταγωγῆς. Στήλη 4. Ὀνοματεπώνυμον παραλήπτου. Στήλη 5. Χρονολογία ἐπιδόσεως εἰδοποιητηρίου (ἡμέρα—Μῆν). Στήλη 6. Χρονολογία ἐπιδόσεως δέματος (ἡμέρα—Μῆν). Στήλη 7. Εἰσπραχθέντα τέλη. (Ἡ στήλη αὕτη θὰ ἔχη τὰς ἐξῆς ὑποδιαίρεσεις α') τέλη ἀποθηκεύσεως, β') τέλη ἐκ νέου ἀποστολῆς καὶ γ') δημοτικὸς φόρος. Στήλη 8. Ποσὸν ἀντικαταβολῆς ἀναγραφόμενον ἐπὶ τοῦ δελτίου καὶ ἐπιταγῆς. Στήλη 9. Ἀποσταλὲν ποσὸν ἀντικαταβολῆς. Στήλη 10. Ἀριθμὸς καὶ χρονολογία ἐπιταγῆς. Στήλη 11. Ὑπογραφή παραλήπτου καὶ Στήλη 12 ἡ ὑπάρχουσα στήλη ἐν τῷ βιβλίῳ Γενικῆ Παρατηρήσεως. Ἐκ τούτων αἱ στήλαι 6, 7, 9 καὶ 10 θὰ συμπληρωθῶσι μετὰ τὴν παράδοσιν τῷ δέματι εἰς τὴν παραλήπτῃν.

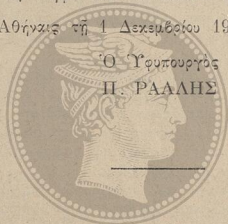
Εἰς τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων θ' ἀναγράφεται πᾶσα παρατήρησις ἀφορῶσα τὴν μὴ εἰσπραξὴν τοῦ ποσῦ τῆς ἀντικαταβολῆς ἢ τὴν εἰσπραξὴν μειωμένου τοιούτου θ' ἀναγράφεται δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἐὰν ὑπάρχῃ τοιαύτη.

Ὁ πίναξ εἰσπραχθέντων καὶ ἀποσταλέντων ποσῶν ἀντικαταβολῆς ὑποδ. 10 θὰ ὑποβάλληται ἡμῖν κατὰ δεκαήμερον καὶ οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τοῦ

δέματος καὶ ἐνδόσεως τῆς ἐπιταγῆς, θὰ περιλαμβάνη δὲ οὗτος ἅπαντα τ' ἀποσταλέντι ποτὰ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαήμερον κεχωρισμένως δι' ἕκαστον δέμα ὡς καὶ ἤδη ἀναγράφονται εἰς τὸν ἡμερησίως ὑποβαλλόμενον πίνακα.

Αἱ Ταχ. Τηλ. Διευθύνσεις παρακαλοῦνται ὅπως κοινοποιήσωσι τὴν παρούσαν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς δικαιοδοσίας των τὰ ἐκτελοῦντα τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δεμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῇ ἢ ἀναφέρωσι δὲ ἡμῖν τὴν λήψιν καὶ κοινοποιήσιν. Ἐπίσης ἢ ἀναφέρωσι τὴν λήψιν καὶ τὰ Ἀντάλ. Ταχυδρομεῖα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1932.



ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

5. ΤΑΧ. ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΩΝ.

Ἀριθ. 304731.

Πρὸς

Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ. Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλ. Ταχυδρομεία καὶ ἅπαντα Ταχ. Τηλ. Γραφεῖα ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν Ταχ. Ταμιευτηρίου.

Ἐσχάτως παρετηρήθη ἀσυνέχεια καὶ συχνὴ ὑποβολὴ ἡμῖν βιβλιαρίων πρὸς ἀπόσβεσιν.

Ἡ περίπτωση αὕτη πλὴν τῶν ἀνωμαλιῶν ἃς προκαλεῖ τῇ ὑπηρεσίᾳ γίνεται πρόξενος καὶ ζημιῶν τῷ Ταχ. Ταμιευτηρίῳ.

Αἱ προσγεγόμεναι ζημίαι διαγράφονται ὡς κατωτέρω.

1) Ἡ ἀπόσβεσις βιβλιαρίου ζητούμενη παρὰ τῶν κυρίων τῶν βιβλιαρίων ἄνευ κυρίως οὐσιαστικοῦ λόγου, ἀλλὰ δι' ἀνάληψιν ἐνίοτε ἐλαχίστου ποσοῦ τόκων καὶ ἡ ἐπακολουθοῦσα κατὰ τὸ πλείστον ἐκδοσις ὑπὸ τῶν αὐτῶν κυρίων νέων βιβλιαρίων συνπάγεται τὴν δαπάνην τῶν ἐκδιδομένων νέων βιβλιαρίων.

2) Ἐκ τῆς ἀποσβέσεως βιβλιαρίων προκύπτει ζημία ὅτι καταβάλλονται τόκοι διὰ κεφάλαια ἅτινα κατὰ τὸ πλείστον εἶναι ἢ ἐν κινήσει ἢ δὲν ἐτοποθετήθησαν.

3) Διὰ τῆς ἀποσβέσεως ταύτης ἀναίρεται ὁ σκοπὸς τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου ὁ ὁποῖος συνίσταται εἰς τὴν ὅσον ἐνεστὶ παρμονὴν τῶν κατατιθεμένων χρημάτων εἰς τὸ Ταμιευτήριον.

Τὸ δημιουργούμενον κατὰ τὰ ἀνωτέρω αἴτιον εἶναι ἀνάγκη νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια ὥστε νὰ περιορισθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον διαφωτισομένων καταλλήλως τῶν πελατῶν) μὴ καὶ καθοδηγούμενων ὥστε νὰ ἀποφεύξωσιν τὴν ἀπόσβεσιν τῶν βιβλιαρίων, ὅσας δ' εὐρίσκονται πρὸ ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης ἀναλήψεως τῶν κατατεθειμένων κεφαλαίων νὰ μὴ ἀποσύρωσιν ταῦτα ὁλοσχερῶς ἀλλὰ πάντοτε νὰ κητχλίπωσιν πρὸς τι πρὸς ἐνδεχομένην μελλοντικὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ.

Ἡ προπαγάνδα ὑμῶν ὑπερ τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου δέον κυριώτατα καὶ πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο νὰ στραφῇ ἢ κεντρικὴ δὲ ὑπηρεσία κρίνουσα περὶ τοῦ βαθμοῦ τῶν καταβλλομένων προσπαθειῶν τῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ θεσμοῦ ταῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου κυρίως πρὸς στάθμευσιν αὐτῶν θὰ ἐκτιμῆται καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἤδη παρατηρουμένων ἀποσβέσεων.

Βεβαίως ἡ προσέλευσις νέων πελατῶν εἶναι τὸ κυριώτερον ἔργον ὑμῶν, αὕτη ὁμως ἔχει ἀξίαν ὅταν παρουσιάζεται ὡς πραγματικὴ δημιουργία πελατῶν καὶ οὐχὶ ὅταν παρατηρεῖται ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ὀλιγομέρου καταθέσεως τῶν χρημάτων οὐχὶ πρὸς ἀποταμίευσιν, ἀλλὰ πρὸς φύλαξιν ἥτις δημιουργεῖ τὴν ἀλλεπάλληλον ἐκδοσιν καὶ ἀπόσβασιν βιβλιαρίων.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐντεινῆτε τὰς προσπάθειάς σας, ὥστε νὰ διαφωτίσωμεν τοὺς πελάτας μᾶς καταλλήλως καὶ διὰ μέσων πειθοῦς καὶ τιθεμένου τοῦ ζητήματος τούτου μόνον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῶν πελατῶν. Δηλαδή ἀναπτυσσομένων καὶ ἐξηγουμένων τῶν ὠφελημάτων, ἅτινα ὑφίσταται δι' αὐτούς, ὅταν ἀποφεύγωσιν τὴν ἀπόσβασιν καὶ διατηρῶσιν τὰ βιβλιάρια των ἔστω καὶ μὲ ἐλάχιστον πρῶτον καὶ τονιζομένου αὐτοῖς ὅτι ἡ ὑπαρξίς τοῦ βιβλιαρίου εἶναι ἐν κίνητρον καὶ μία καθημερινὴ πρόκλησις πρὸς ἐπανάληψιν τῶν ἀποταμίεψεων ἐνῶ διὰ τῆς ἀποσβέσεως διακόπτεται ἡ ἐξίς πρὸς ἀποταμίευσιν.

Οὕτω θὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ἀθροῖαν ταύτην διακροὴν χρημάτων ἥτις μᾶς δημιουργεῖ ὡς ἀνωτέρω ἀνεπτύχθη πλὴν τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ζημιᾶς.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 2 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἄριθ. Πρωτ. 157077.

Πρὸς

Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ. Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις, Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλλ. Ταχ. Γραφεῖα καὶ Γραφεῖα ἐκτελοῦντα Ὑπηρεσίαν Ταμειυτηρίου Κράτους.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν ὅτι ἐπὶ πλείστων τῶν εἰς τὰ Ταμεία αὐτῆς εἰσερχομένων τραπεζογραμματίων ἰδίχ δὲ τῶν κλάσεων 1000 καὶ 5000 δραχμῶν φέρεται ἐπιτεθειμένη ἐπ' αὐτῶν ἡ σφραγίς «Καταθέσατε τὰς οἰκονομίας σας εἰς τὸ Ταχ. Ταμειυτήριον».

Ἡ ἐπίθεσις τοιαύτης σφραγίδος ἐπὶ τῶν τραπεζογραφικῶν ἀποτελοῦσα πρᾶξιν παραποιήσεως τούτων συναπαγομένην ποινικὰς εὐθύνας ἀναγκάζει τὴν Τράπεζαν ν' ἀποσύρῃ ταῦτα ἐκ τῆς κυκλοφορίας καίτοι εὐχρηστα καὶ ὑφίσταται οὕτω ζημίας.

Ἐντελλόμεθα ὅπως αὐστηρῶς ἀπέχρητε τοιοῦτου τρόπου διαφημίσεως τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου ἐπὶ ζημίαν καὶ μειωτικὴν τοῦ γοήτρου τοῦ Ταχ. Ταμ. ἰδρύματος σκοποῦντος νὰ ἐμπνέῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως διὰ μέσων μὴ ὑφισταμένων οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον τῆς συγκρότητός του καὶ τοῦ ἐπιδικωμένου σκοποῦ του.

Ἀξιῶμεν πιστὴν τήρησιν παρουσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ. Τ. Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀρ.θ. 164575.

Ἀνακοίνωσις τρόπου πλαστογραφίας βιβλιαρίων ὑπὸ ἀπατεῶνων καὶ περὶ λήψεως ἐρίων προσφυλακτικῶν κατ' αὐτῶν μέτρων ὑπὸ Γραφείων.

Πρὸς
Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ., Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις, Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλ. Ταχυδρομεῖα καὶ ἄπαντα Ταχ. Τηλ. Γραφεῖα ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν Ταχ. Ταμιευτηρίου Κράτους.

Κατοπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 158063 ἐ.ε. τηλ. ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῆς ἀνακοινούμεν, ὅτι τὴν ἐπομένην τῆς κοινοποιήσεως ταύτης συνελήφθη ἐν Ἐλευσίῃ ὁ εἰς τῶν ἀπατεῶνων, οἵτινες ἐξηπάτησαν διάφορα γραφεῖα διὰ τῆς προσαγωγῆς πλαστῶν πιστοποιητικῶν καὶ βιβλιαρίων τῶν ὁποίων εἶχον ἀλλοιωθεῖ τοὺς ἀριθμούς.

Δηλονότι, ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 278333 (ψευδοῦς ἀριθμοῦ παραποιηθέντος τοῦ πραγματικοῦ) ἀνέγραψαν ὡς κύριον ἐπὶ τῆς μετωπίδος τὸν Θ' Ι. Κύπριον ἀντὶ τοῦ Γερατίμου Κυπρίου τοῦ Θεοδώρου εἰς ὃν ἀνήκει τὸ 278103 βιβλ. ἄριον, οἵτινες τὸν ἀριθμὸν μετέτρεψαν εἰς 278333.

Ἐπὶ τοῦ 277870 ἐπ' ὀνόματι Βασιλείου Βασιλάκη ἀνέγρα-
φαν ὡς κύριον τὸν Βασίλειον Βιβλάκην καὶ ἐπὶ τοῦ 278106
τὸν Ι. Μπεϊνόγλου δηλαδὴ τὸν πραγματικὸν κύριον τοῦ 278106,
ἀλλὰ μετέτρεψαν τὸν ἀριθμὸν τοῦ βιβλιαρίου ὅπερ αὐτοὶ προσ-
ήγαγον εἰς τὸν τοῦ αὐτοῦ 278106. Τοῦτο δ' ἐπραξάν προφανῶς
ἐπὶ σκοπῷ παραπλανήσεως τοῦ γραφείου ἐκδόσεως (ἐν πρακει-
μένῳ Ἀθηνῶν), ἵνα εἰς περίπτωσιν αἰτήσεως πιστωτικοῦ ὑπο-
λοίπου βεβαιώσῃ τοῦτο τὸ γραφεῖον ἐκδόσεως, οἷον ἦτο ἐν τῷ
βιβλιαρίῳ καὶ ὅπερ ἀντεστοίχει πρὸς τὸ πραγματικόν, διότι: οἱ
ἀπατεῶνες εἶχον κάμει ἐγγραφὰς πράξεων ἐν αὐτῷ συμφώνως
πρὸς τὰς ἀληθεῖς, πιθανόν παρακολουθήσαντες τὰ δεσυλη-
ψίας του καὶ ἀναγράψαντες τὸ πραγματικὸν ὀνοματεπώνυμον
τοῦ βιβλιαρίου.

Υπογραμμίζομεν ὑμῖν ἰδιαίτερός τὸ γεγονός ὅτι: οἱ ἀπατεῶ-
νες ἔχουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν χημικῶ ὑγρῶ ἐξαλείφοντα
τελείως καὶ τὴν μελάνην δι' ἧς εἶναι γεγραμμένοι αἱ πράξεις
καὶ τὴν τοιαύτην τῆς σφραγίδος.

Ἀπαράμιλλος δ' εἶναι ἡ δεξιότεχνία τῶν εἰς τὸ μιμνεῖσθαι
τὰς ὑπογραφὰς τῶν ὑπάλληλων καὶ τὴν ἀποτύπωσιν δι' ὧν δια-
θέτουσι μέσων, τῶν σημαντικῶν.

Οἱ ἀριθμοὶ πράξεων, βιβλιαρίων, ἀπαδείξεων κλπ. οὗς με-
ταβάλλουσι διὰ τῶν ὑγρῶν, ἵνα εἶναι τῆς αὐτῆς ζωηρότητος
μὲ τοὺς νεωστὶ ὑπ' αὐτῶν ἀποτυπωθέντας ἐσιγχοῦνται δι' ὁμοιο-
χρώμου πρὸς τοὺς τυπωτικῆς μελάνης, ὥστε νὰ καθίσταται
τελείως δυσδιάκριτος ἡ διαφορὰ τῶν πάλαιων ἀπὸ τοὺς νεο-
τυπωθέντας τοιούτους.

Πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ταυτότητος τῶν προσήγαγον πιστο-
ποιητικῶν Στρατολ. Καταστάσεως ἢ φύλλα πορείας Στρατ. μω-
νάδων καὶ σχηματισμῶν ἐν πλήρει τάξει μετὰ φωτογραφιῶν
ἐπ' αὐτῶν τῶν προσώπων ἅτινα πλαστοπροσωποῦσι καὶ λοιπῶν
στοιχείων ἀτομικότητος.

Τὸ χρησιμοποιούμενον παρὰ τῶν ἀπατεῶνων ὑγρὸν ἀφίνει
ὑπόλειμμα ὕδατος ἀποχρώσεως καὶ ἐκλεπτυσμένων ἐκεῖ
μόνον ἔνθα ἐτέθη μὴ ἐξαπλούμενον περαιτέρω, ἐπιφέρων τοπι-
κὴν μόνον ἀλλοίωσιν τῶν ἰνῶν τοῦ χάρτου τοῦ ὑπὸ τὰ γράμ-
ματα ἢ τοὺς ἀριθμούς, ὥστε ν' ἀπατάται καὶ ὁ πλέον ὀξυ-
δερκῆς παρατηρητής.

Κατόπιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτεθέντων εἶναι ἐπάναγκες νὰ λη-
φθῶσιν ἐκ μέρους τῶν γραφείων τῶν ἐκτελούντων τὴν ὑπη-
ρεσίαν Ταχ. Ταμιευτηρίων προφυλάξεις τινὲς αἰτινες χω-
ρὶς νὰ παρεμβάλωσι δυσχερείας εἰς τοὺς πελάτας τοῦ Ταχ.

Ταμειυτηρίου κατά τὰς δοσοληψίας νὰ ὄσῃ τοιαῦτα: ὥστε νὰ ἀσφαλίζωσι τὴν διενέργειαν τῶν ἀποδόσεων πρὸς τοὺς πραγματικούς δικαιούχους ἀποφευγομένων οὕτω ζημιῶν εἰς τὸ Ταχ. Ταμειυτήριον καὶ εἰς αὐτοὺς τούτους τοὺς διαχειριστὰς αὐτοῦ.

Ὅθεν συμπληροῦντες τὴν ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 158063 τηλ-ἐγκύκλιον ἡμῶν ἐντελλόμεθα ὅπως μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἐλέγχετε τὰς ἐγγραφὰς τῶν βιβλιαρίων, σφραγίδας, ποσά, ἀριθμούς πράξεων, μετωπίδας βιβλιαρίων καὶ τοιοῦτους ἀποδείξεων, διότι ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη οἱ ἀπατεῶνες λίαν ἐπίδειξίως ἔχουσιν ἀλλοιωθεῖ, πάντα. Φωτοσκοπεῖτε τοὺς ἀριθμούς κλπ. διὰ τρόπον καταλλήλου χωρὶς νὰ προκαλῆται ἡ προσοχὴ τοῦ πελάτου καὶ νὰ θεωρῆται οὕτω θιγόμενος ἐκ τοῦ ἐνεργουμένου ἐξασφαλιστικοῦ τούτου ἐλέγχου, ἤτοι μεμονομένα τὰ φύλλα τῶν βιβλιαρίων νὰ τίθενται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἀπλέτου φωτὸς ὅποτε καταφαίνεται καταβαλλομένης προσοχῆς τὸ ζήτημα ἢ ἄλλη ἀλλοίωσις τῶν ἰνῶν τοῦ χάρτου δι' οἰουδήποτε μέσου.

Ἐκ τῶν πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ταυτότητος τῶν κομιστῶν βιβλιαρίων ἐπιδεικνυομένων ἐγγράφων δὲν θέλετε λαμβάνει ἀπολύτως ὑπ' ὄψει τὰ πιστοποιητικὰ στρατολογικῆς καταστάσεως ἢ φύλλα πορείας διαφόρων στρατ. μονάδων καὶ σχηματισμῶν, καθ' ὅσον ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη οἱ ἀπατεῶνες ἦσαν ἐφωδιασμένοι διὰ τοιούτων ἄτινα εἶχον παραποιήσει.

Ἀπαραιτήτως ἐπάναγκες θεωροῦμεν καὶ ἐντελλόμεθα ὅπως ἐπὶ πάσης ἀποδείξεως ἀποδόσεως ἐπὶ βιβλιαρίου ξένου γραφείου ἢ τοιοῦτου ἐπὶ τῆς μετωπίδος τοῦ ὁποῖου ἢ τοῦ μητρῶου δὲν ἔχει τεθεῖ ἡ ὑπογραφή τοῦ κυρίου αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ἔστω καὶ ὑπὸ τοῦ ἰδίου γραφείου ἐκδεδωμένου ὑπογράφει ἐγγυητῆς ἀξιοχρεως καὶ γνωστὸς ὑμῖν ἀναδεχόμενος τὴν ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας προκύψουσαν εὐθύνην πρὸς πληρωμὴν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ κανονισμοῦ καὶ τὸ τοιοῦτον 86 τῶν ὀδηγιῶν ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας Ταχ. Ταμειυτηρίου, ὧν τὴν ἀπαρέγκλιτον ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν ἀξιοῦμεν πρὸς πρόληψιν ζημιῶν τοῦ Ταχ. Ταμειυτηρίου καὶ τῶν ἀτομικῶν τοιούτων τῶν ὑπολόγων διαχειριστῶν καὶ ἀποτροπὴν τῶν πειθαρχικῶν αὐτῶν εὐθυνῶν.

Ἰπομνηνήσκομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 212092 π.ἔ. ἐγκύκλιον ἡμῶν διαταγὴν ἐφιστῶμεν ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῶν ὑπολόγων διαχειριστῶν ἐπὶ πασῶν μὲν τῶν διατάξεων αὐτῆς

των άφορωσών εις την κανονικήν σύνταξιν των λογιστικῶν στοιχείων και την εκτέλεσιν τῆς υπηρεσίας τοῦ Ταμειυτηρίου πρὸς πρόληψιν άνωμαλιῶν, ιδίᾳ δὲ ἐπὶ τῆς ὑπ' άριθ. 18 παραγράφου αὐτῆς περὶ τῶν ανακοινώσεων ὑποδ. Ε' ἦν συμπληρωμένον ὡς ἔπεται:

“Αμα τῇ ἐνεργείᾳ τῶν ἀπαραιτήτων και ἐπιβεβλημένων ἐπὶ τινος βιβλιαρίου ἐγγραφῆς διὰ τὴν εκτέλεσιν οἰασδῆποτε πράξεως. οὔτινος ὁ λ)σμός τηρεῖται: οὐχὶ παρὰ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν πράξιν γραφεῖου ἀμέσως και ἀπαραβάτως και πρὶν ἢ ἀπομακρυνθῆ τῆς θυρίδος ὁ προσαγαγών τὸ βιβλιάριον διὰ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς λήψεως τῶν ἀπαραιτήτων στοιχείων, ἢτοι ἡμερομηνίας ἐκδόσεως ὀνοματεπωνύμου κ. λ. π. θὰ συμπληρωταὶ και τὸ ὑποδ. Ε' καθ' ἀπάσας αὐτοῦ τὰς ἐνδείξεις ἀνελλιπῶς και θὰ ἀποστέλληται ἐντὸς τοῦ οἰκείου φακέλλου ΚΣΤ' ἐπὶ ἀποδείξει κατὰ τὰ κεκανονισμένα αὐθωρεῖ και ἄνευ τῆς ἐλαχίστης βραδύτητος εις τὸ τηροῦν τὸν λ)σμόν γραφεῖον.

Ἐπόλογοι οἵτινες ἐκ λησμοσύνης ἢ ἄλλου οἰουδῆποτε λόγου ἤθελον καθυστερήσει τὴν ἀποστολὴν τοῦ ὑποδ. Ε' θέλουσιν ἐπισύρει κατ' αὐτῶν αὐστηρότατον τὸν πειθαρχικόν οὔτῶν ἔλεγχον.

Ἄξιούμεν ἀπαράβατον τήρησιν τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 223179.

Ἀνακοίνωσις λεπτομερειῶν πλαστογραφήσεως βιβλιαρίων ὑπὸ ἀπατεῶνων και λήψις προσφυλακικῶν μέτρων.

Πρὸς

Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ., Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις, Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλλ. Ταχ)μεῖα και ἅπαντα Ταχ. Τηλ. Γραφεῖα ἐκτελοῦντα υπηρεσίαν Ταμειυτηρίου.

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' άριθ. 164575 ἐ.ἐ. ἐμπιστ. ἐγκύκλιόν ἡμῶν διαταγὴν ανακοινούμεν ὑμῖν, ὅτι ἐπ' ἐσχίτων, νέκ

κρούσματα πλαστογραφήσεως έγγραφων βιβλιαρίων Ταμειωτηρίου, ἀριθμῶν, πράξεων, ὑπογραφῶν ὑπαλλήλων, ποσῶν, σημάντων κλπ. ἐσημειώθησαν ἐπὶ βιβλιαρίων ὧν τοὺς ἀριθμοὺς ἀνεκοινώσαμεν δι' ὑπ' ἀριθ. 207892, 213308, 197073 καὶ 223111 τηλ. ἐγκυκλίων διαταγῶν ἡμῶν.

Ἐντὸς ἐλαχίστων ἀπὸ τῆς ἀνγκαλύψεως τῆς δράσεως τῆς σπείρας τῶν ἀπατεῶνων, ἡμερῶν, συνελήφθησαν πέντε ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ὁ τρόπος τῆς ἐπὶ τῶν βιβλιαρίων παραποιητικῆς ἐργασίας τῶν ἀπατεῶνων εἶναι σχεδὸν ὁ αὐτὸς μετὰ τὸν ἐν τῇ ὡς ἄνω ἐγκυκλίῳ διαγραφέντῃ ὑπ' ἀριθ. 164575.

Σημειοῦμεν ἐνταῦθα προσθέτους τινὰς λεπτομερείας παρατηρηθείσας ἐπὶ κατασχεθέντος ἐπὶ τῶν συλληφθέντων ἀπατεῶνων βιβλιαρίου καὶ παρακλύομεν ὅπως ἐφιστάτε ἀμέριστον καὶ ἀγρυπνον τὴν προσοχὴν σας ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν βιβλιαρίων τῶν προσκομιζομένων ὑμῖν πρὸς ἀποκάλυψιν τυχόν κυκλοφορούντων πλαστογραφημένων τοιούτων ὑπὸ μελῶν σπείρας διαφυγόντων ἰσως τὴν σύλληψιν καὶ ἐξακριβώσιν τῆς ἐκτάσεως τῆς δράσεως κλπ.

Οὕτως. α') Ἐπὶ κατασχεθέντος ἐπὶ τοῦ συλληφθέντος ἀπατεῶνος βιβλιαρίου παρατηροῦνται καταφανῆ ἀρκούντως ξέσματα ἀριθμῶν, ὀνομάτων κλπ.

β') Τὸ ἐπὶ τῶν ἐγγραφῶν πρὸς ἀπέλειψιν των ἐπιτιθέμενον ὕγρον καταλείπει ἰχνη κίτρινα εἰς τρόπον ὥστε ἢ ἐκ τούτου προκαλουμένη τοπικὴ ἀλλοίωσις τοῦ χρώματος τοῦ χαρτου καὶ φύλλου τοῦ βιβλιαρίου νὰ εἶναι καταφανῆς καὶ εὐδιάκριτος τοῦ συνόλου αὐτοῦ.

γ') Μεταξὺ τῶν ἐνδείξεων ἐν τῷ σώματι τῶν βιβλιαρίων «πιστωτικῶν ὑπόλοιπον» ὑπάρχει ὡς γνωστὸν γραμμὴ ἐστιγμένη ἐφ' ἧς ἀναγράφεται ἀναλόγως κατάθεσις ἢ ἀπόδοσις ἐξιχνουμένη μέχρι καὶ τῆς στήλης «ποσὰ ἀριθμητικῶς» τοῦ ἐτέρου φύλλου τοῦ βιβλιαρίου τερματιζομένη ἀκριβῶς εἰς τὸν ἀριθμὸν ἐγγραφῆς. Ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης καὶ μεταξὺ τῶν δύο γραμμῶν ἐφ' ὧν κυρίως τίθενται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ἀπατεῶνες προφανῶς ἐξ ἀγνοίας ἢ καὶ ἀπὸ σκοποῦ πρὸς παραπλάνησιν τῶν ὑπαλλήλων θέτουσιν ὑπογραφὰς τῆς μονογραφῆς. Ἡ πρώτη καὶ ἀρχικὴ ὑπογραφή διαφέρει οὐ-

σιωδῶς τῶν λοιπῶν μεταγενεστέρως τεθεισῶν ὡς καὶ αὐταὶ μεταξὺ των

Αἱ ὑπογραφαὶ εἶναι ἐπὶ πλεόν τῶν ἐνεργηθεισῶν πράξεων... Προφανῶς τοῦτο πράττουσι νομίζοντες ὅτι αἱ πλείονες ὑπογραφαὶ θὰ ἀποτρέψωσι τὰς ὑπονοίας τῶν ὑπαλλήλων περὶ πλαστότητος, ἐφ' ὅσον θὰ παρουσιάζεται τὸ βιβλιάριον με πράξεις καὶ ὑπογραφὰς πολλὰς.

δ') Ἐπὶ τοῦ στελέχους τῆς ἀποδείξεως ποιοῦσιν ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἐγγραφὰς ὥστανεὶ νὰ ἦτο ἐνεργημένη ὑπὸ ὑπαλλήλου κανονικῶς καὶ ἦτο γνησίαι.

καὶ ε') Ἐνεργῶσι πολλὰς εἰκονικὰς ἐγγραφὰς ἀλλοιοῦντες τὸ πράγματι ἀρχικῶς κατατεθὲν ποσὸν σχεδὸν πάντοτε τῶν δραχ. 100, διὰ δὲ τὰς ἀποδείξεις ἀποκόπτουσι τὰς ἀποδείξεις συνήθως τὴν ὑπ' ἀριθ. 1 ἢ καὶ ἐνδιαμέσουσας ἢ καὶ συνεχεῖς πρὸς παρουσίαν τοῦ βιβλιαρίου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ πράξεων ὡς γνησίων.

Θέτοντες ὅθεν ὑπ' ὄψει ὑμῶν τ' ἀνωτέρω παραγγέλλομεν ὅπως ἐνεργῆτε ἀποδόσεις μετὰ πάσης περισκέψεως ἀποφευγόμενου ἐννοεῖται παντὸς θορύβου ἢ ἐκδήλου ὑπονοίας κατὰ τῶν κομιστῶν βιβλιαρίων πρὸς εὐχολωτέραν σύλληψιν τῶν ἀπατεῶνων πρὶν ἢ προλάβωσι νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν δρᾶσιν των ἢ διαφύγωσι.

Πρὸς τούτοις νομίζομεν ὅτι δεόν νὰ ἔχητε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 164575 ὀριζόμενα πλὴν τῶν διὰ τῆς παρούσης ἐκτιθεμένων, μηδέποτε παραλείποντες νὰ ζητῆτε τὴν διὰ τηλ)τος πιστοποίησιν τοῦ ὑπολοίπου τῶν βιβλιαρίων ξένων γραφείων ὑπὸ τούτων ἔστω καὶ ἂν ὑπογράφη ἐπὶ τῆς ἀποδείξεως ἀποδόσεως ἐγγυητῆς δι' ἀποδόσεις ἄνω τῶν 500 δραχμῶν.

Ἀξιοῦμεν ἀπαρέγκλιτον συμμόρφωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1932.

Οἱ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Αριθ. Πρωτ. 197415.

Πρὸς

Τὰ Τ.Τ.Τ. Γραφεῖα ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν
Ταχ. Ταμιευτηρίου Κράτους.

Τὰς τυχόν ὑπὲρ ἐνοριακῶν ἐπιτροπειῶν ἢ ὑπὲρ Ἱερῶν Ναῶν ὑπαρχούσας παρὰ ταχ. Ταμιευτηρίοις καταθέσεις, θέλετε ἐφεξῆς ἀποδίδει ἀμέσως εἰς τὰ ἔχοντα δικαίωμα ἀναλήψεως κατὰ τὰ κεκανονισμένα μέλη αὐτῶν ἀνεξαιρέτως καὶ πάντοτε ἐπὶ προσαγωγῇ κεκυρωμένου ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀναλήψεως τῆς ὑπὲρ τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἢ ἐπιτροπειῶν καταθέσεων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Κωδικοποιηθέντος Νόμου 5148. καθ' ὃ μόνον εἰς τὰ ἐν αὐτῇ κατονομαζόμενα πιστωτικὰ ἰδρύματα ἐπιτρέπεται καταθέσις τῶν ἀποθεμάτων τῶν Ἱερῶν Ναῶν ἐξερουμένου τοῦ Ταχ. Ταμιευτηρίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. πρωτ. 223180.

«Περὶ τοῦ περιχομένου τῆς δηλώσεως συνεία ἐπιβαλλομένης κατασχέσεως ἐπὶ καταθέσεων Ταχ. Ταμιευτηρίων».

Πρὸς

Περιφερειακὰς Διευθύνσεις Τ.Τ.Τ., Τ.Τ.Τ. Δ)σεις, Ἐπιθεωρήσεις, Ἀνταλ. Ταχ)μεῖα καὶ ἅπαντα ταχ. τηλ. Γραφεῖα ἐκτελοῦντα ὑπηρεσίαν Ταχ. Ταμιευτηρίου Κράτους.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου 43 '95 τὸ τροποποιήσαν τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 2954, δὲν κατάσχεται ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἐπιτρεπομένου ἐκάστοτε ἀνωτάτου τοκοφόρου ὀρίου καταθέσεων.

Δεδομένου π. χ. ὅτι τὸ ἀνώτατον ἐπιτρεπόμενον ὄριον τοκοφόρων καταθέσεων εἶναι δραχ. πενήτηντα χιλιάδες, ἀκατάσχετον εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον αὐτῶν ἤτοι 16.666.65

Πᾶσα ὅθεν ἐπιβαλλομένη κατάσχεσις ἐπὶ καταθέσεως ἴσο-

πόσου πρὸς 16.666.65 εἶναι κατὰ νόμον ἄκυρος καὶ δὲν κωλύει τὴν ἀπόδοσιν τῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τούτου καταθέσεων πρὸς τὸν δικαιούχον.

Συνεπῶς καὶ ἡ ἐντὸς 8ημέρου ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τοῦ κατασχετηρίου πρὸς τοὺς τρίτους, οἷον καὶ τὸ ταχ. Ταμειυτήριο, ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, πρὸς δὲν δεῖν νὰ γίνῃ αὕτη, καὶ ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε προϊσταμένου τῆς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας Διαταγῆ τοῦ Ὑπουργείου ἐπιδοθησομένη, δῆλωσις κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας (Θετικὴ - ἀρνητικὴ) πρὸς τὸν γραμματέα τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην κ.λ.π. δεῖν ἀπαραιτήτως νὰ ἦ συντεταγμένη ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Νόμου 4395 ἢτοι ὅτι τὸ Ταχ. Ταμειυτήριο ὀφείλει εἰς τὸν Α'. Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. Β' βιβλιαρίου ποσὸν Ρ'. ἀλλ' ὅτι ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνωτάτου ὅριου τοκοφόρων καταθέσεων (Δηλ. 16.666.65) καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβληθεῖσα κατασχέσεις εἶναι νόμιμ ἄκυρος.

Ὅσάκις τυχὸν ἐπιβιβάζεται ὑμῖν κατασχετήριο παρακαλοῦμεν ἔπως σὺν τῇ ταχίστῃ αὐτοῦ ὑποβολῇ ἀναφέρητε ἡμῖν ἂν ὑπάρχη παρ' ὑμῖν βιβλιάριον ὑπὲρ τοῦ καθ' οὗ τὸ κατασχετήριο ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεώς του.

Ἄξιουμέν συμμόρφωσιν ἀπαρέγκλιτον πρὸς ἀποφυγὴν συνεπειῶν.

Δημοσιευθῆτω διὰ τοῦ δελτίου Τ.Τ.Τ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαΐου 1932

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΓΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 274888.

Τηλ) μα

Τ. Τ. Τ. Ὑπηρεσίας Κράτους.

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι διὰ Νόμου δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 273 ἐ. ἔ. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ποσὸν τῶν παρεχομένων δανείων εἰς τὸ Προσωπικὸν τῶν

Τ. Τ. Τ. ηυξήθη ἀπὸ τεσσάρων εἰς ἕξ μηνῶν ἀποδοχὰς παρεχομένων καὶ κλιμακουμένων ὡς ἀκολούθως :

α) Εἰς τοὺς ἔχοντας πέντε ἕως ἕξ ἐτῶν πραγματικὴν Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίαν, δύναται νὰ χορηγηθῇ δάνειον ἀποδοχῶν ἑνὸς μηνός, ἐξοφλούμενον ἐντὸς 24 μηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

β) Εἰς τοὺς ἔχοντας ἄνω τῶν ἕξ καὶ ὀλιγώτερον τῶν ὀκτῶν ἐτῶν δάνειον ἀποδοχῶν τριῶν μηνῶν ἐξοφλητέον ἐντὸς 48 μηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

γ) Εἰς τοὺς ἔχοντας ἄνω τῶν ὀκτῶ καὶ ὀλιγώτερον τῶν δέκα ἐτῶν πραγματικὴν Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίαν δύναται νὰ χορηγηθῇ δάνειον ἀποδοχῶν τεσσάρων μηνῶν ἐξοφλητέον ἐντὸς 60 μηνιαίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

δ) Εἰς τοὺς ἔχοντας ἄνω τῶν δέκα καὶ ὀλιγώτερον τῶν δέκα πέντε δάνειον ἀποδοχῶν πέντε μηνῶν ἐξοφλητέον ἐντὸς 72 δόσεων.

ε) Εἰς τοὺς ἔχοντας ἄνω τῶν δέκα πέντε ἐτῶν δάνειον ἀποδοχῶν ἕξ μισθῶν ἐξοφλητέον ἐπίσης εἰς 72 δόσεις.

Αἰτήσεις πρὸς χορήγησιν δανείων βάσει τοῦ ἀυξηθέντος ποσοῦ δύναται νὰ υποβάλλωσι πάντες οἱ βουλόμενοι καὶ δικαιούμενοι ὑπάλληλοι ἀνεξαρτήτως τῶν μέχρι σήμερον καταβληθεισῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Αἱ ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις δέον νὰ συνοδεύονται :

Πρῶτον) Ὑπὸ ἀντιγράφου τοῦ ἀρχικοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου δέον νὰ ἐπισυνάπτεται ὑπεύθυνος δήλωσις περὶ τῆς πραγματικῆς Τ. Τ. Τ. ὑπηρεσίας τοῦ αἰτοῦντος θεωρουμένη ὑπευθύνως ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου.

Δεύτερον) Ὑπὸ ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ αἰτοῦντος περὶ τῶν λαμβανομένων ὑπ' αὐτοῦ ἀποδοχῶν, ὡς ἀποδοχῶν νοουμένων τῶν λαμβανομένων μισθῶν ὡς καὶ ὁ ἡμερῶν ἐξαίρεσίμων.

Τρίτον) Ὑπὸ ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ αἰτοῦντος ὅτι ἐπιτακτικαὶ ἀνάγκαι ἐπιβάλλουσι αὐτῷ τὴν ἀνάγκην τῆς αἰτήσεως δανείου βεβαιουμένης ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου του.

Αἱ αἰτήσεις θὰ συγκεντροῦνται ὑπὸ τῶν Τ. Τ. Τ. Δ)σεων ἢ τῶν προϊσταμένων ἀνεξαρτήτων ὑπηρεσιῶν παρ' ὧν θεωρούμεναι θὰ υποβάλλωνται ἡμῖν.

Αἱ υποβελημέναι ἤδη παρ' ἡμῖν αἰτήσεις θεωροῦνται ὡς ἀκυρωθεῖσαι καὶ δέον οἱ υποβαλόντες ταύτας νὰ υποβάλλωσι νέας τοιαύτας κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐνδεικνύμενα.

Αἱ ὑπὸ τῶν Τ. Τ. Τ. Δ)σεων ὑποβαλλόμεναι ἡμῖν αἰτήσεις

τῶν βουλομένων νὰ τύχῃσι δανείου συγκεντροῦνται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας δανείων ἥτις κατὰ τὴν σειρὰν τούτων θέλει προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν δανείων καὶ ἀποστολὴν τούτων ἐν καιρῷ ἀπαγορευομένης πάσης ὑπομνήσεως ἐπὶ ὑποβεβλημένων αἰτήσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1933.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΓΔΑΚΗΣ



ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

ᾠΑριθ. Πρωτ. 254775.

Πρὸς

ᾠΑπαντα Τμήματα: Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ.

Κανονίζομεν ὅπως ἐφεξῆς ἅπασαι ἀνεξαιρέτως αἱ ἐκδιδόμεναι κανονιστικαὶ ἐγκυκλίαι, ἀδιακρίτως περιεχομένου, ἀπευθύνονται ἀπαραιτήτως καὶ πρὸς τὰς ᾠΕπιθεωρήσεις Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων καὶ Τηλεφώνων τοῦ ᾠΥπουργείου, πρὸς τὰς Τ.Τ.Τ. ᾠΕπιθεωρήσεις καὶ πρὸς τὴν ᾠΕπιθεώρησιν Κινητῶν Ταχυδρομείων.

ᾠἘὰν δὲ τυχὸν ᾠήθελεν παραλειφθῆ τοῦτο ἐκ παραδρομῆς ὑπὸ τινος Τμήματος, ἐντέλλεται τὸ Τμήμα Διεκπεραιώσεως νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν παράλειψιν, δίδον παγίως τὰς δεούσας διαταγὰς εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν του.

ᾠἩ ἀνάγκη τοῦ ὅς ἄνω μέτρου τὸ ὁποῖον καὶ εἰς τὸ παρελθὸν ἐλήφθη, ἀλλὰ δὲν ἐτηρήθη ἀνελλιπῶς, καθίσταται ἐπιτακτικὴ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ ᾠΕπιθεωρηταί, ἐντεταλμένοι ἐκ τῶν καθηκόντων των νὰ ἀσκοῦν τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπηρεσιῶν, ἔχουν ἀνάγκην ὅπως εὐρίσκωνται ἐν γνώσει τῶν ἐκάστοτε κανονιζομένων, διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐλέγχουν κατὰ πόσον ἐτηρήθησαν ταῦτα ἢ οὐ. ᾠΘὰ ἀποτραπῆ δὲ συγχρόνως καὶ τὸ δυσάρεστον καὶ μειωτικόν διὰ τὸ κύρος τῶν ᾠΕπιθεωρητῶν νὰ ἀπευθύνουσι παρατηρήσεις εἰς τὸ προσωπικόν διὰ ᾠἀντικανονικὴν ἐνέργειαν καὶ νὰ λαμβάνουσι τὴν ἀπάντησιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀντικανονικότης διότι οὕτω ἐκανονίσθη ἀπὸ τὸ ᾠΥπουργεῖον νὰ παρίστανται τουτέστιν οἱ ᾠΕπιθεωρηταὶ ὡς ἀγνοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποῖαν μετέβησαν νὰ ἐλέγξουσι.

ᾠΤὰ Τμήματα θὰ κοινοποιήσουσι ἔναντι ὑπογραφῆς τὴν παροῦσαν εἰς τοὺς ἀρμοδίους παρ' αὐτοῖς ὑπαλλήλους τοὺς ἐνεργούντας σύνταξιν ἐγκυκλίων, γνωρίζοντα εἰς τούτους ὅτι πᾶσα παράδασις θὰ ἐπισύρῃ πειθαρχικὰ μέτρα.

ᾠἘν ᾠΑθήναις τῆ..... 1932

Ο Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ. ἄ. α

Δ. ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΗΣ

7. ΓΕΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Ἰ. Αριθ. Πρωτ. 192352.

Περὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν μισθώσεων Τ.Τ.Τ.
Καταστημάτων

Πρὸς ἀπάσας Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι, ἡ ἔλαττο ἀρμοδιότης ἐπὶ μισθώσεων ἰδιωτικῶν οἰκημάτων, πρὸς ἐγκατάστασιν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν, περιήλθε συμφώνως τῷ νόμῳ 5234 καὶ τῷ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ διατάγματι τῆς 18 Φεβρουαρίου ε. ἔ. (Φ.Ε.Κ 44 Τεύχος Α΄) εἰς τὴν Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων.

Κατὰ τὸ προμνησθὲν Διάταγμα, ἡ μίσθωσις τῶν ἐν λόγῳ οἰκημάτων, ἐνεργεῖται διὰ δημοπρασίας, ἥτις θὰ προκηρῦσσεται πάντοτε κατ' αἰτήσιν ἡμῶν ἢ τῶν οἰκείων Περιφερειῶν Διευθύνσεων Τ.Τ.Τ. κατὰ τὸ ἐν ἀρθρῷ 12 τοῦ προμνησθέντος διατάγματος ὀριζόμενα, ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ, λειτουργοῦσιν αἱ οἰκεῖαι Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίαι, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ μισθώσεως οἰκημάτων, ὑπηρεσιῶν λειτουργουσῶν, ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πειραιεῖ, ὁπότε, τὴν δημοπρασίαν προκυρῶσει τὸ παρὰ τῇ Δ.Δ.Κ. κτηματικὸν γραφεῖον ἢ τὸ παρὰ τῇ ἐν Θεσσαλονίκῃ κτηματικὸν γραφεῖον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μισθώσεως οἰκημάτων πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ἐκεῖ ὑπηρεσιῶν Τ.Τ.Τ.

Τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις διεξάγει τὰς δημοπρασίας μισθώσεως οἰκημάτων, πρὸς ἐγκατάστασιν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν, αἵτινες δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ὑπηρεσίας, ἦν ἀφορᾷ ἢ μίσθωσις μετέχει ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν στέγασιν τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Οἱ μετέχοντες τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, προϊστάμενοι Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν, ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδεικνύωσι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς δημοπρασίας πᾶσαν διαρρῦθμισιν τῶν μισθίων, ἐπιβαλλομένην πρὸς κατάλληλον ἐν αὐτῷ ἐγκατάστασιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ ζητῶσιν ὅπως ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαρρῦθμίσεως αὐτῶν προβλεφθῆ ἐν τῷ μισθωτηρίῳ συμβολαίῳ ὡς καὶ νὰ ζητῶσι πρὸς μὲν πρῶτον βασίμου γνώμης περὶ τῆς ἐν γένει καταλληλότητος τῶν μισθίων ὅταν ἀμφιδάλλουν περὶ αὐτῆς τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς δημοπρασίας πρόσληψιν μηχανικοῦ ἢ ἐμπειροτέχου ἢ ὑγειονομικοῦ ἐπιθεωρητικοῦ ἢ ἱατροῦ πρὸς βεβαίωσίν τῆς.

Οἱ προϊστάμενοι Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν ὁποίων γίνεται μίσθωσις οἰκήματος μετέχουσι μετὰ ψήφου εἰδικῶς καλούμενοι καὶ τῆς παρὰ τῆ ἔδρᾳ τῆς οἰκίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας λειτουργούσης καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ συνισταμένων εἰδικῶν ἐπιτροπῶν αἵτινες ἀποφαίνονται ἐπὶ τῶν περιπτώσεων συστεγάσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐν γένει ὅταν αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται πρόκειται ν' ἀποφανθῶσι περὶ συστεγάσεως μετὰ Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας.

Κατὰ τὸ ἴδιον Διάταγμα οὐδεὶς δημόσιος ὑπάλληλος ὑποχρεοῦνται ἢ δικαιοῦνται νὰ κατοική εἰς τὸ οἶκον εἰς ὃ στεγάζεται ἡ ὑπηρεσία του καὶ ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς καὶ ποινικῶς.

Κατ' ἐξίχρῃσιν ὅμως ἐπιτρέπεται ἡ εἰς Δημόσια καταστήματα ἐνοικίασις δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς κωμοπόλεις, χωρία ἢ συνοικισμοὺς πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 3000 κατοίκων ὡς καὶ εἰς μέρη ἀπομακρυσμένα, ἐκτὸς συνοικισμῶν, μετὰ προηγουμένου πάντοτε γνωμάτευσιν τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς, ἣτις ἀποφαίνεται περὶ συστεγάσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ὅτι εἶναι δυσχερῆς ἢ ἐξέυρεσις ἰδίων οἰκημάτων πρὸς ἐνοικίασίν των.

Ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς εἰς τὰ δημόσια καταστήματα ἐνοικήσεως δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀρχεται διὰ τοὺς ἤδη ἐνοικούντας μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς 19 Φεβρουαρίου ἐ.ε., ἵνα τοῖς δοθῆ ὁ καιρὸς νὰ ἐξεύρωσιν ἐν τῷ μεταξὺ οἶκον πρὸς κατοικίαν των δύναται δὲ διὰ τοῦ Διατάγματος ν' ἀνασταλῆ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος ἡ ἰσχὺς τῆς διατάξεως ταύτης δι' ἅπαντας ἢ ὀρισμένους κλάδους τῆς Διοικήσεως.

Οἱ εἰς δημόσια καταστήματα ἐνοικούντες δημόσιοι ὑπάλλη-

λοι υποχρεούνται εις τὸ ἀνάλογον ἀκριβὲς ἐνοίκιον εἰσπραττόμενον διὰ μηνιαίων κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν.

Οἱ προϊστάμενοι τῶν Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν, πρὸς οὓς θ' ἀνακοινῶμεν ἡμεῖς ἢ οἱ Περιφ. Διευθνηταὶ Τ.Τ.Τ. πᾶσαν αἴτησιν πρὸς τοὺς ἀρμοδίους οικονομικοὺς ἐφόρους ὅπως προκηρύξωσι δημοπρασίαν πρὸς στέγασιν τῶν, υποχρεοῦνται ὅπως ἀναφέρωσιν ἡμῖν ἢ τοῖς Περιφ. Διευθυνταῖς ἀνευ ἀναβολῆς πᾶσαν παρατήρησιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας σχετικὴν, πρὸς τυχὸν ἀκαταλληλότητα προσφερομένων οἰκημάτων, διὰ τὸ ἀπόκεντρον ἢ στενόχωρον ἢ δι' ἄλλου οὐσιῶδες μειονέκτημα αὐτῶν ἵνα τὰς παρατηρήσεις τῶν ταύτας, ἀνακοινῶμεν ἐγκαίρως ἡμεῖς ἢ οἱ Περιφερειακοὶ Διευθνηταὶ πάντοτε, εἰς τὴν Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων πρὸς πρόληψιν ἐγκρίσεως μισθώσεως ἀκαταλλήλου οἰκήματος.

Οἱ ἴδιοι προϊστάμενοι, ἅμα τοῖς υποβλήθῃ ὑπὸ τοῦ ἐμισθωτοῦ ἔγγραφος δῆλωσις ὅτι ἔχουσι ἕτοιμον τὸ μίσθιον μεταρρυθμισμένον ἢ ἐπισκευασμένον, ὡς προβλέπεται ἐν τῇ μισθωτηρίῳ συμβολαίῳ θὰ υποβάλωσι ἡμῖν ἢ τοῖς Περιφερ. Διευθυνταῖς ἀμελητέι τὴν δῆλωσιν ταύτην μετὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διαβιβασθησομένου αὐτοῖς, ἀντιγράφου τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου ἵνα ἐπὶ τῇ βίβει τῶν ἐν τῇ συμβολαίῳ προθεσμιῶν μεριμνῶμεν ἡμεῖς ἢ οἱ Περιφερειακοὶ Διευθνηταὶ περὶ τῆς ἐγκαίρου εἰς τὸ μίσθιον μετεγκαταστάσεως τῶν Τ.Τ.Τ. γραμμῶν.

Οἱ ἴδιοι προϊστάμενοι ἅμα τῇ ἐγκαταστάσει τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἰς τὸ νέον οἶκημα, θὰ υποβάλωσι πρὸς τὸν ἀρμόδιον Τ.Τ.Τ. Ἐπιθεωρητὴν πρόχειρον σχεδιάγραμμα, εἰς διπλοῦν, ἐμφαίνον, τὴν διάθεσιν τοῦ χώρου τοῦ οἰκήματος διὰ τε τὴν ὑπηρεσίαν, ὡς καὶ τὴν ἐνοίκησιν τοῦ προϊσταμένου, ὅπου ἐπιτρέπεται αὕτη. Ὁ ἀρμόδιος Τ.Τ.Τ. Ἐπιθεωρητὴς κατὰ τὴν πρώτην ἐπιθεώρησιν τοῦ οἰκείου γραφείου, θὰ υποβάλῃ τοῦτο ἡμῖν, εἰς διπλοῦν πάντοτε τεθεωρημένον μὲν ἂν ἐκ τῆς αὐτοψίας προκύψῃ ὅτι ἡ διάθεσις τοῦ χώρου εἶναι ἡ προσήκουσα, ἀθεώρητον δ' ἐν ἐναντία περιπτώσει, καὶ μετ' ἀντισχεδίου, εἰς διπλοῦν, προβλέποντος τὴν προσήκουσαν διάθεσιν τοῦ χώρου, να θεωροῦντες καὶ ἡμεῖς τὰ ἐν λόγῳ σχέδια ἢ ἀντισχέδια, τὰ μὲν ἐκ τούτων, τηρῶμεν παρ' ἡμῖν, τὸ δ' ἕτερον, ἐπιστρέφομεν

εις τὸ οἰκεῖον γραφεῖον ἕπερ ὁ ἀρμόδιος Τ.Τ.Τ. Ἐπιθεωρητῆς ὑποχρεοῦνται νὰ τὸ ἀναζητῇ κατὰ πᾶσαν ἐπιθεώρησιν τοῦ γραφείου, ἵνα βεβαιῶται ὅτι τηρεῖται ἡ ἐγκριθεῖσα διάθεσις τοῦ χώρου.

Ἡ παροῦσα δημοσιεθῆτω διὰ τοῦ δελτίου Τ.Τ.Τ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαρτίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ



ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Αριθ. Γεν. Πρωτ. 205332.

Περί καθορισμοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τριμηνιαίας δαπάνης δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης κ.λ.π. Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν.

Πρὸς ἀπάσας τὰς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας.

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι, τὸ ἀνώτατον τῆς τριμηνιαίας δαπάνης διὰ γραφικὴν ὕλην ἐν γένει, εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ τὸ πρὸς τῆξιν ἰσπανικοῦ κῆρου καταναλισκόμενον οἰνόπνευμα ἢ πετρέλαιον, πετρελαιοφωτισμὸν καὶ καθαρισμὸν τῶν Τ.Τ.Τ. γραφείων καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς περιφέρειας Τ.Τ.Τ. πῆν τῶν λαμβανόντων τοιαύτην κατ' ἀποκοπὴν δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ ἐν τῷ ᾧδε πίνακι σημειούμενα ποσά.

αὐξὼν ἀριθ.	1ον) Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Ἀττικοβοιωτίας καὶ Κορινθίας	Γραφικά	Πετρέλαιοφωτισμός	Καθαρισμός	Σύνολον περιόδου	
					Θερινῆς	Χειμερινῆς
1	Τηλεφ. Δ/νσιον Ἀθηνῶν.....	150	—	—	150	—
2	Τηλεφ. Κεντρ. Ἀθηνῶν.....	200	—	—	200	—
3	Τηλεφ. Κέντρον Πειραιῶς.....	150	—	—	150	—
4	Κεντρ. Τηλεγρ. Ἀθηνῶν.....	5000	—	—	5000	—
5	Τηλεγρ. Πειραιῶς.....	900	—	100	1000	—
6	Ἀνταλ. Ταχ. Πειραιῶς.....	1500	—	100	1600	—
7	Γραφ. Ἐκτελ. Δεμ. Πειραιῶς.....	600	—	100	700	—
8	Τ.Τ.Τ. Ἡλεκτρ. Σταθ. Πειραιῶς ..	270	—	1000	1270	—
9	Τ.Τ.Τ. Γραφ. Ζέας Πειραιῶς.....	210	—	—	210	—
10	» » Κοκκινιάς.....	135	—	300	435	—
11	» » Ταμπουρίων.....	135	—	150	285	—
12	» » Δραπετσῶνος.....	135	—	150	285	—
13	Ἡλεκτρ. Ἐργοστάσιον Τ.Τ.Τ.....	450	—	2000	2450	—
14	Ἀνωτερ. καὶ Προπαρ. Σχολ. Τ.Τ.Τ.	200	—	—	200	—
15	Ραδιοτηλ. Σταθμός Βάρης.....	300	—	900	1200	—
16	Ραδιοτηλ. Σταθμός Ἀθηνῶν.....	150	—	—	150	—
17	Γεν. Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Τ.Τ.Τ.....	250	—	100	350	—
18	Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Τ.Τ.Τ. Πειραιῶς	150	—	50	200	—
19	VI Ὑπηρεσία Τ.Τ. Γραμμῶν.....	150	—	—	150	—
20	I Τμῆμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—

αὐξων ἀριθ.	Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Ἀττικοβοιωτίας καὶ Κορινθίας	Γραφικὰ	Πετρελαϊο-φωτισμὸς	Καθορισμὸς	Σύνολον περιόδου	
					Θερινῆς	Χειμερινῆς
21	Π » »	120	—	—	120	—
22	Τ.Τ. Ἐπιθεώρησις Ἀττικοβοιωτίας	180	—	—	180	—
23	V Ὑπηρεσία Τ.Τ. γραμμῶν.....	150	—	—	150	—
24	I Τμῆμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
25	T.T.T. Ἀμαρουσίου.....	270	—	600	870	—
26	» Κηφισσίας.....	350	—	750	1100	—
27	» Λαυρίου.....	240	—	300	540	—
28	» Καλλιθέας.....	240	—	600	840	—
29	» Ν. Φαλήρου.....	270	—	600	870	—
30	» Π. Φαλήρου.....	180	—	300	480	—
31	» Θηβῶν.....	240	—	450	690	—
32	» Λεβαδείας.....	400	—	750	1150	—
33	» Κορίνθου.....	510	—	750	1260	—
34	» Κιάτου.....	270	—	300	570	—
35	» Ξυλοκάστρου.....	270	—	360	630	—

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
2ον) Ταχυδρομεῖα Ἀθηνῶν.

1	Κεντρικὸν Ταχ. Ἀθηνῶν.....	7000	—	1200	8200	—
2	Παρ)μα Πλατείας Συντάγματος...	450	—	60	510	—
3	Τμηματ. Τ.Τ.Τ. Λεβίδου.....	210	—	600	810	—
4	» » Μακρυγιάννη....	210	—	600	810	—
5	» » Περιστερίου.....	135	—	150	285	—
6	» » Παγκρατίου.....	270	—	600	870	—
7	» » Μεταξουργείου..	135	—	450	575	—
8	» » Θησείου.....	135	—	600	735	—
9	» » Βύρωνος.....	135	—	150	285	—
10	» » Πατησίων.....	135	—	1050	1185	—
11	Ταχ. Παρ)μα Ἀγ. Δημητρ. Μύλων.	135	—	150	285	—
12	T.T.T. Νέας Σμύρνης.....	135	—	450	585	—

Αύξων αριθ.	3ον) Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Αἰτωλοακαρνανίας	Γραφικά	Πετρελαιο- φωτισμός	Καθορισμός	Σύνολον πε- ρίοδου	
					Θερινῆς	Χειμε- ρινῆς
1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	650	—	1500	2150	—
2	Τ.Τ.Τ. Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	Π Τμήμα Τ.Τ. Γραμμῶν.....	120	—	—	120	—
4	Τ.Τ.Τ. Ἀγρινίου.....	350	—	600	950	—
5	» Ἀμφιλοχίας.....	210	—	300	510	—
6	» Καρπενησίου.....	240	—	300	540	—

4ον) Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Ἀρχαδίας.

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	800	—	1800	2600	—
2	» Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	ΥΠΗ Ὑπηρεσία Τ.Τ. Γραμμῶν....	150	—	—	150	—
4	Π Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—

5ον) Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Ἀχατολήλιδος.

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	1000	—	1900	2900	—
2	» Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	Ἀνταλ. Ταχ. Πατρῶν.....	1250	—	250	1500	—
4	Τηλεφ. Κέντρον Πατρῶν.....	225	—	900	1125	—
5	ΥΠ Ὑπηρεσία Τ.Τ. γραμμῶν.....	150	—	—	150	—
6	Ι Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
7	Τ.Τ.Τ. Αἰγίου.....	350	—	750	1100	—
8	» Ἀμαλιάδος.....	270	—	300	570	—
9	» Καλαβρύτων.....	240	—	450	690	—
10	» Πύργου.....	600	—	750	1350	—

6ον) Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Νήσων Αἰγαίου.

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	600	—	750	1350	—
2	» Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—

Αύξων ἀριθ.	Τ. Τ. Τ. Ὑπηρεσίαι Νήσων Αἰγαίου	Γραφικά	Πετρελαιο- φωτισμός	Καθορισμός	Σύνολον περιόδου	
					Θερμότης	Χειμε- ρινής
3	XI Ὑπηρεσίαι Τ.Τ. γραμμῶν.....	150	—	—	150	—
4	I Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
5	Τηλεγραφεῖον Χίου.....	300	—	600	900	—
8	Ἀνταλλακτ. Ταχ. Χίου.....	400	—	800	1200	—
7	Τηλεγραφ. Σάμου.....	210	—	50	260	—
8	Ταχυδρομ. Σάμου.....	280	—	750	1030	—
9	Τ.Τ.Τ. Καρλοβασίου.....	210	—	300	510	—
10	» Πλωμαρίου.....	210	—	300	510	—
11	Ἀνταλλακτ. Ταχ. Μυτιλήνης.....	450	—	1000	1450	—
12	Ραδιοτηλεγρ. Σταθμὸς Χίου.....	150	—	250	400	—

7ον) Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Ἀργολιδο-Κυνουρίας

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	700	—	1500	2200	—
2	» Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	I τμήμα Τ.Τ. γραμμῶν.....	120	—	—	120	—
4	Τ.Τ.Τ. Ἀγρους.....	400	—	750	1150	—

8ον) Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Εὐβοίας.

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	700	—	800	2500	—
2	» Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	II Τμήμα Τ.Τ. γραμμῶν.....	120	—	—	120	—
4	Τ.Τ.Τ. Ἴστιαίας.....	180	—	350	530	—
5	» Κόμης.....	180	—	350	530	—

9ον) Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Ἐπτανήσου.

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	700	—	1800	2500	—
2	» Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—

Αύξων αριθ.	Τ.Τ.Τ. 'Υπηρεσίαι 'Επτανήσου	Γραφικά	Πετρελαιο- φωτισμός	Καθαρισμός	Σύνολον περιόδου	
					Θερινής	Χειμ- ρινής
3	III. Τμήμα Τ.Τ. γραμμῶν.....	120	—	—	120	—
4	Τηλεγραφ. Κερκύρας.....	270	—	450	720	—
5	Ταχ)μεῖον Κερκύρας.....	750	—	600	1350	—
6	Τηλεφ. Κέντρον Κερκύρας.....	125	—	450	575	—
7	Τ.Τ.Τ. 'Αργοστολίου.....	400	—	600	1000	—
8	» Ληξουρίου.....	135	—	210	345	—

10ον) Τ.Τ.Τ. 'Υπηρεσίαι Γενικῆς Διοικήσεως 'Ηπείρου.

1	Περιφ. Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις.....	1000	—	2700	3700	—
2	ΥΠ. 'Υπηρεσία Τ.Τ. γραμμῶν ..	150	—	—	150	—
3	I. Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
4	Τ.Τ.Τ. 'Αρτης.....	350	—	450	800	—
5	» Κονίτσης.....	240	Θερ. 300 Χειμ. 450	225	765	915
6	» Λευκάδος.....	350	Θερ. 400 Χειμ. 650	300	1050	1300
7	» Φιλιατῶν.....	240	—	225	465	—
8	Τηλεγραφ. Πρεβέζης.....	225	—	—	225	—
9	Ταχυδρομεῖον Πρεβέζης.....	450	—	900	1350	—
10	'Αποθήκης 'Υλικοῦ Τ.Τ.Τ.....	120	Θερ. 50 Χειμ. 150	240	410	510
11	Τ.Τ.Τ. 'Επιθεώρησις.....	150	—	—	150	—

11ον) Τ.Τ.Τ. 'Υπηρεσίαι Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης.

1	Περιφερειακὴ καὶ Τ.Τ.Τ.)Δ)σις .	1000	—	100	1100	—
2	Τ.Τ.Τ. 'Επιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	I. 'Υπηρεσία Τ.Τ. γραμμῶν.....	150	—	—	150	—
4	I. Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
5	Τηλεγραφεῖον 'Αλεξάνδρουπόλεως .	225	—	900	1125	—
6	Ταχυδρομεῖον 'Αλεξάνδρουπόλεως .	550	—	1000	1550	—
7	'Αποθήκης 'Υλικοῦ Τ.Τ.Τ.....	120	Θερ. 50 Χειμ. 150	50	220	320
8	Τηλεφ. Κέντρον Κομοτινῆς.....	225	—	900	1125	—

Αύξων ἀριθ.	Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης	Γραφικά	Πετρελαιο- φωτισμός	Καθαρισμός	Σύνολον περιόδου	
					Θερινῆς	Χειμε- ρινῆς
9	Τηλεφ. Κέντρον Ἀλεξ)πόλεως.....	225	—	900	1125	—
10	Τ.Τ.Τ. Εἰρήνης.....	500	—	1600	2100	—
11	» Πυθίου.....	100	350	50	5000	—
12	Τηλεφ. Κέντρον Εἰρήνης.....	225	—	900	1125	—
13	Ραδιοτηλ. Σταθμός Σαμοθράκης....	90	Θεο. 300 Χειμ. 420	300	690	810
14	Τ.Τ.Τ. Δ)νσις Δράμας.....	900	—	100	1000	—
15	» Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
16	Π. Τμήμα Τ.Τ. γραμμῶν.....	120	Θεο. 50 Χειμ. 100	—	170	220
17	Τ.Τ.Τ. Καβάλλας.....	1000	—	100	1100	—
18	Τηλεφ. Κέντρον Δράμας.....	180	—	900	1080	—

12ον) Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Θεσσαλίας.

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	900	—	1900	2800	—
2	» Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	ΠΙ. Ὑπηρεσία Τ.Τ. γραμμῶν....	150	—	—	150	—
4	Ι. Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
5	Τ.Τ.Τ. Καρδίτσης.....	400	—	330	730	—
6	» Τρικάλων.....	420	—	330	750	—

13ον) Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίαι Γενικῆς Διοικήσεως Κρήτης.

1	Περιφερ. καὶ Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις...	800	—	2850	3650	—
2	Τ.Τ.Τ. Ἐπιθ)σις Ἀνατ. Κρήτης..	150	—	—	150	—
3	» Ἐπιθ)σις Δυτ. Κρήτης...	150	—	—	150	—
4	» Ὑπηρε. Τ.Τ.Τ. γραμμῶν..	150	—	—	150	—
5	Ι. Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
6	Π. Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
7	Τηλεγραφιεῖον Χανίων.....	360	—	—	360	—
8	Ταχυδρομεῖον Χανίων.....	800	—	—	800	—
9	Τηλεφ. Κέντρον Χανίων.....	200	—	390	590	—
10	Ἀποθήκης Ὑλικοῦ Τ.Τ.Τ.....	120	Θεο. 50 Χειμ. 150	50	220	320

Αύξων αριθ.	Τ.Τ.Τ. Υπηρεσίες Γενικής Διοικήσεως Κρήτης	Γραφικά	Πετρελαίο-φωτισμός	Καθαρισμός	Σύνολον Περιόδου	
					Θερινῆς	Χειμ-ρινῆς
11	Τηλεγραφ. Ἡρακλείου.....	360	—	—	360	—
12	Ταχυδρομεῖον Ἡρακλείου.....	650	—	2000	2650	—
13	Τηλεφωνικὸν Κέντρον Ἡρακλείου..	150	—	—	150	—
14	Τηλεγραφεῖον Ρεθύμνου.....	360	—	—	360	—
15	Ταχυδρομεῖον Ρεθύμνου.....	500	—	1200	1700	—
16	Τηλεφωνικὸν Κέντρον Ρεθύμνου...	150	—	—	150	—
17	Τ.Τ.Τ. Ἀγίου Νικολάου.....	210	—	150	360	—
18	» Βάμου.....	210	Θεο. 200 Χειμ. 350	150	560	710
19	» Ἱεραπέτρας.....	210	—	150	360	—
20	» Νεαπόλεως.....	210	Θεο. 300 Χειμ. 450	150	660	810
21	» Σηρεῖας.....	210	—	150	360	—

14ον) Υπηρεσίες Κυκλάδων.

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	500	—	1350	1850	—
2	» Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	Ἀνταλλακτ. Ταχυδρομείου Σύρου.	500	—	1600	2100	—
4	III Τμῆμα Τ.Τ.Τ. γραμμῶν.....	120	—	—	120	—
5	Τ.Τ.Τ. Ἄνδρου.....	180	—	150	330	—
6	» Θήρας.....	180	—	150	330	—
7	» Νάξου.....	180	—	300	480	—
8	» Τήνου.....	180	—	300	480	—

15ον) Τ.Τ.Τ. Υπηρεσίες Λακωνίας.

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	700	—	1500	2200	—
2	» Ἐπιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	II. Τμῆμα Τ.Τ. γραμμῶν.....	120	—	—	120	—
4	Τ.Τ.Τ. Γυθείου.....	210	—	300	510	—

Αριθμ. Δομ.	16ον) Τ. Τ. Τ. Υπηρεσίαι Μαγνησίας	Γραφικά	Πετρελαιο- φωτισμός	Καθαρισμός	Σύνολον Περιόδου	
					Θερινής	Χειμε- ρινής
1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	650	—	2900	3550	—
2	Ἀνταλλακτ. Ταχ. Βόλου.....	500	—	—	500	—
3	Τηλεφ. Κέντρον Βόλου.....	150	—	600	750	—

17ον) Υπηρεσίαι Κινητῶν Ταχυδρομείων.

1	Α' Διεύθυνσις Κιν. Ταχ)μείων...	2500	200	800	3500	—
2	Ἐπιθεώρησις Κιν. Ταχυδρομείων..	150	—	—	150	—

18ον) Τ.Τ.Τ. Υπηρεσίαι Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας.

1	Περιφερ. Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	1850	—	800	2650	—
2	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις Θεσσαλονίκης .	1800	—	250	2050	—
3	» Ἐπιθεώρησις.....	180	—	—	180	—
4	Β' Διεύθυνσις Κινητῶν Ταχ)μείων .	1000	—	400	1400	—
5	Ἀνταλλακτ. Ταχ. Θεσσαλονίκης...	2250	—	300	2550	—
6	Τηλεφωνικὴ Διεύθυνσις.....	480	—	100	580	—
7	Τ.Τ. Καλαμαριάς.....	90	—	300	390	—
8	Ἀποθήκης ὑλικοῦ Τ.Τ.Τ.....	120	—	375	495	—
9	Γραφ. ἐκτελων. Δεμάτων.....	450	—	100	550	—
10	Π. Ὑπηρεσία Τ.Τ. γραμμῶν.....	150	—	250	400	—
11	Ι. Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
12	Π. Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
13	Ταχυδρομείον Σιδηρ. Σταθμοῦ....	90	—	300	390	—
14	Τμημ. Τ.Τ. Ἐξοχῶν.....	90	—	300	390	—
15	» » Τοῦμπας.....	90	—	300	390	—
16	» » Νεαπόλεως.....	90	—	300	390	—
17	» » Λευκοῦ Πύργου.....	90	—	300	390	—
18	Τ.Τ.Τ. Βερροίας.....	300	—	300	600	—
19	» Κατερίνης.....	300	—	300	600	—
20	» Ναούσης.....	210	—	300	510	—
21	» Ἐδέσσης.....	350	—	600	950	—

Αύξων αριθ.	Τ.Τ.Τ. Υπηρεσίαι Γεν. Διοικήσεως Μακεδονίας	Γραφικά	Πετρελαίο- φοτισμός	Καθαρισμός	Σύνολον περιόδου	
					Θερινής	Χειμε- ρινής
22	Σχολή Τ.Τ.Τ.....	100	—	—	100	—
23	Τ.Τ.Τ. Σερών.....	700	—	1600	2300	—
4	» Διεύθυνσις Κοζάνης.....	750	—	1500	2250	—
25	» 'Επιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
6	Π. Τμήμα Τ.Τ.Τ. γραμμών.....	120	—	—	120	—
27	Τ.Τ.Τ. Καστορίας.....	240	—	450	660	—
28	» Φλωρίνης.....	330	—	300	630	—
29	» Γρεβενών.....	240	—	450	660	—

19ον) Τ.Τ.Τ. Υπηρεσίαι Μεσσηνίας.

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	850	—	2150	3000	—
2	» 'Επιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	ΙΧ. Υπηρεσ. Τ.Τ.Τ. γραμμών.....	150	—	—	150	—
4	Ι. Τμήμα αὐτῆς.....	120	—	—	120	—
5	Τ.Τ.Τ. Κυπαρισσίας.....	350	—	300	650	—
6	» Μελιγαλά.....	240	Θεορ. 300 Χειμ. 450	300	840	990
7	» Νησίου.....	240	—	300	540	—

20ον) Τ.Τ.Τ. Υπηρεσίαι Φθιωτιδοφωκίδος

1	Τ.Τ.Τ. Διεύθυνσις.....	750	—	1500	2250	—
2	» 'Επιθεώρησις.....	150	—	—	150	—
3	Π. Τμήμα Τ.Τ.Τ. γραμμών.....	120	—	—	120	—
4	Τ.Τ.Τ. Αμφίσσης.....	330	—	450	780	—

Ἡ δικαιολόγησις τῶν ὡς ἄνω ἐξόδων θὰ γίνεταί τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ πρώτου μηνὸς μετὰ τὴν τριμηνίαν εἰς ἕν-

ἀφορᾷ ἢ δαπάνῃ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν ἐντύπων καταστάσεων καὶ ὡς ὀρίζει τὸ Δ. »περὶ καθορισμοῦ γραφικῶν ἐξόδων κλπ».

Τὰ ἐκ τῶν Τ.Τ.Τ. γραφείων ἠλεκτροφωτιζόμενα ὄντα ταῦτα εὐρεθῶσιν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δαπανήσωσι διὰ πετρελαιοφωτισμὸν των, λόγῳ βλάβης ἢ διακοπῆς τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ των, θὰ ὑποβάλλωσι ἡμῖν τὰ δικαιολογητικὰ τῆς τοιαύτης καταναλώσεως, ἐν ἧ ἢ θὰ μνημονεύηται ἡ αἰτία τῆς, ἵνα ἐγκρίνομεν τὴν ἐκάστοτε γενομένην δαπάνην καὶ ἐνεργῶμεν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ οἰκείου ἐντάλματος πληρωμῆς.

Ἡ χορήγησις ὑπὸ τῆς Τ.Τ.Τ. Ἀποθήκης ὑλικοῦ χάρτου λευκοῦ ἢ κυανοῦ γραφομηχανῆς καὶ χημικοῦ θὰ γίνε-ται πάντοτε κατὰ τὸ ποσὸν τὸ ἤδη καθορισμένον ὑφ' ἡμῶν δι' ἕκαστον γραφεῖον ἢ ὑπηρεσίαν, πᾶσαν ἀξομείωσιν τοῦ ὁποίου θὰ ἀποφασίζεται ὑφ' ἡμῶν πάντοτε.

Αἱ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίαι, αἰ μὴ στεγαζόμεναι εἰς τὸ ἴδιον οἶκημα διαθέτουσαι δὲ διὰ τοῦτο ἰδίαν ἐκάστοτε πίστωσιν διὰ καθαρισμὸν τῶν καταστημάτων αὐτῶν, εὐθὺς ὡς συστεγασθῶσι ὀφείλουσι νὰ ζητήσωσι παρ' ἡμῶν νέον καθορισμὸν τῆς δαπάνης καθαρισμοῦ αὐτῶν. Ἡ παροῦσα δημοσιευρῆτω διὰ τοῦ Δελτίου Τ.Τ.Τ..

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

8. Τ. Τ. ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 162201.

Π ρ ό ς

Περιφερειακὰς Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις, Τ.Τ. Διευθύνσεις

Ἐν συνεχείᾳ προγενεστέρων ἡμῶν διαταγῶν ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ εὐχρητήριου, περιλαμβάνονται καὶ τὰ εὐχαρηστήρια καὶ τὰ χαιρετιστήρια, γενικῶς δὲ τὰ περιέχοντα παρεμφερεῖς ἐκφράσεις.

Τὰ μικρᾶς ἀποστάσεως τηλ—τα καὶ τὰ ἐπιτόπια ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει γίνονται δεκτὰ ἐπὶ ἀκεραίῳ τέλει, καθ' ὅσον ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῳ τέλει εἰσπραττόμενα ἀποτελοῦσι συνήθη τηλ—τα.

Ἀντιθέτως τὰ Κυριακὰ, νυκτερινὰ καὶ εὐχρητήρια τηλ—τα καθ' ὃ ἀποτελοῦντα εἰδικᾶς κατηγορίας τηλεγραφημάτων, γίνονται δεκτὰ καὶ ὡς συνήθη ἐπὶ ἀκεραίῳ τέλει, ἐὰν δὲν πληροῦσι τοὺς ὅρους αὐτῶν ἢ ἐὰν ὁ ἀποστολεὺς διὰ ρητῆς αὐτοῦ δηλώσεως ἐμφαινομένης ἐν τῇ περιθωρίῳ τοῦ τηλ—τος ἤθελε χαρακτηρίσῃ ταῦτα ὡς συνήθη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. πρωτ. 172595.

Π ρ ό ς

- 1) Περιφερειακὰς Τ.Τ.Τ. Διευθύνσεις, 2) Τ.Τ. Διευθύνσεις,
- 3) Α'. Τμήματ. Τ.Τ.Τ. Γραφ. Πλατ. Συν)τος, 4) Τηλεγραφεῖον Πειραιῶς.

Διὰ λόγους λογιστικῆς εὐχερείας ἐπεκτείνομεν τὴν οττογυλοποίησιν εἰς ἀκέραιον πεντηκοντάλεπτον τοῦ κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνολικοῦ τέλους προκύπτοντος κλάσματος 50λέπτου ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως τηλ—των τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ἡ ἐφαρμογή τῆς παρούσης ἄρξεται ἀπὸ 1ης Μαρτίου ἐ. ἔ.
Ἀναφέρατε παρακαλοῦμεν λήψιν καὶ κοινοποιήσιν παρούσης
εἰς γραφεῖα περιφερείας σας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ



Ἀριθ. Πρωτ. 174731

Τὰς Τ.Τ. Διευθύνσεις, Κεντρικὴν Τηλεφωνικὴν Διεύθυνσιν
Τηλεφ. Διεύθυνσιν Θεσ/νίκης

Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 172595 ἐ. ἔ. ἡμετέραν ἐγκύ-
κλιον διαταγὴν καὶ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, ἐπεκτείνομεν ἀπὸ
τῆς 20ης Μαρτίου ἐ. ἔ. στρογγυλοποιήσιν εἰς ἀκέραιον πεντηκο-
τάλεπτον καὶ ἐπὶ τῶν τηλεφωνικῶν εἰσπράξεων (συνδιαλέξεων
τύπου).

Παροῦσαν παρακαλοῦμεν κοινοποιήσατε εἰς Τηλεφωνικὰ
Κέντρα καὶ γραφεῖα περιφερείας σας.

Ἀναφέρατε λήψιν καὶ κοινοποιήσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16η Μαρτίου 1932.

Ὁ Διευθυντῆς Τ.Τ.Τ.
Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

᾽Αριθ. πρωτ. 175847

Π ρ ό ς

Τὰς περιφερειακὰς Τ.Τ. Διευθύνσεις
Τ.Τ. Διευθύνσεις Κράτους

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι τὰ ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἐπιτροπῶν ἀγορᾶς καὶ διαχειρίσεως καπνῶν ἀποστελλόμενα τηλεγραφήματα σχετικῶς μὲ τὴν ἀγορὰν, μεταφορὰν ἐπεξεργασίαν καὶ ἐναποθήκευσιν τῶν ἐξαγοραζομένων καπνῶν, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου 1931 Ν.Δ. « περὶ ἐγορᾶς ἐμποπευσίμων καπνῶν κ.λ.π. θὰ γίνωνται δεκτὰ ἐπὶ πιστώσει, ὑφ' οὗς περιορισμούς καὶ τὰ τηλ—τα τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Τὰ μέλη τῶν τηλ—μάτων τούτων θὰ χρεοῦνται εἰς βάρῃ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Μαρτίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

᾽Αριθ. πρωτ. 179848

Π ρ ό ς

Τὰς Περιφερειακὰς Τ.Τ.Τ. Δ)σεις Τ.Τ, Δ)σεις Κράτους

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι ἡ Ὑπηρεσία Λιμενικῶν μηχανημάτων τυγχάνει δημοσία ὑπηρεσία καὶ συνεπῶς τὰ ὑπ' αὐτῆς ἀποστελλόμενα τηλ—ματα δέον νὰ γίνωνται δεκτὰ ἐπὶ πιστώσει εἰς βάρῃ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας (Διευθύνσεως Δημοσ. Ἔργων) ὑφ' οὗς περιορισμούς καὶ τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Μαρτίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἔριθ. Πρωτ. 237303

Τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ συνδυασμοῦ ch εἰς τὰς διαφόρους
κατηγορίας γλωσσῶν.

Π ρ ὶ ς

τὴν Περιφερ. Διευθυνσιν Τ.Τ.Τ. Μακεδονίας Θεσσαλονίκην.

Ἡ Βουλγαρική Ὑπηρεσία ἐγνώρισεν ἡμῖν ὅτι τὸ Τηλεγρά-
φειον Θεσσαλονίκης ἠξίωσεν. ὅπως ὑπολογισθῆ ὡς δύο λέξεις
ἢ ἐν τῇ κειμένῳ τηλεγραφήματι ἐξ ὀλοκλήρου συντεταγμέ-
νου εἰς σαφῆ γλώσσαν λέξεις Einschreibe briej, τῆς ὁποίας
ὑπελόγισεν εἰς δύο χαρακτῆρας τὸν συνδυασμὸν ch.

Εἰς τοῦτο παρεαύρθη προφανῶς τὸ Τηλεγραφειον Θεσσαλονί-
κης ἀπὸ τὴν ἐν τῇ ἐδαφίῳ (1) τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου
21 τοῦ Διεθοῦς Κανονισμοῦ διάταξιν, καθ' ἣν συνδυασμοὶ
ae, aa, ao, oe, ue, Kaich λογίζονται ὡς δύο χαρακτῆρες.

Ἄλλ' ἡ διατάξις αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν
λέξεων τῆς συνθηματικῆς γλώσσης δεδομένου ὅτι προκει-
μένου περὶ σαφοῦς γλώσσης ἢ παράγραφος 3 (1) τοῦ
αὐτοῦ ἄρθρου ὀρίζει σαφῶς, ὅτι ἐκάστη λέξις αὐτῆς ὑπολογί-
ζεται ἀνὰ 15 χαρακτῆρας συμφώνως πρὸς τὸ ἀλφάβητον Mo-
rse. Ἐν δὲ τῷ ἀλφάβητῳ Morse ὁ συνδυασμὸς ch ἐμφαίνεται
ὡς εἰς χαρακτῆρ ὑπὸ τὸ σημεῖον — — — — —

Πρὸς ἄρσιν ἤδη πάσης ἀμφιβολίας ἐν τῷ μέλλοντι καθορί-
ζομεν σαφῶς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ συνδυασμὸς ch λογί-
ζεται ὡς εἰς ἢ ὡς δύο χαρακτῆρες.

1) Ἐν τηλεγραφήματι ὅπερ εἶναι συντεταγμένον ἐξ ὀλοκλή-
ρου εἰς σαφῆ γλώσσαν, ὁ συνδυασμὸς ch λογίζεται ὡς εἰς χα-
ρακτῆρ συμφώνως πρὸς τὴν § 3 τοῦ ἄρθρου 21.

2) Ἐν τηλεγράφηματι, ὅπερ εἶναι συντεταγμένον ἐξ ὀλο-
κλήρου εἰς συνθηματικὴν γλώσσαν (κατηγορία Α' ἢ Β'.) ἢ
εἰς ἀριθμογραφικὴν τοιαύτην, ὁ συνδυασμὸς οὗτος λογίζεται
ὡς δύο χαρακτῆρες συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 21 § 7 (1).

3) Ἐν τῇ μικτῇ γλώσσῃ (σαφῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ συνθηματικῆ
κατηγορία Α ἀφ' ἑτέρου) ὑπολογίζεται ὡς δύο χαρακτῆρες
ἄρθρον 21 § 4 (2). Τοῦτο διότι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ
ὑπολογισμὸς γίνεται συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς συν-
θηματικῆς γλώσσης,

4) Ἐν τῇ μικτῇ γλώσσῃ (σαφῆς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀριθμογραφικῆ ἀφ' ἑτέρου) λογίζεται ὡς εἰς χαρακτήρ, διότι εἰς τὰ τηλεγραφήματα τῆς κατηγορίας ταύτης ἐκάστη γλώσσα ὑπολογίζεται κατὰ τοὺς κανόνας αὐτῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Ἰουνίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 260349.

Π ρ ὶ ς

1) Τὴν Τ.Τ. Δ)σιν Ἀττικοβοιωτίας καὶ Κορινθίας Ἐνταῦθα.

2) Τ.Τ. Δ)σιν Εὐβοίας Χαλκίδα.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπ' 20120 καὶ 36 ἐ. ἔ. ὑμετέρας ἀναφορὰς καὶ τὰ λοιπὰ σχετικὰ ἐξ ὧν διαπιστοῦται ὅτι ἡ μεταίωσις τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 217)7.6.32 τηλεφ. συνδιαλέξεως Χαλκίδος διὰ Ηείραια προήλθεν ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν παρ' ὑμῖν τηλ)τοῦ Μ. Καρατζῆ καὶ χειριστοῦ Δ. Δήμα ἀπευθύνομεν αὐταῖς αὐστηρὰς συστάσεις καὶ καταλογίζομεν εἰς θάρος αὐτῶν συμμέτρως τὰ ἐκ δραχ. 20 τέλη ταύτης τῶν σχετικῶν γραμματίων ὑποβαλομένων ἡμῖν.

Ἀναφορικῶς μὲ τὸ ὑποβληθὲν ἡμῖν ἐρώτημα, ἐὰν διὰ τὰς καθισταμένας δ' οἰονδήποτε λόγον ἀνεπιδότους τηλεφωνικὰς προσκλήσεις, θὰ συντάσσωνται ὑπηρεσιακαὶ τηλεγραφικαὶ εἰδοποιήσεις, ἀνακοινοῦμεν ὅθεν οὐδαμῶθεν δύναται νὰ προκύβῃ τοιαύτη ὑποχρέωσις τῆς ὑπηρεσίας. ἥτις διὰ τεχνικοὺς καὶ μόνον λόγους, ἀνεπαρκειὰς δηλονότι τῶν τηλεφωνικῶν κυκλωμάτων καθώρισε τὴν διὰ τοῦ τηλεγράφου διαβίβασιν τῶν τηλεφωνικῶν προσκλήσεων αἵτινες κανονικῶς ἔδει νὰ διεβιβάζοντο τηλεφωνικῶς.

Κατὰ συνέπειαν ὁσάκις τηλεφωνικῆς εἰς πρόσκλησις, δι' οἰονδήποτε αἰτίαν δὲν καταστήναι δυνατόν νὰ ἐπιδοθῆ, τὸ κέντρον ἢ γραφεῖον προοριστοῦ ὑποχρεοῦται, ἵνα ἀναγγέλλῃ κατὰ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπαρῆν εἰς τὸ γραφεῖον ἢ Κέντρον κα-



ταγωγῆς τὴν ἀκριβῆ αἰτίαν τῆς μὴ ἐπιδόσεως τῆς προσκλήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας τὰ τελευταῖα θὰ παρέχωσι σχετικὰς πληροφορίας εἰς τοὺς προκαλέσαντας τὴν συνδιάλεξιν καὶ θὰ προέρχονται, ἐφ' ὅσον θὰ συνέτρεχε πρὸς τοῦτο λόγος, εἰς ἐπιστροφὴν τῶν καταβληθέντων διὰ ταύτην τελῶν κατὰ τὰ ὑπ' ἀριθ. 137682) 1930 καὶ 183785) 1931 ἡμετέρων ἐγκυκλίων διαταγῶν καθαρικομένων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Σεπτεμβρίου 1932.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.

Δ. ΡΟΜΕΛΙΩΤΗΣ



Ἀριθ. Πρωτ. 227.611.

Π ρ ὶ ς

Ἄπαντα τὰ καθ' ἡμᾶς τμήματα.

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον πλειστάκις ἐλλείψει τοῦ ὑποδεικνυμένου ὑφ' ὑμῶν χάρτου διαφόρων χρωμαμάτων διὰ τὴν ἐκτύπωσιν ἐντύπων τῆς ὑμετέρας ἀρμοδιότητος, εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀναπότρεπτον ἀνάγκην νὰ καθυστερῇ τὴν ἐκτύπωσιν ἐν μεταίᾳ ἀναμονῇ προμηθείας τοῦ χάρτου, οἷον κυανοῦ, βαθέως κυανοῦ κ.λ.π., ὥστε νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν ἐκτύπωσιν ἐπὶ λευκοῦ χάρτου. —

Κατόπιν τούτου καὶ ἐπειδὴ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον διαθέτει χάρτην λευκὴν εἰς μεγαλειτέρας ποσότητας, παρακαλοῦμεν ὅπως ἔχητε ὑπ' ὄψιν, ἵνα κατὰ τὴν θεώρησιν τῶν ἀποστελλομένων ἡμῖν ἐντύπων τῆς ὑμετέρας ἀρμοδιότητος, δι' ἃ ὑποδεικνύετε εἰδικὸν χάρτην, ἐφ' οὗ δεόν νὰ ἐκτυπωθῶσι ταῦτα, προσθέτητε ἐπὶ πλέον καὶ τὴν φράσιν..... «ὅτι δύναται, ἐλλείψει τοῦ ὑποδεικνυμένου χάρτου, νὰ γίνῃ ἡ ἐκτύπωσις καὶ ἐπὶ λευκοῦ», ὥστε ν' ἀποφεύγητε τόσον ἢ




βραδύτης περί τὴν ἐκτύπωσιν ὅσον καὶ ἡ συνεχῆς ἀπασχόλησις τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὸν τερματισμὸν μιᾶς καταστάσεως δημιουργούσης πλείστας ἀνωμαλίας.—

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Αὐγούστου 1931.

Ὁ Διευθυντὴς Τ.Τ.Τ.

Θ. ΠΕΝΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ.



10. ΥΠΗΡΕΣ. ΕΓΚΡ. ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ
ΔΑΠΑΝΩΝ

Ἄριθ. Πρωτ. 185.735.

«Περὶ παροχῆς συμπληρωματικῶν ὁδηγιῶν περὶ τοῦ τρόπου πληρωμῆς συντάξεων καὶ ἀποδοχῶν»

ΜΟΥΣΕΙΟ ΠΡὸς

ἀπάσας τὰς Πολιτικὰς Ἀρχὰς καὶ Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους καὶ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

Κατὰ τὴν διενέργειαν τοῦ ἐλέγχου παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους πληρωμῶν συντάξεων καὶ ἀποδοχῶν βάσει τῶν ὑπ' ἀριθ. 21889 καὶ 21890 π. ἔ. ἀποφάσεων ἡμῶν, παρουσιάσθησαν δυσχερεῖαι τινες, παρακωλύουσαι τὴν πλήρη καὶ ἀσφαλῆ ἐνάσκησιν τούτου λόγῳ κακῆς ταξινομήσεως ἢ μὴ πλήρους ἐγγραφῆς τῶν στοιχείων τῶν ἀνωτέρω δαπανῶν.

Πρὸς ἄρσιν τῶν δυσχερειῶν τούτων καὶ διευκόλυνσιν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τοῦ ἐλέγχου τῶν πληρωμῶν τούτων γνωρίζομεν πρὸς ὑμᾶς τὰ ἑξῆς.

A. 'Ως πρὸς τὰς συντάξεις.

Οἱ ταμίαι, εἰς τὰς πρὸς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑποβαλλομένας ἡμερησίας καταστάσεις πληρωμῆς συντάξεων, δεόν νὰ ἀναγράφωσιν ἐν ἰδιαιτέρᾳ στήλῃ, πλὴν τοῦ ἀριθμοῦ μητρώου τοῦ συνταξιούχου, καὶ τὸν αὐξοῦντα ἀριθμὸν τῆς εἰς τούτους ἀποσταλείσης παρὰ τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου καταστάσεως, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ κεφαλαίου A. τῆς ὑπ' ἀριθ. 21889 π. ἔ. ἀποφάσεως ἡμῶν «περὶ τοῦ τρόπου πληρωμῆς τῶν συντάξεων».

Τὴν αὐτὴν παρατήρησιν δεόν νὰ σημειώνωσι καὶ ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῶν ἐξοφλουμένων φυλλαδίων πληρωμῆς συντάξεων.

Τὴν παρατήρησιν πρὸς εὐκολίαν των, οἱ ταμίαι θὰ σημειώνωσι καὶ ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτῶν τηρουμένου μητρώου συνταξιούχων.

B. 'Ως πρὸς τὰς ἀποδοχάς.

Οἱ δι' ἀποφάσεων ἡμῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν ἐντεταλμένοι τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἐπιταγὴν ἀποδοχῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν Προϋστάμενοι Ὑπηρεσιῶν παρακαλοῦνται, ὅπως ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀτομικῶν χρηματικῶν ἐντάλματων ἀναγράφωσι τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ ἀναλυτικῶς καὶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ. Θὰ ἀναγράφηται δηλαδὴ ἐπὶ τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος ὁ μισθός μετὰ τῆς τυχὸν λαμβανομένης προσαυξήσεως λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας, σημειουμένου συγχρόνως ἐπὶ τούτου πόσων ἐτῶν προσαυξήσεως δικαιοῦται ὁ ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετής. Ἀκολουθῶς θ' ἀναγράφωνται, προσδιοριζόμενα τὰ λοιπὰ τυχὸν δικαιούμενα ἐπιδόματα, κεχωρισμένως ἕκαστον, ἐφ' ὅσον δὲ τὰ ἐπιδόματα ταῦτα δὲν ἀναφέρονται εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ, δεόν νὰ ἐκδίδωνται ἰδιαίτερα ἀτομικὰ ἐντάλματα δι' ἕκαστον τούτων.

Ἐφ' ὅσον τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα δὲν ἀναφέρονται εἰς τὰ χρηματικὰ ἐντάλματα οἱ ταμίαι θέλουσιν ἐπιστρέφει ταῦτα πρὸς συμπλήρωσιν.

Οἱ ταμίαι δεόν νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των, ὅτι τὸ Ἐλεγκτικὸν

Συνέδριον θέλει λάβη ἐξαιρετικὰ μέτρα ἐναντίον ἐκείνων ἐκ τῶν ταμιῶν, οἵτινες ἐξ ἀμελείας ἤθελον δυσχερᾶναι τὸ ἔργον τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀνωτέρω ἐνεργουμένων πληρωμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1932,

Ὁ Ὑπουργὸς

Γ. ΜΑΡΗΣ

Ἄριθ. Πρωτ. 66.214.

Περὶ ἐνεργείας προαγωγῶν κλπ. ἄνευ αὐξήσεως μισθοδοσίας.



ἀπάσας τὰς πολιτικὰς καὶ Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς
τοῦ Κράτους.

(Κοινοποιουμένη μερίμνη τῶν Ὑπουργείων πρὸς τὰ παρ' αὐτῶν ἐξαρτώμενα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, Εἰδικὰ Ταμεία καὶ Ὑπηρεσίας καὶ Ἀυτονόμους Κρατικούς Ὄργανισμούς).

Διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ νόμου 5415 «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932-33» ὀρίζεται ὅτι «ἐπὶ διατίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ ἐκ τῆς παραγωγῆς, ὀνομασίας, μονιμοποιήσεως, διαβαθμίσεως, ἀπονομῆς ἀνωτέρου βαθμοῦ ἢ μισθοῦ ἢ προσαυξήσεως, προκειμένου περὶ τῶν πολιτικῶν εἰδικῶς ὑπαλλήλων, μισθοῦ, λόγῳ παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, προκύπτουσα τυχρὸν αὐξήσεις μισθοῦ τῶν κρατικῶν λειτουργῶν, στρατιωτικῶν ἐν γένει καὶ πολιτικῶν δὲν καταβάλλεται».

«Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἔσχεν ἐφαρμογὴν καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ Ἀυτονόμων Κρατικῶν Ὄργανισμῶν».

Προκειμένου γὰρ ἐφαρμοσθῆ ἡ παρ' ὑμῶν ἢ ἀνωτέρω διάταξις:

της οποίας ή ισχύς άρχεται από 25 Ἀπριλίου ε. ε., ήμέρας δημοσιεύσεως παρέχομεν ύμιν τὰς κάτωθι οδηγίας.

Συμφώνως πρὸς νήν διάταξιν τοῦ άρθρ. 1 τοῦ νόμου ΑΝΔ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΑΣΝΔ' αἱ σχετικαὶ πράξεις τῆς Διοικήσεως περὶ διορισμῶν, προαγωγῶν κλπ. τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πρὸ πάσης ἐκτελέσεώς των, δεόν νὰ καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐν δὲ τῷ σχετικῷ ἐγγράφῳ τῆς Ὑπηρεσίας, δι' οὗ κοινοποιεῖται ἡ σχετικὴ μεταβολὴ τῆς καταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου, δεόν νὰ μνημονεῦνται ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος ἡ διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεις τῆς σχετικῆς μεταβολῆς.

Ἐπεξηγοῦντες τὴν ἀνωτέρω διάταξιν γνωρίζομεν πρὸς ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐναρξίς τῆς μισθοδοσίας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τῆς λόγῳ προαγωγῆς, διαβαθμίσεως κλπ. νέας τοιαύτης ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποιήσεως τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου, ἕπερ ἐγγραφῶν δεόν νὰ ἐκδίδονται μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζωσιν αἱ κείμεναι διατάξεις ὡς λ. χ. τῆς ἐναρξέως τῆς μισθοδοσίας ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν κλπ.

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τούτων προκύπτει ὅτι πᾶσα μεταβολὴ τῆς καταστάσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐκ τῶν ἐν τῇ κοινοποιουμένῃ διατάξει μνημονευομένων, συνεπαγομένη αὔξησιν μισθοδοσίας, ἐμπίπτει εἰς τὴν ἀνασταλτικὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 7 τοῦ νόμου 5415, ἐφ' ἧσον ἡ καταχώρησις τῆς μεταβολῆς συνέπεσεν εἰς χρόνον μεταγενέστερον τῆς χρονολογίας καθ' ἣν ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ ἡ ὡς ἄνω διατάξις καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἐκ τῶν μεταβολῶν τούτων ἐπερχομένη αὔξησις μισθοδοσίας δὲν καταβάλλεται.

Ποιούμεθα τὴν διάκρισιν ὅτι εἰς τὸ μέτρον τῆς ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τῆς ἐκ τῶν διαφορῶν μεταβολῶν αὔξεσεως τῆς μισθοδοσίας δὲν περιλαμβάνονται 1) ἡ αὔξησις μισθοῦ λόγῳ συμπληρώσεως πολυετοῦς ὑπηρεσίας τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ 2) ἡ παροχὴ ἐπιδόματος τριετιῶν εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἐν γένει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργός

Φ. ΖΑΪΜΗΣ

ᾠΑριθ. Πρωτ. 34.611.

Π ρ ὶ ς

ᾠΑπάσας τὰς Διευθύνσεις Εἰδικὰ Ταμεία καὶ Κρατικούς Αὐ-
τονόμους Ὁργανισμούς τοὺς ἐξαρτωμένους ἐκ τοῦ
ᾠΥπουργείου Συγκοινωνίας.

Κοινοποιούμεν ὑμῖν κατωτέρω τὴν ὑπ' ἀριθ. 62251 ἐ. ἔ. ἐγ-
κύκλιον τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ
παραγγέλομεν ὅπως συμμορφωθῆτε πρὸς ταύτην.

ᾠΑθῆναι τῇ 28ῇ ᾠΙουνίου 1932.

ᾠΟ ᾠΥφυπουργός
Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ.

ΥΠΟΥΡΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Γεν. Δ]σις Δ. Λογιστ.

ᾠΑριθ. Πρωτ. 62251|19-4-32.

Φ Ι Λ Ο Τ Ε Λ Ι Κ Ο
Π ρ ὶ ς
Τ Α Χ Υ Δ Ε Δ Ο Μ Ι Κ Ο

ᾠΑπαντα τὰ ᾠΥπουργεία τὰς ὑπηρεσίας ἐγκρ. καὶ ἐκκαθ. Δα-
πανῶν τῶν ὑπουργείων καὶ Γενικῶν Διοικήσεων καὶ
Εἰδικὰ Λογιστήρια αὐτῶν.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νόμου 5352 «περὶ ἐνισχύσεως
τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931-32 δημοσιευθέντος
εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 96 φύλλον τῆς ᾠΕφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως
(τεῦχος Α')» ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια μεταθέσεων τοῦ προ-
σωπικοῦ πάσης φύσεως τῶν πολιτικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν,
τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ᾠΥπηρεσιῶν, ὡς καὶ τῶν νομικῶν
προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Κρατικῶν Αὐτονόμων ᾠΟρ-
γανισμῶν, πλὴν ἐν περιπτώσει ἀναποφεύκτου ὑπηρεσιακῆς ἀ-
νάγκης καὶ τοῦτο μετ' ἐγκρισιν τοῦ ᾠΥπουργοῦ τῶν Οἰκονο-
μικῶν.

Προκειμένης ἐνεργείας μεταθέσεως ἐπιβαλλομένης ἐξ ἀναπο-
φεύκτου ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης τὰ ἀρμόδια ᾠΥπουργεία δι' ἰδί-

ου αὐτῶν ἐγγράφου θέλουσιν ἐπιζητεῖ παρ' ἡμῶν, μέσῳ τῶν παρ' αὐτοῖς ὑπηρεσιῶν ἐγκρίσεων καὶ ἐκκαθαρίσεων δαπανῶν, προκειμένου δὲ περὶ μεταθέσεων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν μέσῳ τοῦ παρ' αὐτῷ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τὴν ἔγκρισιν τῆς σχετικῆς δαπάνης, μνημονεύοντα ἐν τῇ σχετικῇ ἐγγράφῳ τοὺς λόγους δι' οὓς ἀναπότρεπτος ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν ἐνέργειαν τούτων. Ἐν τῇ ἐγγράφῳ τούτο δεόν νὰ σημειοῦται καὶ τὸ προϋπολογιζόμενον ποσὸν τῆς δαπάνης.

Ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν εἰσηγείται ἡμῖν κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα τὴν ἔγκρισιν ἢ μὴ τῆς δαπάνης θέτουσα ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τὸ ἀδιάθετον ὑπόλοιπον τῆς οἰκίας πιστώσεως ὡς καὶ τὰς προβλέψεις αὐτῆς περὶ ἐπαρκείας τοῦ ὑπολοίπου τούτου δι' ὀλόκληρον τὸ οἰκονομικὸν ἔτος, προκειμένου δὲ περὶ μεταθέσεως ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον τοῦ Ὑπουργείου τούτου θέλει διαβιβάζει ἡμῖν τὸ σχετικὸν ἔγγραφο μετὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἀνωτέρω ἐκτίθενται στοιχείων καὶ πληροφοριῶν.

Προκειμένου περὶ μεταθέσεων ἐνεργουμένων παρὰ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων αὐταὶ θέλουσιν ἐπιζητῆ τὴν ἔγκρισιν ἡμῶν μέσῳ τῶν παρ' αὐταῖς ὑπηρεσιῶν ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν αἵτινες αὐθημερὸν θέλουσι διαβιβάζει ἡμῖν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα μετὰ τῶν ὡς ἄνω πληροφοριῶν.

Ἡ αὐτὴ διαδικασία θέλει ἀκολουθεῖται προκειμένου νὰ ἐνεργηθῶσιν μεταθέσεις ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Κρατικῶν Ἀυτονόμων Ὄργανισμῶν, με μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ σχετικὰ ἔγγραφα τούτων, περιλαμβάνοντα τοὺς λόγους δι' οὓς ἐπιβάλλεται ἡμετάθεσις, τὸ ἐν τῇ προϋπολογισμῇ των ἀναγραφέν δια μεταθέσεις ἐν γένει ποσὸν πιστώσεως, ὡς καὶ τὸ ἀδιάθετον ὑπόλοιπον τούτου, θὰ υποβάλλωνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν τοῦ ἐξ οὗ ἤρτηνται Ὑπουργείου διὰ τὰ περαιτέρω.

Τὰς παρούσας ὁδηγίας ἡμῶν, παρακαλοῦμεν ὅπως δι' ἐγκυκλίου ἡμῶν διαταγῆς κοινοποιήσγητε πρὸς ἀπάσας τὰς ὑφ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας ὡς καὶ τὰ παρ' ἡμῶν ἐξαρτώμενα Εἰδικὰ Ταμεία, εἰδικὰς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ Κρατικοῦς Ἀυτονόμους Ὄργανισμοὺς.

Ἐπίσης διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀρίζονται τὰ ἑξῆς.

1) Ὅπου κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀπαιτεῖται δημοσί-

ευσis διὰ τοῦ Ἡμερησίου Τύπου ἀποφάσεων ἢ πράξεων ἢ προσκλήσεων ἢ ἐνεργειῶν τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν ἐν γένει, γίνεται τοῦ λοιποῦ διὰ συντόμου περιλήψεως συντασσομένης ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας δημοσιευομένης ἐφ' ἅπαξ εἰς μίαν μόνην ἡμερησίαν ἐφημερίδα.

2) Πᾶσα ἄλλη δημοσίευσis οἰασδῆποτε ἀρχῆς ἐνεργουμένης δὲν δύναται νὰ βαρύνῃ τὸ Δημοσίον.

3) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Αὐτονόμων Κρατικῶν Ὁργανισμῶν.

4) Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις καταργεῖται.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἀρχετὰ σαφεῖς δὲν χρήζουσιν περαιτέρω ἐπεξηγήσεων εἶναι ἀνάγκη ὅμως ὅπως δι' ἐπειγουσῶν διαταγῶν πρὸς τὰς ὑφ' ὧν ἐξαρτωμένας ὑπηρεσίας, νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ Αὐτονόμους Κρατικούς Ὁργανισμούς συστηθῆ ἢ αὐστηρὰ ἐφαρμογῇ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων καθ' ὅσον αἱ τυχόν πέραν τῶν καθοριζομένων δημοσιεύσεις δὲν θέλουσιν ἀναγνωρισθῆ, τῶν σχετικῶν ἐπὶ πλέον δαπανῶν βαρυνουσῶν τοὺς παραβάτας τῆς διατάξεως ταύτης προῖσταμένους ὑπηρεσιῶν.

Ὡσαύτως διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ ἰδίου νόμου ὀρίζονται τὰ ἐξῆς.

1) Δικκίωμα χρήσεως αὐτοκινήτου ἢ ἀντιστοίχου εἰδικοῦ ἐπιδόματος ἔχουσι μόνον τὰ ῥητῶς ἐν τοῖς κειμένοις νόμοις ἀναφερόμενα πρόσωπα. Τὰ πρὸς χρῆσιν δὲ αὐτῶν χορηγούμενα αὐτοκίνητα εἴτε τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Δημοσίου εἴτε ἐπ' ἐνοικίῳ, φέρουσιν ἀπαραιτήτως τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τῆς χρησιμοποιοῦσης αὐτὰ ὑπηρεσίας.

2) Ἡ παρ' οἰουδῆποτε ἄλλου προσώπου χρησιμοποίησις αὐτοκινήτου εἰς ἄραος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, ἐπισύρῃ πλὴν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς καὶ φυλάκισιν μέχρι τριῶν μηνῶν.

3) Εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ χορηγούντες κατὰ παράβασιν τοῦ παρόντος εἴτε αὐτοκίνητον εἴτε ὕλικὰ κινήσεις ἢ συντηρήσεως αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ ὅπωςδῆποτε χρησιμοποιοῦντες ἄνευ νομίμου δικκιώματος διακριτικὰ γνωρίσματα Κρατικῆς Ὑπηρεσίας.

4) Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ Εἰδικὰ Ταμεία καὶ ὑπηρεσίας, ὡς καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ τοὺς Αὐτονόμους Κρατικούς Ὁργανισμούς.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐπιστῶμεν ὅλως ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν ὑμῶν δοθέντος ὅτι ἐφεξῆς ἐκτὸς τῶν νόμῳ δικαιουμένων προσώπων εἰς οὐδένα ἄλλον ἀπολύτως ἐπιτρέπεται ἢ χρῆσις αὐτοκινήτου, τῶν ἀναγκῶν τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν θεραπευομένων δι' ἐξόδων κινήσεως χορηγουμένων κατὰ τὰ κεκαλονισμένα ἐκ τῶν διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἐγγραφομένων πιστώσεων.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως δι' ἐγκυκλίου ὑμῶν διαταγῆς συστήσητε πρὸς ἀπάσας τὰς ὑφ' ὑμῶν ἐξαρτωμένας ὑπηρεσίας καὶ τὰ ἀνωτέρω μνημονευόμενα νομικὰ πρόσωπα ἐν γένει Δημοσίου Δικαίου, τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν καὶ τήρησιν τούτων, δοθέντος ὅτι διὰ τῶν διατάξεων τούτων πλὴν τῆς διοικητικῆς εὐθύνης καὶ τοῦ καταλογισμοῦ ὀρίζονται καὶ ποιναὶ διὰ τοὺς μὴ συμμορφουμένους πρὸς τ' ἀνωτέρω.

Ὁ Ὑπουργὸς
Γ. ΜΑΡΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ

Ἀριθ. Πρωτ. 271,741.

ΥΔΡΟΜΙΚΟ

« Ἀνακοινοῦται τρόπος συντάξεως καταστάσεων τριμηνίων ἀποδοχῶν ἀπολυομένων ΤΤΤ ὑπαλλήλων ».

Π ρ ὶ ς

Ἀπάσας τὰς Τ.Τ.Τ. Ὑπηρεσίας.

Ἐκ τοῦ διενεργουμένου ἐλέγχου παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ὑποβαλλομένων ἡμῖν δικαιολογητικῶν ἀποδοχῶν τριμήνου εἰς τοὺς ἀπολυομένους τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους, παρετηρήθη ὅτι παρὰ τὰς πρὸς τοῦτο ἐκδοθείσας διαταγὰς ὑποβάλλονται ταῦτα ἑλλειπῶς.

Ἐπειδὴ ἡ ἀνωμαλία αὕτη καθιστᾷ λίαν δυσχερῆ τὸν ἔλεγχον, ἐπερχομένης οὕτω καθυστερήσεως τῆς ἐκδόσεως τῶν σχετικῶν ἐνταλμάτων ἐκ τῆς ἀσκόπως προσθέτου ἀπασχολήσεως τῆς ἡμετέρας ὑπηρεσίας πρὸς βλάβην τῶν δικαιοῦχων, παρα-

καλοῦμεν ἵνα ἐπιστήσητε ἀμέριστον τὴν προσοχὴν ὑμῶν πρὸς κανονικὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ κατωτέρω:

Αἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Ν.Δ. χορηγούμεναι εἰς τοὺς ὀπωσδήπογε ἀπομακρυνομένους τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους ἀποδοχαὶ τριμῆνου τυγχάνουσι πληρωτέαι εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς βάσει μισθοδοτικῶν καταστάσεων ὑπογεγραμμένων παρὰ τῶν δικαιοῦχων καὶ θεωρουμένων ὑπευθύνως παρὰ τῆς πρὸ τῆς ἀπολύσεως των προϊσταμένης ἀρχῆς ἣτις καὶ ὑποβάλλει ἡμῖν ἀρμολίως ταύτας μετὰ τῶν ἐν τῇ τέλει τῆς παρούσης μνημονευομένων δικαιολογητικῶν εἰς διπλοῦν.

1) Ἡμέρα ἐνάρξεως τῶν τριμῆνων ἀποδοχῶν λογίζεται ἡ ἐπομένη τῆς παρὰ τῆς προϊσταμένης τοῦ δικαιοῦχου ἀρχῆς, τῆς κοινοποιήσεως τοῦ περὶ ἀπολύσεως ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου, εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ὁ δικαιοῦχος ἔλαβεν ἐκ τῶν ἀποδοχῶν του ἀχρεωσθήτως, τὸ ποσὸν τοῦτο δέον νὰ ἐκπίπτῃται ἐκ τῶν καταστάσεων τοῦ πρώτου μηνὸς αἰτίας οὕτως δέον νὰ συντάσσονται διὰ τὸ ὑπόλοιπον διάστημα τοῦ μηνὸς τούτου.

Ἐὰν π.χ. ἐκοινοποιήθη εἰς τινα ἡ ἀπόλυσίς του τὴν 20ὴν Ἰουνίου ἐμισθοδοτήθη δὲ οὗτος μέχρι τέλους Ἰουνίου αἱ καταστάσεις θέλουσι συνταχθῆ διὰ τὸ ἀπὸ 1 μέχρι 20 Ἰουλίου χρ. διάστημα, τὸ ὅποιον μὲ τὰς ὡς ἀχρεωσθήτως ἔλαβεν ἐπ' ἡμέρας τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἀποτελεῖ τὸν πρῶτον μῆνα τῶν ἀποδοχῶν τριμῆνου, ὁ δευτέρος ἀκολούθως μὴν λογίζεται ἀπὸ 21 Ἰουλίου μέχρι 20 Αὐγούστου, ὁ δὲ τρίτος ἀπὸ 21 Αὐγούστου μέχρι 20 Σεπτεμβρίου συντασσομένων δὲ τὰ ὡς ἄνω διαστήματα ἰδιαιτέρων καταστάσεων.

2) Ὁ Φ, Κ, Π. δέον νὰ μὴ ὑπολογίζῃται ἐπὶ φορολογητέας προσόδου μειωμένης κατὰ τὰς ἐκ τῶν ὑπὲρ Ταμείου Ἀρωγῆς ἢ Ἀλληλοβοηθείας κρατήσεων διότι αἱ ἀποδοχαὶ τριμῆνου εἰς οὐδεμίαν κράτησιν ὑπόκεινται πλὴν τῆς τοιαύτης τοῦ Φ. Κ. Προσόδου.

3) Ἡ κράτησις ὑπὲρ τοῦ Μ. Τ. Π. Υ. ἐπὶ τοῦ ἐπιδόματος 3]16 θὰ ἐνεργῆται ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τοιαύτη, θὰ ἀναγράφῃται δηλονότι μειωμένον κατὰ 10[ο τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος εἰς τὴν οἰκίαν στήλην χωρὶς νὰ ἀναγράφῃται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν στήλην κρατήσεως ὑπὲρ τρίτων. Μετὰ τῶν οὕτω συντασσομένων καταστάσεων δέον νὰ ὑποβάλλωνται τὰ κάτωθι δικαιολογητικά.

α) Βεβαίωσις ὑπεύθυνος τῆς προϊσταμένης ὑπηρεσίας εἰς τὴν ὑπηρετείε πρὸ τῆς ἀπολύσεώς του ὁ δικαιοῦχος, ἐν ἣ νὰ ἀνα-

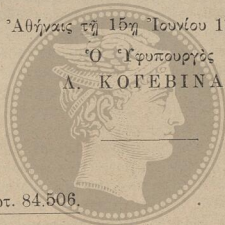
γράφεται μέχρι ποίας ημέρας ἐμισθοδοτήθη οὗτος παρ' αὐτῆς.

β) Βεβαίωσις ὑπεύθυνος τῆς ἰδίας ὑπηρεσίας ἐν ἣ νὰ ἀναφέρηται πότε ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν δικαιοῦχον ἢ περὶ ἀπολύσεως διαταγῆ τοῦ Ὑπουργείου.

γ) Ἀντίγραφον τῆς περὶ ἀπολύσεως διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου.

δ) Ἀντίγραφον διαταγῆς δικαιολογούσης τὸν ἐν ταῖς καταστάσεσι ἀναγραφόμενον μισθὸν ὡς καὶ τῶν προσαυξήσεων λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἢ διοφόρων εἰδικῶν ἀποζημιώσεων ἢ ἐπιδομάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Ἰουνίου 1932.



Ὁ Ὑφυπουργὸς
Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 84.506.

Π ρ ὶ ς

Ἀπάσας τὰς ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας
ἐξαρτωμένας Ὑπηρεσίας.

Εἰ τὴν ὑπηρεσίαν Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ὑποβάλλονται πολλάκις, οὐχὶ μέσω τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπηρεσιῶν, ἀλλ' ἀπ' εὐθείας αἰτήσεις ὑπαλλήλων, οὐ μόνον τῆς Κεντρικῆς ἀλλὰ καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπηρεσιῶν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν δι' ἐξοδα νοσηλείας τῶν πρὸς ἐκδοσιν ἐνταλμάτων.

Ἐπειδὴ τὰ πλεῖστα τῶν δικαιολογητικῶν τούτων ὑποβάλλονται ἐλλειπῶς ἐξ ἀγνοίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπὸ τοῦ Ν. Δ]τος τῆς 4]9]1925 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἀδειῶν καὶ ἐξόδων νοσηλείας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετιῶν διατάξεων» ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων διατυπώσεων δυσχεραίνουσι δὲ κατὰ πολὺ οὐ μόνον τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐνταλμάτων ἀλλὰ καὶ τὸ ἔργον τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἐντελλόμεθα ὑμῖν ὅπως κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοιούτων δικαιολογητικῶν ἔχετε ὑπ' ὄψει σας τὰ κάτωθι:

Διὰ τὴν κατ' οἶκον νοσηλείαν τῶν ὑπαλλήλων ἀπαιτοῦνται συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ Διατάγματι α) Ἐνορκος ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου βεβαιώσεις τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, ἐκθέτοντος λεπτομερῶς τὴν ἀσθένειαν καὶ βεβαιῶντος τὸ σοβαρὸν καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς ἀναρρώσεως, τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπισκέψεων αἵτινες σημειωτέον δὲν δύνανται νὰ δικαιολογῶνται ὅταν εἶναι πλείοναι τῆς μιᾶς καθ' ἑκάστην, καὶ τὴν εἰσπραχθεῖσαν παρ' αὐτοῦ ἀμοιβὴν καὶ β) πιστοποιήσεις τοῦ οἰκείου φαρμακοποιοῦ περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ ἀγορασθέντων φαρμάκων, ἢ ἄλλων σχετικῶν πρὸς τὴν νοσηλείαν εἰδῶν καὶ τοῦ καταβληθέντος ἀντιτίμου δι' ἕκαστον τούτων καὶ ἐν συνόλῳ.

Ἡ πιστοποιήσις αὕτη δεῖν νὰ θεωρῆται ὑπὸ τοῦ θεράποντος ἱατροῦ, βεβαιῶντος ὑπευθύνως ὅτι τὰ φάρμακα καὶ εἶδη περὶ ὧν ἡ πιστοποιήσις τοῦ φαρμακοποιοῦ, ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐπιπροσθέτως δὲ νὰ χαρτοσημαίνηται διὰ τέλους χαρτοσήμου δραχμῆς μιᾶς, ἢ ἐπὶ τῆς πιστοποιήσεως θεώρησις τοῦ θεράποντος ἱατροῦ.

Πλὴν τῶν δικαιολογητικῶν τούτων, αἵτινα ἀπαραιτήτως ὡς γνωστὸν, υποβάλλονται δι' αἰτήσεως τοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ χαρτοσήμου τριῶν δραχμῶν, δεῖν ἐν αὐτῇ τὰ ἐπισυνάπτονται α) ἀντίγραφα ἅπλᾶ τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεως καὶ ἀποδείξεως τοῦ Φαρμακοποιοῦ καὶ β) καταστάσεις πληρωμῆς εἰς διπλοῦν μετ' ἐνδείξεως τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ὁ ὑπάλληλος ἀνήκει, τοῦ ταμείου ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐκδοθῇ τὸ ἐνίαγμα, καὶ τῆς χρήσεως τὴν ὁποίαν ἢ δαπάνη βαρύνει, Ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν καταστάσεων τούτων δεῖν ἀπαραιτήτως νὰ αναγράφηται ἐκ μέρους τοῦ Προΐσταμένου ὅτι ὁ ὑπάλληλος κέκτηται ὑπεπενταετῆ ὑπηρεσίαν (τῶν ἐχόντων κατωτέραν τῶν πέντε ἐτῶν, μὴ δικαιοῦμένων νοσηλείαν) καὶ τὸ ποσὸν εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέρχεται ὁ μηνιαῖος αὐτοῦ μισθὸς μετὰ τῶν προσαυξήσεων πολυτετοῦς ὑπηρεσίας, ἀφαιρουμένων τῶν κρατήσεων. μηδὲ καὶ τῆς τελευταίας τῶν ἑσῶ ἐξαιρουμένης.

Ἡ ὑποβολὴ τῶν αἰτήσεων μετὰ τῶν οὕτω συντασσομένων δικαιολογητικῶν θὰ γίνεται μέσθ τῶν Προΐσταμένων τῶν ὑπαλλήλων ὑπερεσιῶν. Ἐν τῇ πρὸς τὸ Ἰπουργεῖον ἀναφορᾷ των, οἱ Προΐστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν, λόγῳ τοῦ ὅτι εὐρίσκονται εἰς ἀμεσωτέραν μετὰ τῶν ὑπαλλήλων ἐπικοινωνίαν καὶ δύνανται νὰ σχηματίζωσι σαφεστέραν τῶν πραγμάτων ἀντίληψιν, θ' ἀναφέρωσιν ἐὰν ὁ ὑπάλληλος ἔτυχε κανονικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ἀδείας, ἐὰν τόποσόν ὑπερ αἰτεῖται οὗτος ὅπως τῷ ἐγκριθῇ, ἀν-

ταποκρίνεται κατὰ τὴν γνώμην των πρὸς τὸ δαπανηθὲν πράγματι τοιοῦτον, ὡς καὶ ἐν γένει πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν, ἣτις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὸν σχηματισμὸν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβεστέρας γνώμης κατὰ τὸν ἐκ μέρους τῆς ὑπηρεσίας Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν γενόμενον ὑπεύθυνον ἔλεγχον καὶ ἐκτίμησιν τῶν δικαιολογητικῶν.

Τὴν διὰ μέσου τῶν ὑπηρεσιῶν ὑποβολὴν τῶν τοιαύτης φύσεως δικαιολογητικῶν, ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαίαν διότι, ἐκ τοῦ ἐλέγχου πλείστων τοιούτων, διεπιστώσαμεν ὅτι, ὑπάλληλοι τινὲς ἀποφεύγουσι τῶν ἔλεγχον τῆς Προϊσταμένης των ἀρχῆς, ὑποβάλλοντες αὐτὰ ἀπ' εὐθείας, προσέτι δὲ ὅτι καὶ τινες τῶν ἰατρῶν μετὰ μεγάλης ἐπιεικείας βεβαιοῦσιν ἰκανὸν ἀριθμὸν ἰατρικῶν ἐπισκέψεων καὶ μάλιστα δι' ἀσθενείας αἰτινες εἶναι προφανές ὅτι δὲν ἀπαιτοῦσι τὴν καθημερινὴν καὶ συνεχῆ, ἐπὶ μῆνας πολλάκις, ἐπίσκεψιν, τοῦ θεράποντος ἰατροῦ παρὰ τῷ ἀσθενῆϊ.

Ὅσον τέλος ἀφορᾷ τὴν ἐν Νοσοκομείῳ εἰσαγωγὴν βαρέως ἀσθενοῦντος ὑπαλλήλου, τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 4/9/1925, δριζεῖ εἰς ποία τούτων ἐπιτρέπεται ἢ εἰσόδος καὶ ἀπαιτεῖ προηγουμένην ἔγκρισιν ἡμῶν, ἐκδιδομένην μετ' ἔγγραφον αἰτησίν τοῦ ἰδίου ὑπαλλήλου, συνοδευομένην ὑπὸ πιστοποιήσεως δύο ατρῶν ἐξ' ὧν ὁ εἰς θεράπων ὁ δὲ ἕτερος τοῦ Ὑπουργείου Ὑγειᾶς. Ἡ οὕτω δημιουργουμένη δαπάνη βαρύνει κατὰ τὸ 1/4 τὸν ὑπάλληλον κατὰ τὰ ὑπόλοιπα δὲ 3/4 τὸ Δημόσιον, τὸ ὁποῖον καταβάλλει ταῦτα εἰς τὰ Νοσοκομεία δάσει καταστάσεών των.

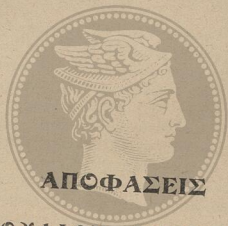
Τὸ σύνολον ὁμῶς τῶν δαπανῶν καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς εἰς τὸ Νοσοκομεῖον εἰσαγωγῆς, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην τῆς πληρωμῆς ἐξόδων νοσηλείας, δαπανηθέντων κατ' οἶκον, δὲν δύναται νὰ υπερβῆ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν ἐνὸς μηνὸς τοῦ ὑπαλλήλου ἐντὸς δωδεκαμῆνου περιόδου ἐπὶ τοῦ σημείου μάλιστα τοῦτου παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπιστήσητε τὴν προσοχὴν τῶν ὑπαλλήλων, πλείστοι τῶν ὁποίων ὑποβάλλουσι δις καὶ τρίς ἐνίοτε νοσήλεια, ἐντὸς τοῦ δωδεκαμῆνου, ὑπερβαίνοντα τὰς μηνιαίας αὐτῶν ἀποδοχάς. Ἡ ἐγκριτικὴ διαταγὴ τῆς εἰσαγωγῆς ἐν Νοσοκομείῳ δέον ἀπαραιτήτως νὰ διέρχεται διὰ τῆς ὑπηρεσίας Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν κατόπιν τοῦ Νόμου 4796 καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντος Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων πρὸς προέγκρισιν καὶ ἀνάληψιν τῆς σχετικῆς δαπάνης». Ἡ παρέκκλισις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ταύτης θά

ἔχῃ ὡς συνέπειαν, τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Δημοσίου διὰ δύο δαπανῶν: μιᾶς κατ' οἶκον πληρωμῆς νοσηλείων καὶ ἑτέρας μεταγενεστέρας βεβαίως πληρωμῆς νοσηλείων εἰς τὸ Νοσοκομεῖον δοπάνης δημιουργηθείσης ἤδη διὰ τὸν αὐτὸν ὑπάλληλον, πρᾶγμα ὅπερ ἀντίκειται εἰς τὸ Ν. Διάταγμα «περὶ ἐξόδων νοσηλείας τῆς 4]9]1925». Τὸ ἀτοπον δὲ τοῦτο θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διευθετήσωμεν διὰ καταλλήλου, μέτρον ὄχι βεβαίως εὐχάριστον ὑπὸ παρούσας συνθήκας, πάντως ὅμως ἐπιβεβλημένον ἐκ τῆς ἀνάγκης.

Διὰ τῶν ὁδηγιῶν ἡμῶν τούτων φρονοῦμεν ὅτι αἴρονται ἐν τῷ μέλλοντι πᾶσαι αἱ ὑφιστάμεναι ἀμφιβολίαι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἐφιστῶμεν δὲ ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν Προσταμιένων τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων, ἄνευ τῶν ὁποίων καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἐκδοσις ἐνταλμάτων διὰ νοσήλεια ὑπαλλήλων, οἵτινες ἐπίσης δεόν νὰ λάδωσι γινῶσιν αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐγείρωσι παράπονα ἀδικαιολογήτως ἐναντίον τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου, ἐπιθυμία τῆς ὁπίας εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀπαιτήσεων ὑπαλλήλων, αἵτινες ἀπορρέουσιν ἐξ ἀσθενειῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἐντὸς πάντοτε τῶν στενῶν δυστυχῶς λόγῳ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Κράτους δυσχερειῶν ὁρίων τῆς σχετικῆς πιστώσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1932.

ΜΟΥΣΕΙΟ
Ὁ Ὑπουργός
Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ



ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

° Ερώτημα 269674)19—11—1930.

° Ερωτάται περί τῆς ἐννοίας τοῦ ἔδαφ. 9 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 25 °Ιουλίου 1923 Ν. Δ. περί ἀδειῶν κ.λ.π.

° Απάντησις 90 (28 Φεβρουαρίου 1931).

° Απαντῶν εἰς τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 269674 π. ἔ. ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ διατυπούμενον ἐρώτημα, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τ' ἀκόλουθα.

Παρά τὴν ἀσάφειαν τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 25)27 °Ιουλίου 1923 Ν. Δ)τος «περί ἀδειῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν» ὁ νομοθέτης φαίνεται ὅτι, διὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου ταύτης, ἠθέλησεν ὅπως ἡ οἰκεία προϊστάμενη ἀρχὴ τοῦ ἀσθενοῦντος ὑπαλλήλου, παραπέμπῃ τὸν ὑπάλληλον τοῦτον εἰς τὴν ὑπὸ τῆς παραγράφου 6 προβλεπομένην Ἐπιτροπὴν μόνον ὡς αἰεὶ ἔχουν προηγουμένως χορηγηθῆ εἰς αὐτὸν καὶ αἱ λοιπαὶ ἀδειαι, αἱ εἰς τὰς ἄλλας παραγράφους τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1 ἀναφερόμεναι.

Κατ' ἀκολουθίαν, ἐὰν ὁ ἀσθενῶν ὑπάλληλος παρά τὴν κωλύουσαν αὐτὸν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθηκοντός του ἀσθένειαν ἀποφεύγῃ νὰ ὑποβάλλῃ αἴτησιν περὶ ἰατρικῆς του ἐξετάσεως, καθὼς αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3, 4 κ. ἐπ. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀνω Ν. Δ)τος διαγορεύουν, τότε δικαιούται αὐτεπαγγέλτως ἢ προϊστάμενη αὐτοῦ ἀρχὴ νὰ τὸν παραπέμπῃ εἰς τοὺς ἰατροὺς πρὸς ἐξέτασιν, μετὰ δὲ τὴν προηγουμένην χορήγησιν τῶν μερικωτέρων ἀναρρωτικῶν νὰ παραπέμπῃ αὐτὸν τελικῶς εἰς τὴν ἐν τῇ παραγράφῳ 6 ἀναφερομένην Ἐπιτροπὴν μὲ τὸ ἐρώτημα ἂν πρέπη νὰ ἀπαλλαγῇ ὀριστικῶς ἢ μὴ τῆς ὑπηρεσίας του ὁ ἀσθενῶν ὑπάλληλος οὗτος.

Καὶ ταῦτα διότι, πλὴν τῶν ἀνωτέρω. πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκόμη ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ προαναφερθέντος Ν. Δ)τος προβλεπόμεναι τμηματικαὶ ἀναρρωτικαὶ ἀδειαι πρέπει νὰ ἐξαντληθοῦν πᾶσαι καθ' ὃν ἀκριβῶς τρόπον ὀρίζει τὸ ἄρθρον 1 τοῦτο δὲ ἵνα πληρωθῇ καὶ ἡ νόμιμος αὐτῆ προϋπόθεσις, ἣτις ἀποβλέπει, σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ εἰς τὸ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι αἱ ληφθεῖσαι ἀναρρωτικαὶ ἀδειαι, αἱ παρέχουσαι ἐλπίδας εἰς τὸν ἀσθενοῦντα ὑπάλληλον νὰ ἀνακτήσῃ τὴν κλονισθεῖσαν ὑγείαν του, εἰς οὐδὲν τὸν ὠφέλησαν, διὸ καὶ ὀριστικῶς πλέον πρέπει νὰ κανονισθῇ τὸ ζήτημα τῆς παραμονῆς αὐτοῦ ἢ μὴ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Παρά ταῦτα δύναται νὰ γίνη ἡ ἄμεσος παραπομπή εἰς τὴν ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν ὅταν ζητῆ ταύτην ὁ ὑπάλληλος, παραιτούμενος τοῦ δικαιώματος τῆς λήψεως ἀδειῶν ἀπουσίας μετὰ καὶ ἄνευ ἀποδοχῶν.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
Γ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

Ἔρωτημα 104854)17—1—1931.

Ἐρωτᾶται: ἂν ὑπάλληλος δικαιούται εἰς προσύξῃσιν μισθοδοσίας λόγω πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ἐξεδόθη μετὰ παρέλευσιν διετίας ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀντήσις 60 (7 Ἀπριλίου 1931) τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νομ. Συμβουλίου.

Διεύθυνσιν Δικαστικοῦ

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐπαναφερομένης ὑπ' ἀριθ. 1055 ἐ. ἔ. ὑμετέρας ἐπισημειωτικῆς ἐντολῆς, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὅτι τὸ ἐν τῇ ἐπιστρεφομένῃ ὑπ' ἀριθ. 104854 ἐ. ἔ. ἐγγράφῳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διατυπούμενον ἐρώτημα ἔθεσα ὑπ' ὄψιν τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἧτις ὁμῶς δὲν εὐρέθη σύμφωνος ἐν προκειμένῳ.

Καὶ ἡ μὲν πλειοψηφία τοῦ Συμβουλίου ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τῶν Νομικῶν Συμβούλων κ.κ. Κουμανταράκη, Λογοθέτου, Κουμάντου, Κυβέλου καὶ τοῦ ὑποφαινομένου, ἔχει τὴν γνώμην ὅτι, ἡ περὶ διετοῦς παραγραφῆς διάταξις τοῦ νόμου ΧΛ τοῦ 1877, ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία δὲν προβαίνει ἐγκαίρως εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς αἰκείας διὰ τὴν προσάυξῃσιν τοῦ μισθοῦ ἀποφάσεως, ἀλλ' ἐκδίδει ταύτην μετὰ παρέλευσιν τῆς διετίας ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ πρὸς χορήγησιν τῆς προσαυξήσεως ταύτης χρονικοῦ διαστήματος, ὅτε πάσαι αἱ μέχρι τότε ἀξιώσεις τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπαλλήλου ἔχουν ὑποκύψῃ

πλέον εις τὴν προαναφερθεῖσαν διετὴ παραγραφῆν, ταῦτα δὲ διότι, κατὰ τὴν ὀρθὴν ἑρμηνείαν τοῦ περὶ προσαυξήσεων κειμένων διατάξεων, τὸ δικαίωμα τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπαλλήλου δημιουργεῖται καὶ συνεπῶς καὶ ἡ σχετικὴ ἀξιώσις του καθίσταται ἐναγώγιμος ἀφ' ἧς συμπληρωθῆ ὁ πρὸς χορήγησιν τῆς προσαυξήσεως ταύτης ἀπαιτούμενος χρόνος, οὐχὶ δὲ τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀναγνωριστικῆς τῶν ὄρων τῆς ἐπαυξήσεως διοικητικῆς πράξεως, ἀποτελούσης ἀπλῆν ἐπαλήθευσιν ὑφισταμένου καὶ ἐνεργοῦ δικαιώματος τοῦ Ὑπαλλήλου τούτου.

Ἀντιθέτως ὁμως πρὸς ταῦτα, ἡ ἐκ τῶν Νομικῶν Συμβούλων κ.κ. Ἀπ. Παπαντωνίου καὶ Μεσημέρη ἀποτελεσθεῖσα μειοψηφία τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου φρονεῖ ὅτι ὁ πρὸς παραγραφῆν τῶν ἐν λόγῳ ἀξιώσεων χρόνος ἀρχεταὶ οὐχὶ ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ ἐνδιαφερόμενος ὑπάλληλος ἤθελε συμπληρώσῃ τὸ πρὸς χορήγησιν τῆς ἕνεκα πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἀπονεμητέας προσαυξήσεως ὀριζόμενον χρονικὸν διάστημα ἀλλ' ἀπὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἤθελεν ἐκδοθῆ ἡ οἰκεία πράξις τῆς Διοικήσεως. ἢτις καὶ μόνη δημιουργεῖ τὸ τοῦ ὑπαλλήλου διὰ τὴν προσαύξησιν ταύτην δικαίωμα καὶ καθιστᾷ ἐναγώγιμον τὴν ἀντίστοιχον ἀξίωσίν του. Ἐὰν ὁμως διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου χορηγῆται συγχρόνως ἢ προσαύξεσις αὕτη ἀναδρομικῶς, τότε πρόκειται περὶ ἀναγνωριστικῆς πράξεως, παρατεινούσης τὴν ὡς ἄνω διετὴ παραγραφῆν εἰς πενταετῆ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 69 τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἀναγνωρίσεως χωρούσης λόγῳ τῆς εἰδικῆς περὶ ταύτης διατάξεως ἄνευ τῶν ὑπὸ τοῦ Νόμου ΑΚΑ' τοῦ 1882 ὀριζομένων διατυπώσεων.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος

Γ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ

Ἐρώτημα 196616 (1931).

Ἐρωτᾶται ἂν σχέδιον Νόμου ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ἀποσυρθὲν ἀπὸ τῆς Γερουσίας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ θεωρητῆται ὡς ματαιωθὲν ἢ τεχμαίρεται παρελθούσης προθεσμίας

υπάρχουσα συμφωνία Γερουσίας πρὸς Βουλὴν καθίσταται τοῦτο Νόμος.

Ἄπαντησις 404 (28 Ἰουλίου 1931).

Α΄.

Τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα διὰ τοῦ ἄρθρου 30 καθιεροῖ ὑπεροχὴν τοῦ ἐτέρου τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων δῆλον ὅτι τῆς Βουλῆς, ἔναντι τῆς Γερουσίας, ἐκδηλουμένην ἐν τῷ γεγονότι, ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη ἡ Γερουσία ἀπορρίψη ἢ τροποποιήσῃ ψηφισθεῖσαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρότασιν τῆς, ἢ τοιαύτη πρότασις ἐπαναφέρεται εἰς τὴν Βουλὴν, ἂν δὲ ἡ τελευταία αὕτη, τηρουμένων τῶν διατυπώσεων τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Συντάγματος ἐπιμένῃ ἐπὶ τῆς προτάσεώς τῆς, ἢ πρότασις καθίσταται Νόμος.

Ἐκ τούτων λοιπὸν συνάγεται ἀμέσως μὲν ὅτι πρότασις τις ψηφισθεῖσα ὑπὸ τῆς Βουλῆς, πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ ἐν παντὶ τὴν ὡς ἄνω διαδικασίαν καὶ ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεώς τῆς ἢ τροποποιήσεώς τῆς ὑπὸ τῆς Γερουσίας νὰ ἐπαναφερθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς διάγνωσιν τοῦ ζητήματος, ἂν ἡ Βουλὴ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς ἀπόφασιν, ἐμμέσως δὲ ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν δύναται ν' ἀποσύρῃ ἀπὸ τὴν Γερουσίαν νομοσχέδιον ὑποβληθὲν εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν ἐπιψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν σκοπὸν ἵνα θεωρηθῇ τοῦτο ὀριστικῶς ματαιωθὲν, διότι τοῦτα θ' ἀποτάλει ἀγαίρεισιν τῆς συνταγματικῆς ἀπέναντι τῆς Γερουσίας ὑπεροχῆς τῆς Βουλῆς.

Β΄.

Ἐτέρωθεν λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι κατὰ τὴν ἐν Γερουσίᾳ συζήτησιν ὁ Ὑπουργὸς ἐγερθεῖσῶν ἀντιρρήσεων ἐδήλωσεν (ἔστω καὶ κακῶς καθ' ἃ ἀνεπτύχθη ἀνωτέρω), ὅτι ἀποσύρει τὸ νομοσχέδιον, ἀποκλείεται ἢ ἑτέρα τῶν ἐν τῷ ἐγγράφῳ τοῦ Ὑπουργείου διατυπωμένων δύο ἀπόψεων καθ' ἣν θὰ ἠδύνατο νὰ τεκιμαρθῇ σιωπηρὰ ἀποδοχὴ τοῦ νομοσχεδίου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 30 τοῦ Συντάγματος.

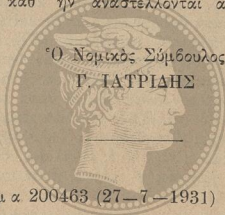
Γ΄.

Κατόπιν τούτων ἢ λογικωτέρα καὶ συμφωνωτέρα πρὸς πνεῦμα τοῦ Συντάγματος λύσις τοῦ προκύφαντος ζητήματός εἶναι νὰ δεχθῶμεν, ὅτι ἡ Γερουσία σιωπηρῶς ἀπέκρουσε

νομοσχέδιον καίτοι τὸ Σύνταγμα δὲν ὀμιλεῖ περὶ σιωπηρᾶς ἀπορρίψεως, τούτου δὲ γενομένου δεκτοῦ, ὅτι πρέπει νὰ ἐπιναφερθῇ τὸ νομοσχέδιον κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 30 ὀριζόμενα εἰς τὴν Βουλῆν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν οὐδὲν ὑπάρχει συνταγματικὸν κώλυμα, ὅπως ἀποσυρθῇ, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ Βουλὴ θὰ συμφώνει εἰς τοῦτο.

Δ'.

Διακεκομμένων ὅμως ἤδη τῶν ἐργασιῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων θέλει ἐφαρμοσθῇ ἐν προκειμένῳ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 32, καθ' ἣν ἀναστέλλονται αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 30.



Ἐρώτημα 200463 (27-7-1931)

Ἐρωτᾶται: ἂν ἡ ὑπ' ἀριθ. 2479)17-5-1926 γνωμοδότησις ἀφορᾷ καὶ ταξινόμους καὶ τηλεφωνητρίας σχετικῶς μὲ τὸν ὑπολογισμὸν ἠδξημένου διὰ τὴν σύναξιν χρόνου διανυθέντος παρὰ τούτων εἰς Νέας Χώρας.

Ἀπάντησις 491 (13 Νοεβρίου 1931).

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 200463 ἐ.ξ. ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὅτι τὸ ἐν αὐτῷ διατυπούμενον ἐρώτημα ἔθεσα ὑπ' ὄψει τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, εἰσηγηθεὶς τ' ἀκόλουθα:

I.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2479 τοῦ 1926 ἐγγράφῳ τοῦ προκατόχου μου κ. Μ. Μαλεβίτη διατυπουμένην γνώμην, ἐρωτᾷ ἂν ἡ γνώμη ἐκείνη ἀφορᾷ καὶ τοὺς ταξινόμους καὶ τὰς τηλεφωνητρίας, καὶ συνεπῶς ἂν δύναται νομίμως νὰ μὴν ὑπολογίσῃ ἠδξημένον διὰ τὴν σύναξιν χρόνον διανυθέντα παρὰ τούτων εἰς τὰς νέας χώρας, ὡς πράττει διὰ τοὺς διανομείς.

II.

Κατ' ἀρχὴν συντάσσομαι καὶ ἐγὼ μὲ τὴν γνώμην ὅτι, ἡ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου 1926 Συντακτικὴ ἀπόφασις, ἀφορᾷ τοὺς κυρίως ὑπαλλήλους καὶ οὐχὶ καὶ τοὺς ὑπηρετάς. Καὶ εἰς τὸ ὑπαλληλικὸν μὲν προσωπικόν, κατὰ τὴν γνώμην μου, πρέπει νὰ θεωρήσωμεν κατατασσομένας, ἀναμφισδητήτως τὰς τηλεφωνητρίας, διότι αὐταί, δυνάμει τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου 2494 (1920) ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 29 Αὐγούστου 1921 (Ἐφ. Κυβ. σελ. 1218), κατετάγησαν κατὰ μισθόν, ἀλλὰ καὶ κατὰ βαθμὸν εἰς μισθὸν καὶ βαθμὸν ὑπάλλων καὶ οὐχὶ ὑπηρετῶν (προβλ. § ΙΣΤ' Διαταγματος). Ὅσον ἀφορᾷ ὁμως τοὺς ταξινομοῦς, συναντῶμεν ἀνωμαλίαν τινὰς εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν αὐτῶν ιδιότητα, οὗ ἔνεκεν ἀναγκάζομαι, ἵνα διεξοδικώτερον ἀναπτύξω τὸ θέμα τοῦτο.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 22 κεφ. Β § 2 τοῦ ἀπὸ στοιχεῖα Β.Ψ.Ε.Η. τοῦ 1900 νόμου «περὶ Ταχυδρομικῆς Τηλεγραφικῆς καὶ Τηλεφωνικῆς ὑπηρεσίας» (Ἐφ. Κυβ. 1900 σελ. 605) οἱ ταξινομοὶ εἶχον βαθμὸν γραφῆως γ' τάξεις, ἦσαν συνεπῶς ὑπάλληλοι.

Μέχρι τοῦ 1911, ὅτε τὸ πρῶτον διὰ τοῦ τότε Συντάγματος ἐπροστατεύθη ἡ νομικὴ κατάστασις (état) τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὠρίσθη ὅτι, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως, οὔτε μετατίθενται ἄνευ συμφώνου γνωμοδοτήσεως, οὔτε ἀπολύονται ἢ ὑποβιβάζονται οἱ ὑπάλληλοι ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου Συμβουλίου, δὲν εὐρίσκω ἄλλον τινὰ νόμον μεταβάλλοντα τὴν ὑπαλληλικὴν ταύτην ιδιότητα τῶν ταξινομῶν.

Ἐν ἔτη 1921, ἐξεδόθη τὸ προαναφερθὲν ἐκτελεστικὸν τοῦ Νόμου 2494 Διάταγμα, ὅπερ, καίτοι κατατάσσει τοὺς ταξινομοὺς εἰς μισθὸν ὑπαλλήλων, δὲν κατατάσσει ὁμως αὐτοὺς καὶ κατὰ βαθμὸν τινὰ, ἐπὶ πλέον δὲ μνημονεύει αὐτοὺς μετὰ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ (προβλ. § ΙΖ. τοῦ Διατάγ.).

Ἐξεταστέον ὅθεν ἀποβαίνει τὸ ζήτημα, ἂν κατόπιν τοῦ Διατάγματος τούτου, οἱ ταξινομοὶ εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ὑπηρετικὸν ἢ παρέμειναν εἰς τὸ ὑπαλληλικόν, εἰς ὃ καὶ πρότερον ἀνήκον.

III.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2494 νόμου, δὲν ἐχορῆ-

γήθη εις τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐξουσίαν ἢ ἐξουσιοδότησις ὅπως μεταβάλλῃ τὴν ὑπηρεσιακὴν ιδιότητα τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, ἀλλ' ἀνεγνωρίσθη εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα νὰ κατατάξῃ μόνον τούτους εἰς ἀντιστοίχους μισθοὺς καὶ βαθμούς, καθιερωμένους διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, ὡς συνάγεται καὶ ἐκ τῆς ἐν τέλει τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 διατάξεως, δι' ἧς ὀρίζεται ὅτι κατὰ τὴν κατάταξιν ταύτην, δὲν δύναται νὰ ὑποβιβασθῇ βεθμὸς θέσεως καθιερωμένος διὰ νόμου καὶ ἀντιστοιχῶν πρὸς τινὰ τῶν ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων βαθμῶν.

Ἄλλὰ καὶ ἂν ὁ νόμος παρείχεν εἰς τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐξουσίαν τοιαύτην ἐξουσιοδότησιν, ἢ ἐξουσιοδότησις αὕτη θὰ ἦτο ἄκυρος, ὡς προσκρούουσα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 102 τοῦ τότε ἰσχύοντος Συντάγματος τοῦ 1911, καθ' ὅς οὐδεὶς ὑπάλληλος, ὑποβιβάζεται ἀνευ ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργ. Συμβουλίου, ὑποβιβασμὸς δὲν εἶναι προφανῶς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ μετὰταξις τοῦ δημοσίου ὀργάνου ἀπὸ τῆς τάξεως τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπηρετῶν.

Κατόπιν τούτων, ἔχω τὴν γνώμην ὅτι, ἢ ἐν τῇ παραγράφῳ ΙΖ. τοῦ προαναφερθέντος ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος μνεῖα τῶν ταξινόμων μεταξὺ τοῦ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἔχουσα νομικὴν τινὰ σημασίαν καὶ ὅτι ἢ διατάξις αὕτη, ἂν ἐκληφθῇ τείνουσα νὰ μετὰτάξῃ τοὺς ταξινόμους ἐκ τὴν τάξιν τῶν ὑπηρετῶν, πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς καθ' ὑπέρβασιν νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἐκδοθεῖσα, εἶτι δὲ ἢ προσκρούουσα εἰς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ τότε ἰσχύοντος Συντάγματος.

Συνεπῶς, θεωρῶ καὶ τοὺς ταξινόμους ὡς ὑπαλλήλους καὶ κατ' ἀκολουθίαν εὐνοουμένους ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς ἐν ἀρχῇ μνημονευθείσης Συντακτικῆς ἀποφάσεως.

Ἐν τέλει, προσθέτω ὅτι, κατὰ τὸ ἄρθρον 17 κ. ἐπ. τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα πολιτικῆς ὑπηρεσίας», οὐχὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἀλλὰ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, εἶναι ἀρμοδίον νὰ κρίνῃ ἂν, ὁ χρόνος τῆς ἐν ταῖς Νέαις χώραις ὑπηρεσίας τῶν περὶ ὧν πρόκειται ὑπαλλήλων ἢ καὶ ἄλλων ἐνδιαφερομένων ἢ μὴ πρέπει νὰ ὑπολογίζηται ἠϋξημένη ἢ μὴ.

IV

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων ἐκτεθειμένην γνώμην

ἐν ὁμοφωνίᾳ συνετάχθη καὶ τὸ Βον τμήμα τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος
Γ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ.

Ἐρώτημα 221168)14—S—1931

Ἐρωτᾶται ἂν εἶναι δυνατὸς ὁ ὑποβιβασμὸς τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἠλαττώθησαν αἱ παρ' αὐτῶν ἔδδομαδιαίως ἀποστάσεις.

Ἀπάντησις 599 (13 Νοεμβρίου 1931)

Ἀπαντῶν εἰς τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 221168 ἐ. ἔ. ὑμετέρῳ ἐγγράφῳ διατυπούμενον ἐρώτημα, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω τὰ ἀκόλουθα :

Αἱ διὰ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου 3811 κυρωθέντος Ν. Διατάγματος τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ Διοικήσεως ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» ἰδρυθεῖσαι ὀργανικαὶ θέσεις ἀγροτικῶν διανομῶν καταλαμβάνονται παρὰ τῶν ὑπὸ τῆς § 25 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος, προβλεπομένων ἐφίππων ἀγροτικῶν ταχ. διανομῶν καὶ πεζῶν τοιοῦτων α' καὶ β' τάξεως.

Ἡ αὐτὴ § 25 τοῦ ἄρθρου 12 ὀρίζει ὅτι, οἱ ἀγροτικοὶ διανομῆς (ἐφίπποι καὶ πεζοὶ α' καὶ β' τάξεως) κατατάσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἀναλόγως τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον διανουμένης ἔδδομαδιαίως ἀποστάσεως, καθ' ἃ ἠθελεν ὀρίσει διάταγμα ἐφ' ἅπασι ἐκδιδόμενον.

Βάσει τῶν διατάξεων τούτων ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 15)19 Ἀπριλίου 1927 Π. Διάταγμα «περὶ κατατάξεως τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν κλπ.) εἰς τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ὁποίου ὠρίσθη ὅτι, οἱ μὲν διανύοντες ἀπὸ 180 ἕως 240 χιλιομέτρα ἔδδομαδιαίως, κατατάσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς ἐφίππους, οἱ δὲ διανύοντες ἀπὸ 160 ἕως 180 χιλιομέτρα εἰς

πεζούς α' τάξεως και οί διανύοντες μέχρις 160 χιλιομέτρα εις πεζούς β' τάξεως.

II

Ζήτημα ὅπερ, εις τὸ σημεῖον τοῦτο γεννᾶται εἶναι ἂν τὰ ἀξιώματα τῶν ἐφίππων διανομῶν και τῶν πεζῶν α' και β' τάξεως εἶναι βαθμοὶ ἢ ἄπλοὶ τίτλοι.

Βάσει τῶν διατάξεων τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 2494 τοῦ 1920 «περὶ προσωπικοῦ τῶν πολιτικῶν ὑπουργείων» ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1921 Διάταγμα «περὶ κατατάξεως κατὰ βαθμὸν και μισθὸν τῶν εις τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὑπαγομένων ὑπαλλήλων και ὑπηρετῶν» (Ἐφ. Κ. σελίς 1218) δυνάμει τοῦ ὁποίου, ἐνῶ οἱ πλείστοι τῶν ὑπαλλήλων κατετάχθησαν ὄχι μόνον κατὰ μισθὸν ἀλλὰ και κατὰ βαθμὸν, ὡς ἄλλως ὀρίζει και τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2494, οἱ ἀγροτικοὶ διανομῆς δὲν κατετάχθησαν εις ἀντίστοιχόν τινα βαθμὸν ἀλλὰ μόνον κατὰ μισθόν. Ἡ κατὰ μισθὸν δὲ μόνον κατὰτάξις ὑπαλλήλων παρατηρεῖται γενομένη ὄχι μόνον εις τὴν τάξιν τῶν διανομῶν, ἀλλὰ και εις ἄλλας τινὰς κατηγορίας τοῦ προσωπικοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Τ.Τ.Τ. και δὴ ἐγένετο διὰ τὰ ὄργανα ἐκεῖνα, ἅτινα οὐχὶ εις τὸ ὑπαλληλικὸν ἀλλὰ εις τὸ ὑπηρετικόν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀνήκουσι προσωπικόν (πρβλ. ἄρθρον μόνον § ΙΖ' ἄνω διατάγματος).

Οὕτω, διὰ τοῦ προαναφερθέντος Διατάγματος τῆς 29 Αὐγούστου 1921, κατετάγησαν οἱ μὲν ἐφίπποι ἀγροτικοὶ διανομῆς ἐπὶ μισθῷ δραχ. τριακοσίων (300), ἦτοι ἐπὶ μισθῷ γραφῆως α' τάξεως (ἄρθρ. 3 νόμου 2494) οἱ δὲ πεζοὶ α' τάξεως ἐπὶ μισθῷ διακοσίων τριάκοντα (230) ἐπὶ μισθῷ δηλονότι γραφῆως β' τάξεως (ἄρθρ. 3 νόμου 2494) και οἱ πεζοὶ β' τάξεως ἐπὶ μισθῷ δραχ. διακοσίων (200) ἐπὶ μισθῷ τοῦτέστιν κλητῆρος α' τάξεως (ἄρθρ. 4 νόμου 2494).

III

Ἐξ ὧν τῶν προεκτεθέντων δύο μόναι ἐκδοχαὶ ἐνδέχεται σοβαρῶς νὰ ὑποστηριχθῶσιν, ἢ μὲν ὅτι τὰ ἀξιώματά του «ἐφίππου» ἢ τοῦ «πεζοῦ» α' ἢ β' τάξεως ἀποτελοῦσι βαθμοὺς τοῦ προσωπικοῦ τούτου και οὐχὶ τίτλους, ἢ δὲ ὅτι, ἢ διὰ τοῦ προαναφερθέντος Διατάγματος τοῦ 1921 κατὰτάξις τῶν διανομῶν εις μισθὸν ὠρισμένου βαθμοῦ, ἀναγνωρισμένου ὑπὸ τοῦ νόμου 2494, ὑπονοεῖ και τὴν κατὰτάξιν

συγχρόνως αὐτῶν, εἰς τὸν τοῦ ἀπονεμομένου τούτου μισθοῦ ἀντίστοιχον βαθμὸν.

Τὴν πρώτην ἀσπαζόμενος γνώμην, διὰ τοὺς λόγους ἰδίᾳ ὅτι τοῦτο μὲν, ἐν τῷ διοικητικῇ καὶ δημοσίῃ δικαίῃ δὲν ἀναγνωρίζεται σιωπηρὰ ἀπονομὴ βαθμοῦ, τοῦτο δὲ διότι, ὑπὸ τῶν Διαταγμάτων τῆς κατατάξεως, ῥητῶς οὗτοι θεωροῦνται ἀνήκοντες εἰς τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικόν, θεωρῶ τοὺς μὲν ἐφίππους διανομείς ὡς ἔχοντας ἴδιον βαθμὸν, τὸν τοῦ «ἐφίππου» τοὺς δὲ πεζοὺς ἔχοντας τὸν βαθμὸν τοῦ «πεζοῦ» α'. τάξεως οἱ μὲν, τὸν βαθμὸν δὲ τοῦ «πεζοῦ β' τάξεως» οἱ λοιποί.

Εἰς τὸ συμπέρασμα τοῦτο ὅτι, δηλαδή τὰ τρία ταῦτα ἀξιώματα τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν, δὲν εἶναι «τίτλοι» ἀλλὰ «βαθμοί» ἄγομαι ἐπὶ πλέον καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ μὲν τίτλος εἶναι ἔννοια αὐτοτελῶς νοητῆ, ἀποτελεῖ δὲ ἐν τῶν ἠθικῶν δικαιωμάτων τοῦ ὑπαλλήλου, καὶ ἀπονέμεται κατ' ἀρχὴν οὐχὶ δυνάμει εἰδικῆς πράξεως τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς ἢ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐξουσίας ἀλλ' αὐτοδικαίως διὰ τοῦ διορισμοῦ καὶ μόνον εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν θέσιν τοῦ ὑπαλλήλου, ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ βαθμὸς δὲν εἶναι μόνον ἠθικὸν δικαίωμα, ἀλλ' εἶναι καὶ ἔννοια συγκριτικῆ χρησιμεύουσα πρὸς διάκρισιν τῆς μείζονος ἢ ἥσσονος τιμῆς, ἢ ὁποῖα παρακολουθεῖ κατὰ κανόνα τὴν μεγαλύτεραν ἢ μικροτέραν σπουδαιότητα ἐκάστης ὑπαλληλικῆς θέσεως, μετ' ἀντιστοίχου ἅμα καὶ διαφόρου ἀπὸ βαθμοῦ πρὸς βαθμὸν μισθοῦ ἄς τελευταίας ἰδιότητος πάσας διαδλέπομεν ὑπαρχούσας εἰς τὴν ὡς ἄνω τριττὴν διαβάθμισιν τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν.

IV

Δεκτῆς γενομένης τῆς ἡμετέρας γνώμης ὅτι, οἱ ἐφίπποι διανομείς ἔχουσιν ἴδιον βαθμὸν, ἐπίσης δὲ οἱ πεζοὶ α' καὶ β' τάξεως ἔχουσιν ἄλλους δύο διαφόρους βαθμούς, συνάγομεν τὸ συμπέρασμα ὅτι μετὰ τὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ συμφώνως τῇ προαναφερθέντι Π. Διατάγματι τοῦ 1929 κατὰ τὰς τῶν ἀγροτικῶν διανομῶν εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν βαθμῶν τοῦ ἐφίππου, τοῦ πεζοῦ α' καὶ τοῦ πεζοῦ β' τάξεως, δὲν εἶναι δυνατὸν πλέον ὁ ὑποβιβασμὸς τούτων εἰς ἄλλον βαθμὸν ἐκ τοῦ λόγου καὶ μόνον ὅτι ἠλαττώθησαν αἱ παρ' αὐτῶν διανυόμεναι ἀποστάσεις καθ' ὅσον ἢ πράξεις αὐτῆ θὰ προσέκρουεν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 114 τοῦ Συν-

τάγματος, προστατευούσης και τούς υπηρέτας κατά την ὀρ-
•οστέραν γνώμην, ἣν καὶ ὁ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
καὶ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας κ. Θ. Ἀγγελόπουλος ἀσπά-
ζεται, πρὸς τὰς διατάξεις δὲ ταύτας αἱ παρεμφερεῖς ἐνέρ-
γεται τῆς διοικήσεως δεόν νὰ ἐναρμονίζωνται πάντοτε.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος

Γ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ



Ἐρώτημα 238754 (1931)

Ἐρωτᾶται: Ἐν ὑπάλληλος τυχὼν ἐτησίᾳ ἐν συνόλῳ ἀ-
ναρρωτικῆς ἀδείας (βμήνου μετ' ἀποδοχῶν καὶ βμήνου ἀνευ
ἀποδοχῶν) καὶ παθὼν ἐκ νέας νόσου διαφόρου τῆς δι' ἣν ἐχο-
ρηγήθη ἡ ἐτησίᾳ ἀδεία ἐν ἣ διατέλει ἐν ταύτῃ, δικαιούται
νὰ τύχη νέας μετ' ἀποδοχῶν ἀναρρωτικῆς ἀδείας.

Ἀπάντησις 760 (27 Νοεμβρίου 1931).

Ἀπαντῶν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 238754 καὶ ἀπὸ 23 Σεπτεμ-
βρίου 1931 ὑμέτερον ἔγγραφον, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὅτι
τὸ ἐν αὐτῷ διατυπούμενον ἐρώτημα εἰσηγήθη ἐνώπιον τῆς
Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, αὕτη δὲ ἐνέμενεν εἰς
τὴν παλαιὰν αὐτῆς γνώμην, τὴν διατυπουμένην εἰς τὸ ὑπ'
ἀριθ. 140 τοῦ 1928 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας,
ἔγγραφον Ἐμοῦ ὡς Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργεῖου
ἐκείνου, ἧς δὲν εὕρισται λόγον ἀποχρῶντα ν' ἀποστῆ ἐν τῇ
περὶ ἧς τὸ ἐρώτημα περιπτώσει, καθόσον καὶ ὁ ἐν ἀναρρω-
τικῇ ἀδείᾳ ἀνευ ἀποδοχῶν ὑπάλληλος δὲν παύει νὰ εἶναι ἐν
ἐνεργείᾳ ὑπάλληλος, ἀπολαύων πάντα τὰ δικαιώματα τοιοῦ-
του ὑπαλλήλου καὶ δὴ τοῦ διὰ τῆς γνωμοδοτήσεως ἐκείνης
τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἀναγνωριζομένου
δικαιώματος ἀπολήψεως ἰδίας ἀναρρωτικῆς ἀδείας μετὰ πλή-
ρων ἀποδοχῶν ἐπὶ ἐκάστη ἰδίᾳ νόσῳ.

Ἐπιπλέον τὸ Συμβούλιον ἔχει τὴν γνώμην ὅτι ἡ νέα αὕτη

μετά πλήρων ἀποδοχῶν ἀναρρωτική ἄδεια, ὡς αὐτοτελῆς ἄδεια, θὰ λογισθῇ ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς χορηγήσεως αὐτῆς.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος

I. ΙΑΤΡΙΑΗΣ

Ἐρώτημα 212432 (1932).

Ἐρωτᾶται ἐὰν οἱ πίνακες προμηθευτέου ὑλικοῦ Ταμείων Τηλεφωνικῶν Συγκοινωνιῶν Κράτους ἐγκριθέντες ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων αὐτῶν χρήσουσιν ἢ ὄχι ἐγκρίσεως καὶ παρὰ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Συγκοινωνίας Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Προμηθειῶν.

Ἀπάντησις 488 (28 Σεπτεμβρίου 1932)

Ἀπαντῶν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 212432 ἐ. ἔ. ὑμέτερον ἔγγρα-
φον, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω τὰ ἀκόλουθα :

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
I
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ

Τόσον τὸ γράμμα ὅσον καὶ τὸ ὄλον πνεῦμα τῶν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν κρατικῶν προμηθειῶν ἀρχικῶς τεθέντων εἰς ἰσχὺν νόμων, παρουσιάζον τοὺς νόμους τούτους ὁρῶντας μόνως τὰς προμηθείας ὑλικῶν προοριζομένων πρὸς χρήσιν τοῦ «Κράτους» ἢ «Δημοσίου» τῶν βαρυνόντων τοῦτέστι τὸν προϋπολογισμόν ἐν γένει τοῦ fissus (προβ. ἄρθρ. 1 καὶ 2 νόμου 3212 τοῦ 1924 Ἐφ. Κυβ. σελ. 1145, Ν. Δ. τῆς 30)30 Ἰανουαρίου 1925 Ἐφ. Κυβ. σελ. 113, ἄρθρ. 1, 2 καὶ 3 Ν. Δ. τῆς 6)10 Νοεμβρίου 1925 Ἐφ. Κυβ. 2447 καὶ Π)Δ τῆς 6)30 Νοεμβρίου 1925 Ἐφ. Κυβ. σελ. 2619). Τὴν ἐννάτην ὅμως τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1926 ἐδημοσιεύθη τὸ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1925 Ν. Διάταγμα «περὶ τρόπου ἐνεργείας προμηθειῶν κλπ.» (Ἐφημ. Κυβ. 1926 σελ. 27), διὰ τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 23 τοῦ ὁποίου φαίνονται μὲν κατ' ἀρχὴν ἐπαναλαμβανόμενα αἱ τῶν ἀρχικῶν νομοθετημάτων διατάξεις, αἱ ὁρῶσαι τὰς προμηθείας τοῦ Δημοσίου μόνον, πλὴν προστίθεται, εἰς μὲν τὸ ἄρθρον αὐτοῦ 25 ὅτι αἱ διατά-

ξεις τούτου εφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν προμηθειῶν ἄς δύνανται νὰ ἐνεργῶσιν οἱ Γενικοὶ Διοικηταί, εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 27 ὅτι, καὶ αἱ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐνεργούμεναι προμήθειαι ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ αὐτῶν διατάξεις, ἐν ἑλλείψει δὲ τούτων, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ.

Τὰς τοῦ ἄρθρ. τούτου 27 διατάξεις, ἐπανέλαβεν ἀναλυτικώτερον καὶ τὸ ἀπὸ 26 Φ)ρίου 2 Μαρτίου 1926 ἐκτελεστικὸν Διάταγμα (Ἐφ. Κυβ. σελ. 579) ὄρισαν ἐν ἄρθρ. 32 ὅτι, αἱ ὑπὸ τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐνεργούμεναι προμήθειαι, ἐφόσον ἔχουσιν ἰδίᾳς σχετικὰς διατάξεις ἐνεργοῦνται συμφώνως πρὸς ταύτας, ἐν ἑλλείψει ὁμοῦς τούτων ἢ ἐφόσον πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ, διενεργοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν διαγωνισμῶν ἀπαρτιζομένων ἐκ τῶν μελῶν τῶν διοικούντων Συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν δι' ἀποφάσεων αὐτῶν ὀριζομένων ἢ ὅπου δὲν εἶναι τοῦτο δυνατόν ἐξ ὑπαλλήλων τῆς Ἀρχῆς εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ νομικὸν πρόσωπον διὰ πράξεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Οὕτως διὰ τῶν ὡς ἄνω ἄρθρ. 27 τοῦ Ν. Διατάγματος καὶ 32 τοῦ Π. Διατάγματος, ὑπήχθησαν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νόμων περὶ κρατικῶν προμηθειῶν καὶ τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἐκτὸς ἂν οἱ περὶ αὐτῶν νόμοι περιέχουν σχετικὰς διατάξεις ὅποτε ἤθελον εφαρμόζεσθαι αἱ τελευταῖαι.

Π

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4355 τοῦ 1929 νόμου (Ἐφ. Κυβ. σελ. 3269) διὰ τὴν ἐγκατάστασιν, συντήρησιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν τῇ Κράτει τηλεφωνικῶν συγ)νιῶν συνιστᾶται εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ταμεῖον Τηλεφωνικῶν Συγκοινωνιῶν» ἐν μὲν ταῖς νέαις χώραις παρὰ τῇ ἔδρᾳ ἐκάστης Γενικῆς Διοικήσεως ἐν τῇ λοιπῇ δὲ χώρᾳ παρὰ τῇ ἔδρᾳ ἐκάστου νομοῦ. Τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ κατὰ τὸ ἄρθρ. 2 ἴδιον νομικὸν πρόσωπον τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας εἶνε δὲ προφανῶς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, διότι ἐκ τῆς ὅλης δικαιοδοσίας αὐτοῦ παρουσιάζεται ἀσχοῦν μέρος τῆς εἰς τὴν Πολιτείας ἀνηκούσης πολιτικῆς ἐξουσίας, ἀποτελοῦν οἶον ἐξ ἀποσπασμα τῆς Κρατικῆς κυριαρχίας.

Περὶ τῶν προμηθειῶν, δαπανῶν βαρῶν κλπ. τῶν Ταμείων

τούτων, σχετικὰς διατάξεις περιλαμβάνουν τὸ ἄρθ. 8, 9, 10, 11, 12 καὶ 21 τοῦ ἀνωτέρω 4355 νόμου εἰδικώτερον δὲ τὸ ἄρθ. 9 καθορίζει ῥητῶς τὸν τρόπον τῆς προμηθείας τοῦ ἀναγκαιοῦντος διὰ τὰ ταμεῖα ταῦτα ὑλικοῦ.

Τούτῳ συνεπῶς τῇ λόγῳ ἦτοι ἐφ' ὅσον εἰς τὸν νόμον 4355 περιέχοντα διατάξεις ὀρίζουσαι τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν προμηθειῶν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ ἀναγκαιοῦντος διὰ τὰ Ταμεῖα ταῦτα οὐχὶ αἰτῶν νόμων περὶ κρατικῶν προμηθειῶν ἀλλ' αἱ διατάξεις αὗται θὰ ἔχωσιν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος

Γ. ΙΑΤΡΙΔΗΣ



Ἀριθ. 87/1929.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἐν ὁλομελείᾳ.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ.Δ.Ρακτιβάν, Προέδρου, Ν.Γιαμαλάκη, Δ.Πίκαυλα, Α.Φίλωνος, Π.Τριανταφυλλάκου, Χ.Οικονομοπούλου, Φ.Παπαγεωργίου, Συμβούλων Γ. Καλογήρου καὶ Α.Ραγκούση, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν 11ην Ὀκτωμβρίου 1929 παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ.Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 10 Μαΐου αἰτήσεως τοῦ Θ.Μελετάκου, κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 242581 τοῦ 1928 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τοῦ αἰτοῦντος παραστάντος διὰ τῶν πληρεξουσιῶν του δικηγόρων Μελετάκου καὶ Γ.Ταβουλαρίδη, τοῦ Ὑπουργοῦ δὲ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ.Ιατρίδου.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Γ.Καχολήρου, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἑπεται.

Ὁ προσφεύγων ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Θεόδωρος Μελετάκος, διορισθεὶς, τὸν Αὐγούστον 1920 ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος τῶν Τ.Τ.Τ. ὑπηρετεῖ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1923 ὡς μόνιμος ὑπάλληλος παρὰ τῆ δημοσία τοιαύτη ὑπηρεσία.

Ἀπελύθη τὴν 8ην Νοεμβρίου 1928, ὡς ἀποσχὼν τῶν καθηκόντων του αὐτοβούλως καὶ ἄνευ ἀδείας πλέον τοῦ μηνὸς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδοθείσης συμφώνως τῷ Νομοθετικῷ Διατάγματι τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926 ἐπὶ τῆ βάσει τῆς περὶ ἀπολύσεως του γνωμοδοτήσεως του ἀρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τῆς δετοῦς ἐν συνόλῳ ὑπηρεσίας του ταύτης ἐτιμωρήθη πειθαρχικῶς δεκατρεῖς (13) φορὰς μὲ ἐπιπλήξεις καὶ πρόστιμα 50-100 δραχ. ἅπαξ δὲ 200 δραχ.

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τῆς περὶ ἀπολύσεως Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἐγένετο τὴν 10ην τοῦ ἰδίου μηνὸς Νοεμβρίου 1928, ἡ δὲ κοινοποίησις διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 242581 τῆς 20 Νοεμβρίου 1928. Ὑπουργικοῦ ἐγγράφου, ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν ἀπολυθέντα ὑπάλληλον καὶ κοινοποιουμένου πρὸς τε τὸ Τηλεφωνικὸν Κέντρον Πειραιῶς, ἔνθα εἶχε κατὰ τὴν αὐτόβουλον ἀπουσίαν του μεταθεθεῖ οὗτος ἐξ Ἀθηνῶν, καὶ πρὸς τὸν αἰτούμενον Θεόδωρον Μελετάκον προσωπικῶς.

Ἄν ἡ τελευταία αὐτῆ προσωπικῆ κοινοποίησις πράγματι συνετελέσθη, δὲν ἐμφαίνεται ἐκ τῶν προσαχθέντων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐγγράφων.

Ὁ αἰτούμενος γενικῶς οὐδὲν προσήγαγε καίτοι τρεῖς πρὸς τοῦτο κληθεὶς.

Κατὰ τῆς Ὑπουργικῆς ταύτης, ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ὡς εἴρηται δημοσιευθείσης ἀποφάσεως, στρέφεται ὁ ἀπολυθεὶς ὑπάλληλος διὰ δύο συγχρόνων αἰτήσεων του πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' ἀριθ. πρωτοκόλλου 475 καὶ 474 τῆς 10ης Μαΐου 1929, ἧτοι μίᾳ προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ μίᾳ αἰτήσεως ἀκυρώσεως ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας αὐτοῦ.

Ἡ ἑτέρα τῶν αἰτήσεων τούτων συνεζητήθη ἐνώπιον τοῦ Α' Τμήματος, ὅπερ δι' τῆς ο' ἀριθ. 29 τῆς 10ης Ἰουνίου 1929 ἀποφάσεώς του, ἀπέσχε νὰ δικάσῃ ἐπ' αὐτῆς, διότι ὡς προεῖρηται, καὶ ἡ προσφυγὴ αὕτη στρέφεται κατὰ τῆς Ὑ-

πουργικῆς πράξεως καὶ οὐχὶ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργιακοῦ Συμβουλίου, (Συμβούλιον Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ.) Νομοθετικὸν Διάταγμα κυρωθὲν Νόμῳ 3811 ἄρθρα 39-42) ὁπότεν μόνον θὰ εἶχε ἀρμοδιότητα τὸ Α' Τμήμα νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐκδικάσεως, καὶ δὴ τύποις τε καὶ οὐσίᾳ, συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Συντάγματος καὶ τὰ ἄρθρα 30-34 τοῦ Νόμου 3713.

Ἡ προκειμένη ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας αἰτήσις ἀκυρώσεως τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως περὶ ἀπολύσεως τοῦ αἰτουμένου, δὲν ἀποκλείεται βεβαίως ἐκ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ὑφισταμένης δοσιδικίας τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἢ περὶ παράλληλου διαδικασίας διατάξεις τοῦ ἄρθρου 46 ἔδαφ. 1 τοῦ Νόμου 3713. Δ.ὅτι ἡ δοσιδικία τοῦ Α' τμήματος ἀφορᾷ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργείων τῶν Συμβουλίων, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς ἀκυρότητας τυχόν προκυπούσας μετέπειτα, ἐν τῇ περὶ ἀπολύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ διοικητικῆς πράξει, τῇ δημοσιευμένῃ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοποιουμένῃ εἰς τὸν ὑπάλληλον.

Συνεπῶς, μόνον εἰς ἅς περιπτώσεις ἢ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις στηρίζεται εἰς ἀκυρότητας ὧν ἡ ἐκδικασίς θὰ ἦτο ἐνδεχομένως δυνατὴ παρὰ τοῦ Α' Τμήματος, θὰ ἔδει νὰ συζητηθῆ ἢ ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμογὴ τῆς περὶ ἀπαράδεκτου διατάξεως τοῦ ἄρθρου 46 τ ἔδαφ. 1 τοῦ Νόμου 3713.

Ἀλλὰ τοῦτο περιτεύει ἐν προκειμένῳ. Διότι ἡ ἐνώπιον τῆς Ὀλομελείας αἰτήσις τοῦ Θεοδώρου Μελετάκου προβάλλει τὴν ἀκυρότητα πράξεως τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς προγενεστέρας τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 3713.

Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης προκύπτει τὸ ἐξῆς ζήτημα.

Ἐχει ἡ Ὀλομελεία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐκ τοῦ Νόμου δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, δεδομένου ὅτι ἡ προβαλλομένη ἐπὶ ἀκυρότητι ὡς ἄνω πράξις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐδημοσιεύθη καὶ ἐκοινοποιήθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῶν ἄρθρων 46 καὶ ἐπὶ μ. τοῦ Νόμου 3713, ἥτοι πρὸ τῆς 26 Φεβρουαρίου 1929, ὅτε ἐτέθησαν ἐν ἰσχύϊ τὰ ἄρθρα δυνάμει τοῦ ἀπὸ 25 Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. Διατάγματος.

Ἐφ' οὗ ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τῶν πληρεξουσίων τοῦ αἰτουήτος ἀναπτυξάντων τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένων τὴν παρα-

δοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ
Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Νόμου 3713, ἐν συνδυασμῶ αὐτοῦ πρὸς τὸ ἄρθρον 55 τοῦ ἰδίου Νόμου καὶ πρὸς τὸ Διάταγμα τῆς 25)26 Φεβρουαρίου 1929, ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ πράξεων προγενεστέρων τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1929 ἐφ' ὅσον ἡ δημοσίευσίς ἢ ἡ κοινοποίησις αὐτῶν ἔλαβε χώραν μετὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ἡ δὲ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις στρέφεται κατ' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας περὶ ἀποφάσεως διοικητικοῦ ὑπαλλήλου δημοσιευθείσης τὴν 10ην Νοεμβρίου 1928, ἣτις θεωρεῖται κοινοποιηθεῖσα μετὰ παρέλευσιν εἰκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως ταύτης μὴ ἐπιτρεπομένης εἰς τὸν ἀπολυθέντα ὑπάλληλον τῆς ἀμφισβητήσεως περὶ τοῦ ὅτι δὲν τῷ ἐκοινοποιήθη ἢ τοιαύτη μεταβολή, συμφώνως τῷ Νόμῳ Α Ν Δ' (1892) ἄρθ. 3. Συνεπῶς προσβάλλεται διὰ τῆς προκειμένης αἰτήσεως ἐκτελεστὴ πρᾶξις διοικητικῆς ἀρχῆς δημοσιευθεῖσα καὶ κοινοποιηθεῖσα πολὺ πρὸ τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1929, ἐπὶ τοιούτων δὲ πράξεων τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας εἶναι χρόνῳ ἀρμόδιον πρὸς ἄσκησιν δικαιοδοσίας, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ αἴτησις εἶναι ἀπαράδεκτος.

ΔΙΑΤΑΓΕΤΑΙ

Ἀπορίπτει τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν τοῦ ἀπολυθέντος Τηλεγραφικοῦ βοηθοῦ Α' τάξεως Θεοδώρου Μελετάκου, ὡς ἀπαράδεκτον, καὶ διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάπτωσιν τοῦ νομίμου παραβόλου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 1929 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 18ῃ τοῦ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀριθ. 9)1930

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιβάν, Προέδρου, Σ. Παπαντωνάκη, Α. Φίλωνος, Δ. Πολίτου, Χ. Οἰκονομοπούλου, Δ. Γαζῆ, Φ. Παπαγεωργίου, Συμβούλων, Δ. Ραγκούση καὶ Γ. Σπυροπούλου, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκοατηρίῳ του τῆ 10 Ἰανουαρίου 1930 παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1929 προσφυγῆς τοῦ Ἰωάννου Περίδη, ταξινόμου β' τάξεως ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ Ἀθηνῶν, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Γ. Πώπ, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ κατὰ τοῦ κύρους τοῦ πίνακος Ταξινομῶν Β' τάξεως προακτέων εἰς Ταξινομοὺς Α' τάξεως πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων κατὰ τὸ ἔτος 1929 κυρωθέντος τῆ 10ῃ Σ)βρίου τρεχ. ἔτους 1929, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Α. Ραγκούση, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκατεμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Ὁ Ἰωάννης Περίδης ταξινομὸς β' τάξεως, παρὰ τῷ Ταχυδρομείῳ Ἀθηνῶν διὰ τῆς ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1929 προσφυγῆς του, κατατεθείσης παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τῆ 15ῃ τοῦ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους αἰτεῖται τὴν ἀκύρωσιν τοῦ πίνακος ταξινομῶν β' τάξεως προακτέων εἰς ταξινομοὺς Α'. πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων κατὰ τὸ ἔτος 1929 τοῦ κυρωθέντος τῆ 10ῃ Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 317 (Παράρτημα) τῆς 12 Σ)βρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Οἱ ἐπικαλούμενοι ὑπ' αὐτοῦ λόγοι τῆς ἀκυρώσεως εἶναι ὅτι ἡ κατάταξις ἐν τῷ πίνακι ἐγένετο κατὰ παράβασιν τοῦ Νόμου, διότι πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψει ὡς ἔπρεπε ἡ ἀρχαιότης ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀναγραφομένη ἐν τῷ

κατὰ τοὺς ἰσχυρισμοὺς τοῦ αἰτοῦντος ὑπάρχοντι μητρώω ἀλλὰ ἀνεγράφη ἢ κατὰ παραδρομὴν καὶ τυχαίως διαγραφείσα σειρὰ κατατάξεως ἢ γενομένη τοῦτο μὲν κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1923 ἀναθεώρησιν καὶ μονιμοποίησιν αὐτῶν ἢ δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 180 τῆς 7ης Ἰουλίου 1923 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Παράρτημα) προγενεστέρως δὲ ἢ κατὰ τὴν ἐν ἔτει 1920 ἀρχικὴν μονιμοποίησιν ἢ γενομένην διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 143012 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 443)31 τοῦ 1920 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος γ') ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἀποφάσεων κατατάξεων, ἐγένετο κατ' ἀντιγραφὴν καὶ ὁ προσβαλλόμενος πίναξ.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἑξῆς ζητήματα.

1) Εἶναι δεκτὴ ἢ αἰτησις ἀκυρώσεως, ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ πίνακος καὶ δὴ μὴ ἰσχύοντος ἤδη μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους 1929. Ἀποτελεῖ αὐτὸς κατ' ἑαυτὸν πράξιν διοικητικῆς ἀρχῆς ἐκτελεστήν.

2) Οὕτω συνταχθέντος τοῦ προσβαλλομένου πίνακος, παρεβιάσθη νόμος τις ὥστε νὰ δικαιολογητῆ ἢ ἀκυρώσις.

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητῆς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

1. Ἐπειδὴ ἢ ὑπὸ κρίσιν προσφυγὴ κατατεθεῖσα παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου 1929 καὶ στρεφομένη κατὰ τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους πίνακος ἐμπροθέσμως ἀσκεῖται συνφθὰ τῷ ἄρθρῳ 49 τοῦ Ν. 3713, μονιμοποιεῖται δὲ καὶ ὁ προσφεύγων, ἐν τῇ ἀσκήσει τῆς προσφυγῆς του ταύτης, διότι, διὰ τῆς διαφόρου ἐν τῷ πίνακι σειρᾶς, κατατάξεώς του, καὶ τῆς ἐντεῦθεν προαγῆς ἄλλων, προσεβλήθησαν ἔννομα συμφέροντά του.

2. Ἐπειδὴ καὶ ἂν ἤθελε θεωρηθῆ ὅτι ἢ προσφυγὴ αὕτη στρέφεται μόνον κατὰ τοῦ πίνακος, πάλιν παραδεκτὴ εἶναι, διότι ὁ συνταχθεὶς καὶ κυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ πίναξ ὑποχρεωτικὸς ὧν δι' αὐτὰν, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει καὶ κατὰ τὴν

σειράν αὐτοῦ, ἐνεργήσῃ τὰς προαγωγάς, δὲν ἀποτελεῖ προ-
παρασκευαστικὴν τινὰ τῆς διοικητικῆς πράξεως ἐνέργειαν,
ἀλλὰ πρᾶξιν διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐκτελεστέην, ἄρα προσβλη-
τικὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου.

3. Ἐπειδὴ ὅμως ἐκτὸς τούτου, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ αἰτοῦ-
ντος εἶναι, ὅπως προσβάλλῃ οὐ μόνον τὸν πίνακα ἀλλὰ καὶ
τὰ ἐκ τούτου παραχθέντα ἀποτελέσματα τῶν προαγωγῶν,
ἀποβαίνει δὲ παραδεκτὴ ὡσαύτως καὶ ἐξεταστέα κατ' οὐ-
σίαν ἢ κρινομένη προσφυγῇ, ἐφ' ὅσον τὰ ἀποτελέσματα
ταῦτα, ἦτοι αἱ προαγωγαί, ἔχουσιν ἤδη ἐπέλθει, κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς συζητήσεως, τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔστω
καὶ δὲν εἶχον ἀποτελεσθῆ εἰσέτι κατὰ τὴν ἄσκησιν τῆς προ-
σφυγῆς.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ Νόμου
3811 τοῦ κυρώσαντος τὸ Ν. Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926
«περὶ Διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» ἡ ἀρχαιότης ἐν τῇ
καταχωρίζεται, ἢ συστατικῇ τῆς ἀρχαιότητος διοικητικῇ
πρᾶξις ταύτη περιλαμβάνονται πλείονες ἢ μεταξύ τούτων
ἀρχαιότης κανονίζεται, μετὰ τὴν ἐν τῇ πράξει σειράν κατα-
τάξεως».

Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ αὐτοῦ νόμου «ὅπως αἱ προα-
γωγαὶ γίνονται κατ' ἀρχαιότητα, αὕτη νοεῖται ἐν τῷ βα-
θμῷ».

Ἐπειδὴ ὁ Ὑπουργὸς κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προσβαλ-
λομένου πίνακος, συνεμορφώθη πρὸς τὰς ἄνω διατάξεις τοῦ
νόμου, διότι κατέταξε τούτους ἐν αὐτῷ ἀναφερομένους τα-
ξινόμους β' εἰς τὴν αὐτὴν σειράν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει κατα-
τάξει αὐτοὺς ἢ συστατικῇ τῆς ἀρχαιότητος τῶν διοικητικῇ
πρᾶξις, ἦτοι ἢ ὑπ' ἀριθ. 151134 ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1929 καὶ
ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 161 (τεύχει Γ') ἰδίου ἔτους τῆς Ἐφημερί-
δος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Ὑπουρ-
γοῦ καθ' ἣν μετὰ ἀναθεώρησιν ἐμονιμοποιήθησαν οἱ ἐν λόγῳ
εἰς τὸν βαθμὸν ταξινόμου β'.

Θεωρεῖται δὲ συστατικῇ τῆς ἀρχαιότητος τῶν, ἢ πρᾶξις
αὕτη, διότι τότε μετὰ ἀναθεώρησιν ἐγένετο καὶ πάλιν ἡ μο-
νιμοποίησις αὐτῶν, ἐν τῷ βαθμῷ ταξινόμου β'. ἐκ τοῦ ὁ-
ποίου ἤδη προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν ταξινόμου α'. ὅπου
δὲν γίνεται λόγος περὶ ἀρχαιότητος, νοεῖται αὕτη κατὰ τὸ
ἄρθρον 33 ἐν τῷ βαθμῷ καὶ οὐχὶ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ὑπηρεσίας
κατ' ἀκολουθίαν παλαιότερα ὑπηρεσία ὑπὸ ἄλλον βαθμὸν
δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ προσφεύγων, ἰσχυρίζεται, ὅτι κατὰ λάθος καὶ πανανόμως ἔχει συνταχθεῖ τόσον ἢ ὡς ἄνω ρηθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 151134 τοῦ 1923 ἀπόφασις καὶ κατάταξις, ὅσον καὶ ἡ προγενεστέρα αὐτῆς 143012 τῆς 24 Αὐγούστου 1920 ἢ δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 231 τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1920 φύλλον Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως (τεύχος Γ') ὅτε τὸ πρῶτον ἐμονιμοποιήθησαν καὶ κατετάχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν ταξινομοῦ β' καὶ τὴν σειρὰν κατατάξεως τῶν ὁποίων ἠκολούθησε καὶ ὁ προσβαλλόμενος πίναξ, ἐρευνητέαι εἰσὶν ἀπὸ ἀπόψεως μονιμότητος καὶ αἱ Ὑπουργικαὶ αὐταὶ πράξεις ἐφ' ὅσον ἐπ' αὐτῶν στηρίζεται εἰς τὴν σειρὰν κατατάξεως αὐτὴν ἠκολούθησε καὶ ὁ καθ' οὗ ἡ προσφυγὴ πίναξ.

Ἐπειδὴ κατὰ τοὺς τότε ἰσχύοντας νόμους ἦτοι ἀφ' ἐνὸς μὲν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παραγρ. 3 τοῦ Διατάγματος τῆς 28 Μαρτίου 1923 «περὶ μονιμοποιήσεως ἐκτάκτου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ.» ὡς ἐτροποποιήθη ταῦτο διὰ τοῦ ἀπὸ 9 Μαΐου 1923 ἐτέρου Διατάγματος ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ἢ ὑπ' ἀριθ. 131134 Ὑπουργικὴ ἀπόφασις, καὶ κατάταξις τοῦ 1923. Ἡ μονιμοποιήσις ἐνῶ γίνεται ἀναλόγως τῆς καταλληλότητος (καὶ ἀφ' ἐτέρου κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ νόμου 1812, ἐφ' οὗ ἐστηρίχθη ἢ ὑπ' ἀριθ. 143012 Ὑπουργικὴ ἀπόφασις τοῦ 1920). Ἡ κατάταξις τῶν μονιμοποιουμένων γίνεται ἀναλόγως πρὸς τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἰκανότητά των, ἔπεται ὅτι, οὐδεμίαν ἐκ τοῦ Νόμου ὑποχρέωσιν εἶχεν ὁ Ὑπουργός, μονιμοποιῶν τούτους τοὺς ἐκτάκτους μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ προσφεύγων καὶ κατατάσσων αὐτοὺς εἰς τοὺς διαφόρους βαθμούς, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀρχαιότητα, ἀλλὰ μόνον τὴν καταλληλότητα ἐνὸς ἐκάστου, ἦτοι εἰς τὴν διακριτικὴν τῆς Διοικήσεως ἐξουσίαν ἦτο οὐ μόνον ἡ σειρὰ τῆς κατατάξεως ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἢ μονιμοποίησις.

Ἐπειδὴ ἐκ περισσοῦ δύναται νὰ προστεθῇ ὅτι καὶ κατὰ τὴν προγενεστέραν μὴ διατηρηθεῖσαν ἐν ἰσχύι μονιμοποιήσιν τοῦ ἔτους 1920, ἢ αὐτὴ ὑφίστατο σειρὰ, ἐφ' ὅσον ἢ μονιμοποιήσις ἐκείνη καὶ κατάταξις ἐγένοντο διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθμὸν 143012 ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1920, προηγουῖντο δὲ αὐτὴς κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσιν οἱ ὧν ἢ κατάταξις προσβάλλεται καὶ σήμερον καὶ εἰπόντος κατωτέρω ὁ προσφεύγων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα οὐδεμίαν διάταξιν Νόμου παρέβη ἢ Διοίκησις καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάρτισιν τῶν ἄνω μνη-

σθαισῶν ἀποφάσεων, εἰς ἃς ἀμφοτέρως τὴν αὐτὴν σειρὰν ἀρχιαιότητος ἔχει ὁ προσφεύγων οἶαν ἔχει καὶ ἐν τῷ προσβαλλομένῳ πίνακι, ἀπορριπτέα ὅθεν κρίνεται ἡ προσφυγὴ του ὡς ἀβασίμου.

Δ ι ᾠ τ α ὕ τ α

Ἐπιτίθει τὴν ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1929 προσφυγὴν τοῦ αἰτούντος.

Καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμῶν 1.500.

Διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάπτωσησιν τοῦ παραβόλου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ἰανουαρίου 1930 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 17ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἄριθ. 69/1930

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν ὁλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μιτ. Ἀγαθονίκου, Ἀντιπροέδρου, Προεδρευόντος καλυομένου τοῦ Προέδρου Δ. Πίκουλα, Α. Φίλωνος, Θ. Ἀγγελοπούλου, Σ. Σεφεριάδου, Π. Τριανταφυλλάκου, Ν. Κολυβά, Συμβούλων, Σ. Διβέρη, Χ. Μητρέλια, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 4 Φεβρουαρίου 1930, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1929 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Νικολάου Χε-

ρουβείμ, Ταξινόμου κατοίκου Ἀθηνῶν παραστάτης διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Γ. Πώπ, κατὰ τοῦ κύρους τοῦ πίνακος προακτέων ταξινόμων πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων κατὰ τὸ ἔτος 1929 κυρωθέντος τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1929 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ νομικοῦ Συμβούλου Παπαντωνίου.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Α. Φίλωνος, ἀναγνόντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1929 αἰτήσεως ἀκύρωσεως Νικολάου Χερουβείμ κατατεθείσης τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1929 αἰτεῖται ἡ ἀκύρωσις τοῦ πίνακος προακτέων ταξινόμων πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων κατὰ τὸ ἔτος 1929 τοῦ κυρωθέντος τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1929 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Ὁ προσφεύγων ὑπηρετεῖ μὲ τὸν βαθμὸν δὲ τοῦτον ὑπηρετεῖ ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1929. Καὶ εἶχε μὲν προαχθῆ τῇ 16 Ἰουλίου 1922 εἰς τάξιν α' τάξεως πλὴν ἄγνωστον διὰ τίνα λόγον, ὑπεβιβάσθη τῇ 20 Ἀπριλίου 1923 εἰς ταξινόμον β' τάξεως. Ἐτέθη κατόπιν εἰς κατάστασιν ἀργίας συμφώνως τῶν ἀρθρῶν 65 τοῦ 3811, ὡς προφυλακισθεὶς ἐπὶ πλαστογραφία καὶ ὑπεξαίρεσις, ἥτις ἀργία ἤρθη τῇ 1 Αὐγούστου 1928. Πειθαρχικὴ ποινὴ ἑτέρα οὐδεμίᾳ ἐπεβλήθη αὐτῷ. Πάντα τ' ἀνωτέρω πληροφοροῦμεθα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 280986 ἀπὸ 5ης Ἰανουαρίου 1930 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ν. 4246, ὁ πίναξ προακτέων ταξινόμων β' τάξεως εἰς ταξινόμους α' τάξεως κυρωθεὶς ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1929 ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας εἰς ὃν πίνακα παρελήφθη ὁ αἰτῶν κριθεὶς μὴ προακτέος παρὰ τοῦ ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τοῦ συντάξαντος τὸν πίνακα. Ἡ κρίσις αὕτη τοῦ Συμβουλίου ἐστηρίχθη κατὰ τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ἐγγράφον ἐπὶ τῆς ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1929 ἐκθέσεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τῆς ὁμοίας ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1929 τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κεντρικοῦ ταχμείου Ἀθηνῶν. Τοῦ πίνακος τούτου αἰτεῖται τὴν ἀκύρωσιν ὁ προσφεύγων διὰ δύο λόγους. ἦτοι 1) διότι κατὰ παράβασιν τῶν ἀρθρῶν 32 καὶ 34 τοῦ Ν. 3811 ἐκρίθη μὴ προακτέος, ἀφοῦ αἱ διατάξεις αὗται δὲν προβλέπουσιν στασιμότητα τῶν ταξινόμων καὶ 2) διότι κακῶς πάντως ἐκρίθη ὡς μὴ προακτέος ἀφοῦ ἐκέκτητο τὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν. Ἡ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις ἐμπροθεσμως ἡσχίθη καὶ ἐξεταστέα τυγχάνει.

Ἐπὶ τῆς ὑπὸ κρίσιν προσφυγῆς προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα :

1. Παραδεκτῶς ἐγείρεται ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἀκυρώσεως ;

2. Εἶναι βásiμοι οἱ προβαλλόμενοι λόγοι ἀκυρότητος ;

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητῆς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἐμπροθέσμως ἀσκηθεῖσα ἡ ὑπὸ κρίσιν προσφυγὴ ἐξεταστέα τυγχάνει.

Ἐπειδὴ ὁ προσβαλλόμενος πίναξ συντάγη διὰ τοὺς προακτέους κατὰ τὸ ἔτος 1929, οἷτινες καὶ προήχθησαν συνεπῶς ἔπαυσεν ἤδη ἰσχύων οὗτος ἐν τούτοις ἀφοῦ ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως κατ' αὐτοῦ ἠγέρθη ἐμπροθέσμως καὶ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1929 ὅτε ἴσχυεν ὁ πίναξ νομίμως καὶ παραδεκτῶς ἐκδικάζεται αὕτη σήμερον, καθόσον ἐκ τοῦ βραδέως τυχὸν ὀρισμοῦ δικασίμου δὲν δύναται γὰ ἀπωλῆσθαι ὁ αἰτῶν τὸ κεκτημένον ἤδη ὑπὲρ αὐτοῦ δικαίωμα προσβολῆς τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον καὶ νῦν ὑπάρχει νόμιμον αὐτοῦ συμφέρον ὅπως ἀκυρωμένου τυχὸν τοῦ πίνακος προαχθῆ ἀναδρομικῶς ἀφ' ἧς καὶ οἱ συνάδελφοι του.

Ἐπειδὴ ὁ πρῶτος λόγος ἀκυρότητος τοῦ πίνακος ἀποριπτέος κρίνεται ὡς ἀβάσιμος, διότι ρητῶς ὁ νόμος 3811 ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 3 ὀρίζει ὅτι εἰς ταξινόμον α' τάξεως προάγεται ὁ ἐπὶ τριετίαν εὐδοκίμως ὑπηρετῶν ὡς τοιοῦτος β' τάξεως. Ἡ δὲ τοιαύτη διάταξις δὲν δύναται γὰ θεωρηθῆ τροποποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6)) 5 τοῦ νόμου 4246, ἐπειδὴ τοῦτο ὀρίζει ὅτι ἡ προαγωγή τῶν ταξινομῶν πάντων τῶν βαθμῶν γίνεται διὰ τὰ 2)3 τῶν θέσεων κατ' ἀρχαιότητα καὶ τὸ 1)3 καθ' ἰκανότητα καθόσον προφανῶς καὶ τὸ ἄρθρον τοῦτο σιωπηρῶς προυποθέτει τὴν κατ' ἀρχαιότητα προαγωγὴν μετὰ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἧτις εἶναι ἀνεξάρτητος πρὸς τὴν κατ' ἐκλογὴν τοιαύτην.

Ἐπειδὴ ὅσον ἀφορᾷ τὸν δεῦτερον λόγον τῆς αἰτήσεως ἀκυρότητος ὁ νόμος 3811 ἐν ἄρθρῳ 24 ὀρίζει ὅτι τὸ Συμβού-

λιον προσωπικού Τ.Τ.Τ. συνεργόμενον αὐτεπαγγέλτως ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους συντάσσει πίνακα προακτέων καὶ προκειμένου μὲν περὶ τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ βοηθοῦ β' τάξεως μέχρι τμηματάρχου ἢ Διευθυντοῦ β' τάξεως ἢ μηχανικοῦ α' τάξεως τῶν κρινομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου στασιμῶν συντάσσεται ἰδιαίτερος πίναξ στασιμότητος ὑποκείμενος εἰς ἰδίαν διαδικασίαν καὶ περιέχων ἠτιολογημένως τοὺς λόγους τῆς στασιμότητος. Περὶ τῶν λοιπῶν ὅμως ὑπαλλήλων δὲν ἀπαιτεῖ ὁ νόμος τὴν σύνταξιν ἰδίου πίνακος στασιμότητος ἀρκούσης ἐπομένως μόνον τῆς κρίσεως τοῦ Συμβουλίου περὶ μὴ προαγωγῆς. Οὐδ' ἐτροποποιεῖ τ' ἀνωτέρω ἢ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4246, ἡ ὀρίζουσα ὅτι οἱ ταξινομοὶ β' τάξεως καὶ ἀρχιεργάται κατατάσσονται ἐπὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως καθόσον ἡ τοιαύτη ἐξομῶσις κατὰ τὴν ρητὴν καὶ σαφῆ διάταξιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4246 εἶναι μόνον μισθολογικὴ οὐχὶ δὲ καὶ βαθμοῦ, ὥστε νὰ ἔχη καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐφαρμογὴν ἢ διάταξις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου 3811 περὶ συντάξεως ἰδίου πίνακος στασιμότητος.

Ἐπειδὴ περαιτέρω ὁ νόμος 3811 ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ 34 ὀρίζει ὅτι ἡ εὐδόκιμος ὑπηρεσία δέον νὰ προκύπτῃ ἐκ τοῦ μνητρώου τῶν φύλων ποιότητος τῶν παρὰ τῶν ἀρμοδίων περιφερειακῶν διευθυντῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν συντασσομένων ἐκθέσεων. Ἐπὶ δύο δὲ τοιούτων ἐκθέσεων ἐν τῷ φακέλλῳ ὑπαρχουσῶν ἐστηρίχθη τὸ Συμβούλιον συνταχθεισῶν κατ' Αὐγουστον τοῦ 1929, δι' ὧν ἐκρίνετο ὁ αἰτῶν ὡς μὴ προακτέος.

Ἡ δὲ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 118 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3811 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1926 Ν.Δ. περὶ διοικήσεως ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. κυρωθέντος Ν.Δ. εἶναι διάταξις μεταβατικὴ ἰσχύουσα διὰ τὸ ἔτος 1926 καθ' ὃ ἔτος ἴσχυσεν ἀρχικῶς τὸ κυρωθὲν διὰ τοῦ Νόμου 3811 (1929). Ν.Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1928 ἐπανελήφθη δὲ καὶ κατὰ τὴν γενομένην κύρωσιν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἀνωτέρω νόμου 3811 δι' οὗ ἐκυρώθη τοῦτο ἀκριβῶς ὡς εἶχεν μετὰ τῶν περιλαμβανομένων ἐν αὐτῷ μεταβατικῶν διατάξεων ὡς ἐκείνων αἰτίνας εἶχον καταργηθῆ διὰ μεταγενεστέρων νόμων ἢ νομοθετικῶν Διαταγμάτων. Κατ' ἀκολουθίαν ἡ εἰρημένη διάταξις τοῦ ἄρθρου 118 οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν ὑπὸ κρίσιν ὑπόθεσιν ἣτις ἀφορᾷ τὸν καταρτισθέντα κατὰ τὸ ἔτος

1929 πίνακα και οὐχί πίνακα τοῦ 1926 περί οὗ και μόνον ἔτους ἀφορᾷ ἢ μεταβατικὴ διάταξις τοῦ ἀρθρου 118.

Ἐπειδὴ κατὰ τ' ἀνωτέρω αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι τυπικαὶ προϋποθέσεις τῆς κρίσεως περί τῆς εὐδοκίμου ἢ μὴ ὑπηρεσίας τοῦ αἰτούντος ἐτηρήθησαν και συνεπῶς οὐδεμίαν παρέμβασις τοῦ νόμου παρεβιάσθη. Ἡ δὲ κατ' οὐσίαν κρίσις περί τοῦ μὴ εὐδοκίμου τῆς ὑπηρεσίας τοῦ αἰτούντος παρά τῶν προισταμένων αὐτοῦ και τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὡς ἀναγομένη εἰς τὴν σφαῖραν τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας τῆς διοικήσεως.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα δέον ἔσται ἀπορριφθῆ ἢ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεις ὡς νόμῳ ἀβάσιμος.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν ἀκυρώσεως τοῦ Νικ. Χερουβείμ ὡς νόμῳ ἀβάσιμον. Διτάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάπτωσιν τοῦ νομίμου παραβόλου και ἐπιβάλλει εἰς τὸν αἰτούντα τὴν δικαστικὴν δαπάνην ἐκ δραχμῶν 1.500 και τὰ τέλη.

Ἐκρίθη και ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1930 και ἐδημοσιεύθη ἐκτάκτως τῇ 14ῃ ἰδίου μηνὸς και ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Σ. Κοντογιάννης

Ἄριθ. 78)1930

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν ὁλομειείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιβάν, Προέδρου, Σ. Παπαντωνάκη, Δ. Πίκουλα, Α. Φίλωνος, Δ. Πολίτου, Π. Τρια-

νταφυλλάκου, Θ. Παπαγεωργίου, Συμβούλου, Σ. Σολιώτη, Χ. Μητρέλια Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκοατηρίῳ του τῆ 14ῃ Φεβρουαρίου 1930, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1929 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τῶν Νικολάου Χριστάκη καὶ Στεφάνου Δεσύπρη, κατοίκων Ἀθηνῶν, παραστάτων διὰ τοῦ πληρεξουσίου των δικηγόρου Ι. Τζωρτζωπούλου, κατὰ τοῦ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1929 πίνακος καθ' ἱκανότητα ἢ ἐκλογὴν προακτέων τηλεγραφητῶν ἢ Ἐπιστάτων β' τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Γαζιρίδου καὶ τῶν παρεμβαινόντων Ἐμμανουὴλ Φωκιανοῦ, Κωνσταντίνου Παπαζαφεροπούλου, Ἀθανασίου Μύταλη, Νικολάου Δροσοπούλου, Ἄνδρ. Ἀποσκίτου, Γεωργίου Καφατζάκη καὶ Γεωργίου Θεοδώρου τηλεγραφητῶν β' τάξεως, ἀπάντων κατοίκων Ἀθηνῶν παραστάτων διὰ τοῦ πληρεξουσίου των δικηγόρου Π. Ἀραβαντινοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Σ. Σολιώτη, ἀναγνόντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Διὰ τῆς ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1929 πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκυρώθη πίναξ προακτέων καθ' ἐκλογὴν τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστάτων Β' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τηλεγραφητοῦ ἢ Ἐπιστάτου Α' τάξεως πρὸς πλήρωσιν κενῶν ἢ κενωθησομένων κατὰ τὸ 1929 θέσεων δημοσιευθεῖς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 395 τῆς 21 Νοεμβρίου 1929 παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ἀνω πίνακος ἐνηργήθησαν προαγωγαὶ καθ' ἐκλογὴν δέκα πέντε τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστάτων β' τάξεως εἰς α' τοῦ σχετικοῦ Διατάγματος τῆς 2-12-1929 δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 206 τῆς 4-12-1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Γ'.) Κατὰ τοῦ πίνακος τούτου, ὅστις συμφῶνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ 34 τοῦ Ν.Δ. τῆς 27-2-1926, κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 3811 Ἐφημ. Κυβερν. 26-1929) ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 4246 Ἐφημ. Κυβερν. 254-1929), ἰσχύει μόνον διὰ τὸ ἔτος, δι' ὃ συντάσσεται, ἐν προκειμένῳ διὰ τὸ ἔτος 1929, ὡς ἄλλως τε ρητῶς καὶ εἰς τὴν Ὑπουργικὴν πράξιν τῆς κυρώσεως αὐτοῦ ἀναφέρεται, οἱ προσφεύγοντες Ν. Χριστάκης καὶ Στ. Δεσύπρης

ἤσκησαν τὴν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1929 αἴτησιν ἀκυρώσεως, κατατεθεῖσαν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν 14ην Δεκεμβρίου 1929, δι' ἧς αἰτοῦνται τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ὡς ἄνω πίνακος, διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους. 1ον) Δι' ἀναρμοδιότητα τοῦ συμβουλίου τοῦ συντάξαντος τὸν πίνακα καὶ κακὴν σύνθεσιν αὐτοῦ, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν. 3811. 2ον). Διὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ αὐτοῦ Ν. 3811. 3ον). Διότι αἱ ληφθεῖσαι ὑπ' ὄψει ἐκθέσεις δὲν ἦσαν αἱ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμεναι. 4ον). Διότι ἐνῶ οἱ αἰτοῦντες ἔχουσιν ἐκθέσεις περὶ τῆς ἐξαιρετικῆς αὐτῶν ἱκανότητος δὲν περιελήφθησαν εἰς τὸν πίνακα, ἐνῶ περιελήφθησαν ἄλλοι μὴ ἱκανοί, οὓς καὶ κατονομάζουσι, τέλος 5ον). Διότι ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀκαιτιολόγητος. Διὰ παρεμβάσεως κατατεθείσης εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν 5-2-1930 παρενέβησαν ἑπτὰ ἐκ τῶν περιληφθέντων εἰς τὸν προσβαλλόμενον πίνακα καὶ προαχθέντες, ἦτοί 'Εμμ. Φωκιανός, Κ. Παπαζαφειρόπουλος, Α. Μύταλης, Ν. Δροσόπουλος, Α. Ἀποσκήτης, Γ. Καφετζάκης καὶ Γ. Θεοδώρου, ὡς ἔχοντες ἄμεσον συμφέρον ἐννομον ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς παρούσης δίκης καὶ δικαίωμα ἀνακοπῆς κατὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

'Εκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτουσι τὰ ἐξῆς. 1ον). Νομίμως ἀσχοῦσι τὴν προσφυγὴν των οἱ αἰτοῦντες διὰ τοῦ αὐτοῦ δικηγόρου ;

Νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως ἠσχρήθη αὕτη ; 2ον). Νομιμοποιοῦνται οἱ αἰτοῦντες εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ὑπὸ κρίσιν προσφυγῆς ; 3ον) Ποῖα ἢ ἰσχύουσα διατάξεις περὶ σύνθεσεως τοῦ Συμβουλίου Τ.Τ.Τ. κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος ; 4ον). Ὑπῆρξε παράβασις τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ Ν. 3811 ; 5ον). Αἱ ληφθεῖσαι ὑπ' ὄψει ἐκθέσεις ἦσαν αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμεναι ; 6ον). Ὅρθῶς καὶ νομίμως ἐγένετο ἡ κρίσις τῶν ἐκθέσεων καὶ ἠτιολογημένως ἐγένετο ἡ σύνταξις τοῦ πίνακος ;

'Εφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

'Ακοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τῶν προσφευγόντων, ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένων τὴν παραδοχὴν αὐτῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῶν παρεμβαίνόντων, ζητησάντων τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

1. Ἐπειδὴ διὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεως ἐπλήγησαν ὅμοια συμφέροντα τῶν προσφευγόντων, νομίμως αἰτοῦνται οὗτοι τὴν ἀκύρωσιν ταύτης διὰ τοῦ αὐτοῦ δικογράφου, ὅπερ καὶ ἐμπροθέσμως κατετέθη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, τύποις ἄρα δεκτῆ καὶ κατ' οὐσίαν ἐξεταστέα τυγχάνει ἢ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις ἀκυρώσεως.

Ἐπειδὴ οἱ Ἐμμ. Φωκιανός, Κωνστ. Παπαζαφειρόπουλος, Α. Μύταλης, Νικολ. Δροσόπουλος, Ἄνδρ. Ἀποσκήτης, Γ. Καφετζάκης καὶ Γ. Θεοδώρου, προαχθέντες διὰ Διατάγματος τῆς 2-12-1929 ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προσβαλλομένου πίνακος ἔχοντος προφανές συμφέρον ἐπὶ τὴν ἔκβασιν τῆς παρούσης δίκης καὶ δικαίωμα ἀνακοπῆς κατὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, παρενέβησαν διὰ καταθέσεως παρεμβάσεως τὴν 5-2-1930, ἥτις δεκτῆ τύποις καὶ ἐξεταστέα κατ' οὐσίαν κρίνεται.

2. Ἐπειδὴ ὁ προσβαλλόμενος πίναξ κατ' ἐκλογὴν προακτέων τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστατῶν β' τάξεως εἰς α'. εἶναι ἐκτελεστὴ πρᾶξις διοικητικῆς ἀρχῆς, ὡς ἐννοεῖται ταύτην τὸ ἄρθρον 46 τοῦ Ν. 3713 (περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας), διότι, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ., τοῦ κυρωθέντος τελικῶς διὰ τοῦ Ν. 3811 (Ἐφ. Κυβερν. 26-1929), αἱ κεναὶ θέσεις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης πληροῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἐν ἰσχύει πινάκων καὶ ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας. Καὶ ναὶ μὲν ὁ προσβαλλόμενος πίναξ ἴσχυσεν μόνον διὰ τὸ ἔτος 1929, ὡς ἐξάγεται ἐξ αὐτῆς τῆς κυρωτικῆς τούτου πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας (Παράρτ. Ἐφημ. Κυβερνήσεως 395-1929) συνδυαζομένης καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ὡς ἄνω ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. καὶ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 4246 (Ἐφημ. Κυβερν. 254-1929) ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τούτου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐνηργήθησαν προαγωγαὶ δέκα πέντε ὑπαλλήλων διὰ τοῦ ἀπὸ 2-12-1929 Διατάγματος, τὸ γεγονός δὲ τοῦτο νομιμοποιεῖ τοὺς προσφεύγοντας ἐπὶ τὴν προσβολὴν τοῦ πίνακος, θεωρουμένων ὅτι καὶ αἱ γενόμεναι ὡς ἄνω προαγωγαὶ ἐμμέσως καὶ κατ' ἐπέκτασιν προσβάλλονται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Ἐπειδή, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. τοὺς πίνακας τῶν προακτέων ὅλου τοῦ προσωπικοῦ συντάσσει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ συμβούλιον προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. Κατὰ τὴν διάταξιν δὲ τοῦ ἄρθρου 39 παράγρ. 2 τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ, ὡς ἀρχικῶς εἶχε κυρωθῆ διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 27-2-26 (Ἐφημ. Κυβερν. 74 καὶ 209 τοῦ 1926), προκειμένου νὰ συνταχθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω Συμβουλίου οἱ πίνακες προαγωγῶν ὑπαλλήλων εἰς βαθμὸν κατώτερον τοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως Τ.Τ.Τ., μετέχουσι τούτου μετὰ ψήφου συμβουλευτικῆς οἱ περιφερειακοὶ Διευθυνταὶ καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι ὑπὸ τοῖς εἰδικωτέροις ἤρσι τοῦ ἄρθρου τούτου. Αἱ διατάξεις ὁμοίως τῆς ὡς ἄνω παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κανονισμοῦ κατηργήθησαν διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 3495 (Ἐφημ. Κυβερνήσεως 67-1928). Ἄλλ' εἰς τὸ κείμενον τοῦ ὡς ἄνω κανονισμοῦ τὸ κυρωθὲν τελικῶς διὰ τοῦ Ν. 3811 τοῦ ἔτους 1929 ἐπανελήφθησαν ἐπὶ λέξει καὶ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 39 αἱ διὰ τοῦ Ν. 3495 τοῦ 1928 καταργηθεῖσαι, οἱ δὲ προσφεύγοντες ἰσχυρίζονται, ὅτι τούτω τῷ λόγῳ ἐπανήλθον ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 39 καὶ ἔδει κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προσβαλλομένου πίνακος νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸ συμβούλιον προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. καὶ οἱ περιφερειακοὶ διευθυνταὶ κλπ.

Ἐπειδὴ ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος τῶν αἰτούντων εἶνε ἀβάσιμος, διότι ὁ νόμος 3811 διὰ τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διαλαμβάνει ἀπλῆν κύρωσιν τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος, οἷον ὑφίστατο ἐν ἐμπράκτῳ ἰσχύϊ ἀνεῦ τροποποιήσεως τινος διὰ σχετικῆς διατάξεως τοῦ κυρωτικοῦ νόμου, διὰ δὲ τῆς ὑπὸ τοῦ Ν. 3811 τοῦ 1929 ἐπὶ λέξει ἐπαναλήψεως τῆς κατὰ τὸ 1928, διὰ τοῦ Ν. 3495 καταργηθείσης διατάξεως τοῦ ἄρθρου 39 παράγρ. 2 τοῦ ἀρχικῶς διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 27-2-1926, ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς τότε κυβερνήσεως καταστάσεως κυρωθέντος κανονισμοῦ ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. οὐδόλως ἐσκοπεῖτο ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἡ ἀναβίωσις τῆς ἐν τῷ μεταξύ διὰ κανονικῶς ψηφισθέντος νόμου καταργηθείσης διατάξεως, ἀλλ' ἀπλῶς ἡ κύρωσις ταύτης διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα, καθ' ὃ ἰσχυσεν, δηλ. ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 27-2-1926 μέχρι τῆς διὰ τοῦ Ν. 3495 καταργήσεως. Ὁ νόμος δὲ 3495 παραμένει πάντως ἰσχύων καὶ μετὰ τὴν διὰ τοῦ Ν. 3811 ἐπαναλήψιν τῆς διὰ τοῦτο καταργηθείσης

διατάξεως, διότι οὐδεμία νύξις γίνεται περί καταργήσεως τοῦ νόμου 3495 ἐν τῷ νόμῳ 3811, ἀλλ' οὗτος ὡς εἴρηται, κυρώσας τὸ δικτατορικὸν Ν.Δ. τῆς 27-2-1926 περιορίσθη μόνον εἰς τὸ νὰ ἄρῃ ἀνωμαλίαν, ἣτις χαρακτηρίζει τὰ τοιαῦτα νομοθετήματα.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς παραγρ. 2 καὶ ἐπομ. τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ κανονισμοῦ ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ., ὡς οὗτος ἀρχικῶς εἶχε κυρωθῆ διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 27-2-1928, οἱ ἐκ μονιμοποιήσεως προερχόμενοι τηλεγραφηταὶ ἢ ἐπιστάται οἱ μὴ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου μετατάσσονται εἰς χειριστὰς ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας καὶ ὑπὸ τοῦς εἰδικωτέρους ὅρους τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου. Αἱ διατάξεις ὅμως αὗται καταργήθησαν διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. τῆς 5 Ἰουλίου 1926 (Ἐφ.μ. Κυβερν. 235-1926) κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 3500 τοῦ 1928 (Ἐφ.μ. Κυβερν. 69-1928) δι' ἧς ὀρίσθη, ὅτι διὰ τοῦς ἐκ μονιμοποιήσεως προερχομένους τηλεγραφητὰς ἢ ἐπιστάτας α' καὶ β' τάξεως, μὴ κεκτημένους ἀπολυτήριον γυμνασίου, ἔχουσιν ἐφεξῆς ἐφαρμογὴν αἱ περὶ προαγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. ὀργανικαὶ διατάξεις, αἱ εἰς τὰς προηγουμένας σκέψεις ἐκτεθεῖσαι. Ἄλλ' ὁ νόμος τοῦ 1929, 3811 κυρώσας τελικῶς τὸ Ν.Δ. τῆς 27-2-26 (περὶ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. ἐπανελάβεν ἐπὶ λέξει καὶ τὰς καταργηθείσας ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 5 Ἰουλίου 1926) κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 3500 τοῦ 1928) διατάξεως τῶν παραγρ. 2 καὶ ἐπομ. τοῦ ἄρθρου 112 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου, οἱ δὲ προσφεύγοντες ἰσχυρίζονται, ὅτι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν ἰσχύϊ ἐπανεληθουσῶν διατάξεων τούτων, ἔδει οἱ ἐκ μονιμοποιήσεως τηλεγραφηταὶ ἢ ἐπιστάται οἱ μὴ κεκτημένοι ἀπολυτήριον γυμνασίου νὰ μεταταγῶσιν εἰς χειριστὰς, ὑπὸ τοῦς εἰδικούς ὅρους τοῦ ἀναβιώσαντος ἄρθρου. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος τῶν αἰτούντων ἔνε ἀβάσιμος διὰ τοῦς ἐπὶ τοῦ ὁμοίου ζητήματος εἰς τὰς προηγουμένας σκέψεις τῆς παρούσης ἀναπτυχθέντας λόγους.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. ε' τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου τοῦ διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 27-2-26 κυρωθέντος κανονισμοῦ ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. εἰς ταχυδρομικὸν ἐπιστάτην ἢ τηλεγραφητὴν α' τάξεως προάγεται ὁ εὐδοκίμως ὑπηρετήσας ὡς ἐπιστάτης ἢ τηλεγραφητῆς β' τάξεως ἐπὶ 2ετίαν, κατόπιν ὅμως θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς δοκιμασίας. Κατὰ δὲ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ ἢ εὐδοκίμος ὑπηρεσία δέον νὰ προκύπτῃ ἐξ

ώρισμένων άλλων στοιχείων καθώς και ἐκ τῶν παρὰ τῶν ἀρμοδίων προισταμένων τῶν ὑποψηφίων συντασσομένων ἐκθέσεων, ὁ τρόπος τῆς συντάξεως τῶν ὀπιων κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας. Ἀπητείτο δηλονότι ἀρχικῶς διὰ τὴν προαγωγὴν τὸ μὲν εὐδόκιμος ὑπηρεσία, καθ' ὄρισμένον τρόπον συναγομένη, τὸ δὲ καὶ ἐπιτυχία εἰς δοκιμασίαν. Ἀλλ' ἡ διάταξις τῆς παραγράφου τοῦ ἄρθρου 29 περὶ θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς δοκιμασίας ἀνεστάλη ἐπὶ διετίαν διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4246 (Ἐφημ. Κυβ. 254-1929), ὁρισθέντος διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὅτι διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀναστολῆς αἱ προαγωγαὶ γίνονται κατὰ 2)3 κατ' ἀρχαιότητα καὶ κατὰ 1)3 κατ' ἐκλογὴν. Οἱ αἰτοῦντες ἰσχυρίζονται ὅτι ἐφόσον δὲν καθιερώθῃ νέος τρόπος συντάξεως τῶν ἐκθέσεων περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων, δὲν δύναται νὰ ἰσχύσωσιν αἱ διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 34, διότι αὐταὶ εἶχον νομοθετηθῆ ὑπὸ τὴν προπόθεσιν, ὅτι θὰ λάβῃ χώραν διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ δοκιμασίαν, ἣτις ἀνεστάλη. Οἰ τοιοῦτος ἰσχυρισμὸς τῶν προσφευγόντων εἶνε ἀβάσιμος, διότι διὰ τῆς ἀνάβολῆς τῶν διατάξεων περὶ δοκιμασίας οὐδὲν ἄλλο ἐγένεεν, εἰμὴ νὰ καταργηθῆ δι' ὄρισμένον χρονικὸν διάστημα τὸ ἔν μόνον τῶν ἀπαιτουμένων δύο στοιχείων (εὐδόκιμος ὑπηρεσία καὶ δοκιμασία) πρὸς προαγωγὴν, παρέμεινεν δὲ τὸ ἕτερον, δηλονότι ἡ εὐδόκιμος ὑπηρεσία, ἣτις θὰ ἐξακολουθήσῃ διεπομένη ὑπὸ τῶν ὀργανικῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 34 τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. ὡς ρητῶς ὀρίζει καὶ ἡ τελευταία περίοδος τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4246.

Ἐπειδὴ ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν προσφευγόντων, ὅτι κακῶς ἔκρινεν τὰς ἐκθέσεις τὸ Συμβούλιον προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. ἐφ' ὅσον αὐτοὺς μὲν ἀρίστους ὑπαλλήλους παρέλειψεν εἰς τοὺς πίνακας τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων, ἄλλους δὲ ἀνικάνους, οὓς ρητῶς κατονομάζουσι, περιέλαβεν εἰς τοῦτον, εἶνε ἀπορριπτὸς ὡς ἀβάσιμος. Διότι προκειμένου περὶ πραγματικῶν γεγονότων, ὧν ἡ κατ' οὐσίαν ἐκτίμησις ἀνατίθεται ἐκ τοῦ νόμου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἐπὶ τούτου συμβουλίων ἢ ἐπιτροπῶν, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δὲν δύναται ἐν τῇ διαδικασίᾳ τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως νὰ προέλθῃ εἰς ἄμεσον ἐλεγχον τῆς ἐξενεχθείσης οὐσιαστικῆς κρίσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν καταλήγη αὐτὴ εἰς κατάχρησιν ἐξουσίας ἢ ἤθελε συντρέξῃ παράβασις νόμου, ὅστις ἐν προ-

κειμένω απαιτῶν διὰ τὴν προαγωγὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καθ' ὄρισμένον τρόπον βεβαιουμένην. ἀλλ' ἐκ τῶν ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τεθέντων στοιχείων τῶν ἀφορώντων τοὺς τες προσφεύγοντας καὶ τοὺς λοιποὺς συναδέλφους αὐτῶν, οὐδεμία ἀπολύτως ἔνδειξις συνάγεται, ὅτι ἔλαβε χώραν παράβασις τις τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τοῦ νόμου οὐδὲ κατάχρησιν ἐξουσίας.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν προσφευγόντων, ὅτι ὁ προσβαλλόμενος πίναξ εἶνε ἀκυρωτέος ὡς ἀναιτιολογήτως συνταχθεὶς παρὰ τοῦ Συμβουλίου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. εἶνε ἐπίσης ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος. Διότι τὸ ἀναιτιολόγητον μιᾶς διοικητικῆς πράξεως δύναται νὰ ἐπιφέρῃ ἀκυρότητα αὐτῆς, εἴτε ὅταν ὁ νόμος ρητῶς ἀπαιτεῖ τὴν αἰτιολογίαν, εἴτε ὅταν προκειμένου περὶ διοικητικῆς ἐνεργείας, ἥτις ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς εἶνε δεκτικὴ αἰτιολογίας, δὲν συνάγεται δὲ ἐκ τοῦ συνόλου τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν διαμειφθέντων ἐγγράφων τὸ δεδικαιολογημένον ταύτης, ἢ τοιαύτη παντελῆς ἔλλειψις αἰτιολογίας καθιστᾷ δυσχερῆ τὸν ἔλεγχον περὶ τῆς προσηκούσης κατὰ νόμον ἀσκήσεως τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας τοῦ διοικητικοῦ ὄργανου. Ἐν προκειμένῳ οὔτε ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ὄργανισμοῦ ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. οὔτε αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4246 ἐπιβάλλουσι τὴν εἰδικὴν αἰτιολογίαν τῶν πινάκων τῶν κατ' ἀρχαιότητα καὶ κατ' ἐκλογὴν προαγωγῶν, οἵτινες στηρίζονται εἰς τὴν ὑπαρξίν τῶν ἐπὶ τούτῳ νομίμων ὄρων, μόνον δὲ ἡ παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 34 προκειμένου περὶ τῶν κρινομένων στασίμων ὑπαλλήλων, ἐπιβάλλει τὴν σύνταξιν εἰδικοῦ πίνακος περιέχοντος ἡτιολογημένως τοὺς λόγους τῆς στασιμότητος. Ὡς δὲ εἰς τὴν προηγουμένην σκέψιν τῆς παρουσίας ἐξετέθη, οὐδεμία ἀπολύτως ἔνδειξις ὑφίσταται περὶ παραβάσεως τοῦ νόμου παρὰ τοῦ Συμβουλίου Τ.Τ.Τ. κατὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ προσβαλλομένου πίνακος διὰ κακῆς χρήσεως τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἀπορριπτέα κρίνεται καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς βάσεις ἢ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις ἀκυρώσεως.

Διὰ τὰ ὕτα

Δεχόμενον κατὰ τύπους τὴν τε ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν καὶ τὴν παρέμβασιν. Ἀπορρίπτει κατ' οὐσίαν τὴν ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1929 αἴτησιν ἀκυρώσεως τῶν Ν. Χριστάκη καὶ Στ. Δεσύπρη.

Διατάσσει τὴν κατάπτωσιν τοῦ παραβόλου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ καταδικάζει τοὺς αἰτοῦντας εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν προσφευγόντων ἐκ δραχμῶν 2.000 ἐν ὅλῳ καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου 1930 καὶ ἐδημοσιεύθη ἐκτάκτως τῇ 18ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Σπ. Κοντογιάννης



Ἀριθ. 103)1930.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Ἐν ὁλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιβάν, Προέδρου, Δ. Πικουλα, Σ. Σεφεριάδη, Π. Τριανταφυλλάκου, Χ. Οἰκονοπούλου, Π. Κολυβά καὶ Α. Γαζῆ, Συμβούλων, Σ. Διβάρη καὶ Π. Μερτικοπούλου, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 1930, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1929 προσφυγῆς τοῦ Ἡρακλέους Σημοπούλου, τηλεγραφικοῦ βοηθοῦ α' τάξεως, κατοικοῦ Κυπαρισσίας, παραστάνας διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Γ. Γρηγοριάδη κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας παραλείψαντος νὰ προβῇ εἰς ὀφειλομένην νόμιμον ἐνέργειαν, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Σ. Διβάρη, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Ὁ αἰτῶν τηλεγραφικὸς βοηθὸς α' τάξεως διὰ διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 203 τεῦχος Γ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1928 φύλλον ρῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως προήχθη μετὰξὺ ἄλλων κατ' ἀρχαιότητα, συμφώνως πρὸς κεκυρωμένον πίνακα προακτέων, δημοσιευθέντα εἰς τὸ παράρτημα τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 175 τῆς 14 Αὐγούστου 1928. Ἀλλὰ δι' ἑτέρου διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 4 Ἰανουαρίου 1929, ἀνεκλήθη τὸ διάταγμα τῆς προαγωγῆς τοῦ αἰτοῦντος μόνον ὡς πρὸς αὐτὸν. Συνεπεία δὲ ὑποβολῆς παραπόνων τὸ Ἰπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 244780 τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1929 ἐγράφου του, κοινοποιηθέντος εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν 3 Νοεμβρίου 1929, ἀνεκοίνωσαν αὐτῷ, ὅτι τὸ Διάταγμα τῆς προαγωγῆς του ἀνεκλήθη ὡς ἀκυρον, διότι ἐξεδόθη ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1927 ψήφισμα τῆς Βουλῆς. Διὰ τῆς ὑπὸ συζήτησιν αἰτήσεως ζητεῖται ἡ ἀκύρωσις λόγῳ ὑπερβάσεως ἐξουσίας τοῦ ἀνακλητικῆς διατάγματος ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ Ἰπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας εἰς κοινοποιήσιν καὶ ἐκτέλεσιν, τοῦ παρανόμως ἀνακληθέντος, διατάγματος τῆς προαγωγῆς τοῦ αἰτοῦντος.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα.

1. Ἡ αἴτησις εἶναι τύποις δεκτὴ, δοθέντος ὅτι ἡ προσβαλλομένη πράξις ἐδημοσιεύθη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3313

2. Ἐν καταφατικῇ ἀπαντήσει, ἡ ἀνάκλησις τοῦ περὶ προαγωγῆς διατάγματος ἦτο νόμιμος, ὡς ἐκ τοῦ λόγου τῆς ἐλλείψεως τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἰπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περὶ προαγωγῆς διατάγματος ;

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ τὸ διάταγμα τῆς προαγωγῆς τοῦ αἰτούντος, ἐξεδόθη εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3811 κυρωθέντος Π. Διατάγματος τῆς 24 Φεβρουαρίου 1926 περὶ ὀργανώσεως τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας, καθ' ἃς αἱ κεναὶ θέσεις πληροῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως των ἢ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν πινάκων Ἡ ἐκδοσις του συνεπῶς ἦτο συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις ταύτας ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1926 ψηφίσματος, τὰ εἰδικὰ λογιστήρια τῶν Ὑπουργείων ὑποχρεοῦνται πρὸ πάσης ἀναλήψεως οἰασδήποτε ὑποχρέωσεως νὰ ζητήσῃ τὴν ἐγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. ἀλλ' ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι, ὅτι ἡ ἐγκρισις ἀπαιτεῖται ἐπὶ ἀναλήψεως νέων ὑποχρεώσεων, ἐξαρτωμένων ἐκ τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ οὐ χί πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων, οὔτε ὁσάκις ὁ Ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται ἐκ τῶν κειμένων νόμον εἰς ὠρισμένην ἐνέργειαν ἐντὸς τεταγμένου χρόνου. Κατὰ ταῦτα διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προαγωγῆς τοῦ αἰτούντος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξηρτᾶτο αὕτη ἐκ τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δὲν ἦτο ἀναγκαία ἡ προηγουμένη ἐγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ νομίμως ἐξεδόθη καὶ ἄνευ ταύτης τὸ περὶ προαγωγῆς διάταγμα. Ἡ προσβαλλομένη πρᾶξις ἐπομένως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δι' ἧς τοῦτο ἀνεκλήθη ὡς μήπω ἐκτελεσθὲν, λόγῳ τῆς μὴ χορηγήσεως σχετικῆς ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου κατὰ τὴν δεδομένην ἐξήγησιν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 244780 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, εἶναι κατὰ τ' ἀνωτέρω νόμῳ ἀνίσχυρος ὑποχρεωτικῆς οὔσης τῆς ἐκτελεστέως αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα.

Δέχεται τὴν αἴτησιν ὡς κατ' οὐσίαν βάσιμον καὶ

Διατάσσει τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ παραβόλου εἰς τὸν αἰτούντα.

Ἄκυροί τὸ περὶ ἀνακλήσεως τῆς προαγωγῆς τοῦ αἰτου-

ντος διάταγμα, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 4 Ἰανουαρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἵποχρεοῖ τὸν Ἵπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας εἰς κοινοποιήσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ προαγωγῆς διατάγματος, δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 203 τεύχος Γ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1928 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Καταδικάζει τὸ Δημόσιον εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ αἰτοῦντος ἐκ δραχ. 1.700 καὶ εἰς τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 22α Φεβρουαρίου 1930 καὶ ἐδημοσιεύθη ἐκτάκτως τῇ 25ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ.Δ.ΡΑΚΤΙΒΑΝ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Δ.ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἄριθ. 108)1930.

Ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Ἰωσήφ Παπαγιάννη

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ.Δ.Ρακτιβάν, Προέδρου Δ.Πίκουλα, Σ.Σεφεριάδου, Π.Τριανταφυλλάκου, Χ.Οικονομοπούλου, Ν.Κολουβά, καὶ Α.Γαζῆ, Συμβούλων, Σ.Διβάρη καὶ Π.Μερτικοπούλου, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ τῇ 17 Φεβρουαρίου 1930, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ.Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 8 Νοεμβρίου 1929 προσφυγῆς τοῦ Ἰωσήφ Παπαγιάννη, ταξινόμου ἄ

τάξεως ἐν τῷ ταχυδρομείῳ Θεσσαλονίκης, κατοίκου Θεσσαλονίκης, παράσταντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου Β. Μειμαράκη, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ κατὰ τοῦ κύρους τοῦ πίνακος προαγωγῆς ταξινόμων α' τάξεως εἰς ἀρχιταξινόμους πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων κατὰ τὸ 1929 ὡς καὶ τῶν δυνάμει τοῦ πίνακος τούτου ἐνεργηθεισῶν προαγωγῶν, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδου.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Ν. Κολυβά, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Ὁ αἰτῶν τυγχάνει ταξινόμος α' τάξεως εἰς ὃν βαθμὸν ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 280985 ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1930 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἐμονιμοποιήθη τῇ 16 Ἰουλίου 1923 τῆς μονιμοποιήσεως τοῦ λογιζομένης ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1918, παρελείφθη ἐκ τοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1929 πίνακος τῶν διὰ τὸ ἔτος 1929 προακτέων ταξινόμων α' κατ' ἀρχαιότητα εἰς ταξινόμους τοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κυρωθέντος καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 317 τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1929 φύλλον Παραρτήματος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς μὴ κριθεὶς προακτέος διὰ τῆς ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1929 ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου 3814 τῆς 14)24 Ἰανουαρίου 1929, περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926 περὶ διοικήσεως ὑπηρεσίας ΤΤΤ. Συμβουλίου Προσωπικοῦ Ὑπηρεσίας ΤΤΤ. Οὕτω δὲ παρελείφθη καὶ ἐκ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πίνακος τούτου ἐνεργηθεισῶν προαγωγῶν διὰ Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 170 τεύχος Γ' ἀπὸ 15 Ὀκτωμβρίου 1929 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως πρὸς πλήρωσιν 40 κενῶν θέσεων ἀρχιταξινόμων δημοιουργηθεισῶν τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Ν. 4246 τῆς 30 Ἰουλίου)1 Αὐγούστου 1922 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς ΤΤΤ ὑπηρεσίας.

Διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως ὁ προσφεύγων αἰτεῖται τὴν ἀκύρωσιν τοῦτε πίνακος τῶν προαγωγῶν καὶ τῆς περὶ προαγωγῆν ὑπουργικῆς ἀποφάσεως α') διότι καίτοι ἔχων τὴν παρὰ τοῦ ἀρθ. 3 § 3 τοῦ Ν. 4246 ὡς μόνον προσὸν ἀπαιτουμένην ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας ἐν τούτοις παρανόμως παρελείφθη τῶν γενομένων προαγωγῶν προαχθέντων νεωτέρων του καὶ β') διότι καὶ ἂν τυχὸν ἤθελε θεωρηθῆ ὅτι κατὰ νόμον ἀπητεῖτο καὶ τὸ οὐσιαστικὸν προσὸν τῆς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας καὶ πάλιν κακῶς ἐκρίθη ὅτι δὲν κατεῖχεν τοῦτο.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα.

1. Ἐάν απαιτεῖται πρὸς προαγωγὴν κατ' ἀρχαιότητα εἰς ἀρχιταξινόμον εὐδόκιμος ὑπηρεσία.

2. Ἐάν ἡ ἀπόφασις περὶ προαγωγῆς εἰς ἀρχιταξιέμον πρέπει νὰ εἶναι ἡτιολογημένη.

3. Ἐάν δύναται νὰ ἐλεγχθῇ παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἡ αἰτιολογία.

4. Ἐάν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐκθέσεις πρὸς προαγωγὴν συνταχθεῖσα πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ νόμου.

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ, εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθ. 384 τοῦ νόμου 4246, ὅστις ἐδημιούργησε τὰς θέσεις τῶν ἀρχιταξινόμων, προάγεται εἰς ἀρχιταξινόμον ὁ ταξινόμος α' τάξεως μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν, χωρὶς νὰ καθορίζηται συγχρόνως τὸ εὐδόκιμον τῆς ὑπηρεσίας ταύτης διὰ τὴν κατ' ἀρχαιότητα προαγωγὴν, οὐχ ἦρτον ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3811 περὶ διοικήσεως ὑπηρεσίας ΤΤΓ. απαιτεῖται διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς πάντας τοὺς βαθμοὺς εὐδόκιμος ὑπηρεσία, ἥτις κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθρου 34 δέον νὰ προκύπτῃ εἴτε ἐκ τῶν φύλλων ποιότητος καὶ ἐξ ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων προισταμένων διευθυντῶν εἴτε ἐκ τοῦ προϋσταμένου τούτων καὶ τοῦ ἀρμοδίου περιφεριακοῦ καὶ ἐφ' ὅσον τὸ εὐδόκιμον τοῦτο δέον νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐτησίαν σύνταξιν τῶν πινάκων προαγωγῶν, αἱ δὲ περὶ συντάξεως πινάκων διατάξεις διέπουν πάσας τὰς προαγωγὰς καὶ συνεπῶς καὶ τὰς προαγωγὰς ἀπὸ ταξινόμον εἰς ἀρχιταξινόμον κατ' ἀνάγκην τὸ εὐδόκιμον τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὰς προαγωγὰς ταύτας, ὅπερ εἶναι σύμφωνον καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἐπειδὴ ὁ παρὰ τοῦ νόμου χρησιμοποιούμενος ὅρος τῆς

εὐδοκίμου ὑπηρεσίας διὰ τὴν κατ' ἀρχαιότητα προαγωγὴν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν καθ' ἰκανότητα προαγωγὴν) ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς ἀρτίας ἐκπληρώσεως, παρὰ τοῦ ἀξιούτου τὴν προαγωγὴν ταύτην, τῶν ὑπαλλήλικῶν ἐν γένει καθηκόντων, ἢ ἀτελῆς ἐκπλήρωσις τῶν ὁποίων θ' ἀπετέλει παράπτωμα δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ, κατὰ τὰς περιπτώσεις, τὴν λόγῳ ποιῆς στέρησιν τῆς κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῆς.

Ἐπειδὴ τὸ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενον στοιχεῖον τῆς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας δέον νὰ προκύπτει, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἐκ τῶν μνησθεισῶν ὑπηρεσιακῶν ἐκθέσεων, δεσμεύσαντος οὕτω τοῦ νόμου τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ ΤΤΤ. ὅπερ δὲν δύναται νὰ στέρησῃ τῆς κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῆς, ἀνευ προσηκούσης αἰτιολογίας, στηριζομένης ἐπὶ ὀρισμένων πραγματικῶν γεγονότων ὑπαλλήλου τοῦ ὁποίου ἡ δημοσία ὑπηρεσία δὲν ἀποδεικνύεται ὡς μὴ εὐδόκιμος ἐκ τῶν ὑπηρεσιακῶν ἐκθέσεων.

Ἐπειδὴ αἱ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμεναι ἐκθέσεις εὐδοκίμου ὑπηρεσίας διὰ τὴν κατ' ἀρχαιότητα προαγωγὴν, ἀποτελοῦν δικαιολογητικὸν στοιχεῖον τῆς προαγωγῆς, τὸ δὲ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δικαιούται νὰ ἐξετάσῃ τὰς συνοδευούσας κατὰ νόμον τὴν διοικητικὴν πρᾶξιν αἰτιολογίας ἢ τὰς παρεχομένας ἐν τῇ πράξει αἰτιολογίας πρὸς ἔλεγχον τῆς ὑπὸ τῆς διοικήσεως ἀσκηθείσης, πρὸς ἐκτίμησιν τῶν πραγματικῶν καὶ νομικῶν γεγονότων, διακριτικῆς ἐξουσίας τῆς ἐχούσης πάντοτε πηγὴν καὶ ὄριον τὸν νόμον καὶ τὸν σκοπὸν αὐτοῦ πρὸς διάγνωσιν τῆς καλῆς ἢ κακῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου κατ' οὐσίαν.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ προκειμένῃ ὑποθέσει αἱ εἰς τὰς ἐκθέσεις τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἐκτιθέμεναι κρίσεις πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένου ὅρου τῆς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἀποτελοῦν τὰ στοιχεῖα τῆς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν ἔννοιαν τοῦ ὅρου τούτου καὶ προκύπτει ἐξ αὐτῶν τὸ εὐδόκιμον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ αἰτουῦτος, συνεπῶς τὸ Συμβούλιον Προσωπικοῦ ΤΤΤ., δὲν ἠδύνατο ἐπ' αὐτοῦ νὰ στηριχθῇ καὶ νὰ στέρησῃ τὸν προσφεύγοντα τῆς κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῆς χωρὶς νὰ παραβιάσῃ κατ' οὐσίαν τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ ἡ ἐν μόνῃ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἀναιτιολόγητος μνεία, ὅσι ὁ προσφεύγων, δὲν δύναται νὰ καθέξῃ ἄνωτερον βαθμὸν δὲν εἶναι ληπτέα ὑπ' ὄψει, τὸ μὲν διότι οὐτε τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἀναφέρει, ἐφ' ὧν νὰ δύναται νὰ

στηριχθῆ καὶ δικαιολογήσῃ τὴν κρίσιν τοῦ ταύτην οὔτε ἀρ-
μοδιότητα εἶχε ν' ἀποφανθῆ περὶ τῆς προαγωγῆς, τὸ δὲ διό-
τι τόσον ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀμέσως προισταμένου διευ-
θυντοῦ ὅσον καὶ ἐκ τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐπιθεω-
ρητοῦ οὐδὲν πραγματικὸν γεγονός ἀναφέρεται, ὅπερ νὰ δύνα-
ται νὰ δικαιολογήσῃ τὸ μὴ εὐδόκιμον τῆς ὑπηρεσίας ὅπερ ἀ-
ντιθέτως εἰς ἄλλων αὐτῶν σκέψεων σαφῶς συνάγεται.

Ἐπειδὴ, κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, τὸ εὐδόκιμον ἢ μὴ
τῆς ὑπηρεσίας δέον νὰ προκύπτει ἐκ τῶν ὑπηρεσιακῶν ἐκθέ-
σεων καὶ νὰ στηρίζεται ἐπὶ πραγματικῶν γεγονότων καὶ συ-
νεπῶς τὸ Συμβούλιον Προσωπικοῦ ΓΤΤ. δὲν δύναται νὰ λά-
βῃ ὑπ' ὄψει γεγονότα μὴ βεβαιούμενα ἐκ τῶν ὑπηρεσιακῶν
ἐκθέσεων οὔτε νὰ στερήσῃ τὸν ὑπάλληλον τῆς κατ' ἀρχαιό-
τητα προαγωγῆς ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1918
μέχρι τοῦ 1929 ἐπεβλήθησαν αὐτῷ τρεῖς ἐν ὅλῳ πειθαρχι-
καὶ ἐπιπληξείαι, αἵτινες οὔτε ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐκθέσεις
τῶν οικείων ἐπιθεωρητῶν οὔτε ἀποδεικνύεται ὅτι ἀπετέλε-
σαν τὴν δικαιολογίαν τῆς στασιμότητος (ἄλλ' ἐκοινοποιή-
θησαν κατὰ τὴν διαδικασίαν πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπι-
κρατείας δι' ἐγγράφου τοῦ Ἰπουργείου Συγκοινωνίας καὶ
ἀνεπτύχθησαν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζήτησιν) οὔτε δύ-
ναι αὐταὶ νὰ δικαιολογήσουν λαμβανομένης μάλιστα ὑπ'
ὄψει τῆς φύσεως τῆς κατ' ἀρχαιότητα προαγωγῆς, τὴν στέ-
ρησιν τῆς προαγωγῆς καὶ τὴν ἐπιβολὴν, λόγῳ ποινῆς, τῆς
στασιμότητος.

Ἐπειδὴ τὸ ἔννομον συμφέρον τοῦ προσφεύγοντος συνί-
σταται εἰς τὸ νὰ καταλάβῃ ἐν τῷ πίνακι προαγωγῶν κατ' ἀ-
ρχαιότητα τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιταξινόμου καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ
σειρᾷ καὶ νὰ συμπεριληφθῆ ἐπίσης κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ εἰς
τὴν δημοσιευθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Ἰπουργοῦ μεταξὺ τῶν
προαχθέντων οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς τὸ νὰ ἀκυρωθῆ ὁλόκληρος ὁ
πίναξ καὶ πᾶσαι αἱ γενόμεναι προαγωγαὶ διότι οὐδὲν πρὸς
τοῦτο ἔχει ἔννομον συμφέρον.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

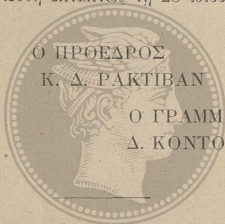
Δέχεται τὴν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1929 αἴτησιν ἀκυρώσεως.

Ἀκυροῖ τὸν ἀπὸ 12 Σεπτεμβρίου 1929 πίνακα προαγω-
γῶν κατ' ἀρχαιότητα εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιταξινόμου καὶ
τὰς εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 170 τεύχος Γ'
ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1929 φύλλον Ἐφημ. Κυβερν. πρᾶξιν
τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας γενομένης προαγωγᾶς καθ'

ὃ μέρος μόνον παρεγνώρισθησαν τὰ δικαιώματα τοῦ προσφεύγοντος εἰς τὸ νὰ ἀναγραφῇ εἰς τὸν οἰκεῖον πίνακα κατὰ τὴν σειράν τῆς ἀρχαιότητος του καὶ νὰ συμπεριληφθῇ ἔκτοτε μετὰ τὸ τῶν προαχθέντων κατ' ἀρχαιότητα εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιταξινόμου.

Καταδικάζει τὸ δημόσιον εἰς τὰ δικαστικὰ ἔξοδα τοῦ προσφεύγοντος ἐκ δραχ. 1.700 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1930 καὶ ἐδημοσιεύθη ἐκτάκτως τῇ 28 ἰδίου μηνὸς καὶ ἑ-
τους.



Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀριθ. 238)1930

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομέλειᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μ. Ἀγαθονίκου, Ἀντιπροέδρου, καλυομένου τοῦ Προέδρου, Σ. Παπαντωνάκη, Δ. Πίκουλα, Α. Γαζῆ, Δ. Πολίτου, Ν. Κολυβά, Φ. Παπαγεωργίου, Συμβούλων, Σ. Σολιώτη, Κ. Μηλιαρέση Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκοατηρίῳ του τῇ 11ῃ Ἀπριλίου 1930 παρόντος καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τοῦ Συμβουλίου Κ. Μοράκη, καλυομένου τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1930 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τῶν Κ. Τζουβάρα καὶ Ἀναστ. Κόκκαλη, ἀμφοτέρων κατοίκων Θεσσαλονίκης παραστάντων διὰ τοῦ πληρεξουσίου των δικηγόρου Ι. Πολυγρονιάδου, κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 257372 καὶ ἀπὸ 20 Νοεμ-

βρίου 1929 πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδου.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Φ. Παπαγεωργίου, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Ὁ Κ. Τσουβάρας καὶ Α. Κόκκαλης, ἐξεληθόντες τῆς Προπαρασκευαστικῆς Σχολῆς Τ.Τ.Τ. τοῦ ἔτους 1923-1924 διωρίσθησαν τὸ πρῶτον τὴν 8 Σεπτεμβρίου 1924 ὡς βοηθοὶ β' τάξεως τῶν Τ.Τ.Τ. προσήχθησαν δὲ εἰς βοηθοὺς α'. τάξεως τὴν 21 Σεπτεμβρίου 1928, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 216354 Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, καταχωρηθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 147 (Γ.Σ) φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπιδοθείσης τοῖς αἰτούσι διὰ ταῦταριθμοῦ ἐγγράφου ἀνακρινόμενος τῆς Γεν. Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. ὑπὸ χρονολογίαν 26 Σεπτεμβρίου 1928. Οἱ εἰρημένοι διὰ τῆς ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1930 αἰτήσεως τῶν τῆς κατατεθείσης τὴν 18 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, προσβάλλουσιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 257372 τῆς 20 Νοεμβρίου 1929 πράξιν τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Συγκοινωνίας Τμηματάρχου τοῦ Προσωπικοῦ, τὴν ἐκδοθεῖσαν κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, δι' ἧς ἀπορρίπτεται αἰτήσεις αὐτῶν ὅπως συνυπολογισθῆ εἰς τὴν ἀρχαιότητά των ὡς βοηθῶν Α'. τάξεως ὁ χρόνος ὁ διαδραμῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926, ἀφ' ἧς κατὰ τὴν γνώμην των ὑπεῖχεν νόμιμον ὑποχρέωσιν ἢ Διοίκησιν ὅπως τοὺς προαγάγῃ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον μέχρι τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1928, καθ' ἣν ἐπραγματοποιήθη ἡ τῶν αὐτῶν προαγωγή των, ἐξαιτοῦνται δέ, ὅπως ἀκυρουμένης τῆς ὡς ἄνω προσβαλλομένης πράξεως τοῦ Ὑπουργεῖου τῆς Συγκοινωνίας, ὑποχρεωθῆ ἢ Διοίκησιν ὅπως ὑπολογίσῃ τὴν ἀρχαιότητά των ὡς βοηθῶν α'. τάξεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926, ἀφ' ὅτου ἐφρόνουν ὅτι ὑποχρεοῦτο αὐτὴ νὰ προαγάγῃ αὐτοὺς εἰς τὸν βαθμὸν βοηθῶν α'. τάξεως.

Οἱ αἰτοῦντες ἐκθέτουσιν ἐν τῇ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσει των, ὅτι εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθοῦ β' τάξεως διετελοῦν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926 (περὶ Διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.) τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3811 (1929). Καίτοι δὲ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. ἐθεσπίζετο ὅτι ὁ ὑπηρετῶν εὐδοκίμως ἐπὶ ἐν

έτος ως βοηθός β'. τάξεως προάγεται πρὸς πλήρωσιν κενῆς ὀργανικῆς θέσεως εἰς βοηθὸν α'. τάξεως, αὐτοὶ δὲ καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τὸ ἔτος εἶχον τότε συμπληρώσει καὶ κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις ὑπῆρχον δευτέρον δὲ καίπερ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 34 ἐδ. 9 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. αἱ κεναὶ θέσεις πληροῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἐν ἰσχύι πινάκων τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν πινάκων, οἵτινες συντασσόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου υποβάλλονται εἰς τὸν Ὑπουργὸν πρὸς κύρωσιν τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου, ἐν τούτοις ἡ διοίκησις παρὰ τὰς διατάξεις ταύτας τοῦ νόμου, δὲν ἐξεπλήρωσεν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένων χρονικῶν ὀρίων τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς καὶ μόλις κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1926 προέβη εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν αἰτούντων, τὴν δὲ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1929 ἀναφορὰν αὐτῶν περὶ συνυπολογισμοῦ ἐν τῇ ἀρχιότητι τῶν τοῦ ἐν τῷ μεταξύ διαρρεύσαντος χρονικοῦ διαστήματος ἀπέρριψεν ἡ ὑπηρεσία διὰ τῆς ἡδη προσβαλλομένης πράξεώς της.

Ἡ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις εἶναι ἐμπροθέσμος. Ἐπίσης ζητήμα νομιμοποιήσεως τῶν αἰτούντων δὲν ἐτέθη, καθόσον τὸ ἔννομον συμφέρον αὐτῶν τυγχάνει προφανές.

Ἐκ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως γεννῶνται τὰ ἐξῆς ζητήματα.

1) Ἡ προσβαλλομένη πράξις ἀποτελεῖ πράξιν ἐκτελεστὴν τῆς Διοικήσεως ὑποκειμένην εἰς τὸν ἔνδικον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως.

2) Ὑπὸ τὴν ἄνω προυπόθεσιν εὐσταθοῦσιν νόμῳ οἱ προτεινόμενοι λόγοι ἀκυρώσεως. Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὴν γνώμην αὐτοῦ;

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τῶν προσφευγόντων, ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης, προσβάλλεται, ὡς ἐκτελεστὴ πράξις Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ἡ ὑπ' ἀριθ. 257372 καὶ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1929

ἔγγραφος ἀπάντησις τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας Τμηματάρχου τοῦ Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. ἐπὶ τῆς ἀπὸ 1ης Ν)βρίου 1929 ἀναφορᾶς τῶν αἰτούντων, τῆς ὑποβληθείσης πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας μέσῳ τῆς ταχυδρομικῆς Διευθύνσεως Θεσσαλονίκης καὶ διαβιβασθείσης εἰς αὐτὸ διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Ν)βρίου 1929 καὶ ὑπ' ἀριθ. 12562 ἔγγραφου αὐτῆς καὶ δι' ἧς οὗτοι ἠτήσαντο ὅπως, ὁ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1928, ὅτε καὶ προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθοῦ α'. τάξεως, γενόμενος καθορισμὸς τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ βαθμῷ, καθορισθῆ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Δ)τος, ἀφ' ἧς κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν, ὄφειλεν ἡ Διοίκησις, συμφώνως ταῖς κειμέναις διατάξεσι, νὰ προαγάγῃ αὐτοὺς εἰς βοηθοὺς Α' τάξεως.

Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπάντησις τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας ἀρμοδίου Τμηματάρχου δὲν ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἐκτελεστέην Διοικητικῆς Ἀρχῆς, ὑπὸ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Νόμου 3713, ἦτοι παράλειψιν ὀφειλομένης κατὰ νομικὴν τινα διάταξιν ἐνεργείας ἐκ μέρους τῆς διοικήσεως, ἀλλ' ἐπιβεβαίωσιν ἢ ἐμμονὴν τῆς Διοικήσεως εἰς προγενεστέρας αὐτῆς πράξεις, αἵτινες ἀπέληξαν εἰς τὴν κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1928 θετικὴν πρᾶξιν τοῦ διὰ τῆς προαγωγῆς τῶν αἰτούντων ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ βοηθοῦ α'. τάξεως καθορισμοῦ τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν, αἵτινες ὁμῶς πράξεις καὶ ἂν θεωρηθῶσιν ἐμμέσως προσβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν αἰτούντων, εἰσὶν ἀνεπίδεκτοι προσβολῆς δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως, καθόσον πρόκειται περὶ πράξεων συντελεσθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3713 καὶ δὴ τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν αἴτησιν ἀκυρώσεως διατάξεων, τῶν τοιούτων δὲ προγενεστέρων τοῦ νόμου πράξεων δὲν χωρεῖ κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις περὶ χρονικῶν ὁρίων τῆς ἰσχύος τῶν νόμων καὶ τῶν ἀρθρῶν 49 καὶ 51 τοῦ Νόμου 3713 ἢ συνωδὰ ταῖς διατάξεσιν αὐτοῦ προσβολῆ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως οὐδὲ δύναται νὰ ἔχῃ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν ἢ ἐξαιρέσις τοῦ ἀρθρου 51 τοῦ περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Νόμου, καθόσον ὡς ἐν τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης ἐκτίθεται, ἡ κοινοποίησις τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βοηθοῦ α'. τάξεως καὶ ἀφ' ἧς ἤρξατο ἢ ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ ἀρχαιότητος τῶν, ἐγένετο εἰς τὸν Κ. Τζουβάραν τὴν

10 Ὀκτωβρίου εἰς δὲ τὸν Α. Κόκκαλην τὴν 1 Ὀκτωβρίου τοῦ 1928, ἦτοι πολὺ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 3713 καὶ ἐπομένως ἀπορριπτέα κρίνεται ἢ ὑπὸ συζήτησιν αἵτησις ὡς ἀπαράδεκτος.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπὸ κρίσιν αἵτησιν διὰ τοὺς προεκταθέντας λόγους ὡς ἀπαράδεκτον.

Διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου κατάπτωσησιν τοῦ κατατεθέντος παβόλου.

Καταδικάζει τοὺς αἰτοῦντας εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχ. 1500. Καὶ εἰς τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Ἀπριλίου 1930 καὶ ἐδημοσιεύθη ἐκτάκτως τῇ 15ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἑ-
τους.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Μ. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. ΜΟΡΑΚΗΣ

Ἄριθ. 395)1930

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν ὁλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιβάν, Προέδρου, Α. Φίλωνος, Φ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριανταφυλλάκου, Χ. Οἰκονομοπούλου, Φ. Παπαγεωργίου καὶ Σ. Διβάρη, Συμβούλων, Χ. Μητρέλια καὶ Κ. Μηλιαρέση, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκοατηρίῳ του τῇ 17ῃ Ἰουνίου 1930, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1930 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Ψενοφώντος Κρίστη, τηλεγραφετοῦ, κατοίκου Ἀθηνῶν, παραστάντος αὐτοπροσώπως καὶ διορίσαντος πληρεξούσιόν του τὸν δικηγόρον Κ. Δεστούνην, κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 124463)1930 διαταγῆς τοῦ

Υπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Κ. Παπαντωνίου.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Μηλιαρέση, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 2643 (1921) Ὑφ. Κ. σ. 601) πᾶσαι αἱ ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1917 μέχρι 5 Νοεμβρίου 1920 ὀπωσδήποτε γινόμεναι εἰς τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας τῶν Τ.Τ.Τ. προαγωγῆι, ὑπῆχθησαν εἰς ἀναθεώρησιν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου, Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ὡς προέδρου, τῶν Διευθυντῶν τῆς Γ' καὶ Δ' Διευθύνσεως, τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ δύο τμηματάρχων, λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰς περὶ ὧν τὸ προμνησθέν ἄρθρον 2 προαγωγὰς τῶν ὑπαλλήλων, καὶ θεωροῦν ταύτας ὡς μὴ γενομένας συντάσσει προκειμένου περὶ προαγωγῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τηλεγραφετοῦ α' τάξεως εἰς τὸν ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὸν τοῦ τμηματάρχου β' τάξεως, δύο πίνακας, ἓνα κατὰ συνολικὴν ἀρχαιότητα καὶ ἕτερον καθ' ἰκανότητα.

Ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πινάκων τούτων θέλουσι παραλειφθῆ οἱ ἐκ διαχειρίσεως ἑλλειμματῆαι, καὶ οἱ κριτησόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὡς στάσιμοι. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνταχθησόμενοι πίνακες κυρούμενοι ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, καθίστανται ὀριστικοὶ ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, προαγομένων πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγγεγραμμένων κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των εἰς τοὺς πίνακας τούτους.

Οἱ ὡς στάσιμοι παραλειπόμενοι ἐκ τῶν πινάκων τούτων, δικαιοῦνται νὰ ὑποβάλωσιν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς αὐτοὺς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ἐνστάσεις ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἐὰν δὲ αὗται γίνωσι δεκταί, προάγονται εἰς θέσεις αἵτινες θέλουσιν ἀποτελέσει πρόσθετον προσωπικὸν εἰς τὰς ἀντιστοίχους θέσεις ἐκάστου βαθμοῦ, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τούτου ἰδίᾳ δὲ αἱ προθεσμῆαι τῆς συγκλήσεως τῶν συμβουλίων καὶ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἀποφάσεων αὐτῶν ἐκανόνισθησαν διὰ τοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐκδοθέντος ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1921 Β. Δ. Ὑφ. Κυβ. Σελ. 764).

Κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος «τὰ ἀρμόδια διοικητικὰ Συμβούλια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, συνερχόμενα ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν πινάκων προαγωγῶν, ἀποφαίνονται ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν ἐνστάσεων τῶν στασίμων, αἱ δὲ προαγωγαὶ τῶν ὑπαλλήλων, ἂν αἱ ἐνστάσεις ἐγένοντο δεκταί, πραγματοποιοῦνται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου.

Ὁ προσφεύγων διατελῶν εἰς τὴν τηλεγραφικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ 1899, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τηλεγραφήτου α' τάξεως κατὰ τὸ ἔτος 1918. Ὑπαχθεὶς ἐπομένως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προκησθέντος νόμου 2643, ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Συμβουλίου, στάσιμος, εἰς τὸν ὄν ἐκτίησατο βαθμὸν τοῦ τηλεγραφήτου α' τάξεως.

Κατὰ τῆς περὶ στασιμότητος ἕμως αὐτοῦ ἀποφάσεως ταύτης, ἤσκησεν ἐμπροθέσμως ἐνστάσιν, ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἕπερ ἕμως ἄγνωστον διατὶ παρέλειψε νὰ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς.

Στερηθεὶς οὕτω ὁ αἰτῶν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου παρασχεθέντος αὐτῷ δικαιώματος νὰ κριθῇ καὶ κατὰ δεῦτερον βαθμὸν, ἤγειρε κατὰ τοῦ Δημοσίου τὴν ἀπὸ 2 Ἰανουαρίου 1924 ἀγωγὴν τοῦ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν δι' ἧς ἐζητεῖτο τὴν λόγῳ ἀποζημιώσεως καταβολὴν αὐτῷ ἀπὸ τῆς 16 Ἀπριλίου 1922 μισθοῦ ταχυδρομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως, ἧτοι τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ εἰς ὃν, κατὰ τὴν γνώμην του, ἀσφαλῶς θὰ προήγετο, ἂν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπεφαινότο ἐπὶ τῆς κατὰ τῆς στασιμότητος αὐτοῦ ἐνστάσεώς του.

Τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν ἀπέρριψε τὴν ἀγωγὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3442)1925 ἀποφάσεώς του, ἐπικυρωθείσης καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 249)1926 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου. Ὁ Ἀρειος Πάγος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 235)1929 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀνείλε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἐφετείου, καὶ παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Β'. Τμῆμα αὐτοῦ διὰ τὴν κατ' οὐσίαν ἐξέτασιν αὐτῆς καὶ τὴν κατάλληλον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου.

Μετὰ τὴν εὐνοικὴν ταύτην διὰ τὸν αἰτοῦντα ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὑπέβαλεν οὗτος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας τὴν ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1930 ἀναφορὰν του, δι' ἧς ἠτεῖτο τὴν ἀπονομὴν αὐτῷ ἀπὸ μὲν τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1922 τοῦ βαθμοῦ τοῦ τηλεγραφικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως, ἀπὸ δὲ τοῦ Νοεμβρίου 1926 καὶ οὗο βαθμοῦ

τηλεγραφικῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως, ἐφ' ὅσον, ὡς ἰσχυρίζεται, κατ' ἀμφοτέρας τὰς ὡς ἄνω χρονολογίας εἶχον εἰς τοὺς βαθμοὺς τούτους προαχθῆ ὁμοίβαθμοι αὐτοῦ οὐχὶ δὲ ἀρχαιότεροι τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ ἐφ' ὅσον τῶν βαθμῶν τούτων αὐτὸς ἐστερήθη συνεπεία τῆς διὰ δικαστικῆς πλέον ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἀναγνωρισθείσης ὡς παρανόμου παραλείψεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, νὰ ἀποφανθῆ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως αὐτοῦ κατὰ τῆς κρινάσης αὐτὸν στάσιμον ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2643 Συμβουλίου.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης τοῦ προσφεύγοντος τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἀπήντησεν αὐτῷ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 121163 ἐ. ἔ. ἐγγράφου του, ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ συμμορφωθῆ ἐν καιρῷ πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Β'. Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκδόθησομένην ἀπόφασιν.

Τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας προσβάλλει ἤδη ὁ προσφεύγων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐξαιτούμενος ὅπως ἀκυρουμένης ταύτης, ὑποχρεωθῆ ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀπονεύμῃ αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὡς ἄνω χρονολογιῶν τοὺς δύο βαθμοὺς τοῦ τηλεγραφικοῦ Διευθυντοῦ Βας καὶ Αἰς τάξεως.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα...

1. Ἀποτελεῖ ἐκτελεστὴν διοικητικὴν πράξιν τὸ προσβαλλόμενον ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 121163 (1930) πρὸς τὸν αἰτοῦντα ἐγγράφον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας;
2. Ἀσκεῖται ἐμπροθέσμως ἢ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεις;
3. Εἶναι κατ' οὐσίαν βάσιμος ἢ προσφυγῆ., Παρεβιάσθη ταυτέστιν ὁ ὑπὸ τοῦ προσφεύγοντος ἐπικαλούμενος νόμος 3643., τίς δὲ ἢ μετὰ τὴν τοιαύτην τυχὸν παραβίασιν τοῦ νόμου ὑποχρέωσις τῆς Διοικήσεως;

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἴδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ προσβλητέαν ἐν προκειμένῳ ἐκτελεστὴν διοι—

κητικήν πράξιν, δὲν ἀποτελεῖ τὸ πρὸς τὸν αἰτοῦντα κοινοποιηθὲν ὑπ' ἀριθμὸν 121163 (1930) ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δι' οὗ οὗτος ἀπαντῶν εἰς τὴν ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1930 αἴτησιν αὐτοῦ ὅπως προαχθῆ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1922 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τηλεγραφικοῦ διευθυντοῦ β' τάξεως, ἀνεκοίνου αὐτῷ ὅτι ἡ ἀρμοδιὰ ὑπηρεσία θέλει συμμορφωθῆ πρὸς τὴν ἐν καιρῷ ἐκδοθησομένην ἀπόφασιν τοῦ Β'. Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου, παρ' ᾧ διατέλει ἐκκρεμῆς σχετικῆ περι ἀποζημιώσεως ἀγωγῆ τοῦ αἰτοῦντος.

Ἐπειδὴ ἡ μόνη διοικητικὴ πράξις ἣτις προσέβαλε τὰ ἔννομα συμφέροντα τοῦ προσφεύγοντος, καθόσον ἄνευ ταύτης δὲν ἠδύνατο οὗτος νὰ περιληφθῆ ἐν τῷ πίνακι τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1922 προαχθέντων, ἦτο ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος παράλειψις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ὅπως ἐντὸς τῆς ὑπ' τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου 2643 ἐκδοθέντος Β. Διατάγματος τῆς 19 Αὐγούστου 1921, τασσομένης τριμήνου προθεσμίας ἀποφανθῆ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως τοῦ προσφεύγοντος κατὰ τῆς περι στασιμότητος αὐτοῦ ἀποφάσεως τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ νόμου 3643 συμβουλίου.

Ἐπειδὴ τὸ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν προσφυγῆς προσβαλλόμενον ὑπ' ἀριθ. 121163 (1930) ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, οὐδεμίαν κατὰ τοῦ προσφεύγοντος παρήγαγε νεωτέραν ἔννομον συνέπειαν, διάφορον ἐκείνης ἣτις τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1922 παρήχθη κατ' αὐτοῦ, διὰ τῆς προμνησθείσης παράλειψεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου ἐφ' ὅσον ἡ ἐπὶ σχετικῆς περι ἀποζημιώσεως ἀγωγῆς τοῦ προσφεύγοντος κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἐκδοθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 235 (1930) ἀπόφασις τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Ἀρείου Πάγου, δὲν δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὴν Διοίκησιν ὅπως προβῆ εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ προσφεύγοντος, ἡ καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐμμονῆ αὐτῆς ὅπως μὴ προαγάγῃ τοῦτον, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀποτελοῦσαν νέαν αὐτοτελῆ παράλειψιν τῆς Διοικήσεως δυνάμενην ὡς τοιαύτην νὰ ἐμπέσῃ ἐντὸς τῶν χρονικῶν ὁρίων τοῦ νόμου 3713.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἡ μετὰ ὀκταετίαν ὀλόκληρον ἀφ' ἐνὸς (διαγράφεται μία λέξις) ἡς, ληξάσης τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ Β. Δ. τῆς 29 Αὐγούστου 1921, ἐξεδηλώθη

ἢ πρὸς προαγωγὴν τοῦ αἰτοῦντος ἄρνησις τῆς Διοικήσεως κατατεθεῖσα ὑπὸ τούτου προσφυγῆ, ἀπορριπτέα τυγχάνει ὡς ἐκπροθέσμως ἀσκηθεῖσα.

Διὰ ταῦτα

Ἄπορριπτει τὴν ἀπὸ 3 Ἀπριλίου 1930 προσφυγὴν τοῦ Ψενοφῶντος Κρίσπη ὡς ἀπαράδεκτον.

Καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν ἐκ δραχμῶν 1.500 δικαστικὴν τοῦ Δημοσίου δαπάνην καὶ τὰ νόμιμα τέλη.

Διατάσσει τὴν εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον κατάπτωσιν τοῦ κατατεθέντος παραβόλου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῃ Ἰουνίου 1930 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 24ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἄριθ. 581)1930

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν ὁλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μ. Ἀγαθονίκου, Ἀντιπροέδρου, κωλυομένου τοῦ Προέδρου, Σ. Παπαντωνάκη, Π. Πίκουλα, Α. Φύλωνος, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριανταφυλλάκου καὶ Σ. Διβάρη, Συμβούλων, Γ. Σπυροπούλου καὶ Κλ. Μηλιαρέση, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 17ῃ Ὀκτωβρίου 1930, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1930 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Ἀστερίου Γ. Βεγιοπούλου, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Δ. Μπαμπάκου, κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 152558 καὶ ἀπὸ 16

Μαΐου 1930 πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευθέντος διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου Γ. Σπυροπούλου ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Ὁ αἰτῶν Ἀστέριος Γ. Βεγλιόπουλος, ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος, ἐφέρετο ἐν τῷ μητρώῳ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης ὑπὸ ἔτος γεννήσεως 1870 ὑφ' ὃ καὶ ἐνεγράφη εἰς τὸ μητρώον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας εἰς ὃ ὑπηρετεῖ. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 106)1929 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν καθωρίσθη χρόνος γεννήσεώς του τὸ ἔτος 1875, βάσει δὲ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐγένετο ἡ ἐγγραφή εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῆς Κοινότητος Ἱερισσοῦ καὶ ἀκολούθως τῇ αἰτήσει του ἡ διόρθωσις τῆς ἡλικίας αὐτοῦ εἰς τὸ γενικὸν μητρώον τῶν δημοτῶν τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1870, ὑφ' ὃ ἦτο μέχρι τοῦδε ἐγγεγραμμένος, εἰς τὸ ἔτος 1875. Κατόπιν τῆς οὕτω ἐπελευθέρσεως διορθώσεως τῆς ἡλικίας τοῦ ἠτήσατο παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας τὴν ὑπ' αὐτοῦ υἰοθέτησιν τῆς τοιαύτης ἡλικίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως μὴ ἀπολυθῇ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας μετὰ ἐν ἔτος ὡς καταλαμβάνομενος ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ἀλλὰ μετὰ 6 ἔτη, δηλαδὴ τῷ 1936, ὁπότε θὰ κατελαμβάνετο ὑπὸ τοῦ ὁρίου τούτου ὡς γεννηθεὶς τὸ 1875. Τὸ Ὑπουργεῖον δὲ τῆς Συγκοινωνίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 152558 τῆς 15)5)1930 ἐγγράφου του ἀπήντησεν αὐτῷ ὅτι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 66 τοῦ νόμου 3811 δὲν δύναται νὰ διορθώσῃ τὴν ἡλικίαν του. Τὴν πράξιν ταύτην τοῦ Ὑπουργείου προσβάλλει ἤδη ὁ αἰτῶν διὰ παράβασιν νόμου καὶ αἰτεῖται τὴν ἀκύρωσίν της ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐπέλθῃ ἢ κατὰ τὰ ἄνω ἐκτεθέντα διόρθωσις τῆς ἡλικίας του εἰς τὸ μητρώον τῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα.

1. Ἐὰν ἡ προσβαλλομένη πράξις εἶναι ἐκτελεστή.
 2. Ἐὰν ἡ κρινομένη αἴτησις εἶναι κατ' οὐσίαν βάσιμος.
- Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ
Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ καθ' ἧς ἡ προσφυγὴ πρᾶξις τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας δι' ἧς ἀπέρριψεν οὗτος αἴτησιν περὶ διορθώσεως τῆς ἐν τῷ τηρουμένῳ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Τ.Τ.Τ. μητρῶν ἐγγεγραμμένης ἡλικίας τοῦ αἰτοῦντος εἶναι ἐκτελεστὴ καθόσον ὁ νόμος 3811 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926» περὶ διοικήσεως ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» ρητῶς προβλέπει ἐν ἄρθρῳ 98 τὴν κατ' αἴτησιν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου διόρθωσιν τοῦ μητρῶου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἡτιολογημένης.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 66 παράγρ. ε' τοῦ ρηθέντος νόμου ὀρίζει ὅτι «ἡ ἡλικία τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ τοῦ μητρῶου Δήμου ἢ Κοινότητος οὐδεμιᾶς ὁπωσδήποτε ἐπιτρεπομένης διορθώσεως αὐτῆς». Ἡ ἔννοια τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι ὅτι ἡ ἡλικία τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου καθορίζεται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπηρεσιακὴν αὐτοῦ κατάστασιν, ἐπὶ τῇ βάσει ἀντιγράφου τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ πιστοποιητικοῦ ἐκ τοῦ μητρῶου τοῦ Δήμου ἐξηγμένου, ὅτι δὲ κανονισθεῖσα καθ' ἓνα τῶν τρόπων τούτων δὲν δύναται πλέον νὰ διορθωθῇ. Ἡ τελευταία δὲ περικοπὴ τοῦ νόμου, τεθεῖσα προφανῶς πρὸς περιορισμὸν τῆς ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων μεταβολῶν τῆς ἡλικίας τοῦ ὑπαλλήλου ἐπερχομένης καταστρατηγήσεως τῶν περὶ ὀρίου ἡλικίας διατάξεων καὶ τῶν ἐκ ταύτης δημιουργουμένων διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐπιζημιῶν συνεπειῶν, σαφῶς ἐννοεῖ νὰ ἀποκλείσῃ πᾶσαν καθ' οἷονδήποτε νόμιμον τρόπον γενομένην διόρθωσιν τῆς ὡς ἄνω προσδιορισθείσης ἡλικίας τοῦ ἐν λόγῳ δημοσίου ὑπαλλήλου διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ. Κατὰ ταῦτα ἐφ' ὅσον ἡ ἐγγραφὴ τῆς ἡλικίας τοῦ αἰτοῦντος ἐν τῷ μητρῶῳ τῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐγένετο βάσει πιστοποιητικοῦ ἐκ τοῦ μητρῶου τοῦ Δήμου εἰλημμένου, φέροντος ἔτος γεννήσεως 1870 δὲν ἠδύνατο νὰ γείνη κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταβολὴ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ κατόπιν τῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως διορθώσεως τῆς τοιαύτης ἡλικίας του εἰς τὸ μητρῶον τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ νομίμως τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας ἀπέρριψε διὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεώς του σχετικὴν αἴτησιν τοῦ αἰτοῦντος. Κατὰ συνέπειαν ἀπορριπτέα τυγχάνει ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ὡς ἀβάσιμος.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1930 αἴτησιν ἀκυρώσεως τοῦ Ἀστερίου Βεγιοπούλου. Διατάσσει τὴν παράδοσιν τοῦ παραβόλου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Ἐπιβάλλει εἰς τὸν αἰτούντα τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου ἐν δραχμῶν 1500 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Ὀκτωβρίου 1930.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Μ. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Κοντογιάννης



Ἀριθ. 586)1930.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Σ. Παπαφράγκου Ἀντιπροέδρου, κωλυομένου τοῦ Προέδρου Κ.Δ. Ρακτιβάν, Δ. Πίκουλα, Δ. Πολίτη, Χ. Οἰκονομοπούλου, Α. Γαζῆ, Ν. Κολυβᾶ καὶ Σ. Διβάρη, Συμβούλων, Π. Μερτικοπούλου καὶ Δ. Τσουπλακίδη Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1930, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1930 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Παρασκευᾶ Πατρεᾶ, κατοικοῦ Σπάρτης, τηλεγραφητοῦ ἀ τάξεως, παραστά το διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Γεωργ. Πώπ, κατὰ παραλείψεως ὀφειλομένης νομίμου ἐνεργείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, Δ. Τσουπλακίδη, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 38-41 τοῦ Ν. 3811 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1926 Ν.Δ. περὶ διοικήσεως ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» διεμορφώθη τελικῶς ὁ πίναξ τῶν τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστατῶν α' τάξεως προακτέων κατ' ἐκλογὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τ.Τ.Τ. Διευθυντοῦ β' τάξεως πρὸς πλήρωσιν κενῶν ἢ κενωθησομένων θέσεων κατὰ τὸ ἔτος 1930 κυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 173 τῆς 20 Μαΐου 1930 φύλλον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ προσφεύγων τηλεγραφητῆς ὢν α' τάξεως διὰ τῆς ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1930 αἰτήσεώς του προσβάλλει τὸν ὡς ἄνω πίνακα αἰτούμενος τὴν ἀκύρωσιν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς

1. Ἐμπροθέσμως καὶ κατ' ἐκτελεστῆς πράξεω ἀσκηῖται ἢ ὑπὸ κρίσιν προσφυγῆς.

2. Ἐάν ὁ πίναξ τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων δύναται νὰ μεταβάλληται καθ' ἕναστος ἔτος καὶ.

3. Ἐάν μεταξὺ τῶν ὡς προακτέων κατ' ἐκλογὴν προτεινομένων δέον νὰ τηρῆται ἡ σειρὰ τῆς ἀρχαιότητος αὐτῶν.

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητῆς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τῆν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις στρεφόμενη κατὰ πίνακος προακτέων κατ' ἐκλογὴν τηλεγραφητῶν α' τάξεως, συνταχθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθρου 34 τοῦ Ν. 3811 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ Διοικήσεως ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.», κατ' ἐκτελεστῆς πράξεως ἀσκηῖται, ἐφ' οὗ κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον, αἱ κεναὶ θέσεις πληροῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων, τὸ βραδύ-

τερον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κενώσεως αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν πινακῶν.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Ν. 3811 ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους, τὸ Συμβούλιον προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. συνέρχεται αὐτεπαγγέλτως καὶ συντάσσει πίνακας προακτέων ὄλου τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὰς κενὰς ἢ τὰς κενωθησομένας κατὰ τὸ ἔτος θέσεις, ὑποχρεούμενον ὅπως ὑποβάλλῃ τούτου εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Φεβρουαρίου ἰδίου ἔτους ἤτοι διὰ τῆς ἀνω διατάξεως ἐπιτάσσεται ἢ κατ' ἔτος σύνταξις πίνακος τῶν προακτέων ὄλου τοῦ προσωπικοῦ, οὐ μόνον τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχαιότητος προαγομένου, ἀλλὰ καὶ τοῦ κατ' ἐκλογὴν ἐπὶ τῇβάσει ἰκανότητος, ὡς τοῦτο λαμβάνει χώραν διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Τ.Τ.Τ. Διευθυντοῦ β' τάξεως, δι' ὃν συνετάχθη ὁ προσβαλλόμενος πίναξ. Συνεπῶς τοῖς ἀνω, λόγος ἀκυρότητος περὶ τοῦ ὅτι ὁ κατὰ τὸ ἔτος 1929 συνταχθεὶς πίναξ ἔδει νὰ παραμείνῃ ἀμετάβλητος, ἵνα ὡς τοιοῦτος ἰσχύσῃ καὶ διὰ τὸ ἔτος 1930, ἀπορριπτέος ἐστὶν ὡς νόμῳ ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἕτερος λόγος ἀκυρότητος, ὁ συνιστάμενος εἰς τὸ ὅτι, τὸ συντάξαν τὸν προσβαλλόμενον πίνακα συμβούλιον, ἔδει τοὺς παρ' αὐτοῦ ὡς κατ' ἐκλογὴν προακτέους κριθέντας, νὰ κατατάξῃ ἐν τῇ σειρᾷ τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀρχαιότητος, ὡς τοιαύτης λογιζομένης ἂν μὴ τῆς γενικῆς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, πάντως τῆς ἐν τῷ βαθμῷ, ἀπορριπτέος ἐστὶν ὡσαύτως ὡς νόμῳ ἀβάσιμος, καθ' ὅσον κατὰ τὸ ἄρθρον 33 παράγρ. 2 τοῦ Ν. 3811 ἡ προαγωγή εἰς τὸν βαθμὸν Τ.Τ.Τ. Διευθυντοῦ β' τάξεως γίνεται κατ' ἐκλογὴν, ἤτοι ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου κρίσις περὶ τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων βάσιν καὶ μόνην ἔχει τὴν ἀντίληψιν αὐτοῦ περὶ τῆς ἰκανότητος τοῦ ὑπὸ κρίσιν ὑπαλλήλου, ἣν τοῦτο ὀφείλει νὰ σχηματίσῃ ἐξετάζον τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34 παράγρ. 3 τοῦ Ν. 3811 ὀριζόμενα στοιχεῖα περὶ τῆς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας τοῦ κρινομένου ἤτοι τὰς ἐν αὐτῷ ὀριζόμενας ἐκθέσεις, φύλλα ποιότητος καὶ μητρῶα χωρὶς τοῦτο ἐν τῇ τοιαύτῃ αὐτοῦ κρίσει νὰ εἶναι ὑποχρεωμένον, ἵνα λάβῃ ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ κατατάξει τῶν ὑπ' αὐτοῦ προκριθέντων τὴν μεταξὺ αὐτῶν ἀρχαιότητα.

Ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐν τῇ ἀκυρωτικῇ αὐτοῦ δικαιοδοσίᾳ δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς ἄμεσον ἔλεγχον πραγματικῶν γεγονότων, ὧν ἢ κατ' οὐσίαν ἐκτί-

μησις ἀνετέθη ἐκ τοῦ νόμου εἰς τὴν ἀρμοδιότητα ἐπὶ τούτῳ συμβουλίῳ ἢ ἐπιτροπῶν, πλὴν ἂν ἡ οὐσιαστικὴ κρίσις τούτου ἤθελε καταλήξει εἰς κατάχρησιν ἐξουσίας ἢ παράβασιν νόμου. Συνεπῶς ὁ λόγος ἀκυρότητος ὁ στρεφόμενος κατα τῆς οὐσιαστικῆς κρίσεως τοῦ συντάξαντος τὴν προσβαλλομένην πράξιν συμβουλίου, ἀπορριπτέος ἐστὶ καὶ οὗτος ὡς νόμῳ ἀβάσιμος, ἐφ' ὅσον κατάχρησις μὲν ἐξουσίας παντάπασιν δὲν προβάλλεται ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος, παράβασις δὲ νόμου ἀπαιτοῦντος ἐν προκειμένῳ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καθ' ὠρισμένον τρόπον βεβαιουμένην ἦτοι διὰ τῶν ἐν ἄρθρῳ 34 παράγρ. 3 τοῦ Ν. 3811 ἐγγράφου, ἐκ τῶν ὑπ' ὄψει τοῦ Συμβουλίου τεθέντων στοιχείων δὲν προκύπτει ὅτι ἔλαβε χώραν.

Ἐπειδὴ κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἄνω σκέψεων δέον ν' ἀπορριφθῇ ἢ ὑπὸ κρίσιν αἵτησις ὡς νόμῳ ἀβάσιμος.

Διὰ τὰ ὕτα

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπὸ κρίσιν καὶ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1930 αἵτησιν τοῦ Π. Πασᾶ.

Διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάπτωσιν τοῦ κατατεθέντος παραβόλου καί.

Καταδικάζει τὸν αἰτοῦντα εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) καὶ τὰ τέλη τῆς παρούσης.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 1930.

ἽΟ Ἀντιπρόεδρος
Σ. ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΟΣ

ἽΟ Γραμματεὺς
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 4ῃ Νοεμβρίου ἰδίου ἔτους.

ἽΟ Πρόεδρος
Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

ἽΟ Γραμματεὺς
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἄριθ. 625)1930

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ.Δ.Ρακτιβάν, Προέδρου, Σ.Παπαντωνάκη, Α. Φίλωνος, Δ. Πολίτη, Ν. Κολυβά, Φ. Παπαγεωργίου καὶ Σ.Διβάρη, Συμβούλων, Σ.Σολιώτη καὶ Κλ.Μηλιαρέση, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ 11η Νοεμβρίου 1930, παρόντος τοῦ γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1930 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Κανέλλου Κ.Μπαρούνη, παραστάτος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Σωτ.Κυριλλοπούλου, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας παραστάτος διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ίατρίδη καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 126235 καὶ 171620)32)5 ἐ.ἔ. Διαταγῶν καὶ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ ΤΤΤ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου Κλ. Μηλιαρέση, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, καταρτίσασιν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 34 τοῦ νόμου 3811 τοὺς πίνακας τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1930 προακτέων τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων, ἔκρινε τὸν αἰτοῦντα τηλεγραφητὴν γ' τάξεως στάσιμον, ὡς ἄτακτον, ἀπειθῆ, φίλεριν καὶ φυγόπονον, τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐκοινοποίησε πρὸς τὸν αἰτοῦντα ἢ Διεύθυνσις τοῦ Κεντρικοῦ τηλεγραφείου Ἀθηνῶν τὴν 12 Μαρτίου 1930 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6734 ἐγγράφου της. Κατὰ τῆς τοιαύτης κατ' αὐτοῦ κρίσεως τοῦ Συμβουλίου ὁ προσφεύγων ὑπέβαλε συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 34 §5 τοῦ νόμου 3811 τὴν ἀπὸ 22 Μαρτίου 1930 ἐμπρόθεσμον ἐνστασίν του ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ αὐτοῦ νόμου Συμβουλίου Προσωπικοῦ, τὸ ὅποιον ὅμως, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ κοινοποιηθείσης τῷ προσφεύγοντι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.17 1620 καὶ ἀπὸ 26 Μαΐου 1930 Διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, ἀπέρριψε τὴν ἐνστασιν καὶ ἔκρινεν αὐτὸν στάσιμον. Κατ' ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., προσφεύγει ἤδη ὁ αἰτῶν διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους λόγους.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἑξῆς ζητήματα.

1. Ἀποτελοῦσιν αἱ προσβαλλόμεναι ἀποφάσεις ἐκτελεστὰς διοικητικὰς πράξεις προσβλητέας διὰ τοῦ ἐπὶ ἀκυρώσει ἐνδίκου μέσου;

2. Ἀσκειῖται ἡ προσφυγὴ ἐμπροθέσμως;

3. Εἶναι νόμῳ βάσιμοι οἱ ἐν τῇ αὐτῇ προσφυγῇ διατυπούμενοι λόγοι ἀκυρώσεως;

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἀμφότεραι αἱ ὑπὸ τοῦ δυνάμει τῶν ἄρθρων 38 καὶ 41 τοῦ «περὶ διοικήσεως ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. Ν.Δ. τῆς 27 Δεκεμβρίου 1926 (κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 3811 τῆς 14)24 Ἰανουαρίου 1929) λειτουργοῦντος παρὰ τῇ Κεντρικῇ ὑπηρεσίᾳ Τ.Τ.Τ. συμβουλίου προσωπικοῦ ἐκδοθεῖσαι περὶ στασιμότητος τοῦ προσφεύγοντος ἀποφάσεις, οὔσαι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφ. 7 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας μετὰ τὴν ἀπόρριψιν τῆς κατὰ τῆς πρώτης ἀσκηθείσης ἐνστάσεως, ἀποτελοῦσιν ἐκτελεστὰς πράξεις διοικητικῆς ἀρχῆς προσβλητέας διὰ τοῦ ἐπὶ ἀκυρώσει ἐνδίκου μέσου.

Ἐπειδὴ ἡ διὰ τοῦ ἐδαφ. 6 τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. τασσομένη εἰς τὸ ἐπὶ ἐνστάσεων στασίμων ὑπαλλήλων κρῖνον συμβούλιον, εἰκοσαήμερος ὅπως ἀποφανθῆ προθεσμία, δὲν εἶναι ἀνατρεπτικὴ καὶ ἐπομένως ἡ καὶ μετὰ τὴν πάροδον αὐτῆς, ἐκδιδόμενη ὑπὸ τούτου ἀπόφασις δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ἐκ τούτου τοῦ λόγου ἄκυρος, οὔτε δύναται νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἐκ τῆς ἀπλῆς παρελεύσεως τῆς πρὸς ἐκδίκασιν τῆς ἐνστάσεως προθεσμίας ἀtoneῖ καὶ ἡ καθ' ἧς ἡ ἐνστασις πρώτη ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ἡ κηρύξασα αὐτὸν στάσιμον.

Ἐπειδὴ ἐφ' ὅσον τὴν παραδοχὴν τῆς περὶ αὐτοπροσώπου ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐμφάνισεως τοῦ ἐνισταμένου

υπαλλήλου αίτησιν. ὁ νόμος (ἔδαφ. 5 τοῦ ἄρθρ. 34 τοῦ ἄνω Ν.Δ.) ἐξήρτησεν ἐκ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Συμβουλίου, ἐκ δὲ τοῦ ὑπὸ τούτου συνταχθέντος σχετικοῦ ἀπὸ 6 Μαΐου 1930 πρακτικοῦ προκύπτει ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν ἐνέκρινε τὴν ἐνώπιον αὐτοῦ παράστασιν οὐδενὸς τῶν αἰτησαμένων αὐτῶν, νόμιμον αὐτοῦ ἐν τούτῳ ἤσκησε δικαίωμα καὶ ἀπαρριπτέος ὁ σχετικὸς λόγος τῆς προσφυγῆς.

Ἐπειδὴ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἔδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ προμνησθέντος Ν.Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου 1926 διὰ τὸ κρινόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὡς στάσιμον προσωπικὸν ΤΤΤ. συντάσσεται ὑπ' αὐτοῦ ἰδιαιτέρος πίναξ περιέχων ἠτιολογημένως τοὺς λόγους τῆς στασιμότητος ἐκ τῆς διατάξεως δὲ τοῦ ἀμέσως προηγουμένου ἔδαφίου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προκύπτει ὅτι νόμιμα στοιχεῖα κρίσεως τοῦ εὐδοκίμου ἢ μὴ τῆς ὑπηρεσίας ἀποτελοῦσι τὸ μητρώον, τὰ φύλλα ποιότητος καὶ αἱ ἐκθέσεις τῶν ἀρμοδίων προϊσταμένων.

Ἐπειδὴ ἐν τῇ ἐννοια τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης εἰς τὴν διοικητικὴν ἀρχὴν ὑποχρέωσης το αἰτιολογεῖν ὠρισμένας αὐτῆς πράξεις, κεῖται οὐσιωδῶς ἢ ὑποχρέωσις αὐτῆς ὅπως ἐκθέτῃ ὠρισμένως, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἴτε δι' ἀναφορᾶς πρὸς ἑτέρας νομίμους πράξεις τὰ πραγματικὰ ἐκεῖνα στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ἤχθη εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

Ἐπειδὴ οἱ ἐν τῷ προσβαλλομένῳ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1930 πρακτικῷ τοῦ κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἀποφανθέντος Συμβουλίου, ἀποδιδόμενοι εἰς τὸν προσφεύγοντα ἀόριστοι ἐν τῇ γενικότητι αὐτῶν χαρακτηρισμοὶ ὡς ἀτάκτου, ἀπειθοῦς κλπ. δὲν συνιστῶσιν πλήρη καὶ νόμιμον αἰτιολογίαν τῆς ληφθείσης περὶ στασιμότητος αὐτοῦ ἀποφάσεως, ἀφοῦ ἐν τῷ εἰρημένῳ πρακτικῷ οὔτε καὶ ὑπὸ τοῦ ἔδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ προμνησθέντος Ν. Δ. ἀπαιτούμεναι ἐκθέσεις καὶ φύλλα ποιότητος τοῦ προσφεύγοντος ἀναφέρονται, οὔτε οἰασδῆποτε ἄλλα στοιχεῖα ἢ γεγονότα ἐξ ὧν τὸ Συμβούλιον ἐμόρφωσε τὴν τοιαύτην περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς ποιότητος τοῦ προσφεύγοντος γνώμην του ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἤχθη τελικῶς εἰς τὴν περὶ στασιμότητος αὐτοῦ ἀπόφασιν, οὔτε δὲ διὰ τῆς κατ' ἐνστάσιν ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἀναπληροῦνται αἱ ἐλλείψεις αὗται.

Ἐπειδὴ ἡ τοιαύτη ἐλλειπὴς τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου αἰτιολογία, ἀποτελοῦσα ἀθέτησιν

οὐσιώδους τύπου διατεταγμένου περι τὴν ἐνέργειαν τῶν προσβαλλομένων πράξεων, καθιστᾶ τὰυτάς ἀκυρωτέας.

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

Δέχεται τὴν ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1930 προσφυγὴν τοῦ Κανέλλου Μπαρούνη.

Ἀκυροῖ τὰ προσβαλλόμενα ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1930 καὶ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου 2 καὶ 6 Μαΐου 1930 δύο πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. καθ' ὃ μόνον μέρος ταῦτα ἀφορῶσι τὸν προσφεύγοντα.

Καταδικάζει τὸ Δημόσιον εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ προσφεύγοντος ἐκ δραχ. 1.700 καὶ τὰ τέλη. Διατάσσει τὴν εἰς τοῦτον ἀπόδοσιν τοῦ κατατεθέντος παραβόλου.

Ἐκριθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1930 καὶ ἐδημοσιώθη τῇ 14ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Ρακτιβάν

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Κοντογιάννης

Ἄριθ. 628)1930.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μιλτ. Ἀγαθονίκου, Ἀντιπροέδρου Α. Φίλωνος, Θ. Ἀγγελοπούλου, Δ. Πολίτου, Ν. Κολυβά, Συμβούλων, Π. Μερτικοπούλου, καὶ Ε. Σαουνάτσου, Παρέδρων.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ δεκάτῃ τρίτῃ (13ῃ) Ὀκτωβρίου 1930, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Αου Τμήματος Κ.Μοράκη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1930 προσφυγῆς τοῦ Βασιλείου Δ. Παντελοπούλου, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Π. Καλαμαριώτη, κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 151879 καὶ

179779 1930 αποφάσεων του Υπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Μιλτ. Ἀγαθονίκου, ἀναγνόντος καὶ ἀναπτύξαντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν, τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἀπὸ 18 Μαρτίου 1930 προτάσεως τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως Τ.Τ. γραμμῶν τῆς ΙΧ περιφερείας (Μεσσηνίας καὶ Λακωνίας), ὅπως ὁ προσφεύγων ἀπολυθῆ τῆς θέσεως ἦν κατεῖχεν ὡς ἐργάτης συνεργείου γ' τάξεως, ὡς ἐγκαταλιπὼν ἀθαιρέτως ἀπὸ τῆς 16ης Μαρτίου ἐ.ε. ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ὡς ἐφημερευόντος ἐν τῷ Γραφείῳ Γαργαλιάνων, συνελθὼν τὴν 24 Ἀπριλίου 1930, τὸ παρὰ τῆ Διευθύνσει Ταχ.Τηλεγρ. Τηλεφώνων κατὰ τὸ ἀρθρ. 35 καὶ 38 τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926, κωρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 3811 τοῦ 1929, Συμβούλιον προσωπικοῦ, καὶ θεωρήσαν ὡς ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ προσφεύγων, ἀπέσχεν αὐτοβούλως καὶ ἀδικαιολογῆτως τῶν ὑπηρεσιακῶν του καθήκοντων ἀπὸ 16 Μαρτίου 1930 καὶ ἔκτοτε ἀπεφῆνατο τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἀπόλυσιν. Ὁ δὲ Υπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 151879 τῆς 12 Μαΐου 1930 αποφάσεώς του, κοινοποιηθείσης τῷ προσφεύγοντι τῆ 19ῃ Μαΐου 1930, ἀπέλυσε τοῦτον τῆς ὑπηρεσίας, μετὰ γνώμην τοῦ ἄνω Συμβουλίου, καθ' ἃ ἐπὶ λέξει φέρεται ἐν τῷ σκεπτικῷ τῆς εἰρημένης αποφάσεως. Κατὰ τῆς περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσεως ἤσκησεν ὁ προσφεύγων αἴτησιν ἀναθεωρήσεως ἢ ὡς χαρακτηρίζει ταύτην οὗτος ἔφασιν, τὸ δὲ κατ' ἀναθεώρησιν Συμβούλιον συνελθὼν τῆ 23ῃ Ἰουνίου 1930, ἀπέρριψε τὴν περὶ ἀναθεωρήσεως αἴτησιν ἥτις, ἀπορριπτικὴ ἀπόφασις, ὡς ἐμφάνιενται ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 179779 ἐγγράφου, ἀπεστάλη πρὸς κοινοποίησιν τῆ 30 Ἰουνίου 1930. Διὰ δὲ τῆς ὑπὸ κρίσιν προσφυγῆς, κατατεθείσης παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς Κοινότητος Ἀνδρούσης τὴν 23ην Ἰουλίου 1930 καὶ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου γραφείου ἀποσταλείσης εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας καὶ ληφθείσης τῆ 30 Ἰουλίου 1930 ὁ προσφεύγων προσβάλλει τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀπολύσεως τοῦ Υπουργοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Προσωπικοῦ δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ περὶ ἀναθεωρήσεως αἴτησις του.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμ^{ον}

Ἐπειδὴ, ἡ ὑπὸ κρίσιν προσφυγὴ ἀπευθύνεται μὲν κατὰ τῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἣτις ἀπέλυσε τὸν προσφεύγοντα ἀπὸ τῆς θέσεως ἣν κατεῖχεν, ὡς ἐργάτης συνεργείου παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Τ.Τ.Τ. ἀλλ' ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ συνόλου τοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς οἱ ἐν αὐτῇ περιεχόμενοι λόγοι κατ' οὐσίαν στρέφονται κατὰ τῆς, ὡς γνωμοδοτήσεως χαρακτηριζομένης ὑπὸ τῶν ἄρθρ. 35 καὶ 38 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926, κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 3811 τοῦ 1929 ἀποφάσεως τοῦ, κατὰ τὰς εἰρημένας διατάξεις Συμβουλίου Προσωπικοῦ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 114 τοῦ Συντάγματος, προκειμένου περὶ τακτικῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων, οἷος ἦτο καὶ ὁ προσφεύγων καὶ κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ εἰρημένου Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ ὡς διωρισμένος εἰς διαρκῆ ὑπηρεσίαν καὶ ὀργανικὴν θέσιν, ἡ ἀπόλυσις ἢ ὁ ὑποβιβασμὸς τούτου ἐπέρχεται μόνον κατόπιν εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου Συμβουλίου τὰς δὲ προσφυγὰς αὐτῶν δικάζει τὸ Αὐτὸ Τμήμα τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 τοῦ Νόμου 3713.

Ἐπειδὴ ὀρίζει μὲν τὸ ὡς ἄνω Νομοθετικὸν Διάταγμα ἐν ἄρθρ. 59 ὅτι ἡ ποινὴ τῆς ἀπολύσεως τῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν Τ.Τ.Τ. ἀνηκόντων ὑπαλλήλων ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐπὶ δὲ τῆς ἐπιτροπομένης αὐτοῖς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως, κατὰ τὸ ἄρθρ. 63, ἀποφαίνεται ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς ἀλλ' ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν διατάξεων τούτων πρὸς τὸ ἄρθρ. 38 καὶ ἐπόμενα σαφῶς προκύπτει ὅτι πρὸ πάσης ἐπιβολῆς ποινῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἢ ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως, γνωμοδοτεῖ τὸ ὡς ἄνω Συμβούλιον Προσωπικοῦ.

Ἐπειδὴ ἀληθῶς τὰ εἰρημένα ἄρθρα μεταχειρίζονται τὸν ὅρον τῆς γνωμοδοτήσεως, ἐξ' οὗ ἡδύνατο νὰ συναχθῆ ὅτι τὸ Συμβούλιον Προσωπικοῦ δὲν ἐκδίδει ἀπόφασιν, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ Συντάγματος, διακρίνοντος τὴν γνωμοδότησιν ἀπὸ τῆς συμφώνου γνωμοδοτήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως, τῷ Ὑπουργῷ προσήκοντος τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπολύσεως, ἣτις ἐκδοχὴ καθιστᾷ ἀκύρους τὰς περὶ ταύτης ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ, ὡς ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένας πρὸς τὸ ρητὸν γράμμα τοῦ ἄρθρου 114 τοῦ Συντάγματος ἀλλ' ὡς προκύπτει ἐκ

τοῦ συνόλου τῶν διατάξεων τοῦ εἰρημένου διατάγματος, ἰδία δ' ἐκ τῶν ἄρθρ. 39, 41 καὶ 42, 57 καὶ ἐπόμεν., ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅρου, οὐ ἐγένετο χρῆσις ἐν τῷ νόμῳ, τὸ παρά τῇ Διευθύνσει τῶν Τ.Τ.Τ. Συμβούλιον Προσωπικοῦ, ἐπὶ τῆς προκειμένης περιπτώσεως δὲν γνωμοδοτεῖ ἀπλῶς ἀλλ' ἀποφασίζει, ἀκολουθῶν τὴν ἐν τῷ νόμῳ διαγραφομένην διαδικασίαν ἐπὶ τῆς διώξεως τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων. Κατὰ ταῦτα, ὑποκειμένης προσφυγῆς κατ' εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὀργανωμένου Συμβουλίου, ἀρμοδίως εἰσάγεται αὕτη ἐνώπιον τοῦ Αου Τμήματος.

Ἐπειδὴ ἡ μὲν πρώτη ἀπόφασις, ἣτις ἀπεφάνητο ὑπὲρ τῆς ἀπολύσεως τοῦ προσφεύγοντος, δὲν ἐκοινοποιήθη ἡ δὲ δευτέρα, ἣτις ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν ἀναθεωρήσεως αὐτοῦ, ἐστάλη μὲν πρὸς κοινοποίησιν, δὲν ἀποδεικνύεται ὅμως ὁ χρόνος καὶ ἡ κοινοποίησις αὐτῆς κατ' ἀκολουθίαν ἢ ὑπὸ κρίσιν προσφυγῆ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐκμπότεσμος.

Ἐπειδὴ ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀποφάσεως, ὁ προσφεύγων ἀπελύθη ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας δι' αὐτόβουλον ἀδικαιολόγητον ἀποχὴν ἀπὸ τῶν καθηκόντων του, πλεον τῶν 5 ἡμερῶν συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 61 τοῦ εἰρημένου Νομ. Διατάγματος, ἐπιβάλλουσαν τὴν τοιαύτην ποινὴν, ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ, εἰς τοὺς διανομεῖς, συσκευαστὰς τηλεγραφοφύλακας καὶ ἐργάτας συνεργείου.

Ἐπειδὴ ἀληθῶς μὲν τὸ ἄρθρον 61 ὀρίζει ὅτι, ἀποδεικνυομένης αὐτοβούλου καὶ ἀδικαιολογήτου ἀποχῆς, ἐπιβάλλεται τῷ ὑποπεσόντι εἰς τὸ εἰρημένον πειθαρχικὸν παράπτωμα ὑπαλλήλῳ ὑποχρεωτικῶς ἡ ποινὴ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἀλλ' ἡ διάταξις περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐπιβολῆς ὀρισμένης ποινῆς ἀντίκειται εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρ. 114 τοῦ Συντάγματος, διότι τοῦτο ἐξαρτῶν τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐξ εἰδικῆς ἀποφάσεως Συμβουλίου, ἐνόησε προδήλως νὰ παράσχη ἅμα πλήρη ἐλευθερίαν τούτῳ περὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς βαρύτητος τοῦ πειθαρχικοῦ παραπτώματος καὶ ἐπιβολὴν τῆς ἀντιστοίχου πειθαρχικῆς ποινῆς. Ἐπομένως οὐδαμῶς κωλύεται τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, διχάζον κατ' οὐσίαν καὶ ἐκτιμῶν τὸ πταῖσμα, νὰ ἐπιβάλῃ τῷ διωκομένῳ ὑπαλλήλῳ οἵανδήποτε τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένων ποινῶν.

Ἐπειδὴ, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς σχετικῆς δικογραφίας, ὁ προσφεύγων μετατεθεὶς εἰς τὸ Ταχυδρ. Γραφεῖον Γαργαλιάνων ὡς ἐφημερέων, μετέβη μὲν ἀλλ' ἐ-

ζήτησε παρά τοῦ προισταμένου τοῦ γραφείου Γαργαλιάνων ὅπως τῷ ἐπιτρέψῃ καὶ διαμείνῃ, μέχρι ἐξευρέσεως κατοικίας ἐντὸς τοῦ γραφείου. Ὁ προσφεύγων φοβούμενος ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθεινὴν τῆς φυλάξεως τῶν ἐπίπλων καὶ ἐγγράφων, ὡς ἀπήτησεν πρὸς παραμονὴν αὐτοῦ, ὁ προιστάμενος, ἀνεχώρησεν αὐτοβούλως τὴν ἐπομένην εἰς Καλάμας καὶ παρουσιάσθεις ἐνώπιον τοῦ προισταμένου τοῦ τμήματος, ἐζήτησε τὴν μετάθεσιν του ἐκ Γαργαλιάνων, μὴ εἰσακουσθεὶς δὲ δὲν ἐπέστρεψεν οὗτος ὅπως ἀναλάβῃ ὑπηρεσίαν.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἄνω ἐκτεθέντων ἀποδεικνύεται μὲν ἡ αὐτόβουλος ἀποχὴ ἀπὸ τῶν καθηκόντων του τοῦ προσφεύγοντος, ὑπάρχει ὅμως ὑπὲρ αὐτοῦ ποιά τις δικαιολογία, συνιστάμενη εἰς τὸ ὅτι οὗτος, ἐργάτης συνεργείου ἔχων μικρὰς ἀποδοχὰς καὶ τοποθετηθεὶς μακρὰν τῆς οἰκογενείας του, ἐστερεῖτο τῶν μέσων ὅπως ἀμέσως ἐγκατασταθῇ ἐν Γαργαλιάνοις καὶ διὰ τοῦτο ἐζήτησε τὴν παραμονήν του ἐν τῷ γραφείῳ μέχρι οὗ τακτοποιήσῃ τὰ κατ' αὐτὸν. Ὁ λόγος οὗτος μετριάξει πῶς τὴν βαρῦτητα τοῦ παραπτώματος τοῦ προσφεύγοντος, ἐξ ὅου τὸ Συμβούλιον ἄγεται εἰς τὴν ἀπόφασιν ἀντὶ τῆς ποινῆς τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως, νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτῷ τὴν ἀμέσως ἡπιωτέραν τῆς τριμήνου προσωρινῆς ἀπολύσεως.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ

Μεταρρυθμίζει τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Πρωσοπικοῦ τῆς Διευθύνσεως τῶν Τ.Τ.Τ., ληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 2ας Μαΐου 1930.

Ἐπιβάλλει τῷ προσφεύγοντι τὴν ποινὴν τῆς προσωρινῆς τριμήνου ἀπολύσεως.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 3ῃ Νοεμβρίου 1930, καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν δεκάτην ἐβδόμην ἡ(17ην) ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Αου Τμήματος.

Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπιδρατείας

Μιλτ. Ἀγαθόνικος.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Αου Τμήματος

Κ. Μοράκης.

Ἄριθ. 753)1930

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Μ Συγκείμενον ἐκ τῶν Μ. Ἀγαθονίκου, Ἀντιπροέδρου, καλυομένου τοῦ Προέδρου, Δ. Πίκουλα, Α. Φίλωνος, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριχταφυλλάκου, Χ. Οἰκονομοπούλου, καὶ Ν. Κολουβά, Συμβούλων, Κλ. Μηλιαρέση καὶ Ἐμ. Σαουνάτσου, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ 23ῃ Νοεμβρίου 1930, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἕνα ἀποφασίση ἐπὶ τῆς ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1930 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Σταύρου Μιχαλοπούλου, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Π. Πετρίδη, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας παραστάντος διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδου, καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 171763)1930 πράξεως αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐμ. Σαουνάτσου, ἀναγνόντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται..

Διὰ τοῦ νόμου 4246 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας» κατηργήθησαν 514 θέσεις φυλάκων Τ.Τ.Τ. γραμμῶν, συνεπείᾳ δὲ τῆς καταργήσεως τῶν θέσεων τούτων καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 παραγρ. 4 τοῦ νόμου ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας πλὴν ἄλλων καὶ οἱ τηλεγραφοφύλακες Σταῦρος Γ. Μιχαλόπουλος καὶ Εὐάγγελος Σουλελές. Ἀμφότεροι οὗτοι ἤτησαντο ἀκολούθως, πρῶτος ὁ Μιχαλόπουλος καὶ δεύτερος ὁ Σουλελές ὅπως συμφώνως τῇ παραγρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 2 προτιμηθῶσι διοριζόμενοι εἰς ὑπάρχουσαν κενὴν θέσιν διανομένως. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην διορίσθη ὁ Εὐάγγελος Σουλελές διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 171763)1930 πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας, τῆς τάξεως δὲ ταύτης τὴν ἀκύρωσιν αἰτεῖται ἤδη διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ὁ Σταῦρος Μιχαλόπουλος.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα..

1) Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 2 παράγρ. 5 τοῦ νόμου

4246, πρὸς διορισμόν, τῶν περὶ ὧν ἡ διάταξις αὕτη ἀπολυθέντων φυλάκων, εἰς κενὰς ἢ κενουμένας θέσεις διανομένων, ὀρίζεται τάξις προτιμήσεως ἢ ἀπόκειται εἰς τὴν διοίκησιν νὰ προκρίνη μεταξὺ πλείονων αἰτούντων, ὑπαγομένων δὲ πάντων εἰς τὴν προστασίαν τῆς διατάξεως ταύτης;

2) Ὁ διὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεως διορισθεὶς Εὐάγγελος Σουλελὲς ὑπάγεται εἰς τὴν προστασίαν ταύτην;

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζήτησαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου 4246 κατηγορήθησαν 514 θέσεις φυλάκων Τ.Τ. γραμμῶν, οἱ κατέχοντες δὲ τὰς θέσεις ταύτας καὶ μὴ κρινόμενοι κατόπιν ἐκθέσεως τῶν πραισταμένων ὑπηρεσίας κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως Τ.Τ. γραμμῶν, ἱκανοὶ ὅπως προτιμηθῶσι κατὰ τὴν πρώτην πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων ἐργατῶν συνεργείου, ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου, δικαιούμενοι ὅπως προτιμηθῶσι κατὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν ἢ κενουμένων θέσεων διανομένων ἐν γένει διοριζόμενοι εἰς τὰς θέσεις ταύτας τῇ αἰτήσει των ἐφόσον ἄγουσιν ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 45 ἐτῶν.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ ἐκ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ ἐγγράφων συνάγεται ὅτι ὁ τε αἰτῶν Σταῦρος Μιχαλόπουλος καὶ ὁ διὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεως διορισθεὶς Εὐάγγελος Σουλελὲς τηλεγραφοφύλακες ἀμφοτέροι ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων, ἀκολούθως δὲ ἑκάτερος τούτων ἄγων ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 45 ἐτῶν, ἤτησατο ὅπως διορισθῇ εἰς κενὴν θέσιν διανομέως.

Ἐπειδὴ τοῦ νόμου μὴ ὀρίζοντος τάξιν προτιμήσεως ἢ διοικήσεως ἐλευθέρως ἠδύνατο νὰ προκρίνη μεταξὺ τούτων, κεκτημένων καὶ τὰ κατ' ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 3811 γραμματικὰ προσόντα καὶ νὰ διορίσῃ τὸν ἕτερον αὐτῶν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κενὴν θέσιν διανομέως.

Κατ' ἀκολουθίαν οὐδὲ ὁ διορισμὸς τοῦ Εὐάγγ. Σουλελεῖ

εἶναι παράνομος οὐδὲ καὶ ἡ παράλειψις τοῦ διορισμοῦ τοῦ αἰτουῦντος εἶναι τοιαύτη νομίμου ἐνεργείας.

Ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου ἐκ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ ἐγγράφων δὲν συναίγεται ὅτι συντρέχει ἐν προκειμένῳ περίπτωσις καταχρήσεως ἐξουσίας.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἀπορριπτέα τυγχάνει.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν τοῦ Σταύρου Μιχαλοπούλου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 171763)1930 πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κατάπτωσιν τοῦ παραβόλου.

Καταδικάζει τὸν αἰτουῦντα εἰς τὰ τέλη καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου ἐκ Δραχμῶν 1500.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 16ῃ Δεκεμβρίου 1930 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 19ῃ Δεκεμβρίου ἴδιοι μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Μ. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἀριθ. 33)1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ.Δ. Ρακτιβάν, Προέδρου, Σ. Παπαντωνάκη, Δ. Πίκουλη, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριανταφυλλάκου, Α. Γαζῆ, καὶ Σ. Διβάρη, Συμβούλων, Π. Μερτικοπούλου καὶ Ε. Σαουνάτσου, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 23ῃ Ἰανουαρίου 1931 παρόντος καὶ τοῦ Ὑπογραμματέως τοῦ

Συμβουλίου Κ. Μοράκη, καλυομένου τοῦ Γραμματέως, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1930 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Κωνσταντίνου Ν. Μπέκας, μηχανικοῦ Τ.Τ.Τ. α' τάξεως, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, παραστάntος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Γ. Πώπ κατὰ τῆς ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1930 ἀρνητικοῦ περιεχομένου πράξεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καλουμένου νὰ προβῆ εἰς τὴν νόμιμον ἐνέργειαν ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Σ. Ἱατριδῆ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Α. Γαζῆ, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ κατ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μπέκας κεκτημένος δίπλωμα τῆς ἀνωτέρας σχολῆς τῶν Τ.Τ.Τ. καὶ τῆς ἀνωτέρας σχολῆς τῶν Μηχανολόγων ἠλεκτρολόγων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου ὑπηρετήσῃ κατ' ἀρχὰς ὡς τηλεγραφητῆς β' τάξεως καὶ κατόπιν μετετάξεως εἰς τὸ σῶμα τῶν τηλεγραφητῶν μηχανικῶν ὡς μηχανικὸς β' τάξεως καὶ ἔπειτα προαχθεὶς ὡς μηχανικὸς α' τάξεως.

Κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 40 παράγρ. 3 τοῦ νόμου 2172 τῆς 21 Ἀπριλίου 1930 οἱ τηλεγραφικοὶ μηχανικοὶ ἀφομοιοῦνται ὡς πρὸς τὸν μισθόν, τὰς ἡμερησίας ἀποζημιώσεις ὁδοιπορικὰ ἐξόδα καὶ πάσης φύσεως ἀπολαυὰς πρὸς τοὺς μηχανικοὺς τῶν δημοσίων ἔργων.

Ὁ Κωνσταντῖνος Μπέκας στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ἀνω διατάξεως ἐζήτησεν νὰ χορηγηθῆ καὶ εἰς αὐτόν, ὡς κεκτημένον δίπλωμα ἠλεκτρολόγου μηχανολόγου, ἢ αὐξήσις τοῦ ἐπιμισθίου ἢ χορηγηθεῖσα εἰς τοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ σιδηροδρόμων κατὰ τὰς συνδυσασμένας διατάξεις τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1929 τοῦ τροποποιοῦντος τὸ προηγούμενον.

Ἐπὶ τῆς αἰτήσεώς του ὅμως, πρωτοκολληθείσης τῆς 29ῆς Ἰουνίου 1930 οὐδεμία ἐδόθη ἀπάντησις καὶ ὡς ἐκ τούτου κατέθηκεν οὗτος τὴν ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1930 αἴτησιν του ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἀρνήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅπως προβῆ εἰς τὴν ὀφειλομένην νόμιμον ἐνέργειαν καὶ χορηγήσῃ αὐτῷ τὴν ἐν λόγῳ αὐξήσιν τοῦ ἐπιμισθίου του.

Ἐπὶ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως οὐδὲν ζήτημα ἐμπροθέσμου

και ἀρμοδιότητος γεννᾶται, καθόσον και ἐντός τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ τριμήνου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως θεραπείας, κατετέθη αὕτη και ἀρμόδιον εἶνε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, κατετέθη αὕτη και ἀρμόδιον εἶνε τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὅπως ὑπαγάγη εἰς τὸν ἔλεγχον αὐτοῦ τὴν ἐκ τῆς σιωπῆς του τεκμαιρομένην ἄρνησίν του, ὅπως προβῆ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην νόμιμον ἐνέργειαν.

Ἐπομένως τὸ μόνον ζήτημα ὅπερ εἶναι ἐξεταστέον, εἶναι ἂν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων διατάξεων δικαιοῦται ὁ αἰτῶν εἰς τὴν ἀξιουμένην ὑπ' αὐτοῦ αὔξησιν.

Ἐφ' οὗ ὁ Ἐισηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς και αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἴδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ἡ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1930 αἰτήσις τοῦ Κωνσταντίνου Μπέκα Μηχανικοῦ Τ. Τ. Τ. α' τάξεως περὶ ἀκυρώσεως τῆς ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1930 ἀρνητικοῦ περιεχομένου πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως προβῆ οὗτος εἰς τὴν νόμιμον ἐνέργειαν, συνισταμένην εἰς τὴν χορήγησιν τῷ αἰτῶντι ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1929 τοῦ τεχνικοῦ ἐπιδόματος προσηυξημένου συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1929 Νομοθετικὸν Διάταγμα και τὸ ἀπὸ 6 Μαρτίου 1930 ἐκτελεστικὸν αὐτοῦ Διάταγμα ἐμπροθέσμως ἀσκηθεῖσα, δεκτὴ τύποις και ἐξεταστέα κατ' οὐσίαν τυγχάνει.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1929 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὸ ἐπὶ τῇ δάσει τῶν κειμένων Νόμων παρεχόμενον εἰς τοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δημοσίων ἔργων και Σιδηροδρόμων ἐπιμίσθιον αὐξηθῆ ἀποκλειστικῶς και μόνον διὰ τοὺς ἐξ αὐτῶν κεκτημένους δίπλωμα πολιτικοῦ μηχανικοῦ μηχανολόγου, ἠλεκτρολόγου, ἀρχιτέκτονος και ἐργολάβου. μέχρι 40 ο)ο ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ ἀπὸ 6 Μαρτίου 1930 ἐκτε-

λεστικὸν Διάταγμα ἐχορήγησεν τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐπιμισθίου τούτου εἰς ὄλους τοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἰπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἄνευ διακρίσεως ἐξήλθε τῶν ὀρίων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ ἐπομένως ἢ χορηγηθεῖσα αὐξήσις τοῦ ἐπιμισθίου δεόν νὰ περιορισθῇ μόνον διὰ τοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ Σιδηροδρόμων μὴ οὕσα ἔγκυρος διὰ τοὺς λοιποὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ἰπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας τῶν Τ.Τ.Τ. εἰς ἣν ὑπάγεται ὁ αἰτῶν. Καὶ ἀληθῶς μὲν εἰς τὸν κυρώσαντα τὸ ἄνω Νομοθετικὸν Διάταγμα Νόμον 4151 τῆς 13 Μαΐου 1930 προσετέθη ἄρθρον 2 κατὰ τὸ ὁποῖον διαγράφονται ἐκ τοῦ κυρουμένου Διατάγματος αἱ λέξεις «τῶν Δημοσίων ἔργων καὶ σιδηροδρόμων» γενικευθείσης οὕτω τῆς εἰρημένης διατάξεως διὰ πάντας τοὺς τεχνικοὺς ὑπαλλήλους τοὺς διεπομένους ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 6 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924, ἀλλ' ἢ τροποποιήσις αὕτη, ἀποτελεῖ ἀναντιρρήτως, νέαν διάταξιν μεταρρυθμιστικὴν τοῦ Διατάγματος ἰσχύουσαν μόνον ἀφ' ἧς ἐνομοθετήθη ἤτοι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 4751, δημοσιευθέντος τῇ 16ῃ Μαΐου 1930, καὶ μηδὲ περὶ ἀναδρομικῆς ἰσχύος τῆς νέας διατάξεως διαλαμβάνοντος (τοῦναντίον διὰ τοῦ ἄρθρου 1 κυροῦντος τὸ νομοθετικὸν διάταγμα ὡς ἔχει διὰ τὸ παρελθόν). Τὸ ἐκδοθὲν ἄρα προγενεστέρως ἐκτελεστικὸν Διάταγμα τῆς 6 Μαρτίου 1930 θασιζόμενον ἐπὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὡς ἴσχυεν ἀρχικῶς ἀκύρως κατὰ τ' ἄνωτέρω ἐξεδόθη καθ' ὃ μέρος ὑπερέβη τὸ ὄριον τῆς ὑπαρχούσης ἐξουσιοδοτήσεως, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν μετὰ τὴν νεωτέραν διάταξιν τοῦ Νόμου 4331 νὰ ἐκδώσῃ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἕτερον διάταγμα, ἐφόσον ἤθελε κρίνει τοῦτο σκόπιμον.

Ἐπειδὴ ὁ αἰτῶν οὐδὲ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 10 παράγρ. 3 τοῦ Νόμου 2172 στηριζόμενος, καθ' ἣν οἱ τηλεγραφικοὶ μηχανικοὶ ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὸν μισθόν, τὰς ἡμερησίας ἀποζημιώσεις, τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξοδα καὶ πάσης φύσεως ἀπολαυὰς πρὸς τοὺς μηχανικοὺς τῶν Δημοσίων Ἔργων, δύναται ν' ἀξιώσῃ τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐπιμισθίου, τὴν χορηγηθεῖσαν εἰς τοὺς μηχανικοὺς τούτους διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 2ας Ὀκτωβρίου 1929, οὐ μόνον διότι ἢ ἄνω διάταξις ἐξωμοίωσεν τοὺς τηλεγραφικοὺς μηχανικοὺς πρὸς τοὺς μηχανικοὺς τῶν δημοσίων ἔργων ὡς πρὸς τὰς ὑφισταμένας ἀπολαυὰς, οὐχὶ δὲ πρὸς τὰς ἐν τῇ μέλλοντι ἢ ἐκά-

στοτε χορηγούμενας τοιαύτας, αλλά και διότι ή διάταξις αὕτη επέβαλε πᾶσαν ἰσχύν καταργηθεῖσα διὰ τῶν γενικῶν ἀπαγορευτικῆς φύσεως διατάξεων τοῦ τε ἐπελθόντος Νόμου 2484 τοῦ 1920 «περὶ προσωπικοῦ τῶν πολιτικῶν ὑπουργείων (ιδίως ἄρθρ. 1, 3 καὶ 23) καὶ τοῦ μεταγενεστέρου νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924» περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων (ἄρθρ. 1, 6) δι' ὧν ἐρρυθμίσθησαν ἀποκλειστικῶς καὶ περιοριστικῶς τὸ τῶν ἀποδοχῶν καὶ τῶν κατ' ἐξαιρέσειν ἐπιτρεπομένων ἐπιδομάτων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Τὸ ἐπακολουθησαν δὲ ἀπὸ 17 Φεβρουαρίου 1926 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ διοικήσεως τῆς ὑπηρεσίας ταχυδρομείων, τηλεγραφείων καὶ τηλεγράφων, κυρωθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 3811 τοῦ 1925 Νόμου καὶ ὅπερ ρυθμίσαν αὐτοτελῶς τὰ ἀφορῶντα τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀπέτελεσε τὸν ὄργανικὸν πόρον αὐτῆς, οὐ μόνον δὲν συμπεριέλαβεν ἐν τῇ κειμένῳ αὐτοῦ διατάξειν ἀνάλογον πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου 10 παραγρ. γ τοῦ Νόμου 2173 ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ἄρθρου 121 αὐτοῦ ἀπέκλεισε τὴν ἰσχύν πάσης διατάξεως ἀναγομένης εἰς τὰ ἀντικείμενα περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ διάταγμα τοῦτο.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1930 αἴτησιν τοῦ Κωνσταντίνου Μπέκα.

Καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ δημοσίου ἐκ δραχμῶν 1.200 καὶ τὰ τέλη.

Διατάσσει τὴν κατὰπτωσιν τοῦ παραβόλου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπερξίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 31ῃ Ἰανουαρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Κ. ΜΟΡΑΚΗΣ

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου ἰδίου ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Π. ΚΑΝΤΖΟΥΡΟΣ

Ἀριθ. 54)1931.

Ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐπὶ αἰτήσεως
τῶν Θεοδώρου Μπρεδήμα, Σταύρου Καζίρη κλπ.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὁλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιδάν, Προέδρου, Δ. Πίκουλα, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριανταφυλλάκου, Χ. Οἰκονομοπούλου, Α. Γαζῆ, καὶ Σ. Διδάρη Συμβούλων, Γ. Καλογήρου καὶ Χ. Μητρέλια, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ 30ῆ Ἰανουαρίου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἕνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1930 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τῶν 1) Θεοδώρου Μπρεδήμα 2) Σταύρου Καζίρη, 3) Νικολάου Παπαδοπούλου, 4) Ἀνδρέου Θεοδωροπούλου 5) Νικολάου Μπονάνου, 6) Ἀνδρέα Στεργιοπούλου, 7) Γεωργίου Μενταύλου, 8) Νικολάου Παπανικολάου, 9) Ἡρακλέους Δημοπούλου, 10) Ἐμμανουὴλ Χαχαριδάκη, 11) Χρήστου Σιέμπου, 12) Γεωργίου Μπαρμπατσόλη καὶ 13) Ἰωάννου Παπασπύρου, παραστάτων διὰ τοῦ πληρεξουσίου των δικηγόρου, Γ. Πώπ, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, παραστάτος διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη, καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 263963 πράξεως αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Σ. Διδάρη, ἀνάγνοντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται :

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐρειδόμενος ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 4518 (106)1930 «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Τ.Τ.Τ.» καὶ τοῦ σχετ. Διατάγματος τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. (318). διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 263963 τῆς 30 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεώς του ἀνέβαλεν ἐπ' ἀόριστον τὴν λειτουργίαν τῆς διὰ τῶν αὐτῶν διατάξεων ὀργανωθείσης ἀνωτέρας Σχολῆς τῶν Τ.Τ.Τ. καὶ

κατά συνέπειαν τῆς ἀναβολῆς ταύτης ἠκύρωσε διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τὸν πρὸς κύρωσιν ὑβληθέντα αὐτῷ πίνακα ἐπιτυχόντων κατὰ τὰς ἐνεργηθείσας τὴν 6 Ὀκτωβρίου εἰσιτηρίους ἐξετάσεις πρὸς κατάταξιν ὑπαλλήλων τῶν Τ.Τ.Τ. ὡς μαθητῶν ἐν τῇ Σχολῇ. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης, δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 132 τῆς 3 Νοεμβρίου φύλλον τῆς Ἐφ. Κ. (τεῦχος Β') δεκατρεῖς ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀκυρωθέντι πίνακι φερομένων ὡς ἐπιτυχόντων ὑπαλλήλων τῶν Τ.Τ.Τ. οἱ Θ. Μπρεδήμας, Στ. Καφίρης, Ν. Παλαιολόγου καὶ λοιποὶ αἰτοῦντες, διὰ τῆς ἀπὸ 15 Νοεμβρίου αἰτήσεώς των, ἐμπροθέσμως καὶ νομίμως κατατεθείσης αὐθημερόν, διώκουσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὴν ἀκύρωσιν, διατεινόμενοι ὅτι κατὰ τὴν παράβασιν τῶν διατάξεων «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Τ.Τ.Τ.», ἠκυρώθη ὁ πίναξ ἐπὶ τῇ αἰτιολογίᾳ ὅτι ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον ἢ λειτουργία τῆς δευτέρας σχολῆς Τ.Τ.Τ.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἑξῆς ζητήματα :

1) Ἐχει ἐξουσίαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐκ τοῦ νόμου 4518 ἢ τοῦ ἐκτελεστικοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ν' ἀναβάλλῃ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς τῶν Τ.Τ.Τ. ;

2) Δύναται ἢ περὶ ἀναβολῆς αὕτη ἀπόφασις ν' ἀποτελέσῃ νόμιμον λόγον ἀκυρώσεως τοῦ πίνακος τῶν κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ἐπιτυχόντων ;

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τῶν προσφευγόντων ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἴδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως τοῦ νόμου 4518 «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Τ.Τ.Τ.» καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθέντος διατάγματος τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1930, προκύπτει ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται ν' ἀναβάλλῃ τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου συσταθείσης Ἀνωτέρας Σχολῆς. Ἡ προσβαλλομένη πράξις ἐπομένως τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας,

δι' ἧς οὗτος ἀνέβαλεν τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς καὶ ἠκύρωσε τούτῳ τῷ λόγῳ τὸν πίνακα τῶν κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις ἐπιτυχόντων, ἐξεδόθη καθ' ὑπέρβασιν ἐξουσίας. Τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Διατάγματος, χορηγεῖ εἰς τὸν Ὑπουργὸν ἐξουσίαν ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ πίνακος τῶν ἐπιτυχόντων δικαιούται συνεπῶς οὗτος εἰς ἀκύρωσιν τοῦ πίνακος, ἀλλ' ἐφ' ὅσον συντρέχει νόμιμος πρὸς τοῦτο λόγος. Ἐν προκειμένῳ δὲ τοιοῦτος λόγος δὲν δύναται νὰ εἶναι ἢ ὡς ἄνω περὶ ἀναβολῆς τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἄμφότεραι αἱ προσβαλλόμεναι πράξεις τυγχάνουσιν ἀκυρωτέαι.

Διὰ ταῦτα

Δέχεται τὴν αἴτησιν ὡς κατ' οὐσίαν δάσιμον.

Διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τοῦ παραβόλου εἰς τοὺς αἰτούντας.

Ἄκυροὶ τὰς προσβαλλόμενας πράξεις τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Σλγκοινωνίας, ὡς καθ' ὑπέρβασιν ἐξουσίας ἐκδοθείσας, καὶ

Καταδικάζει τὸ Δημόσιον εἰς τὰ ἐξόδα τῶν αἰτούντων ἐκ δραχ. 1500 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Ἰανουαρίου 1931

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου ἰδίου ἔτους

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Π. ΚΑΝΤΖΟΥΡΟΣ

Ἀριθ. 180 | 1931

Ἀπόφαισις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κανέλλου Κωνσταντ. Μπαρούνη.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὁλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακιτιδάν, Προέδρου, Σ. Παπαντωνιάκη, Δ. Πίκουλα, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριανταφυλλάκου, Χ. Οἰκονομοπούλου, Φ. Παπαγεωργίου, Συμβούλων, Ν. Καμπάνη καὶ Σ. Σολιώτη, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ 20ῃ Μαρτίου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 31 Ἰανουαρίου 1931 προσφυγῆς τοῦ Κανέλλου Κωνσταντ. Μπαρούνη, μὴ παραστάντος, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, οὐδὲως παραστάντος, καὶ κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 249918 τῆς 15 Νοεμβρίου καὶ 275583 τῆς 15 Δεκεμβρίου 1930 ἀποφάσεων αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Σ. Παπαντωνιάκη, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται :

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 249918 τῆς 5 Νοεμβρίου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐπεβλήθη εἰς τὸν τηλεγραφητὴν γ' τάξεως Κανέλλον Μπαρούνην ἡ ποινὴ τοῦ πρυστίμου τῶν δραχμ. 200 δι' ἀνοίκειον καὶ ἀναξιοπρεπεῖ συμπεριφορὰν καὶ δι' αὐτόβουλον καὶ ἀδικαιολόγητον ἐκ τῶν καθηκόντων του ἀποχὴν ἐπὶ 21 ἡμέρας. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διατάσσεται ἡ περικοπὴ τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ τῶν ἀντιστοιχοῦσῶν εἰς τὰς 21 ταύτας ἡμέρας καὶ ἡ μείωσις τῆς ἀρχαιότητος αὐτοῦ διὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης γενομένης ἐφέσεως ἐξεδόθη ἡ ὑπ' 275583 τῆς 15)12)30 ἀπόφαισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐπικυρώσασα τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφαισιν. Ἀμφοτέραις τὰς ἀποφάσεις ταύτας προσβάλλει ὁ αἰτῶν διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰ-

τήσεως ἐμπροθέσμως ἀσκηθείσης καὶ τύποις δεκτῆς οὐσης ἐφ' ὅσον ἡ ἔφεσις στρέφεται κατὰ τῆς δευτέρας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἀπαραδέκτου ὁμῶς καθισταμένης ἐφ' ὅσον ἡ ἔφεσις στρέφεται καὶ κατὰ τῆς κατὰ πρῶτον βαθμὸν ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, καθόσον οὐχὶ ἡ ἀπόφασις πρὸς ἣν συνεσσωματώθη ἀποτελεῖ τὴν ἐπὶ ἀκυρώσει προσδλητέαν ἐκτελεστέην πράξιν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτει τὸ ἐξῆς ζήτημα :

Ἐὰν ἔλαβε χώραν παράβασις νόμου κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων.

Ἐφ' οὗ ὁ Εἰσαγγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 275583 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας παραδεκτῶς ἀσκεῖται, οὐχὶ ὁμῶς ἐφ' ὅσον στρέφεται καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 249918 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου καθόσον οὐχὶ αὕτη ἀλλ' ἡ ταύτην ἐπικυρώσασα ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸν ἣν συνεσσωματώθη ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐπὶ ἀκυρώσει προσδλητέαν ἐκτελεστέην πράξιν.

Ἐπειδὴ ὁ αἰτῶν ἐτιμωρήθη πειθαρχικῶς διὰ τὸ ἀνευλαδὲς ὕφος καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐπιδόσεως διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος τῆς ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου 1930 ἀναφοράς του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ διὰ τὴν ἐπὶ 21 ἡμέρας αὐτόβουλον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποχὴν ἐπίδληθείσης αὐτῷ μιᾶς ποινῆς καὶ διὰ τὰς δύο πράξεις ἐκ δραχ. 200. Συνίστατο δὲ ἡ αὐτόβουλος αὕτη ἀποχὴ του εἰς τὸ ὅτι καίτοι προσκληθεὶς τὴν 25 Αὐγούστου 1930 ἵνα μεταδῇ εἰς Γκούραν ἔνθα μετατίθεται διὰ Διατάγματος δημοσιευθησομένου ὡς ἀναφέρει ἡ σχετικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου οὐχ' ἤττον δὲν μετέβη ἀμέσως ἀλλὰ βραδύτερον τὴν 19 Σεπτεμβρίου ἤτοι μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 235697 τῆς 15 Σεπτεμβρίου διαταγὴν κοινοποιηθείσαν εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἐπομένην (16 Σεπτεμβρίου) δι' ἧς ἐνετέλλετο τὸ Ὑπουργεῖον ὅπως ἐκτελεσθῇ πάραυτα ἡ περὶ μεταθέσεως διαταγὴ. Ἀλλὰ ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ φακέλλου τὸ περὶ μεταθέσεως τοῦ αἰτοῦντος Διάταγμα, ἀπαιτούμενον πάντοτε κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ 99 τοῦ Ν. 3811, ἐφ' ὅσον δὲν συνέτρεχον ἐν προκειμένῳ ἡ ἐξαιρετικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 25 περὶ προσωρινῆς μετα-

θέσεως οὔτε ἐφηρμόσθη ἢ καθοριζομένη διὰ τῶν ἄρθρων τούτων εἰδικὴ διαδικασία ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὴν 8 Σεπτεμβρίου ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 170 φύλλῳ ἢ δὲ περὶ ἐκτελέσεως τῆς μεταθέσεως διαταγῆ τοῦ Ὑπουργείου ἐκοινοποιήθη ὡς εἴρηται τὴν 16 Σεπτεμβρίου, κατὰ συνείπειαν ὑποχρέωσις τοῦ αἰτοῦντος ὅπως μεταβῆ εἰς τὴν νέαν θέσιν του δὲν ὑφίστατο εἰμὴ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ κοινοποιήσεως εἰς τοῦτον τοῦ περὶ μεταθέσεως Διατάγματος οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς 25 Αὐγούστου ὅτε τὸ πρῶτον διατάχθη νὰ μεταβῆ εἰς Γκούραν, διότι ἡ διαταγὴ αὕτη δὲν ἔφερε τὰ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενα ἐξωτερικὰ στοιχεῖα ὅπως ὑποχρεωθῆ νὰ μεταβῆ ὁ αἰτῶν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔκτοτε. Τούτων δὲ δεδομένων ἢ προσβαλλομένη ἀπόφασις στηριχθεῖσα ἐπὶ ἀνυπάρκτου κατὰ νόμον αὐτοδούλου ἀποχῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐξεδόθη κατὰ παράβασιν νόμου καὶ ἀκυρωτέα τυγχάνει ἐν τῇ συνόλῳ τῆς καθόσον καὶ διὰ τὴν ἄλλην πράξιν διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς ἐτιμωρήθη ὁ αἰτῶν, εἶναι δὲ ἀδηλον ποία ποινὴ θὰ ἐκρίνετο ἐπιβλητέα διὰ τὴν μίαν καὶ ποία διὰ τὴν ἄλλην πράξιν, τοῦθ' ὅπερ συνεπάγεται ἀναγκαιῶς τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἕλης ἀποφάσεως, ἐπὶ τῇ τέλει νὰ προκληθῆ διὰ τὴν δευτέταν ταύτην πράξιν νέα πειθαρχικὴ ἀπόφασις.

Διὰ ταῦτα

Δέχεται τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν.

Ἀκυροῖ τὴν ὑπ' ἀριθ. 275583 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας. Διατάσσει τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ παραδόλου. Ἐπιβάλλει εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τοῦ αἰτοῦντος ἐκ δραχμῶν 500 καὶ τὰ τέλει.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 20ῃ Μαρτίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Κοντογιάννης

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 24ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Π. Καντζούρος

Ἄριθ. 181]1931

Ἀπόφαισις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Κανέλλου Κωνσταντ. Μπαρούνη.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὁλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιβάν, Προέδρου, Σ. Παπαντωνάκη, Δ. Πίκουλα, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριανταφυλλάκου, Χ. Οἰκονομοπούλου, Φ. Παπαγεωργίου, Συμβούλων, Δ. Τσουπλακίδη καὶ Σ. Σολιώτη, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ 20ῆ Μαρτίου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως του Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἕνα ἀποφασίση ἐπὶ τῆς ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1930 προσφυγῆς τοῦ Κανέλλου Κωνσταντ. Μπαρούνη, μὴ παραστάντος, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, παραστάντος διὰ τοῦ νομικοῦ συμβούλου Γ. Ἰατρίδη, καὶ κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 210980 τῆς 14 Αὐγούστου 1930 καὶ 232272 τῆς 7ης Νοεμβρίου 1930 ἀποφάσεων αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Σ. Παπαντωνάκη, ἀναγγόντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται :

Ἡ ὑπὸ κρίσιν αἰτησις ἀκυρώσεως στρέφεται: 1) κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 210980 τῆς 14)8)30 πειθαρχικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας δι' ἧς ὁ αἰτῶν Κανέλλος Μπαρούνης τηλεγραφητῆς γ' τάξεως ἐτιμωρήθη διὰ ποινῆς προστίμου δραχ. 500 ἐπὶ ἀναξιοπρεπῆ συμπεριφορᾷ καὶ παραβάσει ὑπηρεσιακοῦ καθήκοντος καὶ 2) κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 232272 τῆς 7)11)1630 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς κατὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεως ἀσκηθείσης ἐφέσεως.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἑξῆς ζητήματα :

- 1) Ἡ ὑπὸ κρίσιν αἰτησις εἶναι τύποις δεκτῆ;
- 2) Εἶναι νόμῳ καὶ οὐσίᾳ δάσιμοι οἱ προβαλλόμενοι λόγοι ἀκυρότητος;

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἴδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἵτησις ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 232212 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας παραδεκτῶς ἀσχεῖται οὐχὶ ὁμῶς καθ' ὅσον στρέφεται καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 210980, ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου καθόσον οὐχὶ αὐτὴ ἀλλ' ἡ ταύτην ἐπικυρώσασα ὡς εἴρηται, ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς ἣν συνεσωματώθη ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἐπὶ ἀκυρώσει πρόσβλητέαν ἐκτελεστέην πράξιν.

Ἐπειδὴ ὁ αἰτῶν ἐτιμωρήθη διὰ τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς τοῦ προστίμου τῶν δραχμῶν 300 ἐπὶ παραβάσει τοῦ ὑπηρεσιακοῦ καθήκοντος καὶ ἀναξιοπρεπεῖ συμπεριφορᾶ καθόσον ἐκρίθη ὅτι ἀναληθῶς κατήγγειλε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸν τηλεγραφητὴν Ζαχαράκη ἐπὶ ἀναξιοπρεπεῖ συμπεριφορᾶ καὶ ἐπὶ παρανόμῳ ἀπολήψει ἀμοιβῆς διὰ ψευδεῖς ὑπερωρίας ἐξαιρέσιμων ἡμερῶν, θεωρηθείσης ὡς ἀπολογίας αὐτοῦ πληροῦσθαι τοὺς ὅρους τοῦ νόμου καὶ ὠρισμένως τοῦ ἀρθροῦ 59 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1726 περὶ διοικήσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν Τ.Τ.Τ. ὡς τοῦτο ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 3811 ὀρίζοντος ὅτι θέσιν ἀπολογίας ἐπέχει καὶ ἡ ἔχθεσις ἐγγράφου ἐξετάσεως ἐφ' ὅσον ἐν αὐτῇ γίνεσθαι ρητὴ μνεία περὶ τούτου, τῆς ἐνόρκου ἐξετάσεως αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ Ταχυδρομείου Ἀττικοβοιωτίας κατὰ τὴν 7 Ἰουνίου 1930 ἐν ἣ φέρεται ὅτι ἡ ἐξέτασις αὐτὴ ἐπέχει θέσιν ἀπολογίας. Ἄλλ' ἵνα κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς διατάξεως ταύτης ἡ ἐγγραφὸς ἐξέτασις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀπολογία, ἐφ' ὅσον ἤθελε γίνῃ περὶ τούτου ἐν αὐτῇ ρητὴ μνεία, δεόν ἢ κατὰ τοιοῦτον τρόπον προκύπτουσα ἀπολογία νὰ ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνην δι' ἣν ἐξετάζεται ὡς μάρτυς καὶ οὐχὶ εἰς ἑτέραν, ἔστω καὶ σχετικὴν πρὸς αὐτήν, καὶ ἂν ἔτι ἐκ τῆς ἐξετάσεως ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης προέκυψεν ἡ ὑπαιτιότης του διὰ πράξιν ἣν οὔτε ἐκλήθη νὰ ἐξετασθῇ οὔτε καὶ ἐξητάσθῃ καὶ δι' ἣν ἐπομένως οὔτε καὶ ἀπελογήθη. Διὸ καὶ ἐν προκειμένῳ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπέχουσα θέσιν ἀπολίας ἡ ἐξέτασις τοῦ αἰτοῦντος ἐπὶ τῆς κατὰ Ζαχαράκη κατηγορίας πρὸς

ἐξακρίβωσιν τῆς ὁποίας ἔτεινεν ἡ διοικητικὴ ἀνάκρισις καὶ διὰ τὴν ὁποίαν οὐδαμῶς ἐθεωρήθη συνυπεύθυνος ὁ αἰτῶν, ἀδιαφόρως ἂν ἐκ τῶν γενομένων ἐπὶ τῆς υποθέσεως ταύτης διοικητικῶν ἀνακριτικῶν ἀνακρίσεων προέκυψεν τὸ ἀναληθὲς τῆς κατηγορίας ταύτης καὶ ἡ ἐντεῦθεν εὐθύνη τοῦ ὡς μάρτυρος ἐξεταζομένου αἰτοῦντος ἐπὶ ψευδεῖ μηνύσει. Ἐφ' ὅσον δὲ ἡ κλήσις πρὸς ἀπολογία ἐπὶ πειθαρχικῶν παραβάσεων εἶναι ἀπαραίτητον στοιχεῖον πρὸς ἐπιβολὴν ποινῆς καὶ μάλιστα κλήσις τοιαύτη ἐν ἣ νὰ ἀναφέρεται ἐν ἀκριβεῖα καὶ λεπτομερείᾳ ἡ ἀποδιδομένη εἰς τὸν εἰς ἀπολογία καλούμενον πειθαρχικὴν παράβασιν κατὰ τὸ ὡς εἴρηται ἄρθρον 59, τοιαύτη δὲ κλήσις δὲν ἔλαβε χώραν ἐν προκειμένῳ, ἀκυρωτέα τυγχάνει ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τῆς λόγῳ τούτῳ δεκτῆς γενομένης τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Διὰ ταῦτα

Δέχεται τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν. Διατάσσει τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ παραβόλου. Ἀκυροῖ τὴν προσβαλλομένην ὑπ' ἀριθ. 232272 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἐπιβάλλει εἰς βῆρος τοῦ Δημοσίου τὰ ἔξοδα τοῦ αἰτοῦντος ἐκ δραχ. 500 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαρτίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Κοντογιάννης

᾽Αριθ. 246)1931.

᾽Απόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Ἰωάννου Χατζηστυλιανοῦ.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὁλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιδᾶν Προέδρου, Στ. Παπαντωνιάκη, Α. Φίλωνος, Δ. Πολίτη, Χ. Οικονομοπούλου, Ν. Κολυβά καὶ Μ. Τσαμαδοῦ, Συμβούλων Γ. Σπυροπούλου καὶ Κλ. Μηλιαρέση, Προέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῇ ἀκροατηρίῳ του τῆ 21ῃ ᾽Απριλίου 1931 παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1931 προσφυγῆς τοῦ Ἰωάννου Χατζηστυλιανοῦ, βοηθοῦ α' τάξεως Τ.Τ.Τ. παρὰ τῆ Τ.Τ.Τ. Διευθύνσει Αἰγαιῶν κατοίκου Μυτιλήνης παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Γ. Παμπούκκ, κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 236929 (τῆς 24 Νοεμβρίου 1930) ἀποφάσεως Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ τῆς σχετικῆς τοιαύτης τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ἡ πρώτη, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη.

᾽Ακοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Ν. Κολυβά ἀναγνόντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται :

Ὁ κ. Ἰωάννης Χατζηστυλιανὸς διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1931 αἰτήσεως ἀκυρώσεως προσβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 236929 τῆς 24 Νοεμβρίου 1930 πράξιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας μεταρρυθμίζον τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου, δι' ἧς ἐπεβλήθη αὐτῷ ἡ ποινὴ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως δι' αὐτόδουλον καὶ ἄνευ ἀδείας ἀποχὴν ἀπὸ τῶν καθηκόντων του ὑπὲρ τὸν μῆνα περιώρισεν αὐτὴν εἰς τρίμηναν προσωρινὴν παῦσιν.

Ὁ αἰτούμενος τὴν ἀκύρωσιν ὑπηρετεῖ ὡς βοηθὸς α' τάξεως ἐν τῇ τηλεγραφείῳ Μυτιλήνης ἐξ οὗ μετετέθη εἰς τὸ

τηλεγραφείον Πλωμαρίου τῆς αὐτῆς περιφερείας. Τὴν 14ην Ἰουνίου 1931 ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν. Δύο ὁμως ἡμέρας μετὰ ταῦτα ὑπέβαλεν αἴτησιν ὅπως ἐξετασθῆ παρ' ἱατροῦ ὅστις νὰ γνωματεύσῃ περὶ παροχῆς ἀναρρωτικῆς ἀδείας.

Μετὰ δὲ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ἐγκατέλειψε τὴν θέσιν του καὶ μετέβη εἰς Μυτιλήνην, ὅπου διέμενεν ἠ οἰκογένειά του κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ δυνηθῆ ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας νὰ διατάξῃ τὸν ἱατρὸν ἵνα τὸν ἐπισκεφθῆ κατ' οἶκον. Ὁ αἰτούμενος ἰσχυρίζεται ὅτι πάσχων ἐκ παλαιᾶς φυματιώσεως περιορισθείσης ἤδη καὶ παθῶν αἰφνιδίως ἐκ κρυολογήματος δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ εἰς Πλωμαρίον, ἀλλ' ἐπρεπε νὰ μεταβῆ πλησίον τῆς οἰκογενείας του εἰς Μυτιλήνην πρὸς οἰκογενειακὴν περίθαλψιν. Τὸ Ὑπουργεῖον τὸν ἐκάλεσεν εἰς ἀπολογίαὶν δι' ἐγκατάλειψιν θέσεως, οὗτος δὲ δικαιολογούμενος ἰσχυρίσθη ὅτι ἔπαθεν αἰμοπτύσεις, προσήγαγε δὲ καὶ πιστοποιητικὸν δύο ἱατρῶν τοῦ στρατοῦ ἐξ ὧν βεβαιοῦται ὅτι ἔπασχεν ἐκ βρογχικοῦ κατάρρου καὶ συνιστάτο ἡ χορήγησις τριμῆνου, ἀναρρωτικῆς ἀδείας πρὸς ἀποθεραπείαν. Ἐτερον δὲ πιστοποιητικὸν τοῦ κοινοτικοῦ ἱατροῦ βεβαίῳι ὅτι εἶνε ἐξηντηλημένος καὶ ἔχει ἀνάγκην ἀναπαύσεως, ὡς παθῶν ἐξ ἐλονοσίας. Τὸ Συμβούλιον ὁμως μὴ θεωρήσαν ἐπαρκῆ τὴν δικαιολογίαν τὸν ἀπέλυσεν ἐκ τῆς θέσεώς του. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὑπέβαλεν αἴτησιν ἀναθεωρήσεως ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ ὅστις μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου ἀναθεωρήσεως ὅπερ εἰσηγήθη τὴν ἐπιβολὴν ποινῆς τριμῆνου ἀπολύσεως ἀντὶ τῆς ὀριστικῆς τοιαύτης ἀνεθεώρησε τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ ἐπέβαλε τὴν ποινὴν τῆς τριμῆνου ἀπολύσεως, ἣτις συνεψηφίσθη πρὸς τὸ τρίμηνον τῆς ἀπουσίας καὶ μετὰ ταῦτα ἐχορήγησεν εἰς τὸν αἰτούντα τὴν ἀκύρωσιν δύο τριμῆνους ἀναρρωτικῆς ἀδείας, κατόπιν ἐξετάσεως τοῦ νομιάτρου ἀποφανθέντος ὅτι πάσχει ἐκ χρονίας βρογχίτιδος φυματικῆς ἀρχῆς μετ' ἀδενοπαθείας τῶν πυλῶν διαπιστωθείσης ἐξ ἀκτινογραφῆσεως καὶ ἐκθέσεως τοῦ ἀκτινολόγου ἱατροῦ.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἑξῆς ζητήματα.

1) Ἄν ἡ προσφυγὴ ἀσκεῖται ἐμπροθέσμῳς.

2) Ἄν ὁ Ὑπουργὸς νομίμῳς ἀσκεῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐπιβαλλουσῶν ἀπόλυσιν.

3) "Αν ἐν καταφατικῇ περιπτώσει νομίμως ἐπεβλήθη ἡ τριμῆνος ἀπόλυσις.

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτήσαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἴδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη πράξις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δι' ἧς ἐπεβλήθη εἰς τὸν αἰτοῦντα τὴν ἀκύρωσιν τηλεγραφικῆν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου ἀναθεωρήσεως ἢ πειθαρχικῆ ποινῆ τῆς τριμῆνου ἀπολύσεως ἀντὶ τῆς ἐπιβληθείσης ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου προσωπικοῦ ποινῆς τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως δι' αὐτόβουλον καὶ ἀδικαιολόγητον ἀποχὴν ἐκ τῶν καθηκόντων ὑπὲρ τὸν μῆνα δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τοῦ προσωπικοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἀναθεωρήσεως, ὅπερ δὲν θὰ ἦτο σύμφωνον πρὸς τὸ ἄρθρ 114 τοῦ Συντάγματος, καθορίζον ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῶν κατὰ νόμον ὀργανωμένων συμβουλίων πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς τῆς ἀπολύσεως ἢ ἀναθεώρησιν αὐτῆς, ἀλλ' ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι δι' αὐτῆς ὁ Ὑπουργὸς ἐκτελεῖ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου οὔτινας ἢ γνωμοδοτήσεις περὶ ἀναθεωρήσεως ἔχει τὸν χαρακτήρα οὐχὶ ἀπλῆς γνωμοδοτήσεως, ἀλλ' ἀποφάσεως ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸν Ὑπουργόν, δικαιοῦμενον μόνον ν' ἀρνηθῆ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς, ἐὰν εὑρισκεν αὐτὴν ἀντικειμένην εἰς τὸν νόμον, ὅποτε παραπέμπει καὶ αὐθις τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Συμβούλιον οὐχὶ διὰ τὴν κατ' οὐσίαν κρίσιν ἀλλὰ πρὸς καλὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου. Ἐπὶ τὴν ἔννοιαν δε ταύτην δεόν νὰ ἐρμηνευθοῦν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 39, 58 καὶ 63 τοῦ Ν. Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 3811.

Ἐπειδὴ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἡ ἐπιβαλλοῦσα κατ' ἀναθεώρησιν τὴν ποινὴν τῆς τριμῆνου ἀπολύσεως πράξις τῆς διοικήσεως δέν εἶναι ἡ πράξις τοῦ Ὑπουργοῦ ἀλλ' ἡ ἀπόφασις.



τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου ἤτις ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἐνσωματοῦται ἐν τῇ προσβαλλομένῃ πράξει τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ συνεπῶς ἡ κρινομένη πράξις δὲν εἶναι ἡ πράξις τοῦ Ὑπουργοῦ ἀλλ' ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου.

Ἐπειδὴ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δικαιούται νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ἐκ τοῦ φακέλλου δεδομένα πραγματικά γεγονότα, ἵνα κρίνῃ κατὰ πόσον ταῦτα δικαιολογοῦν νομίμως τὴν ποινὴν τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως δι' ἀδικαιολόγητον ἀποχὴν ἐκ τῶν καθηκόντων ὑπὲρ τὸν μῆνα, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸν ὀρισμὸν τοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως ἐξάγεται ὅτι ὁ αἰτούμενος τὴν ἀκύρωσιν δὲν ἀπέσχεον ἀδικαιολογήτως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκωλύθη λόγῳ ἀσθενείας νὰ ἐκτελέσῃ ταῦτα, τοῦθ' ὅπερ συνάγεται καὶ ἐκ τῆς προσβαλλομένης πράξεως, ἤτις ἀποδέχεται μὲν τὴν ἀσθένειαν καὶ ἐξαφανίζει τὴν περὶ ἀπολύσεως ἀπόφασιν, δεχομένη ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ αἰτιολογήσῃ καὶ ὀλοσχερῶς ἀπαλλαγὴν ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐπιστοποεῖτο ὑπὸ ἱατροῦ ὀρισθέντος παρὰ τῆς προϊσταμένης ὑπηρεσίας, ἐπιβάλλει δὲ τὴν ποινὴν τῆς τριμήνου ἀπολύσεως διὰ μόνην τὴν παράλειψιν τοιαύτης ἐκθέσεως καὶ τὴν ἐντεῦθεν τυπικὴν ἀτέλειαν τῆς ἀποδείξεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς τριμήνου ἀπολύσεως ἐχορηγήθησαν ἐν συνεχείᾳ δύο τρίμηνοι ἀναρρωτικοὶ ἀδελφικοὶ κατόπιν ἐξετάσεως καὶ ἀκτινοσκοπήσεως παρὰ δημοσίου ἱατροῦ ὀρισθέντος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου.

Ἐπειδὴ ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 61 τοῦ Νόμου 3811 ἡ ποινὴ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἐπιβάλλεται δι' ἀδικαιολόγητον ἀποχὴν ἐκ τῶν καθηκόντων ὑπὲρ τὸν μῆνα, ἦτοι καθορίζεται ἐν τῷ νόμῳ διὰ τὸ παράπτωμα τοῦτο ὀρισμένη ποινὴ ἔπεται ὅτι μὴ συντρέχοντος τοῦ παραπτώματος τούτου, κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ποινῇ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιβληθῇ, ἡ δὲ ἐπιβολὴ τριμήνου ἀπολύσεως δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι δὲν ἐγένετο ἐξέτασις παρ' ἱατροῦ ὀρισθέντος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδίδεται ἐπὶ τούτῳ εἰδικῶς ὑπαιτιότης εἰς τὸν αἰτοῦντα οὐδὲ ἔλαβε χώραν πειθαρχικὴ αὐτοῦ δίωξις ἐπὶ τοιοῦτῳ παραπτώματι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἡ προσβαλλομένη πράξις ἐστὶν ἀκυρωτέα ὡς παράνομος.



Διὰ τὰ ὅτα

Ἄκυροὶ τὴν προσβαλλαμένην πράξιν.

Διατάσσει τὴν ἐπιστροφήν τοῦ παραδόλου, καὶ

Καταδικάζει τὸ Δημόσιον εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ αἰτοῦντος ἐκ δραχμῶν 1780 καὶ εἰς τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 24ῃ Ἀπριλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 28ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Κοντογιάννης

Ὁ Πρόεδρος

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Η. Καπζοῦρος



Ἄριθ. 309)1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

⊕ Ἐν Ὀλομἐλείᾳ Κ ⊙

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιβάν, Προέδρου, Στ. Παπαντωνάκη, Ἀ. Φίλωνος, Δ. Πολίτη, Χ. Οἰκονομοπούλου, Ν. Κολυβά, Μ. Τσαμαδοῦ, Συμβούλων, Α. Ραγκούση καὶ Κλ. Μηλιαρέση, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 12ῃ Μαΐου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Ὑπογραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, Κ. Μοράκη, κωλυομένου τοῦ Γραμματέως ἕνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 4 Μαρτίου 1931 αἰτήσεως τοῦ Χρήστου Χρυσαφογεώργη, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Κ. Τσάτσου, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, παραστάντος διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη, καὶ κατὰ τῆς ἀπὸ 30-Δεκεμβρίου 1930 ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Κ. Μηλιαρέση, ἀναγνόντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ,

καθ' ἦν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται :

Ὁ προσφεύγων προσληφθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1913 ὡς ἕκτατος ἐργάτης παρὰ τῆ Ταχυδρομικῆ Γραφεῖᾳ Πειραιῶς, ἐμονιμοποιήθη κατὰ τὸ ἔτος 1918 ὡς ταχυδρομικὸς διανομεὺς β' τάξεως. Ἐκ τῆς θέσεως ταύτης προαχθεὶς διαδοχικῶς μέχρι τοῦ βαθμοῦ ταξινομοῦ β' τάξεως, ἀπελύθη τέλος δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 282872: τῆς 13 Δεκεμβρίου 1930 πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὡς καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὅριου τῆς ἡλικίας. Τὴν τελευταίαν ταύτην πράξιν κοινοποιηθεῖσαν τῷ προσφεύγοντι τὴν 5 Ἰανουαρίου 1931, προσβάλλει οὗτος διὰ τῆς ἀπὸ 4 Μαρτίου 1931 αὐθημερὸν παρὰ τῆ Γραμματεῖ τοῦ Σ. τῆς Ἐπικρατείας κατατεθείσης ὑπὸ κρίσιν προσφυγῆς του, αἰτούμενος τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς ὡς κατὰ παράδασιν νόμου ἐκδοθεῖσαν, Ἰσχυρίζεται συγκεκριμένως ὁ αἰτῶν ὅτι καθ' ὃν χρόνον ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας διὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεως, δὲν εἶχε εἰσέτι συμπληρώσει τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 66 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 20)2)1926 Νομ. Διατάγματος κυρωθέντος ὀργανισμοῦ διοικήσεως Τ.Τ.Τ. ὀριζόμενον ὅριον ἡλικίας τῶν 60 ἐτῶν, ἅτε γεννηθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1872, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ 1866 ὡς ἐσφαλμένως ἐδέχθη τὸ Ὑπουργεῖον στηριχθὲν ἐπὶ στοιχείων οὐδεμίαν ἐχόντων ἀποδεικτικὴν δύναμιν. Ἐκ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ ἐγγράφων προκύπτει ὅτι ἡ ἀρμοδία ὑπηρεσία τῶν Τ.Τ.Τ. προκειμένου κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐκ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς συμπληρούντων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1930 τὸ κατὰ νόμον ὅριον ἡλικίας, ἐξήτασε τὰ ἐν τῷ ἀτομικῷ φακέλλῳ τοῦ προσφεύγοντος ὑπάρχοντα στοιχεῖα, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὑπῆρχε τὸ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου 1915 καὶ ὑπ' ἀριθ. 27 πιστοποιητικὸν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινήτητος Ζελενίτσης ἐξ οὗ ἐνεφαίνετο ὅτι ὁ προσφεύγων ἐφέρετο ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ μητρώῳ ἀρρένων τῆς ῥηθείσης Κοινότητος ὑπ' αὐξοντα ἀριθμὸν 101 καὶ ἔτος γεννήσεως τὸ 1872. Συμφώνως πρὸς τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο, ὁ προσφεύγων ἄγων κατὰ τὸ ἔτος 1930 τὸ 58ον ἔτος δὲν ἦτο προφανῶς εἰσέτι ἀπολυτέος. Ἐπειδὴ ὁμως πλὴν τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικοῦ ἐν τῷ φακέλλῳ τοῦ προσφεύγοντος ὑπῆρχε καὶ τὸ ἀπὸ 25 Σεπτεμβρίου 1897 ἐγγραφοῦ τοῦ δευτέρου τάγματος εὐζώνων περὶ ἀορίστου ἀδείας τοῦ ὑπὸ τὰ ὄπλα τότε ὑπηρετούντος προσφεύγοντος. καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐγγράφῳ οὗτος ἐφέρετο

ὡς κληρωτὸς τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1888 ἦτοι ὡς γεννηθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1867, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας πρὸ τῆς ἐμφανιζομένης οὐσιώδους ταύτης διαφορᾶς, ἠτήσατο πληροφορίας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπερ εἰς ἀπάντησιν διεδίδχθεν ἀπόσπασμα τοῦ μητρώου ἀρρένων τοῦ τέως Δήμου Ἀπεραντίων, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ προσφεύγων ἐφέρετο ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ μητρώῳ τῆς Κοινότητος μεταξὺ τῶν γεννηθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1872 τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐν τῷ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ὑπ' ἀριθμ. 64913 π.ἔ. ἐγγράφῳ του ἐθεώρει ὡς μὴ δυνάμενον νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἢ ἐν τῷ μητρώῳ ἀρρένων τῆς Κοινότητος ἐγγραφή, ἐγένετο ἐσφαλμένως κατὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1914 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μητρώου τοῦ τέως Δήμου Ἀπεραντίων γενομένην πρώτην κατάρτισιν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτει τὸ ἐξῆς ζήτημα :

Ἐπῆρξε νόμιμος ἢ ἐνέργεια τοῦ Ὑπουργοῦ προδάντος εἰς ἀπόλυσιν τοῦ προσφεύγοντος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὗτος εἶχε συμπληρώσει τὸ κατὰ νόμον ὄριον ἡλικίας ; Εἶχε δὲ πρᾶγματι οὗτος συμπληρώσει τὸ ὄριον τοῦτο ;

Ἐφ' οὗ ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σχεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 66 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3811 (1929) κυρωθέντος Ν. Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου 1926 « ἡ ἡλικία τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. κανονίζεται ἐπὶ τῇ » βάσει ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ τοῦ μητρώου Δήμου ἢ Κοινότητος, οὐδεμιᾶς ὁπωσδήποτε ἐπιτρεπομένης διορθώσεως αὐτῆς ».

Ἐπειδὴ ἐφ' ὅσον ἐν προκειμένῳ ἐκ τοῦ ἐν τῷ φακέλλῳ ἐπισήμου ἀπὸ 26-11-30 ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν τηρουμένου μητρώου τῶν ἀρρένων τοῦ τέως Δήμου Ἀπεραντίων προέκυπτεν ὅτι ὁ προσφεύγων εἶχε γεννηθῆ κατὰ τὸ ἔτος 1866, ἦτοι ὅτι οὗτος εἶχε κατὰ τὸ ἔτος 1931 συμπληρώσει τὸ διὰ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ

ὡς ταξινόμου ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου ἀνώτατον ὄριον ἡλικίας τῶν 60 ἐτῶν, νομίμως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας προέβη εἰς τὴν διὰ τῆς προσδαλλομένης πράξεώς του ἀπόλυσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἀρχικὴν ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων ἐγγραφήν τοῦ προσφεύγοντος ἐκδόσις τῇ αἰτήσει αὐτοῦ δικαστικῆς ἀποφάσεως μεταγενέστερον κατὰ ἐξ ὅλα ἐτῆ ὀριζούσης χρόνον γεννήσεως, μὴ δυναμένη κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ ἀστικοῦ νόμου τοῦ 1856 νὰ ἀντιταχθῆ κατὰ τῶν μὴ ἐν τῇ δίκῃ προσκληθέντων τρίτων, δὲν δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου τούτου οὔτε αὕτη, οὔτε ἡ συμφώνως πρὸς αὐτὴν γενομένη μεταγενέστερα ἐγγραφή τοῦ προσφεύγοντος εἰς τὸ μητρώον τῶν ἀρρένων τῆς Κοινότητος Ζελενίτσας νὰ κλονίσωσι τὸ κύρος τῆς ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων τῆς Κοινότητος Ζελενίτσας νὰ κλονίσωσι τὸ κύρος τῆς ἐν τῷ μητρώῳ τῶν ἀρρένων τοῦ τέως Δήμου Ἀπεραντίων ἀρχικῆς τοῦ προσφεύγοντος ἐγγραφῆς, ἡ ἀκρίβεια τῆς ὁποίας ἐνισχύεται ἐπὶ πλέον καὶ ἐκ τοῦ ἐν τῷ φακέλλῳ ὑπάρχοντος ἐγγράφου τοῦ δευτέρου τάγματος εὐζώνων δι' οὗ ἐκδιδομένου κατὰ τὸ ἔτος 1897, βεβαιοῦται ὅτι ὁ προσφεύγων εἶχεν ὑπηρετήσῃ ὑπὸ τὰ ὄπλα ὡς κληρωτὸς τοῦ ἔτους 1888.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἀπορριπτέα ὡς νόμῳ ἀβάσιμος κρίνεται ἡ ὑπὸ κρίσιν προσφυγή.

Δ ι ὶ ἄ τ α Ὑ τ α

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 4 Μαρτίου 1931 προσφυγὴν τοῦ Χρήστου Χρυσάφογεώργη.

Ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου ἐκ Δραχμῶν 1.000 καὶ τὰ τέλη.

Διατάσσει τὴν κατάπτωσιν τοῦ παραβόλου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 12ῃ Μαΐου 1931.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

καὶ ἐδημοσιεῖσθαι τῇ 15ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Κ. Μοράκης

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Κοντογιάννης

ἜΑριθ. 312)1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τμήμα Α΄.

Συγκείμενον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ Μ. Ἀγαθονίκου, Ἀντιπροέδρου, Δ. Πίκουλα, Θ. Ἀγγελοπούλου, Δ. Πολίτη, Χ. Οἰκονομοπούλου, Συμβούλων, Ν. Καμπάνη, Γ. Σπυροπούλου, Παρέδρων.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ ἐνδεκάτη (11ῃ) Μαΐου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Α΄ Τμήματος Κ. Μοράκη, ἕνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 6ης Ἀπριλίου 1931 προσφυγῆς τοῦ Δημητρίου Μπρίσκου, ταχυδρομικοῦ διανομέως α. τάξεως, κατοικοῦ Ἰωαννίνων, παραστάντος διὰ Σπ. Κρεμεζῆ, πληρεξουσίου του δικηγόρου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 102833 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκαιωνίας, Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. Τμήματος Προσωπικοῦ, ὡς καὶ τῆς ἀπὸ 18 Φεβρουαρίου 1931 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Θ. Ἀγγελοπούλου, ἀναγνόντος καὶ ἀναπτύξαντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται: Ὁ προϊστάμενος τῆς ταχ. καὶ τηλ. Διευθύνσεως Ἰωαννίνων Κ. Φασόης εἶχε συλλάβει τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ὁ προσφεύγων Δημήτριος Μπρίσκος, ταχ. διανομέως α. τάξεως, ὑπηρετῶν παρὰ τὴν ἐν λόγῳ Διευθύνσει καὶ ἐντεταλμένος τὴν σφράγισιν ἀφικνουμένης καὶ ἀποστελλομένης ἀλληλογραφίας, ὑπεξήρει ἐκ τοῦ Ταχυδρομείου ἐπιστολάς, παρεδίᾳξεν αὐτάς καὶ ἀφῆρει τὰ τυχόν, ἐν αὐταῖς χρήματα. Τὴν ὑπόνοιαν γενικῶς τῆς ὑπεξαίρέσεως καὶ παραδίᾳσεως εἶχε συλλάβει ὁ Διευθυντῆς συνεπεῖα παραπόνων ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποστολέων, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὐτῶν δὲν περιήρχοντο εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀπηυθύνοντο, ἀφ' ἑτέρου δὲ παραληπτῶν, ὅτι ἐπιστολαὶ μετὰ ἐσωκλείστων χρημάτων ἐλαμβάνοντο ἄνευ μὲν ἰχνῶν παραδίᾳσεως, ἀλλὰ καὶ ἄνευ τῶν ἐσωκλεισθέντων χρημάτων· ἐστράφη δὲ ἡ ὑπόνοια αὐτῆ εἰδικῶς κατὰ τοῦ προσφεύγοντος διότι ὁ κλητῆρ τῆς ἐν Ἰωαννίνοις Λαϊκῆς Τραπεζῆς εἶχε καταγγεῖλει ῥητῶς διὰ τοῦ παρὰ τῆ Ταχ. καὶ Τηλ. Διευθύνσει τηλεγραφητοῦ α. τάξεως Δημ.

Ζήκου, ότι είχεν ἴδει τὸν προσφεύγοντα «ἐνθυλακώοντα» ἐπιστολάς. Τὰς ὑπονοίας ταύτας ὁ Διευθυντὴς ἐνεπιστεύθη εἰς τρεῖς τῶν παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλων εἰς οὓς ἀνέθεσε νὰ ἐπιτηρώσι συστηματικῶς τὸν προσφεύγοντα ἐπὶ ὀλέκλῃρον ἕως εἰκοσήμερον, μέχρι τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1930, οὐδὲν ἐδεδαίωθη. Τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου 1930 ὁ Διευθυντὴς παρηκολούθει ἐν τῇ ἐξωτερικῇ εἰσόδῳ τοῦ γραφείου του τὴν διευθέτησιν τοῦ αὐτόθι λαμπτήρος, ὅτε ἀντελήφθη τὸν προσφεύγοντα κατερχόμενον τὴν κλίμακα καὶ κατευθυνόμενον εἰς τὸ ἀποχωρητήριον ἐν ᾧ ὁ προσφεύγων κατήρχετο τὴν κλίμακα ὁ Διευθυντὴς προσέβλεψε μετὰ προσποιητῆς ἀδιαφορίας εἰς τὰ θυλάκια τοῦ ὑπηρεσιακοῦ χιτωνίου τοῦ προσφεύγοντος, εἰς ἐν τῶν ὁποίων διέκρινεν ἐπιστολάς. Ὁ προσφεύγων εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀποχωρητήριον, ὅτε δὲ ἐξήρχετο ἐκεῖθεν ὁ Διευθυντὴς προσέβη ἀμέσως εἰς ἔρευναν ἐν τοῖς θυλακίοις τοῦ χιτωνίου τοῦ προσφεύγοντος, ἅτινα ἔμως εὐρέθησαν ἤδη κενά. Ἠρώτησεν αὐτὸν περὶ τῶν ἐπιστολῶν, ἀλλὶ αὐτὸς ἠρνήθη ὅτι εἶχε λάβει τοιαύτας μεθ' ἑαυτοῦ. Τότε ὁ Διευθυντὴς τὸν συμπιπρέλαθεν εἰς τὸ Γραφεῖον αὐτοῦ καὶ καλέσας τρεῖς ὑπαλλήλους, τὸν τηλεγραφητὴν α'. τάξεως Β. Νοῦτσον, τὸν τηλεγραφητὴν γ'. τάξεως Χρ. Παρλάπαν καὶ τὸν βοηθὸν α'. τάξεως Δημ. Χαντέλην, προσέβη μετ' αὐτῶν εἰς σωματικὴν ἔρευναν ἐπὶ τοῦ προσφεύγοντος, ἐν τοῖς θυλακίοις τοῦ ὁποίου ἀνεῦρε 46 ἐπιστολάς. Οὕτω ὁ προσφεύγων ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ τὴν πράξιν, ἰσχυριζόμενος ὅμως ὅτι πρώτην ταύτην φορὰν προσέβη εἰς αὐτὴν καὶ παρακαλῶν νὰ μὴ διωχθῇ ποινικῶς, ὑπισχνούμενος ὅτι θὰ ὑπέβαλλε παραίτησιν ἀπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας (Ὁρ. τὴν ὑπ' ἀριθ. 5190 τῆς 19 Ὀκτωβρίου 1930 ἀναφορὰν τοῦ Διευθυντοῦ πρὸς τὴν περιφερειακὴν Διεύθυνσιν Ἠπείρου). Διὰ τὴν ὡς ἄνω πράξιν ὁ προσφεύγων παρεπέμφθη εἰς τὸ Συμβούλιον Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., κριθὴ δὲ ὑπ' αὐτοῦ ὀριστικῶς ἀπολυτέος δι' ἀποφάσεως ληφθείσης ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 18 Φεβρουαρίου 1931 καὶ κοινοποιηθείσης εἰς τὸν προσφεύγοντα τῇ 23ῃ Μαρτίου 1931 ὄρ. εἰδοποιητήριον Σ. Σκούρη). Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ὁ προσφεύγων ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας αἰτήσιν ἀναθεωρήσεως κατὰ τὸν ν. 3811 τοῦ 1929 (26) ἄρθρ. 63. Πρὸ ὅμως τῆς ἐκδικάσεως τῆς αἰτήσεως ταύτης, ἥτις καὶ νῦν ἔτι ἐκκρεμεῖ (ὄρ. ὑπ' ἀριθ. 159210 τῆς 5 Μαΐου 1931 ἐγγραφον Ὑπουργείου Συγκοινωνίας πρὸς τὸ Σ.τ.Ε) ἤσκησεν ὁ προσφεύγων καὶ τὴν ὑπὸ κρίσιν ἐνώπιον τοῦ Σ.τ.Ε. προσφυγὴν.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύ-
ξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν πα-
ραδοχὴν αὐτῆς.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ
Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρ. 63 τοῦ νόμου 3811 τοῦ 1929
(26) ἀσκηθεῖσα αἰτησις ἀναθεωρήσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβου-
λίου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην
ἀπόφασιν, δὲν κωλύει τὴν ἀσκησιν τῆς ἐνώπιον τοῦ Σ. τ. Ε.
προσφυγῆς οὐδὲ ἀναστέλλει τὴν ἐκδίκασιν αὐτῆς.

Ἐπειδὴ οὐδεμία καταλείπεται εἰς τὸ Τμήμα τοῦτο τοῦ
Σ.τ.Ε. ἀμφιβολία, ὅτι ὁ προσφεύγων εἶχεν ἀποκομίσει ἐπὶ
σκοπῇ παραδιάσεως τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου 1930 ἐκ τοῦ γρα-
φείου συσκευασίας τῆς ἀλληλογραφίας τῆς ἐν Ἰωαννίνοις
ταχ. καὶ τηλ. Διευθύνσεως, παρ' ἣ ὑπῆρτε, τεσσαράκοντα
καὶ ἕξ ἐπιστολάς εὐρεθείσας ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖ-
σαν ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τῆς Διευθύνσεως σωματικὴν ἔρευ-
ναν ἐπὶ τοῦ προσφεύγοντος· διὸ καὶ φρονεῖ τὸ Τμήμα τοῦτο
τοῦ Σ.τ.Ε. ὅτι τὸ Συμβούλιον προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. ὀρθῶς
ἀπεφάνθη διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ὑπὲρ τῆς
ὀριστικῆς ἀπολύσεως τοῦ προσφεύγοντος γενομένου ἐνόχου
τῆς ὡς εἴρηται πράξεως.

Διὰ Τὰ ὅτι

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπὸ κρίσιν προσφυγὴν ὡς ἀβάσιμον.

Καταδικάζει τὸν προσφεύγοντα εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς
παρούσης.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Μαΐου 1931
ἐδημοσιεύθη τὴν δεκάτην ἠγδόχην (18ην) ἰδίου μηνὸς καὶ
ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Α'. Τμήματος

Π. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Α'. Τμήματος⁵
Κ. ΜΟΡΑΚΗΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1931.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Α'. Τμήματος

(Ἰπογραφή)

Ἀριθ. 318] 1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν ὁλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιβάν Προέδρου, Σ. Παπαντωνάκη, Α. Φίλωνος, Α. Πολίτη, Χ. Οικονομοπούλου, Ν. Κολυβά, Μ. Τσαμαδοῦ, Συμβούλων, Α. Ραγκούση καὶ Κλ. Μηλιαρέση Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ 12ῃ Μαΐου 1931 παρόντος καὶ τοῦ Ὑπογραμματέως τοῦ Συμβουλίου Κ. Μοράκη κωλυομένου τοῦ Γραμματέως ἕνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 13 Μαρτίου 1931 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Γερασίου Ἀλαμάνου καὶ Γεωργίου Πασσᾶ διανομῶν α' τάξεως παρὰ τῆ Ταχυδρομείῳ, κατόικων Ἀθηνῶν παρασπάντων διὰ τοῦ πληρεξουσίου των δικηγόρου Γ. Πώπ, κατὰ τῆς ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1931 προφορικῆς διαταγῆς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δι' ἧς ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων τῶν διανομῶν τῆς κατ' οἶκον πληρωμῆς ταχυδρομικῶν ἐπιτογῶν, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατροίδη.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Μ. Τσαμαδοῦ ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Οἱ προσφεύγοντες Γ. Ἀλαμάνος καὶ Γ. Πασσᾶς ὑπηρετοῦν ἀπὸ τοῦ 1917 ὡς διανομῆς α' τάξεως εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν ἐκτελοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κατ' οἶκον πληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν. Κατὰ Ἰούλιον 1925 προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν ταξινόμου β' τάξεως. Ἐπιθυμοῦντες ὅμως νὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διανομῆς τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἐξ' ἧς ἐπορίζοντο, κατὰ νόμον, μείζονο ὑλικά ὠφέλη ἢ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ταξινόμου, ὑπέβαλον τῆ 28ῃ Ἰουλίου 1923 αἰτήσεως δι' ἧν ἐδήλουν ὅτι δὲν ἀπεδέχοντο τὴν εἰς τὸν βαθμὸν ταξινόμου προαγωγὴν των. Αἱ αἰτήσεις των ἐγένοντο δεκταὶ καὶ κατόπιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 86 τῆς 26 Δεκεμβρίου 1923 καὶ 170061 τῆς 4 Φεβρουαρίου 1924 πράξεων τοῦ Συμβουλίου τῆς διοι-

κητικῆς ὑπηρεσίας τῶν Τ.Τ.Τ. καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, οἱ αἰτοῦντες ὑπεβιβάσθησαν τοποτηθέντες πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ γραφεῖω.

Διὰ τοῦ ἀπὸ Ἰουλίου 1930 Διατάγματος «περὶ τῆς διὰ τῶν διανομέων κατ' οἶκον πληρωμῆς ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν» ὠρίσθη ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδ. 1 ὅτι εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπηρετοῦντες διανομεῖς ἀντικαθίστανται ἀνὰ διετίαν, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ἐν τῷ αὐτῷ γραφεῖῳ ὑπηρετῶσι ἕτεροι διανομεῖς ἔχοντες νὰ νόμιμα προσόντα καὶ κρίνονται κατὰλληλοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην. Οἱ ὡς ἄνω διανομεῖς ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως ταύτης, ἐξεδόθη ἡ προσβαλλομένη ὑπ' ἀρ. 239715 τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1930 ἀπόφασις τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. δι' ἣς ὠρίσθησαν ἕτεροι διανομεῖς ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1930 καὶ ἀπηλλάγησαν οἱ αἰτοῦντες τῆς ὑπηρεσίας τῆς κατ' οἶκον πληρωμῆς ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ὡς συμπληρώσαντες διετίαν ἐν τῇ αὐτῇ ὑπηρεσίᾳ. Ὁ περὶ μεταθέσεως ἀπόφασις ἐκοινοποιήθη αὐτοῖς προφορικῶς κατὰ Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἰδίου ἔτους ἢ δ' ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεις κατετέθη εἰς τὴν Γραμματείαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τῇ 18ῃ Μαρτίου 1931.

Διὰ ταύτης ζητεῖται ἡ ἀκύρωσις τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως διὰ τοὺς ἐπομένους λόγους.

1. Διότι ἡ ἀποδοχὴ τῆς περὶ ὑποβιβασμοῦ αἰτήσεως τῶν ἐγένετο ὑπὸ τὸν ἐν αὐτῇ ἔρον τῆς διαρκοῦς ἐν τῷ αὐτῷ γραφεῖῳ (δηλ. πληρωμῆς κατ' οἶκον ἐπιταγῶν κατὰ τοὺς αἰτοῦντες) παραμονῆς τῶν ὅστις ἕρος παρεδιάσθη διὰ τῆς προσβαλλομένης πράξεως.

2. Διότι ἡ ἀντικατάστασις αὐτῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1930 διατάγματος εἶνε δυνατὴ μόνον μετὰ πάροδον διετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος τούτου καὶ

3 Διότι, σὺν τῇ ἀπομακρύνσει αὐτῶν ἔδει τουλάχιστον νὰ δοθῇ εἰς αὐτοὺς ὁ βαθμὸς ὃν κοτειχον καὶ ἐξ οὗ παρητήθησαν.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως πασικύπτουσι τὰ ἑξῆς ζητήματα.

1. Ἐὰν αὕτη ἀσχεῖται ἐμπροθέσμως.

2. Ἐὰν εἶνε βάσιμοι οἱ ἐν τῇ αἰτήσει ἀπαριθμούμενοι λόγοι ἀκυρώσεως.

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τῶν προσφευγόντων ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σχεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ἡ ὑπ' ἀριθ. 239716 ἀπὸ 2^ο Ὀκτωβρίου 1930 ἀφασίς τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. δι' ἧς οἱ προσφεύγοντες ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ ἄλλων ὑπαλλήλων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς κατ' οἶκον πληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ὡς συμπληρώσαντες ἤδη τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 παραγρ. 1 τοῦ Π. Διατάγματος τῆς 27^{ης} Ἰουλίου 1930 προβλεπομένην διετίαν, ἀνεκοινώθη εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους προφορικῶς μόνον τῇ 20ῇ Ἰανουαρίου 1931 οὐδεμίᾳ ἄλλῃ κοινοποιήσῃς ἐγένετο εἰς αὐτοὺς ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρθ. 162903 τῆς 24^{ης} Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐγγράφου τοῦ Ἰπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, καὶ ἄρα δεόν νὰ θεωρηθῇ ὅτι ἐμπροθέσμως ἀσκεῖται ἡ ὑπὸ κρίσιν προσφυγή.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπηρεσία τῆς κατ' οἶκον πληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν εἶναι ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1923 εἰς ταχυδρομικοὺς ὑπαλλήλους ἔχοντας βαθμὸν δανομέως α' τάξεως, οἱ προσφεύγοντες δὲ προαχθέντες ἐν ἔτει 1923 εἰς ταξινομοὺς β' τάξεως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐκτελοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην εἰ μὴ ἐπανερχόμενοι εἰς τὸν βαθμὸν διανομέως α' τάξεως, δι' ὃ δι' αἰτήσεών των πρὸς τὸν Ἰπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ἀποδέχονται τὸν γενόμενον προδιδοσμὸν των· τὸ δὲ Ἰπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἀπέδεχθη τὴν αἴτησίν των ταύτην καὶ δι' ἐγγράφου του ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1924 ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς προσφεύγοντας ὅτι ὑπεδιδάσθησαν τῇ αἰτήσει των εἰς τὸν βαθμὸν διανομέως α' τάξεως, τοποθετηθέντες εἰς τὸ αὐτὸ γραφεῖον.

Ἐπειδὴ ἡ δήλωσις περὶ μὴ ἀποδοχῆς τοῦ προδιδοσμοῦ καὶ ὁ συνεπείᾳ ταύτης γενόμενος ὑπὸ τοῦ Ἰπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὁποδιδασμὸς τῶν προσφευγόντων δὲν δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ἐπι συνιστώσιν ἐδικὴν συμφωνίαν μεταξὺ τοῦ τελευταίου τούτων καὶ τοῦ Κράτους, οὐδὲ ἡ ἐν τῇ αἰτήσει τῶν προσφευγόντων περιεχομένη δικαιολογία τῆς μὴ ἀποδοχῆς

τοῦ προβιβάσμου διὰ τῆς ἐπιθυμίας τούτων ὅπως παραμείνουν οἱ αἰτούντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κατ' οἶκον πληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἀποτελοῦσα ἕρον δεσμευτικὸν διὰ τὸ Κράτος συνεπαγόμενον τὴν εἰς τὸ διηνεκὲς ἢ κατὰ βούλησιν αὐτῶν καὶ μόνον διατηρήσιν τῶν προσφευγόντων εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπηρεσίαν, διότι τοιαύτη συμβατικὴ δέσμευσις τοῦ Κράτους προκειμένου περὶ Δημοσίων ὑπαλλήλων διοριζομένων κατὰ νόμον εἰς ὄργανικὰς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Κράτους θέσεις δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἐκ τῆς διεπούσης τὴν ὑπάλληλικὴν σχέσιν νομοθεσίας, μόνον δὲ δι' εἰδικῆς νομίμου διατάξεως δύναται νὰ θεσπισθῆ θητεία ἐφ' ὠρισμένον χρόνον καὶ ἄρα ὁ λόγος οὗτος ἀκυρώσεως τῆς προσβαλλομένης πράξεως ἀβάσιμος ἐλέγχεται.

Ἐπειδὴ τὸ δικαίωμα τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς κατ' οἶκον πληρωμῆς τῶν ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν διατελούντων ὑπαλλήλων ἀνήκει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας καὶ πρὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 27 Ἰουλίου 1930, τὸ δὲ διάταγμα τοῦτο ὀρίζει ἐν ἄρθρῳ 3 ὅτι οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὑπηρετοῦντες ἀντικαθίστανται ἀνὰ διετίαν (ἢ καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως ταύτης ὑπὸ ὠρισμένου ἔρους) χωρὶς νὰ ποιῆται διάκρισιν τινα ὡς πρὸς τὸν πρὸ τῆς ἐκδόσεώς του ἢ τὸν μετ' αὐτὴν χρόνον ὑπηρεσίας, ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι οὐδεμίαν τῶν κειμένων διατάξεων παρέβη ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἀντικαταστήσας τοὺς προσφεύγοντας συμπληρώσαντας πρὸ πολλοῦ τὴν ὑπὸ τοῦ εἰρημένου διατάγματος προβλεπομένην διετίαν.

Ἐπειδὴ ἡ ἐκ νέου προαγωγή εἰς τὸν βαθμὸν ταξινόμου β' τάξεως τῶν παραιτηθέντων ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τούτου δύο ὑπαλλήλων δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἐπὶ τῇ δάσει τῶν περὶ προαγωγῶν τῶν ταχυδρομικῶν ὑπαλλήλων γενικῶν διατάξεων καὶ ἀβάσιμος εἶνε ἡ ἀξίωσις τῶν ὅπως ἀποκατασταθῶσιν ἀμέσως εἰς τὸν βαθμὸν ὃν ἀπεποιήθησαν.

Διὰ τὰ ὑττα

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν.

Διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάπτωσιν τοῦ κατατεθέντος παραδόλου.

Καταψηφίζει εἰς δάρος τῶν αἰτούντων τὴν δικαστικὴν δα-

πάνην τοῦ Δημοσίου ὀριζομένην εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας (1500) καὶ ἐπιβάλλει τὰ τέλη εἰς τοὺς αἰτοῦντες.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Μαΐου 1931.

Ὁ Πρόεδρος

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Κ. ΜΟΡΑΚΗΣ

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 19ῃ Μαΐου 1931.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

Σ. ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΟΣ

Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ



Ἄριθ. 374)1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ.Δ. Ρακτιβάν Προέδρου, Δ. Πίκουλα, Δ. Πολίτη, Ν. Κολυβά, Α. Γαζῆ, Φ. Παπαγεωργίου καὶ Σ. Διβάρη, Συμβούλων, Σ. Σολιώτη καὶ Ι. Καλογήρου Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 2α Ἰουνίου 1931 παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1930 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τῶν Εὐστρατίου Σαφιολεᾶ ἀρχιμηχανικοῦ β' τάξεως Τ.Τ.Τ., Σταματίου Νικόλη μηχανικοῦ α' τάξεως Τ.Τ.Τ., Ἀριστοβούλου Ρίκου, μηχανικοῦ α' τάξεως Τ.Τ.Τ. ἀπάντων κατοίκων Ἀθηνῶν παραστάντων διὰ τοῦ πληρεξουσίου των δικηγόρου Γ. Πάπ, κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 262959 τῆς 18ης Νοεμβρίου 1930 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Ι. Ἰατρίδη.

Ἐκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Σ. Σολιώτη ἀναγνόντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 207.310 τῆς 16 Σεπτεμβρίου 1930 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὠρίσθη, ὅτι οἱ μηχανικοὶ τῶν Τ.Τ.Τ., δικαιοῦνται κατὰ τὰ τελευταῖα τρία ἐδάφια τῆς παραγρ. 9 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Ν. Δ. τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.» ἐπιδόματος, ὡς τεχνικοὶ ὑπάλληλοι ἀνήκοντες εἰς καθαρῶς τεχνικὰς ὑπηρεσίας καὶ κτεκτετμημένοι δίπλωμα ἀνωτέρας τεχνικῆς σχολῆς κλπ.

Τὴν ἀπόφασιν ὅμως ταύτην ἀνεκάλεσεν ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 262959 τῆς 18 Νοεμβρίου 1930 ἀποφάσεως του, ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι αἱ ὡς ἄνω διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 ἀφορῶσι μόνον τοὺς ἐν τῷ τελευταίῳ ἐδαφίῳ ρητῶς κατονομαζομένους, ἦτοι τοὺς κτεκτετμημένους δίπλωμα πολιτικοῦ μηχανικοῦ, μηχανολόγου, ἠλεκτρολόγου, κλπ., ἐνῶ οἱ περὶ ὧν πρόκειται διπλωματοῦχοι τῆς ἀνωτέρας Σχολῆς Τ.Τ.Τ. δὲν κέκτηνται δίπλωμα δίδον εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα ἐλευθέρας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου, ἀλλὰ δίπλωμα ἀπλῶς ἀνωτέρας καταρτίσεως ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Τ.Τ.Τ. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἠσχίθη ἐμπροθέσμως ἡ ἀπὸ 2 Δεκεμβρίου 1930 αἴτησις ἀκυρώσεως τοῦ Εὐστρατίου Σαφιολέα, Σταματίου Νικόλη καὶ Ἀριστοβούλου Ρίξου, ἀπάντων διπλωματούχων τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Τ.Τ.Τ. κατατεθεῖσα εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν 9ην Δεκεμβρίου, δ' ἧς ζητεῖται ἡ ἀκύρωσις τῆς ὡς ἄνω δευτέρας ἀνακλητικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

1. Διότι ἡ ἀνωτέρα Σχολὴ Τ.Τ.Τ. εἶναι ἰσότιμος πρὸς τὴν Γαλλικὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Τ.Τ.Τ.) Ecole Superieure P. T.T.), ἣτις εἶναι ἰσότιμος πρὸς τὴν Ἀνωτέραν Ἠλεκτρολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πολυτεχνείου.

2. Διότι οἱ διπλωματοῦχοι τῆς ἀνωτέρας Σχολῆς Τ.Τ.Τ. κέκτηνται γνώσεις τοιαύτας, ὥστε νὰ ἐξισοῦνται πρὸς τοὺς διπλωματούχους τῶν Ἠλεκτρολογικῶν Σχολῶν καὶ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς Τ.Τ.Τ., ἀφοῦ μάλιστα τινὲς τῶν τελευταίων τούτων ὑπηρετοῦσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς διπλωματούχων τῆς Ἑλληνικῆς Σχολῆς Τ.Τ.Τ., ἣτις, κατὰ τὸν

αίτούντα, ιδρύθη μετὰ τὸ Ν. Δ. τοῦ 1924 περὶ ἀποδοχῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

3. Διότι ἡ Ἀνωτέρα Σχολὴ Τ.Τ.Τ. ἐκδίδει διπλώματα μηχανικῶν δυναμένων νὰ ἀσκοῦν ἐλευθέρως τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν, πολλοὶ δὲ τούτου καὶ ἔχουσι προσληφθῆ εἰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τέλος 4. Διότι ὀρθῶς ἡ πρώτη ὑπ' ἀριθ. 207.310 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας σκέπτεται, ὅτι περιλαμβάνονται οἱ περὶ ὧν πρόκειται ὑπάλληλοι εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 6 παράγρ. 9 τοῦ Ν.Δ. τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924.

Δεδομένου, ὅτι περὶ τοῦ τύπου παραδεκτοῦ καὶ τοῦ ἐμπροθέσμου τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως δὲν παρουσιάζεται οὐδεμία ἀμφιβολία, τὸ μόνον προκῦπτον ζήτημα, εἶναι, ἂν οἱ διπλωματοῦχοι τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Τ.Τ.Τ. περιλαμβάνονται ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 9 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων».

Ἐφ' οὗ ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τῶν προσφευγόντων ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ στατικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθεῖσα, τύποις δεκτῆ καὶ κατ' οὐσίαν ἐξεταστέα τυγχάνει.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάταξιν τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων» Ἐφημ. Κυβερν. 236-1924), τεχνικοὶ ὑπάλληλοι δικαιούμενοι εἰς τὴν ἀπόληψιν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου τεχνικοῦ ἐπιδόματος θεωροῦνται μόνον οἱ ἀνήκοντες εἰς τεχνικὰς ὑπηρεσίας κεκτημένοι δὲ δίπλωμα πολιτικοῦ μηχανικοῦ μηχανολόγου, ἠλεκτρολόγου, ἀρχιτέκτονος τοπογράφου, ἐργοδηγοῦ ἢ γεωμέτρου ἀνεγνωρισμένης τεχνικῆς σχολῆς. Οἱ αἰτούντες ὅμως κέκτηνται δίπλωμα τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1919 ἰδρυθείσης Ἀνωτέρας Σχολῆς Τ.Τ.Τ. ἣτις οὐσα ἀπλῶς εἰδικὴ σχολὴ διὰ τὴν ἐν γένει τεχνικὴν προπαρασκευὴν τῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. (πρὸς

άνωτέραν μόρφωσιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κλάδου) κατὰ τὸν ὄρισμὸν τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 3811 κυρωθέντος Ν.Δ. ἀπὸ 27-2-26) δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν ἀπὸ 26-3-31) πράξιν τῆς συγκλήτου τοῦ Ἐθν. Μετσοβείου Πολυτεχνείου, ὡς παρέχουσα διπλώματα ἰσότιμα πρὸς τὰ διπλώματα τοῦ Πολυτεχνείου, οἷα ρητῶς καὶ συγκεκριμένως καθορίζονται ἐν τῷ Ν.Δ. τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1924. Ἀπορριπτέα ὅθεν ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, δεδομένου, ὅτι καὶ ἐκ τῆς περιοριστικῆς διατυπώσεως τῆς ὡς ἄνω διατάξεως τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Νομ. Διατάγματος ἀποκλείεται πᾶσα ἐβρύτερα ἐρμηνεία.

Διὰ τὰ ὅσα

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 8 Δεκεμβρίου 1930 αἴτησιν τῶν Εὐστρ. Σαφιολέα, Σταμ. Νίκολη καὶ Ἀριστ. Ρίκου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 262.959 τῆς 18 Νοεμβρίου 1930 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάπτωσιν τοῦ κατατεθέντος παραβόλου καὶ

Καταδικάζει τοὺς αἰτοῦντας εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμῶν 1500 καὶ τὰ τέλη τῆς παρουσίας.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1931 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 3ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἄριθ. 398)1931.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ.Δ.Ρακτιβάν, Προέδρου, Στ. Παπαντωνάκη, Ἀ.Φίλωνος, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τρανταφυλάκου, Χ. Οἰκονομοπούλου, Μ. Τσαμαδοῦ, Συμβούλων, Ἀ. Ραγκούση καὶ Χ. Μητρέλια, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ 5ῃ Ἰουνίου 1931 πᾶρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἕνα ἀποφασίση ἐπὶ τῆς ἀπὸ 17 Μαρτίου 1931 αἰτήσεως τοῦ Ἰωάννου Στουραίτου, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Ἀ. Σβώλου, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, παραστάντος διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Ἀ. Φίλωνος, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Εἰς τὸν αἰτοῦντα, ὑπηρετοῦντα παρὰ τῆ ὑπηρεσίᾳ Τ.Τ.Τ. ὡς τηλεγραφετῆν ἐπὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ, διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Μαρτίου 1927 Δ)τος (Γ.60) μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Πρωσοπικοῦ Τ.Τ.Τ. ἐπὶ τῆ βάσει τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1926 Ν.Δ. περὶ ἀπονομῆς τοῦ μισθοῦ Τμηματάρχου εἰς Εἰσηγητὰς, καθ' ὃ εἰς Εἰσηγητὰς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ διετίαν ἐν τῷ βαθμῷ τούτῳ καὶ κεκτημένους τὰ πρὸς ὄντα τὰ ἐν τῆ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἀρθρου μόνου τοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος ὀριζόμενα, δύναται νὰ ἀπονεμηθῇ μετ' ἀπόφασιν μὲν τοῦ οἰκείου ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου ὁ μισθὸς τοῦ Τμηματάρχου β' τάξεως, μετ' ἀπόφασιν δὲ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ Τμηματάρχου β' τάξεως. Ὁ αἰτῶν, φρονῶν πρὸς τούτοις, ὅτι ὑπερχειροῦτο ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ὅπως ἀπονείμῃ αὐτῷ καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου β' διὰ τῶν ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1930 καὶ 22 Ὀκτωβρίου 1930 αἰτήσεων του, ἤτήσατο τὴν ἀπονομὴν τοῦ βαθμοῦ τούτου, δια δὲ τῆς τελευταίας τῶν ὡς ἄνω αἰτήσεων,

του ήτήσατο προσέτι και την άπονομήν του βαθμού και μισθοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως, επί τῶ λόγῳ, ὅτι συνεπλήρωσεν διετίαν συμφώνως τῷ άρθρῳ 17 τοῦ νόμου 2494 (Κ. Θ. 609) περί τοῦ προσωπικοῦ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων, νά προαχθῆ περαιτέρῳ κατά βαθμὸν και μισθὸν εἰς τμηματάρχην α' τάξεως. Τὴν ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων σιωπὴν τῆς Διοικήσεως, Θεωρουμένην κατά τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 47 τοῦ Νόμου 3713, ὡς ἄρνησιν αὐτῆς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἀξιουμένων ἐνεργειῶν, προσβάλλει ἤδη ὁ αἰτῶν διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἀκυρώσεως, κατατεθείσης τῇ Γραμματείᾳ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τὴν 19 Μαρτίου 1931, ἰσχυρίζομενος, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ὑποχρεοῦται κατά τὰς συνδεδυασμένας διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. περί ἀπονομῆς τοῦ μισθοῦ Τμηματάρχου εἰς Εἰσηγητὰς και τοῦ άρθρου 17 ἑδαφ. 3 τοῦ νόμου 2494 νά προβῆ εἰς τὰς ἀνωτέρω ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνεργείας.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα.

- 1) Ἐὰν αὕτη ἀσχεῖται ἐμπροθέσμως και
- 2) Ἐὰν εἰσὶ νόμῳ βάσιμοι οἱ ἐν τῇ αἰτήσει οὐσιαστικοὶ λόγοι ἀκυρότητος.

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς και αἰτήσαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζήτησαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ εἰς τὸν αἰτοῦντα, ὑπηρετοῦντα παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Τ.Τ.Τ. ὡς τηλεγραφητὴν ἐπὶ βαθμῶν και μισθῶ εἰσηγητοῦ ἀπενεμήθη ὁ μισθὸς τοῦ Τμηματάρχου ἐπὶ τῇ βάζει τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1926 Ν.Δ. περί ἀπονομῆς τοῦ μισθοῦ Τμηματάρχου εἰς εἰσηγητὰς.

Ἐπειδὴ ὁ αἰτῶν, φρονῶν πρὸς τούτοις, ὅτι ὑποχρεοῦται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δυνάμει τῶν ἀνωτέρω Ν. Διαταγμάτων, νά ἀπονεύμῃ αὐτῷ και τὸν βαθμὸν τοῦ τμηματάρχου ήτήσατο διὰ τῆς ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1930 αἰτήσεως τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου. Διὰ δὲ νεωτέρας αὐτοῦ αἰ-

τήσεως ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου 1930, ἠτήσατο προσέτι καὶ τὴν ἀπονομὴν τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως ὡς συμπληρώσας διετίαν ἀπὸ τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τμηματάρχην β' τάξεως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατάξεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Νομοθ. Διατάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 2494 περ προσωπικοῦ τῶν Πολιτικῶν Ὑπουργείων.

Ἐπειδὴ κατόπιν τῶν αἰτήσεων τούτων, ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1930 καὶ 12 Ὀκτωβρίου 1930, ὁ αἰτῶν προσβάλει, ὡς ἄρτησιν θεωρουμένην, τὴν ἐπὶ τρίμηνον σιωπὴν τοῦ Ὑπουργοῦ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 47 τοῦ Ν.3713. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὴν πρῶτην ἐκ τῶν ἀνωτέρω αἰτήσεων, ἡ ὑπὸ κρίσιν προσφυγῆ, εἶναι ἐκπρόθεσμος καθ' ὅσον τὸ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἔληξε τὴν 4 Σεπτεμβρίου 1930, ἔκτοτε δὲ ἤρξατο ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 49 τοῦ Ν.3713 60ήμερος πρὸς ἄσκησιν τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως κατὰ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς ἀπονομὴν τῶ αἰτοῦντι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Τμηματάρχου β' τάξεως. Ἡ προθεσμία αὕτη διὰ τῆς ὑποβολῆς πρὸς τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου 1930 νέας αἰτήσεως διεκόπη, ἐπανήρξατο δε, ἐφ' ὅσον οὐδὲ ἐπὶ ταύτης ἐξεδόθη Ὑπουργικὴ τις πράξις, τὴν 22 Νοεμβρίου 1930 ἤτοι μετὰ πάροδον τῆς κατὰ τὸν νόμον 149 τριακονταθημέρου, πρὸς ἀπάντησιν προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς τελευταίας αἰτήσεως. Ἡ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις ἀκυρώσεως κατετέθη τὴν 19 Μαΐου 1931, κατὰ συνέπειαν αὕτη, καθ' ὃ κεφάλαιον διώκει τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀπονομὴν τοῦ βαθμοῦ Τμηματάρχου β' τάξεως τυγχάνει ἀπαράδεκτος, καθόσον ἤδη ἀπὸ τῆς 22 Ἰανουαρίου 1931 ἐξέπνευεν ἡ πρὸς αἰτήσιν ἀκυρώσεως προθεσμία ἡ περαιτέρω δ' ἐμμονὴ τῆς διοικήσεως εἶναι ἀπλῶς ἐπιβεβαιωτικὴ τῆς προτέρας ἀρνήσεως.

Ἐπειδὴ ἡ αὕτη αἴτησις, καθ' ὃ κεφάλαιον διώκει τὴν ἀπονομὴν αὐτῷ τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως ἐστὶν ἐξεταστέα καθ' ὅσον ἡ μὲν ἄρτησις τοῦ Ὑπουργοῦ συνετελέσθη μετὰ τὴν πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς δευτέρας ἀπὸ 22 Ὀκτωβρίου 1930 αἰτήσεως, ἡ δὲ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις ἀκυρώσεως κατετέθη ἐντὸς τῆς 60ημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ τριμήνου.

Ἐπειδὴ τὸ μὲν Ν.Δ. τῆς 6 Νοεμβρίου 1926 τῆς δικτατορικῆς περιόδου τὸ παρέχον τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν

μετ' απόφασιν τῶν οἰκείων ὑπηρεσιακῶν συμβουλιῶν νά ἀπο-
 νείμη εἰς τοὺς Εἰσηγητὰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου β'
 συντρεχόντων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ αὐτῷ διατάγματι στοι-
 γείων, ἐκυρώθη μεταγενεστέρως διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου
 1927 Ν. Διατάγματος, ὅπερ προσέθηκε τὴν διάταξιν τῆς ἀπο-
 νομῆς καὶ βαθμοῦ τμηματάρχου β' δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑ-
 πουργοῦ. Ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο διάταγμα ἐκδοθὲν κατὰ
 τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος δὲν ἐπεκυ-
 ρώθη ὑπὸ τῶν βουλῶν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος τα-
 σσομένης τετραμήνου προθεσμίας κατ' ἀκολουθίαν κατέστη
 ἄκυρον ἐφεξῆς. Οὕτω τὸ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1926 παραμένει
 ἄνευ κυρώσεως, δὲν δύναται ὅμως νά θεωρηθῆ καὶ αὐτὸ ἄκυ-
 ρωθὲν, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐν ἀνωμάλοις περιπτώσε-
 σιν ἐκδοθέντων διατάγματων ἐκράτησεν ὅτι ἐξακολουθοῦν πρ-
 οσωρινῶς ἐκτελούμενα μέχρις εἰδικῆς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεως
 τῆς Νομ. ἐξουσίας. Κατὰ συνέπειαν τὸ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου
 1926 Νομ. Διάταγμα, μὴ ἀκυρωθὲν οὐδὲ τροποποιηθὲν νο-
 μίμως, παραμένει ἰσχύον ὡς πρὸς τὴν κατὰ τοὺς ἄρθρους αὐ-
 τοῦ ἀπονομὴν τοῦ μισθοῦ τοῦ Τμηματάρχου β' τάξεως.

Ἐπειδὴ, ὡς εἴρηται, τὸ ἕτερον Νομ. Διάταγμα τῆς 12
 Σεπτεμβρίου 1927 ἐκδοθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπὸ 27 Αὐγού-
 στου 1927 ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς πρὸς τὴν Κυβέρνη-
 σιν πρὸς κύρωσιν, ἀκύρωσιν ἢ κατάρξησιν τῶν Νομοθετι-
 κῶν Διατάγματων τῆς Δικτατορικῆς περιόδου καὶ κατὰ τὰς
 διατάξεις τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος μὴ κυρωθὲν ἐγ-
 καίρως ὑπὸ τῶν Βουλῶν οὐδεμίαν νῦν ἰσχὴν ἔχει. Κατ' ἀκο-
 λουθίαν ἢ ἐν τούτῳ τὸ πρῶτον τεθεῖσα διάταξις περὶ ἀπονο-
 μῆς καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Τμηματάρχου εἰς τοὺς εἰσηγητὰς
 τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων δὲν δύναται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς
 τετραμήνου προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος νά
 τύχη ἐφαρμογῆς.

Ἐπειδὴ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἢ ἐν τῷ ἀπὸ 6 Νοεμβρ.
 1926 Διατάγματι ὑφισταμένη ἕτερα διάταξις καθ' ἣν ἢ διά-
 ταξις τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 2494 ἐφαρμο-
 ζεται εἰς ἅπαντα τὰ πολιτικά Ὑπουργεῖα δὲν δύναται νά ἐχη
 ἐφαρμογὴν κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπονομῆς μόνον μισ-
 θοῦ τμηματάρχου β' διότι κατὰ τὸ εἰρημένον ἄρθρον 17 §3
 τοῦ Ν. 2494 Τμηματάρχης α' τάξεως προάγεται ὁ ἐπὶ διετίαν
 ὑπηρετήσας Τμηματάρχης β' τάξεως διὰ τὴν προαγωγὴν δη-
 λονότι εἰς Τμηματάρχην α' προαπαιτεῖται διετὴς ὑπηρεσία.

ἐπὶ βαθμῶν καὶ εἰς θέσιν Τμηματάρχου β' δὲν ἀρκεῖ δὲ ἡ ἀπλῆ ἀπονομὴ μισθοῦ τμηματάρχου β'.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἀπορριπτέα κρίνεται ὡς ἀβάσιμος ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις περὶ ἀπονομῆς βαθμοῦ καὶ μισθοῦ Τμηματάρχου α' τάξεως εἰς τὸν αἰτοῦντα.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν ἀκυρώσεως.

Ἐπιβάλλει εἰς βᾶρος τοῦ αἰτοῦντος τὴν δικαστικὴν δαπάνην ἐκ δραχ. 1.000 καὶ τὰ τέλη.

Διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάπτωσιν τοῦ νομίμου παραβόλου.

Ἐκρίθη καὶ ἀδεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 19ῃ Ἰουνίου 1931 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 12ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Ρακτιβάν

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Κοντογιάννης

Ἀριθ. 399)1931

Ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Ἀθανασίου Κίνια.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ.Δ. Ρακτιβάν, Προέδρου, Στ. Παπαντωνάκη, Α. Φίλωνος, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριανταφυλλάκου, Χ. Οἰκονομοπούλου, καὶ Μ. Τσαμαδοῦ, Συμβούλων, Α. Ραγκούση καὶ Χ. Μητρέλια, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 5ῃ Ἰουνίου 1931 παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 24 Μαρ-

τίου 1931 αϊτήσεως άκυρώσεως τοῦ Ἀθανασίου Κίνια κατοίκου Ἀθηνῶν, παραστάντος διὰ τῶν πληρεξουσίων του δικηγόρων Ι. Κίνια καὶ Στ. Οἰκονομίδη, κατὰ 1) τῆς ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου 1931 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς αὐτοῦ ἐπαρκείας 2) τοῦ ἀπὸ 30)31 Ἰανουαρίου 1931 Ἰ'Εφημ. Κυβερν. Γ' 19) Διατάγματος ἐκδοθέντος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, περὶ προαγωγῆς καὶ τοποθετήσεως ὡς Διευθυντοῦ τῆς Τηλεγραφικῆς Ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ Π. Μειντάνη, τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη καὶ τοῦ παρεμβαίνοντος Π. Μειντάνη παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Ι. Χλωροῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Χρ. Οἰκονομοπούλου, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Ὁ αἰτῶν ὑπηρετῶν ὡς Περιφερειακὸς Διευθυντῆς Τ. Τ.Τ. ἐπὶ βαθμῶ Διευθυντοῦ Β' ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα διὰ τοῦ ἀπὸ 20-2-26 Διατάγματος ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπὸ 9-1-26 Συντακτικῆς ἀποφάσεως «περὶ καταργήσεως Διοικητικῶν κλπ. Συμβουλίων κλπ». καὶ τοῦ Ν.Δ. τῆς 4-2-26 «περὶ καταργήσεως θέσεων κλπ. ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας». Ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ παρέμεινε μέχρι τῆς 18 Αὐγούστου 1926, ὅτε ἀπελύθη ὀριστικῶς δυνάμει τῆς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας Συντακτικῆς Ἀποφάσεως καθ' ἣν οἱ ἐν διαθεσιμότητι διατελοῦντες πολιτικοὶ ὑπάλληλοι θεωροῦνται αὐτοδικαίως πεπαυμένοι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Δ.ὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 13-11-27 ἐκδοθέντος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 77 τοῦ Συντάγματος ἐκυρώθη ἡ ἀπὸ 7-1-1926 ὡς ἄνω Συντ. ἀπόφασις θεωρηθεῖσα ὡς μηδὲν ἐπαγαγοῦσα ἔννομον ἀποτέλεσμα, τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς ἀποτελεσμάτων ρυθμισθέντων ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ν.Δ. ὡς ἐξῆς.

Οἱ ἀπολυθέντες τῇ αἰτήσει των καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. τούτου θέλουσιν κριθῆ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Συμβουλίων ἐὰν εἶναι ἐπαγγελματικῶς ἐπαρκεῖς ἢ μή. Οἱ κρινόμενοι ὡς ἐπαγγελματικῶς ἀνεπαρκεῖς θεωροῦνται ὡς καλῶς ἀπολυθέντες. Οἱ λοιποὶ ἐπαναδιορίζονται εἰς τὰς ἄς κατεῖχον θέσεις, ἐφ' ὅσον αὐταὶ εἶναι κεναί, ἄλλως εἰς ἄλλας κενὰς ἀναλόγους θέσεις ἐκ τῶν ὀργανικῶς εἰς ἐκάστην ὑπηρεσίαν προβλεπομένων, καὶ ἐφ' ὅσον καὶ

τοιαῦται κεναὶ δὲν ὑπάρχουσι κατατάσσονται εἰς πίνακα ἀναδιοριστέων, ἵνα ἀναδιορισθῶσιν ἅμα τῇ κενώσει τοιαύτης θέσεως καὶ κατὰ νέαν κρίσιν τῶν ἀρμοδίων Συμβουλίων.

Ὁ αἰτῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τούτων τῇ αἰτήσῃ του ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. διὰ τῆς ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1928 ἀποφάσεως αὐτοῦ ὡς ἐπαναδιοριστέος, παρέμεινεν ὅμως ἐκτὸς ὑπηρεσίας λόγω τῆς μὴ ὑπάρξεως κενῆς θέσεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὡς ἄνω Ν.Α. τῆς 13-11-27 ἐκυρώθη διὰ τοῦ Νόμου 4254 (161)29).

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους κενωθείσης τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ταχ. καὶ Τηλεγρ. Ἐκμεταλλεύσεως τῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἔχοντος βαθμὸν ἀντίστοιχον πρὸς τὸν τοῦ αἰτούντος (Διευθυντοῦ Β') ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἐπλήρωσε ταύτην διὰ προαγωγῆς τοῦ Ἀρχιμηχανικοῦ Β' Π. Μειντάνη διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους Διατάγματος. Τὸ Διάταγμα τοῦτο ἀνεκλήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 23 ἰδίου μηνὸς τοιοῦτου ἵνα ἐξετασθῇ ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ἐδικοιοῦτο ὁ αἰτῶν νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν ταύτην, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο κατόπιν σχετικοῦ ἐρωτήματος τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ Νόμου 4254 εἰσήχθη εἰς τὸ Συμβούλιον Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. ὅπερ διὰ τῆς ἀπὸ 28 Ἰανουαρίου ἐ.ε. ἀποφάσεώς του ἀπεφάνθη κατὰ πλειοψηφίαν ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ὁ αἰτῶν λόγω τοῦ ὅτι δὲν εἶναι κατάλληλος ὅπως καταλάβῃ εἰδικῶς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τηλεγρ. καὶ Τηλεγρ. Ἐκμεταλλεύσεως, καίτοι ἔκρινεν αὐτὸν γενικῶς ἐπαγγελματικῶς ἐπαρκῆ.

Κατόπιν τούτου ἐπηκολούθησε τὸ Διάταγμα τῆς 30 Ἰανουαρίου 1931, δι' οὗ προήχθη ἐκ νέου εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὁ Π. Μειντάνης.

Κατὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Τ.Τ.Τ. καὶ τοῦ Διατάγματος τῆς προαγωγῆς τοῦ Π. Μειντάνη ὁ Ἀθ. Κίνιας ἤσκησεν ἐμπροθέσμως καὶ παραδεκτῶς τὴν ἀπὸ 24 Μαρτίου 1931, κατατεθεῖσαν τὴν 26 ἰδίου μηνὸς αἴτησιν ἀκυρώσεως προβάλλων ὡς λόγους ἀκυρώσεως τοὺς ἐξῆς. 1) Διότι παρανόμως ἡ νέα κρίσις τοῦ Συμβουλίου περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ κρίνῃ τοῦτον ἐὰν εἶναι ἐπαγγελματικῶς ἐπαρκῆς ἵνα καταλάβῃ τὴν κενωθείσαν

συγκεκριμένην θέσιν, τοῦ Συμβουλίου υποχρεουμένου νὰ κρίνη τοῦτον ὡς πρὸς τὴν γενικὴν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα αὐτοῦ, ὅποτε ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ὤφειλε νὰ ἐπαναδιορίσῃ τοῦτον. 2) Διότι καὶ ἐὰν ἔτι θεωρηθῇ ἀκατάλληλος διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Τηλεγρ. καὶ Τηλεφ. Ἐκμεταλλεύσεως πάλιν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ἠδύνατο νὰ ἐπαναδιορίσῃ τοῦτον εἰς περιφερειακὸν Διευθυντήν, διὰ πληρώσεως τῆς κενωθείσης θέσεως διὰ μεταθέσεως ἐνὸς τῶν νῦν ὑπηρετούντων.

3) Τέλος ὁ αἰτῶν προσβάλλει καὶ κατάχρησιν ἐξουσίας.

Εἰς τὴν δίκην ταύτην παρεμβαίνει ὁ Π. Μειντάνης ὑποστηρίζων τὴν νομιμότητα τῶν ὑπὸ τοῦ αἰτούμενος προσβαλλομένων πράξεων καὶ αἰτούμενος τὴν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα.

1. Ἡ νέα κρίσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἦν ἀπαιτεῖ τὸ ἄρθρον 2 παράγρ. 5 τοῦ Νόμου 4254 ἐν περιπτώσει κενώσεως θέσεως προκειμένου περὶ τῶν κριθέντων ὡς ἐπαναδιοριστέων ἀλλὰ παραμεινάντων ἐκτὸς ὑπηρεσίας δέον ν' ἀφορᾷ τὴν ἐν γένει ἐπαγγελματικὴν ἐπάρκειαν τῶν ἀναδιοριστέων ἢ καὶ τὴν ἐπάρκειαν αὐτῶν ὅπως καταλάβωσιν εἰδικῶς τὴν κενωθείσαν θέσιν.

2. Ἡ διὰ τοῦ Ν.Δ. 17-9-26 ἐπανιδρυθεῖσα θέσις τοῦ Διευθυντοῦ Τηλεγρ. καὶ Τηλεφ. Ἐκμεταλλεύσεως Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. Ὑπ. Συγκοινωνίας εἶναι θέσις ἀνάλογος πρὸς τὴν θέσιν τοῦ περιφερειακοῦ Διευθυντοῦ Τ.Τ.Τ. ἣν κατεῖχεν ὁ αἰτῶν, ἵνα τύχη ἐφαρμογῆς ἢ ὡς ἄνω διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 παράγρ. 5 τοῦ νόμου 4254.

3. Συντρέχει πράγματι περίπτωσις καταχρήσεως ἐξουσίας.

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τῶν πληρεξουσίων τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτυξάντων τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένων τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ παρεμβαίνοντος ζητησάντων τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ρητοῦ καὶ σαφοῦς γράμματος τοῦ ἄρ-

ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4254 καθ' ἣν ἐκ αὐτῶν ὑπὸ τῶν Συμβουλίων δὲ κρινομένων ὡς ἐπαγγελματικῶς ἐπαρκῶν ἀναδιορίζονται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου, δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, οἱ ἐκτὸς ὑπηρεσίας τελοῦντες εἰς τὰς ἅς κατεῖχον θέσεις καὶ ἐφ' ὅσον εἶνε κεναὶ αὐταί, ἄλλως εἰς ἄλλας κενὰς ἀναλόγους θέσεις ἐκ τῶν ὀργανικῶς εἰς ἐκάστην ὑπηρεσίαν προβλεπομένων, καὶ ἐφ' ὅσον καὶ τοιαῦται κενὰ δὲν ὑπάρχουσι κατατάσσονται εἰς πίνακα ἀναδιοριστέων ἵνα ἀναδιορισθῶσιν ἅμα τῇ κενώσει τοιαύτης θέσεως καὶ μετὰ νέαν κρίσιν τῶν ἀρμοδίων Συμβουλίων» προκύπτει ὅτι πρὸς ἀναδιορισμὸν ὁποτεδήποτε τῶν οὗς ἀφορᾷ οὗτος μονίμων ὑπαλλήλων ἀρκεῖ ἢ περὶ αὐτῶν ἐκάστοτε κρίσις τῶν ἀρμοδίων Συμβουλίων ὡς ἐπαγγελματικῶς ἐπαρκῶν καθ' ὅλου καὶ οὐχὶ εἰδικῶς δι' ἐκάστην κενὴν ἢ κενουμένην θέσιν. Συμφώνως πρὸς τὴν διὰ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου δηλουμένην τοιαύτην βούλησιν τοῦ νομοθέτου εἶναι καὶ ἐκ τοῦ σκοποῦ τοῦ νόμου ἐπίσης σαφῶς προκύπτουσα.

Πρωτεύων σκοπὸς τοῦ νόμου 4254 εἶναι ἡ ἐπαναφορὰ εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τῶν ἐξ αὐτῆς ἀνωμάλως ἀπομακρυνθέντων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἔτι ἀπὸ τοῦ κοινοῦ δικαίου τοῦ διέποντος τὸν ὀργανισμὸν δημοσίας τινὸς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ ἀπολυθεὶς. Τοῦτο δηλοῖ ἡ ἐξαιρετικὴ ὑπὲρ τῶν ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας τελούντων ὑπαλλήλων τούτων διάταξις, ὅτι οὗτοι ἀναδιορίζονται εἰς ἄλλας ἀναλόγους θέσεις ἐκ τῶν ὀργανικῶς εἰς ἐκάστην ὑπηρεσίαν προβλεπομένων, ἐὰν αἱ θέσεις ἅς κατεῖχον καὶ ἐξ ὧν ἀπελύθησαν δὲν εἶναι κεναὶ ἢ δὲν κενοῦνται ἐκάστοτε.

Ἐπὶ τῆς κρινομένης μάλιστα περιπτώσεως, ὁ αἰτῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 3500 ἐκέκμητο τὰ τυπικὰ προσόντα ἵνα δύναται νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς διευθύνσεως Τηλεγρ. καὶ Τηλεφ. Ἐκμεταλλεύσεως εἰς ἣν ἀντ' αὐτοῦ προήχθη ὁ παρεμβαίνων ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ δευτέρας τάξεως, τοῦθ' ὑπερ ἀναίρετ' τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ἡ θέσις τοῦ διευθυντοῦ τῆς διευθύνσεως τῆς Τηλεγρ. καὶ Τηλεφ. ἐκμεταλλεύσεως δὲν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν θέσιν τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ, ἣν κατεῖχεν ὁ αἰτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεως αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 3500 δικαιοῦται μὲν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας μεταξὺ πλείονων κεκτημένων τὰ τυπικὰ προσόντα διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευ-

θυνητοῦ τῆς Διευθύνσεως Τηλεγρ. καὶ Τηλεφ. ἐκμεταλλεύσεως νὰ ἐκλέξῃ τὸν καταλληλότερον διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δικαίωμα αὐτοῦ περιορίζεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐπαναδιορισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων περὶ ὧν ὁ νόμος 4254 ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δὲν δύναται νὰ πληρώσῃ τὴν ἐν λόγῳ κενὴν θέσιν, ἀποκλειομένων τῶν δικαιουμένων ἐπαναδιορισμοῦ. Δὲν κωλύεται ὁμοίως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ πληρώσῃ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διευθύνσεως τῆς τηλεγρ. καὶ τηλεφ. ἐκμεταλλεύσεως καὶ δι' ἄλλου τῶν ἐχόντων τὰ νόμιμα προσόντα ἐν ὑπηρεσίᾳ ὑπαλλήλων ὃν ἤθελε κρίνει διὰ τὴν θέσιν ταύτην καταλληλότερον ἐφ' ὅσον τοῦτω τῷ τρόπῳ ἤθελε κενωθῆ ἑτέρα θέσις, εἰς ἣν νὰ δύναται νὰ ἐπαναδιορισθῇ ὁ δικαιούμενος ἐπαναδιορισμοῦ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἀνωτέρω σκέψεις, κενωθείσης τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς τηλεγρ. καὶ τηλεφων. ἐκμεταλλεύσεως εἰς ἣν ὡς ἀνάλογον ἐδικαιοῦτο νὰ τοποθετηθῇ ὁ αἰτῶν ἔδει συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ Νόμου 4254 ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ νὰ ἐκφέρῃ κρίσιν περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον τοῦ προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. καὶ ἐπὶ τῇ καταφατικῇ αὐτοῦ κρίσει ὁ ἀρμόδιος Ὑπουργὸς νὰ προκαλέσῃ τὴν κατὰ νόμον πρᾶξιν τοῦ ἀναδιορισμοῦ αὐτοῦ ἢ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ Διευθύνσεως ἢ καὶ πληρῶν ταύτην δι' ἄλλου ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντος κατὰ τὴν προηγουμένην σκέψιν εἰς ἣν οὕτω κενωθησομένην θέσιν εἴτε ὁμοίαν τῆς ἣν κατεῖχεν, ὁ αἰτῶν εἴτε ἀνάλογον πρὸς ταύτην.

Ἐπειδὴ κατ' ἀκολουθίαν οὐχὶ νομίμως ἐν προκειμένῳ τὸ ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον ἐκλήθη νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ αἰτοῦντος εἰδικῶς διὰ τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐπὶ τῇ ἀποφατικῇ δι' αὐτὴν κρίσει τοῦ Συμβουλίου ὁ Ὑπουργὸς προέβη εἰς τὴν πλήρωσιν ταύτης διὰ προαγωγῆς τοῦ παρεμβαίνοντος. Δεκτὴ δ' ἐντεῦθεν ἀποβαίνει ἢ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις, ὡς βᾶσιμος καὶ ἀπορριπτέα ἢ παρέμβασις.

Διὰ τὰ ὕτα

Δέχεται τὴν προκειμένην αἴτησιν τοῦ Ἀθαν. Κίρια.

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 27 Μαΐου 1931 παρέμβασιν τοῦ:

Π. Μειντάνη.

Ἄκυροὶ τὸ προσβαλλόμενον ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1931 Π.Δ. καὶ τὴν ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου ἰδίου ἔτους ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ.

Ἐπιβάλλει τὰ δικαστικά ἐξόδα τοῦ αἰτοῦντος ἐκ δραχμῶν χιλίων ἑπτακοσίων (1700) καὶ τὰ τέλη εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου.

Διατάσσει τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ παραβόλου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπιφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 5ῃ Ἰουνίου 1931 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 12ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ.Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Κ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ



Ἄριθ. 401)1931.

Ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας Τ.Τ.Τ. ὑπαλλήλων.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιβάν, Προέδρου, Δ. Πίκουλα, Δ. Πολίτη, Ν. Κολυβᾶ, Α. Γαζῆ, Φ. Παπαγεωργίου καὶ Σ. Διβάρη, Συμβούλων, Σ. Σολιώτη καὶ Γ. Καλογήρου Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκοατηρίῳ τοῦ τῇ 2ᾷ Ἰουνίου 1931 παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 1 Μαρτίου 1931 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Τ.Τ.Τ. ὑπαλλήλων (ἀνεγνωρισμένου σωματείου) ἐκπροσωπομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς Α. Ἀποσκήτη καὶ ὑπὸ τοῦ Γεν.

Γραμματέως Ν. Δροσουλάκη, παραστάσης διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς δικηγόρου Α. Σβώλου, κατὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1931 Διατάγματος τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδῃ, καὶ τοῦ παρεμβαίνοντος Σταματίου Νίκολη, Τμηματάρχου Τ.Τ. ἐκμεταλλεύσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συγκοινωνίας κατοίκου Ἀθηνῶν, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικηγόρου Γ. Πάπ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου Ν. Κολυβά ἀναγνόντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται..

Ἡ Ὁμοσπονδία τῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ. διὰ τῆς ἀπὸ 10 Μαντίου 1931 αἰτήσεως ἀκυρώσεως προσβάλλει τὸ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου διάταγμα τοποθετήσεως εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὀργανικοῦ τμηματάρχου τοῦ τμήματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μηχανικοῦ Α' τάξεως Στ. Νίκολη ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ θέσις αὕτη δὲν δύναται κατὰ νόμον νὰ πληρωθῇ διὰ μηχανικοῦ Τ.Τ. ἀλλὰ διὰ προαγωγῆς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.

Εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρενέβη ὁ Τ.Τ. μηχανικὸς Σταμάτιος Νίκολης ὅστις κατέλαβεν τὴν περὶ ἧς πρόκειται θέσιν προισταμένου τῆς Τ.Τ. ἐκμεταλλεύσεως.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα..

1. Ἐάν νομιμοποιεῖται ἡ Ὁμοσπονδία Τ.Τ.Τ. εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς προκειμένης αἰτήσεως ἀκυρώσεως.

2. Ἐάν ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις Τ.Τ. μηχανικῶν καὶ εἰς θέσεις δι' ἃς δὲν προβλέπεται ἐν τῷ νόμῳ ὅτι καταλαμβάνονται παρ' αὐτῶν.

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τῆς προσφευγούσης Ὁμοσπονδίας ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ παρεμβαίνοντος ζητησάντων τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σχεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ Ὁμοσπονδία Τ.Τ.Τ. ὡς ἐξυπηρετοῦσα τὰ ἐπαγγελματικὰ τῶν μελῶν αὐτῆς συμφέροντα θεωρεῖται ὡς ἔχουσα ἕννομον συμφέρον, ἵνα προσβάλλῃ τὴν πρᾶξιν τῆς

τοποθετήσεως μηχανικοῦ Τ.Τ. ὡς Τμηματάρχου εἰς τὴν θέσιν τοῦ τμήματος τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. καὶ συνεπῶς νομιμοποιεῖται εἰς ἀσκήσιν τῆς αἰτήσεως ἀκυρώσεως.

Ἐπειδὴ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι κατὰ τὸν Νόμον 4879 ἀπαγορεύεται ἡ ἐκλογή ὡς μέλους τῆς διοικήσεως τοῦ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ προβλεπομένου σωματείου προσώπου διατελέσαντος ἐντὸς τῆς τελευταίας πεναετίας μέλους τῆς διοικήσεώς του καὶ ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἀσκήσις τοιούτων καθηκόντων πλέον τῆς διετίας, οὐδαμῶς ὁμως ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον ἡ ἐκπροσώπησις τῆς Ὁμοσπονδίας μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου διοικητικοῦ συμβουλίου, παρὰ τοῦ μὴ δυνάμενου νὰ ἐπανεκλεγῆ, ἀλλὰ διατελοῦντος εἰσέτι ἐν ἐνεργείᾳ διοικητικοῦ συμβουλίου.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 3811 εἰς θέσεις τμηματάρχων παρὰ τῇ γενικῇ διευθύνσει Τ.Τ.Τ. ὅπου δὲν προβλέπονται τοιοῦτοι ἐκ τοῦ σώματος Τ.Τ. μηχανικῶν, τοποθετοῦνται ὑπάλληλοι τῶν Τ.Τ.Τ. ἔχοντες βαθμὸν ἀντίστοιχον τοῦ τμηματάρχου, ἐξ ὧν δύνανται νὰ προτιμῶνται οἱ ἐξ αὐτῶν κεκτημένοι δίπλωμα τῆς ἀνωτέρας σχολῆς Τ.Τ.Τ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς διατάξεως ταύτης ἐν συνδιασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 12, 13, 14 καὶ 20 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ τῶν ἄρθρων 14 καὶ 29 ἐν τέλει συναγεται, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι μηχανικοὶ Τ.Τ. ἀποτελοῦσιν ἰδίαν κατηγορίαν τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Τ.Τ.Τ. διαστελλόμενοι τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ., ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι εἰς θέσεις τμηματάρχων παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Τ.Τ.Τ. τοποθετοῦνται ὑπάλληλοι Τ.Τ.Τ. ἔχοντες ἀντίστοιχον βαθμὸν τμηματάρχου ἔπεται ὅτι εἰς τὰς θέσεις ταύτας δὲν δύναται νὰ τοποθετηθοῦν ὑπάλληλοι ἐκ τοῦ σώματος τῶν μηχανικῶν Τ.Τ., οἵτινες καταλαμβάνουν μόνον τὰς θέσεις περὶ ὧν προβλέπει ὁ νόμος καὶ εἰς ἃς δὲν δύναται νὰ τοποθετηθοῦν ὑπάλληλοι Τ.Τ.Τ.

Ἐπειδὴ ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως ἔχων δίπλωμα τῆς ἀνωτέρας Σχολῆς Τ.Τ.Τ. καὶ μεταταχθεὶς εἰς τὴν ἱεραρχίαν τοῦ Σώματος Τ.Τ. μηχανικῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 15 ἐδαφ. 14 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ἔπαυσεν ἀνήκων εἰς τοὺς ὑπαλλήλους Τ.Τ.Τ. ὑποχθεὶς εἰς τὸ σῶμα μηχανικοῦ Τ.Τ. τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. ἔπεται ὅτι δὲν δι-

καιοῦται νὰ καταλάβῃ θέσεις δι' ἃς προορίζονται ὑπάλλληλο
Τ.Τ.Τ. ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω διαστολήν.

Ἐπειδὴ δὲν προβλέπεται ἐν τῷ νόμῳ ὅτι εἰς τὸ τμήμα
ἐκμεταλλεύσεως τῆς Γεν. Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. τοποθετοῦν-
ται ὑπάλλληλοι ἐκ τοῦ σώματος τῶν Τ.Τ. μηχανικῶν τῆς
Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ.

Ἐπειδὴ κατὰ τ' ἀνωτέρω, ὁ καθ' οὗ ἡ αἴτησις ἀκυρώ-
σεως μηχανικῶς Τ.Τ. οὐχὶ νομίμως ἐτοποθετήθη εἰς τὴν
θέσιν τοῦ τμηματάρχου τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς Γεν. Διευ-
θύνσεως Τ.Τ.Τ. δεκτὴ δὲ ἀποβαίνει ἡ προκειμένη αἴτησις
ὡς νόμῳ ἀβάσιμος καὶ ἀπορριπτέα ἢ τ' ἀντίθετα ὑποστηρί-
ζουσα παρέμβασις.

Διὰ τὰ ὕτα

Δέχεται τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν τῆς Ὁμοσπονδίας Τ.Τ.Τ.

Ἀκυροῖ τὸ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1931 Διάταγμα ἐκδοθὲν
προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας περὶ τοποθετή-
σεως ὡς τμηματάρχου ἐκμεταλλεύσεως τῆς Διευθύνσεως
Τ.Τ.Τ. τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας τοῦ ἐπὶ βαθμῶ Τμη-
ματάρχου β' τάξεως Τ.Τ. Μηχανικοῦ α' τάξεως Σ. Νίκολη.

Ἀπορρίπτει τὴν ἀσκηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σ.π. Νίκολη πα-
ρέμβασιν.

Διατάσσει τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ παραβόλου καὶ

Καταδικάζει τὸ Δημόσιον εἰς τὰ ἐξοδα τοῦ αἰτοῦντος
ἐκ δραχ. 1700 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ἰουνίου
1931 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 12 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Δ. ΠΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Κοντογιάννης

Ἀριθ. 480)1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μ. Ἀγαθονίκου Ἀντιπροέδρου, κωλυομένου τοῦ Προέδρου Στ. Παπαντωνάκη, Α. Φίλωνος, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριανταφυλλάκου, Χ. Οἰκονομοπούλου καὶ Μ. Τσαμαδοῦ, Συμβούλων, Χ. Μητρέλια καὶ Ε. Σαουνάτσου Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκοατηρίῳ του τῆ 19ῃ Ἰουνίου 1931 παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἕνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1931 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Κανέλλου Μπαρούνη, τηλεγραφητοῦ κατοίκου ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του Γιούρας-Κορινθίας, οὐδὲως παραστάτης κατὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῶν ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1930 καὶ 26 Φεβρουαρίου 1931 πρακτικῶν τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδῃ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Ε. Σαουνάτσου ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται..

Τὸ Συμβούλιον Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. κατὰ τὴν συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Νόμου 3811, γενομένην κατάρτισιν τῶν πινάκων προακτέων τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἔτους 1930, ἔκρινε τὸν αἰτοῦντα τηλεγραφητὴν στάσιμον, ὁμοίως δὲ ἔκρινε τοῦτον τὸ αὐτὸ Συμβούλιον, συσταθὲν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 41 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὀριζόμενα, κατόπιν ἐνστάσεως τοῦ αἰτοῦντος.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ὁ αἰτῶν ἤσκησεν αἴτησιν ἀκυρώσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, συνεπεὶα τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 625)1930 ἀπόφασις αὐτοῦ δι' ἧς ἠκυρώθησαν αἱ προσβαλλόμεναι πράξεις δι' ἔλλειψιν αἰτιολογίας.

Ἀκολούθως συνήλθε τὸ Συμβούλιον Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. καὶ ἔκρινεν ἐκ νέου τὸν αἰτοῦντα στάσιμον, ἀσκηθείσης διὰ νέας ἐνστάσεως ἐκ μέρους τοῦ αἰτοῦντος τὸ αὐτὸ Συμβούλιον συσταθὲν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 41 τοῦ Νόμου 3811 ὀριζόμενα, ἔκρινεν ὁμοίως τοῦτον στάσιμον.

Κατὰ τῶν τελευταίων τούτων ἀποφάσεων προσφεύγει ἤδη ὁ αἰτῶν διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἐν τῇ ὁποίᾳ προβάλλονται οἱ ἐξῆς λόγοι ἀκυρώσεως.

1) Ὅτι κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Νόμου 3811 ὀρίζοντος ὅτι τὸ Συμβούλιον προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. συνέρχεται κατὰ Ἰανουάριον τοῦτο συνήλθε κατὰ Δεκέμβριον 1930.

2) Ὅτι μετὰ τὴν ἀκυρωτικὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, δὲν εἶχε δικαιοδοσίαν τὸ Συμβούλιον Τ.Τ.Τ. ὅπως ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἐλλείπουσαν αἰτιολογίαν.

3) Ὅτι παρὰ τὸν νόμον μετέσχε τοῦ Συμβουλίου ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Λάσκαρης.

4) Ὅτι παρὰ τὸν Νόμον τὸ Συμβούλιον ἐδέχθη ἐπεξηγηματικὸν σημεῖωμα τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τούτου ἀναπτύσσοντος τοὺς περὶ τοῦ αἰτοῦντος γενικοὺς χαρακτηρισμοὺς οἵτινες κατὰ τὰς ἀκυρωθείσας ἀποφάσεις ἀπετέλουν τὴν περιστασιμότητα τοῦ αἰτοῦντος αἰτιολογίαν.

5) Ὅτι τὸ Συμβούλιον ἔδει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἐκθεσιν τοῦ προισταμένου τοῦ αἰτοῦντος ἣτοι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Τηλεγραφεῖου Ἀθηγῶν Ματάλι, καὶ νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς κρίσεως τούτου ὡς ἔχοντος ἄμεσον περὶ τοῦ αἰτοῦντος ἀντίληψιν.

Τὰ προκύπτοντα ἐν προκειμένῳ ζητήματα εἶναι ἐὰν οἱ προβαλλόμενοι λόγοι ἀκυρώσεως εἶναι βάσιμοι, καὶ ἐὰν συνάγεται ἐκ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ ἐγγράφων ὅτι ἐχώρησε πλάνη περὶ τὰ πράγματα συνεπαγομένη ἐσφαλμένην κατ' οὐσίαν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐν προκειμένῳ.

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν τῆς προκειμένης αἰτήσεως ἀκυρώσεως.

Ἴδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 34 παραγρ. 1 τοῦ νόμου 3811, ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὸ

Συμβούλιον προσωπικοῦ ΤΤΤ συνέρχεται αὐτεπαγγέλτως καὶ συντάσσει πίνακας προακτέων ὄλου τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὰς κενὰς ἢ τὰς κενωθησομένας κατὰ τὸ ἔτος θέσεις. Κατὰ δὲ τὴν διάταξιν τῆς παραγρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ βοηθοῦ β' τάξεως προσωπικὸν ΤΤΤ τὸ κεκτημένον προσόντα προαγωγῆς μέχρι βαθμοῦ Τμηματάρχου ἢ ΤΤΤ Διευθυντοῦ β' τάξεως ἢ ΤΤ μηχανικοῦ α' τάξεως συμπεριλαμβανομένου, τὸ κρινόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου στάσιμον συντάσσεται ὑπ' αὐτοῦ ἰδιαιτέρος πίναξ περιέχων ἡτιολογημένους τοὺς λόγους τῆς στασιμότητος.

Ἐπειδὴ ἐν προκειμένῳ, μετὰ τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 625-1930 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου γενομένην, διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου ἦτοι δι' ἔλλειψιν αἰτιολογίας, ἀκύρωσιν τῆς περὶ στασιμότητος τοῦ αἰτοῦντος διὰ τὸ ἔτος 1930 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ ΤΤΤ., τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον συμφώνως πρὸς τὰς ὡς ἄνω διατάξεις ἔδει νὰ ἐπιληφθῆ ἐκ νέου τῆς κρίσεως πρὸς κατάταξιν τοῦ αἰτοῦντος εἰς τὸν πίνακα προακτέων ἢ τὸν τῶν στασιμῶν τοῦ ἔτους 1930, νομίμως δὲ καὶ ἐπελήφθη τῆς κρίσεως ταύτης κατὰ Δεκέμβριον 1930, ἐφόσον ἢ ὡς ἄνω ἀκυρωτικῆ ἀπόφασις ἐξεδόθη μετὰ τὸν Ἰανουάριον 1930, μὴ συντρέχοντος νομίμου τινος λόγου ὅπως τὸ συμβούλιον ἀναμείνη τὴν κατὰ Ἰανουάριον 1931 σύνοδον αὐτοῦ, ἐφόσον αὕτη σκοπὸν θὰ εἶχε τὴν κατάρτισιν τῶν πινάκων τοῦ ἔτους 1931. Ἀπορριπτέοι ὄθεν οἱ ἐπὶ τῆς ἀντιθέτου ἐκδοχῆς ἐρειδόμενοι λόγοι ἀκυρώσεως.

Ἐπειδὴ ὁ ἕτερος τῶν λόγων ἀκυρώσεως, καθ' ὃν τὸ Συμβούλιον Προσωπικοῦ ΤΤΤ κατὰ τὴν λῆψιν τῆς ἀπὸ 26-12-1930 περὶ στασιμότητος τοῦ αἰτοῦντος ἀποφάσεως συνετέθη κακῶς μετασχόντος εἰς τοῦτο ὡς μέλους τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Λάσκαρη, ἀπορριπτέος τυγχάνει καθόσον κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ νόμου 3811, μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τούτου καταλέγονται καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ΤΤΤ.

Ἐπειδὴ ἡ περὶ τοῦ αἰτοῦντος ἐκθεσις τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Λάσκαρη, περιλαμβανομένη μεταξὺ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 παραγρ. 3 τοῦ νόμου 3811 στοιχείων κρίσεως νομίμως ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν παρὰ τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ ΤΤΤ, ἐπίσης δὲ καὶ ἡ παρὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δι' ἐγγράφου σημειώματος γενομένη ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ γενικῶν περὶ τοῦ αἰτοῦντος χαρακτηρισμῶν, κατ' οὐδὲν ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον, ὀρθῶς ἐλήφθη καὶ αὕτη ὑπ' ὄψιν

παρά τοῦ Συμβουλίου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ λοιπὰ στοιχεῖα κρίσεως, ἐν οἷς καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ προισταμένου τοῦ αἰτοῦντος διευθυντοῦ Τηλεγραφείου Ἀθηνῶν Ματάλα. Ἀπορριπτέος ὄθεν ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου λόγος τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Ἐπειδὴ τοῦ ἄρθρου 38 παραγρ. 3 τοῦ νόμου 3811 ὀρίζοντος μεταξὺ τῶν στοιχείων κρίσεως ἐν προκειμένῳ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν, τῶν διευθυντῶν καὶ τῶν προισταμένων, καὶ μὴ διακρίνοντος ἄλλως περὶ τῆς βαρύτητος μιᾶς ἐκάστης ἐξ αὐτῶν παρέπεται ὅτι ἡ ἐκτίμησις μεταξὺ τῶν στοιχείων τούτων ἀπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ. Κατ' ἀκολουθίαν ὁ λόγος ἀκυρώσεως καθ' ὃν τὸ Συμβούλιον ἔδει νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς εὐμενοῦς διὰ τὸν αἰτοῦντα ἐκθέσεως τοῦ προισταμένου αὐτοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τηλεγραφείου ἔχοντος ἄμεσον περὶ τῆς ὑπαλληλικῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἀντίληψιν, καὶ ὅχι ἐπὶ τῆς δυσμενοῦς ἐκθέσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἀπορριπτέος τυγχάνει ὡς νόμῳ ἀβάσιμος.

Ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου ἐκ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ ἐγγράφων δὲν συνάγεται ὅτι διὰ τὴν μὲρῶσιν τῆς κρίσεως αὐτοῦ τὸ Συμβούλιον Προσωπικοῦ ΤΤΤ ἐστηρίχθη ἐπὶ πεπλανημένωνπραγματικῶν προυποθέσεων.

Φ Ι Λ Ω Τ Α Υ Ρ Α Κ Ο

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν ἀκυρώσεως.

Καταδικάζει τὸν αἰτοῦντα εἰς τὰ δικαστικά δαπανήματα τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμῶν 1500 καὶ εἰς τὰ τέλη.

Διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου κητάπτωσιν τοῦ παραβόλου.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 26ῃ Ἰουνίου 1931.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Μ. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Κοντογιάννης

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 4ῃ Ἰουλίου ἰδίου ἔτους ἐκτάκτως.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Κοντογιάννης

᾽Αριθ. 494)1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τμήμα Α΄.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μιλτ. Ἀγαθονίκου Ἀντιπροέδρου, Δ. Πίκουλα, Ἀγγελοπούλου, Χ. Οικονομοπούλου, Φ. Παπαγεωργίου, Συμβούλων καὶ Ν. Καμπάνη καὶ Κλ. Μηλιαρέση, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ (22) Ἰουνίου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Α΄ Τμήματος Κ. Μοράκη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 30 Μαΐου 1931 προσφυγῆς τοῦ Δημ. Ι. Διαμαντούλη, μὴ παραστάντος κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατοικοεδρεύοντος ἐν Ἀθήναις, μὴ παραστάντος.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Φ. Παπαγεωργίου, ἀναγνόντος καὶ ἀναπτύξαντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἑπεται.

Δι' ἀποφάσεώς τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου, ληφθείσης κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 15 Ἰανουαρίου 1930, ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ Τηλ. βοηθὸς α' τάξεως Δημ. Διαμαντούλης ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι, ὡς προέκυψεν ἐξ ἐνεργηθείσης ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Θεσσαλίας διοικητικῆς ἀνακρίσεως, προιστάμενος τυγχάνων τοῦ Τ.Τ.Τ. γραφείου Φαρσάλων, κατεκράτησε ποσὸν δραχμ. 1.357.50, παραδοθὲν αὐτῷ πρὸς ἐκδοσιν ἐπιταγῆς, χωρὶς νὰ ἐκδώσῃ τοιαύτην καὶ τοῦτο ὅπως καλύψῃ μέρος τοῦ παρουσισαθέντος ἐν τῇ διαχειρίσει του ἐλλείμματος. Τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ Διαμαντούλης ἠτήσατο τὴν ἀναθεώρησιν, ἀλλὰ τὸ ἀρμόδιον ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 9 Ἀπριλίου 1930, ἀπέριψε ταύτην ὡς ἀβάσιμον. Ἡ ὀριστικὴ αὕτη ἀπόφασις ἐξετελέσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 157.500 τῆς 19 Μαΐου 1930 ὁμοίας τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἥτις, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 101 τῆς 20 Μαΐου ἰδίου ἔτους φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Γ'), ἐκοινοποιήθη καὶ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον διὰ τῆς ἀπὸ 2 Ἰου-

νίου 1930 καὶ ὑπ' ἀριθ. 157.500 διαταγῆς τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ. Κατὰ τῆς περὶ ἀπολύσεώς του ἀποφάσεως στρέφεται ἤδη ὁ Δ. Διαμαντούλης διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν προσφυγῆς αὐτοῦ, κατατεθείσης τὴν 30 Μαΐου 1931 ἐπικαλούμενος τὸν νέον περὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Νόμον ὑπ' ἀριθ. 4986. Ὁ προσφεύγων ζητεῖ, σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅπως διαταχθῇ ὁ ἐπαναδιορισμὸς του, ἀκυρουμένης τῆς ὑπ' ἀριθ. 280.020 τοῦ 1930 ἀροφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, δι' ἧς ἀπερρίφθη σχετικὴ αἴτησις του.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν προσφυγὴ στρεφόμενη κατὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1930 ἀποφάσεως τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Συγκοινωνίας ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς κατ' ἀναθεώρησιν ἐπικυρωτικῆς τῆς πρώτης ἀπὸ 9 Ἀπριλίου 1930 ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., δι' ὧν ἀπελύθη ὁ προσφεύγων τηλεγραφικὸς βοηθὸς α' τάξεως ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας διὰ διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας καὶ κατατεθείσα εἰς τὸ Σ. τ. Ε. τὴν 30 Μαΐου 1931, ἐκπρόθεσμος κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου 3713, ὡς μὴ ἀσκηθεῖσα εἰσω τῆς ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου καθοριζομένης δεκαπενθημέρου προθεσμίας.

Ἐπειδὴ κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ ἐν τῇ προσφυγῇ προσεπικαλουμένου 12 ἄρθρου τοῦ προμνησθέντος Νόμου 4986, ἡ ἀναδρομικὴ περὶ ἐνασχίσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς προσφυγῆς προθεσμία ἐχορηγήθη κατὰ τῶν περὶ ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἀποφάσεων, τῶν ἐκδοθεισῶν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ περιλαμβανόμενον ἀπὸ τῆς 3 Ἰουνίου 1927 μέχρι τῆς 3 Ἰουνίου 1928.

Ἐπειδὴ ὡς ἐν τῇ πρώτῃ σκέψει τῆς παρουσίας ἐκτίθεται, αἱ προσβαλλόμεναι πράξεις δὲν ἐξεδόθησαν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ προμνησθέντος ἄρθρου τασσομένων χρονικῶν ὀρίων, ἀλλὰ πολὺ βραδύτερον, ἤτοι τὴν 15 Ἰανουαρίου καὶ 9 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1930 καὶ ἐπομένως ἡ ὑπὸ κρίσιν προσφυγὴ ἀπαράδεκτως ἀσκεῖται.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν προκειμένην ἀπὸ 29 Μαΐου 1931 προσφυγὴν τοῦ Δημητρίου Διαμαντούλη ὡς ἀπαράδεκτον.

Ἐπιβάλλει τῷ προσφεύγοντι τὰ τέλη τῆς παρούσης.
Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Ἰουνίου
1931, ἐδημοσιεύθη δ' αὐτόθι τῇ 6ῃ Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Α' Τμήματος
Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας
ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Α' Τμήματος
Κ. ΜΟΡΑΚΗΣ



Ἀριθ. 584)1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΑΧ Τμήμα Α' ΜΙΚΟ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μιλτ. Ἀγαθονίκου, Ἀντιπροέδρου,
Θ. Ἀγγελοπούλου, Δ. Πολίτου, Χ. Οἰκονομοπούλου, Φ.
Παπαγεωργίου, Συμβούλων, Ν. Καμπάνη καὶ Κλ. Μηλια-
ρέση, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ εἰκοστῇ
πρώτῃ (21) Σεπτεμβρίου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Γραμμα-
τέως τοῦ Αου Τμήματος Κ. Μοράκη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ
τῆς ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1931 προσφυγῆς τοῦ Ἰωάννου Ἀδα-
μίδου, παραστάntος αὐτοπροσώπως-κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ.
170268 τῆς 10-6-27 ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Τ.Τ.Τ.
περὶ ἀπολύσεώς του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας
Χ. Οἰκονομοπούλου, ἀναγνόντος καὶ ἀναπτύξαντος τὴν ἐκ-
θεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέ-
σεως ἔχει ὡς ἔπεται.

Ὁ προσφεύγων ἀπελύθη τῆς θέσεως τοῦ τηλεγραφικοῦ β' τάξεως διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Ἰουνίου 1927 Διατάγματος μετ' ἀπόφασιν ὑπὸ χρονολογίαν 11 Μαΐου 1927, τοῦ παρὰ τῶ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας Συμβουλίου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. διότι, τιμωρηθεὶς πλειστάκις ἐντὸς ἔτους διὰ προτίμου, ὑπέπεσε ἐκ νέου εἰς σοβαρώτατον πειθαρχικὸν παράπτωμα. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἶχε προσφύγει ὁ ἀπολυθεὶς ὑπάλληλος ἐνώπιον τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Σ.τ.Ε. διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ἰουνίου 1929 προσφυγῆς αὐτοῦ ἧς ἡ δικάσιμος εἶχεν ὀρισθῆ διὰ τὴν 7 Ὀκτωβρίου 1929. Ὁ προσφεύγων παρητήθη τῆς προσφυγῆς αὐτοῦ διὰ τῆς ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1929 αἰτήσεως αὐτοῦ, διαβιβασθείσης τῶ Σ.τ. Ε. διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 914 τῆς 3 Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους ἀναφορᾶς τοῦ Ταχυδρομείου Ναύσης. Ἡ παραίτησις αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ Α' τμήματος τοῦ Σ.τ.Ε. συνταχθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 πρακτικοῦ Συνεδριάσεως τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1929.

Νῦν ὁ Ἰωάννης Ἀδαμίδης διὰ τῆς ἀπὸ 12 Ἰουνίου ἐ.ε. αἰτήσεως αὐτοῦ, περιελθούσης τῶ Σ.τ.Ε. τὴν 15 τοῦ ἰδίου μηνός, προσφεύγει ἐκ νέου κατὰ τῆς μνημονευθείσης ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., αἰτούμενος τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς καὶ ἐπικαλούμενος διὰ τὸ ἐμπρόθεσμον αὐτῆς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ νόμου 4986.

Ἀκοῦσαν τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος καὶ προφορικῶς τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 4986 αἰεὶς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ νόμου 3713 προσφυγὴν ὑπόκεινται καὶ ἀποφάσεις περὶ ἀπολύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ ὑπαλλήλου ἐκδοθεῖσαι μετὰ τὴν 3 Ἰουνίου 1927 καὶ πρὸ τῆς 3 Ἰουνίου 1928, τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ὑποβαλλομένης ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

Ἐπειδὴ ὁ νόμος 4986 ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 134 τῆς 18 Μαΐου 1931, ἡ δὲ προσφυγὴ ὑπεβλήθη τὴν 12 Ἰουνίου, ἤτοι μετὰ τὴν λῆξιν τῆς 15νθήμερου προθεσμίας ἣν

τάσει τὸ ἄρθρον 12 τοῦ μνημονευθέντος νόμου 4986, ἔπεται ὅτι αὕτη εἶναι ἐκπρόθεσμος καὶ συνεπῶς ἀπαράδεκτος.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν προσφυγὴν τοῦ Ἰωάννου Ἀδαμίδου ὡς ἐκπρόθεσμον, καὶ ἐπιβάλλει τῷ αἰτοῦντι τὰ τέλη τῆς παρούσης.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις ῥῆ 23ῃ Σεπτεμβρίου 1931 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 5ῃ Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Α' Τμήματος

Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Α' Τμήματος

Κ. ΜΟΡΑΚΗΣ

Ἀριθ. 609)1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλομελείᾳ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μ. Ἀγαθονίκοι Ἀντιπροέδρου, καλυομένου τοῦ Προέδρου, Δ. Πίκουλα, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριανταφυλλάκου, Α. Γαζῆ, Φ. Παπαγεωργίου, καὶ Σ. Διβάρη, Συμβούλων, Σ. Σολιώτη καὶ Κλ. Μηλιαρέση, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκοατηρίῳ του τῇ 9ῃ Ὀκτωβρίου 1931 παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1931 αἰτήσεως τοῦ Νικολάου Βασ. Μπουρνιᾶ, Τηλεγραφετοῦ Β' τάξεως, κατοίκου Ἀθηνῶν, παραστάντος αὐτοπροσώπως καὶ διορίσαντος πληρεξούσιόν του τὸν δικηγόρον Γ. Κουμουτσόπουλον, κατὰ τοῦ πίνακος προαχτέων κατ' ἀρχαιότητα Τηλεγραφετῶν ἢ Ἐπιστατῶν β' τάξεως εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τηλεγραφετοῦ Α' τάξεως πρὸς πλήρωσιν

κενῶν ἢ κενωθησομένων θέσεων κατὰ τὸ ἔτος 1931 δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 177 τῆς 25 Μαΐου 1931 φύλλον τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως (Παράρτημα) ὡς οὗτος τελικῶς διεμορφώθη ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Νόμου 3811 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 27 Φεβρουαρίου 1926 Π. Διατάγματος περὶ Διοικήσεως Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» Συμβουλίου καὶ κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Σ. Σολιώτη, ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἑπεται.

Ὁ Νικόλαος Β. Μπουρνιάς, τηλεγραφετῆς Β' τάξεως διὰ τῆς ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1931 αἰτήσεως ἀκυρώσεως, κατατεθείσης εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν 10ην ἰδίου μηνός, προσβάλλει τὴν ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δι' ἧς ἐκυρώθη ὁ ἀπὸ 25 Μαΐου ἰδίου ἔτους πίναξ τῶν τηλεγραφετῶν ἢ ἐπιστατῶν β' τάξεως τῶν προακτέων κατ' ἀρχαιότητα εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τηλεγραφετοῦ ἢ ἐπιστάτου α' τάξεως πρὸς πλήρωσιν κενῶν ἢ κενωθησομένων θέσεων κατὰ τὸ ἔτος 1931 (Ἐφ. Κυβερ. Παράρτημα 177)1931) καὶ ζητεῖ τὴν ἀκύρωσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τέλει, ὅπως ἐγγραφῆ εἰς τοῦτον ὑπὸ τὸν ἀριθ. 5 ἀντὶ τοῦ ἀριθ. 19, ὑφ' ὃν φέρεται νῦν ἐγγεγραμμένος εἰς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν.

Λόγοι, ἐφ' ὧν στηρίζει ὁ αἰτῶν τὴν ὡς ἄνω αἰτησίαν του εἶναι οἱ ἐξῆς. Ὁ αἰτῶν, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 2 παραγρ. 3 καὶ 11 παραγρ. 2 τοῦ νόμου ΓΦΣΕ (3595) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου ΒΨΓΗ' «περὶ ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ.» καὶ τὴν τάξιν ἐξόδου αὐτοῦ ἀπὸ τὴν σχετικὴν Σχολήν, εἶχε σειρὰν ἀρχαιότητος ἀμέσως μετὰ τὸν εἰς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν φερόμενον ὑπ' ἀριθ. 4 συνάδελφον αὐτοῦ καὶ πρὸ τοῦ εἰς τὸν ἀριθμὸν 5 σημειουμένου. Ἡ σειρὰ δὲ αὕτη ἐρρυθμίσθη καὶ διὰ τοῦ πίνακος τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1919 προακτέων. Ἐπηκολούθησαν αἱ κατὰ τὸ ἔτος 1922 προαγωγαὶ τῶν τε ὡς ἄνω συναδέλφων του καὶ τοῦ αἰτοῦντος, τὸ δὲ Ν.Δ. τῆς 22 Μαρτίου 1923 ὥρισεν, ὅτι αἱ μὲν ὡς ἄνω προαγωγαὶ λογίζονται γενόμεναι, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθησαν, ἡ δὲ κατὰτάξεις τῶν προαχθέντων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παλαιᾶς σειρᾶς ἀρχαιότητος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω ὁ αἰτῶν ἰσχυρίζεται, ὅτι

ἐν τῇ γενομένῃ παρὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως κατατάξει παρεβιάσθησαν αἱ διατάξεις τῶν ὡς ἄνω σχετικῶν νόμων.

Δεδομένου ὅτι ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ τύποις παραδεκτοῦ καὶ τοῦ ἐμπροθέσμου τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως δὲν παρουσιάζεται, ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ἓν καὶ μόνον ζήτημα, περὶ τοῦ, ἂν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἀντίκειται εἰς τὸν νόμον, ἥτοι ποία ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1ου τοῦ Ν. Δ. τῆς 22-3-1923 «περὶ μονιμοποιήσεως ἐκτάκτου προσωπικοῦ ΤΤΤ καὶ προαγωγῆς κλπ.».

Ἐφ' οὗ ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δι' ἧς ἐκυρώθη ὁ ἀπὸ 25-5-31 πίναξ τῶν τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστατῶν β' τάξεως τῶν προακτέων κατ' ἀρχαιότητα εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τηλεγραφητοῦ ἢ ἐπιστάτου α' τάξεως πρὸς πλήρωσιν κενῶν ἢ κενώθησομένων θέσεων κατὰ τὸ ἔτος 1931 (Παράρτημα Ἐφ. Κυβ. 177)1931), εἶνε ἐκτελεστὴ πρᾶξις διοικητικῆς ἀρχῆς, ὡς ἔννοεῖ ταύτην τὸ ἄρθρον 46 τοῦ Νόμου 3713 (περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας), διότι, κατὰ τὴν διάταξιν τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ διὰ τοῦ Ν. 3811 κυρωθέντος ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. (Ἐφ. Κυβ. 26)1929), αἱ κεναὶ θέσεις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης πληροῦνται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων καὶ ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας.

Ἐφ' ὅσον δὲ καὶ ἐμπροθέσμως ἡσκήθη κατὰ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, τύποις δεκτὴ καὶ κατ' οὐσίαν ἐξεταστέα. τυγχάνει.

Ἐπειδὴ, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν στοιχείων τοῦ φακέλλου, ὁ αἰτῶν ἐφέρετο ὑπ' ἀριθ. 80 εἰς τὸν πίνακα τῶν προαγωγῶν τῶν τηλεγραφητῶν γ' τάξεως κλπ. τὸν νομίμως συνταγέντα κατὰ τὸ ἔτος 1919 (Ἐφ. Κυβ. 6 Ἰουνίου 1926 παράρημα) καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σειρᾶς τῆς ἐκ τῆς οἰκείας Σχολῆς ἐξόδου αὐτοῦ τε καὶ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ, ἡκολούθουν δ' αὐτὸν κατωτέρω οἱ ἑνδεκα συνάδελφοι αὐτοῦ οἱ ὑπ' ἀριθ.

5-15 σημειούμενοι πρὸ αὐτοῦ εἰς τὴν νῦν προσβαλλομένην πρᾶξιν (τοῦ αἰτοῦντος κατέχοντος νῦν σειρὰν 19) ἐνῶ προηγούντο (εἰς τὸν πίνακα τοῦ 1919) με ἀριθμούς 76, 54, 67 οἱ φερόμενοι εἰς τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν ἐπίσης πρὸ αὐτοῦ με σειρὰν 16-18.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 2643 τοῦ 1921 (περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν ὑπηρεσίαν Τ.Τ.Τ. (Ἐφ. Κυβ. 136-1921), συμβούλιον, ρητῶς καθοριζόμενον θέλει συντάξῃ πίνακας προαγωγῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κενῶν τῶν ἐτῶν 1917 μέχρι καὶ 1921 ἐκ τῶν ἐχόντων συμπληρωμένον τὸν πρὸς προαγωγὴν χρόνον μέχρι τοῦ βαθμοῦ ἐπιστάτου ἢ τηλεγραφητοῦ β' τάξεως, καὶ ὅτι οἱ πίνακες οὗτοι, ὑποχρεωτικοὶ διὰ τὸν Ἰπουργὸν καθίστανται ὀριστικοὶ ἅμα τῇ δημοσιεύσει των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ δὲ ἄρθρον 4 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὥρισεν, ὅτι οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προαγόμενοι θεωροῦνται προαχθέντες ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω ἐτῶν (ἤτοι 1917—1921), ἐφ' ὅσον ἔκτοτε εἶχον δικαίωμα προαγωγῆς.

Ἐπειδὴ αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἐνεργηθεῖσαι προαγωγαὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 5—16 τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως φερομένων συναδέλφων τοῦ αἰτοῦντος, λογισθεῖσαι ὡς γενόμεναι ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1920, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 17 τῆς 22 Ἰανουαρίου 1922 φύλλον τῆς Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Γ'), αἱ δὲ προαγωγαὶ τοῦ αἰτοῦντος καθὼς καὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 17 καὶ 18 τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως συναδέλφων αὐτοῦ, λογισθεῖσαι ὡς γενόμεναι ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1921, ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 20 τῆς 26 Ἰανουαρίου 1922 φύλλον τῆς Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Γ') ἤτοι τέσσαρας ἡμέρας μεταγενεστέρως, ἀνατραπέισις οὕτω τῆς κατὰ νόμον σειρᾶς ἀρχαιότητος τῆς εἰς τὸν ὡς ἄνω πίνακα τοῦ 1919 ἀπεικονιζομένης.

Ἐπειδὴ τὸ Ν.Δ. τῆς 22)3)1923 περὶ μονιμοποιήσεως ἐκτάκτου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. καὶ προαγωγῆς παραλειφθέντων ἐκ τῶν προαγωγῶν τοῦ Ν. 2643 μονίμων ὑπαλλήλων ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ. (Ἐφ. Κυβ. 80)1923 ὥρισεν εἰς τὴν § 1 τοῦ ἄρθρου 1 αὐτοῦ, ὅτι πᾶσαι αἱ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ. ἀπὸ τῆς 5. Νοεμβρίου 1920 μέχρι 14 Σεπτεμβρίου 1922 ἐνεργηθεῖσαι προαγωγαὶ (ὡς εἶναι καὶ αἱ κατὰ τὴν προηγούμενην σκέψιν τοιαῦται) λογίζονται ὡς γενό-

μεναι, ἀφ' ἧς ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως αἱ διοικητικαὶ αὐτῶν πράξεις Κατ' ἐφαρμογὴν ἐπομένως τῆς διατάξεως ταύτης, ἡ μὲν προαγωγή τοῦ αἰτοῦντος λογίζεσθαι γενομένη ἀπὸ τῆς 23 Φεβρουαρίου 1922, ἡ δὲ προαγωγή τῶν ὑπ' ἀριθ. 5-16 τοῦ προσβαλλομένου νῦν πίνακος συναδέλφων αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς 22 Ἰανουαρίου 1922, ἦτοι κατὰ τέσσαρας ἢ ἑρας πρότερον. Ἐφ' ὅσον δ' ἔκτοτε οὐδεμία νομοθετικὴ μεταβολὴ πρὸς διόρθωσιν τῆς δημιουργηθείσης ὡς ἄνω ἀνωμαλίας, ἐπῆλθε, νομίμως ἢ προσβαλλομένη πρᾶξις κατέταξε τὸν αἰτοῦντα μετὰ τοὺς ὑπ' ἀριθ. 5-16 συναδέλφους του, οἵτινες λογίζονται κατὰ τέσσαρας ἡμέρας ἀρχαιότεροι ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ ἀπορριπτέος δὲ ὁ σχετικὸς ἰσχυρισμὸς τοῦ αἰτοῦντος. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἡ §3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος ὀρίζει ὅτι ἡ κατάταξις τῶν κατὰ τὴν §1 αὐτοῦ ἄρθρου προαχθέντων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσχυρουσῶν διατάξεων μέχρι τῆς 5) 11) 1920 καὶ μετὰ τὴν 14 Σεπτεμβρίου 1922 (ἦτοι κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ σημειωθέντος ἀνωτέρου πίνακος τοῦ 1919), ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη, σκοποῦσα προφανῶς νὰ κανονίσῃ τὴν σειρὰν τῶν διὰ τοῦ ἰδίου διατάγματος προαχθέντων, δὲν δύναται νὰ τύχῃ ἐφαρμογῆς ἐπὶ τοῦ αἰτοῦντος ἐν σχέσει πρὸς τοὺς περὶ ὧν πρόκειται συναδέλφους αὐτοῦ (ὑπ' ἀρ. 5-16 τοῦ προσβαλλομένου πίνακος) οἵτινες προήχθησαν δι' ἰδιαιτέρου χωριστοῦ διατάγματος δημοσιευθέντος τέσσαρας ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος τῆς προαγωγῆς τοῦ αἰτοῦντος τῆς περιπτώσεως ταύτης ρυθμιζομένης εἰδικῶς πρὸ τῆς διατάξεως τῆς §1 τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ αὐτοῦ Νόμου τῆς θετούτης βάσει τῆς σειρᾶς τῆς προαγωγῆς τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τῶν περὶ τούτων διοικητικῶν πράξεων. Ἀντίθετος ἐκδοθῆ, καθ' ἣν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ καὶ ἐπὶ τῆς περὶ ἧς νῦν πρόκειται περιπτώσεως, τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. θὰ ἐνεφάνιζε τελείως περιττὴν τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1ου, ἣτις σκοπεῖ προφανῶς νὰ ρυθμίσῃ τὴν τάξιν τῶν προαγωγῶν τῶν διὰ χωριστῶν διαταγμάτων, ἀπεχόντων ὑπαλλήλων χρονικῶς, προαχθέντων ὑπαλλήλων.

Ἐπειδὴ, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὴν 2αν σκέψιν τῆς παρούσης, οἱ ὑπ' ἀριθ. 17-18 τῆς προσβαλλομένης πράξεως συνάδελφοι τοῦ αἰτοῦντος προηγούντο τούτου εἰς τὴν νομίμως ρυθμισθεῖσαν παρὰ τοῦ πίνακος τοῦ 1919 κανονικὴν σειρὰν Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ αἰτῶν προήχθη κατὰ τὸ ἔτος 1922 διὰ τοῦ αὐτοῦ μετὰ τῶν συναδέλφων αὐτοῦ τούτων διατάγματος.

διὰ τοῦ ἰδίου φύλλου τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθέντος, ἔπεται, ὅτι κατ' ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. τῆς 27-3-1923 κατὰ τὴν προηγουμένην σκέψιν ἐρμηνευομένης, θέλει τηρηθῆ νῦν ἡ σειρά τοῦ πίνακος τούτου τοῦ 1919, ἦτοι ὁ αἰτῶν θέλει ἔπεται κατὰ σειράν τῶν ὡς ἄνω δύο συναδέλφων του. Νομίμως ἐπομένως κατετάχθη μετ' αὐτοὺς παρά τῆς προσβαλλομένης πράξεως καὶ ἀπορριπτέος ὁ σχετικὸς ἰσχυρισμός.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα ἀπορριπτέα κρίνεται ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις αἱ συνθήκαι, ὑφ' ἃς διατελεῖ ὁ αἰτῶν ἐκ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐφαρμογῆς τῶν σημειωθείσων νομοθετικῶν διατάξεων, ἐξ ἧς ἐπῆλθεν ἀνατροπὴ εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ ἄνευ ὑπαιτιότητός του τῆς κανονικῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος, ἀποτελοῦσι, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Συμβουλίου τούτου, περίπτωσιν δικαιολογοῦσαν τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Νόμου 4986 Ἐφημ. Κυβερν. 134-1931) ἀπόδοσιν αὐτῶ τοῦ παραβόλου καὶ τὴν ἐν ὅλῳ ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1931 αἴτησιν τοῦ Νικολάου Β. Μπουρνιά κατὰ τῆς ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, δι' ἧς ἐκυρώθη ὁ ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 πίναξ τῶν τηλεγραφετῶν ἢ ἐπιστατῶν β' τάξεως τῶν κατ' ἀρχαιότητα προακτέων κατὰ τὸ ἔτος 1931 Ἐφημ. Κυβερν. Παράρτημα 177-1931).

Διατάσσει τὴν εἰς τὸν αἰτοῦντα ἀπόδοσιν τοῦ κατατεθέντος παραβόλου.

Ἀπαλλάσσει αὐτὸν τῆς δικαστικῆς δαπάνης καὶ καταδικάζει τοῦτον εἰς τὰ τέλη τῆς παρούσης.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ὀκτωβρίου 1931

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Μ. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 14ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ἄριθμ. 622)1931.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τμήμα Α.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μιλτ. Ἀγαθονίου, ἀντιπροέδρου, Δ. Πίκουλα, Θ. Ἀγγελοπούλου, Δ. Πολίτου, Φ. Παπαγεωργίου, συμβούλων, Κ. Μηλιαρέση καὶ Ε. Σαουνάτσου, παρέδρων.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ δωδεκάτη (12) Ὀκτωβρίου 1931, παρόντος καὶ τοῦ γραμματέως τοῦ Αου τμήματος Κ. Μοράκη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 προσφυγῆς τοῦ Εὐθύμιου Λιβανοῦ, κατοίκου Ἀθηνῶν, παραστάντος αὐτοπροσώπως κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 222984 τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1927 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἀκοῦσαν τοῦ εἰσηγητοῦ συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Δ. Πίκουλα, ἀναγνόντος καὶ ἀναπτύξαντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἑπεται :

Ὁ προσφεύγων Εὐθύμιος Λιβανός, ταξινόμος β' τάξεως παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταχυδρομείῳ Ἀθηνῶν, ἀπελύθη τῆς θέσεων του διὰ τοῦ ἀπὸ 31 Αὐγούστου 1925 Διατάγματος, λόγῳ καταργήσεως θέσεων, συνεπείᾳ ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς οἰκονομῶν. Μετὰ τὴν τοιαύτην ἀπόλυσιν του ἠτήσατο δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας, ὑποβληθείσης κατ' Αὐγούστου τοῦ 1927 ὅπως διορισθῆ εἰς τὴν προτέραν του ἢ ἄλλην ἰσόβαθμον θέσιν. Συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης αἰτήσεως καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας ἐπηκολούθησεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 222984 τοῦ 1927 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 184 τῆς 8ης Ὀκτωβρίου 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τῆς ὁποίας ὁ προσφεύγων ἐπανεδιορίσθη εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν μετὰ τὸν βαθμὸν διανομέως α' τάξ. καὶ ἐτοποθετήθη παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταχυδρομείῳ Ἀθηνῶν. Τὸν διορισμὸν τοῦτον ἀπεδέχθη ὁ προσφεύγων καὶ ἀνέλαβε

τὰ καθήκοντά του, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἐν τῇ δικογραφίᾳ ὑπ' ἀριθ. 29839 τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1927 ἀναφορᾶς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας. Ἦδη ὁ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι ἡ ἀνωτέρω περὶ ἀναδιορισμοῦ του ὑπουργικῆ ἀπόφασις ἀποτελεῖ ἀπόφασιν ὑποβιβασμοῦ ἐμπίπτουσαν εἰς τὸ ἄρθρ. 114 τοῦ Συντάγματος καὶ δυναμένην νὰ προσβληθῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου 4986 περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου 3713 περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἤσκησε τὴν ὑπὸ συζήτησιν ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 προσφυγὴν του δι' ἧς αἰτεῖται τὴν ἀκρόωσιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως ὡς παρανόμου. Ζητήματα ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως γεννῶνται τὰ ἀκόλουθα: 1) Εἰσάγεται ἀρμοδίως ἐνώπιον τοῦ Αὐο Τμήματος ἡ τοιαύτη προσφυγή; 2) Ἠσικήθη ἐμπροσθέντως αὕτη; 3) Ἀπευθύνεται πράγματι αὕτη κατ' ἀποφάσεως ὑποβιβασμοῦ; 4) Εἶναι βάσιμοι οἱ προτεινόμενοι λόγοι ἀκρόωσεως; Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἀναπτύξας τὴν γνώμην αὐτοῦ ὁ εἰσηγητῆς προτείνει τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει του ἀναφερόμενα.

Ἀκοῦσαν τοῦ προσφευγοντος ἀναπτύξαντος καὶ προσφορικῶς τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ ἀιτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς.

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
Ἰδὸν τὰ σχετικὰ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Νόμου 3713 ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 4986 (ἄρθρ. 4) εἰς τὸ Α' Τμήμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὑπάγεται ἡ ἐκδικασίς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Συντάγματος προσφυγῶν καὶ ἀποφάσεων περὶ ἀπολύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ μονίμων Διοικητικῶν ὑπαλλήλων, ἐκδοθεισῶν ὑπὸ κατὰ Νόμον ὀργανωμένου Συμβουλίου, πληροῦντος τοὺς ὅρους τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τοῦ Συντάγματος.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν προσφυγῆς δὲν προβάλλεται τοιαύτη περὶ ἀπολύσεως ἢ ὑποβιβασμοῦ ἀπόφασις Συμβουλίου ἀλλ' ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὑπ' ἀριθ. 222084 (καὶ οὐχὶ 222984, ὡς κατὰ γραφικὴν παραδρομὴν ἀναγράφεται ἐν τῇ προσφυγῇ) τοῦ 1927 ἔτους, διὰ τῆς ὁποίας

δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 184 τῆς 8 Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐπανεδιο-
ρίσθη εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ὡς διανομὴς α'. τά-
ξιως ὁ προσφεύγων, ὅστις, σημειωτέον, εἶχεν ἀπολυθῆ τῆς θέ-
σεως του διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 15975 καὶ ἀπὸ 5ης Σεπτεμβρίου
1925 ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη αὕτη ἀπόφασις δὲν πληροῖ τοὺς
ἄρους τῶν ὑπὸ τοῦ προμνημονευθέντος ἄρθρου 114 τοῦ Συν-
τάγματος ἀποφάσεων, ἀλλ' ἀποτελεῖ προφανῶς ἐκτελεστὴν
πράξιν διοικητικῆς ἀρχῆς ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρ-
θρου 12 παραγρ. 1 ἐδ. γ' τοῦ Συντάγματος ἐν συνδυασμῶ
πρὸς τὰ ἄρθρα 22 καὶ 45 καὶ ἐπόμενα τοῦ Νόμου 3713 περὶ
Συμβουλίου Ἐπικρατείας, κατ' ἀκολουθίαν δὲ ἡ κατὰ ταύτης
προσφυγὴ δι' αἰτήσεως ἀκυρώσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐξ ἄλ-
λων λόγων παραδέκτου ἢ μὴ ταύτης, ὑπάγεται εἰς τὴν Ὀλο-
μέλειαν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, συμφώνως τῷ ἄρ-
θρῳ 22 τοῦ ρηθέντος Νόμου καὶ ἀναρμοδίως εἰσάγεται εἰς τὸ
Τμήμα τοῦτο.

Δ ι ἄ τ α ὕ τ α

Ἐπομένως, ἀπορίπτει, λόγῳ ἀναρμοδιότητος, ὡς ἀπαράδεκτον τὴν
ὑπὸ κρίσιν προσφυγὴν καὶ ἐπιβάλλει τῷ προσφεύγοντι τὰ τέλη
τῆς παρουσίας.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Ὀκτωβρίου
1931 καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν δεκάτην ἐνάτην (19ην) ἰδίου μη-
νὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Α' Τμήματος

Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

ΜΙΑΤ. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Α' Τμήματος

Κ. ΜΟΡΑΚΗΣ

Ἄριθ. 623)1931.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν ὀλομλείᾳ.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μ. Ἀγαθονίου, Ἀντιπροέδρου, κωλυμένου τοῦ Προέδρου, Δ. Πίκουλα, Θ. Ἀγγελοπούλου, Π. Τριανταφυλλάκου, Α. Γαζῆ, Φ. Παπαγεωργίου, Σ. Διδάρη, Συμβούλων, Σ. Σολιώτη καὶ Κλ. Μηλιαρέση, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ 9ῃ Ὀκτωβρίου 1931 παρόντες καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη. ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1931 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Λεωνίδα Μ. Μπουκουβαλάκου, τηλεγραφητοῦ β' τάξεως, κατοίκου Ἀθηνῶν, παραστάντος αὐτοπροσώπως καὶ διορίσαντος πληρεξούσιόν του τὸν δικηγόρον Π. Πολυχρονόπουλον κατὰ τῆς ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας, περὶ κυρώσεως τῶν πινάκων προακτέων τοῦ προσωπικοῦ τῶν ΤΤΤ πρὸς πλήρωσιν κενῶν ἢ κενωθησομένων θέσεων κατὰ τὸ ἔτος 1931 εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 177 τῆς 25 Μαΐου 1931 φύλλον τοῦ Παραρτήματος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου προσωπικοῦ ΤΤΤ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Σ. Σολιώτη ἀναγόντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται :

Ὁ Λεωνίδας Μπουκουβαλάκος, τηλεγραφητῆς β' τάξεως, διὰ τῆς ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1931 αἰτήσεως αὐτοῦ, κατατεθείσης αὐθημερὸν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, προσβάλλει α) τὴν ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας (Παράρτημα Ἐφημ. Κυβερν. 177-1931), δι' ἧς ἐκυρώθη ὁ πίναξ τῶν τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστατῶν β' τάξεως τῶν προακτέων κατ' ἀργαιότητα εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ τηλεγραφητοῦ ἢ ἐπιστάτου α' τάξεως πρὸς πλήρωσιν κενῶν

ἢ κενωθησομένων κατὰ τὸ ἔτος 1931 θέσεων, καὶ β) τὴν ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ κατὰ νόμον Συμβουλίου.

Λόγος, ἐφ' οὗ στηρίζει ὁ αἰτῶν τὴν αἴτησίν του, εἶναι, ὅτι, ἐν ᾧ οὗτος εἶχε περιληφθῆ εἰς τὸν πίνακα τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων τοῦ παρελθόντος ἔτους 1931 ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 13, (μὴ προαχθεῖς ἐλλείψει θέσεων), διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως κατετάχθη διὰ τὸ ἔτος 1931 εἰς τὸν πίνακα τῶν κατ' ἀρχαιότητα προακτέων καὶ ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 40, χωρὶς τοῦ τοιοῦτον νὰ δύναται νὰ δικαιολογηθῆ, ἀφοῦ οὐδὲν γεγονὸς ἐμπετολάβησε μειωτικὸν τῆς ὑπηρεσιακῆς του καταστάσεως καὶ ἰκανότητος, ἀντιθέτως μάλιστα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐταποθετήθη ἐκ τῆς περιφερειακῆς εἰς τὴν Κεντρικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἰσχυρίζεται δὲ ὁ αἰτῶν, ὅτι ἔδει ὄχι μόνον νὰ καταταχθῆ εἰς τὸν πίνακα τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων τοῦ ἔτους 1931, ἀλλ' ἔδει νὰ τηρηθῆ καὶ ἡ σειρά, ἣν κατεῖχεν εἰς τὸν πίνακα τοῦ 1930, τούτου λαμβάνοντος ἀριθμὸν 1—4, ὅτε θὰ προήγεται, ἐφ' ὅσον οἱ τέσσαρες πρῶτοι συνάδελφοι αὐτοῦ προήχθησαν ἤδη ἐκ τοῦ πίνακος τῆς κατ' ἐκλογὴν προαγωγῆς τοῦ ἔτους 1931, ἂν καὶ νεώτεροί του κατὰ τε τὴν γενικὴν ἀρχαιότητα καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα εἰς τὸν τελευταῖον βαθμὸν.

Δεδομένου, ὅτι ἀμφισβητήσεις περὶ τοῦ τύπου δεκτοῦ καὶ ἐμπροθέσμου τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως δὲν παρουσιάζεται, ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτουσι τὰ ἑξῆς ζητήματα :

1. Ὑπῆρξε νόμιμος καὶ ἠτιολογημένη ἡ κατάταξις τοῦ σίτου ντος εἰς τὸν πίνακα τῶν κατ' ἀρχαιότητα προακτέων τοῦ ἔτους 1931 ;

2. Ἐν ἀποφατικῇ λύσει, ἔδει ὁ αἰτῶν νὰ καταταχθῆ εἰς τὴν αὐτὴν σειράν τοῦ πίνακος τῶν κατ' ἐκλογὴν προακτέων τοῦ ἔτους 1931, εἰς ἣν εἶχε ταχθῆ οὗτος καὶ εἰς τὸν πίνακα τοῦ παρελθόντος ἔτους ;

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητῆς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντες τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτήσαντι τὴν παράδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν αὐτῆς.

Ἴδὸν τὰ σχετικά.

Σκεφθὲν καὶ κατὰ Νόμον.

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις, νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθεῖσα, τύποις δεκτὴ καὶ κατ' οὐσίαν ἐξεταστέα τυγχάνει.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. ε' τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Νόμου 3811 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 27)2)1926» «περὶ διοικήσεως ὑπηρεσίας ΤΤΤ» (Ἐφημερίδα Κυβ. 26-1929) ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν δύο πρώτων ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 4246 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς ΤΤΤ ὑπηρεσίας» (Ἐφημ. Κυβ. 254-1929), εἰς τηλεγραφητὴν ἢ ἐπιστάτην 6' τάξεως προ-ἄγεται ὁ εὐδοκίμως ὑπηρετήσας ἐπὶ διετίαν ὡς τηλεγραφητῆς ἢ ἐπιστάτης 6' τάξεως. Αἱ προαγωγαὶ δὲ τῶν ὑπαλλήλων τούτων γίνονται κατὰ τὰ 2)3 τῶν θέσεων κατ' ἀρχαιότητα, διὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον 1)3 καθ' ἰκανότητα, ἤτοι κατ' ἐκλογίην.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὸ ἐδαφ. α' τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νόμου 3811, ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους τὸ Συμβούλιον τοῦ προσωπικοῦ ΤΤΤ συνέρχεται αὐτεπαγγέλτως καὶ συντάσσει πίνακας προακτέων ὄλου τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὰς κενὰς ἢ κενωθησομένας κατὰ τὸ ἔτος θέσεις. Ἐκ τῆς διατυπώσεως δὲ τῆς διατάξεως ταύτης εἶναι φανερόν, ὅτι οἱ πίνακες οὗτοι, ἰσχύοντες μόνον διὰ τὸ ἔτος, δι' ὃ συνετάγησαν, οὐδεμίαν νομικὴν συσχέτισιν καὶ ἐξάρτησιν ἔχουσι πρὸς τοὺς ἀντιστοιχοῦς πίνακας τοῦ προηγουμένου ἔτους.

Ἐπειδὴ, ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἀνωτέρω σημειωθεισῶν διατάξεων ἐξάγεται, ὅτι ἡ εὐδοκίμως ὑπηρεσία, προκύπτουσα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. γ' τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 3811, ἀπαιτεῖται πάντως καὶ διὰ τὴν ἐγγραφήν τῶν ὑπαλλήλων εἰς τὸν πίνακα τῶν κατ' ἀρχαιότητα προακτέων. Ἐφ' ὅσον ἐπομένως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ Νόμον στοιχείων περὶ εὐδοκίμου ὑπηρεσίας τοῦ αἰτούντος κατετάγη οὗτος εἰς τὸν πίνακα τῶν κατ' ἀρχαιότητα προακτέων τοῦ ἔτους 1931, οὐδεμίαν διάταξιν τοῦ Νόμου παρεβιάσθη, δοθέντος, κατὰ τὴν προηγουμένην σκέψιν, ὅτι οὐδεμίαν νομικὴν σχέσιν καὶ ἐξάρτησιν ὑφίσταται μεταξὺ τῶν πινάκων τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ τῶν πινάκων τοῦ παρελθόντος ἔτους, εἰς οὓς ὁ αἰτῶν εἶχε καταταχθῆ ὡς κατ' ἐκλογίην προακτέος,

ἀπορριπτέος δὲ ὁ σχετικὸς ἰσχυρισμὸς καὶ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἵτησις.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν ἀπὸ 11 Ἰουνίου 1931 αἴτησιν τοῦ Λεων. Μ. Μπουκουβαλάκου κατὰ τῆς ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας (Παράρτ. Ἐφημερ. Κυβερν. 177-1931) δι' ἧς ἐκυρώθη ὁ πίναξ τῶν τηλεγραφητῶν ἢ ἐπιστατῶν ἐ' τάξεως τῶ νπροακτέων κατ' ἀρχαιότητα πρὸς πλήρωσιν κενῶν ἢ κενωθησομένων θέσεων κατὰ τὸ 1931.

Διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάπτωσιν τοῦ καταθέτοντος παραβόλου, καὶ

Κατάδικάζει τὸν αἰτοῦντα εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμῶν 1.000 καὶ τὰ τέλη καὶ τῆς παρούσης.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 9ῃ Ὀκτωβρίου 1931.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Μ. Ἀγαθόνικος

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Κοντογιάννης

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 20ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Σ. Παπαφράγκος

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. Κοντογιάννης

Ἀριθ. 754)1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Ἐν ὀλομελείᾳ)

Συγκείμενον ἐκ τῶν Στ. Παπαφράγκου, ἀντιπροέδρου, κωλυομένου τοῦ προέδρου, Στ. Παπαντωνιάκη, Δ. Πολίτη, Χ. Οἰκονομοπούλου, Ν. Κολυβά, Α. Γαζῆ, Μ. Τσαμαδοῦ, συμβούλων, Δ. Τσουπλακίδου καὶ Σ. Σολιώτη, παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 10ῃ Νοεμ-

ερίου 1931 παρόντος και του γραμματέως του Συμβουλίου Δ. Καντογιάννη, ίνα αποφασίση επί της από 3 Αυγούστου 1931 αίτησεως άκυρώσεως του Σπυρίδωνος Σκηνωτάτου, παραστάντος αυτοπροσώπως και διορίσαντος πληρεξουσίον του δικηγόρου τον Άναστ. Άγγρλάν, κατά του Υπουργού της Συγκοινωνίας, παραστάντος δια του Νομικού Συμβούλου Γ. Ίατρίδη, και κατά της ύπ' αριθ. 179321)40)531 αποφάσεως αυτού.

Άκουσαν του Εισηγητού Συμβούλου της Έπικρατείας Στ. Παπαντωνάκη, αναγνόντος την έκθεσιν αυτού, καθ' ό τó ίστικόν της προκειμένης υποθέσεως, έχει ως έπεται :

Ό αιτών Σπυρίδων Σκηνωτάτος τυγχάνων τηλεγραφητής β' τάξεως έκρίθη στάσιμος κατά την σύνταξιν των πινάκων προακτέων τηλεγραφητών α' και β' τάξεως κατ' αρχαιότητα και κατ' έκλογην του έτους 1931 «επί τή αιτιολογία ότι ως εξάγεται έν τών κατά τó άρθρον 34 παράγραφος 3 του νόμου 3811 όριζομένων στοιχείων είναι έλλειπείς υπηρεσιακής καταρτίσεως άνευ ζήλου προς την υπηρεσίαν φίλερις, νευρικός». Κατά του πίνακος τούτου της στασιμότητός του, υπέβαλεν ούτος την έν τού άρθρου τούτου ένστασιν ενόπιον του Δευτεροβάθμιου Διοικητικού Συμβουλίου υπ' αριθ. 41, τούτο δέ δια της ύπ' αριθ. 179321 και χρονολογίαν 30)5)31 πράξεώς του άπέριψε την ένστασιν ως μη βάσιμον. Τήν τελευταίαν ταύτην πράξιν προσβάλλει ό αιτών δια της υπό κρίσιν αίτησεως επικαλούμενος ως μοναδικόν λόγον την κατάχρησιν εξουσίας. Η αίτησις αύτη δεόν να θεωρηθῆ ως έμπροθέσμως άσκηθείσα έφ' όσον έν τού φακέλλου δέν φαίνεται τότε και άν έπεδόθη τώ αιτούντι ή προσβαλλομένη πράξις ή τότε έλαβεν γνώσιν αύτης ό δέ ίσχυρισμός του ότι την 6 Ιουνίου έλαβε γνώσιν δέν θα θεωρηθῆ ως άληθής. Από δέ της χρονολογίας ταύτης μέχρι της καταθέσεως της αίτησεως δέν παρήλθε τó εξηκονθήμερον του νόμου.

Τό μόνον προκύπτον ζήτημα έπομένως επί της υπό συζήτησιν υποθέσεως είναι άν είναι βάσιμος ό περι καταχρήσεως εξουσίας λόγος άκυρότητος.

Έφ' ού ό Εισηγητής ανέπτυξε την γνώμην αυτού.

Άκουσαν του πληρεξουσίου του προσφεύγοντος αναπτύξαντος τούς λόγους της προσφυγής και αίτησαμένου την παραδοχήν αύτης, του αντιπροσώπου του Δημοσίου ζητήσαντος την άπόρριψιν ταύτης.

Ἴδὸν τὰ σχετικὰ

Συμφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσις ἀκυρώσεως νομίμως καὶ ἐμπροθέτως ἀσκηθεῖσα καὶ κατατεθέντος τοῦ παραβόλου ἐξεταστέα ἐστίν.

Ἐπειδὴ ὁ μοναδικὸς λόγος τῆς αἰτήσεως ἀναφερόμενος εἰς κατάχρησιν ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Τ.Τ.Τ. Λεκατσά ἄτε ὑποβαλόντος ἐκ προσωπικῶν λόγων δυσμενῆ ἔχθεσιν περὶ στασιμότητος τοῦ αἰτουῦντος τηλεγραφετοῦ β'. τάξεως ἐφ' ἧς στηριχθὲν τὸ Συμβούλιον προσωπικοῦ ἔκρινεν αὐτὸν στάσιμον, δὲν εἶναι βάσιμος καθόσον ἐκ τῆς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου προκύπτει ὅτι τοῦτο ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν ἄρθρῳ 34 παράγραφος 3 τοῦ νόμου 3811 ὀριζόμενα στοιχεῖα, τὴν εὐδόκιμον τυτέστιν ἢ μὴ ὑπηρεσίαν τοῦ κρινομένου, τὴν προκύπτουσαν ἐκ τῶν φύλλων ποιότητος αὐτοῦ, τὰς περὶ αὐτοῦ ἐχθέσεις τῶν ἀρμοδίων περιφερειακῶν Διευθυντῶν Τ.Τ.Τ. καὶ τῶν Διευθυντῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν ὡς καὶ τῶν προηγουμένων ὑπηρεσιῶν καὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς στασιμότητος. Ὡς δὲ προκύπτει ἐκ διαφόρων ἐν τῷ φακέλλῳ ἐχθέσεων τῶν προϊσταμένων τοῦ αἰτουῦντος χαρακτηρίζεται οὗτος ὡς μετρίας ὑπηρεσιακῆς ~~καταρτίσεως~~ ~~καταρτίσεως~~ φυγόπονος οὐχὶ προσηκόντως εὐπειθής, στερούμενος ζήλου καὶ διοικητικῆς ἰκανότητος, πρωτοβουλίας καὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν κατωτέρων του, ἐκ τῶν ἐχθέσεων δὲ τούτων ἢ ἐπὶ καταχρήσει ἐξουσίας προσβαλλομένη τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Λεκατσά εἶναι ἢ σχετικῶς εὐμενεστέρα διὰ τὸν αἰτουῦντα ἐξ οὗ λαμβανομένου ὑπ' ὄψει καὶ τοῦ ποινολογίου αὐτοῦ ἐξ οὗ προκύπτει κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 249084 τῆς 23/10/1931 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὡς καὶ ἐκ τοῦ φακέλλου ὅτι τῷ ἔχουσιν ἐπιβληθῆ ἔχρι τοῦδε δώδεκα ἐν συνόλῳ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ ὅτι καὶ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει, ἐξυβρίσει κλπ. ἔχουν ἐκδοθῆ κατ' αὐτοῦ, ἀποδεικνύεται ἀβάσιμος ὡς εἴρηται ὁ περὶ τούτου λόγος τῆς αἰτήσεως καὶ ἀπορριπτέα αὕτη τυγχάνει.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπὸ χρονολογίαν 3 Αὐγούστου 1931 αἰτήσιν τοῦ Σπυριδωνοῦ Σηληνωτάτου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 179321

έ. έ. απόφασεως του προσωπικού Τ.Τ.Τ. του Υπουργείου Συγκοινωνίας ως άβάσιμον.

Διατάσσει την κατάπτωσιν του παραβόλου, και

Επιβάλλει εις βάρος του αιτούντος τὰ δικαστικά του Δημοσίου δαπανήματα εκ δραχμών 1.500 και τέλη.

Εκρίθη και πεφασίσθη εν Αθήναις τη 10 Νοεμβρίου 1931

Ο Αντιπρόεδρος
ΣΤ. ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΟΣ

Ο Γραμματέας
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

και έδημοσιεύθη τη 13η ίδιου μηνός και έτους.

Ο Πρόεδρος
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ο Γραμματέας
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ



Αριθ. 627) 1931.

Απόφασις του Συμβουλίου της Επικρατείας επί της αιτήσεως του Λουκά Τρ. Μποτσιβάλη.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Εν Ολομεία)

Συγκείμενον εκ των Κ. Δ. Ρακτιβάν Προέδρου, Στ. Παπαντωνάκη, Δ. Πολίτη, Χ. Οικονομοπούλου, Ν. Καλυβά, Μ. Τσαμαδοῦ, Συμβούλων, Π. Μερτικοπούλου και Ν. Καμπάνη, Παρέδρων του Συμβουλίου Επικρατείας.

Συνεδρίασαν δημοσίᾳ εν τῷ άκροατηρίῳ του τη 13 Οκτωβρίου 1931 παρόντος και του Γραμματέως του Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ινα αποφασίσῃ επί της από 18 Ιουνίου 1931 αιτήσεως άκυρώσεως του Λουκά Τρ. Μποτσιβάλη, τηλεγραφτου γ' παρά τῷ τηλεγράφειῳ Αλεξανδρουπόλεως, κατοίκου Αλεξανδρουπόλεως, παραστάντος δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Ιω. Μαρκότση κατά των ὑπ' αριθ. 145512 της 1-4-31 και 165109 της 7-6-31 αποφάσεων του επί της

Συγκοινωνίας Υπουργοῦ ἀντιπροσωπευομένου διὰ τοῦ Νομικοῦ συμβούλου Γ. Πατρίδη.

Ἀκούσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Ν. Καμπάνη ἀναγνόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης υποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται :

Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης ἀσκῶν τὴν πειθαρχικὴν αὐτοῦ δικαιοδοσίαν διέταξε τὴν ἐνέργειαν διοικητικῶν ἀνακρίσεων κατὰ τοῦ αἰτουύντος ὑπηρετούντος ὡς τηλεγραφητοῦ παρὰ τῷ τηλεγραφεῖῳ Ἀλεξανδρουπόλεως, τὸ δὲ παρὰ τῆς Γεν. Διοικήσεως Θράκης Διοικητικὸν Συμβούλιον λαβὼν ὑπ' ὄψιν τοῦ τὰ ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης διοικητικῆς ἀνακρίσεως προκύψαντα στοιχεῖα ἐγνωμοδότησεν, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 28 Ἰανουαρίου 1931 πρακτικοῦ αὐτοῦ, ὅπως ἐπιβληθῆ αὐτῷ ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τοῦ προστίμου τῶν δραχμῶν 500. Ὁ Γεν. Διοικητὴς Θράκης κρίνων τὴν ποινὴν ταύτην μὴ ἀνάλογον πρὸς τὸ διαπιστωθὲν πειθαρχικὸν παράπτωμα συνιστάμενον εἰς ἀποστολὴν ὑπὸ τοῦ αἰτουύντος ἰδίων αὐτοῦ τηλεγραφημάτων ὑπὸ ἀριθμοὺς ἄλλων τοιούτων κανονικῶς διαβιβασθέντων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μὴ πληρωμῆς ὑπ' αὐτοῦ τῶν τηλεγραφικῶν τελῶν δὲν ἐξέδοτο ἀπόφασιν τινα ἐπιφυλασσόμενος ν' ἀποφασίσῃ. Αἰτησαμένης ὁμῶς τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας πληροφορίας περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς κατὰ τοῦ αἰτουύντος ἐνεργηθείσης διοικητικῆς ἀνακρίσεως, ὅπως ληφθῆ τοῦτο ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου ἐν τῇ ἀπόφασί του περὶ τῶν στασιμῶν τηλεγραφικῶν ὑπαλλήλων ἐκείθῃ ὀρθὸν νὰ διαβιβασθῆ αὐτῇ ὀλόκληρος ὁ φάκελλος ὅπως ἐκ τῆς μελέτης τούτου μορφώσῃ αὐτῇ γνώμη. Ὁ φάκελλος οὗτος ὑπεβλήθη ὑπὸ ταύτης εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργὸν ὅπως κρίνων βαρῦ τὸ παράπτωμα τοῦ αἰτουύντος καὶ δυνάμενον νὰ ἐπισύρῃ ποινὴν, ἦν μόνον αὐτὸς οὐχὶ δὲ καὶ ὁ ἀρμόδιος Γεν. Διοικητὴς ἠδύνατο νὰ ἐπιβάλῃ εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον Κεντρικὸν Συμβούλιον ὅπερ ἐγνωμοδότησεν, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ὑπὸ χρονολογίαν 17 Μαρτίου 1931 πρακτικοῦ αὐτοῦ, ὅπως ἐπιβληθῆ εἰς τὸν αἰτουύντα ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς μηνιαίας προσωρινῆς ἀπολύσεως, ἡ δὲ Ἰπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τοῦ καὶ τὴν γνωμάτευσιν ταύτην διὰ τῆς ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 145512 τῆς 1 Ἀπριλίου 1931 ἀποφάσεώς του ἐπέβαλε εἰς τὸν αἰτουύντα τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν τῆς διμηνίου προσωρινῆς ἀπολύσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἤσκησεν ὁ αἰτῶν αἴτησιν ἀναβεωθήσεως ἧτις ἀπερρίφθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 167109 τῆς 7 Ἰουνίου 1931

αποφάσεως του αὐτοῦ Ὑπουργοῦ, ἀμφοτέρως δὲ τὰς ἀποφάσεις του ταύτας προσβάλλει ἢ δὴ ὁ αἰτῶν διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεώς του αἰτουμένης τὴν ἀκύρωσιν των ἐπὶ τοῖς ἐξῆς λόγοις :

1) Διότι ἡ πρώτη τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων ἐξεδόθη κατὰ παράβασιν τῶν ἀρχῶν τῆς τελεσιδικίας ἀφ' οὗ εἶχε προηγηθῆ ἡ περὶ ἐπιβολῆς διὰ τὸ αὐτὸ πειθαρχικῶν παραπτώμα γνωμοδότησις τοῦ παρὰ τῆς Γεν. Διοικήσεως Θράκης Συμβουλίου ἣτις ἡ ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Γενικὸν Διοικητὴν ὀφείλοντα νὰ ἐκτελέσῃ ταύτην.

2) Διότι ἀναρμοδίως ἐξεδόθη ἡ αὐτὴ ἀπόφασις ἀφ' οὗ οὔτε τὸ παρὰ τῆ Γεν. Διοικήσεως Θράκης Συμβούλιον, οὔτε ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης ἔχρναν ἀνεπαρκῆ τὴν πειθαρχικὴν αὐτῶν δικαιοδοσίαν, καὶ

3) Διότι ἡ σχετικὴ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς ὑπηρεσίας τῶν ΤΤΤ ἣτις προηγήθη τῆς ἐκδόσεως τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐξεδόθη ἀναρμοδίως.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτουσι τὰ ἐξῆς ζητήματα :

1) Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Θράκης ὄν ὑπόχρεως, ὅπως συμμορφωθῆ πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ παρὰ τῆ Γεν. Διοικήσεως Θράκης Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν εἶτι ὅτι παραμένει ἐν ἰσχύϊ τὸ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1926 ἐκτελεστικὸν τοῦ νόμου 3265 Διάταγμα, ἀφ' οὗ ἡ προταθείσα ὡς ἐπιβλητέα ποινὴ δὲν ὑπερβαίνει τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ τοῦ αἰτουντος καὶ ἠδύνατα ὁ Γεν. Διοικητὴς νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἐπιβολῆς ἢ μὴ τοιαύτης ποινῆς κατ' ἀπολύτως οἰκείαν καὶ ἐλευθέραν κρίσιν ;

2) Δεδομένου ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1929 ἐκτελεστικοῦ τοῦ νόμου 4393 Διατάγματος ἡ δικαιοδοσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας πρὸς ἐκδοσιν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων ἀπαγγελλουσῶν τὴν ποινὴν τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως δὲν μετεβιβάσθη εἰς τοὺς οἰκείους Γεν. Διοικητάς, ὑφίστατο διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κώλυμα, ὅπως ἀσκῆσῃ τὴν πειθαρχικὴν τοιαύτην δικαιοδοσίαν του ἐπιβάλλων εἰς τὸν αἰτουντα τὴν ποινὴν ταύτην ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἦτο ἐκκρημῆς ἢ ὑπόθεσις αὐτὴ παρὰ τῷ Γεν. Διοικητῇ Θράκης.

3) Δεδομένου ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουνίου 1930 ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τοῦ νόμου 4537 μετεβιβάσθη εἰς τὰ παρὰ ταῖς Γεν. Διοικήσεσιν ὑπηρεσιακὰ συμβούλια ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία τοῦ συμβουλίου τῆς Διοικητικῆς ὑπηρεσίας τῶν ΤΤΤ, ἐξαίρειται τῆς ἀφορώσεως εἰς τὴν ἀπόλυσιν

υπαλλήλων, προηγήθη δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας γνωμοδότησις τοῦ παρὰ τῇ Γεν. Διοικήσει Θεράκης Συμβουλίου, ἐπάγεται ἀκυρότητα τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἢ ὑπαρξίς τοῦ περισσοῦ στοιχείου τῆς γνωμοδοτήσεως καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς διοικητικῆς ὑπηρεσίας τῶν Τ.Τ.Τ.;

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκούσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἴδόν τὰ σχετικά

Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ κατὰ μὲν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 4393 ὁ Γεν. Διοικητὴς ἀσκεῖ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς οἰκίας Γεν. Διοικήσεως τὰ κατὰ τοὺς κεκλιμένους νόμους δικαιώματα τῶν Ὑπουργῶν, ἐξαίρεσει τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν, τοῦ ἀποφασίζεσθαι ἐπὶ ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητος τῶν, πλὴν τῶν διὰ Διατάγμάτων ὀρισθησμένων ἐφ' ὧν οἱ οἰκίῳ Ὑπουργοὶ διατηροῦσι τὴν ὑφισταμένην ἀρμοδιότητα αὐτῶν, διὰ δὲ τοῦ δυνάμει τῆς διατάξεως ταύτης ἐνδοθέντος ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος ἐξηρέθη τῆς δικαιοδοσίας τῶν Γεν. Διοικητῶν ἡ ἐπιβολὴ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Διευθύνσεως Τ.Τ.Τ. τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τῆς ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς ἀπαλύσεως καὶ τοῦ προσωρινοῦ ὑποβάσμιου, ἧτις ἐξηκολούθησεν ἀποκειμένη εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου 3811. Κατ' ἐφαρμογὴν ὄθεν τῶν διατάξεων αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις Γεν. Διοικήσεων ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Τ. Τ. Τ. ἐπιβάλλονται πᾶσαι αἱ λοιπαὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ὑπὸ τῶν οἰκείων Γεν. Διοικητῶν ἀσκούντων τὴν μεταβιβασθεῖσαν αὐτοῖς σχετικὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. Ἡ διάκρισις αὕτη τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ἀρμοδίου πρὸς ἐπιβολὴν αὐτῶν ὄργάνου κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τῆς διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως ἦν ὑποδεικνύει ὡς ἐφαρμοστέαν τὸ Σύνταγμα (ἄρθρον 108) καὶ ἧτις περιορισμένως ὑφισταμένη εὐρέως ἀνεπτύχθη διὰ τοῦ ἀναφερθέντος νόμου καὶ ἐτι μᾶλλον ἐπεξετάθη διὰ τοῦ ἐπακολουθήσαντος 4537 τούτου καὶ τῶν εἰς

ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Διαταγμάτων καὶ ἤτις σκοπὸν ἔχει τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς Κεντρικῆς Διοικήσεως ἀπὸ ἰκανοῦ ἀριθμοῦ ὑποθέσεων διὰ τῆς ἀναθέσεως αὐτῶν εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν ἀρμοδιότητα ὄρισμένων μὴ κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν. ἄγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ πειθαρχικὴ διώξις τῶν εἰρημένων ὑπαλλήλων τῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Γεν. Διοικήσεων ὑπηρετούντων καὶ ἡ ἐπιβολὴ αὐτοῖς τῶν ἀναλόγων πρὸς τὰ πειθαρχικά αὐτῶν παραπτώματα ποινῶν, προήκει, κατὰ γενικὸν κανόνα καὶ κατὰ πρῶτον λόγον, εἰς τὰ ἀποκεντρωμένα ὄργανα τῆς Διοικήσεως τὰ ἀποφασιστικὴν κατεχόμενα σχετικὴν ἀρμοδιότητα, τοὺς Γενικοὺς δηλονότι Διοικητὰς καὶ ὅτι τοιαύτη ἀρμοδιότης τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὑφίσταται μόνον ἐφ' ὅσον τὰ εἰρημένα ἀποκεντρωμένα ὄργανα τῆς Διοικήσεως ἀπεφάναντο ἐαυτὰ ἀναρμόδια ὡς κολαστέον κατὰ τὴν κρίσιν τῶν τοῦ ὑπ' ὄψιν αὐτῶν πειθαρχικοῦ παραπτώματος διὰ ποινῆς μόνον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου τῆς κεντρικῆς διοικήσεως δυναμένης νὰ καταγινώσθῃ.

Ἐπειδὴ ἡ πρώτη τῶν προσβαλλομένων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας δι' ἧς ἐπεβλήθη εἰς τὸν αἰτουόμενον ὑπηρετοῦντα ὡς τηλεγραφετήν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Γεν. Διοικήσεως Θράκης ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς διμήνου ἀπολύσεως, ἀναρμοδίως κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτιθέντα ἐξεδόθη διότι τόσον ἡ ἀσκησις τῆς οἰκείας πειθαρχικῆς ἀγωγῆς, ὅσον καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἀναλόγου ποινῆς προσήκει κατὰ τὰ εἰρημένα μόνον εἰς τὸ ἀρμόδιον ἀποκεντρωμένον ὄργανον, ὅπερ ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ ὑπ' ἀριθ. 476, 562 καὶ 719 τοῦ ἔτους 1930 καὶ 652 τοῦ ἔτους 1931 ἐγγράφων τῆς Γεν. Διοικήσεως Θράκης καὶ τὴν πειθαρχικὴν ἀγωγὴν ἤσκησε καὶ ἐαυτὸ δὲν ἔκριεν ἀναρμόδιον πρὸς κολασμὸν τῆς διωκομένης πράξεως.

Ἐπειδὴ συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ τὴν διάταξιν τοῦ άρθρου 47 ἀριθ. 1 τοῦ περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας 3713 νόμου καθ' ἣν ἡ ἀναρμοδιότης τῆς ἐκδόσεως τὴν πράξιν διοικητικῆς ἀρχῆς ἐπάγεται τὴν ἀκυρότητα ταύτης, δέον νὰ ἀκυρωθῇ ἡ ἀναφερθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἐπειδὴ ἡ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως συμπροσβαλλομένη ἐτέρα πράξις τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἡ ἐκδοθεῖσα ἐπὶ αἰτήσεως περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς πρώτης καὶ ἀπορρίψασα ταύτην, ματαίως καὶ δὴ διὰ λόγους ἀφορῶντας ἀποκλειστικῶς τὸ κύ-

ρος τῆς πρώτης, ἥς ἐστὶν ἀπλῶς ἐπιβεβαιωτικὴ καὶ ἥς ὡς ταιαύτη τὴν νομικὴν τύχην ἀκολουθεῖ, προσβάλλεται ἐπὶ ἀκυρώσει διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

Διὰ ταῦτα.

Δέχεται τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν.

Ἄκυροί τὴν ὑπ' ἀριθ. 145512 τῆς 2 Ἀπριλίου 1931 ἀπό-
σασιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας, καὶ ὁ

Ἐπιβάλλει εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου τὴν δικαστικὴν τοῦ αἰ-
τουήτου δαπάνην ἐκ δραγμῶν 1.500.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου
1931

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 20 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΤ. ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΟ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἄριθ. 717)1931.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Ἐν Ὀλομελείᾳ).

Συγκείμενον ἐκ τῶν Στ. Παπαφράγκου, Ἀντιπροέδρου, κωλυομένου τοῦ Προέδρου, Στ. Παπαντωνάκη, Δ. Πολίτη, Χ. Οἰκονομοπούλου, Ν. Κολυβά, Α. Γαζῆ, Μ. Τσαμαδοῦ, Συμβούλων, Σ. Σολιώτη, καὶ Κλ. Μηλιαρέση, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 20ῃ Ὀκτωβρίου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀπεφασίσθη ἐπὶ τῆς ἀπὸ 16 Ἰουλίου

1931 αίτήσεως άκυρώσεως τής έν Λονδίνω έδρευούσης Έταιρείας ύπό τήν έπωνυμίαν «Ανατολική Τηλεγραφική Έταιρεία» παραστάσης δια του πληρεξουσίου της δικηγόρου Ν. Χαΐνη, κατά του Υπουργού τής Συγκοινωνίας, παραστάτος δια του Νομικού Συμβούλου Γ. Ίατρίδη, και κατά των ύπ' άριθ. α) από 25 Μαΐου 1931 ύπ' άριθ. 177026 και β) από 19 Ιουνίου 1931 ύπ' άριθ. 192428 δύο αποφάσεων αυτού.

Άκούσαν του Εισηγητού Συμβούλου τής Έπικρατείας Χ. Οικονομοπούλου, αναγνόντες τήν έθελσιν αυτού, καθ' ήν το ιστορικόν τής προκειμένης υποθέσεως έχει ως έπεται :

Μεταξύ του Έλληνικού Δημοσίου και τής Ανατολικής Τηλεγραφικής Έταιρείας συνήθη η από 16)28 Νοεμβρίου 1883 σύμβασις κυρωθείσα δια του νόμου ΑΡΑΓ' τής 20)27 Φεβρουαρίου 1884 δι' ης ανέλαθεν η νυν προσφεύγουσα τήν έξυπηρέτησιν τής τηλεγραφικής συγκοινωνίας μεταξύ του έσωτερικού και έξωτερικού δι' ώρισμένων υποβρυχίων τηλεγραφικών γραμμών. Κατά το άρθρον 5 τής συμβάσεως ταύτης «έν περιπτώσει βλάβης των υποβρυχίων τηλεγραφικών καλωδίων, των έν τω πραγματοποιένω άρθρω, αναφερομένων η Έταιρεία υποχρεούται να επαναφέρη ταύτα έν καλή καταστάσει λειτουργίας έν διαστήματι έξήκοντα ήμερών' του χρόνου δε τούτου παρελθόντος, υπόβάλλεται αυτή εις ποινικήν ρήτραν πρὸς όφελος του Κράτους, δέκα λιρών Άγγλικών καθ' έκαστην ήμέραν έφόσον έξακολουθεί μη άποκαθισταμένη η συγκοινωνία. Κατά δε το άρθρον 14 τής ιδίας συμβάσεως «αι διατάξεις τής τε από 1)13 Δεκεμβρίου 1872 συμβάσεως μετά του από 7)19)1873 πρωτοκόλλου κλπ. έφ' ύσον δέν τροποποιούνται δια τής παρούσης συμβάσεως, θεωρούνται ισχύουσαι, ως εάν ήσαν αυτολεξεί γεγραμμέναι έν τή παρούση». Το άρθρον 25 τής συμβάσεως τής 1)13 Δεκεμβρίου 1872 κυρωθείσης δια του νόμου ΥΠΗ' του 1873 έρίζει ότι «άν μεταξύ τής Έλληνικής Κυβερνήσεως και τής Έταιρείας αναφύομεναι διαφοραί. . . θέλουσι δικάζεσθαι υπό διαιτητών κλπ.». Διά του νόμου 1738 τής 14)16 Φεβρουαρίου 1919 έκυρώθη η από 15 Νοεμβρίου 1918 σύμβασις μεταξύ τής προσφευγούσης Έταιρείας και του Έλληνικού Δημοσίου δι' ης η αρχική σύμβασις παρατείνεται καθ' όλην τήν διάρκειαν του πολέμου και έξ μήνας μετά τήν υπογραφήν τής γενικής όριστικής ειρήνης». Μετά τήν παρέλευσιν των έξ μη-

νων οὐδεμία νεωτέρα παράτασις ἐγένετο, ἡ λειτουργία τῆς δημοσίας ταύτης ὑπηρεσίας ἐξηκολούθει· νὰ διέπεται ὑπὸ τῆς παλαιᾶς συμβάσεως. Τὴν 1 Ἰουλίου 1926 συνήφθη νέα σύμβασις κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 1)10 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. Κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τῆς συμβάσεως ταύτης «εἰς περίπτωσιν βλάβης τῶν καλωδίων, ὀρίζεται προθεσμία πρὸς ἐπανόρθωσιν ταύτης ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας δέμημος μὲν διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους καλώδια, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς διακοπῆς πρὸς τὴν Ἑταιρείαν, τετράμημος δὲ διὰ τὰ ἐξωτερικὰ τοιαῦτα. Παρελθουσῶν ἀπράκτων τῶν ἐν λόγῳ προθεσμιῶν, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, ἡ Ἑταιρεία ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἡμερησίως εἰς τὸ Κράτος πέντε λίρας λόγῳ ποινικῆς ρήτρας». Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 14 οἰαδῆποτε διαφορὰ προκύπτουσα ἐκ τῆς συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἑταιρείας θὰ λύεται διοικητικῶς. Ἐπελθούσης διακοπῆς τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας διὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ καλωδίου Βασιλικῆς—Ἰθάκης, ἀνεκοινώθη αὕτη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἑταιρείαν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 296674 ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1930 ἐγγράφου αὐτοῦ. Μὴ ἀποκατασταθῆις δὲ τῆς συγκοινωνίας ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας διὰ τῆς πρώτης τῶν προσβαλλομένων ὑπ' ἀριθ. 177036 ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 πράξεως αὐτοῦ ἐπέβαλεν εἰς τὴν προσφεύγουσαν Ἑταιρείαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄρων τοῦ ἀρθροῦ 5 τῆς διὰ τοῦ νόμου ΑΡΑΓ' τοῦ 1884 κυρωθεῖσης συμβάσεως πρόστιμον λιρῶν Ἀγγλίας 750 διὰ τὴν μὴ ἀποκατάστασιν τῆς συγκοινωνίας ἣν ἔκριεν ἀδικαιολόγητον καὶ διὰ τὸ ἀπὸ 1 Μαρτίου μέχρι 16 Μαΐου 1931 χρονικὸν διάστημα. Ἡ Ἑταιρεία δι' ἐξωδίκων αὐτῆς δηλώσεων ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1931 διεμαρτυρήθη κατὰ τῆς πράξεως ταύτης, ἀλλ' ἐπηκολούθησεν ἡ δευτέρα τῶν προσβαλλομένων πράξεων ὑπ' ἀριθ. 192428 ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1931 δι' ἧς ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ἐφ' ᾧ καὶ ἡ προηγηθεῖσα ἀπόφασις λόγῳ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων διατάξεων τῆς συμβάσεως ἐπεβλήθη νέον πρόστιμον εἰς τὴν προσφεύγουσαν ἐκ 300 λιρῶν διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 16 Μαΐου 1931 μέχρι 16 Ἰουνίου. Κατ' ἀμφοτέρων τῶν ἀποφάσεων τούτων ὑπέβαλεν ἡ προσφεύγουσα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας δύο αἰτήσεις θεραπείας ἀπὸ 19 καὶ 24 Ἰουνίου 1931 δι' ὧν ἠτεῖτο τὴν ἀνάκλησιν αὐτῶν. Εἰς τὰς αἰτήσεις ταύτας τὸ Ὑπουργεῖον ἀπήντησεν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ.

199927 ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1931 ἐγγράφου αὐτοῦ ἀρνούμενον τὴν ἀνάκλησιν τούτων ὡς κατ' οὐσίαν δικαίων καὶ ἐπιβεβλημένων μεθ' ἃ ἡ προσφεύγουσα κατέβαλεν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμείον τὸ ποσὸν καὶ τῶν δύο προστίμων μετὰ τῶν τελῶν τῆς σημάνσεως ἐκδοθέντος ἐπὶ τούτῳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1229 τῆς 10 Ἰουλίου 1931 ἀποδεικτικοῦ παραλαβῆς τοῦ Ταμείου εἰσπράξεων Ἀττικῆς. Βραδύτερον τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 215249 τῆς 20 Αὐγούστου 1931 ἐγγράφου αὐτοῦ ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐξώδικον πρόσκλησιν τῆς Ἑταιρείας δι' ἧς ἐπρότεινεν αὕτη νὰ παραπεμφθῆ ἡ διαφορὰ εἰς διαιτητήν, ἐδήλωσε ὅτι δέχεται τὴν παραπομπὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὴν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένην διαιτησίαν καὶ ὅτι ὄριζεν Εἰσηγητὴν διαιτητὴν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας Φιλ. Παπαγεωργίου. Προέκυψεν ὅμως τότε καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως τοῦ ἔτους 1926 ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἡ προσφεύγουσα ἐπρότεινεν τὴν διαιτησίαν. Τὸ Ὑπουργεῖον ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ σύμβασις αὕτη δὲν εἶχεν ἰσχὴν διότι κυρωθεῖσα διὰ Παγκυβερνητικοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος δὲν ἔτυχεν εἰσέτι μεταγενεστέρως νομοθετικῆς κυρώσεως, καὶ ἐπομένως ἐδέχετο τὴν διαιτησίαν βάσει τῆς συμβάσεως τοῦ 1872 καὶ 1884. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὐρισκουμένης τῆς διαφορᾶς ἡ Ἑταιρεία ἤγειρεν τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν κατὰ τῶν δύο ὡς ἄνω ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀναρμολογῶν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας προέβη εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ προστίμου ἀφοῦ οὔτε ἡ σύμβασις οὔτε ἄλλος τις νόμος παρέχει αὐτῇ τοιοῦτον δικαίωμα.

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑπόθεσεως προκύπτουσι τὰ ἑξῆς ζητήματα :

1) Ἐὰν ἐμπροθέσμως καὶ παραδεκτῶς ἐγείρεται ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις.

2) Ἐὰν εἶναι βάσιμος ὁ λόγος τῆς ἀκυρότητος.

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τῆς προσφευγούσης ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἴδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ἡ αἴτησις ἀκυρώσεως βάσιν ἔχει τὴν ἐκ μέρους

τῆς Διοικήσεως διὰ τῶν προσβαλλομένων πράξεων αὐτῆς παραβίασιν τῶν ὄρων συμβάσεως μεταξὺ τῆς αἰτούσης Ἐταιρείας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἤτοι στρέφεται κατὰ μονομερῶν ἐκτελεστῶν πράξεων τῆς διοικήσεως συνεπαγουσῶν ἔννομα ἀποτελέσματα ἀλλ' ἐκδοθεισῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὄρων συμβάσεως καὶ ἀποσκοποῦσῶν τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς ἀμφισβητουμένης τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως ὑπὸ τῆς αἰτούσης.

Ἐπειδὴ τὰ θέματα περὶ τοῦ κύρους, τῆς ἐρμηνείας, τῆς ἐκτελέσεως καὶ τῶν ὄρων συμβάσεως ἀνήκουσιν εἰς τὸν δικαστὴν τῆς οὐσίας, ὅστις κατὰ τὸ ἄρθρον 105 τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐπὶ διοικητικῶν ἐστὶ διαφορῶν, εἶναι τὰ πολιτικά δικαστήρια, καὶ οὐχὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὡς δικαστὴς τῆς ἀκυρωτικῆς ἀγωγῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ νόμου 3713

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐταιρείας κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1777036 καὶ 192428 τοῦ 1931 πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ὡς ἀπαράδεκτον.

Διατάσσει τὴν κατάπτωσιν τοῦ κατατεθέντος παραβόλου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Καταδικάζει τὴν αἰτούσαν Ἐταιρείαν εἰς τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμῶν 1500 καὶ τὰ τέλη τῆς παρουσίας.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθῆναις τῇ 2 Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

ΣΤ. ΠΑΠΑΦΡΑΓΚΟΣ

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 6ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. Δ. ΡΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Κοντογιάννης

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Κοντογιάννης

Αριθ. 754)1931.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Ἐν Ὀλιμελείᾳ.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Στ. Παπαγράγκου, Ἀντιπροέδρου, κωλυομένου τοῦ Προέδρου, Στ. Παπαντωνάκη, Δ. Πολίτη, Χ. Οἰκονομοπούλου, Ν. Κολυβά, Α. Γαζῆ, Μ. Τσαμαδοῦ, Συμβούλων, Δ. Τσουπλάκιδου καὶ Σ. Σολιώτη, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τοῦ τῆ 10ῃ Νοεμβρίου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννης, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1931 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τοῦ Σπυρίδωνος Σκηγιωτάτου, παραστάντος αὐτοπροσώπως καὶ διορισάντος πληρεξουσίον του δικηγόρον τὸν Ἀναστάσιον Ἀγγολᾶν, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, παραστάντος διὰ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Παλιτρίδη, καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 179321) 30)5)31 ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Ἀκούσαν τοῦ (Πιστηγῆτοῦ) Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Στ. Παπαντωνάκη, ἀγαγόντος τὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται :

Ὁ αἰτῶν Σπυρίδων Σκηγιωτάτος τυγχάνων τηλεγραφητῆς β' τάξεως, ἐκρίθη στάσιμος κατὰ τὴν σύνταξιν τῶν πινάκων πρακτέων τηλεγραφητῶν α' καὶ β' τάξεως κατ' ἀρχαιότητα καὶ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἔτους 1931, ἐπὶ τῆ αἰτιολογίᾳ ὅτι ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 τοῦ Νόμου 3811 ὀριζομένων στοιχείων εἶναι ἐλλειποῦς ὑπηρεσιακῆς καταρτίσεως, ἄνευ ζήλου πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, φίλιεραι, νευρικός. Κατὰ τοῦ πίνακος τούτου τῆς στάσιμός του, ὑπέβαλεν οὗτος τὴν ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐνστάσιν ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβάθμιου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὑπ' ἀριθ. 41, τοῦτο δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 179321 καὶ χρονολογίαν 30)5)31 πράξεώς του ἀπέριψε τὴν ἐνστάσιν ὡς μὴ βάσιμον. Τὴν τελευταίαν τὴν πρᾶξιν προσβάλλει ὁ αἰτῶν διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἐπιχλούμενος ὡς μοναδικὸν λόγον τὴν κατάχρησιν ἐξουσίας. Ἡ αἴτησις αὕτη δεῖν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐμπροθέσμως ἀσκη-

θεΐσα ἐφ' ὅσον ἐκ τοῦ φακέλλου δὲν φαίνεται πότε καὶ ἂν ἐπεδόθη τῷ αἰτοῦντι ἢ προσβαλλομένη πρᾶξις ἢ πότε ἔλαβεν γνώσιν αὐτῆς, ὁ δὲ ἰσχυρισμὸς του, ὅτι τὴν 6 Ἰουνίου ἔλαβε γνώσιν δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀληθῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς χρονολογίας ταύτης μέχρι τῆς καταθέσεως τῆς αἰτήσεως δὲν παρήλθε τὸ ἐξηκονθήμερον τοῦ Νόμου.

Τὸ μόνον προκῦπτον ζήτημα ἐπομένως ἐπὶ τῆς ὑπὸ συζήτησιν ὑποθέσεως εἶναι ἂν εἶναι ἕάσιμος ὁ περὶ καταχρήσεως ἐξουσίας λόγος ἀκυρότητος.

Ἐφ' οὗ ὁ Εἰσηγητῆς ἀνέπτυξε τὴ γνώμην αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ πληρεξουσίου τοῦ προσφεύγοντος ἀναπτύξαντος τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ζητήσαντος τὴν ἀπόρριψιν ταύτης.

Ἴδὸν τὰ σχετικά.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

Ἐπειδὴ, ἡ ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεις ἀκυρώσεως νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως ἀκηθεῖσα καὶ κατατεθέντος τοῦ παραβόλου ἐξεταστέα ἐστίν.

Ἐπειδὴ, ὁ μοναδικὸς λόγος τῆς αἰτήσεως ἀναφερόμενος εἰς κατάχρησιν ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ΤΤΤ Λεκατσᾶ, ἅτε ὑποβαλέντος ἐκ προσωπικῶν λόγων δυσμενῆ ἐκθεσιν περὶ στασιμότητος τοῦ αἰτούντος τηλεγραφετοῦ ἐ' τάξεως ἐφ' ἧς στηριχθὲν τὸ Συμβούλιον προσωπικοῦ ἐκρινεν αὐτὸν στάσιμον, δὲν εἶναι ἕάσιμος καθ' ὅσον ἐκ τῆς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου προκύπτει, ὅτι τοῦτα ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν ἄρθρῳ 34 παράγρ. 3 τοῦ Νόμου 3811 ὀριζόμενα στοιχεῖα, τὴν εὐδόκιμον τοῦτέστιν ἢ μὴ ὑπηρεσίαν τοῦ κρινομένου, τὴν προκῦπτουσαν ἐκ τῶν φύλλων ποιότητος αὐτοῦ, τὰς περὶ αὐτοῦ ἐκθέσεις τῶν ἀρμοδίων περιφερειακῶν Διευθυντῶν ΤΤΤ καὶ τῶν Διευθυντῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν ὡς καὶ τῶν προηγουμένων ὑπηρεσιῶν καὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς στασιμότητος. Ὡς δὲ προκύπτει ἐκ διαφόρων ἐν τῷ φακέλλῳ ἐκθέσεων τῶν προϊσταμένων τοῦ αἰτούντος, χαρακτηρίζεται οὗτος ὡς μετρίας ὑπηρεσιακῆς καταρτίσεως, φυγόπνοος, οὐχὶ προσηκόντως εὐπειθῆς, στερούμενος ζήλου καὶ διοικητικῆς ἰκανότητος, πρωτοβουλίας καὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν κατωτέρων του, ἐκ τῶν ἐκθέσεων δὲ τούτων ἢ ἐπὶ καταχρήσει ἐξουσίας προσβαλλομένη τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Λεκα-

τσᾶ εἶναι ἢ σχετικῶς εὐμενεστέρα διὰ τὸν αἰτοῦντα ἐξ οὗ λαμβανομένου ὑπ' ὄψει καὶ τοῦ ποινολογίου αὐτοῦ ἐξ οὗ προκύπτει κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 249084 τῆς 23)10)1931 ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ὡς καὶ ἐκ τοῦ φακέλλου, ὅτι τῷ ἔχουσιν ὑποβληθῆ ἄχρι σήμερον δώδεκα ἐν συνόλῳ πειθαρχικαὶ ποιναὶ καὶ ὅτι καὶ καταδικαστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ ἀδίκῳ ἐπιθέσει, ἐξυθρίσει κλπ. ἔχουν ἐκδοθῆ κατ' αὐτοῦ, ἀποδεικνύεται ἀβάσιμος ὡς εἴρηται ὁ περὶ τούτου λόγος τῆς αἰτήσεως καὶ ἀπορριπτέα αὕτη συγχάνει.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπὸ χρονολογίαν 3 Αὐγούστου 1931 αἰτησιν τοῦ Σπυρίδωνος Σκηνωτάτου κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 179321 ἀποφάσεως τοῦ προσωπικοῦ ΤΤΤ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὡς ἀβάσιμον.

Διατάσσει τὴν κατάπτωσιν τοῦ παραβόλου, καὶ

Ἐπιβάλλει εἰς ἄραρον τοῦ αἰτοῦντος τὰ δικαστικὰ τοῦ Δημοσίου δαπανήματα ἐκ δ' ἀρχμῶν 1.000 καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Στ. Παπαφράγκος

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Κοντογιάννης

καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 13ῃ ἰδίου μηνός καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος

Κ. Δ. Ρακτιβάν

Ὁ Γραμματεὺς

Δ. Κοντογιάννης

Ἀριθ. 759)1931

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Τμῆμα Αον.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Μιλτ. Ἀγαθονίου, Ἀντιπροέδρου, Δ. Πίκουλα, Θ. Ἀγγελοπούλου, Χ. Οἰκονομοπούλου, Φ.

Παπαγεωργίου, Συμβούλων, Κ. Μηλιαρέση και Ε. Σαουνάτσου, Παρέδρων του Συμβουλίου της Έπικρατείας.

Συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῆ δωδεκάτη (12η) Ὀκτωβρίου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Αὐτοῦ Τμήματος Κ. Μοράκη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1931 προσφυγῆς τοῦ Θωμᾶ Καπούλα, οὐδέλως παραστάντος, κατὰ τῆς ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1931 γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἄκουσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας Χ. Οἰκονομοπούλου, ἀναγνόντος καὶ ἀναπτύξαντος τὴν ἔκθσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκτιμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται :

Ὁ Θωμᾶς Καπούλας, τέως διανομὸς α' τάξεως παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταχυδρομείῳ Ἀθηνῶν, ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας τὸν Νοέμβριον τοῦ 1929 (μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι, «ὕπεξῆρει ἐπιστολὰς ἐξ Ἀμερικῆς αἵτινες ἀνευρέθησαν ἐπὶ αὐτοῦ, κατόπιν γενομένης ἐρεῦνης. Τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐπελήφθη καὶ ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη, ἐκδοθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7480 τῆς 11 Νοεμβρίου 1929 βουλευμάτος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ παρεπέμφθη ὁ Θ. Καπούλας εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν, ἵνα δικασθῆ ὡς ὑπαίτιος τῆς πράξεως δι' ἣν ἀπελύθη πειθαρχικῶς. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν, δικάσαν τὸν κατηγορούμενον, ἐκήρυξεν αὐτὸν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4154 τῆς 24 Μαΐου ἀποφάσεως αὐτοῦ ἀθῶον ἐπειδὴ «προέκυψαν ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ κατηγορουμένου διὰ τὴν κατηγορουμένην ἀξιόποιον πράξιν κλπ.». Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ὁ Θ. Καπούλας ὑπέβαλε τὴν 12 Ἰουνίου 1931 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας αἴτησιν ἵνα ἐπανέλθῃ «αὐτοδικαίως» εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ τοῦ ταχ. διανομῆως α' τάξεως ὡς παρανόμως ἀπολυθεὶς ταύτης.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 216728 τῆς 23 Ἰουλίου 1931 ἐγγράφου αὐτοῦ ἀνεκώκισεν εἰς τὸν Θ. Καπούλαν ὅτι τὸ Συμβούλιον προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. ἐγνωμοδότησε ὅτι δέον ν' ἀπορριφθῆ ἡ αἴτησις αὐτοῦ περὶ ἀναδιορισμοῦ του «διότι ὑφίσταται κώλυμα ἐκ τοῦ νόμου (ἄρθρον 19 παρ. 3 τοῦ Ν. 3811) ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόλυσις ὀφείλεται εἰς κατάχρησιν ἀποδεδειγμένην διοικητικῶς». Κατὰ τῆς γνωμοδο-

κήσεως ταύτης τοῦ Σ.Π.Τ.Τ.Τ. τῆς 15 Ἰουλίου 1931 καὶ τῆς κοινοποιήσασης ταύτην αὐτῷ ὑπ' ἀριθ. 216728 τῆς 24 Ἰουλίου 1931 διαταγῆς τοῦ Ἑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας προσφεύγει ὁ Θ. Καπούλας αἰτούμενος τὴν ἀκύρωσιν αὐτῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δικαιούται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ ἐφόσον ἠθωώθη ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου κατηγορηθεὶς δι' ἣν πρᾶξιν ἀπελύθη πειθαρχικῶς, ἀποδειχθέντος οὕτω τοῦ αἰτιολογικοῦ τῆς πειθαρχικῆς αὐτοῦ ἀπολύσεως ὡς ἐρειδομένου εἰς πραγματικὰ περιστατικὰ κριθέντα ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἀβάσιμα. Φρονῶ ὅθεν ἡ προσφυγὴ τοῦ Θ. Καπούλα στρέφεται κυρίως κατὰ τῆς περὶ ἀπολύσεως αὐτοῦ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ. καὶ, ὡς τοιαύτη κρινομένη, θεὸν νὰ γείνη δεκτὴ τύποις. Εἶναι δὲ καὶ ἐμπρόθεσμος διότι ἐκ τοῦ φακέλλου δὲν προκύπτει ὅτι ἡ γνωμοδότησις αὕτη τοῦ Σ.Π.Τ.Τ.Τ. ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν καταφεύγοντα.

Ὡς πρὸς τὰ αἰτήματα τῆς προσφυγῆς, περὶ ἀκυρώσεως τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Σ.Π.Τ.Τ.Τ. περὶ ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως ἀναδιορισμοῦ καὶ τῆς κοινοποιήσασης ταύτην διαταγῆς τοῦ Ἑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, προτείνω ν' ἀπορριφῶσι ταῦτα, ὡς ἀναρμοδίως ἀπευθυγόμενα ἐνώπιον τοῦ Ἀ' Τμήματος, ἀρμοδίου πρὸς ἐκδίκασιν μόνον τῶν κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 114 τοῦ Σ., προσφυγῶν

ΜΟΥΣΕΙΟ

Ἰδὸν τὰ σχετικὰ

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῷ ἱστορικῷ μνημονευθείσης ἀποφάσεως τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου δὲν προέκυψε δεδικοσμένον δεσμεῦον τὸν πειθαρχικὸν δικαστὴν ἐφ' ὅσον ἔ προσφεύγων ἠθωώθη, λόγῳ ἀμφιβολιῶν, συνεπῶς ἀπορριπτέος κρίνεται ὁ περὶ τοῦ ἐναντίου ἰσχυρισμὸς τοῦ προσφεύγοντος.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς ὑποθέσεως ἐκθέσεως προανακρίσεως, τῆς ἐνεργηθείσης, ἐντολῇ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ταχυδρομείου Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ ἐπόπτου τοῦ γραφείου ἀφίξεως Ἑμμ. Παπαδάκη, προέκυψεν 1) ὅτι, γενομένης ἐρεῦνης παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ προσφεύγοντος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐξόδου αὐτοῦ ἐκ τοῦ γραφείου πρὸς διανομὴν, ἀνευρέθησαν μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων τῶν

προοριζομένων διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τμήματός του καὶ ἐπιστολαὶ προοριζόμεναι διὰ τὴν περιφέρειαν ἄλλων τμημάτων τῆς πόλεως, γεγονός ὅπερ ἐδικαιολόγησεν ὁ προσφεύγων διὰ τοῦ ἀπιθάνου ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἄλλοι συνάδελφοὶ τοῦ ἔρριψαν τὰς ἐπιστολάς ταύτας μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων τῆς ἀλληλογραφίας του, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον ἀπιθάνου καὶ συνεπῶς ἀπορριπτέου ἰσχυρισμοῦ, ἐφόσον καὶ κατὰ τὸν προσφεύγοντα οἱ συνάδελφοί του δὲν εἶχον ἀφορμὴν τινα κατ' αὐτοῦ. ὥστε νὰ τὸν βλάψωσι διὰ τοιούτων πράξεων. 2) "Ὅτι, ἐρευνηθέντος τοῦ χαρτοφυλακίου τοῦ προσφεύγοντος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐπόπτου, ἀνευρέθησαν ἐν αὐτῷ διάφορα ξένα χαρτονομίσματα, Τευρκικὰ καὶ Ἑλληνικὰ, τοκομερίδια ὁμολογιῶν ξένα καὶ Ἑλληνικὰ γραμματόσημα κλπ., ὧν τὴν ὑπαρξίν ἐδικαιολόγησεν ὁ προσφεύγων ἰσχυρισθεὶς ὅτι τινὰ μὲν τούτων ἀνεῦρεν καθ' ὄδον, ἄλλα δὲ εἰς τὴν κλίμακα τοῦ Ταχυδρομείου. Καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅμως οὗτος δὲν κρίνεται ἀποκλείων τὸ βάσιμον τῆς ἐνόχου κατοχῆς τῶν ἀξιῶν τούτων ὑπὸ τοῦ προσφεύγοντος καὶ δὴ ἐξ ἐπιστολῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. 3) "Ὅτι ἐν τῷ ἰδίῳ χαρτοφυλακίῳ τοῦ προσφεύγοντος ἀνευρέθησαν καὶ γραμματόσημα ἅτινα εἶχον ἀποκολληθῆ ἔξ ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας πρὶν ἢ διαγραφῶσι διὰ τοῦ χρονολογικοῦ σημάτων. Τὰ γραμματόσημα ταῦτα, 9 τὸν ἀριθμόν, ἰσχυρίσθη ὁ προσφεύγων ὅτι τὰ ἀπεκόλλησε ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ἀλληλογραφίας. Καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅμως οὗτος, ἐκτιμώμενος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἐξακριβωθέντα εἰς βάρος τοῦ προσφεύγοντος γεγονότα, δέον νὰ κριθῆ ἀπορριπτέος.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κατὰ τὰς προηγουμένας σκέψεις πορίσματος τῶν ἐνεργηθειῶν διοικητικῶν ἀνακρίσεων κρίνεται ἀποδειχθὲν τὸ πειθαρχικὸν ἀδίκημα δι' ὃ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ προσφεύγων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 243648 τοῦ 1929 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ ἀρμοδίου Συμβουλίου Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας Τ.Τ.Τ., ληφθείσης κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 11 Αὐγούστου 1929.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει κατ' οὐσίαν τὴν προσφυγὴν τοῦ Θωμᾶ Καπούλα καὶ καταδικάζει αὐτὸν εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 4ῃ Νοεμβρίου

1931 και ἐδημοσιεύθη δ' αὐτόθι τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ (16ῃ)
Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Αὐτοῦ Τμήματος

Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας

ΜΙΛΤ. ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

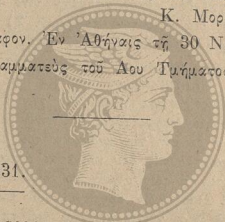
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Αὐτοῦ Τμήματος

Κ. Μοράκης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Νοεμβρίου 1931.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Αὐτοῦ Τμήματος

Ἄρ.θ. 902)1931.



ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Ἐν Ἐλευθερίᾳ)

Συγκείμενον ἐκ τῶν Κ. Δ. Ρακτιβάν, Προέδρου, Στ. Παπαντωνάκη, Δ. Πολίτη, Χ. Οἰκονομοπούλου, Ν. Κολυβά, Α. Γαζή, Μ. Τσαμαδοῦ, Συμβούλων, Χ. Μητρέλια καὶ Ἑμμ. Σαουνάτσου, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Συνεδρίασαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 1931, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου Δ. Κοντογιάννη, ἵνα ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1931 προσφυγῆς τοῦ Ἀθανασίου Ε. Παπαβασιλείου, μὴ παραστάτης, κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, παραστάτης διὰ τοῦ πληρεξουσίου του Νομικοῦ Συμβούλου Γ. Ἰατρίδη καὶ κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 166503)55 καὶ ἀπὸ 25 Μαΐου 1931 ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Χ. Μητρέλια, ἀναγνόντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ, καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἔπεται :

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 166503)55 τῆς 25 Μαΐου 1931 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας (Διεύθυνσις ΤΤΤ.)

ἔπεβλήθη εἰς τὸν αἰτοῦντα Ἀθ. Παπαβασιλείου, γραμματέα τῶν ἐν Βερροῖα Πρωτοδικῶν πρόστιμον δραχμῶν 1.000 κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 3, 39, 40 καὶ 54 τοῦ νόμου 4581 τῆς 28 Ἀπριλίου 1931 «περὶ ταχυδρομικῆς ἀνταποκρίσεως (132) ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀπέστειλε διὰ τοῦ ταχυδρομείου Βερροῖας ἀτελῶς ὑπὸ τύπον ἐπισήμου ἀποστολῆς συσκευασμένα εἰς δέμα ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου «Δικαστικὴ Λωρογραφία», οὗτινος τυγχάνει συγγραφεὺς πρὸς Δημοσίας καὶ Δημοτικὰς ἀρχὰς ἵνα διαθέτωσιν αὐτὰ εἰς διάφορα πρόσωπα, ὡς καὶ ἔγγραφα συναφῆ πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν ἐν λόγῳ ἀντικειμένων, τὰ δὲ ἔγγραφα ταῦτα καὶ τὰ βιβλία δὲν ἀπετέλουν στοιχεῖα μέλλοντα νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐν τῇ διεξαγωγῇ καὶ πρὸς χρῆσιν τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἡ ἀνωτέρω ποινὴ ἐπεβλήθη εἰς τὸν αἰτοῦντα κατόπιν ἐνεργείας εὐρείας ἀνακρίσεως καὶ κλήσεως αὐτοῦ εἰς ἀπολογία. Ἡδὴ προσβάλλει οὗτος διὰ τῆς ἀπὸ 25 Ἰουλίου 1931 αἰτήσεως ἀκυρώσεως τὴν ἀνωτέρω πράξιν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ἐπιβαλοῦμενος λόγους ἀναφερομένους εἰς κακὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγματικῶν γεγονότων. Ἡ ἐν λόγῳ αἴτησις περιῆλθεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὴν 3 Αὐγούστου 1931 συντεταγμένη ἐπὶ 20 βράχμου χάρτοςήμου ἀνευ συγχρόνου καταθέσεως τοῦ κατὰ νόμον παραβόλου καὶ τελῶν. Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2540 τῆς 5 Αὐγούστου 1931 ἔγγράφου τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰδοποιήθη ὁ αἰτῶν ὅτι διὰ τὴν νόμιμον εἰσαγωγὴν τῆς αἰτήσεως πρὸς συζήτησιν εἶδει νὰ ἐμβάσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπόμενα τέλη καὶ παραβόλον καὶ συνάμα νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν χάρτοςήμου. Πράγματι δὲ οὗτος ἀπέστειλεν τὰ αἰτηθέντα ποσὰ ἀλλὰ μόνον τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1931, ἤτοι μετὰ 3 καὶ ἡμισυ μηνῶν ἀφ' ὅτου ἔλαβε γνῶσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως

Ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προϋπῶσσι τὰ ἐξῆς ζητήματα :

- 1) εἶναι τύποις δεκτὴ ἢ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ; καὶ
- 2) εἶναι νόμῳ βásiμος ;

Ἐφ' ὧν ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὰς γνώμας αὐτοῦ.

Ἀκοῦσαν τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου ἀναπτύξαντες τοὺς λόγους τῆς προσφυγῆς καὶ αἰτησαμένου τὴν παραδολογίαν αὐτῆς.

Ἴδὸν τὰ σχετικὰ
Σκεφθὲν κατὰ τὸν νόμον

Ἐπειδὴ ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις ἀκυρώσεως πλὴν τοῦ ὅτι δὲν ἠτκήθη νομοτύπως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 49 Ν. 3713 ὀριζομένης προθεσμίας μετὰ ταυτοχρόνου καταθέσεως τῶν νομίμων τελῶν, ἀπορρίπτεται ἐν πάσῃ περιπτώσει κατ' οὐσίαν, διότι ὁ μοναδικὸς λόγος ἀκυρότητος ἐφ' ἧς ἐρείδεται ἀναγόμενος εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγματικῶν περιστατικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ προέβη εἰς τὴν ἐκδοσιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ νόμου 4581 «περὶ ταχυδρομικῆς ἀντιποκρίσεως», ἐλέγχεται ἀνυπόστατος, μὴ προσαγομένης οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐκ τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ στοιχείων προκυπτούσης τοιαύτης τινος περὶ τῆς ἀξιουμένης ἀνακριθείας ἢ ἀναληθείας αὐτῶν.

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτει τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν ἀκυρώσεως.

Διατάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάπτωσησιν τοῦ κατατεθέντος παραβόλου.

Ἐπιβάλλει τὰ νόμιμα τέλη καὶ τὴν δικαστικὴν δαπάνην τοῦ Δημοσίου ἐκ δραχμῶν χιλίων (1.000) εἰς τὸν αἰτοῦντα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 1931 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 18ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Κ. Δ. ΠΑΚΤΙΒΑΝ

Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

*Εκθεσις τῆς παρὰ τῆ Διεθνεί Τηλεγραφικῆ καὶ Ραδ]τηλικῆ Διασκέψεϊ τῆς Μαδρίτης (Σ]βριος—Δ]βριος 1932) Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας, περὶ τοῦ ἔργου τῆς Διασκέψεως ταύτης καὶ τῆς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο συμβολῆς αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I.

ΝΟΜΟΙ

A'. ΓΕΝΙΚΟΙ

	Σελίς
Νόμος 5354 τῆς 30 Μαρτίου 1932. Περί συστάσεως Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.....	5
» 5415 τῆς 25 Ἀπριλίου 1933. Περί προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1932-1933..	9
» 5458 τῆς 10 Μαΐου 1932. Περί ἀπεργίας δημοσίων ὑπαλλήλων ὑπηρετῶν κλπ.....	16
» 5468 τῆς 14 Μαΐου 1932. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 3713 »περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας».....	18
» 5561 τῆς 5 Ἰουλίου 1932. Περί συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Νόμου 5415 »περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους κλπ.»	21
» 5724 τῆς 20 Ὀκτωβρίου 1932. Περί τῆς ἀληθοῦς ἐνοίας τοῦ ἄρθρου 4 τῆς 6ης Συντακτικῆς ἀποφάσεως τῆς 25 Φεβρουαρίου 1926 »περὶ ὑπογρεωτικῆς διετοῦς ὑπηρεσίας ἐν Μακεδονίᾳ Θράκῃ καὶ Ἠπείρῳ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ. καὶ καταργήσεως αὐτοῦ».....	24
» 5576 τῆς 22 Αὐγούστου 5561 »περὶ εἰσπράξεων δημοσίων ἐσόδων»	26

B'. ΕΙΔΙΚΟΙ

Νόμος 5301 τῆς 11 Ἰανουαρίου 1932. Περί ἐγκρίσεως δαπάνης 800,000 δραχμῶν δι' ἀνέγερσιν Ραδιοτηλεγραφικοῦ Σταθμοῦ.....	29
--	----

	Σελίς
» 5331 τῆς 21 Μαρτίου 1932. Περὶ κυρώσεως συμβάσεως τροποποιούσης τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου 4394 κυρωθεῖσαν σύμβασιν μισθώσεως κτιρίου Νηπιακοῦ Ἐπιμελητηρίου Μελαῖ, πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν αὐτῷ τῶν ἐν Ἀθήναις Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσιῶν	30
» 5476 τῆς 18 Μαΐου 1932. Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας.....	33
» 5524 τῆς 11 Ἰουνίου 1932. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τοῦ Νόμου 4797 »περὶ ὀργανώσεως τῆς ραδιοτηλεφωνικῆς καὶ ραδιοτηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους»	35
» 5574 τῆς 23 Αὐγούστου 1932. Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Νόμου 3496 »περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ χορηγήσεως παρὰ τοῦ ταχ. Ταμιευτηρίου δανείων εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας	38
» 5681 τῆς 12 Σηβρίου 1932. Περὶ κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Τηλεφῶνων προσλαμβανομένων ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.	39
» 5642 τῆς 13 Σηβρίου 1932. Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν κατασκευὴν Τ.Τ.Τ. Μεγάρου ἐν Κερκύρᾳ καὶ διαθέσεως πρὸς τοῦτο μέρους τῆς περιουσίας τοῦ καταργηθέντος εἰδικοῦ ταμείου Μονίμων ὁδοστρωμάτων Κερκύρας	42

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ II.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Α'. ΓΕΝΙΚΑ

	Σελίς
Διάταγμα τῆς 19 Νηβρίου 1932. Περὶ στεγάσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν	47

Β'. ΕΙΔΙΚΑ

Διάταγμα τῆς 9 Ἰανουαρίου. Περὶ μειώσεως τῶν τελῶν διὰ τινὰς κατηγορίας συνήθων τηλεγραφημάτων....	73
» τῆς 12 Ἰανουαρ. 1932. Περὶ καθορισμοῦ τελῶν τηλεφ. συνδιαλέξεων μεταξὺ πλησιοχώρων γραφείων	74
» τῆς 23 Ἰανουαρίου 1932. Περὶ χορηγήσεως ἐπιδόματος εἰς τεχνικὸν καὶ χειριστικὸν προσωπικὸν Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Σαμοθράκης.....	75
» τῆς 28 Ἰανουαρίου 1932. Περὶ ἀναπληρώσεως τμηματάρχου τμήματος Τ.Τ. Ἐκμεταλλεύσεως....	75

Διάταγμα τῆς	8 Μαρτίου 1932. Περὶ καθορισμοῦ τῶν προσθέτων ἀερ. ταχ. τελῶν ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδος διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν μεταφερομένων Ἀεροπορικῶς ἀντικειμένων ἢ ἀλληλογραφίας	76
»	τῆς 11 Μαρτίου 1932. Περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἀνάγερσιν τοῦ αὐτομάτου τηλεφ. κέντρου Παλαιοῦ Φαλήρου.....	78
»	τῆς 23 Μαρτίου 1932. Περὶ παρατάσεως προθεσμίας ὑποβολῆς Ἰσολογισμοῦ ἐπιταγῶν.....	79
»	τῆς 1 Ἀπριλίου 1932. Περὶ κυρώσεως συμφωνίας ἀφορώσης τὴν ἐναέριον μεταφορὰν ταχ. ἀποστολῶν μετὰξὺ Ἑλλάδος καὶ Πολωνίας.....	80
»	τῆς 16 Ἀπριλίου 1932. Περὶ τροποποιήσεως τελῶν τηλεφών. προσκλήσεων καὶ προειδοποιήσεων..	87
»	τῆς 16 Ἀπριλίου 1932. Περὶ ἐπισυμάνσεως γραμμασάμων Φαβιέρου καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 17 Σ]βρ. 1929 Δ. »περὶ ἐπισυμάνσεως γραμ.] σήμων Ναυαρίνου»	88
»	τῆς 21 Ἀπριλίου 1932. Περὶ ὄρισμοῦ προσθέτων ταχ. τελῶν ἐπὶ τῶν διὰ τῆς γραμμῆς τῆς ἐταιρείας »Κ.Λ.Μ.» διαβιβαζομένων ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας.....	90
»	τῆς 4 Μαΐου 1932. Περὶ καθορισμοῦ τελῶν τῆς κινητῆς ραδιοτηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως.....	91
»	τῆς 10 Μαΐου 1932. Περὶ ἀυξήσεως ταχυδρομικῶν τελῶν	92
»	τῆς 19 Μαΐου 1932. Περὶ ἐπιστρατεύσεως τῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.	96
»	τῆς 1 Ἰουλίου 1932. Περὶ συμπληρώσεως Δ]τος »περὶ ἐπιστρατεύσεως τῶν ὑπαλλήλων Τ.Τ.Τ.» τῆς 19 Μαΐου 1932.....	97
»	τῆς 13 Ἰουλίου 1932. Περὶ ἐπισυμάνσεως γραμμασάμων »Φαβιέρου καὶ Ναυαρίνου».....	99
»	τῆς 16 Ἰουλίου 1932. Περὶ ὄρισμοῦ ἰσοδυνάμων τελῶν δεμάτων καὶ ἀνωτάτου ὀρίου τελῶν ἀποθηκεύσεως.....	100
»	τῆς 16 Ἰουλίου 1932. Περὶ ὄρισμοῦ ἰσοδυνάμων τελῶν εἰς χρυσὸν ἐξωτερικῶν δεμάτων κλπ.....	101
»	τῆς 8 Αὐγούστου 1932. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1932 Δ]τος »περὶ μειώσεως τελῶν διὰ τινὰς κατηγορίας συνήθων τηλεγραφημάτων	102
»	τῆς 9 Αὐγούστου 1932. Περὶ καθορισμοῦ νέων προσθέτων ταχ. τελῶν.....	103
»	τῆς 9 Αὐγούστ. 1932. Περὶ καθορισμοῦ τελῶν τῆς κινητῆς ραδιοτηλεγραφ. ἀνταποκρίσεως.....	105
»	τῆς 22 Αὐγούστου 1932. Περὶ διαρρυθμίσεως τελῶν ἐπιταγῶν ἐσωτερικοῦ.....	106
»	τῆς 27 Αὐγούστου 1932. Περὶ καταργήσεως ταμείου τηλεφ. Συγκοινωνιῶν Πρεβεζῆς.....	108

	Σελίς
Διάταγμα τῆς 30 Αὐγούστου 1932. Περὶ ἀυξήσεως ταχ. τελῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.....	109
» τῆς 17 Σ]βρίου 1932. Περὶ τῶν ὑπὸ τῶν ταχ. ταμειυτηρίων χορηγουμένων εἰς ὑπαλλήλους ΤΤΤ δανείων	110
» τῆς 29 Ὀκτωβρίου 1932. Περὶ ὀρισμοῦ προσθέτων ἀερ. ταχ. τελῶν διὰ τὴν διὰ τῆς »Air Orient» διαβίβασιν ἀντικειμένων ἀλληλογραφίας.....	117
» τῆς 19 Ν]βρ. 1932. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1932 Δ]τος »περὶ καθορισμοῦ τελῶν τῆς κινητῆς ραδ]φικῆς ἀνταποκρίσεως»	118
» τῆς 24 Ν]βρ. 1932. Περὶ κυρώσεως τηλεφωνικοῦ κανονισμοῦ.....	119
» τῆς 8 Δ]βρ. 1932. Περὶ ὀρισμοῦ τιμῆς φράγκου δι' εἰσπραξίν τελῶν ἀποστολῆς ἐξωτερ. δεμάτων καὶ μετατροπὴν δηλουμένων ἀξιών.....	150
» τῆς 13 Δ]βρ. 1932. Σύμβασις περὶ χορηγήσεως παρὰ τῶν ταχ. ταμειυτηρίων πρὸς τὸ Δημόσιον δανείου δραχ. 1,200,000 διὰ τὴν ἀνέγερσιν ΤΤΤ Μεγάρου Κερκύρας	151
» τῆς 22 Δ]βρ. 1932. Περὶ τρόπου καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τῆς χαρτίνης δραχμῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ χρυσ. φράγκον τὰς δηλουμένας ἀξίας.....	153
» τῆς 22 Δ]βρ. Περὶ καθορισμοῦ εἰς ἓν ἔτος τῆς προθεσμίας ἀποστολῆς εἰς Ἐλεγκτ. Συνέδριον..... τοῦ Γεν. Ἰσολογισμοῦ ἐπιταγῶν καὶ τηλ. λογαριασμῶν	154
» τῆς 27 Δ]βρ. 1932. Περὶ ἀυξήσεως προσθέτων ἀερ. ταχ. τελῶν διὰ διαφόρους χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ.....	155

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.
ΜΕΓΕΘΕΙΟ
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

1. Προσωπικοῦ.....	159—167
2. Ταχ. Ἀνταποκρίσεων	168—200
3. Ἐπιταγῶν	201—207
4. Ταχ. Συγκοινωνιῶν καὶ Δεμάτων	208—220
5. Ταχ. Ταμειυτηρίων	221—232
6. Ἐπιχωρήσεως Ταχ]μείων.....	233—
7. Γενικῶν Ὑποθέσεων	234—247
8. Τ.Τ. Ἐκμεταλλεύσεως.....	248—253
9. Ὑλικοῦ	253—254
10. Ὑπὴρ. Ἐγκρίσεως καὶ Ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν.....	254—266

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

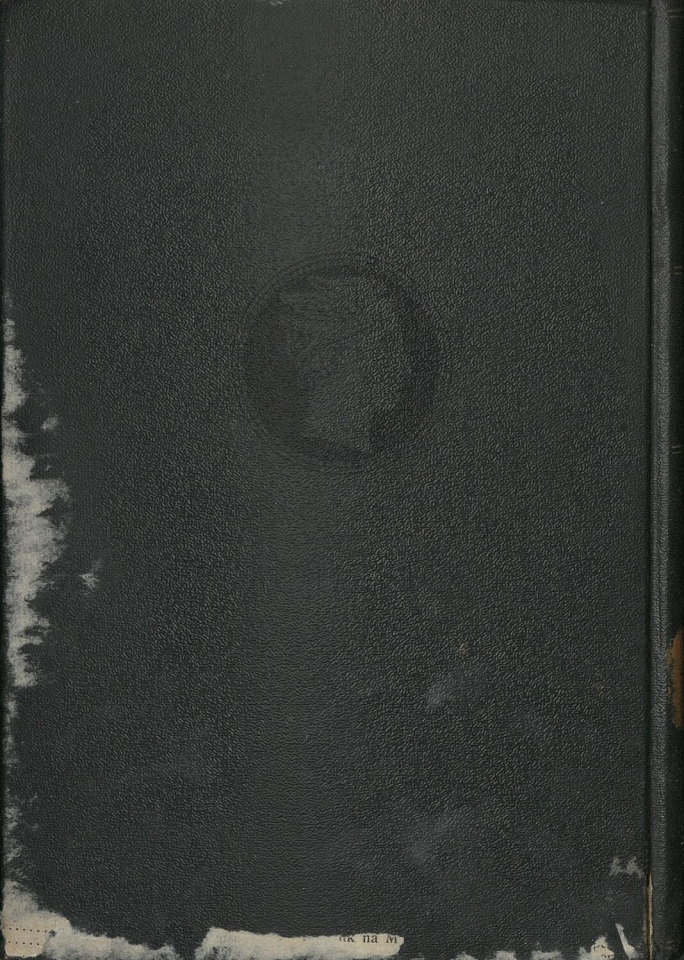
Γνωμοδοτήσεις καὶ Ἀποφάσεις	267—424
-----------------------------------	---------

Τ Ε Λ Ο Σ

α/α 92
Αρ. Βιβλ. τ. 116
40-3-2016







на па м